

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شهوکت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د شه‌یب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی آراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

ئاوینه‌ی ژینم

سەرجهمی بهرهمی شاکر فه تاح
کتیبی به کهم

ئاوینهی ژینم

یادداشتهکانی شاکر فه تاح

له گهڵ رۆژنامهکانی: خورمال، باسه‌ره، چه‌مچه‌مال، ئاکرئ و
پروژه‌ی خوینده‌واری کورد

رێکخستن و لیکۆلینه‌وه‌ی

ئه‌حمهد سه‌ید عه‌لی به‌رنجی

ناوی کتیب: ئاوینهی ژینم - کتیبی به کهم له سەرجهمی بهرهمه‌کانی شاکر فه تاح
دانانی: شاکر فه تاح

رێکخستن و لیکۆلینه‌وه‌ی: ئه‌حمهد سه‌ید عه‌لی به‌رنجی

بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ۲۱۵

پیت لیدان و ده‌ره‌ینانی هونه‌ری ناوه‌وه و به‌رگ: ئاراس ئه‌که‌م

خۆشنووسی به‌رگ: محهمهد زاده

هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل

سه‌ره‌رشته‌یی چاپ: ئاو‌په‌حمانی حاجی مه‌حمود

چاپی به کهم - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌ده، هه‌ولێر - ۲۰۰۳

تیریت: ۱۰۰۰ دانه

له کتیبخانه‌ی به‌رپه‌به‌رایه‌تیبی گشتیبی رۆشنیبیری و هونه‌ر له هه‌ولێر ژماره (۳۱۴) ی سالی

۲۰۰۳ ی دراوه‌تی

پیشداستی

شاکر فەتاح

پیاویکی دەگمەن تا پەلە شەھادەت

بەناوی خۆی گەورە و مێهرەبان...

کە دەزگە ی ئاراس رووی لێ نام بۆ لیکۆلینەوه و ساغکردنەوهی بەرھەمەکانی نووسەری شەھید شاکر فەتاح، زۆر خۆشنوود و خۆم بەبەختەوەر زانی؛ چونکە ماوەیەکی زۆر بوو کە منبیش لە خودی خۆمدا ئەو خولیا یەم دەھینا و دەبرد، بەلام کە بیرم لە کاری چاپکردن و بلاوکردنەوهکە دەکردهو... خاوە دەبوومەوه، حەزم کرد ھەر دەزگە یەکی لە چەشنی ئاراس ئەم کارە بگرتتە ئەستۆ، چونکە تێچوونی چاپکردنی ھەمیشە ئاستەنگتیک بوو لەبەردەم نووسەراند.

شەھید شاکر فەتاح، پیاویکی ئاسایی ناو کۆمەڵەکەمان نەبوو کە بەدرێژی ژینی پابەندی کار و ھەزێفەکە ی بوو بۆ دواتر خانەنشین کرابێ و دیسانەو ھەلی بۆ پەخسابێ و کەوتبیتتەو ھەزەمەت، خەزمەتکردن لە دامەزرێژی دژ بەداوا پەواکانی میللەتەکە ی، دوایی ھەڵبەھکە ی لە پیلکە دەرچوو بێ، بوو بیتتە مارەکە ی شیخ ئۆمەر و لە گەردنی ئالابێ تا ئاستی ھەناسە لێ برین و تاساندن.

زۆرن لەو جۆرە کەسانە، لە گەرمە ی (خەزمەت) یاندا ھەڵبەھکە لە دەستیان دەرچوو و... دوایی لەسەر ئەو سنووقە ی کە تیا یاندا ناردوو یانەتەو بە دەست و فلجە یەکی ناریک پەنجی پێشوو شیان بەبا دەدا...!!

ئەم ھەک لیبی دەوتین: «لە مێژووی رۆشنییری و کۆمەڵایەتی ھەر نەتەو یە کدا کەسانتیک پەیدا دەبن، چ بەنوو سین. یا بە پەند و نامۆژگاری، ئەو بەھاو چاکە گشتییانە دەپاریزن و خەلکی بۆ رێنمایی و پابەندبوون بەوانەو ڕادەھینن؛ لەمەش گرنگتر ئەو یە کە کەسانتیک و پەیدا دەبن، ھەرچەند کەمن، کە لە پینا و بەرجەستەکردن و پاراستنی ئەو بەھا گشتیانەدا، گیانی خۆیان بەخت دەکەن، واتە: بەھا دارترین بەھای وجودیان کە خودی ژیان و مانەو یانە دەکەنە فیدای بیر و باوەریان، ھەر بۆبەشە کە دەلێم: شاکر فەتاحی شەھید بەلای منەو، یەکیکە لەو شەخسییەتە مێژوویییانە ی نەتەو ی کورد». (١)

تا لێرەدایە جیاوازیە کە بەراشکاوی دەردەکەوێ: کەسایەتی یەکی خاوەن باوەرێکی نەگۆر بەمافی نەتەو کە ی، ھەک مرۆڤ، بەژانیکی سەر بەرز و ئازاد و دوور لە چەوساندنەو و داگیرکردن، ژیان و کار و چالاکی خۆی بۆ ئەو پینا و تەرخان دەکات، بەشێوازیکی ھێمانە ی دوور لە توندوتیژی کە ھەست و

(١) فەلەکە دین کاکە یی: شاکر فەتاح شەھیدی ئازادیی بیرورا دەبرین، لە دەسنووسێکی شاکر فەتاحی شەھید، چاپخانە ی وەزارەتی رۆشنییری، ھەولێر ١٩٩٨، ل ١٧٦.

نەستی ناسکی رێگای پێ نادات ھەتا بەرامبەر دوژمنە کەشی رەقی و زۆرەلمێ بنوێنێ، ئەم ھەر لە سەرەتای رێگا یاندا ئەو خواست و ئامانجە ی بۆ خۆی دەستنیشان کردووە. پروانە ئەم ئاوینە ی ژینە ی کە چۆن شەوقی ئەو حەقیقەتە بەرجەستە کراو دەداتەو کە لە ھەرزەبیبیەو تا ئاوابوونی ئەستێرە کە ی ھەمیشە و لە ھەر جێیە کە بوو بۆ ئەو نەتەو و گۆزەران و ئازادی و ئازادی ڕادەربڕینی لە لا لە ھەموو شت لە پێشتر بوو... منال دەبن، لەو ماوە کە مە ی حوکمی شیخ مەحموددا، لە سلێمانی، ئەو بەحەسرەتەو یادی دەکاتەو: «دلی ھەموو لایە کمان خۆشبوو بەو ئازادی و سەر بەستی یە کە دەست نەتەو ی کورد کەوتبوو، ھەر رۆژە بازیکمان دەدا بەرەو سەر بەرز ی و تێگە یشتن و کامەرانی».

دەبێ ئەو راستییە مێژووییە ی لە مەیدا بەخینە بەرچا و کە ھەرچی چینی دەوڵەتە مند و بازرگانە کانە، ئەو رۆژانە، بەستتەو ی باشووری کوردستانی بەبەغداو لە لا باشتر بوو، شاکر فەتاحیش کوری یەکیک لەو خانەوادە و بنەمالانە بوو لە دەرگە زین، بەلام خۆشەو یستی نەتەو ی ھیند چوو بوو بەدڵدا کە (رفض الطبقی) یەکی لە لا دروست کردبوو.

شێوازی ھێمنی و دوور لە توندوتیژی لە خەبات و ھەوڵدانیدا ھەک زۆر کەس، لە دوای تەجرەبە و تاقیکردنەو ی درێژی ژیاندا نەبوو، لە ھەرەتی لاویشیا ھەر بەو شێوازەو پابەند بوو، ئەمەش وەلامی ئەو پرسیارە دەداتەو کە: بۆ ئەو ژیانیدا نەچۆتە ناو ھیچ تاقم و حیزبێکی سیاسی یەو؟

راستە ئەو کە فامی کردۆتەو و بۆتە لاویکی ئاگا بەرووداوەکانی دەور پێشستی، نەتەو کە ی لە نوشوستییە کەو بۆ یەکیکی دی دەچوو، نەسکۆ لە دوای نەسکۆ بەرەو رووی کورد دەبوو، شوێرشەکانی شیخ عوبیدو لالی نەھری، شیخ عەبدو سەلامی بارزانی، شیخ مەحمود و سەمکۆی شوکاک، شیخ سەعیدی پیران، دەرسیم و بارزانی یە کەم... تا ئەمانە ھەموویان کەش و ھەوایەکی سامناکی لە ناواندا خەستبوو، بێ ئومیدی و دەست لە خۆشتنی لە دەرووندا دناخنی، لەو رۆژانەدا ئەو ی بەپێچەوانە ی تەوژمە کانەو، دەرویی و سنگی دەدایە بەر تەنیا چینی خۆیندەوار و ئەوانە بوون کە بەراستی چسکە ی ئاگری داگیرکردن و زولمە کە دەبیرژاندن.

ئەم لەوانەبوو کە لە نزیکەو ھەستی بە ئازارەکانی دەکرد، کسپە ی ئازاری شەشی ئەیلوولی ١٩٣٠ لە دڵ دەرنەدەچوو، ھانی دەدا، ھەک کسپەکانی تر، بۆ زیاتر بەتەنگەو ھاتنی گەلە کە ی... ھەتا ناردنی کارتێ جەژنە پیرۆزی بەلاو شورە یی دەبێ، دەلێ: چۆن جەژن بەکین و نەتەو و لەژێر باری خەمدا؟ کە لە لوینان دەبێ و لە گەل ھاوڵە عەرەبەکانیدا دەخوێنێ، لە یادی لەدایکبوونی مەلیکی عێراقدا دەیانەوێ زەماوند بەکەن.

ئەم تیا دەمێنێ، لە نیوان ئەرکی برادەراییەتی ئەوان و کوردبوونی خۆی کە ھێشتا یادەو ڕیبە تالەکان بەبەرچاویەو... دوایی بریار دەدا:

- ئەگەر نەیکەم دەبێ ٣٥ ھاوڕێ لە خۆم بەکەم، بەلام کورد و بەرزیتی کورداییەتی لە ھاوڕیبەتی گەورە تر نیبە؟

لە ژبانی وەزیفە بشیدا ھەر ھەمان بیر و ھەلوێست و پالئەر لەنگەری کردووەکانیان گرتووە، چۆتە ھەر

جتيه سههه تا بيري له چوني تي دهرد و نازاره كاني خه لكه كه كر دوتوهه، نه وسا گه راوه به دووي ريگه چاره و شيوازي خزمهت بهو مهوومانه ي گيرودهي دهستي (نه خو شي و هه ژاري و نه خو ينده واري) بوون.

له ناو خه لكه كه دا بي په روا به دووي دل سو ز و كورد په روه ردا گه راوه، نه وه تا له لاد يي قه ره هسه ندا: له يهك دوواني كه وه نه بي هه ستيكي بلندي كوردايه تيم له ناو خه لكه كه دا نه دي!!! به لام نه مه پاساوي نه وه نابي بو خزمهت نه كرديان.

چونكه نه وه به روايه دا بوو كه: (جو ري رژيمه كه هه چوني بي، كار به دهستي كوردي دل سو ز ده تواني به پي ده رفهت، يا نه وه ده رفه ته به خو لقيني و خزمه تگوزاري خو ي بهو خه لكه بكات، به لام كه كار به ده ست ناپاك و دز و چاو چنو ك بوو، هه تا له سايه ي هوكميكي كورديشه وه خيانهت و ناپاكي خو ي هه ر دهكات).

ميژووي نه م قسه يه ي سهه وه ده گه ري ته وه بو ناوه راس تي چله كاني سه ده ي پيشوو، نه مر و ناخو چه ندان كه س بيانگري ته وه!!!... مه زني بير و كر داري نه و پياوه تا له مه دا بووه، چونكه: «إن الفكرة والشخصية شيان متناقضان بمعنى معين، لكنها، من جانب آخر، تتشابهان تماماً. يعيش الإنسان وهو يتعمق في العالم الخارجي ويتفاعل باستمرار مع كافة ظواهره. وهذا هو بالضبط الطريق نحو الفكرة والشخصية»^(١) نه و ري ته وه كه ي روون و نا شكارا بووه، بي وه ي وهك په پوله يهك به ناو چه ره دوو كه ليكي پاوه نيكي سو و تاودا ده ري ي، شه يد اي پانتاييه ناسو و ده ي بوو، كه نه يده دي... هه ولي ددها خو ي بيه ني ته دي، تا ده رو به ره كه ي تبا دا بهو ني ته وه... نه و پياوه ليون تولستوي و رومان رولان و گاندي سهه ده مي خو ي بوو... به لام له كور دستان يكي پارچه و برين دار دا.

له م سو نگه يه وه ده بي پروا ينه كار و فه رمانه كاني، به ره مه كاني؛ ده يو يست بهو خه لكه بل ي پروانن: گه وه پياواني دنيا چون بوونه مو م و ري گاي نه ته وه كانيان رو شن ده كر ده وه، بز انن: گه لان چون ژباون و ئيستا چونن، تي به گن: ميژووي رابردووي خو تان بو پره له داماوي و سته م و جيگا شه پاز له ي بياني؛ رام يتن: بو بو ينه كه وي ناو قه فه س؟! ده با نه وه ي داها تو و نه بي، با هه مان هيلي پيشوو نه كي لنه وه، بو نه مه يه كه م كه سيك بوو ده رگاي نه ده بي مندالني ته قان ده وه و لي ي دا، له (خانوي تازه) وه ده ستي دا يه به ره و (هاور يي مندال) و... هتد.

تيفكره، چون ده جو وه هه ر قه زا و ناحيه يه كي كور ده واري، سهه وتي نه بوو؛ چاو يكي به مناله هه ژاره كاني ناو نه و ژو وه نزمه به جوو كه بي په نجهر انه دا ده گي ترا، گورج ده كه وه ته دا گير سان دني ده بان مو مي ژباون له ري تبا ندا... هو كومه ت پار دي نه ده دا، نه م په زامه ندي وه رده گرت پي تا كي بو ده كرن، (با خچه ي گشت لاي ي) بو ده كر دنه وه، نا هه نكي گوراني و نا هه نكي سا كاري بو ده گي تران، رو ژنامه يه كي ده سنو سي دي واري به ده ستي خو ي بو ده رده هيتان و هه ر نه بي را ديويه كي پاتري بو په يدا ده كرن... هو كاني په يوه ندي و را گه يان دن به سا كارت رين شي وه، نا وا ده يو يست ده ستي نه و كور ده بگري و له كلا و رو ژنه يه كي نه گه ر

(١) بوريس بوسوف: الواقعية اليوم وأبداً، وزارة الأعلام، بغداد ١٩٧٤، ص ١٥.

به جوو كيشه وه بي دنيا ي نه و رو ژه يان پيشان دا ت. بزه سهه ر ليويان خات، نه گه ر بو چه ند ساتيكي ش بي هيل اكي و ماندوويه تي و داوماوي بيان له بيير به ري ته وه... نه و باوك و برا و دو ستيان بوو، به ر له وه ي به ري ته به ري كاروباري هو كمه ت بي له ده قه ره كه دا.

ني مته كه ديفاع له و پياوه ده گمه نه ده كين ده بي به لگه مان بي بي، تا خو ينه ر قايل بي. ديقه تي نه م به لگه يه بده. ورد بي خو ينه ر ده وه و نه وسا بزانه نه و پياوه چ راستگو و چ بو يري ك بووه.

له سهه ر تا ي سالي ١٩٧٣ وه هو كومه تي عي ترا ق و سهه ر كر دا يه تي حز بي به عس ده ستيان كر د به ري ك خه ستن ي چه ند كو ي و كو يو ونه وه يهك له گه ل نو ينه راني حز بي شيوع ي عي ترا ق (كه نه وسا ري ك كه وه تن نامه ي به ره يه كيان له نيوان دا بوو) و كه سا يه تي بي به بي لايهن و دي مو كراتي به كا ندا به مه به ستي گه يشتن به ري گه چاره و شيوازي كي مه سه له ي كور د و پر وژه ي نو تو نو مي بو كور دستان وه جتيه جتي كر دني ناوه رو كه كاني ري ك كه وه تن نامه ي ياز نه ي نازاري ١٩٧٠ كه له گه ل سهه ر كر دا يه تي بز وو تنه وه ي رز گاري خو ازي كور د و را به ره كه ي بار زاني ني نه مر دا مو ر كرا بوو. له راس تي دا هو كومه ت و حزب ده يانوي ست به م كار ه يان گه لي مه به ستي جي جا يه نه نجام دن: له لايه كه وه وا ي سهه لي تين كه سهه ر كر دا يه تي بز وو تنه وه ي كور د و بار زاني ني نه مر تا كه لايه ني ك نين كه نو ينه رايه تي كور دي عي ترا ق بكن، به لكو نه و كه سا يه تي به يه كور دا نه ي كه خو ي كو ي ده كر دنه وه، لايه ني كي جي ساب بو كراون... به مه ش در زي كي له رو به ري بز وو تنه وه كه و گه لي كور د دا دروست ده كر د.

له لايه كي دي حز بي شيوع ي شي وا هيتا يه كا يه وه له لايه ني كي سي اسي به ري ته جووني هو كم ي عي ترا قه (به پي نه و به ره يه ي كه له نيوان يان دا هه بوو) له ناو گه لي كور دي شدا هه ر سهه ر كر دا يه تي مه لا مسته فاي بار زاني و پار ته كه ي ني به. خو هه ر چه نده سهه ر كر دا يه تي عي ترا ق هيتن راوي جو ونه كاني نه و كو ي و كو يو ونه وان ي به با يه خ هه لنه ده گرت، خو يان چيان بر يار دا بوو هه ر نه وه بوو، به لام له ناوه رو كدا لاوا ز كر دني سهه ر كر دا يه تي كور د نا ما جي به رو دو ا بوو... چونكه نا ين ده و رو دو ا وه كاني دوا ي نه مانه نه م راس تي به ي ده ر خست. ده ر باره ي كو ي و كو يو ونه وه كان، رو ژنامه ي (الثورة) ي نو ر گاني حز بي به عس له ژماره ١٣٤١ ي ١/٤/١٩٧٣ د، له سهه ر و تا ره كه يدا ده لي: «... كانت تلك الأوساط والعناصر -الدوائر الاستعمارية والرجعية والعناصر الحاقدة على مسيرة الثورة. أ.ب. - تستهدف، عن عمد، تشوية الوجه الديمقراطي لتجربتنا الثورية، وإظهار الحوار الصريح والجاد سواء بين ممثلي الحزبين، أو على صفحات الصحف وكأنه بداية للصراع... وليس الطريق الصائب والناضج لمعالجة مشكلات الوطن». تا ده گاته نه وه ي ده لي:

«وعلى هذا الأساس فقد بادر حزب البعث العربي الاشتراكي إلى إستئناف الحوار مع الحزب الديمقراطي الكرديستاني وبمشاركة ممثلين عن الحزب الشيوعي العراقي والشخصيات القومية والديموقراطية».

له لايه كي تره وه هه ر (الثورة) ده ستي كر د به بلا و كر دنه وه ي زنجيره و تا ري ك، له ژماره ي رو ژي ١/٣/١٩٧٣ وه، له گو شه ي (آراء حرة) به نا و نيشاني (مسا همة في الحوار الكبير) به پي نو سي (كاتب

سیاسی، که گوايه وهلامدانه وهیهکی زنجیره وتاره کانی (التأخي) یه، بهلام له راستیدا هیش برده سهر سه رکردایه تی کورد و شۆرشه که ی بوو، پروبیانوو هینانه وه بوو بۆ دابرائی جه ماوه ری کورد له وه سه رکردایه تیبه. له بهرچاوخستنی شه خسی بارزانیه نه مر له لای گه له که ی وهک ره می شۆرش و سوربوون له سهر داوا رهواکان... دیاره ئەم (لیدان و له بهرچاوخستنه) نامانج و ناواتی هه موو دوژمنانی گهل و شۆرش بووه، بۆیه له م پیناوه دا خواهه لناگری درتغیان نه کردووه. له داوا زنجیره ی نه و تاره دا (الثورة) ده لی:

«بقیت نقطة أخيرة أود أن أمر عليها قبل الأنتهاء وهي الخاصة بتعريف العراق بأنه قطر عربي، وجزء من الوطن العربي -لايعني المفهوم الآخر القائل بأن العراق جزء من الأمة العربية.

فاعتقد أن الاعتراض على هذا التعريف هو اعتراض على حقيقة تاريخية وسياسية ودولية وعلمية، وهو اعتراض مرفوض، فقطرنا جزء من الوطن العربي ولكنه جزء يضم على أرضه شعبيّن- الشعب العربي الذي هو جزء من أمة عربية أكبر، والشعب الكردي الذي هو جزء من أمة كردية أكبر تبلغ ١٢ مليون نسمة... وهذا القطر هو موطن مشترك للشعبيّن المتأخين عزيز عليهما كليهما، وليس أبداً -كباناً خلقه الاستعمار-»^(١)

ئیمه (به تابهت) ئەم به شه ی ئەلقه ی زنجیره که مان بۆیه خسته پروو، تا خوینه ری هیشا راده ی چوونه ناوه وه ی باسه کان له گهل میریدا بزانی و تیبگات که سه رکردایه تی کورد تا چ راده یه په رۆش و پابه ندی (خاک) و (نه ته وه) بووه وهک دوو یه که ی ته واوکه ر و لیک نه چیرا، بهلام به رامبه ر چۆن له م مه سه له ورده گرنگه دا به پروبیانوو هه وئی لیک کردنی نه و باسه ده دات، عیراقیش به قه باره یه کی وا داده نی که (لیس أبداً خلقه الاستعمار)، راستیه میژوو ییبه کانی سایکس بیکو و کۆنگره ی قاهره ی ١٩٢١ هه مووی گه واهن که عیراق چۆن خولقیتر!!

هه رچه نده باسه که ی ئیمه لیره دا ئەمه نییه، بهلام ده بی نه و راوبۆچوونانه ی که مامۆستا له خواره وه نووسیونی به هیندی وه رگرین، وهک راستیه که ی شاکر فه تاح یه کییک بووه له وه که سایه تیبه ناو دارانه ی له لایه ن حکومت و حزبه وه له به غدا حیسابی بۆ کراوه، مه به ستیان بووه که به شداری بکه ن له وه کۆر و کۆبوونه وان ه دا. وهک که سایه تیبه کی نیشتمانی بی لایه نی خاوه ن راوبۆچوونی تابه ته تی خۆی، نه وان مه به ستیان بووه که به شداری بکه ن، که داوه تنامه که یان بۆ ناردووه، نه وه له هه لویتستی نه گۆزی خۆیه وه به رامبه ر بزووتنه وه ی بزگاریخوازی کورد و سه رکرده ی گه له که ی، حه زی به وه به شداریه نه کردووه؛ چونکه به چاک ی نه زانیوه که له پشت نه و لایه نه ی هه ر له سه ره تا دا ریکه وه تنامه که ی یانزه ی نازاری له گه لدا مۆکرا، ئەمان له مه سه له و پرۆژه یه ک بدوین که راستتر وابوو به ره پرووی خاوه نه ئەسلییه که ی بکریته وه.

(١) الثورة: العدد ١٣٥٧ في ١٣/٢٦/١٩٧٣، الحلقة السابعة. ص ٣.

بۆیه وهک زۆری تر له وه که سایه تیبه نیشتمانیه ره وانه به پیر نه و داوا یه وه نه چوو و به شداری نه کرد. بهلام له به غدا، هه رده یانه وی (به هه چ شتیوه یه ک بی) ئەم و نه وان ی وهک ئەم... رایانکیشنه ناو بازنه ی گه مه که وه. بۆ دووه جار نامه یه کی تری ناراسته ده که نه وه.

وهلامی نه مجارهیان بییر خه ره وه (مذكرة) یه ک ده بی که به خه تی خۆی ناراسته یان ده کا و زۆر به راشکاوی و بویرانه و ژیریبه وه راوبۆچوونه کانی خۆی ده رده بری.

مامۆستا له مانگی تشرینی دووی ١٩٧٣ دا نووسراویکی ره سمی مۆکراوی له (القيادة القطرية لحزب البعث العربي الاشتراكي -مكتب أمانة السر للقطر العراقي) یه وه ناراسته کراوه (به بی به روار، ته نیا مامۆستا خۆی له دامینیدا نووسیوه -أجيب في ١٦/١١/١٩٧٣ و ئیمزای کردووه) ئەمه ده قه که یه ته:

تحية وتقدير

سبق وان وجهت القيادة القطرية لحزب البعث العربي الاشتراكي دعوة لحضوركم مناقشة مشروع الحكم الذاتي بهدف الاستفادة من رأيكم ووجهة نظرکم حوله.

إن الأتماعات التي جرت لمناقشة هذا الموضوع ومنها الأتماع الخاص بالشخصيات الوطنية الكردية المستقلة كانت مثمرة للغاية في تقديم الملاحظات والأقتراحات البناءة حول المشروع الأمر الذي يدفعنا الى طلب المزيد من المشاركة والمساهمة في بحث المشروع وإنضاجه. وإننا إذ نقدر تمام التقدير الظروف الخاصة الدقيقة التي أحاطت بكم وحالت دون حضوركم الأتماع المخصص لمناقشة المشروع مع باقي الشخصيات الوطنية الكردية المستقلة، نأمل مشاركتكم في مناقشة المشروع بارسال مقترحاتكم وملاحظاتكم التحريرية التي ستكون موضوع إهتمام وتقدير الى القيادة القطرية (مكتب أمانة سر القطر - بغداد) بالطريقة التي ترونها ملائمة لظروفكم.

مع التقدير

القيادة القطرية

لحزب البعث العربي الاشتراكي

(الختم)

مامۆستاش به م بییرخه ره وه (مذكرة) یه وهلامیکی ده سنووسی خۆی داوه ته وه، که نوسخه ی دووه می، که به کاربۆنه، له گهل نووسراوه که ی سه ره وه له هینی ٢٦/٧/٢٠٠٢ له ناو کۆمه لی نامه و نووسراوی تابه ته یه له گهل به رتیز د. شیکۆی کوپیدا دۆزیمان ه وه، ئەمه ش ده قی بییرخه ره وه که یه وهک وهلامی بۆ داواکه ی (مكتب أمانة السر القطر العراقي) که به خه تی خۆیه ته:

القيادة القطرية لحزب البعث العربي الاشتراكي المحترم

مكتب أمانة سر القطر - بغداد

تحية طيبة وتقدير

لما كانت المقترحات التي قدمها إليكم (الحزب الديمقراطي الكردستاني) حول الحكم الذاتي في كردستان العراق؛ هي ثمرة مناقشات طويلة وعميقة عبر السنين مع المثقفين الأكراد الوطنيين والزعماء السياسيين المخلصين، فهي تعتبر بحق تعبيراً حقيقياً عن رغبة الشعب الكردي وآرائه ومعتقداته حول الحكم الذاتي في كردستان العراق، بكافة طبقاته وقواه الوطنية المختلفة.

وإذ ليس هناك أي حزب سياسي ناضل بجدارة وإخلاص في كردستان سوى (الحزب الديمقراطي الكردستاني) بقيادة زعيمه المخلص الملا مصطفى البارزاني، فهو يعتبر بحق جهة ذات إختصاص في موضوع الحكم الذاتي في كردستان العراق.

وعليه ينتظر الشعب الكردي بفارغ الصبر إتفاق حزبكم الموقر مع الحزب الديمقراطي الكردستاني على موضوع الحكم الذاتي وفق ما إقترحه عليكم الحزب المذكور.

ولما كان الوطنيون الأكراد ومثقفوهم يقدرون مواقف حزب البعث العربي الاشتراكي المحيطة في سبيل الاعتراف بالحقوق القومية للشعب الكردي في العراق بما فيه (الحكم الذاتي) و(تقرير مصيره)، ولما كانت رغبة الشعب الكردي على لسان حزبه الديمقراطي الكردستاني هي (الاتحاد الاختياري) لا (الوحدة القسرية) ولا (الانفصال)، فإن كل وطني كردي غيور على المصلحة العامة ينتظر من حزبكم المحترم إنهاء مشكلة الحكم الذاتي في كردستان بأسرع وقت ممكن... وذلك بالتعاون الوثيق وبروح الصداقة والود مع الحزب الديمقراطي الكردستاني الذي هو الحزب الوحيد الذي يمثل آمال الشعب الكردي وأمانيه.

إن شعاراتكم العزيزة: (الوحدة والحرية والاشتراكية) لتوحي إلينا، نحن الأكراد، بأنكم ستواصلون أعمالكم الجادة والخالدة في سبيل هذا الموضوع الحيوي، وذلك بالاشتراك مع صديقكم وحليفكم الحزب الديمقراطي الكردستاني، وستؤمنون للشعب الكردي (حريته وإشترائه) في الحكم، و(وحدته) مع الشعب العربي في العراق على أساس من المساواة التامة في الحقوق والواجبات بين الشعبين الأخوين (العربي) و(الكردي).

إنكم بذلك فقط تضمنون وحدة العراق الوطنية وأمنه وسلامته وتقدمه وإزدهاره. كما وتسدون كافة الثغرات بوجه أي دس أو تشويش أو فتنة تقوم بها الرجعية والحاقدون على السلطة الوطنية، وتقطعون كافة السبل أمام الأمبريالية وأذئابها لأي تدخل خارجي.

هذا هو الأمر الذي يتمناه كل رجل شريف، ووطني غيور، سواء كان (كردياً) أم (عربياً).

هذا وفي الختام أرجو من الله أن يوفق العاملين المخلصين للمصلحة العامة. والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

وشكراً مع التقدير

شاكر فتاح

سليمانية - محلة شورش

صاحب مكتبة (پرۆژەى خۆئێدهواری كورد)

١٩٧٣/١١/١٦

بروانه ئاویتهی ژینی... ئەمانه مشتیتێکن له خهرواریتک.

دوای نسیکی ١٩٧٥ که شهوی دهیجوور بالی به سهر ولاندا ددها، ئەم وهک هه موو خاوهن باوه پێکی گه شیبین و وره بهرز... شان ده داته بهر و در بهو تاریکییه ددها، ده پره ویتیتته وه و خه م ده خوات، به لام به بی دهنگ.

به ره له سی و نو سالی ئه وه له روانگهی بهراوردکاریه که وه له نیوان سی نه ته وهی ئەلمان و ئینگلیز و کورددا، که له (فرانکفورت) ده بی، دیتته سهر ئه و نه نجامه ی بلتی: «پروام وایه گه لی کورد له سروشتدا له ئەلمانەکان ده کهن، هه ره چهنده له گه له کانی دراوسیتی خواناستر و کارگوزارت و دلته پتر و زیره کتره، به لام داخه که م خۆئێگه رمی و سه ره گه رمی و که لله ره قیبیه که یان تا ما وه به کی دوور و درێژ دووربان ده خاته وه له یه کگرتنی راسته قینه و گه یشتن به نامانجی هه ره گه وه مان که سه ره به سستی و نازادی و سه ره به خۆبییه.

ده بی له مێژوو مانه وه فیتربین که: ژبان زۆرتتر پیتوستی به ژیری و مه ندی و زرنگی و نارام هه به، به سه ره چلی و هه له شه بی و جه نگا وه ری هه چمان یۆ ناچیتته سه ر».

کرۆکی ئەم پۆچوونهی ١٩٦٣ هه ره هه مان پابۆچوونی سی و چله کانه، به لام له پووی لیکدانه وه و بهراوردکاریه کی واقیعی وردبینانه وه.

هه ره بهو گبانه شه وه، بهو پروایه شه وه له دامه زراوه حکومیه که کانی دوای ١٩٧٥ دا به شدار ده بی، ده رفه ت نه گه ره هه بی یا بتوانی بیخولقیتی، تا له رتیبه وه دیسانه وه مۆمیک داگیرسیتی.

هه ره گیز لهو پروایه دا نیم که شاكر فه تاح به بیرو و نیازی که سیتی که سه ره سخته کی له له ره وه چوویته ئه وه دامه زراوانه وه، ئه وه چه کداری ناو نووس نه ده کرد، ئه وه ده رزی ناژنی جه سته ی نه ته وه برینداره که ی نه ده کرد، ئه وه پروای وابوو - وهک چه ندانی که - که له و جیتگا یانه ئه وین له داخ له دل و نه زانیکی تر باشتره... چونکه ده میتک بوو ئه وه چه وتی ئه وه فیکره به ی که ده لتی: «یا هه موو یا هه یچ» ی بۆ ساغ بۆوه.

مارف جیاووک. توفیق وهه بی، سه عید فه زاز، ره فیق هیلمی، ئەمێن زه کی و جه مال بابان و... کتی و کتی... ئەمانه له سه ره ده مانیکی تاریکی وهک ١٩٧٥ دا، که کارمه ندی دامه زراوه جۆربه جۆره کانی سالانی ١٩٢٥ - ١٩٥٨ بوون... ئه وانه سوود و قازانج و خزه تیان زیاد له بارستایی سوود و قازانجی که سیتی بیانی نامۆ بووه به ولات و نه ته وه که و بگه ره داخ له دلش.

شاكر فه تاح نه خشه و پلانی كاولكردن و ته قانندنه وهی كانیوا و پرد و کاریزی دانهدنا، مه فزهده ی
نه ده گه یانده سهر مال و خیزی کپ له باوه شی خودا...
نه وه همیشه قومی ئا بووه بۆ ریتیواریتی شپزهده گهرما بر دوو له بیابانیکی چۆلی بن سیبه ردا... که

زهمه نیش ورده ورده نیتزیک ده بۆوه له ترۆپکی تاوان و ژینوساید، که دوژمن رۆژ به رۆژ شولی زیاتر لئ
هه لده کیتشا و شمشیری خوتیناوی رقی به ههر چوار لادا کویرانه ده وه شاندد... ئا له و کاته دا شاكر فه تاح
بویرانه دوو قسه ی خیزی بۆ نه ته وه که ی کرد... دوو قسه، که مومکین نییه له فهرهنگی هیچ یاسا و
عورف و حوکمی کدا هیچ پیوستی به (بویری) بکا و ئاوها سهره نجامیکیشی لئ بکه ویتته وه.

نه وه به پیتی ده رک کردنی ورد و ژیرانه ی خۆی، به شاره زایی و لیزانی چهنده ها سالی ژبانی، ههستی
به گه وره بی پیتشات و کاره ساته سامناکه کانی ناینده یه کی نیتزیک ده کرد. ده یزانی چ گه رده لولیتی رهش
و کاولکر به ریتیه... بۆیه گه یشته نه وه قه ناعه ته ی که نه وه دوو قسه خیره بدات به گوتی نه وانیه ی
نابیستن... به شکم بیستن.

گومان له باوه رپی به هیز و قایی ماموستا نییه به خوا و رینماییه کانی نیسلام، ده یان جار نه مه له
بیره وره بیه کانی دا ده خاته روو، ههر له قوناعی لاوتییه وه تا قه له مه که ی له ده ست ده سین.

به دریتیژی ژبانی حوکمیکی دادپه روه و هیدی و شهرعی به سه رخۆی و ولات و نه ته وه که یه وه نه دیوه...
جا به و پیتی (تقی) یه ک بووه بۆ خۆی.

خوای گه وره ده فهرمووی: « لا یَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ
مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ .»

(آل عمران - ۲۸)

« تقاة: مصدر بمعنى التقية وهي أن يداري الإنسان مخافة شره ». ههروه ها: « التقية عند الخوف على
النفس أو المال، أو التعرض للأذى الشديد » وه « التقية: أن يتكلم بلسانه وقلبه مطمئن بالإيمان. »^(۱)

قسه مان له سهر به رپرستییه که ی دوای (۱۹۷۵) ه، که وه ک ومان گومان له نییه تی پاک و خاوتنی
نییه، له رووکاری باوه رپی خۆشیه وه و پایه ندبوونیه وه به ئاینه پیروژه که یه وه و شتیوازی تیکۆشانی هیمنی
و دوور له توندرووی... نه م پیاوه نه وه جوژه مامه له یه له گه ل حوکمی سهرده مدا کردوه که خوا ریتگی پی
داوه و پیغه مبه ره که شمان (د.خ) تیایدا ده فهرمووی: « انا لئبش في وجوه قوم وقلوبنا تلعنهم ».

کهواته مودارات و موسایه رده کردنی هیز و دهسته لاتی خراپه و شه رانگیزان و جینایه تکاران له ناچاریدا
له لایه ن موسولمانه وه کاریکی دروست و شیواوه، به مه رجی نه بیته مایه ی زبانه خشین و نازاردانی
کهسانی دی.

به دریتیژی کارکردنه که شی، چ له دامه زراوی (نه نجومه نی گه ل له سلیمانی) و چ له (نه نجومه نی

(۱) محمد علي الصابوني: تفسير آيات الأحكام، ج (۱) - دار الأحسان للنشر - طهران، ص: ۴۰۲، ۴۰۴.

یاسادانانی ناوچه ی کوردستان) له ههولیسر، به گه واهی نه وانیه ی کاریان له و دامه زراوانه دا کردوه و
له ناومانان، له ویستی چاکه و خیر و به خته وه ری خه لکه که زیاتر چی دی نه بوو، چونکه نه وه هه روا
به ئاسانی رابردوو یه کی پئ له شانازی و شکۆداری دوور و دریتز له که دار ناکا... نه وه کاتئ ههنگاوی
به زرکردوه سهر لوتکه ی تیکۆشانی خۆی، که له ۱۹۸۸/۳/۱۲ دا نه وه دوو قسه خیر و پر له نازاییه ی
دا به رووی دهسته لاته که دا.

نه بوه کری سه دیق (د.خ) ده لئ: گویم لئ بوو پیغه مبه ری خوا (د.خ) ده یفه رموو: « إن الناس إذا رأوا
المنكر ولم یغیروه أوشك أن یعمهم الله بعقاب - أخرجه أبو داود والترمذي والنسائي عن قیس... ».

کووشکرده که ی نه ویش بۆ (گوپینه که) به شتیوازه که ی خۆی بووه... به قسه و داواکردن و شتیوازیکی
به در له توندوتیژی.

مه زنی نه م پیاوه له وه دابوو که هه رچهنه له گه لیدا خه ریک بوون (به ره له ده سگیرکردنی و له دواییشدا)
ئاماده نه بوو په شیمان بیته وه یا سه ودا و مامه له له سهر ژبانی بکات... چونکه نه وه له (۱۹۲۷) وه
وتیوی: «... له دوای خوا که سی ترم له نه ته وه ی کورد خۆشتر نه ده ویست. له راستیدا - کوردایه تی - م
ده په رست، بریاریشم دا: هه تا ده مینم سامان و گیان له پیناوه کامه رانی و پیشکه وتن و سه ره زبانی -
کورد - دا به خت بکه م...».

رهنگه مه زه نده یه کی نه وتۆش بیئ که به شداری بیکردنه کانی نه م دواییه ی بۆ پله و پایه و پاره بووبئ؛
نه مه ش راستییه کانی بار و ئاستی ژبانی خۆی جوژه بیروکه یه کی وا رهت ده که نه وه و ده یده نه دووه.

نه وه به پیتی پله ی چینیایه تی و کۆمه لایه تی له بنه ماله یه کی بووه و خانه دان و مولکدار و بازگان بووه،
وه زیفه و پایه ی کارکردن له حوکمدا هۆیه ک نه بووه بۆ به ده ستخستنی پاره و سامان... ئی هیند پاره دار و
خاوه ن به رۆژه نده یه کی بازگانی نه وتۆش نه بووه تا وه زیفه حکومییه که بکاته هۆیه ک بۆ مملاتنی و
پیشکه وتن له دنیای پاره و بازگانی و کاردا... وه ک نه یساوری ده لئ: « حب المال یكون في حالتين:
عند كثرته منافسةً فيه، أو عند قلتها حاجةً إليه. ص ۲۵۷. »^(۱)

کهواته شه هید شاكر فه تاح رۆله یه کی به نه مه ک و دلسوژی خاک و نه ته وه که ی خۆی بووه، په رۆشی
نازادکردنی و رزگاربوونی بووه له ژێردهستی و داگیرکردن، شه یدا ی نه وه رۆژه بووه که گه له که ی له رووی
شارستانییه وه بگاته ریزی گه لانی پیشکه وتوو، حه زی به نه هیشتنی نه وه دردانه کردوه که خه لکه
داماوه که ی پینانه وه ده نالئ (هه ژاری، نه خۆشی، نه خۆتنده واری...) هه رچهنه ماکی نه مانه ی هه سوو
ده گیترایه وه بۆ نه وه باره ناهه مواره ی کوردستانی تیادایه به ده ست داگیرکه ر و حوکمی بیانییه وه، به لام
به پیتی نه وه درفه تانه ی بۆی ده ره خسان کووششیکی به رده امی ده کرد له پیناوه که مکردنه وه ی نازاره کانی
گه له که یدا، نه و نمونه ی کاربه ده ستیکی دلسوژ و خه مخۆر بووه له حوکمیکی بیانی داسه پاو به سه ر ولات

(۱) محمد بن ابي الحسن بن الحسين النيسابوري: وضع البرهان في مشکلات القرآن، السفر الأول، دار القلم،
دمشق ط ۱، ۱۹۹۰.

و نه ته وه که یدا، لهو جوړه کار به دهسته خاوپن و دهسپا کانه بووه که میژووی سهردهمی خوځان شاناز بیان پیوه دکات، هه روا قهله مه ماندوو نه ناسه که شی به در یژایی تمه منی پر له ته قه لای شانیه شانی خوئی مؤمیتک بووه و تاریکایی ژبانی له به رده نه وه کاندرا ووناک کردو ته وه... ثم خه مخوړی و گیانی له خو بوړدنه شی له هو شیدا، هه تا تمه من به ره و پیری ده برد، زیاتر جو شی ده سه ند و به بیته دنگیش خه مه کانی نه ته وه که ی له ناخیدا په نگیان ده خوار ده وه.

شاکر فه تاح تیکو شه ریک بوو له جوړی کی ده گمه ن که کورد به خوړی بینی، چه که کانی دهستی نه و چه که ته قلیدیانه نه بوو، زه وه ند بوون چ له رووی چو نیستی و چ له رووی چه ندی تیبیه وه: نه و هه تا پله و وه زیفه ی حوکمه تیشی کرد بووه چه کی تیکو شان، نووسینه فره باب ته کانی، گه شت و سه فه ره کانی بو در ده وی ولات... له پال نه مانه هه موویدا پروایه کی پاک و پته و به خوا و ئایینی پیروزی ئیسلام.

نه و ماوه که له گه ل ماموستا فه له که دین کاکه بییدا سوز و عاتیفه وه لاخه م و نه و چاره نووسه تراژیدیا بییه ی بده مه ده ست میژوو... بلیم:

«به هق و هه قیقه ت، شاکر فه تاح وه که عه لانه دین سه جادی وه که پیره میرد و مام هه ژار، به کی که له و کوله که پته وانه ی میژووی سهره لدان و بو ژانه وه ی کورد، نه مانه مانیفیستی سیاسییان نه نووسیوه، به لام زه مینه ی جوولانه وه ی سیاسیی کوردیان دار شتوه».^(۱)

وه که هه نگاوی یه که م بو به جیه ی نانی نه م پر وژه پیروژه، په یوه ندیم کرد به خانه واده به ریزه که ی ماموستا وه له سلیمان (جه میله خانی هاوسه ری و د. شیرکزی کوری)، مه به ست و لایه نه کانی کاره که م تیکه یان دن و بوم روون کرده وه و نه وانیش خو شحالی خوځان بو نه نجامدانی کاریکی ناوا ده بری و سواسی ده زگی ناراسیسیان کرد بو نه و به ته نگه وه هاتنه ی.

هه لبه ت خو پنه ری هیژا له جیه کی تری نه م ژبان نامه یه دا ده قی ره زامه ندیکه ی به ریز د. شیرکو به خه تی خوئی ده بینی. هه روا زور به سوپاسیسه وه هه رچی پاشماوه کانی ماموستایه، له کتیب و ده سنوس و گو قار (نه وانه ی که ماون) خستیانه به رده ست تا به بیی قوناغه کانی پر وژه که سوودیان لی بییم.

به داخه وه له وه بهر دهستی که سانیک تر گه یشتو ته نه و کتیب خانه و پاشماوانه، سا به بیان نووی تو پنه وه و نووسین له سه ر ماموستا بی یا نه و ژماره زوری کتیب و گو قار و پر وژنامه ی که جه میله خان به دولا به کانه وه داونی به کتیب خانه ی زانکوئی سلیمان... که دور نییه ژماره یه و پنه و ده سنوس و کاغزی تاییه تی تیدابووی...

نه وه ی خرایه به رده ستی من سځ دولا بی بچو که، یه کیان پر له نامیلکانه ی که چاپ کراون و وا دیاره هه روا ماونه ته وه، دووه کومه لی کتیب و گو قاری (کاروان و ئوتو نومی و روشن بیری نوی) یه، له گه ل هه ندی کتیبی ئینگلیزی، سییه م تاییه ته به ده سنوسی هه ندی له و کتیب و نامیلکانه ی که چاپی

(۱) ده سنوسیک شاکر فه تاحی شه هید، وه زارته روشن بیری، هه ولیر، ۱۹۹۸، ل ۱۷۹.

کردون: گه شته کانی شارباژتیر و سر وچک و پینجوبین و... هه روا (ناو پنه ی ژینم) ده قه ده سنوسه نه سلویه کانی که بریتیه له چوار ده فته ری ۶۰ په رهی و خوئی ژماره ی له سه ر داناون، جگه له یاده وه بریه کانی سالی ۱۹۳۱ - ۱۹۳۲ به پال چند ده فته ریکه بچو که وه که یاده وه ری نه و سه فه رانه ی تیدا نووسیون که بو در ده وه ی ولاتی کردون.

جا دوا ی خو پنه نه وه ی هه ندی له و نووسینه نه ی له ملا و له ولا له سه ر ماموستا نو سراون و نه و نامه ی ماسته ری کاک (شوان سلیمان یاه) له سالی ۱۲۰۰ بو زانکوئی سه لاهه دین - کولیجی ناداب به شی زمانی کوردی ناماده کردوه، نه و هم بو ساغ بووه که به شیکه زور له ده سنوسه کانی فه و تاون، یا بر دوویانه و نه یانگپراونه ته وه، له وانه یادنامه کانی سالی ۱۹۳۰، ده سنوسی کتیبی تاییه ت به (قضاء عقره) و ده سنوسی کومه له ر وژنامه ی (باسه ره) و زوری تر وه که یاده وه ری سه فه ری له ندن و تورکیا و تاران.

بو نه نجامدانی کاری پر وژه که، سه ر هتا و امان به باش زانی که به ر له هه موو شتی (ناو پنه ی ژینم) که یاده وه ری و یادداشته کانی خو پنه تی و له دوو تویی فایلیکدا پاکنوسی کردوه، بکه یه نه به مایه ک بو ناماده کردنی (یادداشته کانی شاکر به فتاح) و وه که هه نگاوی یه که م چاپ کری.

وه که ده زانین شه هید شاکر فه تاح له ژبانی خویدا هه ر نه م ناو پنه ی ژینه ی له گو قاری روشن بیری نویدا به سی به ش بلاو کردو ته وه^(۱)، به لام ته و او ی نه کردوه. که چومه وه سه ر نه و به شانه و هه تا نه وه ی دوو تویی فایله که ی به رده ستیشم و به راوردم کردن، ده رکه وت له گه ل نه و چوار ده فته ره ده سنوسه ی کاتی خوئی نووسیونی، زور جیسا وازبان هه یه و گه لیک باس و رووداوی لی درها و دروه، (دیاره نه و هه ش به پیتی نه و بار و ر وژگاری سالانی هه شتاکان).

جگه له مه، یاده وه بریه کانی ۱۹۳۱، ۱۹۳۲ که له دوو ده فته ری سه د په ر پیدان و به خه تیکه زور جوان نووسیونی، نه وانه به شیک له قوناغیکه گرنگی ژبانی، دیسان نه و یاده وه بریه نه ی که له پاریس و نه لمانیا و قاهره نووسیونی، هه ریه که له مانه گه واهی چو نیستی بیر کردنه وه و بوچوونی پیشان دهن، سه رباری نه مانه ده سنوسی نه سلی نه و ر وژنامه دیواریانه ی له: ئاکری، خورمال، چه مچه مال، قادر که رده ناماده ی کردون و نووسیونی (نه که نه وانه ی دوا بی له شیوه ی نامیلکده چاپی کردن)^(۲) هه ریه که یان به شیک له کار و هه لسو که وتی ماموستا له و سه رده م و ر وژگاری کار به ده ست بووه له و جیه انه.

سه رباری نه مانه هه مووی: نه و گه شتانه ی که کردونی بو: شارباژتیر له ۱۹۲۹، پینجوبین له ۱۹۳۰، سر وچک ۱۹۳۲، هه ل به جبه و هه ورامان له ۱۹۳۳. نه مانه له سالانی ۱۹۷۲ - ۱۹۷۳ به دوی یه کدا له

(۱) پروانه: روشن بیری نوی، ژماره ۱۰۳ - ۱۰۴، ۱۰۵ سالی - ۱۹۸۴ ده زگی روشن بیری و بلاو کردنه وه ی کوردی، به غدا.

(۲) چونکه هه ندی جیسا وازی به رچا و له نیوان ده قه ده سنوسه کان و چاپکراوه کانداهه یه، که به پیتی باری نه مریز ده بی پشت به نه سله کان بیه ستری.

چاپی داوون... بهلام هه‌ریه‌که‌یان به‌شیکه له یاده‌وه‌ری ئه‌و پرۆژه‌ی که گه‌شته‌که‌ی تیدا کردووه. بۆیه پیرامان دا ئه‌مانه‌ی باسمان کردن، هه‌مووی، هه‌ریه‌که و له جیبی خۆیدا به‌پیتی قۆناغه میژوو‌بیه‌که‌ی بیان‌خه‌ینه سه‌ر یادداشته‌کان و پتیبیان ده‌وله‌مه‌ند که‌ین... جگه له وینه و به‌لگه‌نامه‌ی سه‌رده‌می خۆی.

سه‌رباری ئه‌مانه هه‌مووی، ئه‌وه‌ی له توانادایب له ناوی که‌سان و جیگه و میژووی رووداو و روونکردنه‌وه‌ی پتیبست له په‌راویژدا بۆی دابنیتین، ئه‌ویش به‌پشت به‌ساتن به‌سه‌رچاوه‌ی پتیبست و پرس و پاکردن و سه‌ردانی که‌سانی په‌یوه‌ندی‌دار بۆ زیاتر راستی ده‌رخست و روونکردنه‌وه... وه‌ک کارتیکی پتیبست له ئاوها پرۆژه‌یه‌کدا.

ئه‌می‌نیت‌ه‌وه ئه‌و به‌ره‌مه زۆر و زه‌وه‌نده‌ی تری مامۆستا که له چوارچێوه‌ی (پرۆژه‌ی خۆینده‌واری کورد)یدا دای ناوون، وه‌ریگێراوون یا ئاماده‌ی کردوون... ئه‌مانه له زۆر شویندا لیستی بۆ کراوه و پۆلین کراوه و خراوه‌ته به‌رده‌ستی خۆینه‌ر^(۱)، زۆرت‌ر ئه‌و به‌ره‌مانه له شێوه‌ی نامیلکه‌دان (چاپ‌کراوه‌کانیان)، وامان بیری کردۆته‌وه که هه‌ر کۆمه‌له و به‌پیتی باه‌تی خۆی به‌دووی یه‌کدا له داها‌توودا چاپ که‌ین و به‌م جۆره:

۱- باه‌تی ئه‌ده‌بی له چیرۆک و په‌خشان و شیع‌ه‌کانی.

۲- باه‌تی ئه‌ده‌بی مندالان، له چیرۆک (هی خۆی و وه‌رگێردراو)، نووسین و ئامۆژگاری‌یه‌کانی، شیع‌ه‌کانی... هتد.

۳- باه‌تی لیکۆلینه‌وه و نووسینی میژوویی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی... هتد.

۴- باه‌ته په‌رچقه (ترجمه) کراوه‌کان که له زمانانی تره‌وه گۆربونی بۆ کوردی.

۵- کۆکردنه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و نووسین و باه‌تانه‌ی که له پرۆژنامه و گۆفاره‌کاندا به‌عه‌ره‌بی نووسینی و بلاوی کردوونه‌وه له چاپ‌دانیان.

دیاره ئه‌نجام‌دانی پرۆژه‌یه‌کی ئاوا توانا و کارتیکی زۆری ده‌وی، پشت به‌خوا له داها‌توودا هه‌ولتی جێبه‌جێکردن‌یان ده‌ده‌ین.

(۱) به‌پیتی یادداشته‌ی مانگی ته‌مموزی ۱۹۶۴ نۆ مانگ بووه (پرۆژه‌ی خۆینده‌واری کوردی) له دایک بووه، (بانی له مانگی تشرینی دووی ۱۹۶۳وه) له‌ویدا یه‌که‌م جار ناوی دیت. له پاییزی ۱۹۶۷دا له پرۆژنامه‌ی براه‌تی ژ ۲۱۴.۲۱۵ پرۆژه‌که‌ی بلاوکردۆته‌وه هه‌روا له ته‌مموزی سالی ۱۹۸۴ له ژماره (۱۰۲)ی گۆفاری رۆشنی‌یری نویدا به‌دوور و درێژی گشت لایه‌نه‌کانی پرۆژه‌که‌ی خستۆته روو، بێجگه له‌مه له (ده‌سنووسیتی شاکر فه‌تاحی شه‌هید)دا که مامۆستا فه‌له‌که‌دین کاکه‌بی و مه‌حموود زامدار ئاماده‌یان کردووه چهنده به‌شیکتی پرۆژه‌که دیسان خراوه‌ته روو.

یادداشت له‌لای شاکر فه‌تاح

به‌برای من، چونکه مامۆستا هه‌ر له قۆناغی هه‌رزه‌کاریه‌وه خولیا‌ی خۆیندن و نووسینی که‌وتۆته می‌شکوه و چونکه هه‌ر له به‌ره‌به‌یانی فامکردنه‌وه‌یدا خۆشه‌ویستی نه‌ته‌وه و نیشتمانی له دلدا جیگێر بووه، جا مه‌سه‌له‌ی وشیارکردنه‌وه لای ئه‌و بۆته مه‌به‌ستیتی هه‌ره‌ گرنگی له پیتادووستیه‌کانی هه‌نگاونان به‌ره‌و ئازادی و سه‌ره‌خۆیی، بۆیه ده‌بینین هه‌ر له زووه‌وه ده‌ستی داوه‌ته ئه‌م کاره، له هاویناندا چووه بۆ ناوچه‌کانی ده‌روپشتی سلیمانی، ئه‌و وه‌ک ده‌یان له هاوه‌له‌کانی که ره‌نگبێ هه‌مان گه‌شتیان کردبێ، به‌لام جیا له‌وان، مه‌به‌ستی تایبه‌تی خۆی بووه، ویستویه‌ چۆنی‌تی ژبان و گوزه‌ران و باری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری هه‌لکه‌که و سه‌روشتی ناوچه‌که به‌خاته روو، له شێوه‌ی گه‌شتنامه‌دا بۆ دوا‌رۆژ تۆماریان کات. دیسان له کاتی خۆیندن له لوینان - برومانا - و دواتر شوینانی تر، ئه‌مانه هه‌مووی ده‌بنه ژێده‌ریک بۆ باری فره‌لایه‌نی ژبانی خۆی و نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌و سه‌رده‌مانه.

راستی تۆمارکردن و گه‌ران به‌دوای حه‌قیقه‌تدا، یه‌کیکه له خولیا‌کانی مامۆستا، هه‌روا راگوزاریانه به‌رووداوه‌کاندا تینه‌په‌ریوه، لیکتی داونه‌ته‌وه و توێژینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کردوون، راستی هه‌رچه‌نده تالیش بێ ئه‌و نه‌بیساردووه... هه‌تا ده‌بارهی خۆی و ژبانی خۆی له‌گه‌ڵ دایک و باوک و هاوسه‌ریدا، یان له‌گه‌ڵ ئه‌و رووداو و هه‌والانه‌ی دواتر مه‌به‌ستی بوون و تۆماری کردوون.

له‌م راستی و تهنه‌یدا، نووسه‌ر به‌ها و نرخی یادداشته‌کانی گه‌لێ به‌رز ده‌کاته‌وه راده‌ی بروا‌پیکردن (مصادیقیه) پتیبیان به‌هێت‌تر ده‌کات، جا وه‌خته له‌م حاله‌ته‌دا بگاته راستگۆبیه‌کانی (ژان ژاک رۆسو^(۱)) و هنری شاریتر، پاپیۆن^(۲)ی فه‌ره‌نسی و کۆلن ویلسن^(۳)ی به‌ریسانی و گه‌لیکی تر) که له یادداشته‌کانیاندا وردترین ساته‌وه‌ختی ژبانیان فه‌رامۆش نه‌کردووه... هه‌تا شته تایبه‌تیه‌کانیش.

باسه‌کانی تافی منالی و په‌یوه‌ندی‌یه‌کانی نێوان ئه‌ندامانی خێزانه‌که‌ی، هه‌ز و ئاره‌زووی خۆی له به‌غدا و موسعاناتی له‌گه‌ڵ پیکه‌اته و هه‌لکه‌وته‌ی جه‌سته‌یدا، ئه‌و هه‌والانه‌ی ده‌بارهی کورد و جوولانه‌وه سیاسی‌یه‌کان ده‌ینوسین:

(ئه‌ی خۆینده‌واری خۆشه‌ویست، تۆ وا تینه‌گه‌ی ئه‌م هه‌والانه‌ی ئیتمه لێره‌دا ده‌ینوسین خۆه‌له‌به‌ست یاخود له بیستنتیکی بێ سه‌روپاوه بیگۆربینه سه‌ر نووسین و لێره‌دا بیخه‌ینه پێش چاوت... هه‌رچی هه‌والتی راست نه‌بێ، خۆمان به‌ته‌واوه‌تی نه‌چینه بنج و بناوانی لێره‌دا ناینوسین، چونکه ئه‌گه‌ر وانه‌که‌م ئه‌و حه‌له

(۱) ژان ژاک رۆسو: ۱۷۱۲ - ۱۷۷۸ نووسه‌ر و فه‌یله‌سوفی فه‌ره‌نسی، خاوه‌ن کتیبه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی (په‌یانی کۆمه‌لایه‌تی) یه، یادداشته‌کانی بوێرانه نووسیوه‌ته‌وه، بۆچونه سیاسی‌یه‌کانی کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌یان هه‌بوو بۆ سه‌ر بیروباوه‌ره‌کانی شوێشی فه‌ره‌نسا.

(۲) هنری شاریتر - پاپیۆن - خاوه‌نی یادداشته‌کانی زیندانی‌یه‌ک - په‌پوله - ۱۹۶۹.

(۳) کۆلن ویلسن: فه‌یله‌سوفی به‌ریسانی و خاوه‌نی ده‌بان کتیبی وه‌ک: رحلة نحو البدايه اللامنتمی... که تیبایاندا به‌راستی‌یه‌کی سه‌یره‌وه باسی یاده‌وه‌ریه‌یه‌کانی خۆی ده‌کا.

ئەم نووسراوھە بەھای پووشكەيەكى نابى، ئىنجى ئەو حەلە ھەرچى رەنجىتىم تىيا داوھ بە با دەچىن.
(۱۹۳۱/۴/۱۸).

ئەوھى يادداشتە كانى بەوردى بختىتەتەو تىدەگات كە ئەو پىياوھ وىستوويە تەجرەبە تال و شىرىنە كانى
ژيانى خۆى و دەرووبەر و نەتەوھەكى بەكاتە پەند و ئامۆزگارىيەكى سوودبەخش بۆ نەوھەكانى دواى خۆى،
ھەروا بەدىارخستىن و ھىشتەنەوھى گەلنى راستىيى مېژوويى ۋەك خۆيان و رزگار كوردنيان لە فەوتان و
ئاوھژووكردنەوھ.

جگە لەمانە لەم يادداشتانە و نووسىنە كانى تىردا، دەبىنەن ھەر لە سەرەتاوھ مامۆستا بۆ دارىشتنى
باسە كانى ھەتا بۆى كراوھ پەناى بردۆتە بەر كوردىيەكى پوختى رەوان، كە ئەمەش لايەنكى دەرخستنى
سەربەخۆيى زمانەكەى بووھ، شاكر فەتاح لە پىشەنگانى نووسىنى پەخشانى ھونەرى كوردى بووھ، بۆ
ئەمەش دەيان وشە و زاراوھى كوردى رەسەنى لە بەرھەمە كانىدا بەكارھىناوھ و ھەتا ھەندىكىيان بوونەتە
سىمايەكى تايبەتى شىوازى نووسىن و دەرپرېنى ئەو.

جا با سەرنج دەينە ئەم رستە و وشە و زاراوانە كە تايبەت بەكارى ھىناون:

ئاهەنگى نەژدانە: رېژلېنان، تەكرىم

ئاودان: مەتارەى ئاو، ترموس

ئەستوروك: سەمون

بالباز: پۆلىس

بەنكەى لادى: مەركز ناحىە

بىدەوبىستىن: بازگانى، تىجارە

بىركە: بىرۆكە، فەكرە

پىرسش: لىكۆلېنەوھ، لىپچىنەوھ، تىقىق

پشتىوان: پارىزەر، محامى

تەراودان: تازە كوردنەوھ، بۆيە كوردنەوھى خانوو و ناوماى (دەست پىياھىنان - تەمىر - ناگرىتەوھ)

تىژكردن: ھاندان، دندەدان، تىرىض، تىجىج

جەزەبە: سزادان، قىصاص، عقاب

جىنشىن: قايمقام

چادەر: چايچى

چاۋئەنداز: دىمەن، منظر

چرووك: لاواز، ضەيف؛ بەم دوو مەبەستەى بەكارھىناوھ، بەلام بۆ (رەزىل. رۇد، پىسكە) ش بەكاردى.

خاك: ناوچە، دەفەر، لواء (وحدە ادارىە)

خۆرە: مىكروپ

خۆرشت: خواردن، غذا

دەزگای ژياندن: (دائرة الأمانة)

دەستە: حىزب، پارتى سىياسى

دەستىژ: دامەزراو، بنىاتنراو

دەلىيا: فەرھەنگ، قاموس

رەنگرېژى: پلان دانان، نەخشەسازى، تىخىط

رېياز: شۆستەى شەقام، پىپەر

زىنگارى: سىياسەت

زىچوین: زىوین، ۋەك زىو، فۆزى

سازاندن: ھەرسكردن، عملىة الهضم

سەرئەفراز: سەربەرز

سەركۆمار: ئەفسەر، ضابط

سەرەت: پشوو، استراحة

شاگرد: قوتابى، تلمىذ

فەرمانرەوايى: رېژىم، حكومەت، سلطە

فەسپاندايەوھ: دامركانەوھ، خامۆش بوونەوھ، ھىدى بوونەوھ.

فەفرە: شمشال

كاربەدەست: ۋەزىر

كارگىرى لادى: بەرپۆبەرى ناحىە

كەلكەوھ: سوودبەخش

كوشتى خانە: قەسابخانە، مەجزە

كۆرى نەتەوھ: پەرلەمان، مجلس الأمة

كۆگرە: كۆنگرە، مؤتم

كىلگەى باو: مزرعة حدیثة

لادى: ناحىە (ۋەك يەكەيەكى ئىدارى)

لاسايى كوردنەوھ: تەمسىل كوردن، شانۆگرى

مانگى رۆژوو: رەمەزان

مشتاخان: مانگى ئەيلوول (سەپتەمبەر)

مىم وەستا: مامۆستای ئافرەت، معلمة

میوه‌خوش: مانگی ته‌موز (ژولای)
ناته‌واو: ئیکمال (له تاقیکردنه‌وهی خوتیندنا)
ناردن: ناردن بۆ خوتیندن له دهره‌وه، البعثة
ناوچه: قه‌زا (وهک یه‌که‌یه‌کی ئیداری)
نووسراو دان: دۆلابی کتیب، مکتبه
ورده‌والا: (کائانات مجهریه)
هه‌لبه‌سه: دلدارى (له شیعردا)، غزل
له‌خۆبووردن: پیا‌هه‌ل‌دان (له شیعردا)، مدح
لا‌وانه‌وه: (رثاء)
لیچوون و له‌وچوون: (مشبه و مشبه به)
لا‌وه: (نسخة)
یه‌ک تاکی: (فردی)

ئیمه پیتشه‌کیه‌که‌مان له‌مه‌ر یادداشته‌کانی شه‌هید شاکر فه‌تاح لی‌ره‌دا ده‌برینه‌وه، ئه‌وه‌ی که‌ مابێ بۆ به‌شه‌کانی دی که‌ پشت به‌خوا له‌ داها‌توودا تاماده‌یان ده‌که‌ین و چاپ ده‌کرتین.

دیاره بۆ هه‌ریه‌کتی له‌و به‌شانه‌ی پیتشتر تاماژهمان پێ دا نووسین و لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی تیروت‌ه‌سه‌ل هه‌ل‌ده‌گری، تا به‌هه‌مووی بیسه‌ دیراسه‌یه‌کی فراوانی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی ئه‌و پرۆژه پیرۆزه‌ی ئا‌واته‌خ‌واز بوو له‌ ژبانی‌دا بی‌گه‌یه‌نیته‌ ئه‌نجام و به‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی پیتشکه‌ش کات که‌ تا گیانی سپارد هه‌ر خۆشی ده‌ویست.

(هه‌روه‌ک له‌ خودایبیه‌وه‌ پاداشتی‌کی گه‌وره‌م درابیتتی و ابو، به‌ره‌ به‌ره‌ چووه‌ دل‌مه‌وه؛ ئه‌م کاره‌ی به‌ده‌ستمه‌وه‌یه‌ که‌ بریتیه‌ له‌ «پرۆزه‌ی خوتینده‌واری کورد» به‌رز و پیرۆزه‌... پۆژیک دی تیشکی که‌لک و چاکه‌ و فه‌ری به‌گشت لایه‌کی کوردستاندا پرشنگ ده‌دات).

سلالوی ریتز و نه‌وازش بۆ شاکر فه‌تاح که‌ به‌دریژایی ته‌مه‌ن تیده‌کۆشا بۆ هینانه‌دی ئازادی و ژبانیکی به‌خته‌وه‌ر بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی... بۆ شه‌هیدی ئازادی بیرورا ده‌رپین.

دروود بۆ گیانی پاکی و جه‌سته‌ پیرۆزه‌که‌ی له‌ هه‌ر کوێه‌ک بێ.

ئه‌حمه‌د

٢٠٠٢/٦/٢٤

سلیمانی

پیشه کی

خوینده واری خوشه و بیست!

نهم نو سراوه بریتیبیه له چیرۆکی ژبانی پیاویک پشتی به خۆی ده بهست و پروای به خودا هه بوو به لام پروای به چاره نووس (قضاء و قدر) نه بوو.^(۱)

که له تهمه نی چوارده سالییدا راپه ری و چاوی کرده وه، بۆی ده رکه وت هه ر په روه رده کردنیکی له باوک و

(۱) وا بزانه پتیبست به وه ناکات که مامۆستا له گه ل ئه و باوه ر پته وه ویدا به خوا و ئایینی پیروزی ئیسلام، ئه وه ی له لا شار دراوه بوو بچ که باوه ر به قه زه و قه ده ر یه کتیکه له شه ش پایه کانی ئیمان و ئه مانه به هه موویان یه که یه کی ته واو که ر (وحده متکامله) پتیک دین و موسولمانی ته واو ئه و بواری نیبه که له وانده (انتقائی) بچ... چونکه که باوه ر به یه کت له و شه ش پایه یه لاواز و له ق بوو یا خوانه خواسته نه بوو، ئه و پتیبجه که ی تریش یه ک به دوای یه کدا له ق ده بن و په نا به خوا ئه و که سه بچ باوه ر ده بی. لێره دا مامۆستا له و رووه وه باس له قه زه و قه ده ر ده کات که دوو به شی باوه ری حالتی و ویردانین، نه ک زانستی و تیوری، که واته هیند له سه ر نهم روکنه ئیمان کوئراوه ته وه و باس هه یه (له راستیشدا به پتی سروشته که ی هه لده گری) له سه ر ئه وانی دی نیبه و ئه وان به دیه یاتن و قابیلی و توویژ و تاوتۆکردن نین. (ئه وان هه که له ناوه ندی چه مکه کانی ئه هلی سونه ت و جماعه تدا له قه ده ر نه کوئیبه ته وه، له ری ترازون و دوو چاری گومرایی بوون. عه قلانیبه ته موعته زله کان و حقه یه ته جهریبه کان هه ندیکن له و گومرایی و له ری ترازانه).^(۱) مامۆستا خۆی له جهریبه کان دووره که نار گرتوه که هه موو کرداریک له عه بد وه لا ده خه ن و ده یده نه پال خوا، به چاکه و خراپه وه، مامۆستا شیخ محه مه د عه بد ناسا بیری له وه کردۆته وه که: ئه وانه (یؤمنون ثم یستدلون بدلاً من أن یبنوا ایمانهم علی إستقراء الوقائع والأستدلال). ئه گه ر زیاتر بچینه ناو باسه کانی ئه م ژبان نامه یه وه، باشته ر تیده گه یه که مامۆستا له وانه نه بووه کوئراوه و بچ بناغه دوا بیروبوو چوون و دیارده ژباریبه کان بکه وئ... لیبانی کوئیبه ته وه، تاوتۆتی کردوون، پشکنیونی، ئه وسا به بوختی رای دوا ی خۆی ده ریپوه. ئه و مه ودا و بواری بۆ توانست و خواست و ئیراده و ویستی عه بد هیشته ته وه ئه وسا پشتی به خوا به ستوه که چاکترین و باشته رین یارمه تیبه دهر و پشت و په نایه (فاذا عزمت فتوکل علی الله - محمد/ ۲۱). (إن خلق العمل فی الإنسان یكون بعد قصدة العمل وتلبسه به. فالفعل یقع لامحال ولكن لیس جبراً من الله تعالی للعبد. فالله تعالی یرضی من عبده فعله الحسن وهو الموافق لأوامره، ولا یرضی له أن یعمل القبیح وهو فعل مانهی عنه).^(۲)

(۱) محمد فتح الله گولن، قه ده ر له روونکی قورئان و سونه ت دا، گۆزینی فاروق رسول یحیی، چاپخانه ی نازه هه ولتیر ۲۰۰۱، ل ۱۴.

(۲) د. عبدالملک عبدالرحمن السعدی، شرح التفسیر فی العقیده الاسلامیه، ط ۱ دار الأنبار، بغداد ۱۹۸۸، ص ۱۰۸-۱۱۱.

دایکی و خویندنگا کانی و، کۆمه لایه تیبه که یه وه کراوه، به که لکی ژبانی نه هاتوه، تا بتوانی به رگه ی ژبان بگری و، خۆشی له ژبانی خۆی بچیزی، به لکو زبانی زۆریشی پچ گه یاندر اوه، له به ر ئه وه پرپاری داوه:

۱- هه ول بدات، خۆی بکات به مامۆستای خۆی و سه ره له نوێ خۆی په روه رده بکاته وه و، خۆی پچ بگه یینی تا خۆشی له ژبانی خۆی ببینی.

۲- هه ولیش بدات، نه ته وه که ی خۆی وریا بکاته وه و، ئه ویش هه موو تاکیکی هه ول بدات ببسته مامۆستای خۆی و، سه ره له نوێ خۆی په روه رده بکاته وه و، خۆی پچ بگه یینی، تا بتوانی خۆشی له ژبانی خۆی ببینی.

خۆی بگه یاندریش بۆ ئه و ئاسان نه بوو، چونکه شاره زایی ده ویست له زانسته کان و هونه ره جوانه کان و خوداناسی و ئاییندا. له به ر ئه وه هه تا توانی ژماره یه کی گه وری له نووسراوانی (ئایین) و (ویژه) و (میژوو) و زانسته کانی (په روه رده کردن) و (راهیتان) و (خۆناسین) و (کۆمه لایه تی) و (ته ندروستی) و (هونه ره کانی ژبان) و (هونه ره جوانه کان) خوینده وه، بۆ ئه مه ی به کاریان به یینی له په روه رده کردنی خۆیدا. ئه وه ی له هه موویان به که لکتر بوو، بۆ ئه وه، (خوداناسی) و (ئایین) بوو، چونکه هه رچی ره وشت و خووی جوان و، کرداری شیرین هه یه، له و سه رچاوه یه وه ده ستی که وت و خۆی پتیه راهیتان. ته نانه ت (نیشتمانپه روه ری) و (گه ل په روه ری) و (مرۆژ دۆستی) یش له خودا وه فیتروو. ئینجا که توانی ببسته مامۆستای خۆی، ده ستی کرد به پتیبگه یاندری خۆی.

هه رچه نده تا ئه م په روه رده کردن و خۆی بگه یاندره گه یشت به ئه نجام، گه لیک سالی پچ چوو، به لام خوداناسیبه که ی و باوه ر کردنه که ی به خودا، هه ر له یه که م ساله وه، رتگای بۆ ره وشن ده کرده وه بۆ چاره سه رکردنی ئه و گه یروگفتانه ی ده هاتنه به رده می و، ئه و ته نگ و چه له مه و که ند و کۆسپانه ی تووشی ده بوون. ئینجا که خۆ پتیبگه یاندرن و په روه رده کردنه که ی، گه یشته ئه نده ی خۆی، به ره به ری باری ژبانی به جاریک گۆرا.

له (هه ژاری) یه وه گۆرا و بوو به (ده وله مه ندی)

له (نه خۆشی) یه وه گۆرا و بوو به (ته ندروستی)

له (نه خوینده واری) یه وه گۆرا و بوو به (ره وشنیبری)

ته نانه ت وای لئ هات ده ستی ده دایه هه ر شتییک، هه ر کارواریک تییدا سه رده که وت. جاری وایشی بۆ هه لده که وت، که له م سه رکه وتنه وه بازی ده دا بۆ ئه و سه رکه وتن. ئه نجامی ئه مه یش به وه گه یشت تیکرا به زۆری ناواته کانی خۆی گه یشت. (کامه رانی) و (سه ره رزی) و (خۆشه ویستی) و (خۆشگوزهرانی) بوون به هاوده می.

خوینده واری خوشه و بیست!

ئەم پیاوادی باسیم بۆ کردیت، (شاكر فه تاح) بوو، ئەگەر لاپەرەكانی ئەم نووسراوه كه ناوم ناوه (ئاوینەى ژینم) بـخوینیتەوه، بۆت دەردەكەوین تا چ ئەندازەبەك له (ژیانی تاییه تی) و له (ژیانی گشتیی) مدا سەرکەوتنم دیوه. منبیش كه ئەم نووسراوه پێشكەش کردوویت، بەو مەبەسەیه كه تۆ كه لێك و خویشیی لێ ببینیت. له ههله كانی من خۆت دوور بخه یتهوه، له كردهوه چاكه كانیشم خۆت نزیک بخه یتهوه. تۆیش ئەوهت له بیر نه چۆن كه وهك من سه رله نوێ، بهو شیتویهی من کردومه، خۆت په رورده بکه یتهوه و، خۆت پێ بگه یینیت، تابوانیت كه لێك و چاكه به خۆت و به نه ته وه كه ت بگه یینیت.

خودای گه وره ئەم به هه شتی سه ر زه مینه ی به خۆرای پێ نه به خشیوین. بۆ ئەمهی پێ به خشیوین كه تا سه ر به خویشییه وه تیییدا بژین. ئەم ئاژاوه و پشیتی و په ژاره یه و، ئەم شه ر و شه ر و شه ر و شه ر و شه ر و، ئەم جوتین و خوینەى كه له هه موو لایه كی جیهاندا روو ده دن، ئەم هه موو پشم و قین و به ره ره كانی و دوژمنایه تییه، ئەم هه موو فروفتیل و ته له كه بازی و گزی و دزی و فزییه، كه له جیهاندا ده یانین، ئەم هه موو مالتیرانی و سه رگه ردانیه ی كه به سه رماندا دین... ئەمانه هه موویان له ئەنجامی خودانه ناسین و شكاندنی یاسای خوداییه وه لیمان روو ده دن. كه واته ئەگه ر بمانه وئ تا سه ر به خویشی و كامه رانییه وه بژین، بام په یه وه ی ده ستووری خودا بکه یین و، له پینا و دل راگرتنی ئەودا خۆمان به خت بکه یین و، وهك برا و خوشکی یه كتر. بام خوشه و بیستی و براهه تی و دۆستایه تی و یارمه تیدان و به زه یی هاتنه وه، بینه چرای ژینمان و تا سه ر به سه ره رزی و كامه رانی و ته ندروستی و خویشگوزه رانییه وه بژین.

شاكر فه تاح

«خاوهنی پرۆژەى خوینده واری كورد»

سلێمانی

(١) ١٩٨٨/١٢/٣١

(١) له ده سنووسه ئەسلیه كه ی مامۆستادا ئەم میژوووه نووسراوه، هه روا له جیى تریشدا له كۆتایی ئەم یادداشته نه دا، له كاتیكدا خۆی له ١٩٨٨/٣/١٨ هه ده زگیرا كراوه... جا هۆی ئەمهم بۆ روون نه بۆوه.

تافی مندائیم

سلیمانی و جهنگی جیهانی

له دهمی خۆی د ناو نووس نه کرابووم. بهلام وهک له که سوکاری خۆم بیستوو ده بچ له سالی ۱۹۱۴دا له دایک بووم. ئه و کاته شاری سلیمانی بچکۆله بووه. ژماره ی دانیشتوانی خۆی داوه له (۱۲۰۰) کهس. له ژیر چنگی تورکه کانی عوسمانیدا بووه. بۆیه که ههتا ههتا تووه به ره و پاش هاتوو. به هۆی زۆرداری ئهوانهوه: (ههژاری) و (نهخۆشی) و (نهخۆینهواری) تا هاتوو په ره ی سه ندوو. خۆ، که فه رمانه وایی عوسمانی که وته ناو جهنگی جیهانیی به که مه وه، له سالی ۱۹۱۶دا، ئیتر کوردستان که وته ئه و په ری سه رگه ردانی و شه رزه بییه وه. ئه م شه ره بیجه که له وه ی که لکی بۆ فه رمانه وایی عوسمانی خۆی تیدا نه بوو، زۆر زیانی شی به خشی به و و به کورده واری. سلیمانیش به کتیک بوو له شاره به ناوبانگه کانی کوردستان. به ئاسته م بیرم دئ که چۆن دانیشتوانی شاره که م، ناچار بوون ره و بکه ن بۆ لادئ له ترسی هورۆمی (پروسه کان)^(۱)!. شه وێکیان له باخه لئ دایه نه که مدا (پیرۆز) نوستبووم، له بن ده واریکی جافه تیبی دئی (نه مه ل)دا، تا به یانی ماریکی زل له ناو جیگا که ماندا خۆی مه لاس کردبوو، که خه به رمان بووه وه و ماره که خسه ی کرد، ئینجا پیمان زانی!. ره و ته و او بوو. گه راینه وه سلیمانی. بیرمه : له تاو گرانی، رۆژیکیان نام برد بۆ هه ژاریک له به ر ده رگا که مان. تا نانه که م دایه ده سستی کلاو و مشکیه که می فراند!. باوکم هه رچه ند ئه م لاو ئه ولای کرد و، رای کرد به دوایدا نه بدۆزییه وه! کلاو و مشکێ چوو...! هه ره وها له به رمه به و به ر مه لانه که مانه وه سه رباره تورکه کان، هه ر رۆژه چه ند ئیستر و

(۱) ئه وه ی له م باره یه وه بو ترئ ئه وه یه که سلیمانی له چا و مووسل و به غدا و کووت و به سه رده ا دوور بوو له به ره ی ئه و شه ره جیهانییه ی ده وله تی عوسمانی له تشرینی دووی ۱۹۱۴دا به شداری تیدا کرد، هه ر له و ساله دا به ریتانیا پریری گرتی به غدا ی دا و له به سه ره وه پیشه وه ی کرد به ره و زوور، کوردی - سلیمانی خۆیان خسته ناو کله ی ئه و شه ره وه، ئه ویش به به شداری کردنیان له شه ری (شوعه یه) و بۆ یارمه تی له شکر عوسمانی، گوایه به رگریشه له ئیسلام و ده وله تی ئیسلام. که ئینگلیز په لاماری کووتی دا و سه رکه وتنی شه ره که ی لئ بووه تیه و گلا نیک له و شاره دا و ئابلوقه درا، ئیدی له شکر عوسمانی که پیشه وه ی کردبوو له نازربایجان و باکووری رۆژئاوای ئیراندا و هه تا ده فه ره کانی سه نه و کرماشان. ئه رکی ئه وه شی پخ سپیتردا که کاریکی وا بکات له شکر عوسمانی شه رزه بکات تا ئه و مه ترسییه ی له سه ر (کووت)ه که م بکرتیه وه و دوا جار له شکره ی ئینگلیزی به ره و به غدا سه رکه وئ.

تا لیره دایه که باشووری کوردستان که وته ناو بازنه ی مه ترسیکانی ئه و شه ره جیهانییه وه، زیاتر له دوو جه به وه: سلیمانی و په واندز. له به هاری ۱۹۱۶دا پروسه کان به ره و خانه قین و په واندز کشان. له ۱۳ی ماری ۱۹۱۶ په واندز گه ر، به مه تورکه کان له سلیمانیش ترسان که بگه رن، جا له شکره که ی ئه و ئیسان به هیز کرد و به ره و پینجوبنیان نارد، دوا ی شه ر و کوشتار، له کو تایی حوزه یه رانی ۱۹۱۷دا پروسه کان پینجوبنیان گرت، به مه شار که وته مه ترسی ته واه وه، خه لکی له ترسی دلره قی رووس و (خوانه ناسیبان - وهک له ناو خه لکا باو بوو) به هه مو لایه کدا په ره وازه ببوون. (بۆ زیاتر په وانه: العمید شکر عوسمانی محمود ندیم/ الجیش الروسي في حرب العراق، ط ۳، مطبعة العاني بغداد ۱۹۷۴).

بارگه رتیکیان به تۆبوی فرۆ دده دایه گوئ شیوه که. هه ژاران له تاو برسیتی په لاماری به کترین ده دا، بۆ ئه مه ی بتوانن هه ره یه که یان به شی خۆی له گو شته کانیان بکاته وه! هه ره وها له به رمه سه رباره کان گالیسه که یان به زه لام راده کیشا بارگه ریان نه ما بوو پتی رابکیشن! که گرانی زۆری سه ند، چایان به کشمیش و میتۆه وه ده خواره وه، باوکم شه کری بۆ نه ده کرا!

دایه نه که م له دایکم خۆشتر ده ویت!

دایه نه که م «پیرۆز» م زۆر خۆش ده ویت^(۱). له گه ل دایکمدا تیکچوون. لیمان جیا بووه وه. له مه له دروستیه کدا بوو به نیشته جی. برسیتی زه یفی لئ سه ندبوو. له ترسی دایکم، هه موو رۆژ به زه ییه وه نام بۆ ده برد! ئه م دایه نه م له دئی (زگوتیز)^(۲)ه وه هاتبوو. جاروبار ده بیرد مه (زگوتیز) له باوه شیدا دایه نام و، به سواری گو تیرێژ ده بیرد م بۆ ئه وئ. له لادئ که هه رچه نده خواردنی باشم ده ست نه ده که وت به خۆم، به لام ژینه که م زۆر پخ خۆش بوو. چونکه سه ره سه ستی و خۆشه و سه ستی و گو رانیکی ژنم تیدا ددی. له و تیه و خۆشه و سه ستی سو رشت و ژینی ساکار و نازایانه ی لادیه یه کان چوه دلئه وه. له و تیه و خۆشه و سه ستی دایه نه که م چوه دلئه وه. ته نانه ت له دایکم خۆشتر ده ویت! له به ر ئه وه به زه ییم زۆر پتیدا ده هاته وه، که دایکم له و گرانییه دا ده ری کرد. هه ر هه لیکم بۆ هه لیکه وتایه، به دزیی دایکمه وه ده چومه لای، ئه وه نده ی پیم ده کرا خواردنم بۆ ده برد. جاروبار که دلره قی دایکم، ده رباره ی دایه نه که م ده هاته وه به زه ییم پتیدا ده هاته وه، دل م ته نگ ده بوو، بۆی ده گریام. لام وایه ئیستاش که هه ر ناواره و کلۆل و بیتچاره یه که ده بینم و به زه ییم پتیدا دیته وه و، حه ز ده که م ده ستی یارمه تیی بۆ درێژ بکه م، له کاره ساتی دایه نه که مه وه یه، که له لادئ ده بووم، که سوکاری دایه نه که م لام کۆده بوونه وه، ده یانلا و انده مه وه. مریشک و که له شتیر و به رخ و گیسکیان به دیاری ده دامن. له به ر ئه وه ی ئه و خۆشه و سه ستییه م لئ ده دین، منیش ئه وانم خۆش ده ویت باوکم و دایکیشم تۆله یان بۆ ده کردنه وه. لام وایه، زۆر تر، هه رله مه وه بوو، که له ژبانی فه رمانه بریدا، توانیم نزیکه ی بیست سال له گونده کاندایه رمان بیسینم و، حه زم ده کرد یارمه تیبیان بده م له پیشکه و تنیاندا. تا گرانی به سه رچوو، دایه نه که م سه ره شو تینی نه ما! داخه که م ئیستاش و ئه وسایش نه مزانی چۆن رۆبی و چۆن له ناوچوو! گه لئ جار به ریم ده کرد و بۆی ده گریام ته نانه ت ئیستایش که به ریم ده که ویته وه، کسه له جه رگمه وه دیت. زۆر جاری وایش هه یه بۆی ده گریام. چونکه به ریم ئه ودم ده که ویته وه که هه ژارانی وهک ئه و کلۆله، سه رگه ردانی ده ستی زۆرداری و هه ژاری و نه خۆشی و نه خۆینه واری بوون له و گرانییه دا... هه موو مردن... هه موو له ناوچوون!

(۱) وهک جه میله خانی هاوسه ری مامۆستا ده بگه رتیه وه: حه به خانی دایکی مامۆستا مندالیان بۆ نه ده ما، به ر له شاکر له رۆژیکدا دوو کووری به سووریه ده مرئ، جا نه نکیان (دایکی میرزا فه تاح) ده نیرئ له زگوتیزه وه ئه م (پیرۆز)ه دیتن تا بیه تبه دایه نی شاکری کوره زای، ئه ویش به گیان و دل خه زمه تی ئه و منداله ی ده کرد، هه تا شاکر پتی ده وت: دایه پیرۆز.

(۲) زگوتیز: گوندیکه له باشووری سلیمانی به دامینی زنجیره ی گله زه رده وه نیزیکی رتگیای قه رده اغ.

بازاردا، سه‌ری خوښی و سه‌ری ئیمه‌یسی بلنډ ده‌کرده‌وه. خوښی و ئیمه‌یسی ده‌خسته خوښ گوزهرانیسه‌وه! ئه‌و باوکه‌ی که جارن زۆرانبازی له‌گه‌ڵ ده‌کردم و، فیری مه‌له‌کردن و سواری و تفه‌نگ به‌کاره‌یتانی ده‌کردم، ئه‌و باوکه‌ی جارن فیری قسه‌ی نه‌سته‌ق و هۆنراوه‌ی ده‌کردم و، گۆرانی به‌خۆم و هاورپیکانم ده‌گوت... ئه‌و باوکه‌ی که جارن ده‌بیردم بۆ گه‌شتوگوزار^(۱)... وا توندوتیژ و تووره‌ی لێ هاتبوو، وه‌ها گرژ و مۆن بووبوو، وه‌ها شه‌رانی بووبوو، هه‌موومانی کردبووه‌ کونه‌وه... هه‌موومانی خسته‌بووه‌ زیندانوه‌! به‌راستی من و دایکم یقمان زۆر لیبی ده‌بووه‌وه... له‌ ده‌ستی وه‌رس بووبووین... خوداخودامان بوو له‌ ده‌ستی رزگار بین! وای لێ هاتبوو، دایکم هه‌موو دهم له‌گه‌ڵیدا له‌ شه‌ر دابوو! منیش وام لێ هات ژوورپیکي بچکۆله‌م بۆ خۆم جیاکرده‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و هه‌را و بگره‌ خۆم دوور بخه‌سه‌وه! کاتی خۆم، به‌ته‌نایی، له‌و ژوورده‌دا راده‌بوارد. یان به‌خویندنه‌وه، یان به‌ده‌ستکردی دارتاشی و ئاسته‌نگه‌یی و نووسین و ورده‌کاریه‌وه‌ کاتی خۆم به‌خت ده‌کرد... بۆ نان خواردن نه‌بوویه، نه‌ده‌چومه‌ لایان... وام لێ هاتبوو که پروا بکه‌م: هه‌موو خه‌تانه‌یک وه‌ک خه‌تانه‌ی ئیمه‌ ژبانی پره‌ له‌ تنگ و چه‌له‌مه‌ و ئاژاوه‌ و ناخوښی و دوژمنایه‌تی! له‌به‌ر ئه‌وه‌ که له‌ سالی ۱۹۲۴دا ئینگلیزه‌کان بۆمبارانی (سلیمانی) یان کرد، به‌هه‌لم زانی نه‌ له‌گه‌ڵ باوکمدا مامه‌وه‌ له‌ شه‌ره‌که‌دا، نه‌ له‌گه‌ڵ دایکمدا چوم بۆ (نه‌مه‌ل)! به‌ته‌نیا چوم بۆ مالتی خزمه‌تیکمان که کوری پوری باوکم بوو، له‌ دیتی (دیه‌له‌)^(۲) له‌ ناوچه‌ی شارباژێردا. یه‌که‌م شه‌وی لێ ده‌ریچێ، بێ دایکیم پتیه‌ دیاروو، گریام، ئیتر ئه‌و چه‌ند مانگه‌ی له‌وئێ بوم زۆر به‌دلخوښیه‌وه‌ رام بوو، چونکه‌ له‌وئێ بێ دهنگ و سه‌نگ به‌سه‌ره‌سته‌ی و ئازادییه‌وه‌ له‌گه‌ڵ مندا له‌کانی هاورپیکمان به‌گه‌شتوگوزار و گه‌مه‌ و پتیکه‌نینه‌وه‌ رام ده‌بوارد. ژبانی ناو دێ و شاخ و کینو و سروشت، ئه‌وه‌نده‌ی تر له‌ ناو دلدادا خوښه‌ویست بوو.

که‌ گه‌رامه‌وه‌ (سلیمانی) له‌گه‌ڵ باوکمدا چه‌ند رۆژپیکي خوښ و ئاسوده‌م رابوارد، به‌لام باوکم له‌سه‌ر پارانه‌وه‌ی دایکم به‌زۆر و به‌خواهیش په‌وانه‌ی لای دایکمی کردم، بۆ دیتی (نه‌مه‌ل) له‌ ناوچه‌ی شه‌ره‌زوردا، که‌ له‌گه‌ڵ مالتی خالدا رۆیشنبوو پیتی لێ ده‌نیم: ئه‌وئێم زۆر بێ ناخوښ بوو! هه‌رچه‌نده‌ خزم بوون هه‌رچه‌نده‌ له‌ میوانداریدا که‌موکورییان نه‌بوو، به‌لام من له‌ دلدادا ئه‌وئێم زۆر بێ ناخوښ بوو

(۱) له‌م روه‌وه‌ مامۆستا عومهر مه‌حوی (سۆران مه‌حوی) بۆی باس کردم که‌ مه‌لا ئه‌سه‌ده‌ی مه‌حوی بۆی گێراوه‌ته‌وه‌ چۆن میوزا فه‌تاحی باوکی مامۆستا شاکر هه‌موو دهم سه‌ری خانه‌قای مه‌حوی ده‌دا و دۆسته‌پیکي خوښه‌ویسته‌ی مه‌لا خالیدی مه‌حوی بووه، باس و خواسی ئایینی و شیعری شاعیران و ده‌مه‌ته‌قبی ناو مه‌جلیسی خانه‌قاکه‌ زۆریه‌ی جار ئه‌وی تیا‌دا به‌شداربووه، هه‌ر ئه‌م دۆسته‌پیکه‌ به‌بێه‌ش بوو که‌ وای کرد مامۆستا شاکریش دوا‌ی کۆچی دوا‌ی باوکی بێ له‌ سه‌ردانی خانه‌قا نه‌په‌رێ و جارها له‌گه‌ڵ مه‌لا ئه‌سه‌ده‌ی مه‌لا خالیدا به‌شداري کۆر و مه‌جلیسه‌کانی ئه‌و خانه‌قایه‌ بکه‌ن و وه‌ک باوکی تیکه‌لاوی پیاوانی ئایینی بێ و لیبانه‌وه‌ نێزیک بێ. (له‌ پینچ شه‌مه‌ی ۲۰۲/۶/۶ له‌ سلیمانی).

(۲) دیه‌له‌ و هه‌باس چه‌قه‌ل: دوو گونډی بچوکی نێزیک به‌کاریزه‌ن له‌لای ناوی قه‌لاچۆلانی خوارووی رۆژناوای چوارتا. له‌ گه‌شته‌که‌ی شارباژێرشیدا سالی ۱۹۲۹ باسی ده‌کا و مالتی خزمی له‌وئێ بووه.

نه‌مه‌ده‌ویست ده‌ستی‌او‌ی که‌سه‌مان به‌سه‌ره‌وه‌ بێ! نه‌مه‌ده‌ویست باریین به‌سه‌ر که‌سه‌وه‌! تکام له‌ دایکم کرد بگه‌رپینه‌وه‌ سلیمانی به‌قسه‌ی نه‌کردم! له‌ داخاندان خوښ که‌وتم! بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژبا‌ندا تیکه‌یشتم که‌ (نازادی) نه‌ک هه‌ر ریتگایه‌که‌ ته‌نیا بۆ (کامه‌رانی) به‌لکو ریتگایه‌کیسه‌ بۆ (ته‌ندروستی) و (سه‌ره‌به‌زی)! هه‌روه‌ها تیکه‌یشتم که‌ (کامه‌رانی) له‌ ناو دوو هاورپیکي وه‌ک یه‌کدا په‌یدا ده‌بن، نه‌ک له‌ ناوه‌ند هاورپیکي ده‌له‌مه‌ند و هاورپیکي هه‌ژاردا. یاخود له‌ ناوه‌ند هاورپیکي ده‌سه‌لاتدار و هاورپیکي بێ ده‌سه‌لاتدا!

شیخ مه‌حمود و ئینگلیز^(۱)

له‌م کاته‌دا له‌شکری عیراق و ئینگلیز رژانه‌ ناو شه‌ره‌وه‌. فه‌رمانه‌روایی (شیخ مه‌حمودی مه‌زن) دوا‌ی هات. ئیمه‌یش گه‌رپینه‌وه‌ سلیمانی. هه‌رچه‌نده‌ ژبانی ناو مالتی خۆمانم له‌و ژبانیه‌ی (نه‌مه‌ل) زۆر خوښتر ده‌هاته‌ پێش چاو، به‌لام که‌ به‌ناو بازاردا ده‌گه‌رام هه‌ستم به‌سه‌رنووشوستیه‌کی گشتی ده‌کرد. شار به‌ده‌ست دوژمنه‌وه‌ بووبوو به‌که‌لاوه‌ و وێران بووبوو. بازار که‌وتبووه‌ کزییه‌کی ته‌واوه‌وه‌. ده‌رامه‌ت نه‌ما‌بوو. ئاسایش له‌ ده‌ره‌وه‌ و ناوه‌دی شار تیکچوو‌بوو. گرانی، هه‌ژاری، نه‌خوښی، نه‌خویندنه‌واری په‌ره‌یان سه‌نده‌بووه‌وه‌ ئیستا ئه‌و سایه‌م بیه‌ر ده‌که‌وتیه‌وه، که‌ چۆن له‌ پاش راکردنی تورکه‌کانی عوسمانی و هاتنی له‌شکری ئینگلیز (سلیمانی) و ناوچه‌کانی که‌وتنه‌ سه‌نه‌وه‌ و، بووژانه‌وه‌ و، ئاوه‌دانیه‌یه‌وه‌! پاشان که‌ فه‌رمانه‌روایی (شیخ مه‌حمود) دامه‌زرا، چۆن سلیمانی باشت‌ر پیتشه‌کوت له‌ رووی ئابووری و ئاسایش و خویندنه‌واریه‌وه‌. چۆن دلی هه‌موو لایه‌کمان خوښ بووبوو به‌و نازادی و سه‌ره‌سته‌یه‌وه‌ که‌ ده‌ست (نه‌ته‌وه‌ی کورد) که‌وتبوو. چۆن هه‌ر رۆژه‌ بازیکمان ده‌دا به‌ره‌و سه‌ره‌به‌زی و تیکه‌یشتن و کامه‌رانی.

(۱) شیخ مه‌حمودی حه‌فید (۱۸۸۱ - ۱۹۵۶/۱۰/۹) له‌ نه‌وه‌ی کاک ئه‌حمه‌دی شێخه، که‌سایه‌تیه‌کی ئایینی و سیاسی و عه‌شایری به‌هێز بوو، که‌ ئینگلیزه‌کان عیراقیان گرت له‌ ۱۹۱۹دا کردیانه (حوکمداری ناوچه‌ی سلیمانی، به‌لام ئه‌و تیروانینه‌پیکي گه‌لێ له‌مه‌ به‌رزتر و فراوانتری هه‌بوو، بۆیه‌ زۆری نه‌برد ئینگلیزه‌کانی له‌ سلیمانی ده‌کرد و خۆی کرده (مه‌لیک) له‌ ۱۹۱۹/۶/۹ گیرا و دوورخایه‌وه‌ بۆ هیندستان، ناوچه‌که‌ دیسان که‌وته‌وه‌ ژێر چنگی ئینگلیزه‌کان، له‌ ۱۹۲۲دا هینرایه‌وه‌ و حاکمیته‌ی سلیمانی بێ درایه‌وه‌، به‌لام شێخ هه‌ر له‌ هه‌ولدا‌نی حوکمه‌تیکي کوردیدا بوو، که‌چی ئینگلیزه‌کان (به‌پیتی ئه‌و به‌ندانه‌ی ریتکه‌وتنامه‌ی سایکس - بیکن، ئه‌یلوولی ۱۹۱۶) له‌ نه‌خشه‌ و پلانیاندا نه‌بوو که‌ جوژه‌ مافیکی و به‌کوردی باشوور په‌وا بیه‌ین، به‌لکو به‌گورجی حوکمه‌تیکیان له‌ به‌غدا بۆ عیراق دامه‌زراند و باشووریشیان به‌زۆر بێ وه‌لکاند، له‌ ۲۹ مایسی ۱۹۲۳ شاندیکي ده‌سه‌لاتی ئینگلیز و عه‌بدولموحسین سه‌عدون سه‌ره‌ک وه‌زیرانی عیراق و که‌سانی تر هاتنه‌ سلیمانی بۆ ریتکه‌ پاکردنه‌وه‌ی هینانی ده‌سه‌لاتی به‌غدا، له‌ نه‌نجامی زنجیره‌یه‌ مملاتیسی سیاسی و عه‌سکری، دوا‌جار له‌ ۳ مارتی ۱۹۲۳دا هینری ئاسمانی به‌ریتانی بۆمبارانی سلیمانی کرد و شێخ و له‌شکره‌که‌ی خۆیان کوتایه‌ شاخه‌کانی جاسه‌نه، دیسانه‌وه‌ شار ئینگلیز و له‌شکری حوکومه‌ته‌که‌ی به‌غدا ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرت‌ه‌وه‌ و بۆ یه‌که‌م جار سلیمانی بووه‌ چوارده‌مه‌ین لیوای عیراق. به‌م جوژه‌ شیخ مه‌حمود هه‌تا ۱۹۵۶/۱۰/۹ ببوه‌ سومبولی رزگاری نه‌ته‌وه‌یی له‌ باشووردا.

پاشان چۆن بهۆی دورژمانیه تی نیوان (شیخ مەحمود) و ئینگلیزهوه هەموو شتیکیان لە دەست چوو؟! تا لە خۆتندنگاکی سەردهمی داگیرکردنی ئینگلیزهکاندا دەمانخویند، هەستمان نەدەکرد بەبوونی خۆمان^(۱).

بەلام لە کاتی فرمانرەوایی (شیخ مەحمودی مەزن)دا هەستمان بەسەربریزی و کامەرانی دەکرد. لە دوو خۆتندنگای شێ و پری سەردهمی ئینگلیزهکانهوه، خۆتندنگاکان لە سەردهمی (شیخ مەحمود)دا بوون بەچار خۆتندنگای ریکویتی و پۆشته و پەرداخ و شوخ و شەنگ^(۲) (شیخ مەحمودی مەزن)، خۆی وەک باوکیکی راستەقینە چاودێری دەکردین لەو خۆتندنگایاندا. جلویەری لەسەر ئەرکی (شیخ مەحمود)، بۆ هەموو شاگردان دروست کرا. هەموو رۆژ ئەفسەرەکانی لەشکری کورد، دەهاتن مەشقی سەربازییان پێ دەکردین. هەموو رۆژ سلاومان دەکرد، بۆ (ئالای کوردستان). (هەر بۆیە یان دەکرد بۆ (خونکاری کوردستان)^(۳) گۆرانیمان دەگوت بۆ (ئالای کوردستان). ئەفسەرەکان خەریک بوون دەستەبە کمان فێری تەنگ بەکارهێنان بکەن، دەستەبە کیشمان فێری سواری بکەن، تا شاگردەکان ئامادەبێ بۆ (پیشمەرگە سوپای کوردستان). هەرەها خەریک بوون ژمارەیهکی زۆریش لە ئامێرەکانی ساز و ئاوازی سەربازی بکۆن بۆ (سوپای کوردستان). تەنانەت پوولی پۆستەپیشیان لەبەر نەچوو کە بەناوی (فرمانرەوایی کوردستانی خواروو) هە دەریان هێنا^(۴).

زمانی خۆتندنگان (کوردی) بوو. لەو دەمدا کە تەمەنم لە دە سالان تێبەری کردبوو، لە شاگردێکی گێژ و وێژ و ترسۆک لە خۆتند و خۆتندنگاوه بووبوو مە شاگردێکی دل پێ لە خۆشەویستی بۆ خۆتندەواری و خۆتندنگا. لە گەل سێ شاگردی تردا کرام بەچاوهش. دواي خۆتند دەگەرین بەناو شاردا بۆ ئەوێ کردوو و پەوشتی شاگردەکان تەماشای بکەین، و ئاراستەیان بکەین بۆ چاکی. هەموو هەفتەیهک شاگردی بەدخو سزا دەدرا. شاگردی چاکیش پاداشتی پێ دەدرا. ئەمەیش بەناشکرا لەبەر دەم هەموو مامۆستا و شاگردەکاندا دەکرا.

(۱) مەبەست لە قۆناعی یەکهەمی حوکمی راستەوخۆی ئینگلیزه لە سلیمانی ۱۹۱۹ - ۱۹۲۲ کە دواي شەری دەریەندی بازان شیخ گیرا و ئینگلیز شاری داگیرکرد و حاکمی سیاسی سلیمانی (ئیلی بانستەرستۆن ۱۸۸۱ - ۱۹۲۳) کە بەمیتجەرستۆن ناسراوه حوکمیکی دلپەقانهی شارەکی دەکرد. بەلووتبەری و لە خۆرازییهکی تەواوه مامەلەئە دەکرد.

(۲) ئەو قوتابخانە: ئەعدادی مەحمودی، روشدیە قادری، رەئوفیە، لەتییە.

(۳) واتە بۆ: سەرۆکی کوردستان، مەلیکی کوردستان

(۴) لە راستیدا ئەو پوولی پۆستەیه هەر لە چاپخانەکی شارەوانی سلیمانی لە چاپ درا، لەسەر کاغەزێکی ساکار. لە لای راستییهوه نووسراوه (حکوومەت) لە سەرەوه (کوردستان) و لە لای چەپیهوه (جنوبی) لە خواریشیهوه (۸ آنە) کە نرخێ پەپۆلهکەیه و لە نیوهراستییدا وێنە دوو خەنجەری راست و چەپ هەیه، قەرغیگی گرتج نییه، رەنگی کاغەزهکە سەوزیکی کاله و وێنە و نووسینەکان رەشن. قەبارەکی ۳ × ۴سم...

زیاتر بەمەبەستی باج وەرگرتن لە معامەلاتی رەسمی خەلکی دەرکراوو بەکاردهات.

لە ئاغایهنیدا زۆرداریم دی!

بیرمه هەر لە سایهئە ئەم بەرگی سەربازی و مەشقی سەربازی و پەروەردەکردنی سەربازییانەوه، ئارەزووم چوو سەر چەک هەلگرتن و بەکارهێنانی لە پارە رۆژانهکانم کە کۆم دەکردنەوه، بەدزی باوکمهوه دەمانچەیهکی بچکۆلانەم کړی. پاشان خەنجەرێکی دەبانیشم کړی. دواي ئەوانه لە ژوورێکی مائی خۆماندا، دەستم دایە چەماخساز. دایک و باوکم لە پووی دلسۆزییهوه حەزیان نەدەکرد، توخنی ئەو شتانه بکەوم. بەلام مندالییهکە من بەهێزتر بوو لە شیرەئەوان و، لە هەرەشەئەوان! گویم نەدایە قسەیان! جارێکیان دەمانچەیهکم لە دەست دەرچوو. جارێکی تریش بۆمبایهکی دەستکردی خۆم لە دەست دەرچوو! زۆری ئەمابوو لە هەردوو جارەکهدا برینداریم!

لە ماله ئاغایهکی گەوره خەنجەرێکی نایابیان لێ دزیم! چونکە ئاگاکە دادی نەدەپرسیم و تۆلەئە بۆ نەدەکردمەوه، رقم لێی دەبووهوه و بەچاوی سووکەوه سەبیرم دەکرد! لام وابوو خەنجەرەکه بۆ خۆی دزراوو، بۆیهکا دادی نەدەپرسیم؟! ئاغایهکی گەورهی تریش کە زۆر دۆستی باوکم بوو، بەلێنی دامێ کە دەمانچەیهکم پیتشکەش بکات. لەبەر ئەوێ درۆی لەگەل کردم، ئەویشم لەبەر چاوهوت! ئەم دووکارەساتە وایان لێ کردم رقم لە ئاغایهتی بییتەوه. لە هەموو ئاغایهکیش بسلەمیتەوه! تا زۆر زۆریش تاقیبیان نەکەمەوه، بریایان پێ نەکەم؟! کە بووم بەفرمانبەر، کردوو و پەوشتی ئاگاکم بەبەد و ستەمکارانه دەهاتە پیتش چاو. لەبەر ئەوه تا پیتم بکرایه بەرەنگاری دەسلالاتی نارەوایانم دەکرد! هەرچەندە (کوردەواری) ئەو ناچانە، بەتایبەتیش زۆر لیکراوهکانیان ئەمەیان پێ خۆش بوو، بەلام ئاگاکان زۆر جار بەدگۆییان لێ دەکردم، لای فرمانرەوایی بە (کۆمۆنیست)یان دەدامه قەلەم!

بەچکە دەولەمەندەکانم خراب هاتە پیتش چاو!

لە گەرەکهکەماندا زۆریە مندالەکان کورە هەژاربوون. بەلام هەندیک لەمانه، نایا لەبەر ترس بووبێ، یان لەبەر تێنەگەبشتن، یاخود لەبەر چنۆکی و چاوپرسیتی، دواي قسەئە زۆردارانە و خۆپەرستانەئە دوو سێ بەچکە دەولەمەند دەکەوتن؟! ئەو بەچکە دەولەمەندانە کورە ئاغایش بوون! چەند جارێک ئەو مندالانە بەسەرۆکایهتی ئەو بەچکە دەولەمەندانەوه، لە باخچەئە مائی تێمه و لە باخچەئە مائی گەلێک کەسانی تر، میوه و سەوزەیان دەکردوو و دەدزی و دەفراند. هەموو جارێک لە خۆم دەپرسی: ئەگەر مندالە هەژارەکان میوه و سەوزە بدزن، دلێن لەبەر ئەوهیه کە لە مائی خۆیاندا میوه و سەوزەیان نییه بیخۆن بۆیهکا دەیدزن! ئەئە بەچکە دەولەمەندەکان کە لە مائی خۆیاندا هەموو جۆرە سەوزەیهکیان هەیه، بۆچ دەیدزن؟! تێستەیش سوپاسگوزاری باوکم کە لە مندالییدا وهای پەروەردە کردم کە هەرگیز حەز لە دزی کردن نەکەم و بێ پێدانی خاوهنی لە باخ و بیستانێ کەشیش میوه نەکەمەوه و میوه نەنم.

کورە دەولەمەندیەکانمان: هەموو ئیواران ئەوانهئە لەبەر هەژاری خۆیان دەهاتنە بەرمالهکەیان بۆ پارچە نانێک بیاندەن، هەموویان ئاگادار دەکرد وەک سەرباز بۆی ریزبێن و مەشقی بۆ بکەن، بۆ ئەمەئە دەمیکی تەواو بۆ بەزم و پیتکەنێنی خۆی خۆشی لە دیلی ژێر دەستیایان بیینی! ئەو هەژارەئە لەژێر

فرماندهی ئو دا مهشقی سه ربا زانهی نه کردایه، نانی نه ده دایه!؟

جا ئه م کاره ساتانهی له ئو ئاغا و کوره ئاغا و به چکه دهوله مه ندانه چاوم پهن ده کوه ت له گه ل فیز و لووت به رزی و خو په رستی به که یان... ئه مانه هه موویان منیان خسته سه ر بیه رکنده وه له چینی دهوله مه مند و ئاغا کان... له خو م ده برسی: له بهر چی وان؟! بۆچ وا ده کهن؟! به لام تا گه لیک سال تینه پهری تیبیان نه گه یستم! نایشارمه وه له دلدا رقم لیبیان ده بووه وه! حه زم ده کرد له هه ژاره باشه کان نزیک بیه وه نه ک له وان! گه لیک جار شه ر و شو م تووش ده بو له گه ل ئه و به چکه دهوله مه مند و ئاغا یانه دا!

جاریکیان بوومه سه رکرده ی گه له یه ک له و منداله هه ژارانه راویژی هور و زمان کرد و بریارمان له سه ر دا و، دارم بۆ هه موویان په یدا کرد. له ته نگی بانگی شتواندا به رنه نگاری به چکه دهوله مه مند و کوره ئاغا کان و نوکه ره کانیاان بووین. خو شبه ختانه شکاندمانن و، راومان نان و، ناچارمان کردن به رتیزگرتیمان! له وه وه هه ستمان به سه ربلندی به ک کرد، به دل خو شیبیه ک. ئیمه منداله هه ژاره کان زۆر تر هۆگری به کتری بووین. ئیتر له وه به ولاوه، ته نیا له گه ل خو ماندا یاریمان ده کرد. نزیک ئه و به چکه دهوله مه مند و کوره ئاغا خو په رستانه و خاوه ن فیزانه نه ده بووینه وه! لام وایه له م سه رچاوه یه و هه ندیک شتی تره وه بوو، که له دوا رۆژدا، بوومه دوستی هه ژار و کلۆل و بیچاران. پر به دل لیش به رنه نگاری (زۆرداری) ی هه موو خاوه ن ده سه لاتی بکم ده کرد، له سه ر ئه وان. هه ر له سه ر ئه م کرده وانه یشم بوو که دوژمانی بکوی زۆر به چنگم له دوا رۆژدا بۆ په یدا بوو، له زۆرداریانی خاوه ن سایه و مایه و ده سه لات. له سه ر دهستی ئه وانیشدا بوو، که زۆر ته نگ و چه له مه و گیرو گرتیم هاته بهر و، زۆر په ند و شیره تم له رۆژگار و ده رگرت.

له ناو ئازاوه دا گه وره کرام

دایکم و باوکم، هه ردووکیان خودا په رست بوون. نو تزیان ده کرد و، رۆژوو یان ده گرت و قورئانیاان ده خو تیند. به لام هه ردووکیان له شیان کز و لاواز، که لله یان پر له ئاشوب، دل بیا ن پر له خه م و خه فته بوو. هه ردووکیان گرو ز و نه کلۆک بوون. به لام له ته مه ندا له تیگه یشتندا له بیرو باوه را له په وشت و کرداردا زۆر له یه ک جیا واز بوون. دایکم پتزی له دامو و هه ژار و سه رگه ردان زۆر ده گرت. به دل خو شی ده ویستن، یارمه تی ده دان. باوکم پتزی له خو تینده وار و، خوداناس و په وشت بلند زۆر ده گرت. دایکم ئه و په ری نازی ده کیشام باوکم به پتچه وانه وه نازی نه ده کیشام. دایکم له گه لمددا روو خو ش و قسه خو ش و، کرده وه رهن دین بوو. بۆ خو شی دلی من هه موو سامان و گیانی خو ی به خت بکر دایه، به لایه وه که م بوو... به لام باوکم وشک و برنگ تووند و تیز و تووره بوو له گه لمددا. به کورتی هه ردوولایان ئه م په ر و ئه و په ریا ن لئ گرتبووم! جا په روه ده کردنی که وتیوه وانه وند (ساردی) و (گه رمی) ی په وشت و خووی هه ردووکیانه وه! له بهر ئه وه (که له پوور)⁽¹⁾ ی له ش و ئه نجامی کرده وه کانیاان، که لکیکی که م و زیانیکی زۆری به من به خشی! ئه م

(1) پتی تیده چی مه بهستی له مه (بۆماوه - وراثه) بچ که له جو ری پیکهاته و جو رمی له ش و لاری باوک و دایکی دا بیتی بر او ه و خو شی له سه ره وه ئیشاره ی بی داوه. هه روا ئه م راستگویی به له باری ده روونی و هه لسه وکه وتیبه وه ئاستی یادداشته کانی ماموستا گه لئ به رزتر ده کاته وه و به ها و ترخیا ن زیاد ده کات.

جو ره په روه ده کردنه وای لئ کردبووم، له (له ش) دا: له ر و لاواز و، زۆر جار نه خو ش له (گیان) دا کز و بی هیز و ترسو ک له (هوش) دا سه رلی شتیوا و هه له دار بیم! داخه که م منیش گرو ز و نه کلۆک و قسه ره ق و توند و تیز بووبووم! وام لئ هاتبوو، نه ک جیهان نه ک ژیا ن خو شیم له بهر چا و بکه وی!؟

خویندنه م پهن خو ش نه بوو، لئی ده ترسام!

دوو سی جار ناردمیانه حو جره لای مه لاکان بخو تینم، له تا و نو قورچی کچی کی شاگرد که پتی ده خو تیند، له ترسی ئازاری داری ماموستا مه لاکان به ک له دوا ی یه ک حو جره کانم به جئ هیشت بی ئه و دی هیه چیا ن تیدا فتریم! باوکم ناچار ما خو ی له ماله وه قورئان و نووسین و نووسراوه فارسی به کانی پی ده خو تیند، لیه ردا له ترسا فتر ده بووم! به لام دل م نه ده چوو به خو تیننه کاندان. چونکه تیبیا ن نه ده گه یستم له وانه ش نه بوون که دل م پیبیا ن بگه شیته وه! پاشا ن باوک چوو بۆ (تیران) بۆ کرین و فرۆشتن ئه و کاته ده سه لات به ده ست ئینگلیزه کانه وه بوو. ئاموزایه کی باوکم، ناردمیه بهر خو تیند له خو تیندنگا. له هیه چه خستمیانه پۆلی سه ته مه وه له ویشدا گیت و ویز بووم، ته قه ی سه رم ده هات. حه زم له خو تیندنه کان نه ده کرد. تیبیا ن نه ده گه یستم له داری ماموستا کان ده ترسام قینم له خو تیندنگا ده بووه وه که چی به شه و پر به دل گرتیم له چیرو ک و به سه رهاتی پاله وانان ده گرت، که چیرو ک خو انی کی ناسیوا ی دراوسیمان ده یکرد. جار به جاریک خو تیندنگام بیه ده که وته وه.

هه ناسه یه کی ساردم هه لده کیشا بۆ خو م چونکه وه ک شاگرد ه کانی تر خو تیندنه کان فتر نه ده بووم تا وهرامی باش بده مه وه هه موو جاریکیش به شه رمه وه یاخو د به لیدانه وه له پۆله که مدا ده گه رامه وه جیی خو م! چه ند سال تی ک له نا و ئه م ئازاری ده روونی به دا تلامه وه. چه ند جاریک تیبیدا نه خو ش که وتم پاشا ن بۆم ده رکه وت که هۆی ناشی تی به که م له خو تیندنه کاندان ئه وه بوو که وه ک شاگرد ه کانی تر منیا ن له پۆلی یه که مدا دانه مه زانندبوو. بۆیه کا بنجینه ی خو تینده واری به که م وا چرووک بوو. به دل حه زم ده کرد له پۆلی سه ته مه وه بگیتیره وه بۆ پۆلی یه که م، تا بتوانم منیش روو سوور و سه ر ئه فرایزم له به رده م ماموستا کان و شاگرد ه کاندان. هه رچه نده له سه رده می فه رمانه وایی (شیخ مه حموودی مه زن) دا گو تیرامه وه بۆ خو تیندنگایه کی تر که له ویدا که می ک حه زم له خو تیند و هه ستم به بوونی خو م ده کرد، به لام داخه که م ئه م ساله و سالیکی تریشم، بیجگه له دوو ساله که ی پیتشوو به فیرۆ له ده ست چوو! که زانیم بنجینه ی خو تیندنه که م چروو که پر به دل ئاموزگاری خو م به جئ هیئا و، له پۆلی شه شه مه وه گه رامه وه بۆ پۆلی پینجه م! لیه ردا کاره ساتی ک رووی دا، که بووه به هۆی گۆرانی بیرو باوه ریم ده ربیره ی خو تیندنگا و خو تینده واری. یه که می پۆله که مان رۆبی به پتی رسته ی ناوه کان نه ک به پتی په ی خو تینده واریم وا رتی که که وت ناوی من له دوا ی ناوی ئه وه ده هات. هه رچه نده له بارستیای خو تینده واریدا زۆر له دوا بووم، به لام به و رتی که وته که بووم به یه که می پۆلی پینجه م خو ش بوو! سه رم یه جگار بلند بووه وه! له خو م ده برسی: بۆ چ زۆر تر تینه کو شم؟ بۆ چ زۆر تر خو م ماندوو نه که م؟ به لکو سه ربکه وم! به لکو پیتش بکه وم! کئ ده لئ: ئه م یه که مینی به ده رز نه ی خو م ناکه م به یه که مینی به کی راسته قینه؟ باش بوو له و ده مه دا خو دارا ستان چه ند ماموستایه کی نو ی و شاهه زا و وریا و، کارگوزار له خو تیندنگا که ماندان دامه زان به هۆی ئه وانه وه بۆ یه که م

جار به راستی له ژباغدا خوتیندنگا و خوتیندهواری و مامۆستایانم به دلداچوو. تیکۆشینیهکانم سه‌ریان گرت. له تاقیکردنه‌وه‌کاندا، یه‌ک له دوای یه‌ک به‌باشی دهرده‌چووم. رۆژ به‌رۆژ باشتر ده‌بووم پاش یه‌ک دوو مانگیگ تیکۆشانی ته‌واو، و ام‌لێ هات بووم به‌یه‌که‌می راسته‌قینه‌ی پۆله‌که‌م! ئای له‌م خۆشیه!

ئێستر له‌و رۆژه‌وه به‌تیکۆشین و خوتیند ئێم خۆش ده‌بوو و، کامه‌ران ده‌بووم ئه‌مه‌نده هۆگری خوتیند بووم له‌ هه‌موو تاقیکردنه‌وه‌کاندا یه‌که‌م به‌رنه‌ده‌دا. ته‌نانه‌ت له‌ پۆلی شه‌شه‌مدا که‌ ده‌رچووم، بووم به‌یه‌که‌می خاک (لوا)ی سلێمانی. له‌ناو یه‌که‌مه‌کانی خوتیندنگا‌کانی سه‌ره‌تایی عێراقیشدا جیگا‌یه‌کی باشم گرت. له‌ سه‌ره‌کی^(١) خوتیندنگا‌که‌مانه‌وه له‌ ئاهه‌نگیکی

گه‌رم و گوردا پیرۆزیاییم لێ کرا و، ئافه‌رین کرام... له‌ زۆر لای تریشه‌وه پیرۆزیاییم لێ کرا. جا ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌م بوو که‌ گیان و دل‌میان بووژانده‌وه. هه‌ستیشیان پێ کردم به‌بوونی خۆم و، به‌سه‌ره‌ری و کامه‌رانی وایشیان لێ کردم که‌ بروام به‌ (خۆ)م بێ، که‌ ده‌توانم له‌ هه‌موو شتی‌کدا له‌ هه‌موو کاروباری‌کدا به‌هۆی هه‌ول و تیکۆشانه‌وه سه‌ره‌که‌وم، به‌ل‌کو ده‌توانم بێم به‌یه‌که‌م له‌ هه‌موو سه‌رکه‌وتنی‌که‌مدا! به‌لێ، ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌م بوون که‌ پالیان پێوه‌نام بێم به‌مامۆستای خۆم که‌ ئاراسته‌یان کردم بۆ دۆستایه‌تی بۆ پیاوه‌تی بۆ نیشتمانی‌ه‌روه‌ری بۆ ژانیکی پاک و پوخته و سه‌ره‌زانه‌ی پر له‌ کامه‌رانی. به‌لێ و ابوو... ژیان چوو به‌دل‌مدا له‌به‌ر ئه‌وه‌ ترسم لێ نه‌ما!

نه‌خۆشی باوک و دایکم کاری تێ کردم

له‌ پشوری هاوین پاش تاقیکردنه‌وه‌ی پۆلی پینجه‌مدا، باوکم و دایکم هه‌ردووکیان نه‌خۆش که‌وتن. ته‌نانه‌ت منیان به‌دیاره‌وه مابووم به‌که‌ل‌کیان بێم. نه‌خۆشیه‌که‌ی دایکم کوشنده‌ بوو. له‌وه‌ ده‌ترسام بیکۆژی. شپه‌رزه‌بیه‌کی زۆر و دل‌ته‌نگیه‌کی به‌هێز روویان تێ کردبووم. دایکم زۆر خۆشده‌ویست. به‌هه‌زی پێیدا ده‌هاته‌وه که‌ به‌ته‌نیا ده‌بووم بۆی ده‌گه‌رام. به‌لام له‌به‌رده‌م خه‌مه‌کاندا خۆم کز پێشان نه‌ده‌دا. باش بوو له‌ سایه‌ی خوداوه له‌ پاش چهند رۆژی‌ک ده‌رمان خواردن هه‌ردووکیان چاک بوونه‌وه.

کوردایه‌تی له‌ مامۆستایه‌که‌وه‌ فێر بووم

هه‌رچی باوکم بوو هۆگری بیروباوه‌ری ئیسلامه‌تی بوو. ئه‌و هه‌زی و ده‌کرده‌ فه‌رمانه‌وه‌ایه‌کی ئیسلامی وه‌ها هه‌ل‌بکه‌وتی که‌ هه‌موو ئیسلامه‌کان به‌یه‌ک چاو ته‌ماشای بکات و، هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌ش مافی خۆی له‌ژێر سینه‌ری ئه‌ودا به‌ته‌واوه‌تی ده‌ست بکه‌وتی. هه‌زی له‌ زۆرداری نه‌ده‌کرد. به‌رهنه‌گاری ده‌کرد. منیش تا

(١) سه‌ره‌کی: به‌رپه‌وه‌رایه‌تی.

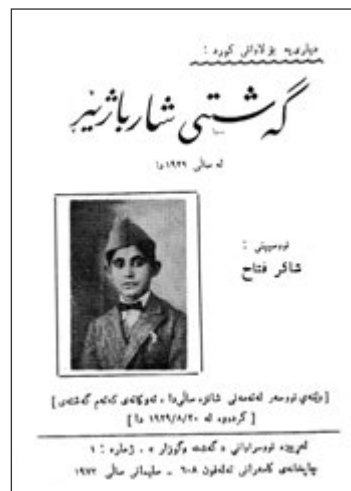
ماوه‌یه‌ک له‌سه‌ر بیروباوه‌ری باوکم بووم. به‌لام رۆژیکیان مامۆستایه‌کی نوێ که‌ ناوی (عه‌بدولواحید نوری)^(١) بوو، و تاریکی نیشتمانی‌ه‌روه‌رانه‌ی دا بۆ شاگرده‌کان، که‌ منیش یه‌کیک بووم له‌وان، له‌ بابته‌ یه‌کیک له‌ شۆرشه‌کانی کورده‌وه. چونکه‌ وتاره‌که‌ پر له‌ راستی و دل‌سۆزی بوو، چونکه‌ زۆر لێ‌کراوی و داماوایی و لێ‌قه‌وماویی کورده‌واری پێشان ده‌دا، زۆر کاری تیکردم بیروباوه‌ری هاته‌ سه‌ر کوردایه‌تی و، دل‌م چوو به‌نه‌ته‌وه‌ی کوردا. ئه‌م خۆشویستنه‌ له‌ دل‌مدا گه‌ری گرت. تا ده‌شهاته‌ گه‌یه‌ بلێسه‌ی ده‌سه‌ند، به‌تایبه‌تی له‌ پاش ئه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌کانی (حاجی قادری کۆبی)م خوتینده‌وه که‌ له‌ ساڵی ١٩٢٥دا چاپ کرابوو. پاشان وام‌لێ هات له‌ دوایی (خودا)، که‌سی ترم له‌ (نه‌ته‌وه‌ی کورد) خۆشتر نه‌ده‌ویست له‌ راستیدا (کوردایه‌تی)م ده‌په‌رست! به‌په‌رستم دا: «هه‌تا ده‌مینم سامان و گیانم له‌ پێناو کامه‌رانی و پێشکه‌وتن و سه‌ره‌ری (کورد)دا به‌خت بکه‌م». ئێستر له‌وساوه‌ هاڤه‌ کۆری (نیشتمانی‌ه‌روه‌ری) و (گه‌له‌روه‌ری)یه‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی هۆشم بری کردبێ و له‌ توانامدا بووی. به‌پیتی کات و جیگا و مرۆف، له‌ کۆششکردن دوا نه‌که‌وتووم! بۆ گه‌یشتن به‌م ئامانجه‌ پیرۆزه‌یش له‌ سه‌رته‌که‌وه‌ به‌په‌رستم دا: «ببمه‌ مامۆستای خۆم و، خۆم پێ بکه‌ پێتم». له‌ سه‌رته‌کی تریشه‌وه‌ به‌په‌رستم دا: (له‌ پێگای بلا‌کوردنه‌وه‌ی خوتینده‌وارییه‌وه، «نه‌ته‌وه‌ی نه‌ژادی کورد» وریا بکه‌مه‌وه و بیه‌خه‌مه‌ سه‌ر پێگای پێشکه‌وتن و سه‌ره‌ری و کامه‌رانی). له‌م کاته‌دا که‌ ساڵی ١٩٢٧ بوو^(٢)، ته‌مه‌نم له‌ چوارده‌ ساڵیدا بوو^(٣)... له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی پۆلی شه‌شه‌مدا به‌یه‌که‌م ده‌رچوووم. ئێستر له‌و رۆژه‌وه‌ ته‌مه‌نی مندا لێم به‌په‌رستم. پێم نایه‌ ته‌مه‌نی کورپێنیه‌وه. سه‌رم هه‌ل‌بێری راست بوومه‌وه. گورم به‌سته‌وه. خۆم گورجوگۆل کرده‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی منیش له‌ «ژیان»دا پێگایه‌کی ته‌خت و فراوان بۆ خۆم بکه‌مه‌وه!

(١) عه‌بدولواحید نوری: (١٩٠٤ - ١٩٤٤/٧/٥) هه‌ر زوو باوکی کۆچی دوایی کردوه، جا لای خالی که‌ نوری عه‌لی ئه‌جزاچی بوو په‌روه‌رده و گه‌وره‌ بووه، بۆیه هه‌ر ناوی ئه‌ویشی وهرگرتوه‌ له‌ قوتابخانه‌ی نمونه‌ی سه‌عاده‌تی سلێمانی خوتیندوویه، له‌ ١٩٢٧ (دار المعلمین)ی به‌غدا‌ی ته‌وا کردوه له‌ هه‌له‌بجه و سلێمانی و شه‌قلاوه و چوارتا مامۆستا بووه، خاوه‌نی ده‌ست و قه‌له‌میکی په‌نگین بووه، ده‌لێن له‌ بواری رۆژنامه‌گه‌ریدا کاری کردوه، نووسینه‌کانی به‌بیری پێشکه‌وتوو و زانستی سه‌رده‌مه‌که‌ ئاو ده‌دا، کورده‌په‌روه‌ریکی راسته‌قینه‌ بووه، زمانه‌کانی تورکی و عه‌ره‌بی و فارسی باش زانیوه، کۆمه‌لێ وتار و کتیبی وهرگه‌یترای هه‌یه، له‌گه‌ل چهند شیع‌ر و سروودیکی نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یی که‌ مێشکی قوتاییه‌کانی پێ ئاو ده‌دا؛ له‌ کتیبه‌کانی: له‌ ولاتی ئاده‌میزاده سه‌ره‌به‌سته‌کاندا ١٩٣٩، پیرۆزی مندا ١٩٤٠، به‌ره‌و روونای ١٩٤٢، له‌ پتی سه‌رکه‌وتنی ئینسانا ١٩٤٣. هه‌روا کۆمه‌لێ کتیبی بۆ خوتیندنی قوتابخانه له‌ عه‌ره‌بیه‌وه‌ گۆرپه‌وه.

(٢) ئه‌و ده‌مه‌ تازه له‌ پۆلی دووه‌می خوتیندنگای دووه‌می ده‌رچوووم.

(٣) به‌مه‌رحه‌تیک له‌م کاته‌دا بووه ١٩٢٧/٦/١٥ که‌ شیخ مه‌حمود (پێکه‌وتنه‌نامه‌ی پینجوبین)ی له‌گه‌ل حکومه‌تی عێراقدا مۆر کرد بۆ کۆتایی هێنان به‌شۆرشه‌که‌ی و وازه‌یتان له‌ سیاسه‌ت، دیاره ئه‌وه‌ش به‌هۆی ئابلقه‌دانیه‌کی ده‌وله‌تانی چوارده‌ور و فیه‌تی به‌ریتانیاوه‌ بوو. له‌و رۆژانه‌دا خه‌ل‌که‌که‌ی سلێمانی دووچاری ناو‌مێدی و دل‌شکاویه‌ک ببوو، ئه‌م کل‌په‌سه‌ندنی گیانی کوردایه‌تیه‌یه‌ له‌ ده‌روونی مامۆستا و قوتابیاندا له‌و رۆژه‌ په‌شه‌دا شتیکی دل‌خۆشکه‌ر بووه، گۆرانیکی به‌رچاویش بووه له‌ شیوازی خه‌باتی رزگاری نه‌ته‌وه‌ییدا.

گهستی شارباژیر ۱۹۲۹

سالی ۱۹۲۹ له رۆژی ۲۰ی مانگی گهلاوێژدا ناوایم هاته دی. دووشهمه بهیانهکی، سنج سواره. من و باوکم و کویتخای (دره‌له - حاجی ره‌شید)، روو به‌که‌لی (ئه‌زمهر) ده‌ستمان کرد به‌رۆیشتن. هه‌تا‌کو سه‌ر پله‌کان به‌ناسووده‌یی لیتمان خوری، که له‌وه‌دا تووشی به‌رده‌لانی و ره‌شه‌بایه‌کی بێ هاوتای شاخه‌که بووین، تا گه‌یشته‌ینه چایخانه‌که‌ی ئه‌زمهر دابه‌زین. ئه‌و پیتخۆره‌ی پیمان بوو خوارده‌مان. دوا‌ی سات و نیویک به‌ره‌و (دره‌له) ده‌ستمان کرد به‌رۆیین، به‌ناو ئه‌م کیتو و که‌ژ و شیو و دۆله‌دا. کره‌بایه‌کی شه‌مالیش به‌لار و له‌نجه ده‌هات. خۆی ئه‌دا له‌ یالی ئه‌سپ و ماینه‌کافان، په‌خشانی ئه‌کردن و، ئه‌بخستنه به‌ر تیشکی پرشنگداری رۆژ. وه‌کو ناو‌ریشمیکی رده‌نگ خورمایی ده‌یدره‌وشانده‌وه. له‌لایه‌کی تریشه‌وه دار و ده‌وه‌نی ئه‌و چیا‌یه‌ی که بوو‌ونه خالی سه‌ر گۆزای خۆی، به‌خۆشی هاتنی شه‌مالی شاخه‌کانی ژو‌ورووه‌وه شه‌یان ئه‌کرد. دل چ دلێکه که هه‌موو ده‌م ناخ نه‌خوایێ که له‌ناو ئه‌و نزاره و ئه‌و میترگ و میترغوزارده‌دا ته‌مه‌نی شیرینی خۆی رابووێ. رۆژ نه‌گه‌یشته‌وه نیوه‌رۆ گه‌یشته‌ینه سه‌ر (باسکی دره‌له)، دابه‌زین. به‌چاو ته‌ماشای ئه‌و چاوئه‌ندازه‌ جوانه‌ی گۆی چه‌مه‌مان ئه‌کرد. سنگیشمان به‌هه‌لمژینی ئه‌و شه‌ماله‌ بۆنخۆشه‌ ئه‌بوو‌ژانده‌وه له‌سه‌ر قالی و رایه‌خی ده‌ستکردی کوردستان دانیشتن. چه‌ساینه‌وه. تاوێک خه‌ریکی ئاوه سه‌هۆلاوه‌که‌ی (دره‌له) بووین. تاوێکیش له‌ کونی دوورینه‌وه ته‌ماشای گونده‌کانی بن ئه‌و چیا گه‌ورانمان ئه‌کرد. نان خورا. نوستین، له‌ نوستن بووینه‌وه. ئیبنجا نۆزه‌ی راو بوو.

پاوه‌که‌ویکی سه‌یر ۱۹۲۹/۸/۲۰

من و (حاجی ره‌شید) که گه‌وره‌ی دێیه‌که بوو، شان به‌تفه‌نگ و که‌مه‌ر به‌کیلانه‌ خه‌نجهر، هه‌موو که‌لوپه‌لێکی پاوه‌که‌ومان له‌گه‌ل خۆماندا برد. چووینه ناو ئه‌و حاشاره‌وه که له‌ولای (دی کۆن) یاخود (ره‌ز) ده‌که‌وه بوو. له‌و هه‌له‌وه تا‌کو نزیکي ئیواره بێ سه‌ره و خشبه له‌ناو حاشاره‌که‌دا خۆمان مات کرد. چاومان به‌و کونه‌وه بوو که لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌ی تی ده‌خړی بۆ کوشتنی ئه‌و مه‌لانه. که له‌پاش تاوێک په‌یتا، په‌یتا، ده‌سته‌یه‌ک فیژالک، پۆلێک کۆتره‌ باریکه. قۆلێک سوێسکه، له‌گه‌ل تاک و ته‌رایه‌ک که‌و ده‌هاتنه سه‌ر ئه‌و ئه‌ستێرکه‌ گچکه‌یه که له‌ چۆره‌ ئاوی چیاکه به‌چۆره‌ چۆر پر بوو‌وو. وه‌لی چونکو مه‌به‌سی

(حاجی ره‌شید) هه‌ر که‌و کوشتن بوو، له‌وانی که‌ی ته‌قه نه‌ده‌کرد. کاتیکیان زانی سنج که‌و شان به‌شانی یه‌ک هاتنه گۆی ئاوه‌که. پر که‌یف و شادی و مه‌ستی ئازادی ئاویان نۆش کرد. به‌ده‌نگی سازناسا‌یشیان دلێان خۆش ئه‌کرد. حاجی له‌و کاته‌دا، ده‌ستی نا به‌په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگدا، به‌ختی نا‌پوختم چوه جیگه‌ی سه‌خت، تفه‌نگی بێ کاره لیتمان بوو به‌مارا!... هه‌رچه‌ند په‌نجه‌ی پیا‌ده‌نا و ده‌ی ترووکاند، بایی جریوه‌ی چۆله‌که‌یه‌ک هاره‌ی نه‌کرد. لیتمان یاخی بوو، هه‌ر ته‌قه‌ی نه‌کرد. کاتیکیان زانی که‌وه‌کانیش به‌م که‌ینه و به‌ینه‌یان زانی و سنج به‌سی دایان له‌ شه‌قه‌ی بال و رووه‌و هه‌ورازی چیاکه ده‌ستیان کرد به‌فرین. ئیتمه‌یش به‌دلێکی پر ئیتمه‌وه هاتینه‌وه ناو دی، تا‌کو بۆ سۆزی (حاجی ره‌شید) به‌تفه‌نگه‌که‌یه‌وه جارێکی تر چوه‌وه ناو حه‌شارگه‌وه. کات نه‌گه‌یشته‌ چیشته‌نگاو به‌چوار که‌وی ناسک و باسک و قۆل قه‌وییه‌وه هاته‌وه مه‌له‌وه. له‌ بانگی شیواندا هه‌ر چواربانمان به‌سوورکراوی، له‌سه‌ر سینی هاته به‌رده‌م. بێ ئیوه ناخۆش به‌خواردنیان شادمان بووین. به‌م ره‌نگه‌ رۆژی سنج شه‌مه‌یشمان دوا‌یی بێ هیتا.

پاوه‌ماسی ۱۹۲۹/۸/۲۲

هیتا رۆژ نه‌بوو بووه‌وه، له‌ خۆشی بیینی پاوه‌ماسی، له‌په‌ر، ناو به‌ناو خه‌به‌رم ئه‌بووه‌وه، چونکه ئه‌و جۆره‌ پاوه‌ماسیه‌م هیتا نه‌دیوو. بۆ به‌ری به‌یان زۆری نه‌ما‌بوو. جریوه‌ی چۆله‌که و شنه‌و سه‌روه‌ی کره‌بای به‌یان له‌ پیتخه‌ف سه‌ری به‌رز کردمه‌وه. چاوئه‌ندازه‌که‌ی یه‌جگار دلگیر بوو. له‌لایه‌که‌وه شه‌مال خۆی ئه‌دا له‌ پرچی رهنگینی چنار و عه‌ره‌ر به‌جاری نه‌شته په‌خشانی ئه‌کرد، له‌لایه‌کی تریشه‌وه رۆژ چه‌شنی کبیژکی چوارده‌ سه‌له به‌لار و له‌نجه و نازیکی بێ ئه‌ندازه‌وه ده‌م و چاوی، به‌سه‌ره تاتکی، له‌ قوتکه‌ی که‌له‌وه ده‌رئه‌خست. ده‌می وه‌ک شکۆفه‌یه‌کی به‌ری به‌یانانی به‌هاران به‌ناسته‌م ده‌پشکووته‌وه، به‌پرشگی تیشکی روومه‌تی یاقینیشی گه‌لای ئه‌و دار و ده‌وه‌نانه، ئه‌و چیمه‌ن و لاله‌زاردی وه‌ک تارایه‌کی ئال ده‌رازانده‌وه. هه‌رچه‌ند ئه‌و تیشکه‌ گه‌وه‌رینه‌یش ئه‌یدا له‌ رووی ئه‌و ئاوجه‌مه، ئاوی چه‌مه‌کیش وه‌ک ناوینه‌یه‌ک به‌رامبه‌ر به‌رۆژ و روو به‌ناسمانی بێ پایان، تیشکی ئه‌لماسینی خۆی ره‌وانه ئه‌کرده‌وه.

منیش له‌ خۆشی ئه‌م دیمه‌نه جوانانه، جووله که‌وته له‌شمه‌وه و وه‌کو تیزگی تفه‌نگ له‌ پیتخه‌فه‌که‌م راپه‌ریم و گورج و گۆلانه خۆم کۆ کرده‌وه و، چست و چالاکانه تروتفاقی چا لیتمان و پاوه‌ماسیم ئاماده کرد. هه‌ندیکم به‌پاشکۆی ئه‌سپه‌که‌مدا قایم کرد و لیم خوری روو به‌چم، هه‌تا گه‌یشته‌ینه گۆمیکی گه‌وره، له‌ گۆی گۆمه‌که هه‌وارمان لادا و چاییمان ساز کرد و، دۆشه‌که‌مان راخست و ده‌ستمان کرد به‌ماندوو هه‌سه‌نه‌وه. چای ده‌می کیشا و له‌ پیتخۆر خواردندا بووین و (حاجی محمه‌دی برای حاجی ره‌شید) له‌ته‌ک منداله‌کانیا، به‌په‌له هاتن و ده‌سیان کرد به‌قرژال کوشتن له‌بن به‌رده بچکۆله‌کانی گۆی چه‌مه‌که‌دا. راست و چه‌پ، ده‌سپک و قاچیکیان نه‌بێ، هه‌موو په‌ل و پۆیان لێ ده‌کردنه‌وه. له‌ پیتش ئه‌وه‌بیشا به‌رۆژێک، به‌دیاره‌وه بووم، هه‌ندێ (ژاری ماسی) یان هیتا و تا ده‌میک کوتایان. له‌گه‌ل هه‌ندێ ئه‌سپۆن و تۆزی سرتیشدا تیکه‌لیان کرد. برێک شیلایان، تا وه‌ک هه‌ویری لێ هات. ئیبنجا له‌ چه‌شنی ده‌نکه ده‌مه‌ر قاچاندا، پلپیت، پلپته، ده‌بانبری و ده‌یانخسته به‌ر خۆر، تا وشک ئه‌بوونه‌وه. جا به‌م ده‌رمانه‌یان ده‌گوت:

«ژار ماسی». ئینجا حاجی ئەو پلێتانهی دەخسته ناو دەنکه تری و قاشه کاله کهوه، یاخود دهیخسته ناو کونێکی تهپله کداری زۆر بههێز و تینهوه که لهژێر سکی بهچکه قرژاله کهدا بوو.

(حاجی موحه‌مه‌د) به‌کۆمه‌ڵ ئەم خۆرشته ماسییانهی ده‌خسته ناو چه‌م و گۆمه‌که‌وه، ماسییه‌کانیش قووتیان ئەدا.

کاتمان نه‌کرد به‌نیو سات چه‌ند ماسییه‌ک به‌خۆلی و گێژییه‌وه سه‌ر ئاو که‌وتن و هاتنه‌ قه‌راغ گۆمه‌که‌وه. ئیمه‌یش به‌سووکییه‌که‌وه ده‌ستمان کرد به‌گرتن. به‌لام هه‌ر ئەوه‌بوو. ئیکه هه‌رچه‌ند چاوه‌ڕوانیمان کرد یه‌ک ماسیه‌کمان به‌دی نه‌کرد. ئەمه‌یش له‌ بێ به‌ختیمان بوو. چونکه هه‌موو جارێ (حاجی موحه‌مه‌د) ئەبگوت: «هیچ جارێ نه‌بووه، به‌نیوهی ئەو ده‌رمانه سی ماسی و چل ماسی نه‌کوژین!...».

ده‌ی بام وابێ... قه‌ی ناکا!...

هه‌رچی چۆنێک بێ، رابواردنێکی خۆشمان رابوارد، کاتێکی شیرین بوو له‌ ژایماندا. خۆزگه به‌رۆژی وا ده‌گه‌یشتینه‌وه.

به‌راستی زۆرم بێ خۆش بوو که به‌دلتیکی بێ ئەندیشه‌وه کۆچمان کرده گۆی (گۆمی کچان). ئینجا ده‌ستمان کرد به‌ئاگرکردنه‌وه و چایی سازکردن و ماسی برژاندن. هه‌ر له‌و کاته‌یشدا به‌وینه‌گر (فۆتۆگراف) ده‌که‌م وینه‌یه‌کی ئەو دیمه‌نم کیشا.

خوا ته‌م و خه‌می له‌ دل‌مان په‌وانده‌وه. ئەو رۆژه خۆشه‌ویسته‌یشمان به‌م دل‌ه‌ خۆش و رۆشنه‌وه رابوارد. تا قرچه‌ی نیوه‌رۆ له‌وێ بووین. ئینجا هاتینه‌وه مالتی. نوستین. پاش نوستن، هه‌ر به‌شپوه‌ی جارێ روو به‌ (ناو ره‌زان) سواری ئەسپ بووین. تا زه‌رده‌په‌ر له‌وێ بووین، ئینجا هاتینه‌وه.

قه‌ڵاچو‌الان ۱۹۲۹/۸/۲۳

به‌یانه‌کی که له‌چای خواردن بووینه‌وه، چوونی (قه‌لا چو‌الان) هه‌ر له‌ می‌شکما‌بوو، ئەج‌وولایه‌وه. چونکه له‌م چه‌ند سه‌ده‌ی دوایییه‌دا، یه‌که فه‌رمانه‌وایی کورد که هه‌لکه‌وتی له‌ شارباژێر و شاره‌زووردا، له‌ بنچینه‌دا له‌وێدا دامه‌زراوه. به‌تاره‌زوویه‌کی گه‌رمه‌وه رووم له‌ (حاجی موحه‌مه‌د) نا. ئەسپمان زین کرد. به‌ج‌ووته سواره له‌ سوێتی ته‌لاره‌که‌ی (دیه‌له‌) وه‌ لووت به‌سه‌ره‌و ژێر مل‌مان نا بۆ گۆی چه‌مه‌که. له‌وه به‌ولاوه پێگا خۆش بوو. هه‌تا نیوه‌ی رۆی به‌شی زۆری پێگا که‌مان هه‌ر به‌غار و پمبازی، به‌گورگه‌ لۆقه و چوار ناله‌ کردن به‌ئه‌سه‌یه‌کان رانه‌بارد. ئینجا له‌به‌ر رۆی سه‌ختی، به‌پوختی له‌ ته‌نگه‌ی که‌ژ و چه‌مه‌که لاماندا. که‌وتینه‌ هه‌وراز. به‌سه‌ر بالی شاخه‌که‌دا پێگامان بری، تا گه‌یشتینه‌ نزیک دییه‌که.

له‌ پێگادا (حاجی موحه‌مه‌د) هه‌ر باسی چلۆنی ئەو دییه‌ی بۆ ده‌کردم و جێ راو و سه‌یرانی پیشان ئەدام. کاتێ که له‌م قسانه‌دا بووین به‌ (گۆر) پیک گه‌یشتین، چه‌شنی سنووق، هه‌ر چوارلای به‌ته‌له‌به‌ردی خشت و لووس گیرابوو. له‌سه‌ر (کێل) ده‌که‌ی گه‌لێک نووسین و نه‌حش و نیکار هه‌لکه‌ندرابوو. که به‌لگه بوون بۆ ئەوه‌ی (به‌ردتاشی) له‌و ده‌مه‌دا چه‌ند له‌پیش بووه. ئەمه‌ چونکه باه‌تێکی می‌ژوووی بوو، وام به‌جوان زانی که وینه‌یه‌کی بگرم. هه‌ر تۆزێکی که چوین به‌ولاوه، له‌سه‌ر شاخه‌که تووشی (گومه‌زێکی

که‌لاوه) هاتین، به‌به‌رد دروست کرابوو ناوه‌که‌ی پر بوو له‌ تاق و ده‌رگا که ئه‌یروانی به‌سه‌ر هه‌موو (قه‌لا چو‌الان) دا. گومه‌زی (شیخ حه‌مه وه‌سیم)^(۱) یان بێ ده‌گوت که پر بوو له‌ گۆری (پاشا) و (مه‌لا) و (په‌یر) هه‌وره‌کانی فه‌رمانه‌وایی (بابان). گورج له‌ ئەسه‌په‌که‌م هاتمه‌ خواره‌وه وه ئەسه‌په‌که‌م دایه‌ ده‌ست (حاجی) و به‌سه‌لتی چوومه‌ ناوه‌وه. ته‌ماشام کرد: هه‌رچی گۆزێکی تیا‌بوو، به‌ته‌له‌ به‌ردی جوان و خشت، ته‌نشت درابوو. هه‌ر گۆره‌ی کێلێکی بالا بل‌ند و سپه‌که‌ له‌و خشت و خۆلی تیا داترابوو، که به‌ نووسین و نه‌خش و نیکاره‌وه رازینرابوه‌وه.

به‌راستی دیمه‌نی ئەو کێل و گۆرانه باوه‌ری ته‌واوی بێ په‌یدا کردم که له‌و ده‌مه‌دا چه‌ند (به‌ردتاشین) و (هه‌لکه‌ندن) په‌سه‌ند و پێشکه‌وتوو بووه. چونکه ئیستایش به‌گران شتی وا له‌و چه‌شنه له‌لای ئیمه دروست ئەکرێ. خۆ گۆری (شیخ حه‌مه وه‌سیم) یان له‌ هه‌موویان ریکوینیک تر بوو. چونکه له‌ زانا هه‌ره گه‌وره‌کان و خواناسه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه بووه. ته‌نانه‌ت ئەلێن تیا‌نویستی چی له‌ دلی پی‌اوا‌یه‌ ده‌ری به‌خت. که ئەمه‌ نیشانه‌ی ئەوه‌یه له‌ زانستی ده‌روونی و له‌ رازی ده‌روونیدا زۆر شاره‌زا بووه. خۆی چامه (قصیده) یه‌کی فارسی هه‌لبه‌ستوه، که له‌ گۆره‌که‌ی خۆی، به‌نووسینیکی جوان هه‌لکه‌ندراوه. باسی رابواردنی ته‌مه‌نی خۆی ئەکا و له‌ خوایش ئەپارێته‌وه. ئیستایش به‌ناسانی ده‌خوینداریته‌وه، به‌لام له‌ په‌له‌په‌لیدا هه‌ر ماوه‌ی ئەمه‌نده‌م بوو که لیتی به‌خوینمه‌وه: «آنکه کردم از دهر برفت».

هه‌روه‌ها چوار گۆری تریشم به‌رجاو که‌وت، به‌لام نووسینه‌کانیان قرتا بوون، خویندمه‌وه، یه‌کیکیان هی (مسته‌فا پاشای بابان) بووه، بۆ ئەوانی تریش له‌ لادێیه‌کانم پرسی، گوتیان گۆری (عه‌بدو‌للا پاشا) و (سلیمان پاشا) ی بابان بوون، له‌ خۆشی بیینی ئەم هه‌موو که‌له‌پورانه‌مان سه‌رخۆش بووم، وینه‌یه‌کی تیکراییم گرتن و سواری ئەسه‌په‌که‌م بوومه‌وه.

(۱) شیخ محم‌ه‌د وه‌سیم؛ شیخ محم‌ه‌د وه‌سیمی گه‌وره: هه‌روه‌ک مامۆستا مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ری می موده‌ریس ده‌لتی: «له‌ ده‌وروبه‌ری ۱۰۴۰-ک-دا له‌دایک بووه»، زانایه‌کی گه‌وره و پایه‌یه‌کی به‌رزی بووه له‌ زانسته‌ ئابینیه‌کاندا، له‌ رۆژانی حوکمی به‌کر به‌گی کوری سلیمان پاشادا که ۱۲ سا‌ن حوکمی کردوه، له‌ قه‌لاچو‌الان موده‌ریس بووه، مامۆستای زانای گه‌وره شیخ حه‌سه‌نی گله‌زه‌رده و سلیمان پاشای گه‌وره بووه که له ۱۷۶۱ز-دا فه‌رمانه‌وایی کردوه -دیاره ئەمه له‌گه‌ڵ مه‌زه‌نده‌که‌ی مامۆستا عه‌بدو‌لکه‌ریدا رێ ناکه‌ون که بۆ سالی هاتنه‌ دنیای دایناوه- بۆیه هه‌ر خۆی ده‌لتی: «به‌داخه‌وه هه‌روه‌ک می‌ژوووی له‌دایکبوونی به‌ته‌واوی نه‌زانراوه می‌ژوووی وه‌فاتیشی نازانری، ل ۱۳۱». له‌ سه‌رده‌میدا چه‌ند زانایه‌کی پایه‌دار له‌ قه‌لاچو‌الان مامۆستا بوون؛ مه‌لا محم‌ه‌دی غه‌زایی و مه‌لا جامی چۆری. گه‌لێن به‌ره‌مه‌ی ئابینی به‌نرخ‌ی بووه، له‌وانه (سنن الص‌لاة) به‌لام فه‌وتان.

مامۆستا (مه‌حمود ئەحم‌ه‌د محم‌ه‌د) له‌ باسیکی‌دا سالی وه‌فاتی به‌ ۱۱۷۱ک داده‌نتی. بۆ زیاتر بره‌وانه:

۱- مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ری می موده‌ریس: بنه‌مائه‌ی زانیاران، ج ۱، چاپخانه‌ی شه‌فیع به‌غدا ۱۹۸۴.

۲- رۆشنییری نوێ، گۆفار، ژماره (۱۰۲) سالی ۱۹۸۴، مه‌حمود ئەحم‌ه‌د محم‌ه‌د، بایه‌خدانی بابانیه‌کان به‌زانست و رۆشنییری.

لیمان دا رۆیشتین، تووشی گۆمیتیک بووین. حاجی گوتی: «ئەمە لەو دەمەدا تاش بوو. ئاویان لە کانپەکی دوورەو بەسەر ئەم شاخەدا بۆ هیناوه. ئەم چەمی بەردەم شارەیش لەو دەمەدا لەو بەرەو رۆیشتوو».

ئینجا تۆزیک رۆیشتین گەیشتین بەردی. کە لەو کانی شاری (قەلاچولان) بەردەکانیان دیاریبوون. لە بن دار توویەکا وینەیهکی دێیەکم گرت. تۆزێ ئاومان خواردوو و روو بەردەلە گەراپنەوه. دێی (قەلاچولان) ئیستە کە چوار پینج مالتیکە. کاتی خۆی ئەوئەندە و نیوئە ئیستای شاری (سلیمانی) گەورە بوو. (قەلاچولان) دەکەوتتە سەر ئەو چوار شاخەکی کە چوار لای دەشتەکی قەلاچولانی گرتوو. کاتی خۆی ئەو دەشتە هەمووی باخ و باخات بوو، کە پر بوو لە میوێ هەموو رەنگ و دار و درەخت. کە گەراپنەوه نزیکی گۆی چەمەکی پیتشو بووینەوه. چەند هەنگاویک رۆیشتین، تووشی ئەستێرک (حوض)ی (سلیمان پاشای بابان) بووین. ئەستێرکیکی پان و گەورە بوو. هەمووی بەبەردی شاخەکی کرابوو لەم لای و لەو لایشییەوه دار گۆزیک و دار توویەکی گەورە هەبوو. ئیستە تیکچوو، قسڵ و گەچی پیتو نەماوه، لە پشتیشیەوه (رەزی خانم) بوو کە ئیستە تۆزێ پێ و شویتی ماوه. لە خوارویش باخجە و باخ بوو. کە لەو بەریەوه گردیکی لیبە، ئیستەیش دار و پەردووی خانووەکانی ماون، بەگردی (تەپلچیان) بەناوبانگە. تەپل لیدەر و دەهۆل ژەنی لەشکری بابانەکانی تیا بوو. ئەو حەلە بیست هەزار کەسی پتر تیا بوو. شاریکی گەورەتر و پانتەر بوو لە سلیمانی ئیستا، کە پاشە جار کردیان بە پایتەختی دوو می فەرمانرەوایییەکیان.

لە زانیان، لە وێژەوانان، لە ئایین ناسان، لە پیشەوهران، لە هەموو رەنگیکی تیا هەلکەوتوو، (مەلای بیوهران - شیخ حەمە وەسیم) مەلای بەناوبانگیان بوو، کەچی ئیستەیش بەجۆزیک و سروشتی لێ ئالۆزاوه، کە کەس تیا ناحەوئیتوو!

سیوھیل ۱۹۲۹/۸/۲۶

لە دوای (قەلاچولان) هەتا رۆژی یەکشەممە کە ئیسمرۆیە هەر بەمەلەکردن و چوونە (دەردەلە کۆن) و سواربوون رام بوارد، (حەمە پاشای ئەورەحمان ئاغا) لە شار بەلێنی دابوومی کە بیته لام و پیکەوه بچین بۆ دەروە، بەلام بەلێنەکی خۆی بەجێ نەهینا! کە رۆژ خۆی لە کەلەوه دەرخست ئیمە لە چای خواردنەوهدا بووین. پاشان من و (حاجی موحمەد) روو بەدێی (وەراز) کە لە بەشی (سیوھیل) دایە لیمان خوری. لە ساتی سێدا گەیشتین ئەوئ. لە ریتگادا بەناو چەم و چوورد و دار و دەوون و هەلگێر و گرد و دۆلێشدا تیبەرمان کرد. لە هەندێ پلە و سەختەلانیش دەرباز بووین. لە مالتی پوورە (حەبێ) کە پوورزایەکی (حاجی محەمەد) بوو لامان دا. خانەخوێکەمان ژنیکی نازا و وریا و نان بەدە و بەکاربوو. خزم دۆست و شیرین کار بوو. لە تەمەنی خۆمدا، ئافەرەتی وام لە کورددا نەدیوو. هەر سێ مندالەکی لە ژێر سەرپەرشتی خۆیدا میواندارییان ئەکردین و فەرمانیان هەل ئەسووراند. حەزم ئەکرد بەوینەیهکی (پوورە حەبێ) ئەم گەشتنامەیم برازانداپەوه، بەلام رەوشتی کۆمەلایە تیمان ریتی ئەوێ ئەدام!

لەناو بەدەرھاتن و نازگرتنی ئەم مالتە یەک بەلەدا هەتا کاتی هەشت لە تەک کورپکی قسەخۆش و دلشادکار دانیشتم. چوومە نوێژی. دیمەنی دار و دەوار و چیمەن و مێرغوزاری (وەراز)ی بێ رازیش، لە هەر چوارلاوہ چاوەکافیان ئەگەشانەوه، دلیمیان ئەبووژاندەوه. ریتگاکە: بەم بەر و بەو بەریا درەختی گەورە گەورە پزیری بەستبوو. چلە مێو و چووزەرە گەلا سەر و پوتەلاکی لق و پۆپەکانی دارەکانی وەک پووشینی ژن داپۆشبوو. هیتشووە تریکانیش، رەشەکە و سپیکە، وەک لە ئاھەنگ و زەماوەندی مندالاندا ئەببیرن. بەدامینی دارەکاندا شۆرپووبوونەوه، دارەکانیان رازاندبوو. چوومە بن داریکەوه وینەگرەکم نامادە کرد. (حاجی موحمەد) و (فەرەجی جۆلا)یش کە لە تەنشت ئەو کەلە مێو و دارانەوه وەستابوون، لەناو وینەکی دێی (وەراز) و جەنگەلستانەکەدا دەرچوون. هاتینەوه هەوار بۆ لای کۆری پیاوہکان، (کاک ئەمین)ی برای (رەشید ئاغا)ی عەبدوللا ئاغا)ی پشدریش کە هاتبوو بۆ بینینی ئیمە لەوئ. باسی سەرگوزشتە و رەوشتی پشدری بۆ ئەکردین، بەرووخۆشییەکەوه لەوئ. جیابوونەوه بەرەو لالەزاری (ساوہپان) و (کەندەسوور) کە لە پشت دێوہ بوون جوولابن، (حەمە شیرین)ی کوری (پوورە حەبێ) و (وەستا فەرەجی جۆلا)ی هەورامیش لە گەلمان بوون، ئەمیان لە بابەت هەورامییەکانەوه قسەکی بۆ ئەکردم.

بەناو چەمیتیک رۆیشتین. (دارمازوو) و (دارخرووک) سەری شاخەکیان لێ گرتبوون. (چەر چنار) و (دار عەرەج)یش سەریان دابووہ یەک، رۆژیان لێ شاردبوونەوه. (کۆترە باریکە)یش بەقۆل و بەپۆل بەسەر چرۆی قووناری چلە گۆزەکانەوه، بەسەرماندا فیکەیان ئەکرد. ناوہ زیوونەکی بەسەر بەردەبلوورینەکاندا تافە تافیان ئەکرد و ئەرژانە خوارەوه. ئەم تەنشت و ئەو تەنیشتمان بەرەز و بەرزەمێو و، بەدار بەھی و ناسکە هەرمی، بەدار قۆخ و قەزوان و، بەدار هەلۆوژە و دارەوون بەچری داگیر کرابوون. لە پاش رۆیشتنیک چارەکە ساتی، (ساوہپان)مان تەواو کرد. لە پەزەکانی (کەندە سوور)یش تیبەرمان کرد. چوونە ناو دارگۆز و گەلوازەکییەوه. هەندێ تری مام برایمەیشمان لەگەل بری تری تر لە چووزەرە مێوئیک پچراندبوو. بردمان لەگەل خۆمان و خستمانە ناو ئاوە ساردەکی ناو چووردەکەوه. بەگفتوگۆی خۆشەوه هەندیک دانیشتین و تریکەمان خوارد و ناوہکییشمان نۆش کرد. ئینجا هیواش هیتواش، روو بەهەراز، بەسواری چوونەوه بۆ مالت، نوێژی پاش نیوہرۆ (عصر)م کرد. هەندیک بەناو باخەکانی ئەم لایەیشدا گەرام. چوومەوه مالتەوه.

لەگەل (ئەمین ئاغا)دا شتومان کرد. کوتوپر گۆیم بەگۆرانییەکی کوردی زرنگایەوه. کە گۆیم گرت لەو بەرمانەوه دەستەبەک کورە هەرزەکار بوون گۆرانیان دەگوت. ریم لێ خواستن. لە تەک (حەمە شیرین) و (فەرەج)دا چوومە لایان، بەئاوازی بەنازیانەوه شانازیم کرد. پاشان داوای هەلپەرینیکم لێ کردن. دلیمان نەشکاندم، بەشادمانییەکەوه دەستیان کرد بەهەلپەرین، لیمدا هاتەوه. لە نوستندا بووم (فەرەج) دەستی کرد بەئاوازی شتووی شارباژێری، لە خۆشیدا خەوم لێ کەوت. بەیانی پاش چای خواردنەوه لەگەل (فەرەج)دا گەلێک جینگای تر گەرام. ئەویش لە پێدا لەبابەت رابواردنی دێیەکەوه قسەکی بۆ ئەکردم، دەبگوت:

۱- مازوو: که بۆ بیده و بستین «تجارهت» دهست ئەدات.

۲- جهوت: که بهکاری تالدانی مهشکه دئ. بهلام ئەم بهره هی دار مازوو نییه، هی داریه پرووه.

۳- بهروو: که بۆ نانی مروۆف و گیانله بهریش دهست ئەدات.

۴- گزگل: ئەمه بۆ تالدان بهکار ئەهینرئ.

۵- خر نووک: بۆ بیده و بستین، بۆ تالدانی مهشکه بهکار ئەهینرئ.

۶- سیچکه: ئەمیش له گهڵ مازوو هەر بۆ تالدانی مهشکه بهکار ئەهینرئ.

۷- دهموکانه: بۆ چاکردنهوهی برین بهکار ئەهینرئ.

۸- قشکه: ئەمه گهزۆی له سهردهبارئ، بۆ تالدانی مهشکه بهکار ئەهینرئ.

۹- گهلا: له نزیک پاییزهوه گهلاکهی لئ دهکهنهوه بهچلهکه یهوه دهیخه نه ناو لق و پۆیی دارهکهی خۆبهوه، ههتا زستانئ. لای خۆبان «گهلی» ی پئ ئەلئین، ئەمه بۆ خواردنی زیندهوهر (حیوانات) بهکار ئەهینرئ.

ئینجا (حهمه فهرهج) له بابته (داره بهن) یاخود (دارقه زوان) وه قسهی کرد، گوتی:

«دیسانهوه (داره بهن) یان (دارقه زوان) که بهرهکهی بریتیه له قهزوانه شینه، له دهمه و پاییزدا قهدهکهی له زۆر لاوه بریندار نهکرئ، کۆجهلهی قوری پتوه دهنین. بنیشتی لئ دهر دین، دارهکه یشی بۆ سووتاندن بهکه لک دئ، وهک (بوخور) بۆنی خۆشه».

گۆزهرانی وهراز

جیگا که بهرده لانی بوو، دهشتی کهم بوو، چه و چوغوردیک بوو که پر بوو له رەز و ههرمی و بههئ، ئەو تهرحه دارانهی که له مهو پیتش ناوم بردوون، دانیشتوانی گوندی «وهراز» له سهرده وانه ئەژین، ههرچی دهغل و دانه له شارباژێری دهکرن، «وهراز» به ههرمی و ترئ و مازوو و بهروو به ناوبانگه، باخاتهکانی سئ ههزار گهزیک درێژ دهبنهوه، سی مالتیک له گوندهکهدا دانیشتون، ژماره سهریان ئەگاته (۱۵۰) سه و په نجا کهسێک.

(رهشید ئاغا) سهرداریانه، ئەو دهیهک «زهکات» یان لئ کۆ ئەکاتهوه، بهلام له راستیدا پتریان لئ ئەسینئ، خۆبشی ههندیکی لئ ئەدات به فهرمانرهبایی، ههندیکی له لادیبیهکان رێک کهوتبوون که ئیتر له مهودا فهرمانی به بیگاری بۆ نهکهن، زۆر لیتی دلشکاو بوون. بهلام (حاجی موحهممهد) نامۆژگاری (پووره حهین) ی کرد، گوتی: «تۆ جارێ چهندت بهندهیی بۆ کردوون، ئیسته دوو ئەوهنده بهنده بییان بۆ بکه، چونکه ئیسته که دهستیان کورته به سهرتانا، ئەوه بۆ تۆ هونهره که بهنده بییان زۆرتر بۆ بکهیت!؟» ئەویش ژبیر بوو، گوتی: «بهگویت ئەکهم!؟»، (رهشید ئاغا) که پر و ساباتی لهوئ کردبوو، ژنهکه یشی

لهوئ بوو، «ئهمین ئاغا» ی برای دایکی، ئیسته نامه نووسین و ژمیرکاری بۆ ئەکات، سالی به سی لیره و ههندی گهنم و جۆ، خۆبشی کردو کۆشی دهکا، لادیبیهکان (ئهمین ئاغا) یان زۆر خۆش ئەوئ، چونکه بئ وهبه. ههروهک به سهریاندا دئ، شیرهتی براکه یشی دهکات که زۆریان لئ نهکات.

رهوشتی پشدهری

(ئهمین ئاغا) له بابته رهوشتی پشدهری بهوه گوتی: «خاکی پشدهر له پردی (تهیهت) بهولاره، بهگشتی زهوی ئاغایانی (میراودهلی) یه. هه موویشیان نامۆزا و خزم و خوارزای یهکترن. هه ریه که ههشت نۆ ده گوندیکی له ژیر دهستدایه، له شهردا یهک ئەگرن و وهک برا بهگژ دوژمندا دهچن. له خۆبشیدا وهک یهک خیزان گهوره و بچوکی خۆبان ئەخویننهوه. ئاغاکان زۆریان ژیر و خویندهوارن، چاک کردهوه و رهفتارن. هه موو کۆچک (دیواخان) یان ههیه. رۆژ ههتا ئیواری پتسوار، خزم و خوا، به سزمان و لات و ههژار لهو کۆچکهدا به نهرمی و شیرینی بهوه چیتش و نانیان (بهخۆرایی) دهرخوارد ئەدرئ. تا میوانیان بئ، دلیان خۆشتری لئ دئ. زۆر رووخۆشن له تهک ژیر دهستهکانیاندا. پیاویان ههیه گوندهکانیان بۆ بهرتهوه دهبن. زۆر بئ فیزن له گهڵ گوندیهکاناندا. رێزیک زۆریش له سهیدا (مهلا) و پیر و ماموستا و ریش سپی و پیاوی زرنگیان دهگرن. ئەگه ر بیتو ئاغایهک له ناویاندا ناپیاوه تیهه کیان له گهڵ بکات، یاخود که تنیکی لئ روویدات، ئاغاکانی تر له بهر خزمایهتی چاوترسینی ناکهن و سهرزهنشتی ناکهن و جهز بهی پئ ناگهینن. له جیاتی ئەوه له ههر دتیهه تیهگه یشتوویهک هه لده بژیرن و کۆبان دهکهنهوه تا ژماره یان دهگاته په نجا شهست که سێک. له وانه کۆرێک پتیک ئەهینن، ناپیاوهتی ئاغا که ئەخه نه بهردهمی ئەو گۆر، ئاغاکان خۆبان لهو که تنه ناگهینن، بهلام پیاوه ژیرهکان لهو کاره ساته ئەکۆلنهوه و بیری لئ ئەکه نهوه، ئەیکه نه راویژ و گفتوگۆ له سهری، ئەگه ر له راستیدا (ئاغا که) ئەو کردهوه ناپه سندهی کردبوو، ئەوا فهرمانی به سهردا ئەدهن، له سهردا پریاری هه موویان. ئینجا له شکرکی پشدهری جهنگاوهر ددهنه پشت خۆبان و رووه مالی (ئاغا که) مل ئەنئین، فهرمانی کۆره کهی پئ جیهه جئ دهکهن، زۆری لئ دهکهن ماله کهی بار بکات و بچیته ئەودو سنووری پشدهرهوه.

ههندیکی جار تالانیشی دهکهن، نایانهوئ بیتهوه. زهوییهکانی دابهش دهکهن، مهگه ر له پاش سالتیک یاخود زۆرتر، بههۆی ئاغاکانهوه تکایان لئ بکات و بیتته گوندهکهی خۆی، (ئهمین بهگی قامیش) که ئاغایهکی پشدهری بووه، سئ جار بهم چهشنه ی لئ هاتوه!».

پشدهر کۆماریکه بۆ خۆی

ئهمه دیاره که ئەم شپوه کاروبار هه لسوورانده گه لێک که لکی ههیه. ههروهک له کۆماریکه دیوکراتی بچئ وایه! چونکه هیزی فهرمانداری به دهست گه له وهیه، سه رهستی و مافیکی زۆره که دراوه به دانیشتوانی ناوچه که. له مهوه کردهوه و رهفتاری شیرین، خۆشهویستی، کاری ناپیاوانه نهکردن، زۆر له ژیره دهست و گه ل نهکردن، ژیری، راویژکاری پهیدا دهی. به راستی ئەمه کردهوه و کاریکی شیرینه و

دهستوریکی رهنیدینه، بویه «میراوده‌لی» یه‌کان هه‌تا ئیستا هیچ کهسینک سه‌رنه‌که‌وتوو به‌سه‌ریاندا و کز و بی‌دهسه‌لائی نه‌کردوون. زۆر جاری واهه‌بووه له‌سه‌ر خاکه‌که‌ی خۆیان کردۆته‌وه و خۆیشیان داوه به‌کوشت، تۆپ و تفه‌نگی رۆم و عه‌جه‌میان گرتوو و له‌شکره‌کانیان تهر و توونا کردوون. هه‌رجی هه‌رای ناو مسکینه‌کانیشه هه‌ر ناغای گوند خۆی ئه‌یانکوژیتیتته‌وه و ئه‌یان بریتته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه (پشده‌ر) له هه‌موو جیبه‌کی تری کوردستان بی‌ترستره.

له‌م چهندانه‌دا پشده‌رییه‌کان بیستبوویان که فه‌رمانه‌وایی عیراق نیازی وایه، که (قه‌لادزی) بکات به‌بنکه‌یه‌کی فه‌رمانه‌وایی. جا بۆ ئه‌وه‌ی چنگالی بیگانه له‌خاکیاندا گیر نه‌بی، که‌وتنه‌ فریای خۆیان. کاربه‌ده‌ستانیان دی و هه‌لیان وه‌شاندوه، هه‌رچه‌نده (ناوچه‌ی پشده‌ر) خۆی هه‌روه‌ک فه‌رمانه‌وایییه‌کی کۆمار (جمهوریه‌ت) ی وایه. به‌لام وه‌ک خه‌ریکی ئه‌وه‌بن فه‌رمانه‌وایییه‌کی کوردی دا‌مه‌زرتین وه‌هایه!

له (پردی ته‌یه‌ت) به‌م لاوه که (سیوه‌یل) هه‌ندئ ناغا به‌زۆر فه‌رمان ئه‌ده‌ن به‌سه‌ر مسکیندا. له‌به‌ر ئه‌وه مسکینه‌کان خۆشیان ناوتین. (ره‌شید ناغا) تۆزیک زۆرداره، که‌چی مسکینه‌کان له (ره‌زابه‌گی قایقام) زۆر بی‌گله‌بین. مسکینه‌کان پێیان خۆشه که (ره‌زابه‌گ) به‌رتیل ناخوات، دیاری وه‌رناگری. زۆردارییان لی‌ناکات، به‌جوانیش هه‌ل ته‌کات له‌گه‌لیاندا. هیچ پیاویکی (ره‌زابه‌گ) ناتوانی بی‌پاره پووشکه‌یه‌ک له‌مسکین بستینی.

پشده‌رییه‌کان تازان، خاوه‌ن قسه‌ی خۆیان، چاکه‌یشیان له‌به‌ر چاوه، ئه‌یده‌نه‌وه، هه‌موویان یه‌ک دل و یه‌ک زمان، ته‌نیا (هه‌باسی مه‌حمود ناغا) یان تیا‌یه که خۆی و پشده‌رییه‌کانی له‌مه‌ر خۆی تۆزیک ناکوکن له‌گه‌ل ده‌سته‌ی (بابه‌گری سه‌لیم ناغا) دا. له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا هیچ شه‌ر و هه‌رایه‌ک له‌ناویاندا نییه.

شتیکی سه‌یریان بۆ گێرامه‌وه. گوتیان: له (مه‌رگه) به‌سه‌ر شاخه‌وه‌که‌وه سواریک به‌خۆی و ئه‌سه‌په‌که‌یه‌وه بووه به‌به‌ر! بیگومان شتی واره‌وونادات. هه‌ر ئه‌بی جیماویکی کوردانه‌بی، که له سه‌رده‌می زۆر کۆنه‌وه بۆمان به‌جی مابی.

سینگی ۱۹۲۹/۸/۲۷

به‌یانی دووشه‌مه له ته‌ک (حاجی محه‌مه‌د) دا له (پوو‌ره‌هه‌بی) مالئاوا‌ییمان کرد. گه‌لی تکای لی‌کردین که بمینینه‌وه. به‌ند نه‌بوین. به‌سویاسیتی زۆره‌وه لی‌جیا‌بوینه‌وه. به‌دوو سات گه‌یشتینه‌ گوندی (سینگی) که له‌ناو جه‌رگه‌ی (شارباژێر) دایه. حاجی موحه‌مه‌د له‌ریدا سه‌رگوزه‌شته و قسه‌ی خۆشی بۆ ده‌گێرامه‌وه. له‌به‌ر ده‌م چه‌مه‌که‌دا چاوئه‌ندازیکی لاله‌زاره‌که‌م به‌وینه‌گره‌که‌م گرت. ئه‌سه‌په‌که‌م به‌ربوو. چوو هه‌ر ماینه‌که‌ی حاجی. گه‌لیک هاروجاجی کرد. وه‌ی لی‌تیک داین، کردمان به‌دتیبه‌که‌دا. له‌وی به‌ستمانه‌وه. له‌مالی ئاشنا‌یه‌کی حاجی موحه‌مه‌د که ناوی «حه‌مه‌ سلیمان» بوو لامان دا. نانی نیوه‌رۆمان له‌وی خوارد. چایمان خواردوه‌وه. پاش نوێژکردن. وینه‌یه‌کی تری دتیبه‌که‌م کیشا، تۆزی له‌سه‌ر

گردی (پیر هۆزی) هه‌سایینه‌وه. به‌ته‌ماشاکردنی چاوئه‌ندازی ئه‌م چه‌م و چو‌غورد و چیمه‌ن و لاله‌زار و نزاره‌ خۆم شادمان کرد، ئینجا به‌ناو باخاتدا رۆیشتین، له‌پاش گه‌رانیکی بیست وردیله (ده‌قیقه) بی هیشتا نیوه‌یا‌مان نه‌بریبوو، به‌ناو چنار و عه‌ره‌ردا رۆیشتین، له‌م به‌ر و له‌ویه‌ی (قوله‌که‌ی سیوه‌یل) هوه دار قۆخی شه‌نگ و شوخ هه‌بوون. له‌ویه‌ر ئه‌وانه‌وه هه‌ندئ قۆخمان خوارد. به‌کۆمه‌له‌ که‌له‌میوتیک گه‌یشتین به‌چه‌ر دارستانیکی به‌هیتی ناوازی سینکیدا تێپه‌ر بوین. به‌هیتی سینگی له هه‌موو شوپینیکی ناوچه‌ی سلیمانیدا به‌ناوبانگه. به‌لام نه‌ئه‌مسال، نه‌پار، له‌به‌ر کولله‌ به‌ری نه‌گرتبوو. پاش ئه‌وه به‌ناو کۆمه‌له‌ دار سیتو و هه‌لووژه و قه‌سییدا رۆیشتین. ئینجا به‌ژێر سیتبه‌ری شه‌نگه‌ توودا. دوا‌ی ئه‌وه به‌ناو ئاو و نه‌رمه‌ ده‌شتی مه‌ره‌زی شیخاندا رینگامان بری. به‌راستی ئه‌م شوینه‌ خۆشانه و ئه‌م چاوئه‌ندازه‌ جوانانه‌ منیان گه‌شکه‌دار کردبوو. له‌رێ لامان دا. نوێژمان کرد. چوینه‌ ماله‌وه. ئه‌سپمان هینایه‌ ده‌سه‌روه. له‌ته‌ک حاجیدا روو به‌ده‌شت و دهر رینگامان گرتبه‌ر. له‌واژه‌ تێپه‌رمان کرد، به‌غار به‌ناو ئه‌وه هه‌موو دارمازوو و دار به‌رووی کتو و که‌ژه‌دا رابوردین، له‌گه‌ل زه‌رده‌په‌ردا گه‌یشتینه‌ ماله‌وه، دا‌به‌زین.

پتیبسته ئه‌وه‌یش بلیم که له‌کاتی جیا‌بوونه‌وه‌ماندا له‌دی (سینگی)، (حه‌مه‌ سلیمان) ی خانه‌خوتمان زۆر له‌گه‌لمان خه‌ریک بوو که بمینینه‌وه، به‌لام نه‌مانه‌وه، به‌رپێزیک زۆره‌وه ره‌وانه‌ی کردین. که سه‌رنج‌م دا مالی (حه‌مه‌ سلیمان) سیانزه‌ پوو‌ره هه‌نگیان هه‌بوو. که هه‌موو له‌پوو‌ره هه‌نگی چیاوه هاتبوونه‌ ئه‌وی. به‌لی، له (سینگی) یشدا به‌م جو‌ره‌ خۆشییبه‌وه ریمان بوارد. (سینگی) بیست مالیکی تیا‌بوو که ژماره‌ سه‌ریان خۆی ئه‌دا له‌سه‌د که‌سیک. (ره‌زابه‌گ) یان خۆش ئه‌وی. فه‌رمانبه‌ری خه‌لکی خاکی خۆمانیان پێ‌چاکه. رقیان له‌بیگانه‌ زۆر ئه‌بیتته‌وه. زۆر هه‌زبان ئه‌کرد و ئاواتیان ئه‌خواست که (ئیسراهم ئه‌فه‌ندی) ی دادگه‌ر (قاضی) ی شارباژێر نه‌گوێزیتته‌وه بۆ جیگایه‌کی تر، نه‌وه‌ک بیگانه‌یه‌کی بخه‌نه‌ جی و خرابی له‌گه‌ل لادتیبه‌کاندا بکات.

دانیشتوانی ئه‌م گونده‌ گوزه‌رانیان له‌سه‌ر فرۆشتنی ئه‌م به‌ره‌مانه‌یه: تری، به‌هی. ده‌غل و دان، داری سووتاندن، هه‌نگوبن، (سینگی) تری و هه‌نجیرتیکی جوانی هه‌یه.

چوارتا ۱۹۲۹/۸/۳۰

به‌یانی رۆژی پێنج شه‌مه‌ هیشتا خۆر نه‌که‌وتبوو، له‌گه‌ل (حاجی ره‌شید) دا به‌ناو دار و ده‌وه‌نی چیا و چه‌م و چو‌غوردی (قه‌لا چوالان) دا رۆیشتین و روومان کرده‌ چوارتا. کزه‌بای به‌یانیش که له‌بالی ئه‌سه‌په‌که‌می ئه‌دا شه‌نگ و شوخی کردبوو له‌و کاته‌دا رۆژ ده‌م به‌پێکه‌نینه‌وه له‌که‌له‌وه خۆی ده‌رخت پرنشگیدا. شه‌وی ده‌ره‌پاند و به‌سه‌ر هه‌موو زینده‌وه‌ر و دار و دره‌ختی جیهاندا خۆشه‌ویستی په‌خشان کرد. کۆتره‌کان که به‌سه‌ر چلی دره‌خته‌کانه‌وه بوون، ده‌رکه‌وتن و به‌رسینگیان به‌تیشکی زێرینی رۆژه‌که‌ رازاپه‌وه. کاتیگمان زانی له‌نزیک باخه‌کانی چوارتاوه پۆلیکی بی‌شومار. له‌که‌و و کۆتر و کۆتره‌باریکه‌ له‌ترسی ئیبه‌ دایان له‌شه‌قعه‌ی بال و روو به‌هه‌ورازی چیاکه ده‌ستیان کرد به‌فرین.

به‌ناو چیمه‌ن و لاله‌زاری (چوارتا) یشدا له‌رینگایه‌که‌وه که ئه‌م به‌ر و ئه‌ویه‌ری به‌په‌رژینی گولی ره‌نگین

ته نیشست گیرابوو، تیپه رمان کرد. ئەسپه کافمان له دێیه که بهستهوه و، روو به چایخانه که رۆیشتین. پینج شهش ههنگاوێکمان مابوو بگهینه چایخانه که هاوڕێیه کی خۆشه و بیست، (شیخ رهئووفی سهید نووری نهقیب) م پین گه یشت. به روویه کی خۆشه وه ماندوونه بوونی لێ کردین و بردینه ناو چایخانه که وه، داینا بین و خواردنی ناشتای دهرخوارد داین. پاش ئەوه بردینه سهر کانی، سووره چناریکی پیشان دام. ئەمه نده ئەستور و زهلام بوو، به پشتی تێکی ههشت گهزی تهنگه ی نه ههاته وه یهک! دهرکه ئەمه نده گهروه بوو، له ناو له پی سهروویدا پیاو دهیتوانی به تهواوه تی تیا رابکشێ. شوتنه که ی تهخت بوو، وه کو تهخت. ههنگیکی باشیش له ناو دهرکه دا ههوا بووه. چوار تاییه کان باوهریان وا بوو که ئەم دهره له سههر گۆری پیاو چاکێک نیترا بوو. له بهر ئەوه نابی دهست له ههنگینه که ی ناوی بدری. ده سال بوو ئەو ههنگینه مابوو وه، کهس دهستی لێ نه دا بوو. ههنگینه که رۆچوو بوو، تا گه بیستوووه بونی دهرکه!.

له گه ل (حاجی رهشید) دا چووینه لای (ئیسراهم ئەفه ندی دادگهر)، گه لێک میوان نهوازی و قسه ی خۆشی بۆ کردین، زۆری پین نه چوو، (شیخ رهئووف) هات به دواما، بۆ ناوبانخ و چه رهس. لێره (چه رهس) بهو جییه ئەلێن که له ناو رهزا بێ و میوژ و دۆشاو و باسوقی تیا دروست بکن. له رێ دوو سێ وینه مان گرت، هی خۆم له گه ل سهراکه دا، له رهزه که یدا هه ندی تری ناوازی دهرخوارد داین. به لای دهرختی ههرمی و قووخ و قه یسیدا روو به هه راز رۆیشتین. لقی دهره کان ئەشنانه وه. به کزه با ی چپاکه ئەشه کانه وه. له ویدا وینه یه کی (شیخ رهئووف) م گرت. به دار تاشینک گه یشتین کاسه ی داری دروست نه کرد. تاوێک سهیری دهستیمان کرد. پاشان چووین بۆ سهیری مزگه وت و ساباته که ی (ره زا به گ). ئینجا بۆ مائی (شیخ رهئووف) که له وێ نایتکی ناوازی بۆ ناماده کردبووین.

سات نزیکه هه وت بوو. چووینه نوێژی. له سههر سه ربانی مزگه وته که نوستین تا ساتی ههشت و نیو، له چایخانه خۆشه که دا چایه کی رهنگینمان نۆش کرد. چووینه وه بۆ لای دادگهر. مائتا واییمان لێ کرد. چووینه سهراکه وه، تازه فه رمانه وایی دروستی کردبوو. له ناو هه وشه که یا هه موو جوژه گوێک رویترا بوو، په نجه ره و دهرگاکانی رهنگ کرابوون. دوو قوله ی تیا کرابوو، بۆ شه ره تفه نگ. تازه چشتیره که ی تیا دروست نه کرا بۆ ئەسپه کانی بالبازه کان. وه ستاکان نه بێ (ئه رمه نی) بوون، هه موو کریکاره کان کوردبوون. داخه که م گه لێک چاوه روانی (شیخ رهئووف) مان کرد و گه راین به دوایدا، نه مان دۆزییه وه ئەمانووست مائتا وایی لێ بکه یین. که سات خۆی دا له ده ی ئیواره، ناچار بووین ملمان نا به رێگا وه، له خوار دێیه که وه وینه یه کی چاوه ندهزی چوار تام گرت.

ئیستر ههر به ده م رتوه گۆرانی خۆش خۆش و قسه ی به جوژم بۆ (حاجی رهشید) نه کرد. ئەم (حاجی رهشید)، و براکه یشی (حاجی موحه ممد)، هه ردووکیان خزم دۆست و پیاوی چاک بوون. هه ردوو خیزان له مائی کدا بوون. به هه موو (دیره له) ههر چوار خیزانی تیا بوو. به لای منه وه (حاجی موحه ممد) باشت بوو له (حاجی رهشید). چونکه سههر و زمانی خۆشتر و رووی شیرینتر و نه رمتر بوو. پیش ئەوه ی بێ به شتیوان له ولای دێی (شه مس ناوا) وه له گوێ چه مه که نوێژمان کرد. نیوساتییک بوو تاریکی داهاتبوو، گه یشتینه وه (دیره له) و به که سوکارمان شادبووینه وه.

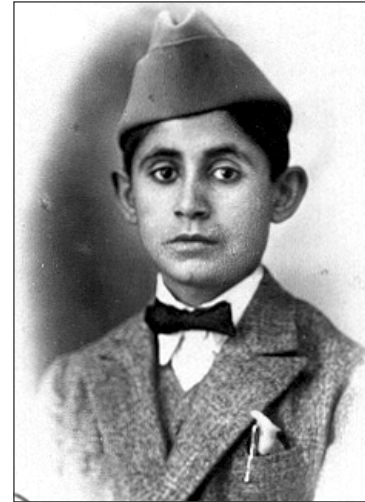
بیش ئەوه ی قسه که م تهواو بکه م، ئەلیم؛ چوارتا ههر سی مائییک ئەبوو. چل مائی بالبازیشی تیا بوو. سێ سه ده کهس سه ربازیشی تیا بوو. دێیه کی ناودار و رهز و سه وزه دار و، پر له دهرخت و دار و، چاوه ندهزی جوان بوو. بنکه ی ناوچه (قضا) ی شارباژێریش بوو.

دوا قسه ۱۹۲۹/۹/۲

سیانزه رۆژمان له (شارباژێر) دا رابوارد. سوپاس بۆ خوا، بێ وه ی به خۆشیییه وه گه راینه وه. جێ و شوینی خۆمان له دێهاتی: (سیره میترگ) و (گه نکاوا) و (دیره له) و (قه لا چوالان) و (وه راز) و (سینکێ) و (واژه) و (چوارتا) دا خۆش کرد و به خۆشیییه وه رمان بوارد. له مائی هه موو لایه کیاندا میواندارییه کی ناوازه مان کرا، که هه رگیز له بیرم ناچیته وه و خوایش یاریه هه ول ئەده م تۆ له یان بۆ بکه مه وه. که هاتینه وه بۆ (سلیمان) له ناوه سازگاره سارده که ی شاخه رهنگینه که ی (ئه زمر) تینووتیمان شکا.

له م گه شته مدا له گه لێک رووه وه زانیم ده ستکه وت و چاوم کرایه وه. له پاش سوپاسی خوا، سوپاسی (حاجی رهشید) و (حاجی موحه ممد) و (پووره هه بی) و (شیخ رهئووف) و ئەو که سانه ئەکه م که میواندارییان کردم و، به هۆی ئەوانیشه وه له زۆر رووه وه له نیشتمانه نازداره که م و گه له خۆشه و بیسته که م شاره زا بووم و نزیکیش بوومه وه.

تافی کورینیم

تا توانیم له (سلیمانی) جیا بيمهوه و بگههه خویندنگای دووهمین (ثانوی) له بهغدا، زۆر گهروگرفتم هاته بهر. باوکم حزی دهکرد بچمه بهغداد، بۆ ئهوهی تیبگهه و پیتبگهه و شاره زابیم. بهلام دایکم دهپارایهوه و ههولێ دهدا که نهچمه بهغدا. هه ندیک خزمی خراپیش چاویان بهرای نه دهدا^(۲) که من پیتش کوره کانیان بکهوم، ئهوانیش فروفیلیان دهکرد بۆ ئهوهی نهچمه بهغدا بۆ خویندن. بهلام من، بریارم دا بچمه بهغدا و، چویشم! ئهوه دهمه کز و لاواز و کورته بینه بووم. کیشانههه بهجلویه رگیشهوه (۳۶) سی و شش کیلوگرام بوو! حهزم دهکرد منیش وهک هاورپیکانم که له گهت و بههتیز و قهلهو بيم! بهو بیرهی که پەزیشکیکی شاره زاب پیکام پیشان بدات بۆ ته ندروستی و قهلهوی و که له گهت بوون، چوومه لای یهکتیکیان. پیتی گوتم: «تۆ بهرگهی خویندن ناگریت.

ئهگەر بخوینتی تا سالیکی تر دهمریت؟! ئهگەر دهتهوئ ته ندروست و قهلهو و که له گهت بیت، پیتوسته واز له خویندن بهیتیت!

ویستم له بهغدا بچمه (خانوی ماموستایان: دار المعلمین) دهوه. گوتیان: «تعمهنت له شانزه سال که متره ناتوانین وهرتبگرین!» گهلیک ههولم دا بچمه ئهوی. بهلام سهری نهگرت. بهته نیشته ئهویشهوه خزمه کانی بهغدا، سهریان کرده سهرم، نه یانه نیشته بچمه ئهوی، خستیمانه (خویندنگای دووه مینی بنکهیی: الثانویة المركزية) وه. له مائی خالیکمدا ده بخوارد و ده نوستم. له گهله ئهوه بيشدا که مائی خالیم و خزمه کانی ترم له مائی خۆمان زۆر تر دلیمان رادهگرتم و، به که له گهت دههاتن، که تا ده مینم چاکه یان له بیر ناچیتتهوه، بهلام من ئههه ئه نجامهه پێ خۆش نه بوو! پیتبگه له وهی که شه رمن بووم، ههستیشم به گرانی باری چاکه ی ئهوان دهکرد. ده ترسام له وهی ئهوه چاکه یهه پێ نه دریتتهوه. ههروهها ههستم به کزی و ههژاری و پێ دهسهلاتی خۆیشمان دهکرد. خۆم له به ندیخانه یهکی رۆژگاردا ده دی! که شهوی نوستم لیفه کهم کیشا به سههه خۆمدا و به دزی بهوه ده گریم، تا خه و بر دمی بهوه بۆ به یانی!...

(۱) پەزیشک: پزیشک
(۲) بهرای نه دههات.

گهشتی پینجوبین
له سالی ۱۹۳۰

رینکههوتن ۱۹۳۰/۷/۲۵

دهمیک بوو، به ئاواتی گهشتی پینجوبینه وه بووم. چونکه «پینجوبین» پارچه یه که له (کوردستان) ی خۆشه و یست. نیشتمانه وه کو سلیمانی. ئاو و با و چاوه نداد و باخ و باخاتیکی ههیه، له هی هه ره شوینه ناو داره کانی کوردستان نه ژمیرری. چونکه کوردی تیا به و، هه مویش به زمانی (کوردی) قسه نه کهن.

جا من چۆن نه ده چوومه (پینجوبین) که ئهه هه موو شتانه ی هه پێ و، جیگایه کیش بێ، شیری گه وه، (شیخ مهحمود)، دامه زرتیه ری (فه رمانزه یایی کوردستانی خوارو) ی تیدا بێ. وایش هه لکه وتی که هه موو فه رمانزه وا دۆزمنه کان به کورد، به په رۆشه وه بن بۆ... به لێ ده بوو بچومایه (پینجوبین). چونکه خویندنگا داخرا بوو. نۆری پشو بوو. له شیشم لاواز بوو بوو. ده بوو گیانم ببورژینمه وه و، له شیشم به تین بکه مه وه، تا بتوانم له پینا و پینشکه وتی نیشتمانه که ما به ختیان بکه م.

له گهله هاورێ و خزمیکما (نوری ئه فه ندی حاجی سالح ئاغا)، که مه ری رۆیشتمان به ست. به پیا وه تی ئه وه وه دوو ئه سپی کرێ گرته مان ده ستکه وت. ئه سپه کان هه رچه ند تر و تفاقه کانیان نه ختی شرو پ بوون، به لام له ره وتا خۆش ره بوون. ده ستی جلی کوردی جوانم هه بوو، له به رم کرد، کاله یه کی نایابیشم له هاورپیکه کی خۆشه و یستی کۆیی به وه به دیاری بۆ هاتبوو، له پیم کرد. وینه گر (فوتوگراف) یکی باشیشم هه بوو هه ندی که له یه لم بۆ کری و هه لم گرت. چه قۆیه کی هه ورامیشم هه بوو خستمه گه رفا ئه وه. هه گبه که ییشم دابه ست به پاشکۆی ئه سپه که مدا. له پاش ئه مه ی له نان و چای خواردنی به یانی بوومه وه، هه ردوو ده ستی سه ره رانی خۆم، باوکم و دایکم ماچ کرد و، سواری بارگیره که م بووم و که وتیه رتگا. هه ر به غار رۆیشتم هه تا گه یشتمه به رمالی (نوری ئه فه ندی) ی هاورپیم.

(نوری ئه فه ندی) ییش له خۆ کۆ کرد نه وه دا بوو. ده میک بوو کاروانه که به جی هیشتبووین. دامان له ئاوزه نگی و غارمان کرد به رتگی گۆیژه دا. نه وه ستاینه وه تا له وانیشمان تپیه رکرد. گه یشتینه چایخانه که ی شاخی (گۆیژه). له وی دابه زین. که ته ماشامان کرد کاروانیکی تریش له وی دابه زیبوو. ئه سپه کانیان به گوتسوانه ی چایخانه که وه به ستوه. هاتینه ناوه وه، دانیشتن. به لام چیمان دی?... دهمان دوو سی کوو په ی گه وه که له گلی سوور دروست کرابوون، دانرابوون له ناوه راستی چایخانه که دا. یهکتیکیان هه ر بۆ ئه وه دانرابوو، که له ته نه که ی پاک و خاوتندا ئوی له و کانی به دووره بۆ به پین که که وتوه ته دامینی شاخه که وه. له و چایخانه چۆله وانیه دا، ته ختی دانیشتنی وه ها دانرابوو، که له هی چایخانه ناوه نجیبه کانی سلیمانی که متر نه بوون. له کاتی کا چای هینه ره که، چایه که ی بۆ ده خستینه سه ر میتزکی بالا بهرز، شنه ی بای به یان دههات و گیانی ده کردینه وه به به ردا. شاری «سلیمانی» ییش وه کو

تاقه سیویک، له دووره ده رکهوت، که به میخک نیگار پرت کرابن. تا رایه کی زیرینی تیشکی رژی ش تواقه سهر و لق و پوی داره کانی چپاکه و میترگ و میترغوزاره کانی سهر شاخه کی داپوشیبوو. بهرچاییمان خوارد و به سهر شاخه که دا به نه سپه کانا نه وه هلگه رابن. له پاشا که وتینه خواری و لیتراییسه که وه، به باریکه رتیه کدا تیه پیمان کرد. پاشان که وتینه کوسپاییسه که وه، به ناسانی پیدا رابوردن. دیسانه وه هلگه رابینه وه به ناو و هه مومو به رده لانییه دا، که تیر شاخه که به تره حیتکی وای لئ هات به گران ده مانترانی بچین به رتیه، له سهر ناموژگاری باوکم، هه تا له سهر به ره خواریه بوینه وه سواری نه سپ نه بووم. نه سپه که م به ده سمه وه رانه کیشا. منیش گیرفانم پر کردبو له نوقول و دنکه کوله که. ههر به رتیه گاهه قسه مان ده کرد و، دنک دنک، له گهل هاورتیکه ما لیمان ده خوارن، که وتینه وه دهشتایی. له دووره به بیستانتیکمان دی. به غار چوینه ناو وه که پرسبارمان کرد هیچ شتیکه یی نه گیشتبوو. تیر به شاخه که دا هلگه رابن، تا چوینه سهر کانیه ک. ناو که کی گهل ساردبوو. خومان و نه سپه کانا تیر و پر ناومان خوارده وه. که چی له پیش نه میشدا، له چایخانه که کی (بناویله) لامان دابوو و، ناویشمان خوارده بووه. له پاش نه مه کی چوند خوار و ژوروتیکمان کرد هه ستمان به ماندوو بوونیکه ته واو کرد. ههر خوا خوار نه وه مان بوو، بگه یه جیه ک و لاده یین، تا تیر ناو بخوینه وه و بحه سیینه وه. ههر نه وه نده مان زانی له سهر تواقه سهری شاخیک چایخانه یه کمان به دی کرد. گیشتینی و لامان دا. بهرکولتیکمان بۆ کرد. له وئ گهل یک خه لکی سلیمانی لئ بوو. هه مومومان دناسن. ته نانه ت (نوری نه فندی) لادیه کانیسی نه ناسی. چایی بۆ به کیکیان کری. ده ستیان کرد به قسه کردن و راباردن. کابرا دهستی کرد به پیا هه لدان (مدح) به باپیری (نوری) دا تیر هیچ قسه ی پئ نه ما بیکا، نه مه نه بی، که هه مومانی پئ هینایه پیکه نین. گوتی: «به خوا باپیری خوالیخوشووی نیرگه له کیشیکه باش بو!» رژیشتین نه وه نده مان پئ نه چوو که وتینه سهر تواقه سهری شاخیک که پان و فراوان بوو. ئوتومبیل به ناسانی پیا ده رژیشت. (نوری نه فندی) په نجه کی درت کرد. له دامینی شاخه که، له ناو دۆل و چالاییسه کی قولدا دیسه کی جوانکیلانه ی پیشان دام. ههر چوار لای به باخ و رز و داری چنار و شوهره یی ته نرابوو. گوتی نه مه دی (نۆدی) یه. دیی (شخ مارف). باوکی (کاک نه حمه دی شخ) ی ناودار، که به رنه جدانی له پینا و چاکه کی (کورد هاری) دا به ناو بانگه. گهل باسی نه وتی بۆ گترامه وه. له پاشا باه کی فینک به سهر ماندا کسه کی کرد. منیش ده ستم کرد به گورانی گوتن. دلئ هاورتیکه مم به وه خوش کرد. نیمه له کاروانه که گهل یک پیشکه و تبووین. تینوتیش زوری لئ سه ندبووین. جله وی نه سپه کانا کیشایه وه و جگه ره کیشیک وه ستاین، هه تا نه وانیش هاتن. ناومان لئ سه نندن. خواردمانه وه. نیمه جهر چوارمان به ناو و دۆل و شاخه به رده لانییه دا به گورانی وتن و قسه کردن و تری و ترزی خوارن کاتمان رابارد. دیی (چنگیان) یشمان له و بهری شاخه که وه، له دووره به دی کرد: تیر ههر رژیشتین هه تا گیشتینه سهر چه م و ناویکی گه وره. باه کی گهرمی ناخوش به سهر ماندا تیه پری. چوند مال و کوچیکمان له ژیر داره به رووه کاندان چا پئ که وت. لای نه وان لامان دا. هه تا بهری به بیان ماینه وه. که به کسه ر رومان کرده (پینجین).

چه می ولیاوا

گه یشتینه ناو چه مه که. له پر کاربایه کی لادیه ییمان پئ گیشت. ری به سستی چه مه که کی کردبوو. خه ریکی ماسی گرتن بوو. سه به ته یک و ساجیکی به ده سته وه بوو. که نیمه دی ههردوو گیانی فری دا و هه رای کرده ناو ناوه که وه، ده ستم ماچ بکات. وای ده زانی من (شخ له تیفی کوری شخ مه حمود) م. به لام، من به گالته وه پیم گوت: «شخ له تیف نیم. به لام خرمی شخ مه حمودم». هه تا هاته نزیکه نه سپه که مه وه ورته م نه کرد. به لام خوم بۆ نه گیرا، نه وه بنده کی و رنه جبه رتیه یی لئ په سهند بکه م، له پر ده رم بری، گوت: «شخ نیم مامه گیان». تیر نه ویش به پیکه نینیکه وه گه راپه وه.

چوین له بن داره که دا، نه سپه کانا م به سته وه. چاییمان ساز کرد. هه ندئ ناوی ساردمان نۆشی. ده ستمان کرد به خورشتی خوش خوادن... راکشاین، بنوین. هیشتا ته واو چاومان گهرم نه کردبوو، له ده نگه دنگی کاروانه کان و زرنکه زرنکی زهنگوله ی تیرستر و بارگیره کان خه بهرمان بووه وه. که ته ماشامان کرد، نه وا کومه لیکه گه وره کی کاروانه کان و خه لکی سلیمانی چاییان لئ دم کردوو و، به ئاره زوویکی ته واوه نانی پتیه ده خون، به دم نه ویشه وه قسه نه که ن.

من وام نه هاته پیش چا، که له سایه ی نه م کاروانه گهل به که یف و خوشیه وه راده بویرین. چونکه له ژماره نه ده هاتن. که چی ماندووتی رتیه که تره حیتکی لئ کردبوون نیمه یشیان برست راور کرد، نه مان ده زانی چۆن رابویرین... کات بووه ساتی نۆهم^(۱).

من و نوری هاوریم، بهرگی مه له کردمان پۆشی و له تاو هالادی گهرما، تیر و پر له ناو نه چه مه خۆشه دا مه له مان کرد. نیمه جهر چاومان پۆشته کرده وه و رووبه پرووی کانی و مه ره زه یه کی دوور رژیشتین. به ناو دهشتیکه فراواندا رتیه گمان بری. گیشتینه بهر مه ره زه یه ک، که له کاتی گشیدا بوو. تیشکی رژی دوو هینده ی جوان کردبوو. له و بهری رتیه که یسه وه زه یسه کی پان و درت به تووتن چنرابوو. رنه گه نه تله سییه که له بهر تیشکی رژی ده بریسکایه وه. هه ره کو ده سکه گولئ که به گه لای ترنجوک پینچرابن، کومه لئ کیژ و ئافره تی جلک ئال، له گهل میرد و باوکیاندا خه ریکی بزار بوون، ناو دوو کانه تووتنه کانیان رازاندبووه وه. به لئ و ابوو: ژن و پیاو، به یه که وه تیده کوشان، ماله که یان ناوا بکه نه وه، منداله کانیان، و اتا کور و کچه کانیان بحه سیینه وه.

نای نه وه چ ته ماشا گاهیتکی جوان بوو!؟. به لام چیمان بکر دایه؟ تینوتی زمانی شکاندبووین. به ناچار یه گهل هاورتیکه مدا رومان کرده شاخه که، که لادیه یه کان ناردیانین بۆن کانیه کی سازگار. لیمان دا رژیشتین گیشتینه کن کاربایه کی تووتنه وان. پرسبارمان لئ کرد. وتی: لیره نیبه، له و لاده یه. نیمه یش ههر رژیشتین، هه تا گیشتینه ناو دۆلئیکه ته سک له ناو دوو شاخدا. به رتیه گه کی باریکه له ی سه خته لانی و، سهر به ره ژوور و سهر به رو خواردا، چوند سه ده نگاو تیکمان به و قه د پاله دا بری. و امان لئ هات برستمان برا و هیوامان نه ما. نه وه نده ی نه ما بوو زمانمان بشکی، له پر جۆگه له کی

(۱) لیره دا مه بهس کاتی کوردیه، نه ک فه رنه گی.

تەسكەلانەمان ھاتە پېتىش چاۋ. ۋەك درزىتېك وا بوو، بەرپوۋى شاخەكەۋە. كە سەرئىچمان دا ئەو كانىيە بوو كە سى چارەكە سات بوو، دوو بەدوۋ بۆي دەرىشتىن. چىمان دى؟! كانىيەكمان دى، ئەۋەندە سارد، ئەۋەندە سازگار، ھەموو ئېتىش و ئازارېك، ھەموو ناخۆشسىيەكى رابواردىنى سەر چەم و ماندوۋىتى رېنگاكەى لەبىر برىنەۋە. ھەرچەندە كانىيەكە بەجگار تەسك و سەر بەرپوۋى خوار و لىژ بوو، ھەرچەندە ئەۋەندە جىتى دانىشتىنمان نەبوو، كە بەئاسانى تىبا، دابنىشىن، بەلام ئەو چىمەن و نزارە، ئەو سىبەرى لالەزارە، ئەو شەنى شەمالە، ئاۋە ساردەكەيشى كە بەلاۋە بوو، واى لى كرىبوۋىن، دەستمان بەئەژنۇدا ئەدا، ھەناسەمان ھەلدەكىشا، كە لە بەيانىيەۋە لەۋىدا نەبوۋىن، تا زۆرتر شادمان بىين... ھەندى ئاومان خواردەۋ، بەلام لە ئەندازەى خۆمان زۆرتر بوو... پشووۋەكى شادمانىمان دا. ھەرچى ۋردە شىرىنىيەكمان پى ھەبوو، بەكەيفەۋە دامان كرماند. ئەۋەندەمان پى خۆش بوو، بەخۆمان نەزانى، كاتىكمان زانى ئىۋارە داھات!... پۆژ كەۋتە كىوان، لە كەلەۋە نزا خوازى لى كردين.

ۋە نەبوو بىن تارىكى بگەيشتىنايەۋە ھەوار. بەلام پۆژى ۋووخۆش نەبەيتىش بگەۋىنە بىن پۆژىيەۋە، خۆى لە پشت كىوانە، چرايەكى سۋورى يۆ ھەل كردين. تىشكى دەھاۋىشت. پەلە ھەۋرەكانى بەرپەنگاۋرەنگ، زەرد و سۋور زىرېن كرديو، لەلايەكەۋە بەرپىز ھەموو تەرەجە گىاندار و درندەيەكى لى دروست كرديو، لەلايەكى تىرىشەۋە دەتگوت بەھارە و شايىيە، بەگەردنى ياقىقىن و سەر و پۆتەلاكى زىرېنەۋە، كىژە كوردن و رەشەلەك و ھەلپەركى دەكەن، لە خۆشى ھاتنى جەژنى نەۋرۆزى پىرۆز.

گەيشتىنەۋە ھەوار، لەناۋ ئەو ھەموو چىمەن و لالەزارەدا، لەناۋ ئەو باى شەمالەدا، ئاۋىكمان ھاتەبەر. چەمەكە بوو، كە بەناۋى دەربەندەكەى (ۋلىاۋا)دا دەھاتە دەرەۋە، بەسەر ئەو بەردانەدا تافە تافى ئەكرد، بەناۋ ئەو دارانەدا ھاژە ھاژى ئەكرد. ئەۋىش ۋەك ئاۋىنە، ۋىنەى ئەو پەلە ھەۋرە ژەنگارەنە ۋە ئاسمانە گەۋرەيەى، بەرپەنگە شىنەكەيەۋە، ھەروەھا ۋىنەى ئەو گەلا ۋە ئەو دار و درەختانەى ئەنۋاند. دەتگوت ئاۋىنەيە ۋە ۋىنەى ئەو چاۋئەندازانەمان بۆ ئەنۋىن، كە تۆزى لەۋەپېتى پىتى شاد و دلگوشاد بوۋبوۋىن. پەرىنەۋە. ھىشتا نەگەيشتبوۋىنە سەر ھەۋارەكە، كاپرايەك ھات، سى ماسى بۆ ھىتابوۋىن. لىمان ۋەرگرت. بەدلېكى خۆشەۋە برژاندمان. ئۆخەى! چەندە بەچىژبوۋ! ھەرگىز ئەو خۆشسىيەم لەبىر ناچىتەۋە. كە نامان خوارد. بىجگە لە ماسىيەكان شفتەيشمان پى بوو. چايىشمان لى نابوو. بىن تۆ ناخۆش، خۆشسىيەكى زۆرمان لى چىشتن. ئىستەش چىشكەيان لە ژىر داناندايە!... كە نان خورا، بىدەنگى ھەموو لايەكى داگىر كرد. چونكە ماندوۋبوۋن ۋە ئىيان ۋىست بەيانى، لە خەو زوو ھەلسن، زۆرى پى نەچۋو خەۋىان لى كەۋت. كەس ئەو بىدەنگىيەى تىك نەئەدا من و (نورى ئەفەندى) و كارۋانەۋانەكەمان نەبىن. لە پى وتم: «ئۆخەى! ئىستا من خۆم لە خۆشسىيەكى بى ئەندازەدا ئەبىنم. كاشكى ھەر وام رابواردايە. بەلام خۆزگە، لەسەرى ئەو كەلەۋە -دەستم بۆيان درىژكرد، كەلى پۆژئاۋى (ۋلىاۋا)م پىشان دان- ئەلەكترىكېك دەبوو، ئەۋەندەى تر ئىرە نەشە پەخشان بكردايە!... ناخ، ئىرە، چ جىگەيەكى خۆش دەبوو ئەۋە ھەلە...؟!». كارۋانەۋانەكەمان پىكەنى. (نورى ئەفەندى) ىش بەتەۋسىيەكەۋە گوتى: «بۆچى. دەش، راست دەكەى بەخۋا زۆر جوان دەبوۋ!... بەلام ئەو ئەم قەسەيەى ھىشتا تەۋا نەكرديو، ھەر ۋووم لە كەلەكە بوو، بەقايم دەستم كىشا بەسەر شانى (نورى)دا و ۋووشم ۋەرگىترا بۆ

سەر شاخەكە!... بەلى راستە، ئەم ئەۋ ئەلەكترىكەى من دەۋىست بىبىن، نەى دى... بەلام ئەلەكترىكېكى واى دى كە بى كۆلەكە ۋەستابوو. بەبى تەل و دەرمان ئەچرىسكاپەۋە. بى تەقە و چركە، دەجىرۋاپەۋە. ئەۋىش شتىك بوو خوا نەبى كەس نەيناردىبوو. يەزدانىش نەبى لە دەستى كەس نەدەھات بىنېرى. ئەۋىش ئەستىرە گەشەيەك بوو، ھەر ۋەك خۋاى گەۋرە بۆ دەرخستنى راستى قەسەكەى من، ياخۇد بۆ ھىنانە دى ئاۋانەكەى من ناردىتى وا بوو. ئەستىرەكە لەۋ دىۋو شاخەكەۋە بەناز و جىيازىكەۋە ھەلدەھات. بەرە بەرە سەر كەۋت، تا ھاتە ئەۋ شۋىنەى، كە بەنارەزۋوى دلى من ھەزار ئەۋەندە زۆرتر چاۋئەندازەكى رەنگىن كرا! شەۋى پىشۋو كەم نووستىۋىن. لەبەر ئەۋە پىخەفمان لى راکىشا و خۆمان بىدەنگىر، نوستىن، تا ساتى ھەشت و نبوى شەۋ.

بۇ پىنجۋىن ۱۹۳۰/۷/۲۶

ھەرچەندە ئەۋ شەۋە ھەموو لايەكمان، بەناخۋرى بارگىر چوار لامان گىرابوو، نە سەرىن ھەبوو، نە دۆشەك لەسەرى بىۋىن. تەنىيا لەسەر مەۋجىك و، بەمەۋجىك، بەجەلكانمانەۋە نوستىن. بەلام لەبەر ماندوۋىتى رېگا و خۆشكردىن بايەكە خەۋىكى خۆش و ئاسمان لى كەۋت. بەخۆمان نەزانى، تا بەيانى بەزۆر خەبەريان كرىنەۋە. كە ھەستايىن، ئەسپەكان نامادەكرابوۋن... بارىش رېك خرابوو... ھىشتا تارىك و ۋوون بوو، دەستمان كرى بەرۋىن. بەسەر شاخەكەدا سەر كەۋتىن. كەۋتىنە ناۋ بەردەلانىيەكەۋە. لەبەر تارىكىش، گەلېك جار ئەسپەكانمان ھەلئەنگوتن. نىكى سات و نبوتىك بەۋ تەرەجە رۆيشتىن ھەتا دەمە ۋەھتاۋ كەۋتىن كەۋتىنە ناۋ دەشتايىيەكەۋە كە كانىيەكى ساردى لە ناۋەرەست بوو.

چەند بەردە نوپىك بەلايا چەسپ كرابوو، بۆ نوپىكرىن. بەھەر چوارلاى كانىيەكەيشدا بىستانى كالەك و ترۆزى بەرھەم ھىتابوو. لە دوور كانىيەكەيشەۋە، چايخانەيەكى بچۋوك ھەبوو. بەسەر چەمىكى قوۋلدا ئەپروانى كە ئاۋىكى جوانى بەناۋادا دەرۋىشت. لەۋبەرىشەۋە، لە دوور لە سەربانىك دىيەكى بچۋوك ھەبوو. (زەلان)يان پى ئەگوت. ئەمە ئەۋ (زەلان)ە بوو، كە بەناروو (خەيار) بەناۋانگە. لەۋى لامان دا. دەستمان كرى بەدەم و چاۋ شتن. ئىنجا دەستمان كرى بەچاى خواردەۋە. بەلام ئەۋەندە زۆرۋوۋىن، چايمان بەئاسانى بەرنەكەۋت. ناچار خۆرشتەكەمان بەكالەك و ترۆزىيەۋە خواردا!... كاتى ئىمە لەۋە دابوۋىن، جار بەجارتى ئاۋرم ئەدايەۋە. چاۋم بەچاۋئەندازى شاخەكە ئەكەۋت، كە تەۋقە سەر كەى زىرپەندى تىشكى رۆژ بوۋبوو. تىشكەكەى لەناۋ ئاۋەكەى ئەدا. شەنى دار و درەختەكەى لەناۋادا دىاربوو. كزەبايەكى خۆشېش ۋەك سۆزى بەھاران، جار بەجارتىك ئەھات بەسەرما، كەيفى پى ئەسەندم، نەشەى پى پەيدا ئەكردم...

لىمان دا رۆيشتىن، رېگامان كەۋتە خۆشانى. بەم لاۋ بەۋلاماندا ۋەكو شەقامەكانى شارە پىشكەۋتوۋەكان، دارۋدەخت ۋابوو، ھەتا بەئاستەم لىتى ئەداين. ھىچ ئازارېكمان لەم رېگايە نەچىشت ھەتا گەيشتىنە ناۋ چرە دارستانىكەۋە، كە ئەۋ دەمە ھەشت سات بوو بەرپگاۋە بوۋىن. سەرەۋى سەرگدەكە بوو، كە ئىمەى پىا دەرىشتىن. خوارەۋىشى پىروو لە ھەزاران جۆز دارى زلە، زلە، توتىرك، دارى بەردار، كە جىگاي درندەى كىوان بوو، ۋەك ۋرچ و پلنگ. ئەۋە شاخى (تارىبەر) بوو،

که به سه ختی و بلندی به ناوبانگه... به سهر به ره ژوریه کی یه جگار ناخوش و پیچ پینچوکه دا سهر که وتین، تا و امان لئ هات له ته و قه سه ری شاخه که دا په کمان که وت. ئینجا به زه بیمان به بارگیره کا ماندا هاته وه. توژی دابه زین. له ژیر داری دار به رودا پشویه کمان دا. ئیتر بایه کی شه مالی فینکمان هه ناسه دا. ههر شه و نه دمان زانی کوره کاروانه وانیکه پینجوتینی په یدا بوو. چه مچه (شقارت) یه کی لئ سه ندین و به راکردنیکه وه، به پین، بهو شاخه سهر به ره لیژده دا داکه رایه خواره وه، ههر بو شه می چایهک بو ئیمه ساز بکات. ئیمه ییش له دواپه وه رۆیشتین. و امان ده زانی له دامینی شاخه که وه کانی هه یه. که چی ههر دهر رۆیشتین و نه ی ده گه یشتین، هه تا هیزمان لئ برا. له شه سپه کان دابه زین به پین رۆیشتین. ئینجا به پیتیش ماندوو بووین. دوو باره سوار بووینه وه. که وتینه ناو ده شتیکی گهرمه وه خهرمانیکه لئ بوو. دوو پیانو و ژنیک و کچیکه یه جگار جوان خه له یان کۆ ده کرده وه. به ده سته کچه که دویه کی خوشمان بو هات و خوارده مانه وه. سه چاره که ساتیکه تریشمان به سواری رابوارد. ئینجا گه یشتینه کانی (ئه مین به گ)، که له کانیه هره سارد و سازگاره کانی پینجوبین ده ژمیرئ. له وئ دابه زین. پشویه کمان دا. خورشتمان خوارد. چایی کوره که مان نۆش کرد، ئینجا به ناو ده شتی کاکه به کاکه (قزلجه) دا ریمان بری. له پاش ساتیک و چاره کیک گه یشتینه (پینجوبین) له جتی سهر بازه کان تیپه رمان کرد. چووینه مالیکه وه که به رامهر شاخه که بوو. جیه کی فینک و خوش و پر سهر به سته بوو.

پینجوبین ۱۹۳۰/۷/۲۶

دیه ک بوو، به لکو شاریک، جوانکیلانه بوو. له ههر چوار لاره به باخ و باخچه ی پنه گین ته نابوو. جیه ک بوو جگه له جوانی، جگه له ناو و با خوشی، جگه له رازیناره بی به چا و نه ندازی جوان، به گهره بی شوینی له بهر چاره فرمانه رها ییدا، به شوین سه ختی بهو سه شاخه وه که دهره یان دابوو: (کیوی ئه حمده هاجر، کیوی بهرکیو، گردی بلکیان)، وه ک کلیلیک و او بوو که کلومی (ئیران) ی پین بکرتیه وه. بیجگه له وه نه گهر (پینجوبین) قایم نه بوایه، چۆن (شیخ مهحمودی گهره)، شه دهره یشته ی شه ی نه کرده نیشته جیتی خۆی^(۱)؟!.

(پینجوبین) پر بوو، له کانی گهره گهره ی ناو سارد، به لام کاشکی ناوه که یان قورس نه بوایه. ته نانهت، کانیه کی تیا بوو، له بهر قورسی ناوه که ی، به ناوه که یان نه گوت: (ناوئاسن). به لام کانی

(۱) که له سهره تای ۱۹۲۳ وه شیخ مهحمود نیازی بیسی ئینگلیزی بو ده رکوت له به زۆر به سته وه ی باشوری کوردستانه وه به حکومه ته عهره بییه که ی به غدا وه و له ۳ مارتی ۱۹۲۳ سلیمانی بۆردومان کرا، شیخ به له شکره که یه وه له قه مچوغه و جاسه نه وه به رهو شاربازیر و پینجوبین رۆبی تا دوا بی له ناوچه ی پینجوبین جیگیربوو و کردیه بنکه ی سهره کی شویره که ی، دوا جاریش ناچار کرا ریکه وه تنه که ی پینجوبین له گه ل نوینه رانی حکومه ته ی به غدا و به چاودیری ئینگلیزه کان له ۱۹۲۷/۶/۱۵ مۆر بکا، به پیتی ریکه وه تنه که چوه دتی (ۆله ژیر) له ئیران دانیش، شه کاته ی ماموستا شه م گه شته ی کرده وه شیخ لهو گونده ی سهر سنور بوو و حکومهت بو پیشگرتن له ههر جموجولیکه تازه هیزی سهر بازی له چوارتا و پینجوبین دانا بوو.

(ناوی هه یات) له هه موویان ساردتر و شیرینتر بوو. له م به ری دییه که وه که گهره کی (به رکیتوان) یان پین نه گوت: کانی که م هه بوو له بهر شه به سهر شیوه که دا جوگه له ی داریان رایه ل کردبوو، ناویان پیا هینا بوو شه بهر. شه شاخه ی که یه جگار ناوی هه بوو، (ئه حمده هاجر) بوو، که که وتبووه رۆژه لاتی (پینجوبین) وه، ته نانهت له چه میکی دووره وه، له بهر چاندن، به م کرده به زه ی شاخی (ئه حمده هاجر) دا، ناویان رایه ی کردبوو، جا ههر شه ناوه زۆره بوو که (تافاو) یکی گهره ی له ناوه راستی شاخه که دا دروست کردبوو، که به هۆی شه وه وه ته ماشاگاهی شاخه که جوانتری لئ هاتبوو. ههره ها ههر شه ناوه ییش بوو، که ده هاته به ری (به رکیتوان) بو شینایی و بو با خه به رداره کان، که هه موو ته رجه دره ختیک و سه وزاییه کی لئ کرابوو. له ده سته راستی (پینجوبین) یشه وه چند گردیک هه بوون، سهر و خواریان باخ و باخچه بوو. به ناوی سازگاری کانیه کان ناو نه دران. پر بوون له میوه و سه وزه وات، وه ک: هه لوروه، سیتو، ههرمی، ترئ، قۆخ، قه یسی، شاتوو، توو، ناروو، ترۆزی، شوتی و کاله ک. پینجوبین دوو باخی زۆر گهره ی تیا بوو: یه کیکیان (چوارباخ)، شه ی تریشیان (بلکیان) یان پین نه گوت. ناوی (بلکیان) ییش شه ونده ساردبوو پیانو نه ی شه توانی ده سته زۆر تیا رابگرئ. له دوا ی شه مانه ی شه وه شاخیکه بلند هه بوو. شاخی (کانی شه وقهت) یان پین ده گوت. ئیتر شه گهر ته ماشای (پینجوبین) بکرایه، هه یچ ده سته راست و ده سته چه ی مالیکی شه یینرا که بی باخ و باخچه بوایه.

شه گهر یه کی له دووره بهاتایه (پینجوبین)، کوتوپر پیتی ده گوت: گونده. به لام که شه چوه ناوه وه و ریکو پیکه مالیکانی و، زۆری دانیشته وه کانی و، بازار و دوو کانه کانی و، سهر شوک و مزگه وه کانی و، شیوه ی ناش و ناودانی زهویه کانیانی شه که وه ته بهر چاو، به شاریکه ی زۆر ریکو پیکه داننا.

نزیکه په نجا دووکان، که هه موویان له هاویندا وه ک سابات وان، چوار چایخانه، قه یسه ربیه ک، سهر شوکیکه که ئیسته روخواه، چوار مزگه وتی گهره که له هینه کانی سلیمانی که متر نه بوون، دووسه د و په نجا خانوری دوو نهومی تیا بوو. جا به پیتی شه مانه، وا دیاربوو، که (پینجوبین) حه لی خۆی له ئیستا زۆرتر خه لکی تیا بووه. چونکه وه ک دانیشته وان (پینجوبین) خۆیان شه یانگیرایه وه، رووسه کان له شه ری گهره ی جیهانی یه که مدا ویرانیان کردبوو. ئیستا ژماره ی دانیشته وان (۱۲۰۰) که س که متر نییه. هه موویان خاوه نی باخ و باخچه، یاخود کاروانن. یان به بازار گانییه وه له گه ل ئیراندا خهریکن. مانگا کانی (پینجوبین) پنه گنیکه ی زۆر سه بریان هه بوو. ناوه راستی پشتیان سپی، یاخود په له ی سپی تیا بوو. له ناوچه وانیشیاندا سه سووچیکه سپی جوان هه بوو. ههر شه تگوت شه مانگایانه که (مصری) یه کانی کۆن شه یان په رستان. ههره ها مه رمالانیکه بی شواریان هه بوو. قه له و بوون. گوشتی سلیمانی، به شی زۆری له پینجوبینه وه دئ. چونکه پینجوبین له کوتستانه کان شه ژمیرئ.

(حامد به گی مه جید به گی جاف) که قائمقام بوو و له هه له بجه دانه نیشت، خهریک بوو خانوو له پینجوبیندا دروست بکات. له گه ل (ئه حمده به گی عوسمان پاشای جاف) ی خزمیشیان خهریک بوون هه موو بازاری پینجوبین، که له سالی هوروزمی رووسه کانه وه رووخینرا بوو، له گه ل قه یسه ربیه ک و سهر شوکیکه دروست بکه نه وه.

پینجوبین جیتییه کی زۆر گهوره یه. دهشی ریک بخری خوتیندنگای بۆ بکرتیه وه. ئەوا ئەمسال خەریکن بۆی بکەنەوه ئیستا که مه لایه ک حوجره ی کردۆته وه. (۲۲) شاگردی هه یه. وانه (درس) یان پین ئەلێ. به لām له سه ر شتیه ی تازه نییه. له شوتینکی تر دا لیتی ئە دو یم.

(پینجوبین) به چاوه ندازی جوان، که م شوتین ئە بگاتێ. به شتیه یه کی تیکرایی ئاو و بایه کی باشیشی هه یه. پاشه رۆژ، ده بێ به هاوینگاه. چونکه ئە ویش (لوینان) یکه بۆ خۆی و له ویش که متر نییه. ئیسته بنکه ی لادی (ناحیه) یه. سه رایه کی باشی تیا دروست کراوه. به (۱۵۰,۰۰۰) روپیه ته و او بووه. له سه ر گرده کانیسی دوو بنکه ی بالباز دامه زرتیراوه.

جیگایه کی خۆشمان ده ست که وت. هه ر ئە وه ندەمان زانی (محمەد عەلی ئە فەندی) ی برای هاو ریکه م، هات، گه لێ قسه ی خۆشمان کرد. نامان خوارد، که چی له کانی (ئه مین به گ) یش گه لیکمان خواردبوو. له پاشا (میرزا مارف)، ژیره پیاوی به ناو بانگیش هاته لامان. له دواییدا ئە وان رۆیشتن. ئیمه یش تۆزی نوستین، چاویکمان گه رم کرد و له خه و هه لسا ین. چووینه مزگه وتێ که له لای ماله کانه وه بوو. ریکو پیک و پاک و خاویتمان هاته پیش چاو. ئینجا راسته وخۆ چووینه لای (نوری ئە فەندی عەزیز)، که ئە و ده مه به لێنده ریک بوو له وئ. له دانیشتوانی سلیمانی بوو. گه لێ نازی گرتین. هه موو ناو بازاری گێرایی. دیتیه که یشی ته و او پیشان دا ین. بر دینیه ناو باخیکه وه. له وئ هه ندئ هه لووژه و ئارو و تروزی و شووتیان بۆ هینان، خواردمان. گه راینه وه. له پاش ناخواردنی ئیوارێ چووینه چایخانه کانی پینجوبین. یه جگار جوانم هاتنه پیش چاو. به لوکس و تهخت و ئاوازه (گرامه فسۆن) پارێنرا بوونه وه. هه موو چایجیه کانی خه لکی سلیمانی بوون. هه موو یانم ناسیبه وه. پاشان به سایه ی (نوری ئە فەندی) یه وه چووینه ناو (ته لخانه)^(۱) که ی پینجوبینه وه. له وئ گوتمان له رادیۆ گرت. هه رچه ندە، هیشتا زوو بوو، به لām ساز و ئاوازی رووسییا و ئیران و هی هه لپه رکیی له نده تمان به پیا ئۆه گوئ لێ بوو. هه زمان له ساز و ئاوازی تورک ئە کرد. که چی گوتمان که وته بهر وتار (خطبه) ییک له بابهت پرانه وه ی شو رشی کورده وه،^(۲) که ئە و ده مه کورده کانی تورکیا بۆ ئازادی کوردستان هه ولێان ئە دا. ئیکه ئە وه ندە ی پین نه چوو هاتینه وه ماله وه. نوستینکی بی ئە ندیشه نوستین.

پینجوبین ۱۹۳۰/۷/۲۷

ئە و ئیواریه ی پیشوو بازاره که مان باش نه دی. چونکه هه موو دوو کانه کان داخرا بوون. به لām که به یانی به ناویا گه راین، له هه موو ته رحه کارگه ریکمان هاته پیش چاو: ئاسنگه ر، چه قۆ دروستکه ر، نالبه ند،

(۱) ته لخانه: پۆسته و گه یاندن - دائرة البرید.

(۲) دیاره له کانی نسکۆی شو رشه که ی (ناگری داغ) بووه که کۆمه له ی خزیبون ریکی خست و رابه رایه تیبیه که ی سپاردبوو به ژه نرال ئیحسان نوری پاشا (۱۸۹۳ - ۱۹۶۷)، ئە و شو رشه زۆر جار به (شو رشی نارارات) یش ناو ده بری ۱۹۲۷ - ۱۹۳۱.

مسگه ر، مه ر سه رپ، که باچی، سه وزه فروش، چایچی، سه رتاش، ورده واله فروش، جگه ره فروش، هه ر جۆره دوو کانییک که له شاردا هه بووی، دیان. ئینجا چووینه ناو سه راکه وه. تی وردبوینه وه. سه رایه کی زۆر ریکو پیک بوو. له سه ر شتیه یه کی تازه دروست کرابوو. چیمه ننۆ و ته رحه خشتیکی سووری تیا به کاره یترا بوو، که له گلی پینجوبین و له کورده خانه ی پینجوبینا دروست کرابوو، خشته کان کۆشکه که یان یه جگار رازاندبووه وه. سه راکه، دوو هه وشه ی هه بوو. به هه ر چوار لایدا هه یوانی هه بوو. ژووره کانی له چه شنی هی قه لا دروست کرابوون. په نجهره کانیان زۆر به به رزیبه وه بوون. خانویه کی بچو و کیشی تیا بوو. بۆ کارگێری لادیتی پینجوبین دروست کرابوو. له سه ر شتیه ی رۆژئاوایی بوو هه موو فه رمانبه ر (موظف) دکان له م سه رایه دا دانه نیشتن، به بالباز (پۆلیس) هکانیشه وه. سه ریکمان له کارگێری لادیتیه که (ره شید ئە فەندی غەفور) دا. گه لێ میوان نه وازی کر دین ئە م پیاوه هه رچه ندە بۆه خزمیکم بوو، به لām ئە مه یه که م جار بوو گفتوگۆی له گه لدا بکه م. به راستی کاروباری لادیتیه که ی به په نجه هه لده سوو راند. به کاربوو. به جهرگ بوو. دل ته ریش بوو. له قسه کردن و رازاندنه ویا ده ستیکی دریتی هه بوو. ده می له هۆنراوه گوته شیه وه ئە دا. به لām تیا قال نه بوو بوو. که چی هه ندیک له فه رمانبه ره کانی ژیرده ستی به خراب لیتی ئە دو ان. له وئ هاتینه ده رئ، چووینه لای (میرزا مارف)، که له وئ بنوس (کاتب) ی لادیتیه که بوو. کورده ره ریکی راسته قینه م هاته پیش چاو. کاتی خۆی شاگردیکی ئایینی بووه. به لām به پیاوانی ئایین و ئایین که م باوه ر بووه. بۆ ئە مه ی خۆی ئازاد بکات له مزگه وت، خۆی ده رباز کورده وه بۆ ناو ژبانی فه رمانبه رایه تیبیه وه. له تورکیا و عیراق و سواریا و کوردستاندا کاری کورده وه. ئە م پیاوه، وه ک بۆیان گێر امه وه، له و ده مه دا که ئینگلیز و کورد نارپک بوون، له لایه ن (ئه دمۆنس) هه که ئە وساکه راوێژکاری کاربه ده ستی ناوخۆی عیراق، وانا (مسته شاری وه زاره تی داخلیه) بوو لیتی داواکرا که بی به نوو سیاری و هه رچی که یه نه و به یه نه یه کی (شیخ مه حموودی گه وره) هه یه، په یتا، په یتا بیتری بۆ ئینگلیزه کان. ئە ویش، چونکه ناپاکی پین جوان نه بووه بیکات له گه ل گه لی خۆیدا، خواسته که ی (ئه دمۆنس) ی په سند نه کردوو و به هه موو هیتیکه وه به ره رچی داوه ته وه. له سه ر ئە وه (ئه دمۆنس) به لینی لێ سه ندوه که هه تا زیندوو له سه رده می ئینگلیزدا کاری فه رمانه وایی داوا نه کات و وه ریشی نه گری!... به لām له پاش چه ند سالییک چاویان لێ پۆشبوو و کردو یانه ته وه به فه رمانبه ر.

(میرزا مارف)، وه نه بێ، بی ئایینیکی هه رزه کارانه بووی، ئە و ته نیا ئە وه ی به ره رچ ئە دا یه وه، که به میتشکیا نه ئه چوو. به لām راستت ئە وئ مه ی خۆر بوو. له شتیه یه کی ریکو پیکدا مه ی ئە خواردوه وه. زۆر سه ره بستم ئە هاته پیش چاو. هه رگیز له قسه ی راستیش لای نه ئە دا. زیانیسی پین بگه یشتا یه، قسه ی راستی خۆی هه ر ئە کرد. ته نانه ت له کاروباری ئایینیشدا، له ناو ئە م گه له ئایین گیره دا له قسه ی سه ره بستانه ی خۆی نه ئە که وت.

له ناو رۆژنامه کور دیبیه کاندای قسه ی جوانی بلاو ئە کردوه وه. نوو سه رتیکی یه جگار به هیتز بوو. قسه کانی خۆی، هه مووی ده خسته میتشکی گوێگره وه. تا به ته وای تیا نه چه سپاند. له بابه ت کورده وه. هه موو ده م له لایه ن دۆسته کورده کانیه وه هه والی کوردستانی بۆ ته هات. له ناو دیتیه که دا (مه لا مه حموود) ناویک

هه‌بوو، له وزه به‌دەر ئایبندار بوو. که‌چی ئەمی له هه‌موو که‌س خۆشتر ده‌ویست. هه‌ردووکیان که‌یشتبوونه پهلێ راستی په‌رستی (فهل‌سه‌وفی).

ئێوارێ (محهمه‌د عه‌لی ئەفه‌ندی) هاته‌ لامان. گه‌لێ قسه‌مان کرد. له پاشا چوینه (قه‌لادێ)، که‌ چایخانه‌یه‌کی لێ بوو. که‌وتیوه‌ پۆژه‌لانی خوارووی پێنجوینه‌وه. له پاشا چوینه (چوار باخ). دم و چاومان شت. ئاومان خوارده‌وه. ئاروو و سێو و ترۆزیمان خسته‌ ناو ئاوه‌که‌وه، وه‌ک ته‌ره‌ی لێ هات، ئینجا ده‌ستمان کرد به‌خواردنیان. بێ تۆ ناخۆش به‌جگار خۆش بوو. پاشان به‌ناو ئەو هه‌موو دار و دره‌خته‌دا، رێگامان، بری. کاتی‌کمان زانی بانگی شێوانی دا. چوینه‌ مالتی.

پینج‌وین ۱۹۳۰/۷/۲۸

ئەو شه‌و، به‌دلێکی خۆشه‌وه‌ نوستم، چونکه‌ له‌گه‌ل ئیمه‌یشدا، له‌ خانووه‌که‌دا، (مسته‌فا ئەفه‌ندی)^(۱) ناویک دانیشیبوو، به‌برای بوژی به‌ناوبانگ (زێوه‌ ئەفه‌ندی) ده‌رچوو. ئەو له‌ ئیمه‌ زۆتر حزی له‌ به‌زم و په‌زم و زه‌ماوند نه‌کرد. هه‌ر یه‌که‌م شه‌ومان به‌بێ ده‌نگی رابوارد. ئیتر له‌و شه‌وه‌ به‌دواوه‌ به‌گۆرانی و به‌سته‌ و قسه‌ی پێکه‌نینه‌وه‌ ریمان ئه‌بوارد. له‌ به‌یانیدا خه‌به‌رم بووه‌وه. به‌لام هه‌شتا هه‌تاو به‌ته‌واوه‌تی نه‌که‌وتبوو. که‌ سه‌رم به‌رز کرده‌وه، شاخه‌ ره‌نگینه‌که‌ی (ئه‌حمه‌د هاجه‌ر)م هاته‌ پێش چاو، که‌ به‌تاریه‌کی ئەتله‌سین سه‌رپۆش کرابوو. بای به‌ری به‌یان به‌و فینکییه‌یه‌وه‌ که‌ هه‌بیبو، ده‌هات به‌سه‌رما و قزمی په‌خشان ئەکرد، هه‌ر به‌و چه‌شنه‌بیش له‌ لق و گه‌لای چناره‌ بالا به‌رزه‌کان و، شه‌وره‌بیه‌کانی ئەدا ده‌ی له‌رانده‌وه‌ و، شه‌ی پێ ئەکردن و، باوه‌شینی دێیه‌که‌بیشی پێ ئەکردن. له‌ناو قه‌دی کێوه‌که‌بیشه‌وه‌ ئەو ئاوه‌ سه‌هۆلاییه‌ به‌تافه‌ تاف، به‌سه‌ر به‌ردی شاخه‌که‌دا، ده‌هاته‌ خواروه‌وه. که‌ ئەیدا له‌ به‌رده‌کان، هه‌ژ هه‌ژی ده‌کرد و، به‌و هه‌ژبه‌ پیاوی خه‌به‌ر نه‌کردوه‌وه. ئەمه‌ له‌وئ به‌وستن. له‌م لایشه‌وه‌ که‌له‌شه‌یره‌کان به‌سه‌ر بانه‌ به‌رزه‌کانی پینج‌وینه‌وه‌ ئەیان قووقاند. له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ له‌ بۆره‌ بۆری مانگا و، له‌بازه‌ باری مه‌ران و، له‌ قۆره‌ قۆری گاجووت، گوپی پیاو که‌ر ده‌بوو، هه‌ر ده‌تگوت، خۆشخوانی (شيعر)یه‌ به‌هاریه‌که‌ی (حاجی قادری کۆبی)یه‌ و په‌رده‌ به‌په‌رده‌ به‌هه‌رجه‌سته‌یی دووباره‌ ئەبیتته‌وه. که‌ ئەمانه‌م دی، نه‌ گرانی له‌ شه‌ما ما و، نه‌ خه‌والۆی له‌ ناو چاوما ما. خۆم نه‌گرت، بۆ ئەوه‌ی سه‌بری ده‌شتی (قزله‌ج) و هه‌له‌هاتنی ته‌واوی پۆژی پرشن‌گدار به‌که‌م، به‌گورجی جله‌کانم له‌به‌ر کرد. (نوری ئەفه‌ندی)یشم له‌گه‌ل هات. هیتواش ئەرۆشیتین. خۆمان پێ نه‌گیرا، هه‌ر به‌هه‌راکردن چوین تا خۆمان گه‌یانه‌ تافاوه‌که‌. تیر ده‌ستمان تیا راگرت. به‌و چاوه‌نداز و ده‌شته‌ ره‌نگینه‌ی که‌ خوا به‌کوردی به‌خشیه‌وه‌ ته‌واو دلێ خۆمان خۆش کرد و، چاوی خۆمان گه‌شانده‌وه‌. ئێواره‌بیش چوینه‌ هه‌واوی له‌شکری عیراق، لای (عه‌لی ئەفه‌ندی) چاوه‌ندازیکی جوامان هاته‌ پێش چاو... چادره‌ سپییه‌کان بوو بوونه‌ نه‌خش به‌رووی شاخ و ده‌شته‌ سه‌وزه‌که‌وه‌. تا ئێوارێ له‌وئ بووین. گه‌راینه‌وه‌. له‌ رێ باسی به‌خشنده‌یی به‌زدامان ئەکرد که‌ چیبی داوه‌

(۱) مامۆستا زێوه‌ری شاعیر چوار برای هه‌بووه‌: ره‌شید، سه‌عید ئەحمه‌د که‌ به‌گه‌نجی له‌ ناوی زه‌لمدا خنکا، وه‌ مسته‌فا که‌ ئەو کاته‌ له‌ دائیره‌ی (گومرگ) قۆلچی بووه‌، ئەمیان باوکی (عه‌ریب و مه‌جید و سه‌لاح)ه‌.

به‌کورد. کاتی که‌ به‌سه‌ر گرده‌که‌دا هه‌له‌کشاین، (عه‌لی ئەفه‌ندی)، بنجه‌ گیایه‌کی پێشان دام (گه‌وون)یان پێ ئەگوت. چله‌کانیان بریبوو، هه‌شتا نه‌بووبوو به‌دوو پۆژ که‌ له‌ جیگا برینه‌که‌یه‌وه‌ (که‌تیره‌)ی ده‌رکردبوو. ئەویش ئەو به‌ره‌مه‌یه‌ که‌ (کوردستان) به‌هه‌موو شوێنێکی ئەفرۆشی. زۆر له‌ دانیشتوانی (پینج‌وین) به‌فرۆشتنی ئەم گیایه‌وه‌ ده‌ژین و گوزه‌ران ده‌کن.

پینج‌وین ۱۹۳۰/۷/۳۰

زۆر گرفتاری جوانی شاخی (ئه‌حمه‌د هاجه‌ر) بوو بووم. له‌ دواییدا خۆم رانه‌گرت، به‌یانی هه‌شتا هه‌تاو سه‌رپۆشی زێرینی به‌سه‌ر کێوه‌که‌دا نه‌دابوو، من و (نوری) و برازایه‌کی کارگێری لادێی پینج‌وین و (مسته‌فا ئەفه‌ندی)ی خۆمان به‌دلێکی خۆشه‌وه‌ به‌سه‌ر گرده‌که‌دا هه‌له‌که‌راین تا چوینه‌ کن (تافاو)ه‌که‌. له‌وئ له‌سه‌ر به‌ردی تافاوه‌که‌ هه‌ر سێکیانم به‌دانیشتی خۆمانییه‌وه‌ دانا. چنار و بیه‌کانیش به‌سه‌ریانه‌وه‌ سێبه‌ریان کردبوو. وێنه‌یه‌کم گرتن. پاشان وێنه‌گره‌که‌م دا به‌ (نوری)، ئینجا خۆم چووم، به‌دانیشتنه‌وه‌ لای تافاوه‌که‌وه‌ وێنه‌یه‌کی خۆشمان گرت. ئینجا که‌ له‌وئ گه‌راینه‌وه‌ تووشی هه‌ندێ ژنه‌ پینج‌وینی بووین. هه‌ر یه‌که‌ ده‌تگوت فریشته‌یه‌که‌ بۆ خۆی. بێ سه‌رپۆش و بێ بالا پۆش، له‌ کانیه‌که‌وه‌ ده‌که‌رانه‌وه‌. هه‌ر ئافه‌ته‌یه‌یان گۆزه‌یه‌کی په‌نگ سووری له‌ گه‌لی پینج‌وینی به‌ین باخه‌له‌وه‌ بوو، بنه‌که‌ی نابوه‌ سه‌ر که‌له‌که‌ی خۆی، به‌لار و له‌نجه‌ و ناز و فیزه‌وه‌ به‌ناو ئەو دار و دره‌ختانه‌دا ده‌رۆشیت. منیش به‌راستی وام پێ خۆش بوو که‌ بۆ یادگار شێوه‌یه‌کی ئافه‌تی پینج‌وینی به‌خه‌مه‌ ناو گه‌شتنامه‌که‌مه‌وه‌. وێنه‌گره‌که‌م هه‌تیا به‌ سه‌ر پێ. به‌لام ده‌ترسام جوان ده‌رنه‌چن، پیم وتن راده‌ستان وێنه‌تان بگرم. که‌چی چونکه‌ جووله‌که‌ بوون له‌ بریتی راده‌ستان به‌گورجی تیه‌ریان کرد، له‌باتی وێنه‌گرتنیان، ته‌ریقیان کردینه‌وه‌!... به‌لام له‌لایه‌کی که‌وه‌، سێ چوار ئافه‌رقان دی نانیان ئەکرد. به‌ئاسانی خۆیان راگرت، تا وێنه‌مان گرتن. گه‌لیکیشیان پێ خۆش بوو. له‌ دواییدا چوینه‌ چایخانه‌یه‌که‌وه‌ له‌و نزیکانه‌. ئەم ئێواره‌بیش له‌ناو باخدا ریمان بووارد.

پینج‌وین ۱۹۳۰/۷/۳۱

ئێوارێ سات نزیک (۱۰) من و (نوری) و (ئهمینی یاره‌)ی ناسیاو له‌گه‌ل (حوسین سالح غه‌فور)دا، چوار به‌چوار روومان کرده‌ باخه‌که‌ی (بلیکان). گه‌لێ گرد و شیمان بری. ئینجا گه‌یشتینه‌ ناو باخێکی گه‌وره‌وه‌ که‌ هه‌موو ته‌رحه‌ دار و دره‌ختیک به‌تایبه‌تی (دارمیتوی) تیا بوو. به‌قه‌د کێوه‌که‌وه‌ ساباتیکی گه‌وره‌یان کردبوو. له‌ ناوه‌که‌یا کانیه‌کی زلی تیا بوو. له‌ناو ئاوه‌که‌یا ده‌ست راگیر نه‌ده‌کرا. هه‌تسوه‌ تریش به‌سه‌ریا هاتبووه‌ خوار. له‌گه‌ل ئەو خۆشیه‌بیشدا شوێنه‌که‌ی زۆر په‌نا و سه‌خت بوو. جیبی دز و رێگر بوو. وه‌کو ئه‌یانگوت ورچێکی زۆری تیا بوو. گه‌لێ ئاومان له‌و کانیه‌ سارده‌ خوارده‌وه‌. نزیک بانگی شێوان بوو گه‌راینه‌وه‌ ماله‌وه‌. هه‌شتا له‌ رێگادا بووین (ئهمین)یان گوتی: ئایا بیستوتانه‌ له‌ (۱۶) سه‌ربازی عه‌ره‌ب دوانی لای شاخی (ته‌ره‌ ته‌وه‌ن)ه‌وه‌ کوژراوه‌. ئەوه‌ی ماویشه‌ رای کردوه‌وه‌، (کورد)یک نه‌بێ که‌ ئەویش له‌به‌ر نازایه‌تی خۆی رای نه‌کردوه‌وه‌!؟ ئیمه‌بیش ئەمه‌مان نه‌بیسستبوو، تا

قسهی لئ بکهین به لآم بیستبوومان که تهنیا شواتیک، له پیش هاتنماندا بۆ پینجۆین (۱۷) سه‌ریازی رووت کردبووه. ئیسته‌پیش گیراوه!...

ئه‌مه‌مان له‌ناو دیدا سوۆراخ کرد. گوتیان به‌م تهرحه رووی دابوو: میبری، چند سواریکی دری (سوڤیه‌وند)، له هه‌مه‌ونده نازاکان دل ئەشکینێ. ئەمانیش په‌یمان به‌یه‌کتر ئەده‌ن: هه‌تا بێتین زبانی پێ بگه‌یتین. له‌سه‌ر ئەوه له لای (کفری) یه‌وه کۆچیان کردۆته ئیتره. که هه‌موو جارێ میری هه‌والیانی بێره داوه. ئیسته‌پیش دوو سه‌ریازیان له‌و (۱۵) که‌سه کوشتوو. ئەوانی که هه‌لاتوون، سه‌ریازیکی (کورد) نه‌ی، هه‌رای نه‌کردوو، به‌سه‌ریا گه‌یشتون بیکوژن، هاواری کردوو: «نه‌که‌ن. له ئیوه‌م. کوردم» ئەوانیش وازیان لئ هێناوه. هه‌ر به‌برینداری ماوه‌ته‌وه. هه‌تا بالبازه کورده‌کانی ئیتره دۆزیویانه‌ته‌وه...

له‌پاش ئەوه (ره‌شید ئەفه‌ندی) ی کارگێری لادیتی پینجۆین و سی بالباز چووبوون به‌دوای ئەو پێگرانه‌دا. هه‌تا له دیتی (به‌رده‌به‌ل) دیوویان. له پاش چند ته‌قه‌یه‌ک رایان ر‌فاندبوون. سه‌ریازه‌کانی ئیتره‌پیش هه‌ر خراخوای ئەوه‌یانه پ‌رۆنه‌وه. تا به‌ر ئەم هه‌رایه نه‌که‌ون. چونکه زۆریان وایان ده‌زانی ئەمه له (شیخ مه‌حمود) هه‌ویه، و له‌سه‌ر مافی کورده‌واری واکات. ته‌نانه‌ت، ئەوانه، به‌ته‌رحیکی واک له (کورد) ده‌ترسن، که (۷۰) سواریان له دواي بالبازه‌کانه‌وه ئەبن. که ته‌قه‌کانیان ده‌بینه له بریتی ئەمه‌ی یارمه‌تی بالبازه‌کانی بده‌ن، ئەچن را ئەکه‌نه‌وه ناو له‌شکره‌که‌یان!...

پینجۆین ۱۹۳۰/۸/۱

به‌یانی وینه‌گره‌که‌م له‌گه‌ڵ خۆمدا برده سه‌راکه‌وه، چوینه لای (میرزا مارف) وینه‌مان گرت. له پاشا چوینه لای کارگێریش، وینه‌یه‌کی ئەویشمان گرت. که له‌لای (میرزا مارف) بووین باسی (مه‌لا مه‌حمود) هاته پینشه‌وه: ئیسته‌پیش هه‌موو جارێ کابرایه‌کی پرچ درێژی سه‌ر قزمان ئەدی. له ده‌مه‌ر قۆپانی به‌ولاوه که له پیتی ئەکرد، هه‌موو له‌شی رووت بوو. پێ خاوس بوو. جا له (میرزا مارف) هه‌وه بوو که به‌ته‌واوی له بنجینه‌ی ئەم کابرایه تیگه‌بشتین. گوتی:

«شه‌ش ساڵ له‌مه‌وپیش (شیخ قادری شیخ که‌ریم)، ده‌رویشداری به‌ناویانگ دیته ئەم ناوه. گوايه ئەم (مه‌لا مه‌حمود) ه، که له‌وه پیش شاگردیکی نایینی خوشه‌ویستی خه‌لکی پینجۆین نه‌ی، گالته‌ی پێ دێ. له‌لایه‌ن ئەو (شیخ قادر) هه‌ شیت ده‌کرێ. پاشان هه‌رچه‌ند (مه‌لا مه‌حمود) ده‌چی و له‌سه‌ر ده‌ستیا په‌شیمان ئەبیته‌وه که‌لکی نابێ. ده‌داته ئەم کیتوانه‌ی پینجۆین و، به‌فر بێ و باران بێ و، قرچه قرچی هه‌تاوی هاوین بێ، یاخود ره‌شبا و کرپوه بێ، ئەو پیاوه به‌م رووتیه‌وه ده‌سوورپیته‌وه. که شه‌ویش دێ له‌سه‌ر سیپالیک ده‌نوێ. که‌چی له‌گه‌ڵ ئەوه‌پشدا هه‌چی لئ نایه‌ت.

به‌لام خه‌لکی پینجۆین (مه‌لا مه‌حمود) به (پیاوچاک) دانه‌نین، یه‌جگار نازی ئەگرن. ته‌نانه‌ت هه‌تا سێ ساڵ له‌مه‌وپیشیش، هه‌رچی که‌و و مریشکیکی (مه‌لا مه‌حمود) بووه له‌سه‌ر ئەوان بووه. کابرا زۆر ژیر بوو. چونکه ئەگه‌ر ژیر نه‌بوايه، ئەم هه‌موو خه‌لکی پینجۆینه‌ی کیش نه‌ده‌کرد. (شیخ مه‌حمودی گه‌وره) زۆر خوشی ده‌وێ. هه‌موو جارێ دباری بۆ ده‌نێرێ. (میرزا مارف) ده‌یگوت لێم پرسیه‌وه: «نایا

ئه‌گه‌ر ئەم جار، (شیخ مه‌حمودی گه‌وره) بپیته‌وه به‌ (شاهی کوردستان)، ده‌ست ئەداته‌وه له نایینی ئەم و ئەو؟!». (مه‌لا مه‌حمود) پش گوتی: «نه‌ه. به‌لام کورده‌په‌روه‌ری و نیشتمانپه‌روه‌ری ئەهینیته پینشه‌وه». (میرزا مارف) ئەیگوت: «لێم پرسیه‌وه: بۆچی نوێژ ناکه‌یت؟» (مه‌لا مه‌حمود) پش وه‌رامی داومه‌ته‌وه: «له‌به‌ر ئەوه‌ی شیتیم!».

ئیتتر ئەو پ‌رۆژه له‌گه‌ڵ (مه‌مه‌د عه‌لی ئەفه‌ندی) دا ر‌ویشتیینه ناو له‌شکره‌که‌وه. ئەفسه‌ره کورده‌کان زۆر به‌ده‌روویشتماندا هاتن. له‌لایان مایه‌وه تا په‌وانه‌مان کردن بۆ سلێمانی.

ره‌عناخان ۱۹۳۰/۸/۲

ماله‌کانی پینجۆین، له‌سه‌ر شپوه‌ی پلیکانه، به‌قه‌د شاخه‌که‌دا هه‌ل‌چووبوون. که له پرده‌که ده‌په‌رینه‌وه، چاومان به‌ته‌لازیک ده‌که‌وت، که (خانوویش بوو)، ساباتیکی به‌سه‌ره‌وه بوو. به‌یانیان که ده‌چوونه کن تافاوه‌که، په‌رده‌یه‌کی سپیمان ده‌دی، ده‌درا به‌به‌ر ساباته‌که‌دا. له‌به‌ربه‌ستکردنی هه‌تاوه‌که له هاتنه ناوه‌وه. له‌ویدا ژنیک ده‌نووت. هه‌موو ده‌م له‌به‌رده‌م و ده‌روویشتیا کاره‌که‌ر و نوکه‌ر دانیشتیوون. چاوه‌روانی فه‌رمانیکی بوون. ئەم ژنه که ئیواران له‌سه‌ر ئەم سه‌ریانه، له‌سه‌ر ته‌ختیکی دۆشه‌ک قه‌دیفه‌ی مۆر داده‌نیش، وای لئ کردبووین، له ده‌نگوایسی بېرسین و بنجینه‌پیشی ده‌ربه‌خین.

دوایی زانیمان ناوی (ره‌عناخان) ه و کچی (حاجی فه‌تاحی هه‌له‌بجه‌یی) یه، که له شاری (سلێمانی) یه‌وه هاتوو بۆ ئەوێ. ئیسته ژنی (ئه‌حمه‌د به‌گی پاشا) یه که برای (عه‌زت به‌گی وه‌سمان پاشای جاف) ه. له (هه‌له‌بجه) وه هاتۆته (پینجۆین)، بۆ سه‌ردان له زه‌وی و زاوه‌کانی و سه‌ره‌رشتی کردیان. خۆمان رانه‌گرت، چوینه کنی. به‌نه‌وازشیکی زۆره‌وه له‌به‌رمان هه‌ستا، به‌راستی ژنیک بوو، هه‌روه‌ک له به‌رگا سه‌ره‌به‌ست بوو، له قسه‌کردنیشدا سه‌ره‌به‌ست بوو، ئافه‌رتیکی ژیر و زرنگ بوو. هه‌رچی قسه‌یه‌کی ده‌کرد، له مێشکیکی ته‌واوه‌وه ده‌هاته ده‌ره‌وه. کچیکی هه‌بوو ناوی (شه‌مه‌سه‌خان) بوو، له ته‌مه‌نی ده‌ ساڵیدا بوو. له‌به‌ر نه‌بوونی خوتندن‌گای کچان خسته‌بوویه خوتندن‌گای کورانی هه‌له‌بجه‌وه. له ئەندازه به‌ده‌ر سه‌ره‌به‌ست و نازا بوو. خامیش، به‌بۆنه‌ی ئەوه‌وه گه‌لێ باسی خوتندن‌گای له گه‌لا کردین...

هه‌رای کورد ۱۹۳۰/۸/۳

چوینه لای (میرزا مارف). وه‌ک کۆنه هه‌والی لاهوویی وای بوو. له هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌والی کوردی بۆ هاتبوو. وتی: «بیس‌تووتانه له‌م چنده پ‌رۆژه‌دا له کوردستاندا چی رووی داوه؟». گوتان: نه‌ه. بۆمان بگێره‌وه. گوتی: «له پ‌رۆژانه‌دا دیومه: ئیترانییه‌کان به (نامه‌ردی) سیانزه ئاغا و سه‌رداری کورده‌کانی شکاک و په‌واندزیان بانگ کردۆته سه‌ر نانخواردن. له‌و کاته‌دا که ده‌ست ده‌که‌ن به‌نانخواردن، به‌فه‌رمانیک شه‌ست تیریان لئ دانه‌به‌ستن، به (سمایل خانی سمکۆ) و ئەوانی تهره‌وه ده‌یانگه‌بیتن به‌هه‌به‌شت. تورکه‌کان (۳۰,۰۰۰) که‌سیان نارده‌وته (وان) بۆ کورژاندنه‌وه‌ی هه‌رای کورده‌کانی (تورکیا) که داوای (سه‌ره‌خۆبی کوردستان) ئەکه‌ن.

مارف بهگ جیاووک، کوردپه‌روه‌ری به‌ناوبانگ، ئەو خواستنامه‌یه‌ی که کوردپه‌روه‌ره‌کانی هه‌ولتیر نووسیبویه‌ته‌وه بۆ «سه‌ریه‌خۆیی (لا مرکزێ) ی کورد، له (ئه‌حمده‌ ئه‌فه‌ندی) ی گه‌وره‌ی ئاغا‌کانی (هه‌ولتیر) ی سه‌ندوه، به‌هه‌ره‌شه: که ئه‌گه‌ر نه‌یدا گیانی ده‌رده‌هه‌تیر پاشان داویه‌تی به‌راسپه‌رتراوی هه‌ره گه‌وره‌ی ئینگلیز. له (ژیان) ی سلیمانیشدا خۆتندمانه‌وه، که ئافه‌ره‌ته‌ کورده‌کان (ته‌لگوراف) یان بۆ کۆمه‌لی گه‌لان (عصبه‌ الامم) لێ داوه، ئەوانیش داوای مافه‌کانی کورد ئه‌کهن. ئافه‌ره‌ته‌کانی سلیمانی کۆمه‌لتیکیان دامه‌زراندوه، پاره‌یان گرد کردۆته‌وه. (٧٨٠) روپیه، (کۆمه‌لی زانستی ئافه‌ره‌تان) ی پێ که‌نه‌وه، تا به‌ئافه‌ره‌تانی کورد بخۆتین!...»

ئێوارێ چهند بالباژتیکمان دی، له باخه‌کانی پێنجوبه‌وه به‌تاو ده‌هاتنه‌ خواره‌وه، که لێم پرسین، تێگه‌یشتم که داوی دوو سه‌ریازی (عه‌ره‌ب) که‌وتیون، که به‌تر و تفاسیانه‌وه هه‌لاتیبوون!... تا ئیستایش. گه‌لیک که‌سی تر، به‌تایبه‌تی (کورده‌کان) راپان کردۆته‌ لای (شیخ محمود)... هه‌تا سبه‌ینیش، هه‌روه‌ها بالباژه‌کان داویان که‌وتیون، نه‌یان دۆزیبوونه‌وه...

مه‌لا محمه‌د ئه‌مین

ئەو مزگه‌وته‌ی له‌ ته‌نیشته‌ ماله‌که‌مانه‌وه بوو، له‌ هه‌موو مزگه‌وته‌کان خۆشتر بوو. ئەمه‌ ئەو مزگه‌وته‌بوو که (٢٢) شاگردکه‌ی تیا بوو. ئەمانه‌ له‌ژێر ده‌ستی مه‌لایه‌کی باریکه‌له‌ی لاوازا ده‌یانخۆتند، ناوی (مه‌لا محمه‌د ئه‌مین) بوو. چوومه‌ لای، باسی خۆتندنگامان هه‌تایه‌ پێشه‌وه، مه‌لا، که سه‌رنجم دا گه‌لیک قسه‌ی نارێکی ده‌کرد. ئه‌یگوت: «منداڵ ده‌شی له‌ بېشه‌وه خۆتندنه‌وه فیتربین، ئینجا نووسین...». منیش پێم راده‌گه‌یاند و تێم ده‌گه‌یاند که ئەمه‌ بیریکی چه‌وته. خۆ خۆشی ئه‌وه‌ی ئه‌زانی. به‌لام بۆ ئەمه‌ی شاگردکه‌کانی زۆرتر لای بێننه‌وه و دره‌نگتر لای بۆن، بۆ که‌لکی ناپوخته‌ی خۆی، ئەمه‌ی ده‌گوت و ده‌یخسته‌ مێشکه‌وه!... به‌لام مه‌لا به‌وه‌ی باش بوو پیاویکی ژیر بوو. هه‌ج قسه‌یه‌کم به‌لایه‌وه جوان بوايه، په‌سه‌ندی ده‌کرد و، وه‌ری ده‌گرت... زمانی (فارسی) ی پێ ده‌گوتن... پێم گوت: «که چوومه‌وه سلیمانی (ئه‌لف و بێ) یه‌کی کوردی و هه‌ندێ نووسراوی ترت بۆ ئه‌نێرم وه‌ک (میتروو) و (ژمیتر)، تا به‌م منداڵه‌ی بخۆتی...». مه‌لا قسه‌که‌می زۆر پێ خۆش بوو... به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌زی له‌ نووسینی کوردی تازە، ئەه‌تێر که‌ بۆمان قورس ئەهاته‌ پێش چاوی، پتی ئەدام «ئه‌لف و بێ» کوردیه‌که‌ی بۆ بنێرم!؟

بۆ هه‌ندێ نووسراوی کوردیم لێ پرسی، له‌ گه‌لێ شوێن بۆی پرسیار کردم، هیچی ده‌ست نه‌خستم... پاشان نووسراویکی ده‌ستنووسی (خورشیدی خاوه‌ر) و چهند نووسراویکی کوردی ترم له‌ مه‌لایه‌کی کۆل هه‌لگر (حمال) که لای (نوری عه‌زیز) ی به‌لێندهر بوو دۆزیبه‌وه... بۆ (مه‌لا محمه‌د ئه‌مین) م هه‌تا بۆم بنووسیته‌وه... نه‌یتوانی... به‌لام به‌لێنی پێ دام بنیتر بۆ (مه‌ریوان) که ناوچه‌یه‌که بۆ سه‌رگوزه‌شته و نووسراوانی ناوازی کوردی، له‌وێ بۆم په‌یدا بکات و، بۆم بنیتر بۆ (سلیمانی)... جا نازانم چۆن سه‌ره‌تێگه‌ی...؟ هه‌روه‌ها گه‌فتیشی پێ دام، به‌هۆی خزمه‌تیکه‌وه، هه‌موو دم نامه‌ نووسیم له‌ ته‌کا بکات، له‌ بابته‌ ئەم شتانه‌وه...

حاجی عه‌لی ١٩٣٠/٨/٦

ده‌مێک بوو له‌ پێنجوبندا بووین. ته‌واو وه‌رس بوو بووین. هه‌ر خواخوامان بوو، پزگارمان بێ و برۆینه‌وه. له‌و رۆژه‌دا کاروانی (سلیمانی) هات. دوو بارگیری باشمان به‌کری گرت و به‌خواه‌ن بارگیره‌کامان گوت که شه‌وی بێته‌وه به‌دواماندا. (حاجی عه‌لی)، که پوورزای باوکم بوو هاته‌وه. په‌کی هه‌موو شتیکی خستین. به‌ته‌واوی دلم تاریک بوو. به‌لام به‌تیشکی هه‌یویه‌ک که (حاجی عه‌لی) دایمی - له‌ بابته‌ چوونمانه‌وه بۆ ديهاته‌کانی نزیک پێنجوبین - دلم رۆشن بووه‌وه. ئیستر وازم له‌ گه‌رانه‌وه بۆ (سلیمانی) هه‌تایا.

سه‌یرانی چوارباخ ١٩٣٠/٨/٨

ئاخ چهند خۆشه‌ ژبانی دیده‌وانی (کشافه). ده‌مێک بوو به‌ئاواتی ئه‌وه‌وه بوم و له‌ (نوری ئه‌فه‌ندی) ی هاوڕێم ئه‌پارامه‌وه که بچین بۆ (چوارباخ)، تا له‌وێ به‌ده‌ستی خۆمان خۆرشتی خۆمان دروست بکه‌ین... هاوڕێیه‌کم تازه له‌ سلیمانییه‌وه هاتبووه پێنجوبین بۆ گه‌شتوگوزار به‌و بۆنه‌یه‌وه کۆمه‌لتیکم پێک خست له‌ ساتی دووی رۆژه‌وه شتومه‌کمان برده‌ چوارباخ له‌وێ به‌ده‌ستی خۆمان گۆشته‌که‌مان برژاند چایمان لێنا ناغان خوارد. ئه‌وه‌نده‌یش شیرین گۆمان تیا بوو، سه‌د ئه‌وه‌نده سه‌یرانه‌که‌ گه‌شه‌ی سه‌ندبوو. هه‌تا ساتی هه‌شت و نیو، له‌نیو ئه‌و باخ و نزاره‌دا، به‌ژبانیکی کورده‌واریه‌وه ریمان بوارد، ئینجا هاتینه‌وه.

کیلوو ١٩٣٠/٨/٨

که له‌ (چوارباخ) هاتینه‌وه ماله‌وه. (حاجی عه‌لی) مان پێ گه‌یشت، لادبیه‌کی بالا به‌رزای له‌ ته‌نیشته‌وه بوو. (شیخ ره‌شید کوری شیخ عه‌زیز) ی ناو بوو. باوکی به‌ سێ بارگیره‌وه ناردبوویه لمان که بچینه‌ لای. سات نه‌بوو بوو به‌ نۆ، سواریان بووین. به‌ناو ده‌شتی (قزله‌) دا، که ئه‌سپه‌ ئاسنینه‌یش به‌ئاسانی پیا ئه‌روا رێگامان بری. له‌ ساتی ده‌دا گه‌یشتینه‌ دێیه‌کی بچووک. گه‌لیک تووتن و بێستانی له‌به‌ره‌وه بوو. چووبه‌ ناو دێوه‌ تا گه‌یشتینه‌ به‌ر مالی (شیخ عه‌زیز)، که گه‌ره‌ی دێی (کیلوو) بوو... میواندارییه‌کی جوانی کردین...

کۆره‌که‌مان خۆش بوو. چاوه‌ندازی ده‌شته‌ گه‌وره‌کان و شاخ و نزاره‌که‌یش خۆشتری کردبوو. هه‌تا زه‌رده‌په‌ر، له‌سه‌ر ئه‌و سه‌یرانه‌ به‌رزه‌ دانیشترین. ئینجا چووبین بۆ گه‌ران. چووبه‌ ناو بێستانه‌کانه‌وه. له‌گه‌ل تووتنه‌که‌دا گه‌لیک شتمان هاته‌ پێش چا. هه‌ندێ ترۆژمان کردوه و گه‌رینه‌وه ماله‌وه بۆ ناخواردن.

به‌راستی (قوبولی و مریشک) یکیان لێ نابوو، له‌ شاریشدا هاوتای نه‌بوو. بێ ئیوه ناخۆش تیر و پیمان خوارد. ئینجا که‌وتینه‌ باسی راوه‌ماسی و په‌له‌وه‌ر (طیر) هه‌وه که به‌شه‌وی تۆف و باران، به‌تاریکی، به‌چرا راو ده‌کرتین. پاشان قسه‌مان خسته‌ سه‌ر ورچ، که خۆی ده‌گۆرێته‌ شیوه‌ی شوانی بزن و مه‌ره‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی مه‌ر و بزنه‌کان چه‌واشه‌ بکات و بیانخوات!... شه‌وی به‌ته‌رحیکی وا ساردی کرد، به‌و هه‌موو به‌رگه‌وه که له‌ به‌رمان داوو، لێفه‌ی شمان داوو به‌خۆماندا، که‌چی هه‌شتا هه‌ر سه‌رمامان بوو!...

به یانی له گهرمی تیشکی رۆژ خه بهرم بووه وه. گهلێک سهیری ئه وه دهشت و کێهه کرد. ئینجا چوومه سهر کانی. ئاوه که یان کزیوو. که موکورییه کی زۆریشم له جیگای خۆیا کردنه وه و دهستوێژ شته که پیدای دی. له وێه بهراکردن چوینه سهر گردیکی بهرز که پر بوو له (گه ووون) یاخود (گیا که تیره). ئینجا هاتینه خواره وه چاییمان خواره وه و دهستمان کرده وه به قسه کردن تا حلهی رۆیشتن.

مهسۆ ۱۹۳۰/۸/۹

ههر له چایی خواره وه بووینه وه، ئه وهنده نه ماینه وه. گورج بارگیره کانیان بۆ زین کردین. سوار بووین. رومان کرده دێی (مهسۆ)، که برای شیخ عهزیز، (شیخ سه عید) گه وه و خاوه نی بوو. ئه وه دهستی (قزلجه) په مان بری. بهلام به داگێر و هه لگێرێکدا رۆیشتن و به ناو زه ویه کدا بوو، که هه موو له بهرده سپی دروست بوو بوو. کاتمان نه کرد به ساتی نزیک دێیه کی سی ماله بووینه وه. رۆیشتن هه تا سهرمان کرد به مالی (شیخ سه عید)، گه وه دی (مهسۆ) دا. جیگا که ی بلن دیوو. له ژیر سابیتیکدا دانیشتن که به سه ره هه موو دێیه که دا ده بنواری. ئه م له کاکای قسه خۆشتر بوو. به به زم و پیکه نین بوو. له پر باسی (نووسراوه کوردیه که نا) هاته پیشه وه. گوتهی: «من نه خوینده وارم. بهلام چیرۆک و سه ره گوزشته ی (فارسی) م هیه که گه لی گه ورن. به شه و به شاگردیکی خویندنگای ده خوینمه وه. کاتی خۆمی پێ راده بوێرم». ههر ئه وهنده م زانی ناردی نووسراوه کانیان هینا. میژوو و جوغرافیای هه موو سهر زه وی بوو. هه موو ته ره حه قسه یه کی شیرین و سه یری تیا بوو. ته نانه ت باسی میژوو کوردستانی تیا بوو. سه یر ئه وه یه (نادر شاه ی ئێران) یشی به (کورد) دانا بوو. هه روه ها (که لیله و دیمه نه) یشی تیا بوو...

منیش لیم پرسى: «ئهی نووسراوی کوردیت نییه؟» گوتهی: «هه مه». بهلام لیره نین. له دێی (باشماخ) ن. لای شاگردیکن. دهیان خوینتیته وه». منیش ئاره زووی دلای خۆم پێ گوت. که چهنده هه ول ئه ده م بۆ ئه وانه. پاشه جار ههر سێ نووسراوه که ی پێ به خشمیم: (هه وت ره زم)، (بانزه ره زم)، (خورشیدی خاوه ر). به لێنیشی دامی که پیاو بنێرێ و به یه نیتیه وه. له وێشه وه بۆم بنێریته پینجوبین.

ئه م دێیه ئاوه که ی له ناوی (کیلوو) گه رمتر و سازگارتر بوو. بهلام دێیه کی گه رمی که م ئاو بوو. ئاوه کانی به گران زه ویه کانی دێیه که ئاوه نه دن. هه یج باخیان نه بوو. هه رچی تیا رۆیترا بوو بریتی بوو له چهنده پارچه تووتنیک و بێستانتیک.

که له (کیلوو) بووین، له به ره ئاوه که می، ئاویان به ناو داری کلۆر یاخود کۆلرودا کیشا بوو، به به رده م شویتنی ده سشۆره کانی سهر کانی دا. بهلام لیره بۆ ئاوه خواره وه له کانییه که پارچه داریکی ناو کۆلرادی ده سک دار به کار نه هینن. داره که داری بی بوو.

ساتی نۆهه می رۆژ، ده ستمان کرد به جوولان. رۆیشتن هه تا گه یشتینه کانییه ئاویکی سارد. (شابه) یان پێ ئه گوته. ئاوه که ی گه لیک خۆش بوو. لیمان خواره وه. چوینه سهر بێستان له ویش هه ندی شتمان خوارد. پاشان (شیخ سه عید) گه رپه وه دێ. په یمانه که یم به رخسته وه. وتی: «له بیرم ناچی».

ئینجا رۆیشتن تا گه یشتینه گوتهی ئه وه چه مه ی که به ده شته گه وره که ی (قزلجه) دا ده روا. له وه به ربه وه (گال) یکی زۆر چێنرا بوو. ئه مه م هیشتا نه دیوو. له (حاجی عه لی) م پرسى. گوتهی: «ئه مه لیره ئه کری به نان». پاشان له بابته که لکی (به له ک) وه پرسیارم لێ کرد. گوتهی: «ئه مه بیش ره گه که ی ده هینن، ده ی کولینن، تا ده بن به دۆشاو. ئینجا هه چ که سه ی بارگیره که ی زامدار بێه به وه دۆشاو چاکی ده کاته وه».

بێجگه له وه، گوتهی: «ئه م ده شته، له گیا و دار و ده وه ندا، جیاوازی له گه ل ده شتی پینجوبندا نییه. ئه میش وه ک ئه و: (که تیره) و (سه عه لب) و (به له ک) و (دارمازوو) ی هیه. که نیشته نی ئه م ئاوه له سه ره ئه و به ره مه مه نه ژین...».

ئینجا ههر به م ته ره حه له بابته (سه عه لب) یسه وه ده ستی کرد به قسه کردن. گوتهی: «سه عه لبیش گیا به که وه کو (گه ووون). دین وه کو (بن گۆزوان) بنکه که ی هه لده که نن، که وه ک (تور) وایه، له ناویا ده نک هیه. لیتی ده رده هینن. ده ی کولینن. هه تا ئه و چلک و توپکله ی پێیه وه یه لیتی ده بیته وه. ئینجا هه لێ ده خه ن. هه تا وشک ده بیته وه. ئه وسه به ناوی (سه عه لب) وه ده بری بۆ شار که خه لکی بۆ (هه لامه ت) و بۆ (به سته نی) و بۆ گه لێ شتی تر به کاری ده هینن». (حاجی عه لی) هیشتا ئه م قسانه ی ته واو نه کردبوو، گه یشتینه یاله که ی (پینجوبین). ئیتر داگه رپه یه خواره وه بۆ ماله وه.

پینجوبینی ره نگین

پینجوبین ره نگینه. بهلام ههر به یا و ئاوه خۆشه که ی نا. ههر به باخ و باخاته جوانه کانی نا. به لکو بێجگه له رێکویکی شتی تری هیه، که خوا له وه حه له دا به هه موو شویتیک ئه وه ره نگینییه نابه خشی، که ئه ویش که شی (به هار) ه. بهلام له هه مووان زۆرتر ئه و جوانییه به پینجوبین ئه به خشی.

بێجگه له م هه موو دار و دره خت و نزار و میرخوزاره، چه مه ن و لاله زاریکی هیه، له نیگاری رووی یار ئه کا، که ئه ویش ههر له به هاردا یه، که خۆی ئه رازیتیتته وه. ده بینی ئه م شاخانه به ره نگی سه وز و سوور و، شین و ئال و زه رد و به وشه یی رازاونه ته وه. ئه م ئاوانه بیش به قه د و به دامیتی ئه و شاخانه دا تاف تاف ئه که ن. (بلبل) له تاو پیکه نیی (خونچه) ده نالینن. که و قاسپه قاسپ ئه کا، شه هین چریکه ئه کا، چیا که بیش وه ک (حاجی قادری کۆبی) فه رموویه تی وایه:

«چیا به شیخ و که وا سه وز و میزه ری به فره

سیواکی چووزه ره رپه و سه ته یله سانی گه لا»

له ناو ئه م گۆلانه دا، گولیک هیه به بالا به رز، گولیکی زۆر بچوکی هیه، ئه مه نه ده سووتاوی پیکه نییه، که پێ ده که نن، به سه ره ته وقی سه ردا، له و لق و پۆیه به رزه یه وه ئه که ویتته خواره وه، ده بیته خۆراکی مار و میروو...

گولیکی تریشی هیه ره نگ زه ردی زێرین، ده لیبی لیره ی سه ری یاره. قه دی کێهه کان و ناوه راستی باخه کانی رازاندۆته وه. پیاو که به لایدا ده روا، خۆی پێ راناگیرێ، ههر ده بی گولیکی لێ بکاته وه و له هه موو بۆنیککی خۆشی بیگانه بیش ده ست به ردا. ته نانه ت ئه مه نه ده گولیکی ناسک و بۆن خۆشه،

ئەمەندە گولتېكى پروخۆش و بەسەزمانە، ھەنگىش بۆى جگەر سووتاو بوو، بەتەرحىكى وايش ھەراسى پى سەندوو، ھەر بەناوى ئەو ھە ناويان ناو (گولە ھەنگ).

لە ناوئەند ئەم دوو گولە زەردەيشدا، گولتېك ھەيە، وەك چنارى بالا بەرز چووە بەئاسماندا پەنگىكى ئەرخەوانى ھەيە. ھەرچەندە بۆنى نىبە. بەلام پەنگە شەنگەكەى و قەد و بالاكەى لە ھەموو گولەكانى كەى نازدارتر كەردوو. بەيانىانى بەھارانىش، بلبلى جگەر سووتاو، بەسەر چلنى گولتېكى شۆخ و شەنگەو ھەنالتىنى، دەچرىكىنى، لە پر لە بەيانىدا دەفرى. چونكە دۆستە دل پەقەكەى، لايەكى لى ناكاتەو، زەردەخەنەبەكەيشى بۆ ناكات. كەچى ئەو ھىشتا ناگاتە سەر چلە گولتېكى تر، بەھەلالتى پى دەكەنى!... ئەو بۆنە خۆشە دەدا بەباى بەياندا. كوشتە بى بەش ئەكات، نەكوژاويش بەشدار ئەكات. ئەمەيش گولە باخىكە لە قەد شاخەكانى (پىنجوين) دا دەردى. نىبەى پەنگى سوورە. نىبەيشى سىپى. ئەمەندە و لە گولە باخە زەردە بۆن خۆشەكەيشى پىويست ناكات زۆر بدوتم. چونكە ئەوئەندە نازەنن و خۆشەويستە، پىنجوينىبەكان لىي دەننن و ئەيكەن بەشېرىنبەك بۆ سەر خوانتېكى ناوازە دەست بەدا.

كوپەكانى حامد بەگ

لەم ناوئەدا كە من گەشتم دەكرد، كوپەكانى (حامد بەگى مەجىد بەگى ھەلەبجەيى) بەناويانگىش بەناوى گەشتمەو ھاتبوونە (پىنجوين). لەگەل وردى و مندالىشىياندا، پىاو ديسانەو ھەزى ئەكرد لەگەلئاندا بسوورپتەو. برا گەورەيەكيان ھەبوو، ناوى (ئەنوەر بەگ) بوو. ئەوئەندە ئىسك سووك بوو، ئەوئەندەيش شىرىن گوفتار و نازەنن كەرداربوو. جا لەبەر ئەو خووانەى بوو، كە من چاوم لە تەمەنى مندالى پۆشيبوو... ئەم كوپە بەتەرحىكى و نازى دەگرتم و، بەشېوئەيكەى و قەسەى لەگەل دەكردم، چارەم نەمابو ئەو ئەبى، كە ھەموو دەم كاتى خۆمى لەتەكا بەخت بەكەم. بىجگە لەو دەلى خۆشەم بەرمە دلپەو. مەن بى بەتەرحىكى و چووبومە دلپەو، كە رۆبىشمەو بۆ (سلىمانى)، نىشانەى خەفەت و ئازارم لە دەموچاويە بەدى كەرد. تەنەت گەلېك لىم پاراپەو، بەلام خۆشەويستەنە و برايانە، كە چومە (سلىمانى) سەرى (ھەلەبجە) بەدم. تا بە ئارەزووى خۆى تىر لەگەلما رابووتىر و دىھات و باخاتى ئەو ناوچەيشم پىشان بەدات. بەوئەيش وازى نەھىتا، ناوونىشانمان لەگەل يەكتەدا گۆرپەو، كە ھەموو دەم نامەكارى لەگەل يەكتەدا بەكىن. بەراستى ئىستانكە زۆر بىرى ئەكەم، بەتايەتى لەبەر ئەو كە پەيمانى دامى ھولم بۆ بەدات و (نوسراوانى كوردى) م بۆ پەيدا بەكات و بۆبىشم رەوانە بەكات بۆ (سلىمانى).

چىم چنگ كەوت؟!

ھىشتا بەتەنيا، (كەسى خۆم لەگەل نەبووتى)، و نەچووبومە دەروە. بەم جۆرەيش ئازارى رىنگا و ناخۆشېي گەرمام نەچىشتىو. كەسېانم نەدەناسى، (نورى ئەفەندى) نەبى، كە ئەوئەيش ھەم خەم بوو، ھەم ھاووتى. لەگەل ئەمانەيشدا رۆژكە وای لى كەردم، رىبەكەم دۆزىبەو. ھاووتىم پەيدا كەرد. بەرگەى ھەموو ناخۆشېيەكەم گرت و بەدەمىو پىكەنىم. تەوانىشم خۆم لە گەرمما رىزگار بەكەم. كە گەبىشتىنە (پىنجوين)،

خۆمان خەمى خۆمان دەخوارد. لەبەر ئەو نەچاوبووتىن، قەسەى خۆش و جوانان كەردە خووى زامان و، دلنى خەلگمان راکىشا. زۆرمانان كەردە خۆشەويست و دۆستمان كە ھەموو دەم بەدوامانەو بوون و، لە خۆش رابووردندا يارىدەيان ئەداين. بەدەستى خۆمان چاى و پىخۆرمان نامادە ئەكەرد. ھەروەھا رىكوپىكى مالىمان پىنك دەھىتا. دەستمان داىە ناندان و بەخشىن. لەمەدا بەجۆرېكى و سەرکەوتىن، كە ھەموو ھاووتى و ئاشناكانمان كەردبوو نزاگۆ و خۆشخووان بۆ خۆمان، لە يارمەتيدان و پىاوئەتى درىغيان لى نەدەكەردىن... جا لەمانەو فەرى پىرەوى كۆچكەردن و ژيان لەناو بىگاناندا، پىشت بەخۆ بەستى، شىوئەى قەسەكەردن، دلنى خەلگ راپىچ كەردن بووتىن. كە ھەر لەو كاتەيشدا بىر و لەشمان دەحەسانەو و گەشەيشيان دەكەرد.

لەو تەرحە پىاوئە، لەو شوتىن و جىگايانە، لەو پەوشت و خووانەى كە لە پىنجويندا دېمان، بەسەرنج لىدانىان و بەراوردكەردىيان لەگەل ھى سلىمانىدا، مەشكمان بەھىترى لى ھات. ھىزى بىرکەندەوئەمان گەورەترى لى ھات. بەمە خووەكانى خۆمان لە بىژنگ دا و خاوتىنشىمان كەردەو.

كە بىبىنە سەر باسى خوتىندەواری: گەلنى زانىارم لە بابەت (نوسەرانى كوردى) يەو دەست كەوت. تىبىش گەبىشتم كە (نەتەوئەى كورد) تا چ ئەندازەبەك بۆ زمانەكەى خۆيان بەپەرۆش بوون و چ رەنجىكىشىيان لە پىتاو پىشكەوتنىا داو. كەچى لەوئەپىش وام دەزانى، كە (كورد) لە ھەموو گەلەكانى پال خۆى كەم تەرخەمترە لەگەل زمانەكەى خۆيدا!... ئەگەر لە (مەريوانى) و (كوردى ئىيران) بىرسىت ئەوسا دەزانىت كە (كوردەواری) چىرۆك و سەرگورشتەى چۆنى ھەيە و چەندى ھەيە. ئەمانە: (ھەوت پەزم، يانزە پەزم، ھەوت لەشكر، خورشىدى خاوەر، ھەوت دەروىش، شانامە، دىوانى ماھشەرەفخانى ئەردەلانى، دىوانى بابە تاهىرى ھەمەدانى...ھتد)، ھى واىان تىبايە بۆ لى وردبوونەو، بۆ خۆش رابووردن، بۆ فەربوونى شىوئەى ژيان، لە چىرۆكەكانى (ئەوروپا) بىبەكان چاكتەر نەبى، كەمتر نىبە!...

گەپ ئەو ۱۹۳۰/۸/۱۰

ئەو شەوئە دەروىشتم، چومە لای ھەموويان. مالىئاوايىم لى كەردن. لە ھەموويان زۆرتر لای كارگىر مامەو. چونكە سى نامەى نوسى بۆ سەردارى سلىمانى و خەزمەكانى. دەسى كەرد بەخوتىندەوئەى رۆژنامەى (ژيان) كە دوور و درىژ باسى (ھەراى كوردستانى ژووروو) دەكەرد: سەرکەردەيكە گەورەيان ھەيە، ناوى (جەنەرال ئىحسان نورى) يە. ھەموو سەربازەكانى لەسەر شىوئەى سەربازى تازە تىپ، تىپ كەردو. دەستەى تۆپ و شەستىر و قەسەكەردنى بۆ داناون، بەجۆرېكى و كە لە ھى سەربازى (تورك) كەمتر نەبن. دوو فرۆكەيشى لە (تورك) داگىر كەردو... ئەو شەو بەدلېكى پەشېواو نوسىن تا بەيانى. لە ساتى يانزەھەمدا، خاوەن بارگىرەكان ھات. لەگەلئىا سواربووتىن. دەستمان كەرد بەغاركەردن. ھەتا سى چارەكە ساتى تەواو غارمان كەرد، ئىنجا گەبىشتىنە ھاووتىكانمان كە بەجىبان ھىشتىبووتىن. ئىمە (۲۴) كەس بووتىن. سوارە كاروانەوانەكان نەبى، ھەموومان، بەسەر ئەو شاخە درىژ و بىلندەى (تارىبەر) دەدا سەرکەوتىن. لە تەوقە سەرکەيەوئە ئەو ھەموو دەشتى (قۆلجە) يەمان ھاتە پىش چاو. چەمەكە لەناو، ھەر لە ئاوتىنە دەچوو. چونكە تىشكى رۆژكەى ئەدابەو... داگەراپنە خوارەو، ھەتا گەبىشتىنە

چایخانه‌کە‌ی (بادانە). دە‌مه سات‌یک خۆ‌مان له‌و‌ی حە‌ساندە‌وه. دە‌سمان کردە‌وه بە‌رۆ‌بین تا گە‌یشت‌ینه چایخانه‌کە‌ی (زە‌لان) کە‌ ئە‌و حە‌له سات خۆ‌ی له‌ پ‌ینج ئە‌دا. له‌و‌ی نانی چ‌یشتە‌نگاومان خوارد و هات‌ین بە‌رێ‌وه. گەر‌ما و با گەر‌مە‌کە‌ی (چە‌می و‌لیاوا) مان چ‌یشت. ئە‌سپە‌کا‌مان له‌ تاو ماندووی‌تی و گەر‌ما دە‌مه دا‌چە‌قی‌یان پ‌ن کە‌وتبوو. هەر‌چە‌ند لی‌مان دە‌خور‌ین، بە‌سز‌مانانە‌ گ‌وت‌یان نە‌ئە‌داین‌ی! دا‌ویی خۆ‌یان فر‌ێ‌دا‌یه ناو چە‌مه‌کە‌وه تا ف‌ینک بو‌نە‌وه و حە‌سانە‌وه... ئ‌ینجا دە‌سمان کردە‌وه بە‌رۆ‌بین، تا کاتی هە‌شت و نی‌و له دە‌ست قر‌چە قر‌چ‌ی گەر‌مای مانگی گە‌لاو‌ێ‌ژ (ئاب)، له‌ نی‌وه‌ر‌ۆ‌دا، ر‌زگار‌مان بوو. خۆ‌مان کرد بە‌چایخانه‌کە‌ی (قە‌ی‌ماسە‌) دا. بە‌لام تە‌واو پە‌ش‌وکا بو‌وین. هەر‌ ئە‌وه‌ندە‌مان پ‌ن کرا خۆ‌مان رووت کە‌ینە‌وه و، بە‌یه‌فراوه‌کە‌ی شاخی (کە‌توو) هە‌ناومان ف‌ینک بکە‌ینە‌وه. چە‌ند جگەر‌ه ک‌یشت‌یک له‌ پ‌یش هاو‌ر‌یکانماندا گە‌یشت‌بو‌وینە‌ ئ‌وو. له‌بەر ئە‌وه بە‌تە‌واو‌تی حە‌سابو‌وینە‌وه، چ‌ای‌یمان خوارد‌بو‌وه‌وه ئ‌ینجا گە‌یشتن بە‌سەر‌ماندا.

له‌ تاو خە‌و ج‌یم بە‌خۆ‌م نە‌دە‌گرت. وە‌نە‌و‌ز‌یکم بۆ‌ دا. سە‌رم نایە‌وه. دا‌ویی زە‌ی زە‌نگۆ‌له‌ی بار‌گیرە‌کان و دە‌نگە‌ دە‌نگ‌ی کاروانە‌وانە‌کان خە‌بەر‌یان کرد‌مه‌وه. کە‌ تە‌ماشای کات‌ز‌م‌ێ‌رە‌کە‌م کرد، سات خۆ‌ی دا‌بوو له‌ دە و نی‌و. بە‌گور‌جی هە‌لسام و دە‌م‌چاو‌م شۆ‌ری و دە‌سی (نوری ئە‌فە‌ندی) م‌گرت بە‌زۆ‌ر رام رفاند، هە‌ستا بە‌ (٢٥) ورد‌بلە‌ رۆ‌یشتن گە‌یاندمە‌ یە‌کە‌م (رە‌زی چ‌نگ‌یان). کە‌ تە‌ماشامان کرد بە‌دە‌می‌وه نە‌ما‌بوو ب‌چ‌ینە ناو د‌ییە‌کە‌وه. چونکە‌ چە‌ند هات‌بو‌وین ئە‌وه‌ندە‌مان دە‌ویست ب‌یگە‌ین. له‌و‌ی پ‌ش‌وو‌یه‌ک‌مان دا. له‌ز‌ێ‌ر کە‌پ‌ر‌یکی ب‌چ‌وو‌کا دان‌یشت‌ین. مندالە‌ رە‌زە‌وانە‌کە‌ هاتە‌وه. با‌وه‌ش‌یکی گە‌وره‌ تر‌یی رە‌نگاو‌ر‌ه‌نگ‌ی هە‌ل‌گرت‌بوو. کە‌ بە‌دە‌سته‌ راستا ئاو‌ر‌یک‌م دا‌یه‌وه، له‌ پ‌ر ئە‌و شاخه‌ گە‌وره و فراوانە‌ی (چ‌نگ‌یان) م‌هاته‌ پ‌یش چاو، کە‌ ب‌ست‌یکی نە‌ما‌بو‌وه‌وه نە‌ک‌راب‌ن بە‌رە‌ز... له‌ ناو‌ه‌راست‌یش‌یا د‌ییە‌کی شە‌ست م‌الی بە‌قە‌د بالە‌کە‌وه خنج‌یلانە‌ هە‌ل‌کە‌وت‌بوو، ئە‌و‌یش (د‌یی چ‌نگ‌یان) بوو. له‌ پ‌رسیار‌ی کە‌ کردم، پ‌ی‌یان گوت‌م: ئە‌و د‌ییە‌ هە‌تا س‌چ‌ارە‌کە‌ سات‌یش بە‌هەر‌ چوار لا‌یدا ب‌رۆ‌ی، هەر‌ رە‌ز دە‌بین‌ی، کە‌ یە‌کە‌م د‌ییە‌ و بۆ‌ تر‌ی زۆ‌ری له‌ هە‌موو شار‌با‌ژ‌ێ‌ردا... ب‌ی‌جگە‌ له‌و‌ه‌یش: هە‌نج‌یر و هە‌لو‌و‌ژە‌ و هە‌رم‌یش له‌ پ‌یش هە‌موو د‌ییە‌ک‌دا دە‌ب‌یت‌ه‌ خۆ‌راکی د‌ی‌هات‌انی تر و شاری سل‌یمان‌ی... له‌ شارە‌وه بۆ‌ د‌ییە‌کە‌ ر‌ی‌یه‌کی پ‌ان دە‌چوو. ئە‌و‌یش بۆ‌ ئ‌وتۆ‌م‌ب‌یل ک‌رابوو. ئە‌م د‌ییە‌ش بە‌شی (ش‌یخ مە‌حمود‌ی گە‌وره‌) ی ت‌ێ‌دا‌بوو. هەر‌ جار‌یک‌یش ش‌ت‌یکی ناو‌ە‌ند خۆ‌ی و ئ‌ینگ‌لیز روو‌ بدات، (ش‌یخ) د‌یت‌ه‌ (چ‌نگ‌یان)... رۆ‌ژ ئە‌وه‌ندە‌ی نە‌ما‌بوو ئ‌اوا ب‌ی، گە‌ر‌ای‌نە‌وه. هە‌ند‌ی تر‌یشمان بۆ‌ هاو‌ر‌یکانمان برد. له‌ ر‌ی گۆ‌ران‌یمان گوت. له‌ خۆ‌ش‌یدا هەر‌امان ئە‌کرد دە‌ست‌ار‌یکی زلم بە‌دی کرد. له‌ هە‌موو گۆ‌رانی و هەر‌اک‌رد‌ن‌یکی خ‌ست‌ین. له‌ (نوری ئە‌فە‌ندی) م‌پ‌رسی گوت‌ی: «ئە‌مه‌ شاخی (کە‌وتوو) ی پ‌ن دە‌ل‌ین. هەر‌چی دە‌ست‌ار و بە‌رداش‌ی ئ‌اش هە‌یه‌ ل‌یره‌ دروست ئە‌ک‌ر‌ی».

ئ‌یواری نا‌مان خوارد و هەر‌ ئە‌وه‌ندە‌مان زانی دە‌نگ‌ی دوو س‌چ‌ پ‌یاو دە‌هات، کە‌ بە‌دە‌نگ‌یک‌ی بە‌رز چاک‌ە‌ی شاگردانی خ‌وین‌د‌نگا‌کان‌یان دە‌گ‌ێ‌ر‌ای‌ه‌وه، کە‌ له‌ سل‌یمان‌یدا، له‌ پ‌یناوی (سەر‌بە‌زی کورد و کوردستان) دا چۆن خە‌بات‌یان کرد‌وه. هە‌لسام، چ‌وو‌مه‌ خوار‌وه. ک‌ابرا هەر‌ له‌سە‌ری دە‌ر‌و‌یشت. دە‌ی‌گوت:

«ئ‌یس‌م‌رۆ‌ هە‌موو خە‌ل‌ک له‌ سەر‌ادا کۆ‌بو‌و‌بو‌نە‌وه. دا‌وای مافی کورد‌یان له‌ ر‌اس‌پ‌ێ‌راوی هەر‌ه‌ بل‌ندی ئ‌ینگ‌لیز کرد‌بوو. (فات‌ق بە‌گی تا‌پ‌ن) یان ه‌یل‌کە‌ باران کرد‌بوو. چونکە‌ خە‌ریکی چاو‌راو‌یک بو‌وه، کە‌ ب‌ی‌گانه‌ حە‌زی پ‌ن کرد‌وه...» شە‌و سات‌ی شە‌شە‌م بوو، لی‌مان دا رۆ‌یشت‌ین. مانگە‌ شە‌و‌یش تر‌یفە‌ی دە‌هات. ئە‌و دە‌شت و شاخه‌ کاک‌ی بە‌کاک‌ییە‌، ب‌یدە‌نگ‌ی دا‌گیر‌ی کرد‌بوو. س‌رو‌ی با‌یش نە‌دە‌هات. هەر‌ دە‌نگ‌ی ئ‌یمە‌ و ز‌ری زە‌نگۆ‌له‌ی بار‌گیرە‌کان ئە‌ب‌یست‌را. کە‌وت‌ینه‌ سەر‌ تە‌وقە‌سە‌ری ک‌ی‌ت‌و‌یک. کان‌ب‌ی‌ه‌کی ل‌ن بوو. (کان‌ی ساز‌ندە‌) یان پ‌ن ئە‌گوت. له‌و‌یش ت‌ی‌پ‌ه‌ر‌بو‌وین. بە‌دە‌شت‌ی (مامە‌ سو‌یحان) دا هات‌ینه‌ خوار‌وه تا گە‌یشت‌ینه‌ چ‌ایخانه‌یە‌کی خۆ‌ش... نان و ماست و چ‌ای‌یمان خوارد. له‌و‌ی وە‌ست‌این تا گە‌یشت‌ینه‌ شاخی رە‌نگ‌ینی گۆ‌ژە‌. بە‌لام چ‌یمان دی؟! د‌یم له‌ دوور‌ه‌وه، له‌ ناو دۆ‌ل‌یک‌ی فراواندا، کۆ‌مە‌ل‌یک گە‌وه‌ر ئە‌درە‌وشانە‌وه. وە‌ک ئە‌ست‌یره‌ ج‌ری‌وه‌یان ل‌ن ئە‌هات. ش‌ی‌وه‌ی دە‌مان‌چە‌یە‌کی جوان‌یان دروست کرد‌بوو. سە‌د ئ‌اخ‌م خوارد کە‌ و‌ینە‌گرە‌کە‌م بە‌دەر‌ه‌وه نە‌بوو، تا ئە‌و چا‌و‌ئە‌ندازە‌ گە‌وه‌ر‌ینە‌ی پ‌ن ب‌گرم، له‌ ناو ئە‌و تار‌یک‌ای‌ییە‌دا. چونکە‌ هەر‌ وە‌ک بە‌رە‌نگ گە‌وه‌ر‌ینە‌، له‌ ناو‌یشا و له‌ دەر‌یشا کان‌ی گە‌وه‌ر و بە‌ردی بە‌نرخە‌. چونکە‌ (سل‌یمان‌ی) پایتە‌خت‌ی فەر‌مان‌رە‌وایی (بابان) بو‌وه. ئە‌و فەر‌مان‌رە‌وایی‌یه‌ی کە‌ نز‌یک‌ی دوو ملی‌ۆن کورد‌ی لە‌ز‌ێ‌ر دە‌ستا بو‌وه. گە‌ل‌یک ج‌اری وا بو‌وه (کوردستان) ی له‌ دە‌ست (تورک) و (عە‌جە‌م) سە‌ندۆ‌تە‌وه. چونکە‌ (سل‌یمان‌ی) ئە‌و شارە‌یه‌، کە‌ (گیانی کورد‌ایە‌تی) ی وە‌ک کان‌ی بە‌هاران هە‌ل‌ئە‌قۆ‌ل‌ن. مامۆ‌ست‌ای (کورد‌ایە‌تی) ی زۆ‌ریە‌ی (کوردان) ه‌ له‌ (کوردستان) دا. ئ‌یست‌اش وا (کورد‌ایە‌تی) خە‌ریکە‌ هەر‌ لە‌م شارە‌وه، پ‌ر‌ش‌نگ پە‌خش‌ان ب‌کات بە‌ناو هە‌موو کوردستان‌ی گە‌وره‌دا و ر‌ی‌گای ئازادی و سەر‌بە‌ر‌زی رۆ‌شن ب‌کاتە‌وه بۆ‌ کورد‌ه‌واری.

تا له‌ چ‌ایخانه‌کە‌دا ماندوومان حە‌سایە‌وه، شە‌و هە‌لات و له‌ ج‌یی ئە‌و‌یش رۆ‌ژ هە‌ل‌هات. نو‌خشە‌ب‌ێ‌ له‌ کوردستان‌یش ئ‌اوا رۆ‌ژی کامەرانی و ئازادی ت‌یا هە‌ل‌ب‌ن. هاو‌ر‌یکانم س‌پارد بە‌خوا و ل‌ی‌یان ج‌یا‌بو‌ومه‌وه. ئ‌یتر هەر‌ بە‌غار رۆ‌یشت‌م تا بە‌دیاری (شارە‌ خۆ‌شە‌ویستە‌کە‌م) و دا‌یکم و باوکم و دۆ‌ست و برادەر‌ان شاد‌بو‌ومه‌وه... ئۆ‌خە‌ی!...

شاگردان / سل‌یمان‌ی

«شاگردی پۆ‌لی س‌ی‌هە‌می خ‌وین‌د‌نگ‌ای دوو‌ه‌مین‌ی بە‌غدا»

١٩٣٠ / ٨ / ١٢

بېنگومان له مەمو دوا دەبیتته شارتيکی زۆر پاک و خاوتین، جوان، گەوره، رېکوپيک؛ چونکو له سەر رېنگای کرپن و فروشتنی عیراق و سوریه یه... هه موو شتی که له شاموه بېت دەشی به سەر فوراتدا، به سەر ئه و پردهی فەللوچه دا پڕوا. ئیتره وا و که چی سلیمانی هیتتا قوتابخانه یه کی تازهی تیدا نییه که له سەر شتیوهی جوانی، پاک، رېکی شتیوهی رۆژئاوایی بېت.

فەللوچه دتییه که قائمی تیا ده نیستی، سوله یانیش شاره، موته سەرفی تیا داده نیستی؛ حەلی خۆی پایتهختی بابان، هه واری زانین و زانستان بووه. بۆنه ی دیاره^(۱)، ئیستیعماره، خوا موسته عمیرین بکا به یاره پاره؟!، ئەمەش باسمان نییه، له وه پاش گه راینه وه و گه لی وینه مان گرت، به ته واده تی له شمان، هۆشمان هه سایه وه، دلمان کرایه وه، که لکه وەر بووین... تیشگه یشتین!...^(۲)

هه وائی سلیمانی له م مانگه دا

هاتنه وهی سەر کۆماره کان:^(۳) مه محمود جهودهت و حامیدی برای^(۴) له لای شیخ مه محمود رهنجه رۆ

(۱) وشه ی (بۆنه) به مانای (هۆی) به کارهیتناوه.

(۲) فەللوچه: شارۆچکه یه که (ئیسستا بۆته شار.ب) که وتۆته بهری رۆژهه لاتی فوراته وه، به رۆخانه ی روبروه که دا، مەرکهزی قهزایه و سەر به پارێزگای (پومادیه - الانبار)، پرديکی ناسنی تیدا یه. له بهغداوه به ۵۸ کیلۆمهتر دووره، رینگایه کی قیری بیکیا نه وه ده به سته، هەر لیره وه لقیکی لێ ده بیهته وه به ره ئه بوغرێب و که لاهه کانی عه قه قووف.

دهشی ناوی (فەللوچه) له عه ره بیدا له ناوی جیگایه کی کۆنه وه هاتیب که له سەر چاوه بزماریه کاندا به (بلۆکتۆ) و ئارامیه کاندا به (بلۆکتا) هاتوه. (طه بهری) ش له رووداوه کانی سالی ۱۲ک-دا ناوی هیتاوه، هه روا (یاقوت) به (فلا لیبج السواد) ناوی برده وه؛ به تاییهت ناوی دوو فەللوچه ی برده وه: گه و ره و بچووک... دیسان (حاجی خه لیفه) ش له (جیهان نامه) ی ۱۶۰۰ز ناوی هیتاوه که: دوو رۆژه رینگایه ک ده بێ، له (حیلله) وه.

هه ندی بازگانی ئینگلیزیش له سەر ده می شازنه (ئه لیزابیتس) دا ۱۵۵۸ - ۱۶۰۳ز ناویان برده وه؛ له وانه (سیزار فردیک) ه که به (فلوگیا، فلوجیا) ناوی هیتاوه.

پروانه: (طه باقر و فؤاد: المرشد الى مواطن الآثار والحضارة، الرحلة الأولى، مديرية الفنون والثقافة الشعبية، وزارة الأرشاد ۱۹۶۳ بغداد).

(۳) ئەم وشه ی به رامبه ر به (ئه فسهر) ی ئیسستا دایناوه.

(۴) مه محمود جهودهت: کوری ناغا بچکۆله یه له تیردی زهنگه نه، له ۱۸۸۹ له سلیمانی هاتۆته دنیاوه، خوتندی نایینی و روشدییه له سلیمانی بووه، له ۱۹۰۷ له ئەسته موۆل حه ربیه ی شاهانه ی خوتندوه وه له ۱۹۱۱ به ئەفسه ر ده رچوه، له ۱۹۱۴ به شداری شه ری جیهانی یه که می کردوه، له ۱۹۱۹ هاتۆته وه سلیمانی چۆته له شکری شیخ مه محمود وه، له ۱۹۲۴ چۆته سوپای عیراقه وه تا پله ی - رئیس اول - چوه، له ۱۹۳۰ دیسان چۆته وه پال شیخ مه محمود له پیران و له ۱۹۳۱ هاتۆته وه لای حوکمهت و له ۱۹۳۷ بۆته ئەندازیار له =

بوون، که رهنگه له سەر سه ندنی پاره بووبی له لادییه کان، هاتنه وه به غدا، خۆیان دایه دهس (ع ه ر ه ب)^(۱).

ده ربا زبوونی قوتابی، چوار قوتابی سلیمانی: غه فور سه عید، باقی نوری، ره ئوف سالح، ره گی کوردا یه تیان هه لسا، وازیان له قوتابخانه و باوک و دایک خۆشی شار هیتا، به و زستانه به ناوی پاره وه چونه کن شیخ مه محمود بۆ رهنجدانی له پیتناوی کوردا یه تی^(۲)... له سەر ئه وه چه ند قوتابییه کیان به و ناوه وه له سوله یان خسۆته به ندیخانه وه.

سه رما: ئەمسال به فریکی زۆر، سه رما یه کی بێ شو مار له و ناوه دا دیاری داوه، که له و عه سه که رانه ی چونه به رامبه ری له شکری شیخ مه محمود، یانزه که سیان به ر قینی سه رما که وتوون، ره ق بوونه ته وه.

عه سه که ر: وا ده زانم له هه موو عیراقدا (۱۰۰۰) عه سه که ری لێ ده رچی هه یج که سی نه ماوه نه نیرایی بۆ سلیمانی بۆ به رامبه ری شیخ مه محمود. به لام له لای هه له بجه تووشی کورده کان ده بن، هه رایه کی گه وریان ده بی؛ کورده کان له دوو لاهه کوشتاریکی زۆریان لێ ده که ن... ئینجا وازیان لێ ده هیتن.

ژیانی تاییه تی ۱۹۳۱/۱۲/۱۵

وینه: هه رچی کورديک له کوزی^(۳) چواره مدا هه بوو گرده بوینه وه. چوینه لای وینه گر، وینه یه کی گه وری جوانان گرت، که بیهته یادگاری ژیا نمان، چونکو ئەمسال به ناوی خوا له م قوتابخانه یه ده رده چین، نه وه کی ئیتر یه ک نه که وینه وه له قوتابخانه یه کی تر دا... ئەگه ر بلیم هه موومان هه وت که س بووین سه رت سو رده میتن، به لام به راستی بزانه، له نزیک پانزه قوتابی کوردي ئەم کوزه ئەمه نده ی تیدا بووه که هه موو یه ک دل و یه ک زویان به راستی کورديان خۆش بوئ، بۆ کورد بکۆشن. واشبزانه که له و هه وت که سه یه کیکی که رکوکی تیدا بوو، ماوه که ی خه لکی سلیمانی بووه!

= (إشغال)... له گه ل سه لامي شاعیردا لیره پیکه وه بوون.

شیخ سه لام له نامه یه کیدا بۆ د. مارف ده لێ: له سه ر واقیعه ی ۶ ئه یلولو دیسان له به غدا له گه ل مه محمود جهودهت و حه مید جهودهت و کامیل حه سه ن که زابت بوون له جه یشی عیراقدا فی رارم کرد، له پیران چوینه لای شیخ مه محمود. (هاوکاری. ژماره ۱۵۵۰، ۲/۵/۱۹۹۰) له رووداویکی نادیار و ته مو موژا ویدا له به غدا ده سگیر ده کړئ و له ۲۰/۱۱/۱۹۳۷ ئیعدام ده کړئ. مه محمود جهودهت که سایه تیبیه کی کۆمه لایه تی و رۆشنییر بووه، له دامه زرتنه رانی یانه ی سه رکه وتن بووه له به غدا، جگه له وه وتار و هه لیه سته ی زۆری له رۆژنامه مه کاندا بلاو کردۆته وه، هه روا له ۱۹۳۰ کتیبه ی (به هائوللا و ده وری نوئی) ای کرده کوردي و بلاوی کرده وه، (پۆلنیا پۆله نده یا له هه ستان) له ۱۹۴۰ (دار المعارف) چاپی کرده وه.

(۱) نووسه ر وشه که ی به م شتیوه یه نووسیوه، که په سته ی و بیزار ی خۆی ده رده خات.

(۲) لیره دا مه به سته ی راپه رینه که ی شیخه نه مه ره که دوا ی شه ری به رده رکی سه رای سلیمانی (۶) ئه یلولو ی (۱۹۳۰) به رای کرد، وه ک کار دانه وه یه ک به رامبه ر ئه و زه بر و توندیبه ی حوکمهت دژی خه لکی شار نواندی.

(۳) کوز: پۆل، قوناع، مرحله.

رۆژنامه: لێم سالا دا وریاییه کی باش تیا پهیدا بووه، له مه وپیش هه بهر په رنگ زهردی و لاوازی و شت ساز (ههزم) نه کردنه وه ده مالا ناند، ئیسته قورساییم زۆر بووه. رهنگی خوایی خۆم وه رگرتۆته وه، هه شتی ده بخۆم به ئاسانی ده بسازیم؛ ئەمهش بۆنه ی هیچ نییه ئه وه نه بی له سه ر یتگی خوایی ده رۆم، مه به سه ئه وه به خوا چۆنی بۆ دانامو به و پێیه ده رۆم: له خواردنا ناو جیستی، هه موو شه ویک په لویۆم به یارییه کی تابه تی که له میسه ره وه بۆم هاتوه، ده بزۆیم، ماسوولکه کانم پر و توند بووه، هه تابه مه به ره به ره له شم چاک ده بی، رهنگ زهردیم ده روا، قه له و ده بم.

هه موو پاش نانی شیوانیک و به یانیانیک به فرچه و ده رمان دم و ددانم ده شۆم. سه رم پاک پاک ده شۆم، پاشان به ر باوتیشکی رۆژی ده دم... هه میسه رووم خۆش و به هیچ دلته نگ نابم، هه فته ی جاریک پاک پاک خۆم به ئاوی گه رم ده شۆم، ئیواران تا ماندوو ده بم ده گه ریم... به کورتی، که یف، گه ران، بزوتن، خواردنی باش، پاک و ته میزی. ئەمانه هه موو رۆژ به جی ده هینم، له به ره وه هه تا دیم لاوازیم لاده چن، گوشت و به هیزی و وریایی ده چیتته جیگی که به مه چاکی به خۆم وه چاکی به کورد و کوردستان ده گه ییم چونکو کار به پیاوی به هیز و میشک ته واو ده کری، نه ک به پیاوی لاواز و که مه و ش.

ئهمهش هه مووی ده گه ریته وه سه ر پیاوه تی (موحه مه د فائیقی جه وه ری) که قوتاییه کی میسه ری بووه وه کو من لاواز، پاشان به بزوتن و به پاک و خاوتینی چاک بووه. ئینجا خۆی قوتابخانه یه کی گه وه ری له قاهیره دا کردۆته وه.

نه خۆشی به بزوتن چاک ده کاته وه، نه ک به ده رمان و ته مه لی!... له به ره ئه وه ی به ته واوه تی له ژیان بگه م، بووم به کپاری رۆژنامه ی (الریاضة البدنیة) که هی ئه وه؛ باس له له شچاکی و ژنه یان و بزوتن ده کا که پیاو، کرده وه و له شی، پیکه وه پیتی چاک ده بی!.

بزوتنی کورد به لای کوردیکی دانیشووی ئەمریکاه

دوو سه مانگ له مه و پیش له یادگارنامه کی پارمدا و ته به کم گۆریه سه ر کوردی، که هه ره هی ئەم دوکتۆره بوو؛ به سایه ی رۆژنامه به کی ئەمریکاه نووسرابوو، ئەوا ئیستا و ته به کی تری ده که مه کوردی که رۆژنامه به کی تری ئەمریکا لیبی وه رگرتوه...

رۆژنامه ی (فیلا ده لفیا بۆلیتین) ئەمریکایی له بابه ت ئەم هه رایه ی کوردستانی ژووره چه ند پیتیکی^(١) نووسیوه که له ناویدا بیرورای کوردیکی چه کیمی نیشان دا بوو که له ئەمریکادا دانیشتوه، ئیمهش گۆرمانه سه ره به ی^(٢):

(١) لیره دا مه به ستی (وته یا قسه به، نه ک (پیت) به واتای ئیستا که (حرف) ه.

(٢) باسه که ی له رۆژنامه ی (نداء الشعب) ی به غدا یییه وه وه رگرتوه که ئه ویش له ئینگلیزییه وه وه ری گپراوه.

(نداء الشعب جریده - العدد ٣٦٦، الاثنین ١/٢٦/١٩٣١ ص ١-٢)

«ئهو به فروبارانه زۆره ی له زستانی ئەمسالدا له کوردستاندا، به تابه تی له شاخه کانی ئاراراتدا باری، بووه بۆنه ی وه ستانی ئه و بزوتنه ی کورده کان به رامبه ر زۆرداره کانیان (تورکه کان) که ده ستیان دا به.

وه لێ ئەم به فر و بارانه هینده نامینیتته وه، هه ره ئه وه نده ده زانی به هاتنی به هار هه مووی ده تویتته وه. ئینجا ری ده کرتته وه، دووباره کۆری شه ر و هه لالا له ناو هه ردوو لادا ده گه ریتته وه. له و شاخه بلنده سه ختانه دا کورد خۆیان ناماده ده که ن، شیر له کالان ده رده هیتن دینه وه به رامبه ری زۆرداره کانیان؛ بۆ داوای سه ره به ستی و خۆبوون دین به گژیاندا، بۆ ئه وه ی بگه نه ئاواتی خۆشه ویستیان، به مه هه للا ی خۆیان، که له پینج سال له مه و پێشه وه پێیه وه خه ریکن، هه لده گه ریتنه وه.

ئیستا ش له هه والی نه یی له بابه ت خۆناماده کردنیانه وه بۆ بزوتن و به گژاچوونی که بۆ ئەم به هاره خه ریکن بیکه ن بی به ش نه ماوینه وه؛ هه میسه به سایه ی لقیکی (کۆمه لی خۆبوون)^(١) وه که له ئەمریکا له شاری فیلا ده لفیادا دامه زراوه؛ له هه والی ئه وئ شاره زایی پهیدا ده که ین، که ئەم لقه ش په یتا په یتا

(١) گرنگترین یتکخراویکی سیاسی کوردی باکوور بووه له سه ره تاي سه ده ی بیستدا که به کۆمه لی نه خشه و پلانی یتکخستان و کارکردنی تازه وه خۆی نواند، وه ک ده رده که وئ ئەمهش سه ره نجامی ته جره به ی ئه وه هه موو سه ره ه لدان و شوپشانه بوو که له و به شه ی کوردستاندا له وه پیش به رپا بوون و تووشی نسکو هاتن، دواییه که یان شو شه که ی شیخ سه عیدی پیران بوو که له ١٤/٤/١٩٢٥ دا ده سگه رکران. له ٢٨/١٠/١٩٢٧ له شاری (به حمدون) ای لوینان کۆنگره ی دامه زراندنی یتکخراوی خۆبوون گه ران و گه لی که سایه تی یتکۆشه ر و به ناوی کوردی باکوور تیایدا به شداریان کرد، له وانه: (مه مدوح سه لیم ١٨٨٠-١٩٧٦، د. محمه شوکری سه گبان، ئیحسان نوری پاشا، عه لی ره زای کوری شیخ سه عید، مسته فا شاهین، شه ریف پاشای خه ندان، جه لاده ت به درخان و... گه لیکی دی). به که م کۆمیته ی ناوه ندی ئەم زاتانه بوون: (جه لاده ت به درخان به که م سه رۆکی خۆبوون، مه مدوح سه لیم، د. محمه د شکر سه گبان، حاجۆ ناغا، ئەمین رامانی، عه لی ره زا، مسته فا شاهین و... هتد) جگه له دانانی پلانی کارکردن و به رپوه چوونی سیاسه تی یتکخراوه که، کۆنگره پێشنیاری ته شکیلاتی عه سه که ری و چه ته یتکخستنی سه ربازیشی کرد، هه روا برپاری دا که خه بات و یتکۆشانی ته نیا له کوردستانی تورکیا بی، شپوه ی چاره سه ریشی بۆ ئەم خه باته ته نیا سه ره به خۆی و ئیستیقلاللی کوردستان بچن. جگه له مانه خۆبوون گرنگی و باه خیتیکی سه ره کی به لایه نی راگه یاندن و وشپارکردنه وه ی خه لکی کوردستان ده دا، هه ره له مه وه بوو که ده یان بلاقۆک و نه شریاتی جیا جیای به زمانه کانی ئینگلیزی و فه ره نس و تورکی و کوردی و عه ره بی له ولاتی شام و لوینان و فه ره نس و ئەمریکا و میسه ردا په خش کرد، به مه ش توانی ده نگی خۆی به جیهانی ده ره وه را بگه یه نی. له نیوان ١٩٢٧-١٩٣٠ سه رکرده تی شو رشی ناگه ری کرد و بۆ ئەمهش ئیحسان نوری پاشای دانا به سه رکرده ی گشتی هیزه کانی شو رشگپێران و مۆرک و شه قلی خۆی له م خه باته دا چه سیاند. له کاری یتکخراوه یی و ناساندنی دۆزی کوردی باکووردا: جه لاده ت و کامه ران و سو ره بیا به درخان له شام و به یروت و پاریس و میسه ر به ناوی خۆبوونه وه هه ولیکی بچ په روا یان ده دا. ئەم یتکخراوه به درتزیایی ٤٠ سال داوی خۆی له لایه ن کوردی باکووره وه هیچ گروپ و یتکخراویکی سیاسی دی نه یوانی میرانگه ری بکا. له ١٩٤٦ دا کاره کانی گه یشته وه ستاندن.

همسو هفته‌یه که له ناوچه‌ی کۆمه‌له‌که‌وه که له کوردستان دامه‌زراوه، نام‌ه‌ی له چاپ‌دراوی دیتنه‌کن، به‌زیانی عه‌ره‌بی نووسران، که که‌م له په‌لی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌توانی ته‌ماشای بکا.

ئەم کۆمه‌له‌یش به‌کیک به‌پێوه‌ی ده‌با ناوی (دکتۆر نه‌جیب موسته‌فا به‌کری) کورده‌ که له شه‌قامی (٦٠٥) داده‌نیشی. له‌ خه‌سته‌خانه‌ی (سانت ماری خۆرای) شدا فه‌رمانه‌ده‌ره‌.

ئەم هه‌کیمه‌ گه‌نم ره‌نگه‌ی ماسوولکه‌ به‌تینه‌ له‌ کوردستانی تورکدا له‌ دایک بووه‌. به‌شیک‌ی زۆری ژیا‌نی له‌سه‌ر ئەو شاخه‌ به‌رزانه‌ رابواردوووه‌ که باو و باپیری به‌هه‌زاران سا‌ل له‌مه‌و پێشه‌وه‌ تیا‌دا ژیا‌ون. ئەو شاخانه‌ی له‌ناو (ته‌ورات) دا ناوبرا‌ون که له‌ ده‌نگی که‌شتی نووحدا‌یه، که‌لاوه‌کانی نه‌ینه‌واش (نه‌ینه‌وا‌ی کۆن) ده‌که‌وپته‌ بناری ئەم شاخه‌ به‌رزانه‌وه‌. له‌وێشدا له‌ ناسمانه‌وه‌ (خوان) هاتۆته‌ خوارێ؛ وه‌کو نووسراوه‌ نازداره‌کان (کتی‌بی موقه‌دده‌س) باسیان ده‌کا. رۆژنامه‌که‌ی گوتمان به‌م ره‌نگه‌ له‌ کوردستان دوا بوو، بۆ بوونه‌ سه‌ره‌تایه‌ک بۆ قسه‌کانی هه‌کیمه‌که‌ که نووسی‌بوو. قسه‌ی هه‌کیمه‌که‌: گه‌لی ئی‌مه (کورد) گه‌لی شه‌ری له‌گه‌ل گه‌لی قه‌فقا‌زیدا کردوو، چونکو کورد به‌که‌م گه‌لی بوون پێیان که‌وته ئەم زه‌وییه‌وه، به‌خۆی و دراوسێکانیه‌وه داگیریا‌ن کرد، ئینجا تیا‌دا ژیا‌ن، به‌بێ ئەمه‌ی که‌سه‌ی به‌ره‌ره‌کانیا‌ن له‌ ته‌کدا بکا.

تورکی‌ش هه‌یج نه‌ین، ره‌گه‌زێک نه‌ین له‌ ره‌گه‌زی توران یا‌ن مه‌غۆل، له‌ پێش پێنج پشت (قرن) و نه‌یوا. رووبه‌وه‌ی ئایینی کورد و تورک زۆر له‌یه‌ک ده‌چن، هه‌ردوو تیره‌که‌ رێکه‌وتوون، به‌لام گه‌ردوون بۆ لای ئەوان (تورک) سوورآوده‌ته‌وه، تورکه‌کان ده‌ستدرێژکه‌ر بوون و کورده‌کانیا‌ن خه‌ستۆته‌ ژێر چنگی خۆیا‌نه‌وه، هه‌رچی هه‌ست و نه‌ست هه‌بووه‌ بۆیا‌ن جێبه‌جێ بووه، ئینجا له‌ کورده‌کان ناوه‌ژوو وه‌ستان، هه‌رچی له‌ توانایاندا بووه‌ له‌ دیلیتی ئەواندا به‌کاریان هه‌یناوه‌... به‌لام کورد ئەمه‌نده‌ سه‌رشۆر و بێ هه‌یز نه‌بوون، له‌ کاریان بێده‌نگ بن، هه‌ستان، ورووژان، ده‌ستیان دایه‌ ده‌ستییه‌ک، به‌یه‌ک ده‌نگ هاواری داواکردنی به‌شی خوارووی خۆیا‌ن کرد! ئەوا ئی‌ستا داوای پایه‌ی پێشویان ده‌که‌نه‌وه، ده‌یا‌نه‌وی تورک له‌ خاکی باووباپیریان بکه‌نه‌ ده‌روه‌. له‌به‌ر ئەوه‌ خه‌نجه‌ریان هه‌لکێشا، هه‌لستان، به‌رامبه‌ر به‌تورک راوه‌ستان. کۆمه‌لی زۆریان دامه‌زرا‌ند، دوا کۆمه‌لیان کۆمه‌لی (خۆبیوون) بوو که له‌ سا‌لی ١٩٢٧ دایان مه‌زرا‌ند.

رۆژنامه‌که‌ له‌ پاش ئەم قسانه‌ی دوکتۆر نه‌جیبه‌وه‌ چه‌ند قسه‌یه‌کی خۆی پێوه‌ نابوو:

له‌ به‌ناوبانگه‌ترین په‌لی ئەم کۆمه‌له‌ له‌ ئەمریکا؛ (ئهمیر سورهبیبا به‌درخان به‌گ)ه، شازاده‌ی شاری جه‌زیره‌ی کوردی و کوری (به‌درخان)ی ناودار که‌ دوا والی ئەم شاره‌ و ده‌ورپه‌شتی بووه‌. ئەو شاره‌ی که‌ به‌نیوه‌ سه‌ره‌خۆیییه‌کی ناوه‌ه‌ رابیده‌بوارد، له‌ پێش ئەمه‌ی تورک له‌ سا‌لی ١٨٤٢م دا بیگرێ، له‌ هه‌له‌دا که‌ هه‌را له‌ناو به‌درخان به‌گ و تورکه‌کاندا په‌یدا بوو، که‌ ئی‌ستر دوا‌رۆژی به‌درخان بوو له‌ سه‌ردارپێتیا‌دا. به‌لام ئەمیر سورهبیبا نزیکه‌ی دوو سا‌ل ده‌بێ هاته‌ ئەمریکا، لێره‌ لای دکتۆر نه‌جیب بوو به‌میوان، پاشان رێکه‌وتن پێکه‌وه‌ لقی‌ک بۆ (کۆمه‌له‌ی خۆبیبوون) له‌ شاری دیترویتدا بکه‌نه‌وه، چونکی له‌م شاره‌دا ژماره‌یه‌کی گه‌وره‌ی کورد گو‌زه‌ران ده‌کا.

ئەم بیره‌ (بیری سه‌ره‌خۆیی کوردستان) بێج‌ووی ئیم‌رۆ نه‌بووه‌ به‌لکو له‌ ده‌مێکه‌وه‌ ئەم بیره‌ هه‌یه‌،

چونکی (شازاده ئەمین به‌درخان) باوکی شازاده سورهبیبا، مردووی هه‌وت هه‌شت سا‌ل له‌مه‌و پێش، له‌م رێبه‌دا کۆششیک‌ی بێشوماری کرد. یه‌کێ له‌ کۆششانه‌ دامه‌زرا‌ندی (کۆمه‌لی پێشکه‌وتنی کوردستان) بوو له‌ سا‌لی ١٩٠٨، بۆ ئەوه‌ی پرش و بلاوی کورد گرد بکاته‌وه، قسه‌یا‌ن بێ بکا به‌یه‌ک، داوای ئەمه‌کیان بکه‌ن، وه‌ بۆ ئەمه‌ی گه‌لیتی و ره‌گه‌زیتیا‌ن بۆینیتنه‌وه‌. (دوکتۆر نه‌جیب به‌کر)یش له‌ نه‌سته‌مۆلدا خویندوویه‌تی تا له‌ قوتا‌یاخانه‌ی هه‌کیمی ده‌رچوو، ئینجا له‌ سا‌لی ١٩٢١دا هاتۆته‌ ئەمریکا، لێره‌شدا ده‌مێک له‌سه‌ر پوولی خۆی له‌ دوکتۆریدا به‌سه‌ری بردوو، هه‌تا له‌م دوا‌یبه‌دا کردیا‌نه‌ (دوکتۆری مندالان) له‌وه‌ خه‌سته‌خانه‌یه‌ی له‌ سه‌روه‌ه‌ ناومان برد که له‌ شاری دیترویتدا‌یه‌.

له‌گه‌ل ئەوه‌ش فه‌رمانه‌که‌ی له‌وانه‌ نییه‌ به‌توانی به‌کاری سیاسه‌ته‌وه‌ خه‌ریک بێ، که‌چی ده‌مێکی زۆری خۆی له‌ پێناوی سه‌ره‌خۆیی ولاته‌که‌یدا (کوردستان) به‌خت ده‌کا. هه‌میشه‌ش هه‌لمه‌تی گه‌وره‌ ده‌باته‌ سه‌ر حوکمه‌تی تورک، که‌ به‌رامبه‌ری هاوخوینه‌کانی ده‌کات... خۆ قینیک‌ی خراپی هه‌لده‌ستی که‌ ده‌بێنی حکومه‌تی تورک ده‌لی: من ئەو هه‌رایه‌ ده‌کوژینمه‌وه، که‌ هه‌ندێ له‌ که‌له‌له‌ شه‌قه‌کانی کورد هه‌لیان گیرساندوو یاخود ده‌بێنی که‌ تورک خه‌ریکه‌ به‌ته‌واوه‌تی ره‌گه‌زی کورد به‌پر بکا، ئەو ره‌گه‌زی که‌ ٥٥٠ سا‌ل بۆنه‌ی ژیا‌نی تورکیا بوو.

ئینجا دوکتۆر ده‌لی: ئەمیش دیسانه‌وه‌ رێژگا‌ویه‌که‌ تورک ده‌به‌وی چاوی خه‌لکی بێ به‌سته‌تی، هه‌تا چاوی ئەوانه‌ش که‌ به‌م کاره‌وه‌ خه‌ریکن. هه‌یج نه‌بوو به‌بۆنه‌ی هه‌لسانی ئی‌مه‌ به‌رامبه‌ر به‌تورک، رزگاریا‌ن ده‌بێ له‌ ده‌ست زۆردارییا‌ن، به‌دکارییا‌ن که‌ هه‌میشه‌ به‌ده‌سته‌تیه‌وه‌ نالاندومانه‌.

وه‌نه‌بێ گه‌لی کورد ئەو گه‌له‌بێ تورک به‌توانن به‌م ته‌رحه‌یا‌ن به‌سه‌ریه‌ین و نه‌بزوونه‌وه، هه‌رچی کورده‌، له‌ له‌دایکبوونیا‌نه‌وه‌ تا مردنیا‌ن، تهنه‌گ و یم و شیر و ئەسپ نه‌بێ هه‌یج له‌به‌ر ده‌میا‌ندا نابینن.

نه‌ تورک وه‌ نه‌ که‌سی تر، وه‌ نه‌بێ نه‌شاره‌زا‌ین که‌ هه‌تا ئی‌ستا خوارده‌وه‌یا‌ن خوینتی کورده‌کان بووه‌ که‌ هه‌میشه‌ به‌سایه‌ی جه‌رده‌یی و شه‌ر و هه‌للاوه‌ رشتوویا‌نه، له‌به‌ر ئەوه‌ هه‌یشتا تورک نه‌ها‌تبوونه‌ سه‌ر کوشتاریا‌ن، ئەوان (کورده‌کان) هه‌لسان، ریزیا‌ن به‌ست، بۆ سه‌ر حکومه‌تی تورک هه‌رشیا‌ن هه‌ینا، له‌به‌ر پاراستنی ئەمه‌کیان و پێشاندانی خۆیا‌ن.

ئەو هه‌رایا‌نه‌ی که‌ له‌م دوا‌یبه‌دا کورده‌کان کردیا‌ن، له‌ سا‌لی ١٩٢٥م وه‌ ده‌ست بێ ده‌کا، که‌ (شیخ سه‌عیدی کورد) پێکی هه‌ینا له‌ هه‌لسانی به‌که‌م جا‌ریدا، له‌گه‌ل ئەمه‌شدا هه‌ندێ فی‌ل و فه‌رح له‌ ژێروه‌ کورده‌کانی خه‌سته‌ سه‌ر ئەوه‌ی به‌ناچاری هه‌راکه‌یا‌ن له‌ نا‌کاتدا هه‌لگیرسێن، به‌لام زیا‌نیک‌ی بێ شوماریا‌ن له‌ تورک دا، گیانداریک‌ی زۆریا‌ن لێ خه‌ستنه‌ گۆره‌وه‌ که‌ ده‌گاته‌ (٥٠٠٠) پاشان که‌ تورکه‌کان دیا‌ن که‌ هه‌یزی کورد به‌و ته‌رحه‌یه‌ ئینجا راستی بۆیا‌ن هاته‌ پێشه‌وه‌، به‌ئاشکرا ده‌ستیان کرده‌ کوشتار.

له‌وه‌والانه‌ی له‌وتیه‌ ده‌مگاتێ، بۆم ده‌رکه‌وتوووه‌ که‌ هه‌را خراپ قه‌وماوه، له‌ناو هه‌ردوو لا‌دا له‌ هاوینی پاردا له‌ناو شاخه‌کانی ناراراتدا کورده‌کان هه‌لمه‌تیا‌ن بردبووه‌ سه‌ر قه‌لا و شوپنه‌ به‌هه‌زه‌کانی تورکه‌کان، گریان تێ به‌ردا‌بوو، هه‌تا ته‌نگه‌تاو‌یا‌ن بێ سه‌ندبوون و له‌وی راوه‌ و دویان نابوون.

کوردیک‌ ئەگه‌ر موسولمان بێ یا گاور یاخود زه‌رده‌شتی، هه‌میشه‌ به‌چه‌که‌ویه‌، قه‌ت لێی جیا

نابیتتهوه؛ لای ئەو کاتی شه‌پرکردن و نه‌کردن یه‌که، له شارداپنج، له دیداپنج، له دهشتداپنج له له‌وه‌رداپنج، له شاخه‌کاندا... بئ چه‌ک ناسووپیتتهوه.

کوردستان پینج که‌رته؛ به‌شیککی له‌ژیر دهستی تورکداپه، دووه‌میان رووس، سیپه‌م فه‌ره‌نسه (ئه‌و به‌ش‌ه‌ی به‌سوریه‌وه نووساوه) چواره‌م ئیران، پینجه‌میش به‌عیراقه‌وه نووساوه؛ به‌لام له‌ژیر چاودیری به‌ریتانیای گه‌وره‌دایه. له‌م پینج به‌شه هه‌چیان له زۆرداره‌کانیان راست نه‌بوونه‌ته‌وه، ئەو به‌شه نه‌بئ که له‌ژیر چنگی تورکداپه، ئەو به‌ش‌ه‌ی ئیستا لیبی دواپنج^(١). ئەمه ئە‌وه‌یه که دوکتۆر نه‌جیب موسته‌فای کورد قسه‌ی بۆ کردین، له بابه‌ت بۆنه‌ی هه‌لسانی کورده‌وه به‌رامبه‌ر تورک له ه‌اوپینی رابوردوودا؛ ئە‌وه‌ش که کورد چۆن خه‌ریکه له‌ژیره‌وه خۆی ئاماده ده‌کا بۆ هه‌رایه‌کی تازه‌ی که له‌م به‌ه‌اره‌دا!!!»

نیداء الشعب/ بغداد

ژماره ۳۶۶-۲۶ کانوونی دووهم ۱۹۳۱

سینه‌ما ۱/۲/۱۹۳۱

ره‌نگه که ناوی سینه‌ما له‌سه‌ر ئەم لاپه‌ریه‌ی بیینی وایه‌ریکه‌یتته‌وه شه‌ویک له شه‌وان چوومه‌ته سینه‌مای هه‌مووان، چیرۆکیکی جوانم له‌سه‌ر په‌رده‌ی زیوین به‌دی کردووه؛ زۆر کاری له‌دلم کردووه، له‌به‌ر ئەو که‌چه جوانانه‌ی ئەو دروده‌شته جوانه‌ی، یاخود ئەو شه‌ر و هه‌للایه‌ی پال‌ه‌وانیکی به‌هیز کردوویته‌ی، له‌به‌ر ئەمانه دل‌خۆش و شادمان بووم، وای خۆم رانه‌گرتووه خستوومه‌ته سه‌ر ئەم په‌ریه‌ی تا بپیتته یادگارێک!...

ره‌نگه تۆ ئەمانه‌ت هه‌موو به‌بیردا بپیت!... به‌لام که ئەم دێرانه‌ی خواره‌وت خۆپنده‌وه ئینجا ه‌اوار ده‌که‌ی که ئەم ناوه (سینه‌ما) نه‌ده‌بوو بکرایه به‌سه‌ریاس، به‌لکو (وریابوونه‌وه، چا‌و‌کردنه‌وه) له بریتی ئەوه له سه‌ره‌وه نه‌خش کرایه. له قوتابخانه‌ی خۆمان، شه‌ویک بوو، هه‌موومان کۆبوو‌بوینه‌وه، چا‌ومان بری‌بووه په‌رده‌که، له پر نووسینیکی ئینگلیزیمان هاته پینج چا‌و: (له دانراوه‌ی -له رنج‌دانی پیا‌وه‌تیی- رۆک‌فیلەر) له هه‌ره دو‌له‌مه‌نده‌کانی ئەمریکا، به‌لکو دنیا... ئینجا بیرکه‌ره‌وه، ئەم پیا‌وه له پیناوی پیا‌وه‌تیدا چۆن که‌لله^(٢)، له‌شی قوتابیان، خۆپنده‌واران، پیا‌وانی دنیا په‌ره‌رده ده‌کا؛ بۆ ئەمه‌ی پیا‌وه له

(١) دیاره ئەم بۆچوونه دووره له راستییه‌وه، چونکه له پارچه‌کانی دی کوردستاندا هه‌ر لایه و به‌شی خۆی و به‌پیتی بواری ره‌خساو و (هه‌تا نه‌ره‌خساویش) به‌رامبه‌ر هه‌یزه داگیرکه‌ره‌کانیان وه‌ستا‌ونه‌وه و خه‌باتی سه‌ختی خۆپناویان پیاده کردووه بۆ به‌ده‌سه‌پتانی نازادی و سه‌ره‌خۆیی.

شۆرشه‌کانی شیخ عوبیدوللای نه‌هری و سه‌مکۆی شاکاک له کوردستانی ئیران، شیخ عه‌بدولسه‌لامی بارزانی ۱۸۲۶-۱۹۱۴ که دژی عوسمانیان له سه‌ره‌تای چه‌رخ‌ی بیسته‌مدا راپه‌ری و داوا ره‌واکانی کوردی ده‌قه‌ره‌که‌ی خسته پینج چا‌وی ئەستانه و هه‌روا شۆرش‌ی شیخ مه‌حمودی نه‌مر له سلیمانی دژی ده‌سه‌لاتی داگیرکه‌ران له کوردستانی گه‌وره‌دا. گه‌واهی قسه‌مانه

(٢) که‌لله: دیاره مه‌به‌ستی (میشک) یا راده‌ی تیگه‌پشتان و فیربوونه.

نه‌خۆشییه پیسه‌کانی بگه‌ن وه‌کو (له‌رزوتا، گرانه‌تن، سیل و دیق، سووزه‌نک، ئاته‌شه‌ک... هتد) له‌سه‌ر شیبه‌ی سینه‌ما به‌چه‌ندان باخ و باخات، زه‌ویوزار، ئاو، شیو، کاریز و گۆمی له‌سه‌ر په‌رده‌که پیشان ده‌دا. له‌لایه‌کی که‌وه به‌چه‌ندان مندالان و پیا‌وانی ده‌رده‌خست که به‌قاچی رووتی به‌و ناو سه‌وزاییه‌دا ده‌رۆن، به‌له‌شی رووتی له‌ناو ئەو ئاو خۆراوه (میکرۆباویه) دا مه‌له ده‌که‌ن، به‌بئ په‌رده و کولله به‌شه‌وه له‌ناو ئەو زه‌ویوزاره‌دا ده‌نوو که پره له میتشوله، به‌گه‌زین خۆری زۆر له‌و نه‌خۆشییانه ده‌خه‌نه له‌شی پیا‌وه‌وه، ئینجا چۆن ئەو خۆرانه ده‌بنه کرم له‌سه‌ر رپخۆله و ماسوولکه‌ی پیا‌و ده‌ژین^(١)؛ له‌توپه‌تی ده‌که‌ن، تووشی کوشتنی ده‌که‌ن.

یاخود خۆری مه‌لاریا چۆن ورده‌والای^(٢) خۆپین شه‌قار شه‌قار ده‌که‌ن، ئەم خۆرانه چۆن، له چه‌ لایه‌که‌وه ده‌چه‌ له‌شی پیا‌وه‌وه؟ ئینجا ئەو پیا‌وه چی به‌سه‌ردی؟ له نازار و ئیشی ئەو نه‌خۆشییه پیسه‌مانه‌دا که تووشی ده‌بئ، پاشان که ده‌چه‌ لای حه‌کیم به‌سایه‌ی چه‌ن ده‌رمانیکه‌وه چاکیان ده‌کاته‌وه، ئینجا ئەو ده‌رمانه چۆن ئەم خوارده‌ پاک ده‌کاته‌وه. پاش ئەوه چاک که‌ره‌وه (دوکتۆر) که چۆن ئەوانه‌ی له‌شیان هه‌چی نییه، چۆن به‌سایه‌ی ئامۆزگارییه‌وه له‌و هه‌موو نه‌خۆشییه‌ی رزگاری ده‌کا که پاک بن، خۆیان له هه‌ندێ خواردن و خوارده‌وه پارێز بکه‌ن -ئهمانه هه‌موو له‌سه‌ر کۆمه‌لێک زۆر چاک له‌سه‌ر په‌رده‌که پیشان ده‌دا، ئەو شتانه‌ی که قه‌ت نابینرین، که کس به‌چا‌و نه‌یدیبون^(٣) زۆر به‌گه‌وره‌ی له‌سه‌ر په‌رده‌که پیشانی ده‌داین-. له‌مانه له هه‌مووی خۆشتر په‌رده‌ی پینکه‌نینه‌ی بوو: که خۆری نه‌خۆشییه‌کانی له‌ وینه‌ی قوله‌ره‌شه به‌دخوه‌کاندا پیشان دابوو به‌کۆمه‌ل سواری فرۆک (ته‌یاره) -میتشوله- بووون، روویان ده‌کرده مالتیک دابه‌زن و له کچه‌که‌یان ماندوویان به‌سه‌پتته‌وه، به‌کیتک به‌شپه‌یه‌کی سه‌یر له فرۆکه‌که‌یان یاخود ته‌خته ره‌وانه‌که‌یان داده‌بزی، گۆچانی به‌ده‌سته‌وه، چاکه‌ت و پانتۆل له‌به‌ردا، ده‌هات سه‌یرتیکی خانوه‌که‌ی ده‌کرد، ئەگه‌ر پاک بوایه به‌سه‌رکزی ده‌گه‌رایه‌وه کن ه‌اوپیکانی، پیتی ده‌وتن: ئەم خانوه ناخۆشه، بۆ ئیمه ده‌ست نادا. ئینجا هه‌موو سوار ده‌بوونه‌وه و روویان کرده یانه‌به‌کی تر که به‌پسی بیاندیایه رایان ده‌کرده ناوه‌وه؛ کابرایه‌ک شتی پیسی ده‌خوارد به‌جاری ده‌چوونه قورگیه‌وه و له‌وئ له سکیا، له له‌شیا خانوویان دروست ده‌کرد، که‌چی که کابرا ده‌رمانیکی ده‌خوارد یاخود تۆزئ ده‌ستی ده‌دایه پاک و خا‌وینییه‌کی ناوه‌نجی و ده‌ستی ده‌کرد به‌خواردن و هه‌لسان و دانیشتن، هه‌موو هه‌لده‌هاتن، رایان ده‌کرده‌وه ناو ته‌خته ره‌وانه‌که‌یان... بۆ شوپینیکی تر کۆچیان ده‌کرد. رۆژتا‌وایی به‌م ته‌رحه خۆپندن ده‌خه‌نه میتشکی مندالانیانه‌وه، ئیمه‌ش هه‌ر تیتی ئە‌ئاخنین له میتشکمان، هه‌ر بخوینین هه‌ر بنوسین، که هاتینه ده‌روه له‌و گوتیچه‌مانه‌وه بچیتته ده‌روه.^(٤)

(١) مه‌به‌ستی: له‌سه‌ر رپخۆله و ماسوولکه‌ی (مرۆف) ده‌ژین.

(٢) ورده‌والای خۆپین: خرۆکه‌سی و سووره‌کانی خۆپین. وه‌یا (کائنات مجهریه).

(٣) میکروۆب و فایروۆس و خرۆکه‌کان.

(٤) نووسه‌ر به‌مه‌ ده‌یه‌وئ به‌راوردیک بکات له‌ نیتوان شیبازی خۆپندن و فیرکردنی ولاتانی پینشکه‌وتوو له‌گه‌ل لای خۆمان. وه‌ راده‌ی کاربگه‌ری ئەو شیبازه‌ بۆ سه‌ر تیگه‌بانندن و فیربوونی قوتایی... ئە‌وه‌ی له‌و فلیمه‌دا=

خۆم لەرزوتا و زۆر لەو نەخۆشییانەم خۆیندوو، بەم تەرحە بووم، هەر بۆ تاقیکردنەوە توانیومە بەبیرمای، لەو دوا هیچ... ئیستە ئەوا چوو مێشکەم، نەقشی بەست، تیا جێگە بوو، ئیتر هەر لە بیرمە و لەبەر چاومە... کاشکی هەموو شتیکمان وای لێ هاتایە... خودا کە ی بێ، خودا کە ی بێ، خودا کە ی؟؟

وێنەی کوردستان ۱۹۳۱/۲/۷

(موسستەفا زەکی سائیب)^(۱) لەو لاوه کوردانە یە پێوهی بنازری، کورێکە بەئاوژووی گەلیک لە لاوه کوردەکانی تر. ئەوان هەتا لە قوتابخانەدان خۆین گەرم، دەم چابوک، باس لە پەنجەدان بۆ کورد دەکن، لەسەر هەموو شتێ سەنگ بۆ دوژمن دەبەنە پێشەوه، کەچی کە دەکەونە ناو فرمانیکی حکوومەتییەوه سارد دەبنەوه، وەک خۆیان بەکورد نەزانن وانه، دەست لە هەموو کاروباریکی باش بۆ کورد دەکشێنەوه!... بەلام ئەم هەروەکو چەندێکی تریش هەن، لە قوتابخانەدا لەگەڵ هیچ لەمانەدا نەدوان. هەتا ئەو

=دیوێه وانه یەک بوو لە بابەتی، زیندەوهرزانی، لە فلیمیکی (تعلیمی) دا بەشێوهیەکی ئاسانی سەرنج راکێش لە ولاتی ئەمریکا ئامادە کراوه و پیشانی خەلکی دەدری بەمەبەستی وشیارکردنەوه و فێرکردن لە چۆنییتی خۆیاراستن و چارەسەرکردن. دیاره مامۆستاش وەک خەمخۆریکی نەتەوهکە ی حەسەت هەلەدەکشێ بۆ ئەو راده پێشکەوتنە ی کە خۆی و گەلەکە ی لێ ی بێ بەشن.

(۱) مستەفا سائیب: (۱۹۰۴ - ۱۹۸۰/۱۲/۹) کورێ مەلا ئەحمەدی سائیب، خوشکەزای پیرەمێردی شاعیر، لە سلێمانی و کەرکوک خۆیندوو، دوا ی قوتابخانە ی هەندەسە ی لە بەغدا تەوا کردوو و لە ۱۹۲۶دا لە ئەشغالی سلێمانی دامەزراره، لە مووسڵ و بەسره و حیللە و بەغدا کاری کردوو. لە ۱۹۳۲ گوتیراوه تەوه بۆ سلێمانی لە ۱۹۳۶ دیسان گواستراوه تەوه بۆ بەغدا لە کۆتایی سببەکاندا خانەنشین کراوه و هەر لە بەغدا ماوه تەوه ی ئەوهی ژنی هێنا بێ. لەم دوا ییە ی ژیانیدا (ناوهراستی حەفتاکان) شەویک لەگەڵ سبیروانی ئەحمەد هۆشیار کە شێوه کارێک بوو لە گۆفاری (مجلتی) مندالان کاری دەکرد، برەمی بۆ لای، لە ژووریکی نیمچە تاریکی حەوشە یەکی پشت (الشركة العامة للسيارات) سەروی (ساحة الأندلس) لە بەغدا، سەد مەخاین: پیر و پەکەوتە، باری ژبانی ناخۆش، بێ خزمەت. دوا ی حەفتاکان هاتەوه سلێمانی و لە مالی نازادی جەمیل سائیب دوا پۆژەکانی ژبانی برده سەر، لە گردی سە یوان سپێردرا. مستەفا سائیب گەنجیکی دڵسۆزی لە خۆبوردو خاوهن هەستیکی خاوینی نەتەوه یی بووه، قەلەمیکی بەهێزی بووه لە نووسینی پەخشان و چیرۆکدا، لەگەڵ زۆریە ی رۆشنبیران و پیاوانی تیکۆشەری ئەو سەردەمە ی ۱۹۲۶-۱۹۳۸ پە یوه ندی قوولی هەبووه، هەر بۆ بە یارخستنی ناوی نەتەوهکە ی و بە دەستخستنی مافەکانی؛ بەشداری لە زۆر کۆر و کۆمەلای سیاسی و کۆمەلایە تیدا کردوو (کۆمەلای لاوان، زەردەشت، زانستی، یانە ی سەرکەوتن، خۆبەون...)، بەبیری من ئەم نووسەرە ئەگەر خولیا ئەدەبی و رۆشنبیریە کە ی بەسەر لایەنی سیاسی و کاری سیاسیدا زال بوا یه و خۆی بۆ نووسین تەرخان کردا یه، بێگومان چیرۆکنوس و ئەدیبیکی بەرز و چاکی لێ دەردەچوو. برادەر ایه تی لەگەڵ مامۆستادا بەهێز بووه، خەمخۆری نەتەوهکە یان یەکی خستوون، لە یادنامەکانیدا زۆر جار بە پەرۆشەوه باسی لێوه دەکات و ناوی دینێ.

هاوڕێیانە ی گالتە یان پێ کردوو هە بەر ساردییتی!... بەلام لەوه تی بووه تە (موهه ندیس)، خۆتنگەر مێیکه، ولات پەرورێکە بێ هاوتا، لەو رۆژەوه کە دەستی کردوو بە کارکردن بۆ عەرەب^(۱) (دوژمنی کورد) خەریکی کاری کوردەوارییە، لە خۆیم دیوه و لێم بیستوو هەتا ئیستا چەندان رۆژنامە ی کۆن و تازە ی کوردی کۆکردۆتەوه، هاوڕێکانی کە ی هێشتا ناویان نەبیستوو. لە هەموو رەنگ نووسراوه، خۆشخوانی کوردی، وێنە ی مێژوویی کوردستان لەمانە هەرە جوانتر، باشتر، بەفەرتر یانی پەیدا کردوو، سا بە پاره بەشت یاخود بەخواهیشت بووبێ...

لەم رۆژانەدا هاتە ئێره (بەغدا) هەرچی وێنە ی مێژوویی بێ لە کوردستاندا وەک عەسکەری کورد، هی پیاوه گەورەکانی، هی بۆمبارانە کە ی مام ئینگلیز^(۲). هی کوشتنی سمایل ئاغای سەمکو، هی نومایشەکانی سلێمانی^(۳)، وێنە ی چاوتەندازە جوانەکانی کوردستانی خواروو... هتد، هەمووی لێ سەندن، رەوانە ی ئەمریکای کرد کە لە یەکی مانگی مارتدا لە لایەن کۆمەلای (خۆبەون) هوه بە ئینگلیزی لە چاپ درێ و لە ژێر هوه توژی باسیان بنوسری، خۆی یەکیکە لە پەلی ئەم کۆمەلە کوردییە سیاسییه، کە چەند مانگیک لەمەو پێش زۆر نووسراویان بۆ ناردبوو کە باسی هەراکە ی کوردستانی ژووری تیدابوو، هەمووی لە ژێر هوه بلاو کردوو. هەر مانگی لەوه پێش نامە یەکی زۆری بە پەنهنانی بەناو هەموو کورددا بلاو کردوو، هەرچی ناوی کچ و کورێ کوردی هە یه تیدا نووسرابوو بۆ ئەمە ی ئیتر کەس ناوی کور و کچی بەزانی کە ناو نەنی.

ئەو نووسراوه یی سەرەوهش بۆ ئەوه یه ناوی کورد و کوردستان بەناو دنیا دا بلاو دەبیستوو وه هەموو کەس کورد باش بناسێ تا لەو بەدناوییه ی کە دوژمن و بێگانە پێیانەوه لکاندوو رزگاری بێ. بەناوی خوا ئەو ناوه کوردییانەش لێرە دات دەنووسین.

ئاوړیکی پاشه وه ۱۹۳۱/۲/۹

ئیمروە لە پۆستە نووسراوه یەکی جوانم بە کوردی بۆ هات، باسی لە مێژووی کوردی شارەزور دەکرد، زۆر رێکۆتیکم هاتە پێش چاو. هی (سەید حوسەینی موکریانی)^(۴) یه خێوی چاپی زاری کرمانجی لە رەواندز.

ئەم پیاوه زۆر بێدەستە لەگەڵ ئەوه شدا هەر بەرێوه ی دەبا، هەمیشە خەریکی دانانی نووسراوانی

(۱) (کارکردن بۆ عەرەب) بەو مانایە ی: لەو رۆژەوه ی کە بۆتە فەرمانبەر یکی حکوومەت.

(۲) ئەو بۆمبارانە ی لە ۱۹۲۴دا کردی لە سلێمانی، دژی شیخ مەحمود.

(۳) خۆبێشاندانەکانی سلێمانی لە ۶ ئەیلوولی ۱۹۳۰ و ئەو هەرایە ی لێی کەوتەوه.

(۴) نێوی حوسەین کورێ سەید عەبدوللە تیف کورێ شیخ ئیسماعیل لە هۆزی غەزاییه، بە (حوزنی یا داماو) ناسراوه. لە ۱۸۹۰ لە مەهاباد لەدایک بووه لە ۱۹۴۷/۹/۲۰ لە بەغدا کۆچی کردوو، لە دوا تره سالییه وه مەهابادی جێ هێشتوو و بەرهو ئەستەمسول و شام و عێراق بۆتەوه، لە پال خۆتندیدا فێری خۆشنوسی و مۆرەلکەندن و وێنەگرتن بووه. لە حەلەب چاپخانە یەکی دامەزراندوو، لە ۱۹۲۵ هاتۆتە بەغدا و کارگە ی زەنگۆگرافی داناوه، لە ۱۹۲۶ بە چاپخانە کەوه چۆتە رەواندز و لە پال چاپکردنی دەیان نامیلکە و نووسراوی =

كوردیییه. ههتا ئیستا (۱۳) نووسراوی له كوردیدا بلاوكردهوه، هیتشتا خهریکی هی تره وهك: میژووی سمایل خانی سمکۆ، میژووی شیخ مهحمود، وه گهلن نووسراوی تر له زانین و کاری رهنگیندا، وهك: وینهگرتن و كهلوپهل دروستکردن، زینگوگرافی... هتد. رۆژنامهیهکیشی ههیه هه مو مانگێ دهری دهكا، ناوی (زاری کرمانجی)^(۱) یه، بهلام داخی گرانم، بهناههسکی دهزی، بههزار حال ئەمانه ی پێ بهجێ دینرێ، خو ئەگهر ههتا ئیستا ولاتپهروهه كوردهكان یارمهتییان نه دایه ههچی بۆ نه دهكرا و له مهو دواش ههچی بۆ ناکرێ.

ئهم نووسراوهیه (ئاوڕیکی پاشهوه) بهرگی چواره مینه بۆ میژووی شاره زوور كه به هه مووی (گه وهه ری په كانه) ی ناو نابوو. ئهم بپاوه مه لایه كه، خو یارمه تی بدا بۆ كوردی هه ژار...

بۆ سلێمانی ۱۹۳۱/۲/۱۸

رۆژی له پێش جهژنی مانگی رۆژوودا له تاقیكردنه وی نیوه ی سال بووینه وه، ئیتر قوتابخانه داخرا، ئیمهش تا (۲۰) رۆژ بهر له لا بووین، له بهر ماندوو و هسانه وه ی لهش و هۆش، به گه له، هه مو قوتاییه كوردهكان هاتینه وه ولاتی خۆمان، له ناو شه مه نده فه ردا له ناو ئۆتۆمبیلدا، هه ر به گۆرانی كوردی و قسه ی خۆش پامان بواردوو، له چه شنێ ئه و شمشال (فیفره)، سینه و كه مانمان لێ ده دا.

هاتینه كهركوك جهژن بوو، رۆژه كه ی خۆش بوو به كه یفه وه نزیکي رۆژئاوا به دایك و باوكمان و ولاته نازداره كه مان شاد بووینه وه

= میژوویی و كۆمه لایه تی و زمان و ئەدهبیات و ئاییندا توانیوه گوڤاری (زاری کرمانجی) له ۱۹۲۶- ۱۹۳۲ دهركات، كه بۆ خۆی ئەستێره یه کی دره وشاوه ی ئاسمانی سافی رۆژنامه گه ری كوردییه، له ۱۹۳۴ دیته سلیمانی به مه به سستی کاری رۆژنامه نووسی و ماوه یه ده میتیته وه... له مان وه یه دا به كامیرای خۆی وینه ی زۆریه ی زۆری كه سایه تیبیه دیاره كانی سلیمانی ده گری له گه ل شاعیران و نووسه راندا. له ۱۹۳۴-۱۹۳۵ له گه ل پارێزه ر شیت مسته فا (۱۹۱۳-۱۹۷۳) گوڤاری رووناکی له هه ولێر ده رده كهن، له ۱۹۴۳/۱۱/۸ ده چیته به غدا و له گه ل مامۆستا ته و فیه و هه بیدا سه ره ره شتی ده رچوونی (دهنگی گیتی تازه) ده كهن. ئەگه ر له سلیمانی پیره میتدی شاعیر ترووسكه ی زانین و زانیاری بوو، ئه وا مام حوزنی له ره واندز و هه ولێردا هه مان ترووسكه ی ئه و زانین و زانیارییه كوردییه ن كه له و شه وه ده یجوره ی ولاتدا رێگا یان دیاری ده كرد.

(۱) حوزنی موكریانی خۆی خاوه ن ئیمتیاز و به رپه به ر و خاوه ن چاپخانه كه بووه، ئهم گوڤاره ژماره یه کی له ۲۵ ی نیاری ۱۹۲۶ دا ده رچوو، دواین ژماره شی له ۲۳ ی ته مووزی ۱۹۳۲ دا ده رچوو، تیکرا (۲۴) ژماره ی ده رچوو، به ناو مانگانه بووه به لام كه م جار توانیوه ئاوا ده ری بكات، گوڤاره كه (اجتماعی، تاریخی، فنی، أدبی) بوو به لام نه ده بوو به لای سیاسه تدا یچی!!... كۆمه لێکی باش له وتار و نووسینی به نرخی تیدایه جگه له دهنگیاس و شیعر و لیکۆلێنه وه، ژێده رێكه بۆ بزافی رۆشنیری و میژوویی و رۆژنامه گه ری كوردی. (بۆ زیاتر پروهانه: د. كوردستان موكریانی، زاری کرمانجی، ده زگه ی چاپ و بلاوكرده وه ی موكریان - هه ولێر، ۲۰۰۲).

له م چه ند رۆژه دا گه له ی شتم دی، به لام زۆری خۆش بوون، هه مووی لێرده ا یهك به یهك ده نووسم بام كوردانی هاوختیانم لیتی كه لکه وه ر ببن.

ئیتتر هه رچی له دوا ی ئه م دێرانه وه ده نووسرێ هه موو له سلیمانیدا بووه و نووسراوه...

ورده ههوال له م (۱۸) رۆژه دا

بیری ئه هالی: هه رچی بیده وبستینه ره كان بوو، له بهر بێ پوولی خۆین رشتن، سا هی پار بێ یا هی ئەمسال^(۱) به گشتی له خاوبان دهخواست زوو ئه م ده مه به سه ر بچی، به لایه كدا راست بێتته وه؛ یان شیخ مهحمود یان ئەمان:

به كۆمه ل جنیویان به ئینگلیز ده دا، لام وایه له خۆیانیش به گله یی بوون... دهسته ی خۆینده واره كانیش حه زیان به سه ركه وتنی شیخ مهحمود ده كرد، هیتشتا له سه ر كوردا یه تیان ما بوون، خو ئەوانه ی كه له به ندیخانه دا ببوون^(۲) هه ریه كه ئاگر كه ره وه یهك بوون بۆ عه ره ب و ئینگلیز؛ نوێژكه رێك بوون بۆ سه ركه وتنی شیخ!... ئەوانه ی كه زۆر دل نازاردراو ببوون، دلی ناسکیان ببوو به كه باب، (بوێژ)هكان بوون، خۆشخوانی (ئهحمده بهگی فهتاح بهگ، حاجی تهوفیق، فایه ق بیتهكس) م دهسكهوت كه ئه و رۆژه ره شه ی پاربان خستبووه سه ر لا په ره ی میژووی كورد.

(شیخ سهلام) یش به دیی عوسبه تولئومه می ده رخستبوو، لێرده ا یهك به یهك ده نووسرین...

له كۆمه لته كی پار كه له هه راکه دا ده ستدار بوون. ئیستاش له سه ر قسه و كۆششی خۆیان ده رۆن. بیری كوردا یه تی له وزه به دهر بلاو بۆته وه، له هه موو كه له له ی كوردا یه كدا ته قیه ته وه؛ ته وور فرۆش، سه وزه فرۆش، مه لا، پشت كۆماوان، پۆلیس، هه تا لا دتیبیه نه زانه كانیش ئیسته كورد په رستن، كۆشش و هه ول بۆ كوردا یه تی ده دن. هه ول بۆ كوردا یه تی ده دن، حه ز به هیه ق بیته گانه یهك ناكهن... هه میشه له عه ره ب و ئینگلیز ده وین.

(۱) بیده وبستینه ر: بازرگان. ئه وه ی مه به ستیته ی لێرده ا و ده یلێ: هه رچی بازرگان و ده ولته مه نده كانه كه نه پار (له شه شی ئه یللودا) و نه ئەمسال (كه راپه رینه كه ی شیخ له ئارادا یه) كه با یی پوولی خۆینان نه رشتوو، به گشتی ئاواته خوازی ئه وه بوون ئه و ره وشه ئالۆزه به با رێكدا بكه وئ و ئاسووده یی به رپا ییتته وه. وه نه بێ ئه م چینه هه ر له و رۆژه دا و ابوون، هه میشه با رێکی وایان ده و یست كه كارو كاسبیه كه یان دوور بێ له مه تر سبیه وه، له ۲۹ ی مایسی ۱۹۲۳ دا كه شان دێکی حكومه ته عه ره بیه كه ی به غدا به سه رۆكایه تی (عبدالمحسن السعدون) ی سه ره ك وه زیان و (صبیح بگ افندی) ئه مینی پا یته خت و (كۆلن والیس) ی را وێژكاری ناوخۆ هاتنه سلیمانی، ته نیا چینی بازرگانه كان بوو كه شه یدا ی به ستنه وه ی ده قه ره كه بوون به به غدا وه، ئه ویش به مه به سستی خۆشه و ی کاری بازرگانییه كه یان.

(۲) له دوا ی شه شی ئه یللودی ۱۹۳۰ رۆژانی دوا یی، حكومه ت ژماره یه کی زۆر له خه لگی شاری ده سگیر كرد و ره وانه ی به ندیخانه كانی كهركوك و به غدا ی كردن.

شیخ مەحمود: شیخ مەحمود ھەمیشە لە تەقەللادا، فەرمانی داو بەھیچ رەنگتیک چەتەکانی دەست لە کورد نەدەن، ئەگەر عەسکەری عەرەبیش بێ^(۱)، زیان لە ئەھالی نەدەن، بەلام بەھیچ کلۆجی ریتی عەرەبیک یاخود دوژمنیکیان نەدەن مەیتن لە ژباند، رووتیان بکەنەو!...

بەبێ ترس مەرانی و بزنانە دەستین، لە ھەموو لایەک بۆتەو ناو سلیمانی و رۆژئاوای نەبێ؛ چونکو بەزەوی خۆی دادەنێ، ھەموو کاغەزیان دەدات بۆ دانی بزنانەکیان، لەبەر ئەوە لام وایە حکومەت لە بزنانە و مەرانی چاوی لێ پۆشبین.

بێ باک ئەم جەژنە لە (بەرزنجە) رابوارد، کە ھاژمە لە دیتی (قولرخ)^(۲) بوو، بەردەستتیک زۆری ھەبە، وەکو دوژمن دەلێن جەردە نین؛ چونکو لە کورد ناخۆن لە دوژمن نەبێ.

بۆ جەژنی نامە بەھەموو لایەکدا بلاوکردەو: «ئێوەی کورد جەژنتان نییە، شینتانە، لەبەر ئەوە سەرخۆشی کوژاوەکانی ھاوینێ و ئیستانتان لەیەکتەری بکەن»...

لەم رۆژانەدا، ۱۹۳۱/۳/۴، چار پێنج ئۆتۆمبیلی عەسکەری بە (۱۶) ھەزار روپیەو، بەچەند مەترەلۆزەو چووبوون بۆ ھەلەبجە، یەک ئۆتۆمبیلی خۆمانیان پێ بووبوو، لەناو (سەی سادق و گوریزە)^(۳)دا، چەتە ۱۸ کەس- رێیان پێ دەگرن، ئۆتۆمبیلتیک ئەھالی دیت دەستی لێ نادەن، دەروات. پاشان یەکە ئۆتۆمبیلی عەسکەر دێ، تەقە لێ دەکەن، کوردتیک مەترەلۆزەکی دەوستێ، دوایی لەسەر ئازایەتی خۆی دەکوژێ، بەلام ھەموو ئۆتۆمبیلەکانی تر کە عەرەبیان سواردەبێ دەگەرێتەو ھەبە، لەم ناویدا ئەم کوردە عەسکەرە تیا دەچێ، لە چەتەش چوار دەکوژێ.

عەرەبەکان، بەعەسکەر و سەرکۆمارەو لە شار کوردەکیان بەسەر ئۆتۆمبیلەو برد بۆ سەر قەبران، لەوێ بەساز و تەقاندنی تەنگ و تەو دەبینێن. بەلام بەمە قینی ئەھالیان زۆرتر کرد، ئابرووی خۆشیان برد!...

بەلام ئۆتۆمبیلەکی پێشوو لە دیتی مەستەکان^(۴) رووت دەکرتەو، لەوێ دەچنە کن (شیخ مەحمود) ھەموو شتەکانیان بۆ دەستیتەو؛ چونکو کورد دەبن، بەلام یەکتیکیان پیاوی (شیخ عەلادین) دەبن، یاخود دەرویشی دەبن، شیخ بۆ ناسیتیتەو، پیتی دەلی: (بچۆ لای شیخ عەلا نوێز بکە، رەنج بۆ بیتگانە بدن! خوا ھەر واتان بەسەریتن).

ھەرای ھەلەبجە: لەوێ وەکو دەلێن عەسکەر دەستی لە دوو سێ ئافرەتی ھەلەبجەیی کردۆتەو، بەلام خۆیان پێ رزگارکراو، بۆیان داگیر نەکراون!

ئافرەتەکان ئەمە بەھەلەبجەیی دەگەین، پۆلیسی ھەلەبجەیی لەلایەکەو، عەسکەریش لەلایەکی

(۱) مەبەستی ئەوەیە: ئەگەر عەسکەریش بۆ حکومەتی (عەرەب) بکات.

(۲) قولرخ یا قلرخ: گوندیکە لە نێوان سەرای سویمان ناغا و سەی سایەقە لە خوار شەقامە گشتیبەکەو.

(۳) گوریزە، گریزە: گوندیکە لە نێوان عەرەبەت و سەی سایەق تیزیک بە (موان) و سەراوی سویمان ناغا.

(۴) مەستەکان: دەبێ ناوێک بەھەلە نووسرابێ، ئەگەر ئەم ناوێ نییە.

ترەو تیک بەردەبن، لەھەردوو لای دەکوژێ، ھەر لەسەر ئەو عەسکەری ھەورامیش ھەلەکووتە سەر شەرەکە و لەگەڵ عەسکەر بەشەر دین... جا بۆنە روونکردنەوی ئەو ئۆتۆمبیلانە لە ریتی ھەلەبجەدا لەو ھەوێ... قوتابخانەکەش داخراو، پۆلیسی تێ چوو، لە قوتابیان (نووری) ناویک رابکردۆتە لای شیخ مەحمود.

زانستی: لەسەر ھەول و تەقەللادانی (کەریم سەعید)^(۱) بەسایەتی تکی چەند پیاوتیکەو لە مۆتەسەریف سینرا^(۲)، زانستی کرایەو، ۱۹۳۱/۲/۲۵ دەست کرایەو بە یاریدەدانی لەلایەن (داروفا - بەلەدبە)و.

وام دەزانی، لە زانستیدا قوتابی کەم ناییتەو چونکو تەقە و پلاری یارەکانی حکومەت گوتی ھەموومان پێ کردبوو، کە ھەراکە لە زانستییەو بوو و بەو پیکھاتوو. بەلام دووھ شوو بوو، سەد و دە قوتابی کووونەو، سێ مامۆستا (کەریم سەعید، فائیک بیکەس، ئەولاسامی) بەخۆپایی پێیان دەخویندن... خویندەواریش بەپۆل و بەتاقە تاقە روویان دەکردە خویندەو خۆانکە تا رۆژنامە و نووسراوان بخویننەو!!

سلیمانی: ھەرچەندە لەم (۱۸) رۆژە پێنج شەش رۆژی لێ دەچێ ھەر لەناو بەفر و باران و رەشەبادا پامان بواردوو، بەلام چاوەندازەکانی، فراوانییەکی، با پاکەکی ھەموو خەمیکە لە دلما پاک کردبوو، ھەموو ئیشیکە لەشمی تەفروتونا کردبوو.

بەیانێ ھەلسام، رۆژ خۆش بوو،... ھەتا ھێزم بێ چاوم دەبین، شاخی دارمازەلە لە دوورەو دیارە، شین دەکاتەو، تەوقە سەرکەو نەبێ کە بەقەیتانیکە پەمەیی تیشکی رۆژ رەنگین بوو، بایەکی پاک و خۆش دێ بەسەر ئەو چلەدارانەدا. خۆم پۆشتە کردەو، چومە دەری، کە دەبینم ئەو شار لە ھەموو لایەکەو رازاوەتەو. بەردەری سەرا لەبەر کورد و مندالی کەوا سەوز و سوور، ئۆتۆمبیل، دەرگەزین لەبەر چەرخەلەکی رازاوە بەدەستە کچی ئالووالا لەبەر، رێ بەر کەس ناکەو.

سەبە کە خەبەر بوو دەبینم شاخەکە ھەلمی لیتەلەدەستێ لەبەر ھەلم سەبە بوو، ئاسمان ھەور داگیر کردوو، رەشەبایە، تاریکە، بەفر وەکو لۆکە شیکراو لە وینە ئەستیرەدا وەک گولە میتخەک دەھاتە خوارەو، سەیرتیک ھەزار سینەما و شتی تری بەغدا دەھیتا.

(۱) کەریم سەعید: کەریم سەعید زانستی (۱۹۰۷ - ۱۹۹۶/۱/۱۴) مامۆستا و رۆشنییر و دلۆسۆزی ئەو رۆژگارە. کوری (سەعید بەگی سلیمان بەگی غەواس) لە حوجرە خواجە فەندی و مەکتەبی تەشویقیە خویندووێ و دوایی لەگەڵ مستەفا سائیب و فوناد رەشید لە مەکتەبی (صناعی) کەرکوک خویندووێانە و چوونەتە بەغدا و لە مەکتەبی ھەندەسە خویندووێ. لە دامەزێنەرانی کۆمەڵی زانستی بوو و رەنجتیک زۆری بۆ داو، لە ۱۹۳۲/۳/۲۷ لە ئەشغالی سلیمانی وەک ئەندازبەر دامەزراد. لە ۱۹۱۰ ژنی ھیناوە، سێ کچی ھەبە، لەو کتیبانە چاوی کردوون: رەوشت و خو، گۆرانی کوردی، شیعری بلاوکرادی ھەبە و ھەندیکیشی بلاوکرانەتەو.

(۲) لەو رۆژەدا ئەحمەد بەگی توفیق بەگ ۱۸۹۸-؟-۱۹۶۳ بۆ جاری دووھ مۆتەسەریف بوو.

ئىنجى سەرما، ئىنجى باران، قور و چلپاو، نەيدەھىشت كەس سەر لە كون بکاتە دەرەو... بەلام ھەرخوشبوو چونكو بەردەم نەگىرابوو، رۆژ و شاخ و داخ، درەختەم لە دەشتىكى پان و فراواندا دەدى، نەببوم بەكەوى ناو قەفەز!...

ئەویش دەمى بوو، لاچوو ئىنجى دەمى خوشى ھاتە پىشەو، دەتېنى رۆژ لە خوشىدا پىدەكەنى، ئەمەندە جوانە، نازەننە، ئەمەندە با سازگارە پىاو لە مالددا خۆى رانەدەگرت، بەيانىنان، ئىتواران، ھەموو ھەلىك بۆ دەرودەشت بىتقەرار بوو.

ئەوئەندە شەمالەكەى بىتەوى بوو، ئەمەندە رۆژەكەى گەرم بوو لەگەل ئەوئەندە كە بەفر شاخ و كىو و دەرودەشت و ناو شارى داپوشى بوو، نازى زىستانى دەكرد بەسەرمانا، كەچى لەبەر خوشى پىاو بە بەھارىكى رەنكىنى دەھاتە پىشچا.

بۆ سەيرى چاوتەندازى خوايى خۆى پى رەگىرەدەكرا، لە رۆژان زياتر، دەگەر، خۆ ئەگەر ھەموو شتىكى ئەم كۆچەم لە بىر بچىتەو كە لە سلىمانىدا، رامباردوو، قەت ئەو لە بىر ناچىتەو كە ئىتواران بەكۆمەل لەگەل ھاوړى دلسۆزەكاندا لە دەشتى گۆرە لە سوچىكى شەقامەكەو بەرپىز راوئەستىن، بىرمان لەو زار و نزار و مېرغوازە دەكردو، بايەكى خاوتىمان ھەلدەمى و سەيرى شاخى گۆرەمان دەكرد؛ لە تەوقە سەرىو بەرپەو تاكەمەرى بەبەر دارپاژو، تەوقە سەرە سپىكەى وەكو مېزەرى مەلا، لەبەر تىشىكى باقىبىنى رۆژ دەبىرسكا بەو، دامىنى گۆرەش گلى سوز، خوارو ھەش دەشتىكى سەوز دەتوت پەرى تاوسە؛ بە تىشىكى رۆژەكە رەنگىن بسوو، لەناو ئەو سەوزا بىبەشدا كار و بەرخى رەش و سەپى بوو بوونە خالى سەرگۆنا بەلای ئەو چىمەنەو.

ھەر ئەمەبوو و ايلىكردبوو ئىتواران تا ھەلىكى درەنگ نەدەچومەو مالى، ھەتا مەرگەل و مانگا لە كەژەو ھوروزمى دەھىنا بەسەير ئۆجە ئۆجەى گاوان و قىرەقىرى شوان رام دەبارد، ئىنجى دەھاتمەو!!

سەيران: بەراستى مانەو ئەو چەند رۆژەم لە مالددا بەتەرحىكى و ايلىكردبووم كە ھاتمە دەرى بەجارى تۆلەى ھەموو رۆژەكان لە زىستان بستىنم، ئىتەر ھەر رۆژى ۱۹۳۱/۲/۲۵ بوو كە رۆژ خوشى كرد، ئىمەش شەش كەس رىككەوتىن چوونە سەيران. راوتىمان كرد... ھەندى نان و ھىلكەمان بىكھىنا، بەكىكى ترمان چادانەكەى ھەلگرت، ئەوى ترىان و پىنەگرەكەم، خوشم تەنگىكى راوم بەشەش فىشەكەو كەردبوو شان.

كەوتىنە دەشت، كەزەبايەكى فىنك، زەوىەكى سەوز، ئاسمانىكى شىن چەند پەلە ھەورىك پازاندبوو، لە ھەر كۆچەو دەنگ دەھات: دەھۆل لە لاپەكەو، بۆرە بۆرى مانگا و قىرەقىرى شوان، بارە بارى مەر و بزن مەل و بولبولان، قرتە قرتى حاجى لەقلەق لە ھەموو لاو، ئەمانە پىاوى بەتەرحىك لى كەردبوو زامى سەرمای ئەو دە دوانزە شەوى سارپىز بى، ئىنجى بىتە جۆش، بىتە گۆرانى وتن، ھەرا كات... يارى بکات!... كاتىكمان زانى كەوتىنە ناو وەرەدە سوورەكەى بەسەر قەبرانەو لە دوور خال خالى

رەشمان لە گۆى شىوئەكەى بەر ھۆمەرمەندان^(۱) بەدى دەكرد، پىيان وتم: رىشۆلەيە. منىش بەخۆم و تەنگەكەو بەماتە ماتە لە قەراغ شىوئەكەو خۆم گەياندى. فرىن. تۆزىكى تر چومە ئەولاترەو پۆلىكى گەورەم لە گۆى ئاوەكەدا بەدى كرد، بەناو شىوئەكەدا وەك دز بەبى خىشپە خۆم گەيانە بن كەندىك^(۲)، لەوتىو تەنگەكەم ئاراستەكردن، مەشتم لى گرت، كاتىكمان زانى گرەم ھەلسا بەسەرا گەيشتم كە نوارىم دووانىان بەجىمايوون!... ئەمە يەكەم جارم بوو راو بەتەنگ بەكەم... ئىتەر ھەر رۆبىشتىن تا سى، رىشۆلەى ترىشمان كوشتا!، ئىنجى كەوتىنە خوار شىوئەكانى جوولەكانە^(۳)، لەوتىدا پۆلى مروايمان پى گەيشتم، بەلام شوىتەكەى دەشتانى بوو كە ئىمەيان دەدى دەياندا لە شەققەى بال... بۆمان نەدەكۆژان... لەوتىدا لەسەر گەردۆلكەيەك بەگشتى قەلەسكىمان داپەو^(۴)، دەستمان كرد بەوتنى گۆرانى كوردى.

ئىنجى بەقسە و گالەى خوش... ئىنجى من و تاهىر بەگى^(۵) ھاوړىم بەردىكمان نايەو بەنیشانە، (۱۵) ھەنگاو دوور، بەردەكەش بچووك بوو، ھىشتا نىشانم نەنابوو ھەو كە بەو دەمانچە ئىنگلىزى بەكەم فىشەكەم نەتەقاند كە بەردە بەپشتا كەوت. كەچى تايەر بەگ كە بەسەدانى لەوانە تەقاندو ھە دووانى تەقاند، نەيئەنگاوت... ئىتەر وازى ھىنا!... كە ئاوپان داپەو لەبەر (ولتوبە)^(۶) دابن، ئىتەر راستەوخو روومان كەرد ئەو، لەوئە لەسەر شىوئە دىدەوانى لەسەر كانى و ئاوى سەرمان راخست، ناردمان ماستمان كرى، بەپىكەنەو ھە چىشتەنگاومان كرد، چايەكەمان دەرھىنا، دەتوت ئىستا تىت كەردو، ئەویشمان نۆشى.

ئىنجى تىر بەناو دىبەكەدا گەراين، روو سوورى و نازابى ژنى كوردمان بىنى كە چۆن يارمەتى مېردەكانىان دەدا... ئىتەر ھەر بەگۆرانى وتن بەناو (.....) ^(۷) تا گەيشتىنە باغى مەولانا^(۸).

سلاومان لە كابرانى جووتىار كرد، بەلام ئەو بەسەندەو سلاو وازى نەھىنا، بەدەنگىكى بەرز تىيى (۱) ھۆمەرمەندان: گەرەكەكە دەكەوتىتە خوارووى شارەو، زۆرىە دانىشتو ھەئار و زەحمەتكىش بوون، دۆمىشيان تىدايوو كە كلاش و بىژنگ و جۆرە چەقۆيەكەيان دروست دەكرد، خانووەكانىان لە قور و نزم كۆلانەكانى تەنگەبەر و نازىك.

(۲) كەند: ئەو لاپە كە ئا و دايدىبوو لە شىوئەكە، (جرف).

(۳) جوولەكان: گەرەكەكە بەلای رۆژئاواى ھۆمەرمەنداندا لە خوارووى شارەو، زۆرىە دانىشتو ھەئار و جۆرەكە بوون، لە كۆتايى چەكەكاندا بەرە و لاتى خۆيان ئىسرائىل رەوان كرد. لەو گەرەكەدا بازار و كەنىشت و ھەتا دەلاكى تايەتى خۆيانى تىدايوو.

(۴) بەماناى: كەمى دانىشتىن و پشوبەكى كەمان دا.

(۵) تايەر بەگى يەحىيا بەگ ۱۹۱۱-۱۹۷۹ مامۆستا و كەسايەتى شارى سلىمانى، باوكى وشىيار بابانى بەھەشتى كە ماوئە سەركى شارەوانى بوو، ھەروا رزگار و بەختىار و رۆژگار.

(۶) ولتوبە، ئولتوبە: لە خوارووى رۆژھەلاتى سلىمانىيەو، نىزىك بەرىگەكەى تانچەرى جارن، دەلەين گوايە ئەم ناو لە (لۆلۆ)بىيەو ھاتو. (ولتوبە و شىخ عەباس) ئىستا بوونەتە دوو گەرەكى شار.

(۷) پەرى دەسنوسەكە لىرەدا دپاوه و چەند وشەيەكى نەماو.

(۸) باخ و كارىزى مەولانا: لە خوار گەرەكى جوولەكانى خوار سلىمانى بوو.

ئىتىر له پاش كهيفىكى زۆر و تهواو، باران بارين كوچمان كردهوه ناو شار، له رى وپنهيهكى قوتايبيه كانم به مهر و بزنى شوانيكه وه له ناو ئه و دهشته سه وزه دا، له گه رهكى كانى ئاسكان، گرت:

خوپين! «ياخوا بهر خوردارين، ياخوا پيڭگن بۆ كورد تا لهم بى دهر پييانه رزگارمان بكهن؟! ئينجا تيبگه چۆن بيري كوردايه تي له ميشكى هممو كورددا ته قيوه ته وه... جا سه ير ئه وديه كه بۆ باوكم ده گيپرايه وه كه نيشانه كه م وا شكاندوهه پيى وتم: «رۆله ئه گه ر كورى من بيت ده بى سوارى، تفه ننگ چيى، هممو شتى كه له ده ست كورپك بى بيزانيت، چونكه تۆ له تيره ي هممه وه نديت، له بهر ئه وه ئه م هاوينه نا بى بيبسته وه تا فيتري مه له كردن ده بيت، تفه ننگيكي راو به خالت ده كريت كه ليتره فيتري راوت بكه م، فيتري سواریت بكه م، ئينجا بيبته بيچوهه هممه وه ند بيچوهه كورد!».

له وه بهر، ۱۹۳۱/۲/۴، به هۆى هاوپي خۆشه ويستمه وه مامۆستا (نورى ئه فه ندى حاجى سالىح ئاغا) گه شتيكى تری وام كرد، سه يران بو، نزىكى بيست قوتايى له گه ل سه ر مامۆستا (عه لى كوردى) (۱) دا چووبويينه (قۆزیه شكوا) (۲)... به بهرگى ديده وانبه وه به خۆم و تفه ننگه كه م و وپنه گره كه مه وه چومه... به رپان له ده وری كانيه كه ی قۆزیه شكاودا راخستبو... بى، ره نگین به هاریكى سه ير بو؛ سه ماوه ر و قور... مه ر و مالات له دوور ده له وه ران، چار... يه جگار جوان بو:

جى هه ر قۆزیه شكاوه: وپنه ی خۆنه بينراوه: مه شهو ر و زۆر به ناوه

بروانى له هه ر لاوه: ده سته ی كچان و لاوه: وه ك چنار و لاولاوه

پاشان له وى نه وه ستاين، چووبينه (موشيرناوا). له وى هه وارمان داكوتا. چاييمان ده مكرد، به رپه مان راخست، گۆرانيمان وت، ده ستمان كرد به قسه ی خۆش... ئينجا چووبينه راو. پاشان ده ستمان كرد به نيشاننانه وه و ده مانچه ته قاندىن... ئينجا به گرده بوونه وه و گوپگرتن له گۆرانى قه تار و نيه شه وى لاديه كه م. دوایى يارى سى باز و كه وشه ك، بوخچه به گهردانى، راكردنى... ئىتىر (شېخ سه لامى بوپژ) (۳) هات، ئه وپش گه لى خۆشخوانى خۆى بۆ خويندینه وه، پاشان نان خورا، به لام چەند به خۆشيه وه ده مانخوارد، په رده پلاوى تپدا بو، كه هه ر كورده ده يزانييت.

(۱) عه لى كوردى: عه ليه فه نى: كا كه عه لى؛ ده ربه رى ئه م مامۆستا به رپزه زانبارى كه مه، ئه وه ی هه يه: له سه رده مى عوسمانيدا ئه فسه رى سوپا بووه، نازاين روتبه ی چى بووه، براده رى نورى سه عيب بووه، هاتۆته سليمانى به مامۆستايى، له زۆريه قوتايخانه كانى ئه وسادا مامۆستايى كرده وه، رووخۆش و قسه نه سته ق، چووبوه دلى هممه وانه وه، له ناوه راستى په نجاكاندا به به هه شت شادبوو، ده لپن به نه سل تورك بووه.

(۲) به رپاى مامۆستا جه مال بابان: ده كه وپته شوپنى گه ره كى مامۆستايانى ئىستا، ئه وسا قۆزیه شكوا ئاوى هه بوو، يا به هاران ئاوى تيا ده ژيايه وه، سه يرانكه ر بۆ ده چو به لام دار و دره ختى نه بوو... ناوه كه شى ده بى له وه هاتپى كه قۆزى سه يرانكه رى لى شكاوه. (بروانه: جه مال بابان، سليمانى شاره گه شاهه كه م، به شى دوو، ده زگای رۆشنبيري بلاكردنه وه ی كوردى به غدا، ۱۹۹۸ ل: ۲۶۲).

(۳) سه لام: (۱۸۹۲ - ۱۹۵۹/۳/۳) شېخ سه لامى شېخ ئه حمه دى عازهبانى، شاعير و كه سايه تى سياسى و كۆمه لايه تى ناسراو، باوكى ناهيده شېخ سه لامه، تپكۆشه ر و كه سايه تى ناو بزاقى رزگارى نه ته وه بى و جوولانه وه ی نافرته تانى كوردستان.

كۆشش بۇ نووسراوانى كوردى

پەنگە من لە ھاوړېتكانم سا كوردېي يان بېنگانە كەس نەمايەن لەلای نەمدركانديب كە نيازى من، پېتكهيتناني (نووسراوخانەپەيكى) گەورەى كوردىيە، زۆر كەس هەن بەكۆكردنەوى پولهوه خەريكن، هەن بۆ وینە كۆكردنەوه هەول دەدن، هەن بۆ شتى تر دەسووپینەوه، بەلام من ئارەزووى ئەوانە هېچيانم نيبه، بۆ هېچيان ناگەرېتم بۆ نووسراوى كوردى نەب، ئەم بېرەش كورې ئيمپروۆ كەللەم نيبه^(۱)، لە سالى ۱۹۲۶م هوه من تەقەللا دەدەم تا ئيمپروۆ، ئەمەش لەوهوهيه كە دلم بۆ كورد بووتە كەباب. دەبينم لە هېچ شوپيتيگهوه ناوى نووسراوهى كوردى نيبه، كەچى نووسراوهى بېنگانە لەناو خانووى كورديشدا وەك ليژنەدار كەلەكە بووه... ديارە ئەمەش لە زۆرى بېنگانەوه بووه كە كورد و نەيارانيشى لە زمانى كوردى شارەزا نين بەلكو زۆر بېنگانە هەن دەلېن كورد زوبانيش و نووسراوهى نيبه... منيش يەكې بووم لەو بېردارانە، بەلام كە بېنينم پيش خواردنەوه كەلكى كورد ناگرې، لەلايهكى ترشەوه دەمزانى كە زوبانى كوردى هېچ لەم زوبانە زیندووانەى ئیستنا كەمتر نيبه بەلام ناسەرەخۆبى وای بەسەردا هانیوه، لەولاشهوه كە دەمبېست بېنگانە خەريكن هەرچى نووسراوانى كوردستان هەيه بېيكن، هېچمان لەناودا نەهيتن لەبەر ئەم شتانه كەمەرى پەرودەرەكردنى زمانى كوردىم بەست. گفتم بەخۆم دا هەتا لە توانامدا بۆ نووسراوهى كوردى كۆيكەمەوه كە گەورەترین نووسراوهخانەى كورد لە دونیادا بەهیتنە بوون!! تا ئیستنا كۆمەلتيكى بۆ شوامرم لە چاپدراوانى كوردى (كۆن و تازە) كۆكردۆتەوه. لە دەستنووسيشم دەستكەوتوو. بەپراستی ئەمجارە تەقەللايهكى يەجگار گەورەم دا، كۆششيتكى زۆرم كرد، سەرپيكم هەبوو و هەزار سەودا، بەهەر چوارلادا، سلیتمانی و دەوروپشتیم دەپشكنی، ئەمەش بەكورتى ناوى ئەو شتانهيه كە هەولم بۆ داوه و دەستم كەوتووە ياخود بەلتيبيان پۆ داوم دەستم بخەن.

پيتشكەوتن^(۲): يەكەم پوژنامەيه كە بەكوردى لە سلیتمانی دەرچوو، پرە لە شتى زۆر ناوازه كە بۆ كوردستان بەكەلك دى، نووسينيتكى زۆر جوانى تيدايه. نوژمارە نەبى هەر (۱۱۸) ژمارەكەيم لە خزميكم چنگ كەوت.

(۱) ئەم رستەيه دەقوادەق بەعەرەبى ئەمە دەگریتەوه: «... وهذه الفكرة ليست ببنات أفكارى اليوم»... زۆر جار ئيمەى نووسەرانى باشوورى كوردستان بەعەرەبى بېر دەكەبنەوه و بەكوردى دەبنووسين، ئەمەش خەوشيتكى بەرچاوى نووسينە.

(۲) پيتشكەوتن: هەفتەنامەيهكى سياسى و كۆمەلايهتى و ئەدەبى بووه، خاوەن و سەرنووسەرى مستەفا پاشاى يامولكى بووه، لە ۲۹ نيسانى ۱۹۲۰ ژمارەيهكى دەرچوو، لە ۲۷ تەمموزى ۱۹۲۲ دا ژمارەى دەرچوو، بەهەمووى ۱۱۸ ژمارەى لى دەرچوو... مېجەرسۆن دامەزرتينەرى بووه، لەسەر ناوى پوژنامەكەوه وشەى (سليتمانی) نووسراوه، كە شېخ مەحمود گەرايهوه سليتمانی دەستبەجى ئەم لە دەرچوون كەوت و (بانگى كوردستان) جيتى گرتەوه. لە ۱۹۹۸دا وەزارەتى پوژنبيرى بەبۆنەى ۱۰۰ سالەى پوژنامەگەرى كوردبېهوه هەموو ژمارەكانى ئەم هەفتەنامەيهى بەجوانى بەچاپ گەياندەوه، ئەو كارە لە كۆكردنەوه و نامادەكردنى عەلى ناجى عەتتار و سېروان بەكر سامى بوو. بۆ زياتر پخوانە: پيتشكەوتن يەكەمىن پوژنامەى سليتمانی، پيتشكەى د. مارف خەزنەدار ۱۹۹۸ هەولير، وەزارەتى پوژنبيرى.

پوژى كوردستان^(۱): ژمارەى ئەم پوژنامەيهشم تەواوكرد، دوو سى ژمارەى پوژنامەى (بانگى كوردستان)^(۲) يشم دەست كەوت كە بەم پيتيه (بانگى حەق)^(۳) لى دەرچى هەموو پوژنامەكانى سليتمانىم هەيه.

ژيان^(۴): ئەم پوژنامەيه ئيستاش لە دەرچووندايه، بۆ (۲۶۰) ژمارە (۴۰) دانەم دەويست، ئەويش ھاوړيتيەكم بەلتينى دامى لە چاپخانە بۆم بدۆزيتەوه.

كەوابوو لەگەل ئەم چەند ژمارەيهم نزيكى (۵۳) ژمارەم دەستكەوى هەرچى پوژنامەى سليتمانى هەيه: (پيتشكەوتن، بانگى كوردستان، پوژى كوردستان، ئوميدى ئيستيقلال^(۵)، بانگى حەق، ژيانەوه^(۶)، ژيان) كە بەكۆمەل (۴۸۹) پوژنامەم دەبى.

(۱) پوژى كوردستان: پوژنامەيهكى سياسى و كۆمەلايهتى و ئەدەبى بوو، ئورگانى حكومەتەكەى شېخ مەحمود بووه لە سليتمانى، خاوەنى ئيمتياز و بەرپرسى م. نورى بوو، لە ۱۵/۱۱/۱۹۲۲دا ژمارەيهكى دەرچوو، لە ۳ى مارتى ۱۹۲۳ دا ژمارەى دەرچوو، تيكرا (۱۵) ژمارەى لى دەرچوو. مامۆستا جەمال خەزنەدار لە سالى ۱۹۲۳دا هەموو ژمارەكانى بەپيتشكەويه نامادەكرد و كارگيرى گشتى پوژنبيرى كوردى - وەزارەتى راگەياندن لە بەغدا لە چاپتيكى جواندا بلاوى كردەوه.

(۲) بانگى كوردستان: پوژنامەيهكى زانستى، كۆمەلايهتى، ئەدەبى، سەرەخۆ و سەرەست و ميللى هەفتەبى بووه، خاوەنى ئيمتياز و بەرپرسى مستەفا پاشاى يامولكى بووه، لە ۲ى ئەيلولى ۱۹۲۴ ژمارەيهكى دەرچوو، لە ۸ى حوزەيرانى ۱۹۲۳ ژمارە (۱۴) لى سليتمانى دەرچوو، هەررا سى ژمارەى تريشى لە بەغدا دەرچوو، لە ۱۹۲۶دا، ئەم پوژنامەيه ئورگانى (كۆمەلەى كوردستان) بوو كە يامولكى لە سليتمانى پوژى هەينى ۲۱/۷/۱۹۲۲ دا پەرزاند. مامۆستا جەمال خەزنەدار ژمارەكانى ئەم پوژنامەيهشى بەپيتشكەويه نامادەكرد و بەرپوهرەبەريەتى پوژنبيرى كوردى - وەزارەتى راگەياندن لە بەغدا بەچاپتيكى جوان بلاوى كردەوه.

(۳) سياسى هەفتانە بوو، لە ۱۹۲۳ لە سليتمانى وەك ئورگانى حوكمى شېخ مەحمود دەرچوو، ژمارە سىتى بەروارى پوژى شەمه ۱۲ نيسانى ۱۳۳۹ى پۆمى پيتويه، ئەدمۆنس لە ئەشكەوتى جاسەنەدا بەدەسنووسى باهەتەكانى چنگ كەوت، چاپ نەكراو بلاونەكرايهوه.

(۴) ژيان: سياسى ئەدەبى كۆمەلايهتى بووه، هەفتانە بووه، لە ۲۱/۱/۱۹۲۶ ژمارەيهكى لە سليتمانى دەرچوو، لە ژمارە (۴۰۶) هوه پېرەمپيرد بووه خاوەنى هەتا سالى ۱۹۳۸ بەردەوام بوو و تيكرا ۵۵۳ ژمارەى لى دەرچوو. «پخوانە: جەمال خەزنەدار رابەرى پوژنامەگەرى كوردى - بەرپوهرەبەريەتى پوژنبيرى كوردى - وەزارەتى راگەياندن بەغدا ۱۹۷۳ - بەبۆنەى يوئىلى ۷۵ سالەى پوژنامەى (كوردستان) هوه چاپ كراوه».

(۵) ئوميدى ئيستيقلال: ئەدەبى و كۆمەلايهتى و ئابوورى رەسمى بوو، حەفتانە بووه، تيكرا (۲۵) ژمارەى لى دەرچوو، بەرپرس و سەرنووسەرى رەفيق حيلمى بووه، لە ۲۰ ئەيلولى ۱۳۳۹ى رۆميدا يەكەم ژمارەى لە سليتمانى دەرچوو. «بۆ زياتر پخوانە ژنەدرى پەراويزى ژمارە (۴)».

(۶) ژيانەوه: هەفتەبى رەسمى بووه. لە ۱۸ ئەيلولى ۱۹۲۴ ژمارە يەكى لە سليتمانى دەرچوو، تيكرا (۵۶) ژمارەى لى دەرچوو، دواى رووخاندنى حوكمى شېخ مەحمود ئەم پوژنامەيه ئورگانى داگيركەرانبووه. «بۆ زياتر پخوانە ژنەدرى پەراويزى ژمارە (۴)».

ژمیر ۱۹۳۱/۳/۲: نووسراوهیه که به نووسین شکستهی فارسی نووسراوه، پره له نامه‌ی رهنگاوره‌نگ به فارسی بۆ فیتروونی پیاو، ژمیری کوردی له هاورپیه‌کم سهند، ئەمەندە کۆنە له رزیندایه، (۲۱۵) سائە نووسراوه‌تەوه که له سالی ۱۱۳۵هـ دا نووسراوه، نووسینه‌که‌ی یه‌جگار جوانه، ناوه‌که‌ی نازانم.

.....^(۱): ئەمەش چیرۆکیه‌که (توفیق ئەفەندی حاجی ئاغا فەتحوللا)^(۲) له تورکییه‌وه کردویتی به‌کوردی، (۲۱۶) لاپه‌ریه، چیرۆکی ئینگلیزیه‌یه باس له ژن و پیاو ده‌کا. یه‌جگار خۆشه.

شیخی سەنعان: ئەمیش نووسراوه‌یه‌کی کوردییه، دوو سێ شتی تری تیدایه، نامە نارده‌کن (مامۆستا زێهر) بوژی ناودار که بۆم ره‌وانه‌کا.

گۆل‌ده‌سته: ئەمەش نووسراوه‌یه‌کی جوانه، له (داریکه‌لی) یه‌وه فەقیه‌ک گفتی دابوو به‌هاورپیه‌کم که بۆم بنیری.

عه‌به‌په‌نجی: ئەم کارابه‌په‌نجیه‌کی پێنجوینییه، هه‌رچی شه‌وی زستانه‌ به‌م ته‌رحه‌ رابده‌بویری؛ هاورپیکان و دراوسیکانی له ژووره‌که‌یدا گرد ده‌کاته‌وه، تا هه‌لیکی دره‌نگ نووسراوی کوردی ده‌خویننه‌وه... ره‌نگه‌ هه‌شت نۆ نووسراوه‌ی بی، هه‌موو به‌خۆشخوانی چیرۆکن و نووسراونه‌تەوه، به‌ته‌قه‌للایه‌کی یه‌جگار چنگ ده‌کون، زۆریان له ۳۰۰ لاپه‌ره‌ زیاترن، هه‌موو چیرۆکی کوردین، دوو سیه‌کیانی پیشان دام: (به‌دیعوولولک، موختارولولک، داستانی رۆسته‌م و جیهانگیر) یه‌جگار مه‌راقده‌ر بوون. به‌لینی دامی یه‌کیه‌کم بۆ بنیری ئەوانی تریشم له هاورپیدا بۆ بدا به‌نووسینه‌وه...

مردنی بیغه‌مبه‌ری: ئەمیش نووسراوه‌یه به‌خۆشخوانی مردنی پیغه‌مبه‌ری به‌زمانی کوردی هه‌ورامی پیشان ده‌دا، ۲۰ لاپه‌ره‌یه‌ک ده‌بێ، عه‌لی عارف ئاغای هاورپیم دایم...

جگه‌له‌مانه‌ زۆر که‌س له‌وی گفتی دامی که ئەم ته‌رحه‌ نووسراوانه‌م ده‌ست بخا، ئەوانه‌ش به‌شیکیان مه‌لان، ئەوانی تریان هاورپیی خۆمن... هاورپیه‌کی تریشم به‌لینی ئەوه‌ی دامی که کۆمه‌لێکی گه‌وره‌ خۆشخوانی بووێه‌کانی کورد (له‌ کۆن و تازه‌م) بۆ ره‌وانه‌ بکا.

«ناخ ئەم گفتمان به‌جی هینرانایه!»

به‌غدا ۱۹۳۱/۳/۷

ئیتیر له پاش ئەمه‌ی له‌شمان هیندار، بیمران هوشیار بووه‌وه، به‌کۆمه‌ل له‌ رۆژی ۷ی مارتدا ۱۹۳۱م گه‌راینه‌وه به‌غدا، گه‌لی له‌وی خۆشمان رابوارد، به‌لام جیابوونه‌وه زۆر کاری کرده‌ دلمان. له‌ نوست و دانیشتن و هه‌لسان و خواردنا لای خۆمان ده‌هاته‌وه یاد، جیگه‌ و بانیتی ترمان ده‌هاته‌ پیتش چاو، به‌ته‌واوه‌تی ناگرستان بوو له‌ چاو ولاتی خۆماندا... به‌لام چونکی له‌ پیناوی به‌رزی ولاندا ئەم که‌شمه‌که‌شه‌ ده‌که‌ی، هه‌ر خۆشه. هه‌ر سه‌ره‌ریه‌یه... ئیتیر بۆی ولان!...

کورد و کۆمه‌لی گه‌لان ۱۹۳۱/۳/۷

ئیمیرۆ به‌ته‌واوه‌تی بۆم ده‌رکه‌وت که کۆمه‌لی گه‌لان بۆ حکومه‌تی ئینگلیزی نووسیوه که ئەو ئەمه‌که‌ی له‌ حه‌لی خۆیدا به‌کورد دراوه‌ ده‌سته‌جی به‌جی به‌یتن. لێره‌شه‌وه‌ چه‌شنی ته‌لغورافه‌که‌ نیتیرایه‌ سلیمانی بۆ کۆمه‌له‌که‌؛ بیستم له‌وی (توفیق قه‌زاز)^(۱) له‌ ناوه‌راستی چایخانه‌دا ئەو قسانه‌ی به‌رامبه‌ر به‌کورده‌کان خویندبووه‌وه. واش ده‌لین که‌ گویا بۆ (حوزه‌یران) چه‌ند که‌سیه‌ک له‌لایه‌ن (کۆمه‌لی گه‌لان) وه‌ له‌ جنیغه‌وه‌ رووه‌ عیراق ده‌جوولین به‌کوردستانی خواروودا ده‌گه‌رین بۆ ئەمه‌ی راستی کاره‌که‌ به‌ته‌واوه‌تی تییگه‌ن... هه‌ر واشم بیستوهه‌ که‌ هه‌ر له‌و حه‌له‌دا ده‌ست ده‌کری به‌پیکه‌تانی ئەو شتومه‌کانه‌ بۆ کورد. که‌ گۆبا به‌هه‌موو کورده‌کانی ژووروی عیراق (سه‌رداریکی کورد) یان ده‌بێ، کۆمه‌لێکی یاریده‌ی ئەو سه‌رداره‌ ده‌دا، هه‌رچی دراوی کوردستان هه‌یه‌ له‌ خۆیدا به‌خت ده‌کری وه‌ک جارێ ناینیتره‌ پایته‌خت!... ئیتیر بزانیان خوا چیان به‌سه‌ر دینێ، بۆ ئەو حه‌له‌ی که‌ رۆژی راستی ده‌رکه‌وی... ده‌میکی دوور نییه‌!!

هه‌والی سلیمانی

هه‌ر له‌م رۆژانه‌دا گه‌لی ئۆتۆمبیلی که‌ چووبونه‌ هه‌له‌بجه‌ دیسانه‌وه‌ له‌ ریتی (نالان) دا به‌ر گولله‌ و رووتکرده‌وه‌ی چه‌ته‌ی شیخ مه‌حمود که‌وتبون. موهه‌ندیسیکی ئینگلیز و حه‌مه‌ کاکه‌ی یاریده‌ده‌ریان

(۱) توفیق قه‌زاز، توفیق حاجی ئەحمەد قه‌زاز (۱۸۹۸-۱۹۵۵) که‌سایه‌تییه‌کی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و خاوه‌ن مولکی سلیمانی بوو، له‌ سییه‌کانه‌وه‌ به‌شداری چالاکیه‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ده‌کرد، به‌تایبه‌ت له‌ رده‌کرده‌وه‌ی پیلانه‌کانی حکومه‌ت بۆ به‌رپه‌چوونی هه‌لبژارده‌ ساخته‌که‌ی ۱۹۳۰، یه‌کتیک بوو له‌ رابه‌رانی ۶ی ئه‌یلول له‌ سلیمانی، تازه‌گه‌ری به‌کار و پرۆژه‌ بازگانییه‌کانی دیاریبوو، بنیاتانی ئەپارتمانیکی گه‌وره‌ و هاوچه‌رخ له‌ خوار مرگه‌وتی گه‌وره‌، ده‌سته‌هینان به‌و زه‌ویانه‌ی سه‌رچار و گۆرینیان بۆ هاورپیه‌وه‌ و جیی گه‌شتوگوزار، بنیاتانی خانویه‌کی جوان ریکویتیک به‌پیتی ئەندازه‌یه‌کی تازه‌ که‌ به‌ (قه‌سه‌که‌ی توفیق قه‌زاز) ناسرابوو... ناوبراو باوکی: سه‌ره‌ست، سه‌رچل، نامیق، فائق، سامان، ره‌فیق، شه‌فیق، زه‌کیه‌ و شه‌وییه‌، له‌و بنه‌ماله‌یه‌ که‌سایه‌تی ناوداری تیا هه‌له‌که‌وتوه‌، وه‌ک به‌هه‌شتی سه‌عید قه‌زاز وه‌زیری ناوخۆی به‌ر له‌ ۱۹۵۸ که‌ برازای توفیق قه‌زاز. و زاواشی بوو، د. شه‌فیق قه‌زاز وه‌زیر له‌ حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستاندا.

له ته كدا ده بڼ، نه وانیش بهر ده كه ون. لهو شتومه كانه ی ئینگلیزه كه پیتی ده بڼ (وټنه گرتیكى) باش ده ست (كامیل)، سه ركۆمارتیكى شیخ مه محمود، ده كه وئ، نه مه ش به كه لكی نه وان زۆر دئ كه زۆرداری بیگانه و گهلئ شتی تر به سایه ی نه وه وه ده كه وټنه سه ر لا په رهی میژووی كورد!

یه كئ لهو فرۆكانه ی ده چټه قه رده داغ، بۆ پاراستنی نهو له شكره ی كه ده چن بۆ ده ركردنی چه ند پیساویكی شیخ له وئ، له نزیکى شاخه كانی قه رده داغه وه تووشی گولله ی چه ته كان ده بڼ، بالئیکى فرۆكه وانه كه بریندار ده بڼ، له ترسی كه وتن، به شتوبه یه كى شیرزه دټه وه سلیمانى.

نووسراوه ی كوردی (۱۹۳۱/۳/۲۰)

به راستی له سه یر به ده ره من له شوئینتیكى وهك (ئیمام مووسا) دا له كابرایه كى عه رهب یاخود عه جه م شه ش نووسراوه ی كوردیم چنگ كه ویت كه له ۷۰۰ لا په ره زۆرتربن: (ئه سه كه نده ر نامه، عه دیم شاه، قه ره مان، رۆسته م و زۆراب، سیاه جه نك، هه فته خان).

تورك سه ردارئیکى كورد ده خانه به ندیخانه وه (۱۹۳۱/۳/۲۲)

(خوئنده واره كانمان ده یزانن كه حكومه تی تورك له پاره وه تا ئیستا سه لاهه دین به گى كوری شیخ سه عید، گه وه ی هه رای كوردی را بردوی را گیر كرده بو، نه وه ش له پیش نه وه ی نه م هه رای دواییه له كوردستاندا بقه ومئ. شیخ سه لاهه دینیش له بهر نه وه گیراوه كه گویا له لایه ن (كۆمه لئ خوئیبیون) ی كورد وه وه كه له سوریه یه نبراره ته توركیا بۆ نه وه ی هه رایه كى تازه هه لگیر سیئتی.

ده مئیکى به سه ردا چوو، نه ویش هه ر له ژئیر قسه لئ وه رگرتن و قسه لئ ده ره ئیناندا بو، هه تا نه م دواییه كه رۆژنامه كانی توركیا به هه موو لایه كیاندا بلا و كرده وه كه حكومه ت ده سال و نیوی بۆ داناوه كه له به ندیخانه دا به پیته ونده وه بمئیتته وه. كه گویا هئیشتا به زه بییان پیادا هاتوته وه، چونكو «چئینشینى هه موو» داوا ی له سپداره دانی كرده بو!!

به غدا، رۆژنامه ی: سه ده ل عه هد، ژماره ۱۸۵
رۆژی یه كشه مه، ۲۲ ی مارتى ۱۹۳۱ م

جه زنى نه ورۆز (۲۲ ی مارتى ۱۹۳۱)

له راستیدا پیساو هه تا خوا حه ز ده كات ده شئ دلخۆش بڼ، چونكى له م رۆژه دا كورد هۆشى هاتوته وه بهر خوئى، رۆژی ره شی له رۆژی رووناكی جیسا ده كاته وه. مه به ستم نه وه یه به خوئى زانیوه كه (نه ورۆز) رۆژئیکى پاکی رووناكی خوئیه تی، كه ده شئ هه موو حه لئ به پروویئیکى خوئشه وه به پیره وه به چئ چونكو له رۆژئیکى وه كو ئیمپرۆدا بووه كورد له ده ست دۆژمنئیکى زۆرداری رزگاری بووه كه وتوته وه رۆژی رووناكی پیشووی، كه ئیتر خوئى خوئى به رتیه ده برد، تا پیشكه وت و نهو حكومه ته گه وره یه ی پیکه ونا!... ئیستاش كورد لهو تاریكییه دایه. خودایه نه مجاره ش ده ست بده یته وه بالئ فه ره بدوون و كاوه یه كى تری بۆ به رخصئینی تا له ده ست زۆری بیگانانى رزگاری بكات!...

نه وه ی كه یه جگار دلئ خوئش كردم نه وه بوو له شه وى یه كشه مه وه ۲۲ ی مارتدا له سلیمانى (حاجى ته و فسیق به گ) (۱) بوئی ناودار لای باغى (پوره به گى) (۲) یه وه كۆرئیکى جوانی پیکه وه نابوو، هه موو پیساو گه وره كانی بانگ كرده بووه نه وئ...، به كه یف و زه ماوه ند تا ده مئیکى درئژ را یانباوردبوو.

له لایه ن دوو سئ كه سه وه وته درابوو. به گۆرانئیه كى جوان كه حاجى خوئى قسه كانی بۆ هه لبه سیوو. قوتا بییه كان دلئ نهو گوئگرانه یان گه شان دیوه وه.

به لام داخى گرانم بۆ نواندنی گه وره یه تی نه م جه زنه پیروزه ئاگرئیک پئویست بوو. به لام ره شه بایه كى به هئیز نه وشه وه هه لئ كرده بو، نه یه ئیشتیوو بیکه نه وه. نه مه ش نهو خوئشخوانیانه یه كه حاجى به تاییه تی بۆ نه ورۆزی نه مسالئ رئیک خستوه، كه نهو شه وه ش به گۆرانئیه وه وتراوه:

موژده بڼ سال گه رایه وه
ئاگرى نه ورۆز كرایه وه
به فرى زستان توایه وه
گژ و گىا و گول ژیا یه وه

نوخشه بڼ له كوردی هه ژار

گول له باغدا خوئى ده نوئینئ
بولبول به روویدا ده خوئینئ
هه ور مـروارى ده پرژینئ
شه مال زینده گانی دینئ

ئیرگس مه سته و چاو به خومار

وا فه رشى چیمه ن راخرا
گولاله بوو به شه وچرا
گول ده سته یان به ست وهك برا
نه سرین و لاولاو تئیک خزا

هاتنه له نجه سه روو و چنار

بولبول شه وه به ئاواته وه
باده ی شه ونم ده خوواته وه
ده لئ وانه ورۆز هاته وه
به زدان ده روویهك بکاته وه

ئیمه شی پئ بکه وینه به هار

(۱) پیره مئیدی شاعیر و رۆژنامه نووس: ۱۸۶۷-۱۹۵۰.

(۲) باخى پوره به گى: یه كئیک بووه لهو باخانه ی له شار و ده روو پشئیدا زۆر بوون، سا بۆ گه شت و سه یران یان بۆ سه وزه و میوه ی هاوینه (بیستان). نه م باخه له جئى ئاشى عه له تریكه كه ی جارن بووه كه ئیستا بینای قوتا باخانه ی نهوجه وانانى مه لا كاكه حه مه ی له سه ره و راسته وخۆ له به رده م (قه له نده رخانه كه ی پیره مئیردا بووه.

ئەو جەژنە پیرۆزەییەکی مامۆستا کەرم سەعید زانستی بۆ نووسەری ناردوو لە پشتەکەمی نووسراوە:
گیلاسی کچم جەژنە پیرۆزی لە گشت لایەک دەکا. سەرئەنجام ناوهرۆکی شیعری سەر کارتەکه بده.

وێنەی کارتی جەژنە پیرۆزەکه

دەنگی سلێمانی

- ١- ئێستە لە عێراقدا هەرچی لەشکرێک هەبە بەکۆمەڵ لە سلێمانین، حکوومەت وای دانووە لە یەکێکی نیساندا دەست بکات بەجوولان بۆ سەر شیخ مەحمود^(١).
- ٢- ئێستە شیخ مەحمود لەناو قەرەداغدا یە که لە ناوچەکهیدا لەشکرێ عەرەب هەبە.
- ٣- فرۆکیەک لە پێی قەرەداغدا زۆر بەرز دەبێتەوە، لەبەر بێ باایی سەرئەنگرێ دەبێ. لەو کاتەدا بەر زوی دەکەوێ بۆمباکانی دەتەقین، بەفرۆکە و دوو ئینگلیزەوه دەیانکا بەخۆل.
- ٤- لە سەرکردانی جاف (حەمەد بەگ) گیراوه، چونکو جاف و تویانە هەتا سەردارکمان بۆ دانەنێن هیچ (١) جێگای خۆیەتی لێرەدا ئەوه بەهێنەوه یاد که سوپای عێراق هەمیشە خەریکی لێدانی کورد و کاولکردنی کوردستان بووه، جا لێرە لەو راپهێی (د. رحیم عجبینه) بەباشتر نازانم که لەم بارهیهوه دەلێ: (عندما أعلن وزير الدفاع جعفر العسكري في ١٩٢١/٥/٢٦ بدفع من المندوب السامي البريطاني، قانون التطوع للجيش ودعوة العراقيين الأنخراط به، أهدت الحكومة البريطانية بالمناسبة بطاريتي مدفعية جبلية إلى الجيش العراقي وكان مغزى ذلك واضحاً. فالهدية موجهة ضد الشعب الكردي، وبعد التطوع إرتفع عدد القوات المسلحة من بضع مئات الى ٦٥٠٠ جندي؛ لكن الحكومة لم تكتف بذلك وحاولت أن تشرع قانوناً=

نادهین بەحکوومەت. لەسەر ئەوه (کەرم بەگ) ی برای هەلساوه هاتۆتە لای خانەقینەوه مەرگەلێکی بێ شوماری مەلێکی عێراقی رارفاندوو که وەکو دەلێن لە ٤٠٠٠ مەر بەولاو تر بووه.

بۆ بۆنە هەلسانی جاف دەنگێکی تر هەبە گوایا لە کاتی رۆیشتنی چەند سواریکی جافدا بەبەر یانە پۆلیسەکاندا دەستریژێکیان ئاراستە دەکری، لەو جافانە برایەکی بچووی حەمەد بەگ پێتو دەبێ. لەسەر ئەوه جافەکان هەرا دەکەن، خۆیان کۆ دەکەنەوه و دینە سەر ئەو پۆلیسانە، لە پاش کوشاریکی زۆر چوار لە پۆلیسەکان دەکوژێ... بردنی مەرەکانی فەیسەلی لە پاش ئەوهوه دەبیت.

ئەم قسەیهی دوايي له يەکیکی شارەزا پرسراوه، بەلام گرتنی (حەمەد بەگ) یش راستە.

٥- لە مووسل هەرایەکی پیس لەناو ئاسووری و عەرەبدا پرووی داوه، که لە سلێمانی هەتا دیت کەمەری برابەتی کورد و ئاسووری توندتر دەبەستری.

عەقەر قووف ١٩٣١/٣/٢٦

چل و پینج قوتابی و مامۆستایەک - مامۆستای مێژوو- رۆژی هەینی بەیانی زوو تازە رۆژ لە کەل سەری دەرھێنابوو، تیشکەکەمی شەپۆلەکانی زێی دەجەلی بەسەرپۆشیکی زێین داپۆشیبوو. لەلایەکەوه مەل لە ئاسمانەوه سەرەوژێر دەهاتە خوارەوه بەرسنگی دەدا بەئاوێکەدا، دیسانەوه دیدایەوه لە شەقەمی بآل و دەچوووه بەگژ ئاسماندا، لەلایەکی تریشەوه کەشتیبە سپیەکان، گەمی رەشەکان لەناو ئەو ئاوه شینەدا لە هەر چوار لای ئاوهکە لارولەنجەیان دەکرد. کزەبايەکی خۆشی دەهات، بەراستی ئەو بەیانیبیە بەیانیبیەکی خۆش و پیرۆز بوو، ئەوسا زانیمان نرخی چەندە، چەند بەهاوارەکه گەراپنەوه!...

کاتیکت زانی هەر کەسە ملی کەریکی گرت و سواری بوو، هەر دەمییک بوو، ئەوئەدی پێ نەچوو خۆمان لەوبەر پردی (خر) گرتەوه. چوارنالی کەر، جووتە هاویشتی کەر، زەپینی کەر، تەپوتۆزی رێگا، قیژە مندالان، ترپە کەوتنە خوارەوهی قوتابیبیەکان، چاوی پیاوی کۆر دەکرد گۆپی کەر دەکرد، دەمی دەهینایە پێکەنین. دلێ دەگەشاندهوه، ئەوئەدی نەمابوو پیاو بەسەر کەرەکهوه هەلپەپێنی.

= للتجنيد الأجنبي عام ١٩٢٧، وأبرز رئيس الحكومة لائحة التشريع في مجلس النواب في ١٩٢٧/٦/٢٧ بمالي: إن مهام الجيش هي -الأمن الداخلي والدفاع عن الوطن-، وهكذا أنيطت بالجيش منذ تأسيسه مهمة بوليسية داخلية... واذا ما استعرضنا مسيرة الجيش منذ تأسيسه سنجد ان السلطة استخدمت باعتبارها قوتها الضاربة، ضد المظاهرات الجماهيرية والتحركات الفلاحية العشائرية واضرابات العمال والنشاطات الاجتماعية على الضائقة الاقتصادية وعلى المعاهدات العراقية البريطانية ومواكب العزاء الشيعية والثورات الكردية والحركات البيزيدية وإنتفاضتي ١٩٥٢ و ١٩٥٦) ومطالب الكرد بتطبيق المادة ٣ من الدستور المؤقت عام ١٩٦١ وثورة أيلول وگولان. (أ.ب) ولم يعصي الجيش الأوامر الصادرة اليه بذلك ولم يقف ولا مرة واحدة مع الشعب ضد السلطة. (من ١٣-١٥.

بۆ زیاتر بروانه: د. رحیم عجبینه، هل من تجديد في الموقف من الجيش؟! مجلة الثقافة الجديدة، عدد (١٠) سنة (٣٨) آب ١٩٩١ سوريا، دمشق.

ماموستا که شمان که تیه که بالابهرز، شان پان. ده موچا و سپی، قز زرد، نه و ندهی نه مابوو قاچی له زهوی بخشن. هه موو له ملا و له ولای کۆبوو بووینه وه ده مانداوان، قسه مان له گه ل ده کرد.

منیش نه مه ندهی لی چوو بوو مه پیشه وه، که ره کافان له ژیره وه ماچ و مووچیان ده کرد، هاو پیکانم بی نینگ، ئینجا منیش ها تمه قسه لیم پرسى: «نه فهدی له عه قه رقووف چی ده زانی، پیم ناهه رمووی؟» (موقدادی^(۱)) سه ری بهرز کرده وه و تزوی ته ماشای ئاسمانی کرد وه کوو بیر بکانه وه وا بوو. ئینجا دهستی کرد به وتن: «نه مه شوینتیکی میژوو بییه، له پیش عیسادا به ۳۰۰۰ سال کۆمه لی له شاخه کانی رۆژه لاتنی عیراقه وه هاتوون (کوسی) یان ناو بووه، بالباستانیان داگیر کرده وه. له ده می (کوری گالزۆ) پاشایه کیاندا ئیره ی دروست کرده وه. نه م کۆمه له نزیکى ۶۰۰ سال به سه ر ئیره دا فه رمانه و ا بوون.»

- لام وایه نه و کۆمه له له ئاری بوون. له سامی نه بوون!

- مه به ست نه وه یه بلیم کرد بوون؟

(۱) نه و ماموستایه بیان ناوی (ده رویش مقدادی) بووه، وه که له نامیلکه ی (خه باتی رۆشنبیران) دا ل، ۲۹، ها تووه. به لام ده مانه وی شتیکی له باره ی که سایه تی نه و ماموستایه وه بلیم: ماموستا «ده رویش مقدادی» یه کیک بوو له و ده بیان ماموستایانه ی حکومه تی عیراقی له سیبه کاندا بو درس وتنه وه له سوریه و فه له ستین و لوبنانه وه هیناوی، به یروبووهر له نه ته وه بییه عه ره به کان بووه، له گه ل ها وه له کانیدا وه که (ساطع الحصری، محمد عزة دروزة و کنفانی...) به یروبووهری نه ته وه بی عه ره بیان به شیه وه به کی به رچا و له ناو قوتابیه عه ره به کاندا بلا و کردیوه، به شیه وه به که له ۱۹۴۳ د و زا ره ته که ی (جمیل المدفعی) به ته واوی ته نگه تاو بوو، جا په نای برده بهر یاسای (سه نده وه ی ره گه زنامه ی عیراقی) که له ۱۹۳۳ ره شید عالی گه یلانی سه ره که وه زبران و حکمه ت سوله یان وه زبری ناوخۆ ده ریان کردبوو، بو دوورخستنه وه نه مانه له عیراق، بو به یاسا که به سه ر زۆر له و ماموستایانه وه که (ساطع الحصری و احمد قدری و درویش = المقدادی) و گه لی له هاو پ قه ومیه کانیان پراکتیزه کرا و به ده سته ستراوی بر دیا نه سه ر سنووری عیراق - سوریا و کردیان به و دیودا. بو زیاتر پروانه: (رجال ووقائع في الميزان، حوار مع الأستاذ، جرجیس فتح الله، دار آراس للطباعة والنشر؛ أربیل ط ۱، سلسله رقم ۶۷، ۲۰۰۱). شایه نی باسه، من بو خۆم له گو قاری (التلمیذ) که تایه ت بووه به مندالانه وه و له (ثانویه مرکزیه) له به غدا ژماره یه کی له شوباتی ۱۹۲۹ ده رچوه نه م نووسینانه ی (ده رویش مقدادی) م دیوه: ۱- أبو محجن الثقفي... ژماره س، مارتی ۱۹۲۹. ۲- عمرو بن العاص... ژماره پینج، ۳۱ مارتی ۱۹۲۹. ۳- نبذه عن تاریخ سامراء، ژماره شه ش ۳۰ نیسانی ۱۹۲۹. هه ره ها ده رویش ته لیکدای (تاریخ الامه العربیه) ی بو پۆلی دووی ناوه ندی داناه، قه باره یه کی گه وه ی ۴۰۰ لاپه ره یی له ۱۳۵۵ ک - ۱۹۶۳ ز (مکتبه الشرق - سوق السرای) له به غدا چاپ و بلاوی کرده ته وه، دانه یه که له م کتبه م که کتبه خانه که ی ماموستا عه بدوللا جه وه ره ی خوایه شو بوودا دیبه وه له کتبه خانه ی گشتی سلیمانی. به خه تی خۆی له بهرگی ناوه وه ی نووسیه: (خاوه نی په رتوکی میژوو ی گه لی عاره ب عه بدوللا توفیق جه وه ره - قوتابی ده ستانی ناوه ندی سلیمانی ته یی سه هه ۱۹۳۷ - ۱۹۳۸ م/ ۱۳۵۶ - ۱۹۵۷ ه). جگه له مه له شوباتی ۱۹۳۵ د له گه ل ده سته یه له روو ناکیبری نه ته وه په رستی عه ره ب له به غدا (نادی المثنی بن حارثة الشیبانی) یان دامه زراند و به گه رمی ته ده کۆشان بو جۆشدانی بیر و هه ستی عه ره یی له ناو خه لکیدا. بو زیاتر پروانه د. که مال مه زه ره چند لاپه ره یه که له میژوو ی گه لی کورد - بهرگی دوو، ده زگه ی موکریان، هه ولیر ۲۰۰۱ - ل ۳۳۴).

ئینجا من دهستم کرد به پیکه نین، نه ویش دهستی کرده وه به قسه کردن. وتی: کورده کان وا ده لیم، زۆر له بیگانه کانیش هه ر پیم له مه ده نین.

ئیترا کاتیکمان زانی ۳ سه عات و نیو به رتگا وه بووین، گه یشتینه عه قه رقووف: شوینتیکی ده شتیکی کاکی به کاکی، هه یچ ناوایی تیدا نییه، ناوی نیو سه عات لیه دووره، گه رم، ناشرین، هه تا بلیمت.

پیتی ناوی دابه زین، چووین سه یری ویرانه کانی بکه یین، هه یچی نه مابوو خسته کانی نه بی، به لام سه کۆیه کی پانی بالابه رز چوو بوو به ئاسماندا، ۴۵ گه ز بهرز بیوو، له خستی کال به سی نه زم ته واو بیوو، له ناو نه زمه کاندا قامیش و زه ل دانرابوو، بو نه روو خاندن.

خسته کان هه ر وا له جیی خۆیان مابوون. موقدادی ده یگوت:

- نه مه له ده می نه و پاشایه دا دروست کراوه، نوژیان له سه ر بانی نه و سه کۆیه کرده وه که ته ماشای گه رانی گه ردوون و نه ستیره و مانگ و رۆژ بکه ن.

نانمان خوارد، هه ندی وینه مان گرت، له بهر بی ناوی هه ره که بستن زمانیان ده رکیشا بوو، نه گه ر ناوه دانه که ی من و کوپکی تر نه بووایه، بیگومان زۆریان لار ده بوونه وه. چونکه له شوینتیکی زۆر دووره ده چوون ناویان تیدا ده هینا. ئینجا گه راینه وه، به لام له پتی کا زمیه وه که به ۲ سه عات و نیو بریمان... به لام نه وه ی ده شی بیوووم، تا که و له بیر نه چیته وه کرده وه ی ماموستا که یه... نه و هه موو ریبه ی به پی بری، هه ر تزویک بوو سواری کهر بوو... ناوی نه ده خوارده وه، ده یگوت:

- ئیمه بو نه وه ها تووین فیتری ناخۆشی بین، فیتری گه رما، ماندوو بوون، تینویتی، ناخۆشی سواری بوون... بو نه وه نه ها تووین له نجه ولار بکه یین. به تایه تی بو به سواری کهر هینانی که گیانیکی سوو کمان به به ردا بکات، لامان شوو ره یی نه بی سواری کهر بین، له پاش نه وه تا دراوی خۆمان نه ده یین به ئۆتۆموبیلی بیگانه.

نه وه له رتگا هه ر باسی دیده وانی رۆژئاوای کرده وه، باسی ولاتپه ره وه ی کرده وه، گیانی ولاتخۆشه و بستی کرده وه به بهر قوتابیه کاندا.

به راستی سه یرائی وا گیانسووکانه م بو هه لئا که ویتته وه: له زانین، له فیتریوونی ناخۆشی له رباوردن که لکه وه ره بووین. نه وه ی که لام جوان بوو دلمی رۆش کرده وه نه وه بوو له پر دوو کوردی دارو لوعه للمینم دی ها تبه ونه نه وی، منیش به زۆر سواری که ره که ی خۆم کردن، ماندووم هه ساندنه وه، که به وه کوردا یه تی خۆم پیشان دا^(۱).

(۱) له م ناسته دا ده سنووسه که کۆتایی به باسی گه شته که ی عه قه رقووف دین، به لام له نامیلکه ی خه باتی رۆشنبیراندا به شیکی تایه ت و سه ره خۆی ده خاته سه ر به ناوی (یه که م ده له تی کوردی...) و له پیتی باسه که وه دیناوه، له ناو ده سنووسه کانییدا نه م باسه م نه دیوه، به لام له بهر گرنگی باسه که وا لیره دا وه که خۆی دا یه دینین.

یه‌که‌م ده‌ولته‌تی کورد که له عیراقددا دامه‌زراره یاخود: ئاریه‌تی کورده‌واری

که له گه‌شتی (عه‌قهرقوون) بوومه‌وه. له نووسراوخانه‌کاندا به‌دوای هه‌ندیک سه‌راوه‌دا گه‌رام، تا تیروپه‌ر له بابه‌ت ئه‌و ده‌وله‌ته‌وه که (کاسییبه‌کان) له (بابلستان) دا دا‌بانمه‌زراندووه، زانیاری کۆ‌بکه‌مه‌وه، خودا و راستان ژماره (۲) ی گو‌فزاری (الاقلام) ده‌ست که‌وت، که له سالی ۱۹۲۸ دا له شاری به‌غدا چاپ کراوه و خاوه‌نه‌که‌ی (علی ضریف الأعظمی) بووه... له‌لایه‌ر (۱۴۳) ییدا به‌زمانی عه‌ره‌بی نووسیوی (أول دولة كردية قامت في العراق - أو: أریة الأکراد).

منیش وا له خواره‌وه ده‌ی‌گو‌رپه‌ سه‌ر زمانی کوردی، تا ئه‌وه‌ی (مامۆستا ده‌رویش مقدادی) له بابه‌ت میژووی ئه‌و ده‌وله‌ته‌وه و عه‌قهرقوفه‌وه پیتی گوتم ته‌واوی بکه‌م.

«له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌می پیتش له دایکبونی عیساسدا که باری خاکی عیراق تیک چوو‌بوو، شیرازه‌ی ئاسایش له ئەندازه‌ ترازو و ئازاوه و شه‌ر و شو‌ری ناوه‌وه سه‌رانسه‌ری خاکه‌که‌ی گه‌ته‌وه، له ناوه‌ند فه‌رمانه‌ره‌واییه‌ بچکۆله‌کانی ئه‌مه‌په‌ر و ئه‌وپه‌ری خاکه‌که‌دا، (کورده‌کان) ی دانیشتیوی ئه‌و شاخانه‌ی که که‌وتوونه‌ته‌وه ناوه‌ند خاکی (فارس) و خاکی (عیراق) ه‌وه، وریابوونه‌وه و راپه‌رین. له‌ناو خۆباندای پیتشه‌وایه‌کیان هه‌لبژارد که ناوی (کاندیش) بوو.

ئه‌و کورده‌وه له‌وه‌پیتش هه‌ندیک فی‌ری شارستانی پوون، که له عیراقییبه‌کانی کۆنیانه‌وه وه‌رگرتبوو، ئه‌و پاشاگه‌ردانییه‌ی ناو عیراقیان به‌هه‌ل‌زانی، هورۆمیان برده سه‌ر خاکی عیراق به‌و نیازه‌ی زه‌ویه به‌پیتشه‌که‌یان بچیتته ژیر چنگه‌وه، که پتووستیان پیتی هه‌بوو.

جاری له سه‌ره‌تاوه به‌شیک باکووری عیراقیان داگیر کرد، دوای ئه‌وه مرخیانی لی‌ خو‌ش کرد، هورۆمیان برده سه‌ر (بابل) و ده‌ورپشتی، ئه‌ویشیان له سالی ۱۷۱۴ ی پیتش زاینیدا داگیر کرد. (کاندیش) ی پیتشه‌وایان ده‌وله‌تیک بچوکی له خاکی عیراقددا دامه‌زراند، ئه‌وسا که ناویان نابوو (کردنیاش)، هه‌ندیکیش پیتیان ده‌گوت (ده‌وله‌تی کووسیبه‌کان).

له دوای (کاندیش) ه‌وه چهند خونکارێک هاتن، سنووری ده‌وله‌ته‌که‌یان فراوان کرد: چهند شاریکی باکووری عیراقیان داگیر کرد؛ ئه‌م ده‌وله‌ته‌ نه‌یکه‌ی (۵۷۴) سال ژیا؛ (۱۷۱۴-۱۱۴۰) ی پیتش زاین.

(۳۶) خونکار فه‌رمانه‌ره‌وایی تیدا کرد، یه‌که‌م خونکاریان ناوی (کاندیش) بوو، دواین خونکاریان ناوی (نادنشوما) ی دووهم بوو، به‌ناو‌بانگه‌کانی ئه‌و خونکارانه ئه‌مانه بوون: «کاندیش، گالزۆی یه‌که‌م، گالزۆی دووهم، نازم‌تاش، نادنشوما‌ی دووهم».

له ناوه‌ند ئه‌م ده‌وله‌ته‌وه و ده‌وله‌تی ئاشووری و خونکاره‌کانی خاکه‌کانی باشووری عیراقددا گه‌لیک شه‌ر و شو‌ر هه‌لگیرسان، که تا ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ نه‌کوژانه‌وه.

خاوه‌ن لی‌کۆلینه‌وه ئه‌وروپاییه‌کان، له‌پیتش شه‌ری جیهانی یه‌که‌مدا، گه‌لیک که‌له‌پووری ئه‌م ده‌وله‌ته‌یان له (عه‌قهرقوف) و چهند شو‌نیکێکی تر دا دۆزیه‌وه؛ له‌ناو ئه‌و جیماوانه (ا‌ثار) نووسینی وایان به‌رچاو که‌وت که چه‌سپاندییه‌ دل‌بانه‌وه: ئه‌م ده‌وله‌ته‌ له‌لایه‌ن ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌وه دامه‌زراره که

له‌وه‌پیتش له‌ناو (کوردستان) دا نیشته‌جێ بوون، میژوونووسی به‌ناو‌بانگی تورکیش (ئه‌حمه‌د ره‌فیق) پشستی ئه‌و بیروباوه‌ره‌ی گرتووه؛ نه‌ک هه‌ر ئه‌وه به‌لکو به‌ته‌واوه‌تی ئاشکرای کرد که ئه‌م ده‌وله‌ته‌ (ده‌وله‌تیکێ کورده‌کان) بووه؛ ئه‌و کورده‌وه له‌ پیتش ئه‌وه‌دا که ئه‌و ده‌وله‌ته‌ی خۆیان دا‌مه‌زرتین له‌ خاکی عیراقددا، له‌ رۆژه‌لاتی رووباری (ده‌جله) دا جیتشین بوون؛ واتا له (کوردستان) دا.

ئه‌وه‌نده هه‌یه ئه‌و ناوی ناون: (کاسییبه‌کان = کاسیلر)، ئه‌م وشه‌یه‌ش هه‌ر له‌وشه‌ی (کۆشیبه‌کان) یاخود (کووسیبه‌کان) ده‌کا که له‌وه‌پیتش ناویان براوه.

وا درده‌که‌وێت ئه‌م جیاوازییه‌ که‌مه‌ش که له ناوه‌ند ئه‌م وشانه‌دا په‌یدا بووه له‌ په‌رچه‌قه‌کردنی یه‌کێک له‌و دوو لایه‌وه‌بێ.

جا له‌به‌ر ئه‌مه‌ی ئه‌م ده‌وله‌ته‌ کورده‌ی که پیتشینان پیتیان گو‌تووه (کردنیاش) له سالی ۱۷۱۴ ی پیتش زاینیدا له عیراقددا دامه‌زراره و (میدییه‌کان) ییش ده‌وله‌ته‌ کۆنه‌که‌ی خۆیان له سالی ۷۵۹ ی پیتش زاینی دامه‌زراندووه، که دوای رووخانی ده‌وله‌تی یه‌که‌می ئاشووریه‌کان دیت، ییگومان (ده‌وله‌تی کورده‌کان) زۆر له پیتش (ده‌وله‌تی میدیا) وه دامه‌زراره. بێ‌جگه‌ له‌وه (نه‌وه‌ی ماده‌کان) یاخود (نه‌ته‌وه‌ی میدییبه‌کان) تا پیتش سه‌ده‌ی سه‌ده‌می پیتش زاینی ئینجا په‌یدا بوون؛ ئه‌و (ناری) یانه‌یش که له‌ نزیک سالی ۱۸۰۰ ی پیتش زاینیدا بلا‌بوونه‌وه به‌هه‌موو لایه‌کدا، بریتی بوون له‌ گه‌لیک هۆز، که زۆربه‌یان له‌ناو خاکی (میدییه‌کان) دا نیشته‌جێ بوون. جا به‌پیتی ئه‌م قسانه‌ی کردمان، بو‌خو‌تنده‌وار درده‌که‌وه‌ی که (نه‌ته‌وه‌ی کورد) له‌و نه‌ته‌وه‌ ئاریانه‌یه‌ که هه‌ر له سه‌رده‌می کۆنه‌وه له (کوردستان) دا نیشته‌جێ بوون، نه‌ته‌وه‌ی کورد و نه‌ته‌وه‌ی فارس و میدیاییه‌کانیش هه‌ر له یه‌ک ره‌گه‌زن؛ واتا کورده‌کان برای فارس و میدییبه‌کان، نه‌ک وه‌کو هه‌ندیک ده‌لێن: له میدییبه‌کان که‌وتوونه‌ته‌وه. (ده‌وله‌تی کووسی) ش که پیتیان گو‌تووه (کردنیاش)، بریتی بووه له (ده‌وله‌تیکێ کورد)، له جیماوه‌کانی کۆنیشدا ناوی (نه‌ته‌وه‌ی کورد) به (کار‌دۆخی) براوه؛ ئه‌م ناوه‌یش زۆر نزیکه له ناوی (کردنیاش) ه‌وه که واتا که‌ی (ده‌وله‌تی کورد) ده‌گرتیه‌وه.

ئه‌وانیش که وایان زانیوه (کورده‌کان) له ره‌گه‌زی (تورانی) یان، به‌هه‌له‌دا چوون، چونکه ئه‌وه چه‌سپه‌وته‌ ده‌وه و روونیش بو‌ته‌وه که له ره‌گه‌زی (ناری) ن.

کۆمه‌لێکی گه‌وره‌یش له زانیانی ئینگلیز و فه‌ره‌نسز و ئه‌لمان و رووس و عه‌ره‌ب و که‌سانی تر ئه‌م قسه‌یه‌یان په‌سند کردووه و بریاریشیان له‌سه‌ر داوه». (۱)

(۱) (سامی سعید الأحمد) له کتیبی (العراق في التاريخ) که لیژنه‌یه‌ک له پسی‌پۆرانی میژوو له ۱۹۸۳ دا به‌پیتی پرۆژه‌ی (إعادة كتابة التاريخ) دا‌بانناوه، ده‌ریاره‌ی کاسییبه‌کان یان کیشییبه‌کان ده‌لێ: ماوه‌یه‌که‌ حوکی کیشییبه‌کان، له‌گه‌ل درێژه‌کیشانیدا ۱۵۹۵-۱۱۵۷ پ.ز. ته‌موژاوی و نادیاره، بۆیه به‌سه‌رده‌میکێ تاریک ناوه‌برێ. کیشییبه‌کان بیانین و به‌رله‌وه‌ی ولاتی بابل داگیر بکه‌ن، هیچ شتی ده‌ریاره‌یان نازانێ و ه‌یا له‌ کۆپه‌ هاتوون. به‌لام دوای چنده‌ دیرێک له‌مه‌ ده‌لێ: یه‌که‌م پاشای کیشییبه‌کان که ناوی ده‌بن؛ (گندش) ه، هه‌ندیک ده‌سپێکی حوکه‌که‌ی له سالی (سمشۆ ئیلونای نۆهه‌م) ه‌وه دیاری ده‌که‌ن، ئه‌و سالی یه‌که‌م جار په‌لاماری =

عەرەبىش ۱:

ئىمىرۆ رۆژنىكە قسەيە كىمان لە گوێدا دەزىنگىتەوه، بەبىرماندا نەدەهات ئەوه لە عەرەبى عىراق بىبىن! لەلايه كەوه بەبرای خۆبايمان دادەنن، بەهەموو تەرحىك خەرىكى رىكخستىمانن لەگەل خۆبايدا. كەچى لەم رۆژەدا بەتەرحىك قسەمان لى دەكەن دوزمن لە دوزمن، خوينخۆر لە خوينخۆرى خۆى ناكا!!!...

وہ نابی هۆشدارە كائمان ئەمەيان لەبەرچاو نەبووى، وەنەبىن لەو رۆژەوه كە كورد ناوى خراوتە سنوورى عىراقەوه بىر لەم رۆژە رەشە نەكاتەوه و هەموو قسەيە كىمانى بەبا نەداى، هەميشە بۆ كوردایەتى خۆى و بۆ پيشكەوتنى كوردستان هەولئى نەداى. بۆ پيشكەيتانى كوردستانىكى سەرەخۆ تىنەكۆشایى... بەلام چەرخى چەپگەرد بووتە پەرزىنى ئەو سەرکەوتنە.

ئەگىنا كورد لە يەكەم هەناسەيەوه تى گەيشتووه كە ژين لەگەل عەرەبدا هەرەكو لەگەل تورك و ئيراندا بى كەلك بوو، بى كەلكە. ئەگەر ئەم قسانە دەخوينتەوه كە لە رۆژنامەى (البلاد)ى بەغداوه نووسرابوو، كە نىراوه عەرەبەكان بەگوێى نىراوه كوردەكانياندا داوه؛ ئەوسا تىدەگەى كە عەرەب هەر لەو ساوه كە پىتى كەوتۆتە كوردستانەوه بەناوى ئايىنەوه تا ئىمىرۆ لە پىستى دۆستدا بووه لەگەلمان بەلام لە راستيدا دوزمىتىكى بى هاوتا. درندەيەكى بى سامان... بۆ گىيانى كورد!!!

لە كۆبوونەوهى ۲۸ى مارت ۱۹۳۱ياندا باس لە شىخ مەحمود دەكەن،^(۱) نىرراوى كىيان (سەعد سالىح) دەلتى: «دەمەوى لە دەنگوئاسى شىخ مەحمود تىبگەين، حەللى هېچى تر نىبە، لە هەر حەللىكا عىراق بکەوئىتە تەنگانەيەكى سىياسىيەوه ياخود لەگەل شىتىكى خۆيدا خەرىك بى، شىخ مەحمود دەبى لىي ناخۆش بکا، هەرا هەلگىرسىتى. ئاسايش كەم بکاتەوه!».

وەزىرى جەنگ بەرپەرچى داىهوه و وتى: «شىخ و كۆمەلەكەى هەلساوين بەلكو جەردەن^(۲)، يا

= عىراقىيان دا، ئەسلى ئەمانە لە دەقەرى ناوهراسى زنجىره چىكانى زاگرۆسەوهى كە ئىستا بەلورستان دەناسرئ. ديسان دەلتى: (ئەگومى دووهم) يەكەم پاشاى كىشيبەكان بوو كە هەموو ولاتى بابلى لەژىر دەسلەلتا بوو... هەروا (كرندش)ى پاشايانى كە بەكارە ناوهدانكرندەوهكانى ناسراوه لە شارەكانى بابلدا، (كۆرىكالۆزى يەكەم) بەدايدا هات و شارى (ئىشا)ى دەست پيا هېنايەوه و ناوئىشى نا (دوركۆرىكالۆز) كە ئىستا پىتى دەوترئ (عەقەر قووف - ئەكەر كوف)ى ئىستاي نىزىك بەغدا. هەروا دەلتى: لە عەكەر كوفدا كۆشكى پاشا دۆزراوه تەوه كە پىن دەچى تىكەلېك بىن لە چەندەها دىو و حەوشە و گۆرەپان، جيا لە شىبەى بىناسازى عىراقى كۆن، هەروا زەقورەى عەكەر كوف سىن پلىكانەى لە پىشەوه هەيه كە لەوانەى زەقورەى ئور دەچن. بۆ زياتر پروانە: مجموعة من الأساتذة، العراق في التاريخ، دار الحرية للطباعة. بغداد ۱۹۸۳ ص ۱۰۲ - ۱۰۵.

(۱) دەقى ئەم دانىشتەى (مجلس النواب)ه و ئەو گفتوگۆيانەى دەربارەى شىخ مەحمود و راپەرینەكەى كراوه. پروانە: (البلاد - جريدة، عدد ۴۱۴ الأحد ۲۹/۳/۱۹۳۱ السنة الثانية. ص ۵).

(۲) ئەمە بەعەرەبى ئەوه دەگەيەنئى: (لىسوا بشوار بل قطاع طرق).

چۆنبايان ناودەئىتى بنى، بەلام شىخ مەحمود بەخۆرايى ئەمە ناكە بەلكو پشتىوانىتىكى پەنھانى هەيه. منبش وام پى باشە هەتا تەرازووى دراومان سەرەسەر نەكراوه^(۱) كە بۆ ئەمە دراوىكى بىشومار داىبىن دەشتى هەر كلۆجى دەبى ئەم هیزە نەئىبىيەى شىخ بەرباد كەين!... ئەگىنا دەبى وەزىر پى لەمە بنئ^(۲) كە حكومەتەكەم پى ناكراى ئەم پىشوىيە لاهەرى. ئىنجا ئەو حەلە ئىمە شىخ مەحمود لە خۆمان رزگار دەكەين، سەرەخۆبى دەدەبى، چونكو پىمان ناكراى خۆمان لە دەستى رزگار بکەين. جا ئەو حەلە خۆمان بۆ ئەوهى كە ماومانە تىدەكۆشەين سەرەخۆبى بۆ وەربگرين». نىرراوىكى تريان (سلمان البراك) دەلتى:

«شىخ مەحمود جەردە نىبە بەلكو هەلساوه، بەم چەند پۆلىسەش دانامركىتەتەوه. وەنەبىن پىاوهكانىشى ۳۰۰ تا ۵۰۰ كەس بن وەكو وەزىرى جەنگ دەلتى، كە ئەو بەو پىاوانەى هەرەكو ئىستا دەتوانى بەرپەرەكانىيان لەگەلدا بکات، لەمەو دواش زۆر چاك بەرگە دەگرئ، واشدەزانم ئەگەر هەر ناچارىن بەرامبەرى شىخ مەحمود بکەين، وا چاكە كوشتنى هەموو كورد ئاشكرا بکەين!... من يەكئىكەم لەو كەسانە كە ئەوهىيان دەوى، كە لەو كارەدا دەبن!...».

ئىنجا (ئەحمەد الجلىلى) بەتورپەبىيەكەوه هەستا بەقايم دەقىژاندا: «شىخ مەحمود هەلساوىكى كەم نىبە، بەلو چەكئىكى پىسە بەدەست بىگانەوه، كە هەرەكو رۆژنامەيەكى هاوپىمان دەلتى: لەسەر ئەم كۆمەلەيه، كە هەموو عىراق چاوى لە دەستىتى، ئاگای لە هەموو كارىك بى كە لە ولاتدا روودەدا... شىخ مەحمود شىتەكە بەدەست بىگانەوه، هەچ كاتى ئارەزووى بوو كارى پى بەجى دەهئىتى، تاكو لە دەرهوه وا تىبگەن عىراق پرى هەرا و گىچەلە. هەميشە خوينى تىبادەرئى. بەلتى بۆ ئەوانە دەست دەدا كە پىيان گرانه عىراق بچىتە كۆمەلەى گەلانەوه» ئىنجا جىنشىنى وەزىرى ناوهوه بەرپەرچى قسەكەى داىهوه وتى: «ئەمە شىتىكى ئەوهندە گەوره نىبە ئەم تورپەبىيەى پىوىست بى».

(سلىمان فەتاح): «من وا دەزانم كە ئەو لەشكر و پۆلىسەى لەوى هەيه زۆر چاك دەتوانى ئەم ياخبوونە دامركىتەتەوه، سا رۆژ راستى قسەم دەر دەخات».

(زامل المناع): دەمەوى بەهەر رەنگى دەبى ئەو پىشوىيە لاهرى، سا بەهئىزىيان بەناشتى سىياسى؛ چونكو زۆر شايانى شوورەبىيە لە حكومەتتىكى عەرەبدا پاشاى عەرەب بى و ئەم تەرحە شتانه روويدا».

(غياث النقشبندى) نىرراوى ئامىدى - كوردپەرەيىكى گەوره:

«حكومەت هى عەرەب نىبە چونكو سلىمانى كوردن بەلكو حكومەتەكە حكومەتى عىراقە...»

(المناع): حكومەت هى عەرەبە. عەرەبە!!!

(سەردار)^(۳): «تكا لە - زامل المناع - دەكەم ئاگای لە پىرەوى كۆمەل بى». (نەقشسەندى):

«هەلسانى شىخ مەحمود هېچ شىتىكى نىبە بەسەر حكومەتەوه، كە هى كوردبى يا عەرەب، بەلكو

(۱) مەبەستى ئەوهيه كە: (قبل تصديق الميزانية يجب تخصيص مبالغ طائلة...)

(۲) واتە خۆى، وەزىرى جەنگ.

(۳) مەبەستى لە (رئىس مجلس النواب)ه.

بزوتنه وهیه که بتوانی بەرباد کړی. منیش ههز ناکه م لیره دا ناوی حکومته تی عه رب بهه!».

پاشان وه زبیری جهنگ هه لسا و قسه ی له بابه ت توو په یی هه ندی له نیراوه کانه وه کرد، دهیگوت: «ئهم جولانه وهیه شیخ مه محمود دهیکا له پیس هه موو که سیکا زیان به کورده کان دهگه به نی...».

ئهمین زهکی بهگ - میژووی کوردستان - ۱۹۳۱/۴/۲

ئهمین زهکی^(۱) یه کیکه له زانسته^(۲) کورده کان خه لکی سلیمانییه، له له شکرده گه لپ پایه ی بلند بووه، له عیراقددا چهند جار وه زاره تی پیک هیناوه... یه جگار زانسته^(۳)، با وه جوود له میژوو و زانیی زه ویدا.

پار ئه وه بوو بوو به په لی یانه ی سه رکه وتن، ئیتر له وساو له کاری حکومه ت وازی هینا، ئینجا به جاری به رهلای کرد، هاته پیشه وه بو ره نجدان له پیناوی کوردا یه تیدا. له پاره وه تا ئیمرو که نزیک نۆ مانگه خه ربکی میژووی کورده.

وه کو له خویم بیستوه له ۲۵۰ نووسراوی ده رهیناوه، که به کوردی، فارسی، عه ره یی، تورکی، ئینگلیزی، فرانسوی و ئه لمانی نووسراون، تا ئیسته هه به مه وه خه ربیک بووه. سی نووسراوی جوانی نووسیوه ته وه:

یه که م: میژووی کوردستان که ۳۰۰ په ره یه.

دووه م: میژووی سلیمانی.

سییه م: میژووی ناودارانی کورد.

هه ر سیکه ته واو کوردون.

ئیمرو که ۱۹۳۱/۴/۲ هی یه که میانی دا به چاپخانه له سه ر دراوی یانه^(۴)، به لام خو ی هیچ شتیکه

(۱) له گه ره کی گوژی شاری سلیمانی سالی ۱۸۸۰ هاتوته دنیاوه، خویندنی سه ره تایی و روشدییه عه سه کهری له سلیمانی ته واو کوردوه، له ۱۸۹۶ ئاماده یی عه سه کهری به غدای خویندوه دوا ی (حه ربیه) ی ئه سته مو ل و (ئه رکان) ی هه ره له وئ... دوا ی شکانی عوسمانیان له شه ری جیهانی یه که مد له ۱۹۲۴ گه راپه وه به غدا، چهند جاری له وه زاره ته کانی عیراقددا پله ی وه زیری ریگاوایان و مه عارف و به رگری و ئابووری پی ده سپیرا، (۱۹۳۶ به نائیسی سلیمانی هه لئیرا... له ۹ ته مووزی ۱۹۴۸ له به غدا گیانی پاک ی سپارد و له گردی سه یوانی سلیمانی به حوره ته وه سه پیردا. له ژبانیدا (۹) کتیبی له بواری سه ربازی و لیکولینه وه ویدا به تورکی چاپ و بلاو کوردوته وه، له ۱۹۳۱ به رگی یه که می خولاسه ی ته ربخی کورد و کوردستانی چاپ کرد و له ۱۹۳۷ به رگی دووه می. له ۱۹۳۹ له قاهیره کرا به عه ره یی و چاپ کرا، جگه له مه (مشاهیر الکرده) و (تاریخ السلیمانیه وانحائها) و گه لی وتار و نووسین له گو فاری گه لا ویتدا.

(۲) مه به سنی (که یه کیکه له زانا کورده کان).

(۳) یه جگار زانایه.

(۴) به مانای: له سه ره ئه رکی یانه ی سه رکه وتنی کوردان له به غدا.

له یانه ناوی. به لکو هه ر پولیکه تیا ده ست که وی پیشکه ش یانه ی کوردوه، له پاش ده رچوونی ئه مه ئه وانی که ش له چاپ ده دا، خوا هاوتای ئه م پیاهه گه ورانه مان بو زیاد کا...

یانه ی سه رکه وتن ۱۹۳۱/۴/۳

به یانی هه یی له سه ر جار دانی یانه له رۆژنامه کانی به غدادا، چومه یانه ی سه رکه وتن، شوینه که ی جمه ی ده هات له به ر هاتوان، نزیک ی ۷۰ کورد له هه موو ره نگه: له پیوانی گه وه، ده وله مه ندان، مه لایان، سه رکو ماران، شت فرۆشان و قوتابیان کو بو نه وه، بو ئه مه ی سه ره نو ی په ل بو یانه هه لئیرا ته ی به یی پیرو ی یانه که هه ر نۆ مانگه جاریک په لی تازه هه لئیرا ته وه.

له پیشه وه له لایه ن جیا وکه وه^(۱) و ته به کی جوان خویندرا یه وه، پاشان ئه مین زه کی به گی ش هه ندی قسه ی کرد، ئینجا ده ست کرا به هه لئیرا دنی په له کان.

دوو کو مه ل هه لئیرا، هه ر یه که ی ۹ که س، کو مه لیکیان هی ناوچه، دووه میان بو به رپه بر دنی یانه و به جیهانی کار و فه رمانی له پاش راکیشانی قاقه ز کو مه لی ناوچه ده رچوون:

۱- ئه مین زه کی بهگ

۲- مارف جیا وک

۳- ئه حمده ئه فه ندی هه ولئیری

۴- عه بدوللا لوتفی عه لی ئاغا

۵- ئه مین ره وان دزی

۶- موحه مه د عه لی سه قا

۷- که ربیم

۸- دو قتور شوکری مه مه د

۹- غیاث الدین - نیراوی ئامیدی.

(۱) مه عرووف جیا وک: که سایه تییه کی سیاسی و روشنبیری و کو مه لایه تی دل سو زی کورد بووه، سه ر به عه شیره تی (باله ک) ه له گوندی (سرتشمه) ی نئیزیک خه لیفان له هه ولئیر.

دوا ی چوونی خیزانه که ی بو به غدا، ئه م له ۱۸۸۵ له وئ له دایک ده ب و هه ره لویش خویندنی سه ره تایی تا پروانامه ی (حقوق) ده خوینی. له ۱۹۲۸ به نائیسی هه ولئیر هه لئیرا ته ی نیرا، نمونه ی کوردیکی دل سو ز ده بی له په ره مانی عیراقی ئه و رۆده دا، دوا یی ده بیته ئه ندانی دادگای ته میز له به غدا، ئینجا مو ته سه ربقی سلیمانی، هه روا له دامه زینه رانی (یانه ی سه رکه وتن) ده بی له به غدا. گه لی نامیلکه و نووسراوی به چاپ گه یان دووه: هه زار بیژ و به ندی کوردی، ئیملای کوردی، (مأساة بارزان المظلومه) به عه ره یی له ۱۹۵۴ دا که به رگریه کی بویرانه یه بو ئه و سه رده مه ی کتیبه که ی تیا بلاو کوردوته وه و ریز و نه وازشیتی بو خودی سه روک مسته فا بارزانیی نه م.

ده زگه ی ئاراس له هه ولئیر له ۲۰۰۱ دا چاپی دووه می ئه م کتیبه ی کرده وه، به پیشه کی سامی شویره وه.

ئەمانەت پەلى دووھى كۆمەلەن:

۱- تەوفىق وەھبى

۲- جەمال بابان

۳- مېرزا فەرەج

۴- شېخ عەلى قەرەداخى

۵- سەبرى عەلى ئاغا - نېرراوى كۆن

۶- مۇستەفا شەوقى - نووسەرى ناودار

۷- بەشىر مۇشىر - بەرگدروو

۸- عارف پشەدرى

۹- داوود حەيدەرى - كورى برايم حەيدەرى سەردارى يانەى كۆن.

وتەى جىاووك: ئەمە بەكورتى قسەكانى جىاووكە:

گەورەكانم

ھەموو دەيزانن كە پار بە چ گىتەرە و كىشەيەك ئەم يانەبەمان كەردەو، چەندە خەرىك بووين ھەتا ئەمەمان پىك ھىنا. دىسانەو ھەموو لەبىرتان دى بەچە زەماوئەندىكى گەورە و پاراۋە گوشادمان كەردەو، لە سەرەتاشەو يانە چۆن بوو؟ كە رى بەر كەس نەدەكەوت بۆ دانىشتن!...

رۆژ بەسەر رۆژدا دەروىشت ئىمە ھەر لە كۆشش و تەقەللادا بووين، لە بەغدا ۱۲۵۰ رۆپىيەمان بۆ كۆكردەو، ئەو بوو بەندە بەخۆرايى لەلايەن يانەو نىررامە ھەولتەر بەسايەى ئەحمەد ئەفەندىيەو نىكى ۵۰۰۰ رۆپىيەمان لاي كوردەكانى ئەو ناوە بنەنا، بەلام حكومەت بوو پەرژىنى گەيشتن بەو دراوہ باشە، ئىتر ئەو بوو پولىكمان دەستگىر نەبوو. دىسانەو گەردوون نەبىەرژاندىيە سەر ئەوئەى لە شوتىنانى تر بگەرپىن پىتاك كۆيكەينەو، كە ھەر لەو ھەلەشدا پىشوى كارىكى لى كرىن حكومەت بەتەرحىكى وا رپى لى بەستىن بەھىچ كلۆجى لى لەو تەرحە شوتىنانە بگەينەو، كە دەبوو ھەتا ئىستا ھىچ شارىكى كوردستانى خواروو نەمايە لقمان نەكردايەتەو.

دىسانەو بە دراوى كارىكى وا پى كرىن نەمانتوانى قوتابىيەك لەسەر دراوى يانە رەوانەى ئەوروپا ياخود شوتىنانى تر بگەين... بىگومان ھەموو دەيزانن كە ئەمانە ئۆيالى بەئەستۆى كى بوو؟!

رۆژ دەروىشت و يانە ھەتا دەھات گوتىگرى كەم دەبوو ھەتا بەتەرحىكى لى ھات لە رۆژى ھەينىەكاندا كە وتەمان تىدا دەدا گوتىگر لە ژمارەى پەنجەى دەستى تىپەر نەدەكرد. بەلام ئىمە ھەر لەسەر رپى خۆمان دەروىشتىن لە ھىچ نەدەوستانىن... لەگەل ئەوھشدا، ئەو بوو بەندە (ئىملايەكى كوردىم) لە چاپ دا و بلاوم كەردەو، جەنابى ئەمىن زەكى بەگىش دەستى كرد بەمىژوو نووسىنەو، ئەوا دوئىنى تەواوى كرد، لەسەر دراوى يانە (ھەرچى ما بوو) دەست كرا بەچاپى...

بەراستى شايانى زورىيە، جىيى شورەبىيە ئىمەى كورد يانەيەكى وا بچووكمان پى بەرپۆ نەبرى، كە

لەناو گەلانى تردا بەدەيان كۆمەل و يانە بەرپۆدەچى!... ئەو پارەيەش كە لىرە گردمان كەردبوو ھەمووى بەيانەكە و چاپكردنى ئەو ئىملا و مېژوو، لە مردنى (برايم حەيدەرى - سەركارى يانە) و ھەندى شتى تردا بەخت كەردوو (كراوہ - أ.ب.).

بەندە زۆر ھەز دەكەم بەكىك لىم بىرسىتەو كە چۆن بەخت كراوہ تا پىيى بلىم، كەس ھەيە؟! نەبوو. ئىستەش بۆ ئەمە كۆبووئەتەو سەرلەنوئى پەلئى ھەلئىرئىنەو، ئىمەش بەمەردايەتى ئىو و بەپىشتى ئىو بەناوى خودا لەمەودوا ئەم نامەيە لەپىشوو چاتر بەختو دەكەين...

«چەپلە»

ئەمىن زەكى: ئەمەش بەكورتى قسەكانى ئەمىن بەگە:

گەورەكان

بەندەش دەمەوئى لەم رۆو ھە چەند قسەيەكتان لە رۆودا بلىم. لە قسەكانى مەرف بەگ وا دەركەوت كە ئىتر يانە ھىواى نەمايى بۆ ژيان، بەلام بەندە بەھىچ رەنگى ئەمەدا ھاوتانىم. بەندە لە تەمەنى خۆمدا بى ھىوايىم نەزانىو، قەت ھەز لە بى ھىوايى نەكردوو... پىاو ھەمىشە بەھىوايى چاكە، بىگومان ھەر رۆژىك دەبى بۆى بىتەدى!...

خوا واى داناو گەلىك ھەز لە نازايى بكا ھەمىشە بەشى ئىش و نازار دەبى، كورد! خوا كە ھىناويەتە بوون بەنازايەتى دروست كەردوو، لەبەر ئەو دەتوانم بلىم كورد لە ھەموو گەلىك ناخۆشى زۆرتر چەشتو، لە ھەموو كەس زۆرتر خوينى رژاو. بۆنەش ئەوئەيە كە ھەمىشە كۆزراوى نازادى بوو، قەت ھەزى بەرئەنجەرى بىگانە نەكردوو!...

لە دەمى پىشوردا ئاسوور لە ھەموو گەلىك درندەتر، خوين رىژتر بوون، كەس بەوئەدى ئەوان گەلى كەى بەتەواوى نەھىناوئەتە ژىر بارەو، لەگەل ئەوھشدا پاشايەكيان كە لەسەر خشت وىستوويەتى زەبر بەدەستى خۆى نىشان بدا؛ وتوويەتى:

«لە دەمى مەنا ھىچ بەردەستىكم (گەلىكى بىگانە) نەيتوانىو سەربەرزكەنەو... گەلى (گۆتۆ - كورد) نەبى!...».

ئىنجا بىھىننە پىش چاوتان بزانتن كورد لەو ھەلەشدا چۆن بۆ نازادى خۆى ھەول و تەقەللای داوہ... كە ئەو بوو لەگەل پاشاى كلدان (كەى ناخسار)ى كورد لە ژىرەو رپىك كەتن، پىكەو ھاتنە سەر ئاسوور (ئاشوور - أ.ب) نەينەوايان لە بنەرەت تىكدا، كە مېژوو باسى دەكا دەلئى:

«يەكەم لەشكرى ھاتە سەر ئاسوور (ئاشوور...) لەو ھەلمەتەدا لەشكرى كورد بوو».

ئىمەش نايى بى ھىوايىن، نايى گوى بەدەينە پىچ و ناوتاخنى گەردوون، دەشى نەترسىن، ھەول بەدەين، خۆمان راگرىن؛ كاتىك دەزانىن بەھەموو نىيازىكمان دەگەين كە بەناوى خوا بەم زوانە پىك دى، دەشىن ھەتا تۆكىك خوينمان تىا ماوہ بۆ بەرزى ئەم يانەيە ھەولدەين چونكى رەنج بۆ كورد دەدا...

نهبین. ههروهه هاش بۆ ئەوانی تر، ئەوی شایانی نازکردنیشە ئەوەتە هه‌موو به‌ناوی کورد په‌روه‌رییه‌وه ده‌چنه لای یه‌ک... دووبه‌ره‌کی له‌ناودا نییە، له‌بهر ئەوه هیچ که‌م نییە، به‌ناوی خوا، ئەم رێککێیه‌ بگۆرێته‌ سه‌ر دامه‌زاندنی کۆمه‌ڵی گه‌وره‌ گه‌وره‌ بۆ پێشکه‌وتنی کورد هه‌ول ب‌دات^(١).

کوردستان له‌م دوو هه‌فته‌یه‌دا ١٩٣١/٤/١٢

خانه‌قین: له‌م ناوه‌شدا ئاگری شه‌ر هه‌لگه‌یرساوه، گرێه‌کی تا ده‌می که‌رکوک درێژ بووه، له‌م شوێنه‌دا تیره‌ی جاف، تاله‌بانی، داوده و زه‌نگه‌نه هه‌لساون. له‌م چهند رۆژانه‌دا هه‌رایه‌کی خراپیان له‌گه‌ڵ عه‌ره‌ب ک‌ردبو، تاله‌بانییه‌کان له‌شکه‌ره‌کیان شکاندبوو به‌لام له‌ دوایه‌دا پۆلیس و فرۆک به‌فریاباندا گه‌یشتیون، له‌ پاش کوشتاریکی زۆر له‌ هه‌ردوو لا، تاله‌بانی به‌ناچاری هه‌رای ک‌ردبوو. فرۆکه‌کان به‌هوش وازیان نه‌هێنا، هه‌ندێ دیتی ئەو ناوه‌یان بۆمباران ک‌ردبوو... له‌وانه‌ دوو فرۆک که‌وتبوونه‌ خواره‌وه.

دزه‌یی: ئەمانیش له‌لای که‌رکوک و هه‌ولێره‌وه‌ن، (هه‌رکی) یه‌شیان له‌گه‌ڵه، ئەو ئەوانیش هه‌لساون. ئەم تیره‌یه‌ له‌ هه‌موو تیره‌کانی تر به‌هێزترن، خه‌ریکن (به‌قسه) بده‌ن به‌سه‌ر هه‌ولێر و که‌رکوکدا.

قلیاسان: سه‌یری ئیره‌ له‌ هه‌موو خوێشتره، (سه‌ید حه‌مه‌ده‌ بچکۆله) له‌ سه‌عاتی دوو له‌ شاری

= جه‌وده‌ت له‌ ئەسته‌موڵ و شوکری محه‌مه‌د سه‌گبان. نه‌شه‌یه‌کی ده‌ستنووسیان هه‌بوو، له‌ سلێمانی و هه‌ولێر و شه‌قلاوه، و په‌واندز بلاو بوو، به‌یار بوو ئەندامانی هه‌موو سالتی کۆبینه‌وه و وینه‌ بگرن، هه‌رچه‌ند (اجاره‌ی نه‌بو به‌لام ئیشی خۆی هه‌ر ده‌ک‌رد، دواي نسکۆکه‌ی شوێشی شیخ سه‌عیدی په‌یران و لێدانی کورده‌کان، له‌ سه‌رده‌تای مایسی ١٩٢٥ له‌ باخه‌کانی (صالحیه) ی به‌غدا کۆبوونه‌وه‌یه‌کیان به‌ست، زۆریه‌ی وه‌زیر و بالیۆز و کاربه‌ده‌ست و که‌سایه‌تی کورد و عه‌ره‌بیان بانگ ک‌رد، هه‌روا نوێنه‌رانی رۆژنامه‌ی (الاستقلال، المفید، العالم العربي، البلاد) وتار به‌کوردی و عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی له‌لایه‌ن که‌ریم رۆسته‌م و ئەنوه‌ر سائیب و مه‌عروف جیاووک و مه‌مدوح سه‌لیم خوێندراوه‌وه، و ته‌کان کرانه‌ ئینگلیزی و فه‌ره‌نسی بۆ بالیۆزه‌کان.

هه‌ر به‌و تینه‌وه‌ کۆمه‌ڵه‌ تا ١٩٢٧ ی خایاند، دواي به‌هۆی گواسته‌نه‌وه‌ی ئەندامه‌کانی بۆ ده‌ره‌وه‌ی به‌غدا، کاره‌کانی سست بوو. وه‌ک مسته‌فا سائیب بۆ سلێمانی، عه‌بدولواحید نوری و ئەحمه‌د ره‌فیع و عه‌بدوللا عه‌زیز که‌ هه‌ریه‌ک دواي کاری خۆی که‌وت.

مامۆستا جه‌مال له‌ به‌رگی گۆفاره‌که‌دا ئەو وینه‌یه‌ی بلاو ک‌ردۆته‌وه‌ که‌ لێره‌دا مامۆستا شاکر فه‌تاح باسی ده‌کات و ده‌لتی: ئەم وینه‌یه‌ له‌سه‌ر پشته‌که‌ی نووسراوه (لاوانی کورد له‌ به‌غدا ١٩٣١/٤/٣) وا دیاره‌ کۆمه‌ڵه‌ له‌سه‌ر چالاکی خۆی مایه‌ ئه‌گه‌ر به‌سه‌ستیش بیت.

بۆ زیاتر به‌وانه: رۆژنیه‌ری نوێ، بلاو ک‌راوه‌ی به‌رپه‌وه‌یه‌تی گشتی رۆژنیه‌ری کوردی به‌غدا، ژماره‌ ٣٩ ی نوورۆزی ١٩٧٥، جه‌مال بابان: میژوویه‌کی له‌بیر چوه‌وه.

(١) له‌ ده‌سنوسه‌که‌دا جیتی وینه‌یه‌یه‌ هه‌یه، به‌لام لیتی ک‌راوه‌ته‌وه، مامۆستا خۆی و نه‌رمان جیاووک دیاری ک‌ردوه‌ به‌ژماره‌ (٢٠١). هه‌روا قوتابییانی ئەو قوتابخانه‌یه‌ی به‌غدا که‌ به‌شداریبوون له‌ وینه‌که‌دا وه‌ک: سانه‌وی مه‌رکه‌زی، دارالمعلمین، طه‌یران، صناعات، ئەعه‌زمیه‌ی ئایینی و حه‌ریبه‌... جیتی داخه‌ ئەو وینه‌یه‌ دیار نه‌ماوه.

سوله‌مانیه‌یه‌وه به‌خۆی و په‌نج سواره‌وه له‌ چایخانه‌که‌ی قلیاسان داده‌به‌زن، به‌زۆر چاگیره‌که‌ (چاچیه‌که‌ - ا.ب) ده‌نێرنه‌ سلێمانی که‌ به‌حکومه‌ت بلتی ئەوا چه‌ته‌ی شیخ مه‌حمود له‌ قلیاسان دابه‌زیون! ئه‌ینجا پۆلیس و له‌شکر دین، لێیان ده‌بیتته‌ هه‌را، سه‌رکۆماریکی عه‌ره‌ب و چوار پۆلیس ده‌کوژێ، له‌وانیش دوو سی که‌س بریندار ده‌بن...

ئه‌ینجا چه‌ته‌ ده‌رۆنه‌وه‌ بۆ شوێنی خۆیان، له‌ پاش ئەمه‌ی ئەو فه‌رمانه‌ی شیخ مه‌حمود به‌سه‌ریادا بوون به‌جیتیان هێنا بوو.

کوردستانی ژوووو: ئیمپروۆش له‌ رۆژنامه‌ی (نیسته‌تیقلال) ی به‌غدا ١٩٣١/٤/١٢ خوێندمه‌وه‌ که‌ هه‌را دیسانه‌وه‌ له‌ کوردستانی تورکیادا هه‌لگه‌یرساوه.

به‌لام ئەم هه‌رایه‌ زۆر گه‌وره‌ و به‌تینه، چونکه‌ هه‌ندێ له‌ کورده‌کانی ئازریایه‌جانیسیان چوونه‌ته‌ سه‌ر (چوونه‌ته‌ پال - ا.ب). و پشتیوانیان ک‌ردوون.

لیره و له‌وێ ١٩٣١/٤/١٨

شیخ مه‌حمود: ئەي خوێنده‌واری خۆشه‌ویست، تۆ وا تینه‌گه‌ی ئەم هه‌والانه‌ی ئه‌یمه‌ لیره‌دا ده‌ینووسین خۆه‌له‌به‌ست یاخود له‌ بیسته‌تیکی بی سه‌روپاوه‌ بیگۆرینه‌ سه‌ر نووسین لیره‌دا بیخه‌ینه‌ پێش چاوت. له‌سه‌ری ئەم نامه‌یه‌شه‌وه‌ نووسیه‌وه‌ که‌ ئه‌یمه‌ هه‌رچی هه‌والی راست نه‌بێ، خۆمان به‌ته‌واوه‌تی نه‌چوینه‌ (نه‌چینه - ا.ب). بنجونا وانه‌یه‌وه؛ لیره‌دا ناینووسین. چونکی ئەگه‌ر وانه‌که‌م ئەو حه‌له‌ ئەم نووسراوه‌یه‌ به‌های پووشکه‌یه‌کی نابێ، ئه‌ینجا ئەو حه‌له‌ هه‌رچی ره‌نجیکم تیا داوه‌ به‌با ده‌چن!

به‌تایبه‌تی ئەمه‌م بۆ هه‌والی هه‌رای شیخ مه‌حمود هێناوه‌وه: ئەگه‌ر به‌نده‌ هه‌والی شیخ مه‌حمود که‌ وه‌کو هه‌موو رۆژ له‌ ده‌می ورد و بچووک کورد و بێگانه‌وه‌ ده‌بینم، که‌ له‌ رۆژنامه‌کاندا ده‌بینم بیخه‌مه‌ سه‌ر قاقه‌ز، مانگی نووسراوه‌ به‌لکو هه‌فته‌ی ٣٠٠ لاپه‌ره‌ی ده‌وێ تیا دا ره‌شکریته‌وه، زۆریش له‌مانه‌ ده‌نگه‌ خۆه‌له‌به‌سته، هه‌یچی پال ناداته‌ سه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌کی راسته‌قینه.

چه‌ندێ له‌مه‌ویبیش، (٥) رۆژ، رۆژنامه‌ی عه‌ره‌ب، ئەم هه‌رایه‌ی دوايه‌ی شیخی نووسیبوو، به‌لام هه‌مووی درۆ، له‌ناو ئەم و ئەودا ده‌مبیسست هه‌ر درۆ، سه‌رت نه‌یه‌شینم به‌پێنج جوړم بیست، هه‌یچی له‌وه نه‌بوو پیاو بیخاته‌ که‌له‌یه‌وه!، له‌بهر ئەوه‌ منیش راوه‌ستام هه‌تا یه‌کیکی باشم ده‌ست که‌وت له‌ سلێمانیه‌وه‌ هاتبوو، به‌تایبه‌تی له‌ سه‌رکۆماریکی عه‌ره‌بی په‌رسیبوو که‌ خۆی له‌ هه‌راکه‌دا بووه. ئەمه‌تا:

«شیخ مه‌حمود له‌شکه‌ره‌کی بلاوه‌ به‌هه‌موو شوێنیکدا قه‌رده‌داغ، شاره‌زور، سیلاحیه، له‌ ناکا و ئاگای له‌خۆی نابێ ده‌بینی هه‌ر چوار لای به‌له‌شکری عه‌ره‌ب ته‌نراوه، خۆی و ٢٥ سوار و ٣٠ جه‌نگاوه‌ری پیاوه‌ ده‌بن، له‌ دیتی (کانی باریک)^(١) به‌سه‌ر شاخیکه‌وه‌ نزیکي کفری؛ مه‌تره‌لۆزیکیشیان پێ ده‌بی، له‌ پاش

(١) کانئ باریک: یان (ئاوباریک) که‌ ئەمه‌یان راسته‌، وه‌ک رووداوه‌کان دوايه‌تر ده‌ریان خست، ئەم شه‌ره‌ که‌ له‌ گه‌رمیاندان له‌ نیوان هێزه‌کانی حکومه‌ته‌ (سوپا و پۆلیس و غه‌یره‌ نیزامی-یان جاش به‌ناوانی ئەمه‌رۆ) و=

ئەلڧە زىبەتول كوردىيە: ئەمە پىنچەمىن نووسراودى كۆمەلى خۆبىوونە، بەلام بەزوبانى عەربى لە چاپ دراو. نووسراودەكە باسى راپوردووى كورد و ئىستىئادەك، مېژووئىيىكى بەجگار نىخدارە؛ باسى ھەراى كوردستانى ژوورى ۱۹۲۵ و ھەراى پار ھاوئىن تىيادايە، نووسەرەكەى (دوكتۆر بلەچ شىركۆ)^(۱) دەلت: مەبەستمان لەمە ئەو ھەو بوو گەلى عەرب لە راستىيى چۆنىتى كوردستان بەگەيئىن، چونكى تورك بەرپەنگىكى خراب كوردىان پىشانى خەلك داو. بەكى ئەو باسانەى: زوبانى كوردىيە، ئىمەش لەبەر ئەو ھەو زۆر لە بىگانان ھەتا لە كورد نەشارەزان لە چۆنىتى زوبانى كوردى، گۆرمانە سەر كوردى، تا تىبگەن كە كورد ھەروەكو بەدەستە بەزوبانىشە، (لە لاپەرەى ئەودىودا ئەو باسە بەكوردى بخۆئىنەرەو).

ئەم نووسراودە پرە لە وئەى سەرکومار و لەشكر و شوئىنە قايمەكانى كوردستان كە لەم ھەراى دوايىبەدا گىراون.

ئەم نووسراودەيەشم لە (موسستەفا زەكى سائىب) ھەو چنگ كەوت كە لە شوئىنكى ترى ئەم نووسراودەيە باسەم كوردو. ئەوئىش دەمىك بوو بەئىنى پى داووم، دوئىنى بۆى ھات و منىش لىم وەرگرت.

زوبانى كوردى و ئادابى^(۲): زوبانى كوردى ھەكو ھەموو زمانە ئارىيە رۆژھەلا تەكانى تر لە پەھلەوى و سەنسكىرتى و مېدەيەيى بۆتەو، لە پىش ئىسلامدا لە چەپەو بۆ راست دەنووسرا، بەنووسىيىتىكى سەرەخۆو كە زۆر لە نووسىنى ئاسوورى و ئەرمەنى دەچوو. ئەم نووسىنە لە پاش پەيدا بوونى ئىسلامەو ھە ئىتر وازى لى ھىنرا؛ كوردەكان دلىان دايە نووسىنى عەربى كە قورئانى پى نووسراو، بەلام ئىستە: زوبانى كوردى چوار ئاھەنگە^(۳): كرمانجى، گۆرانى، لوپى و، كەلورى.

لەمانە نىزىكتىن بىان بەپەھلەوى، ئاھەنگى لوپىيە كە لە ناوچەى پەھلەويەو نىزىكتىن بىانە، لەلايەن زوبانى كلدانى و ئاسوورىشەو زامدار نەبوو... لە دواى ئەو كەلور دىت، ئىنجا گۆزانى لە پاش ئەوئىش كرمانجى. بەلام ئەم دووانەى دوايى لەبەر دراوسىتتىان بەكلدان و ئاسوور زۆر تىكچوون.

(۱) (الدكتور بلەچ شىركو، القضية الكردية، ماضي الكرد وحاضرهم، قاهرة، ۱۹۳۰)، مېر جەلادەت بەدرخان ئەم كىتەبە مېژووئىيەيى بەو ناو ھەو بەفەرەنسى و عەربى بلاو كوردو، پوختەى مېژووئى كۆنى كورد و بلاو بوونەو ئىسلام لەناويدا، زمان و ئەدەبى كوردى، خەبات و راپەرىنەكانى تۆمار كوردو، بەكىكە لە بلاو كراوكانى كۆمەلى خۆبىوون، د. كەمال مەزھەر مەزەندە ئەو دەكات كە زاناي ناودارى كورد محەمەد عەلى عەونى ھارىكارى كوردى لە دەقە عەربىيەكەيدا، چونكە دۆستايەتى ئەو دووانە گىيانى بەگىيانى بوو. (پروانە: د. كەمال، مېژوو، بەغدا، ۱۹۷۳، ل ۱۸۹). بۆيە دەربارى ناو راستەقىنەكە بۆ (بلەچ شىركۆ) سى راي جىياواز ھەيە: دەللىن گوايە مېر جەلادەت بەدرخانە، ھەيە دەلت: مېر ئەحمەد سورەيىيا بەدرخانە، سىيەم دەلت: محەمەد عەلى عەونىيە... جا دەيىن د. كەمال مەزھەر لەگەل راي بەكەم دايە و بەلام ھارىكارى محەمەد عەلى عەونىش پىشتگوى ناخات.

(۲) ئەمە ئەو بەشەى كىتەبى (القضية الكردية) ى بلەچ شىركۆيە كە مامۆستا لەو پىشتەر ئامازەى داو بوو بەگۆرپى بۆ كوردى.

(۳) ئاھەنگ: ئەم وشەيە بەرامبەر (شىئەزەمان، دىيالكت، لەھجە) بەكارھىناو.

بۆ دەرخستنى ئەمە لىرەدا ئەو دەنووسىن كە خاوەنى جوغرافىيائى (مەلتەبروون) لە سەد سال لەمەو پىشەو لە بابەت پىتى (ايران و يران) ھەو وتوويەتى كە ھەك لە رۆژھەلا تەدا بەناوبانگن ھەروەھا بەپىتى (ايرانە، آريانه) ش لەناو رۆژئاو ايىبەكاندا بەناوبانگن، لەو بابەتەشەو كە چەندان زوبان لەناو گەلى ئىرانى پىشكەوتووى كۆندا بەكارھىنراو، دەلت: «پىشنىيان جىياوازيان لەناو پىتى ئارىيەكان و ئەسقوسىيەكاندا بەو رەنگە دەكرد كە لەناو پىتى -تورران و ئىراندا- دەپانكرد.

كە لە كۆشكى (ئىستەخر) دا پىتى (ئارىيانە) يان دۆزبەتەو كە ھەر ناوى (ئارىيان) ە كە يۆنانىيەكان دەپانزانى، بەلام يۆنانىيەكان ئەم ناو ھەيان ھەر بەسەر رۆژھەلا تى ئىرانى ئىستەدا برپو (خوراسان و ئەفغان) بەلام (ھىرۆدۆت)^(۱) ئەم ناو ھەسەر ئەو ولاتانەدا برپبوو كە لە ماو ھە زىتى سەند و دەجلە و فوراندا، رۆژھەلا تى و رۆژئاو ايىدان، كە خەلكى مېدياش ئارى بوون، بىگومان لەوان.

كۆنترىن زوبانى ئارىيانە زوبانى زەند و پەھلەوين، بەلام زوبانى (زەند) ى نووسراودى ئايىنە كۆنەكانى ئىرانى پى نووسراو تەو كە پى دەللىن «زەند ئاويستا»، كە ئەم زوبانە ھەرچى ژوووروى ولاتى ئىران ھەيە ھەر لە رۆژئاو اي بوخاراو ھەتا ئازەربايجان قسەيان پى دەكرد.

ئەم زوبانە ھىشتا لاي ئاگرپەرستەكان پىرۆزە، كە لە زوبانى سەنسكىرتى دەچ: ئەوئىش لاي زانستە (زانا - أ.ب) ھىندىيەكان پىرۆز و نازدارە. ئەوئىشى كە پىشتىوانى قسەكەمان دەكا ئەويە كە زۆر شىئە لە ھەردو زوبانەكەدا بەكىن. ھەرچى زوبانى پەھلەويە، ياخود زوبانى پالەوانان و جەنگاوەرانە، وا ديارە لەناو عىراقى عەجم و مېدياي گەورەدا بەكارھىنراو، ديسانەو لە (ولاتى فارس) دا بەكارھىنراو. ھەندىكىش دەللىن كە ئەم زوبانە يەكە زوبانىك بوو كە لاي پاشكانى نەتەو ھە (قىرۆس) بەكارھىنراو. ديسانەو ئەمئىش بەھۆى دراوسىتى و رۆژگارەو گەلى پىتى كلدانى و ئاسوورى تىدايە، نووسراوكانى ئاگرپەرستەكانىش ھەر لە كۆنەو لە زەندىيەو خراوەتە سەر پەھلەوى.

ديسانەو بەم زوبانە گەلى نووسراو ھەلكەندراو دەيىرى كە لە دەمى ساسانىيەكانەو نووسراون، ئەمەش ئەو دەبەخشى كە ئەم زوبانە لەناو ئەو پادشايانەشدا بەكارھىنراو. ئەوئەندە ھەيە لە سالى ۲۱۱م ھەتا سالى ۱۳۲م دەستيان كرد بەلادانى ئەم زوبانە (پەھلەوى) كە لەلايەن باووباپىريانەو لەناو پىشكەوتن و بەرزبوونەو ھەيان بەكار دەھىنا. ئەو ھەلە رۆشستە ناو شاخەكانى (بەرسە) ھە، بەفرمانى پاشايانى بەھىزى ئەو ھەلە، زوبانى (فارسى) يان ھەنگى لاي فارسى (شېرازى ئىستەكى) يان بەسەر ھەرچى ولاتى ئىراندا بوو بلاو كوردو، بەراستى ئەم زوبانە لە پەھلەوى سووكتەرە، ھەروەكو پەھلەويش لە زەندى سووكتەرە.

(۱) ھىرۆدۆت: Hêrodotos (۴۸۴ - ۴۲۵؟ پ.ز) گەرىدە و مېژوو نووسىكى گرىكى بە (باوكى مېژوو) ناسراو، گەلى جىگاي بەناوبانگى سەردەمى خۆى گەراو، لەوانە ھاتۆتە عىراق و فىنقىيا و مېسر، (مېژوو) بەكى داناو كە بەسەرچاوەبەكى گرانبەھا و دەگمەنى لىكۆلىنەو مېژووئىيەكان دەژمىرى لە بوارى دەنگ و ھوالى مېللەتانى كۆن و ئەفسانەكانيان.

حەلە عەرەب و لاٲی ئێرانیان داگیر کرد، حکوومەتی فارسیشیان (له پشٲتی حەوتەمیینی پاش لەدایکبونی عیسادا)^(۱) لەناو برد، ئەم زوبانە نازکی و شیرینی گوم کرد، له سالی ۹۷۷ی پاش عیسادا که (دەیلەمییهکان) ویستیان یەکن لەم زوبانانە و لاٲی ئێرانە بژیننەوه، که پیشکەوتنیکی گەورە ی بووی لە دەمی پیشوودا، نزیکتربنیان پەسەند کرد که زوبانی فارسی بوو، ئەوی که لەمەوپیش باسمان کرد، بەلام تەماشای کرد زۆر گۆرینی بەسەردا هاتوو؛ لەبەر تیکەلبوونی پیتی عەرەبی و زوبانی دراوسێی تر.

بەلام بوژان و خاوەن قسە ی جوان لەم زوبانە و له زوبانەکانی تری ئێران وەکو زەندی و پەهلەوی (زوبانی کوردی کۆن) ئاهەنگیکی قسە سووک دەنگ خۆش، مەبەست پیشاندەریان پینک هینا که ناوئا (زوبانی فارسی تازە). ئیستە ئەو زوبانە له و لاٲی فارسدا قسە ی پێ دەکری.

فارسی کۆنیش بەسایە نووسراوەی (شانامە ی فیروەوسی) ی ناودار و بەسایە نووسراوەی ئاگرپەرستەکان که ئاینیان تیدا نووسراو بوو، لەناو گەورە ی ئاینی ئاگرپەرستەکانیشدا مایەوه. (تەماشای وتە ی پەنج و پینجەمی تەختیتی ئاسیا بکه که له گۆراوی جوغرافیای قەلقەبرونی عەرەبیدا، لاپەری ۱۲۱).

لەم هەموو قسە یەوه بۆمان دەر دەکەوی که کورد له کۆنترین گەلی ئێران، ئەوه ی پیشکەوتنیکی گەورە ی لەبانی گەورە ی ئێراندا هینا بوو بوون (وجود. أ.ب.)؛ ئەوه ی که دەستی بەسەر ئەو و لاٲانەدا دەڕۆیشت که له شیوی سەندوو (له رۆژەلاتەوه) هەتا دەشتی دەجلە و فورات (له رۆژئاواوه) درێژ بوو بوووه. زوبانە کوردییەکش بەناوی زوبانی پەهلەوی یان پالەوانان و جەنگاوەران لەناو هەموو شار و دیهاتیکی ئەو ئیمپراتۆرە ئێرانییە گەورەدا قسە ی پێ کرا؛ که ئەوه بوو (ئەسکەندەری مەکدۆنی) له ناوی برد، پاش ئەوهش بەدەمیکی کەم حکوومەتانی (ملوک التوائیف - ملوک الطوائف. أ.ب.) که له میژووی فارسەکاندا به (ئەشکانیان) بەناوبانگن هاتنە کۆرەوه؛ که هەمیشە لەسەر سەرداریتی ئێرانی گەورە هەتا دەمیکی دور بەگژ یە کدا دەچوون. بەلام پاشای زەوی (فارس) بەسەر هەموویاندا سەرکەوت، ئینجا ئیمپراتۆریکی ئێرانی دووهمی دامەزراند، که لهوه پاش به (ساسانی) ناودەبرا. ئیتر لهو حەلەوه پیتی فارسی شان بەشانی پیتی (ئێران) دەڕۆیشت، ئیتر هەر کهس ئێرانی بوویا به (بوویا - أ.ب.) سا هی کۆن یا تازە، (فارسی) یان پێ دەگوت؛ که هەر ئەوه بیوو بۆنە ی ئەوه ی ئیمپراتۆری گەورە ی ئێرانی کۆنیش به فارسی بدەنە قەلەم، که له راستیدا ئیمپراتۆریکی کوردیی پەهلەوی بوو.

چونکی گەلی فارس له گەل ئەوه شدا که خاوەن حکوومەت و دەست درێژ (دەستڕۆیشتوو - أ.ب.) و پیشکەوتوو بوو له میژووی ئێراندا؛ گەلیکی تازە پینگە یشتوو له چاو خوشکە کەیدا گەلی کورد که له پیش ئەودا له ئێراندا حکوومەتی دامەزراندوو... و لاٲی ئێرانی بەرز کردۆتەوه. له گەل ئەمە شدا گەلی له بوژ و نووسەر و زانستەکانی (زاناکانی - أ.ب.) کورد له پاش ئیسلامەوه هەر چیکیان نووسی پێ له بابەت زانین و فنونەوه بەزوبانی خۆیان نەیانئوسوو تەوه؛ به فارسی و به عەرەبی، دوا ی به تورکی. بەلام هینستا

(۱) واتە له (سەده ی حەوتی دوا ی لەدایکبون) دا.

ژمارە یەکی که میان لی نایین (بەلکو - لی دەبین - أ.ب.) که زمانە کە ی خۆیان له بیر نە چۆتەوه، بەسایە ی ژیری و زیرەکی و زانستی ئەوانەوه کۆمەلێکی گەورە له نووسراوانی کوردی له بابەت هەموو جۆرە زانین و فنونیکەوه بۆ کورد ماو تەوه. ئیمەش؛ لێرەدا هەر بەناو هینانی هەندێ بەناوبانگی لهو پیاوه گەورانە واز دەهین، له ترسی درێژکردنەوه، چونکو نووسینی ئەوه له گەل تۆژی لهوان له کوردەوه و ژبانیان نووسراو یەکی سەر بەخۆی دەوی:

عەلی حەری: له سالی ۱۰۰۹م لەدایک بوو، شارە کە ی حەری له سنجاقی ئەرەلدایە، کۆمەلە خۆشخوانییەکی ناوداری هەیه، خۆشخوانییەکانی زۆرن، یەجگار جوانن، هەر له شارە کە ی مردوو، لهویشدا نیژراوه، گۆرە کە ی بەناوبانگ، خەلک دەچنە سەری.

مەلای جزیری: ناوی شیخ ئەحمەد، بەلام بەو ناو ی تریهوه ناوداره، خەلکی (بۆتان) ه، قەسیدە ی زۆری هەیه، یەجگار رەنگین، باس له: حەزلیکردن، له خوا، له سۆفیتی دەکن. کۆمەلە خۆشخوانییەکی (دیوان) زۆر نازداری هەیه لای کوردەکان، له سالی ۱۱۶۰م دا له جزیرە ی بۆتان مردوو. گۆری له وییە، خەلک دەچنە کنی.

فەقی تەیران: ناوی مەحمودە، خەلکی شاری مەکسە، له سالی ۱۳۰۲م لەدایک بوو، دوو هەلبەستراو ی گەورە ی هەیه:

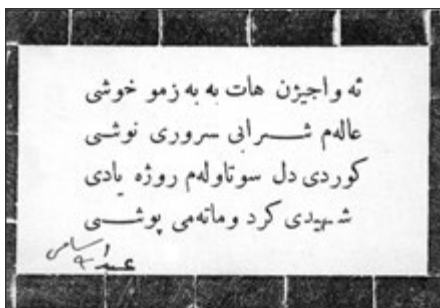
(شیخ سەنانی)^(۱) و (چیرۆکی برسیا)، هەلبەستراو یەکی بەناوبانگی هەیه پیتی دەلین (ئەسیی رەش - ئەسیی پیغەمبەر - بوراق). ئەم هەلبەستراو یە ی زۆر لەم دەست و لەو دەستدایە. دیسانەوه نووسراو یەکی هەلبەستراو ی هەیه ناوی (م. ه) یە باسی له (تەسەوف و یەکیەتی خوا دەکا) (التصوف ووحدة الوجود - أ.ب.). له سالی ۱۳۷۶م له شاری مەکس مردوو و نیژراوه.

مەلای باتی: مەلا ئەحمەدە که بەباتی بەناوبانگ؛ چونکی خەلکی دیتی باتە یه که له دیهاتی حەکارییە، له سالی ۱۴۱۷م لەدایک بوو، هەلبەستراو یەکی گەورە ی له بابەت لەدایکبوونی پیغەمبەرەوه هەیه، کۆمەلە خۆشخوانییەکی هەیه هەمیشە لەناو دەستداندایە. له سالی ۱۴۹۲م دا مردوو.

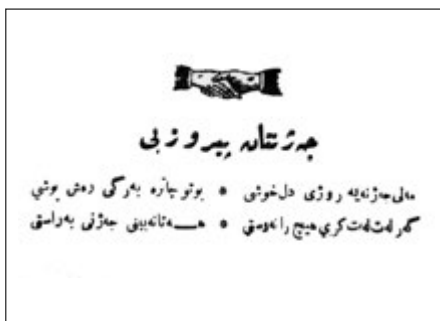
ئەحمەدی خانی: زانستی (زانای - أ.ب.) گەورە، بوژی دل سوتوای بەناوبانگ، له تیرە ی (خانیا) ه، خاوەنی کۆمەلە خۆشخوانی (مەم و زین) ی ناوداره؛ که خۆشخوانییەکی چیرۆک ئاسایە، هاوتای نییە له تەرحی خۆی، (ئەلبادە ی هۆمیرۆس) نە ی. نووسراو یەکی تری له زوبانی کوردی و عەرەبیدا هەیه، پیتی دەلین «نەوه هار»^(۲) دیسانەوه گەلی هەلبەستراو ی تری له عەرەبی و تورکیدا هەیه، ئارەزوویکی بێ شوماری بەکاری رەنگینەوه (فنونی جەمیله) هەبوو. له سالی ۱۶۵۲م دا ئەسپەرەدی گل بوو، له تەنیش ئەو مزگەوتە ی خۆی دروستی کرد نیژرا.

(۱) واتە: شیخی سەنعان یا شیخ سەنعان.

(۲) دیارە مەبەستی (نەوبارا بچوکیان) ه که قاموسییکی بچوکی بەشیر دانراوه بۆ مندالان تا فیری عەرەبیا بکات.

وینە ی کارتە کە ی عەبدوللا سامی

کە وتووێژێکی کار... خەڵک هەموو پۆل پۆل بە جلی جوان و رووی خۆشەوه بەناو باغدا هاتوچۆ دەکەن... بە دەستێ کورانی بە گۆرانی لەناو گەمبەدا ئەمەسر و ئەوسەر دەکەن... سینەما و تیاترۆ و لاسایی کردنەوه، کام چیرۆکی خۆش هەیه ئەوه پێشان دەدەن... نوقۆل لە هەموو مالتیکدا بۆ میوان لەسەر سینی دانراوه... خەڵک بە پروویەکی خۆش؛ چاویکی گەش، دەم بە پێتکە نینەوه بۆ پیرۆزایی یەکتەر دین، نوقۆل دەخۆن... پێدەکەن گفتوگۆ لە خۆشی دەکەن هەموو شادمان، بە کەیف و پێتکە نین.

هەر کوردی جەرگ سووتاو نەبێ لە بریتی باغ کوشتارخانە ی هەژارانی خۆی دەبینێ، لە باتی بۆنی گۆل بۆنی خۆینی رێژاوی خۆی بۆن دەکا، لە جیاتی چەرخوفە لە کەنارە و سێدارە بۆ جەرگەکانی بەدی دەکا، لە جیاتی مۆزبەقە و گۆرانی، دەنگی بولبول، نالە ی دایکی کورکۆژراوان؛ دەنگی شیوەنی براکۆژراوان دەبێ... لە جیگای زەماوەند و شایبێ قاقای پێتکە نین، شین و قورپیتوان، ئۆف و هەناسە ی سارد هەڵدەکیشتی... لە شوینی جلی سەوز و سوور، تارای ئال و والا بەرگی تاریکی دەپۆشی.

کورد و پادەبوێتی... جەژنی چی؟!، کەس کۆژراوان، هەناسە سارد، پیاوانی تر پەنجەرۆ، هەموو شینیا. لە بریتی ناردنی کارتی جەژنە پیرۆزە کارتی سەرخۆشی کردن بۆ یەک دەنێرن.

جەژنی چی!؟

ئیسماعیل: خەڵکی بایەزیدە، لە ساڵی ۱۶۵۴م لەدایک بووه... ئەویش دیسانەوه لە بوێژە حەزلیتیکەر (عەزەلی) و چیرۆک پێکخەرەکان بووه، چاوی لە (شیخ ئەحمەدی خانی) هۆمبیرۆسی کورد و فیردەوسی فارس کردووه، دەلیا (قاموس) یکی بچووکیشی لە زویانانی کوردی و فارسی و عەرەبیدا پێکخستووه، ناوی ناوه (گولعوزار). (قەسیدان) ی پەنگین، خۆشخوانیانی شیرینی زۆری هەیه کە بەزاری کرمانجی و توویەتی، لە ساڵی ۱۷۰۹م دا مردووه. گۆرەکە ی لە بایەزید ناوداره.

شەریف خان: ئەمیش ئەمیر شەریف خانە، لە سەردارانی حەکاری، لە ساڵی ۱۶۸۹م دا لە شاری (جۆلەمێرگ) دا - ناوچە ی حەکاری - لەدایک بووه، کوردەوی (آثار) یەکی زۆری لە نووسین و لە بێژیندا هەیه، کۆمەڵە خۆشخانییەکی یەجگار باشیشی هەیه، دەستیکی درێژیشی لە هەلبەستنی خۆشخوانی فارسیدا هەبووه. لە ساڵی ۱۷۴۸م دا لە جۆلەمێرگ مردووه. هەر لەوێشدا نێژاوه.

مورادخان: جیتی بایەزیدە، لە ساڵی ۱۷۳۷م دا تیساً لەدایک بووه، گەلێ دانراوی هەیه. خۆشخوانیەکی جوانیشی لە بابەت حەزلیتکردن و تەسەوفەوه هەیه، ساڵی ۱۷۸۴م مردووه.

عەلی تەرموکی: لە زانستە (زانا - ١.ب) گەورەکان و مامۆستا پایەدارەکانی کوردستان بووه. لە ساڵی ۱۰۰۰ھ دا لە دێبەکە ی خۆیدا کە لە ماوه ی (نیوان - ١.ب) حەکاری و مەکس دایە، لەدایک بووه. دەستیکی درێژی لە زانین و فنوندا، بەتایبەتی کاری پەنگین (فوننی جەمیلە) دا بووه. زۆر حەزی بە پێتخوێندن کردووه، (دەستووری زویانی کوردی)، ئەو دایناوه، گەلێ گەشتوگوزاری لەناو شارە دراوسێیەکاندا کردووه. گەلێ شتی بەکەلکی تیا نووسیبوه، گۆرەکە ی هەر لە دێبەکە ی خۆیدا یه^(١).

مەلا یونسە هەلکاتین: خاوەنی سێ نامە (رسائل) ی کوردی بەناوبانگە لە کوردستاندا؛ کە بۆ فێربوونی زویانی عەرەبی دایناون؛ ئەوانیش: (دەستوور، زروف - ظروف، تەریب) ن. گۆرەکە ییشی هەر لە دێبە هەلکاتینە کە تێیدا لە دایک بووه.

جەژنی قوربان ۱۹/۴/۱۹۳۱

جەژن هات، خەڵک هەموو دلخۆش!... داروبەرد زەرەخەنە دەکات، خونچە دەپشکوێ، بولبول لە خۆشیدا دەچریکێتی... جەژن هات، هەموو کەس خەریکی کرپنی تروتفاقی تازه یه!... مندالان زەرد و سوور بەناو شەقامدا دەسووریتنەوه... ئوتۆمبیل و پەوان، چەرخوفە لەک و ماین چەقەل بۆ مندالانی خەڵک

(١) ئیستا ئەوه ی دەربارە ی ئەم (عەلی تەرموکی) یه بوترێ ئەوه یه کە راستییەکە ی (عەلی تەرەماخی) یه. (پروانە: رەشید فندی، بۆچی عەلی تەرەماخی ئیکەمین رێزمان نقیسێ کورد نەبیت؟، رۆشنبیری نوێ، ژ ۱۰۳-۱۰۴ ساڵی ۱۹۸۴، ل ۲۳۶) (تەرەماخ: گوندەکە دکە قیته کوردستانا تورکیا ل ناڤ بەینا - هەکاری مەکس). هەر وهه: (... راستی عەلی تەرەماخی ۱۰۰۰-ک-؟ بەسەرەتایەک موکم دەست بەرێژمانا کوردی کریه، هەرچەندە مەخسەد و مەبەستا وی نەبوویه رێژمانا کوردی شروقهکەت، بەلێ نەچار بویه جارجارا گەل ریزمانا فارسی هەندەک سەرقلە مەیت تێبوها ل ریزمانا کوردی ژێ بدەت). پروانە: حجی جعفر، بەلێ عەلی تەرەماخی یەکەمین ریزمان نقیسێ کوردە. رۆشنبیری نوێ، ژ ۱۰۶، ۱۹۸۵، ل ۱۰۵.

قوتابی لهباتی باسی خوژی پاشه‌پوژ، له جیاتی ئه‌وهی باسی سه‌ره‌ریزی کوردستان، پیتشکه‌وتنی کورد، ئاوه‌دانی ولات... باسی قوربه‌سه‌ری کورد، وێرانی کوردستان و داگیرکردنی ده‌کهن... هه‌موو مات و زویر، هه‌موو هاتوچۆی به‌کتر ده‌کهن؛ بۆ ببینی یه‌کتر به‌لام بۆ که‌یف و زه‌ماوه‌ند نا بۆ شین.

جه‌ژنی چی؟!

کارتی به‌که‌مم له‌لایه‌ن (موسه‌تفا سائیب) هه‌وه (وه‌کو بۆم ده‌رکه‌وت) بۆمان هات (بۆ هات - ا.ب.)، ئیمه‌ش به‌هه‌موو قوتابییه‌که‌مان گه‌یاند که‌ هه‌س کارت نه‌ئیرئ... هه‌موو نه‌مانارد، هه‌تاکو بۆ باوکیشمان.

به‌لام له‌ سلیمانی و جینگایانی تره‌وه دوو ته‌رح کارت هاتبوون.

به‌راستی شایانی په‌سندی بوون. چونکه‌ گیانی ولاتپه‌روه‌ری لێ هه‌لده‌قولئ.

هه‌والی شیخ مه‌حمود (٢٧ی نیسانی ١٩٣١)

له‌ پاش ئه‌وه هه‌را گه‌وره‌یه‌ی دوایی^(١)، شیخ مه‌حمود به‌خۆی و سواره‌کانیه‌وه چووبونه‌وه بۆ شارباژێر، له‌وتیه‌وه چووبونه‌وه بۆ شوینه‌که‌ی کۆنی سه‌ر سنووری ئێران، له‌به‌ر هاتنی جه‌ژنی قوربان، لێهه‌ وه‌کو هه‌موو جارێ ده‌یلتین، رۆژنامه‌کانی به‌غدا نووسیبویه‌نه گوايا گه‌لێ له‌ سواره‌کانی تهنه‌نگیان داوه‌ته ده‌ست حکومه‌ت، خوژی وازی له‌ شه‌ر هیناوه؛ پاراوه‌ته‌وه له‌ حکومه‌ت چاوی لێ پۆشی، ئیتر به‌قسه‌ وایان له‌ بیباو کردبوو بلت: بۆ دوو رۆژی تر شیخ مه‌حمود به‌پێوه‌ندکراوی دیتنه‌وه به‌غدا^(٢)! به‌لام له‌ هه‌رچی که‌سیکی ترم ده‌پرسی که‌ له‌ سلیمانییه‌وه ده‌هاتن، که‌ ئه‌وئ سه‌رچاوه‌ی کاره‌که‌یه به‌ئاوه‌ژووی ئه‌مه قسه‌یان ده‌کرد، هه‌موو قسه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌یان ده‌وته‌وه.

باقی و شیخ ره‌ئوف: دوو قوتابی کوردی سلیمانی

به‌بۆنه‌ی چوونه‌که‌ی شیخ مه‌حمود هه‌وه له‌ کاتی هه‌راکه‌دا حکومه‌ت گرتبوونی، له‌ پاش سه‌ مانگ له‌ به‌ندیخانه‌دا رابواردن بردیانه‌ که‌رکوک، له‌وئ پرسیشیان لێ کردن، دوایی رزگاریان بوو. به‌لام ئه‌وه خوژه‌ که‌ هاتبوونه‌وه قوتابییه‌کانی سلیمانی به‌دزی قوتابخانه‌وه به‌ئوتۆمبیل، زۆر که‌سیان هه‌تا سلیمانی^(٣) به‌پیری برا کورده‌کانیانه‌وه چووبوون. هه‌ر بژی کورد په‌رست!!

(١) مه‌به‌ستی له‌ شه‌ری ئاوباریکه‌ که‌ له‌ ١٨ی نیساندا به‌رپاوو.

(٢) دیاره‌ ئه‌وه‌ش به‌شیک بووه له‌و هێرشه‌ راگه‌یاندنه‌ی که‌ حکومه‌ت دژی بزوتنه‌وه‌که‌ی شیخ مه‌حمود له‌و رۆژانه‌دا په‌یدای کردوه.

(٣) خۆی راسته‌تر او بوو بیوتبا «... هه‌تا ده‌ره‌وه‌ی سوله‌یمانی...» چونکه‌ دیله‌ به‌ردراوه‌کان له‌ که‌رکوک هه‌وه هاتوونه‌وه. وا دیاره‌ هه‌له‌یه‌ک له‌ نووسینه‌وه‌ی ده‌سنوسه‌که‌ دا به‌.

گرتنی ته‌وفیق وه‌هبی ١٩٣١/٥/٧

له‌وه‌پیتش وتمان که‌ ته‌وفیق وه‌هبی^(١) چوو بۆ شام، به‌لام ده‌زانی بۆچی چوو؟! ئه‌م پیاوه‌ به‌ده‌ستی ئینگلیزه‌کان و کۆمه‌له‌ نه‌هینیه‌که‌ نه‌یرابووه ئه‌وئ له‌گه‌ل یه‌کئ له‌ سه‌رده‌ره‌کانی ئه‌رمه‌نی قسه‌ به‌کا بۆ دانیشاندنی (دامه‌زراندنی - ا.ب) کۆمه‌لێکی گه‌وره‌ی ئه‌رمه‌نی - ئاسووری له‌ خاکی پاکی ولاته‌که‌ی ته‌وفیق وه‌هبی و هاوڕێکانیدا. به‌لام له‌ سایه‌ی خواوه هه‌موو شتێکیان له‌ رۆژنامه‌کانی به‌غدا ده‌رخرا: جیاووک به‌وته‌یه‌کی گه‌وره‌ ئابرووی بردن (له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هاوڕێی هه‌موویان بوو)؛ ونبووی: «ئه‌ی ئه‌وه‌ گه‌له‌ی (کورد) به‌خۆی سپاردنتانه‌وه ده‌نازم وه‌خۆم به‌گه‌وره ده‌زانم؛ بۆ ئیمرۆمان وا چاکه‌ له‌گه‌ل عه‌ره‌بدا -گه‌لێک که‌ له‌ هه‌موو شتێکدا له‌یه‌که‌وه نه‌یزیکین- رێکه‌وین، چونکه‌ لێره‌دا هه‌ر ئه‌وان ئه‌م به‌لا گه‌وره‌به‌مان شان به‌شانی خۆمان له‌کۆت به‌خن و له‌ده‌ست داوی ئینگلیز رزگارمان بکه‌ن»^(٢).

مارف جیاووک ١٩٣١/٥/٧

مارف جیاووک کوردێکی مه‌رد و نه‌به‌رد و ئازابه^(٣)، له‌ کورده‌کانی شاری (هه‌ولێر)ه، ئه‌مه‌ چه‌ند

(١) ته‌وفیق وه‌هبی: (١٨٨٦-١٩٨٤) که‌سایه‌تییه‌کی بواری سه‌ربازی و کۆمه‌لایه‌تی و فه‌ره‌نگی ده‌گمه‌نی کورد بوو، خواوه‌نی رۆشنیارییه‌کی (موسوعی) فراوان بوو، خه‌لکی سلیمانی بوو، به‌دڵ هه‌زی به‌به‌ری نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌کرد، له‌و لاوه‌ کورده‌ رۆشنیارییه‌که‌ بوو که‌ له‌ دوای شه‌ری یه‌که‌می جیهانه‌وه له‌ پیزی وریابونه‌وه‌ی بییری نه‌ته‌وه‌یی کورددا کاریان ده‌کرد بۆیه له‌ رووی زمانه‌وانی و زیندوکردنه‌وه‌ی میتژووی کورد و هاندانی په‌خش و بلاوکردنه‌وه‌ی چاپه‌مه‌نییه‌وه تا کۆتایی ژبانی درێخی نه‌کرد، له‌و بره‌وه‌دا بوو که‌ به‌خه‌باتی سیاسی و وشیارکردنه‌وه‌ی کورد شتی به‌شتی ده‌کات، لاپه‌ره‌کانی گه‌لاویژ و ده‌نگی گیتی تازه و گه‌لێکی تر پرن له‌ وتاری ئه‌وه، جگه‌ له‌ کتیب و نامیلکه‌ی زۆر ده‌باره‌ی زمان و بنجینه‌ی شار و ناوچه‌ کوردیه‌کان، شاره‌زایییه‌کی باشی له‌ زمانه‌کانی عه‌ره‌بی و تورکی و ئینگلیزی و فه‌ره‌نسی و فارسیدا هه‌بووه، له‌ ١٩٣٠ کراره‌ته‌ موده‌سه‌ریفی سلیمانی، له‌ ١٩٣٥ یه‌کێک بووه له‌و ٣١ که‌سه‌ی له‌ به‌غدا (پانه‌ی قه‌له‌م - نادێ القلم)یان دامه‌زراند، له‌ ١٩٤٧ یه‌که‌ کوردێک بوو له‌ (المجمع العراقی) که‌ بووه ئه‌ندام، په‌له‌ی وه‌زاره‌تی پین درا، له‌ دوای ١٤ی ته‌مموزی ١٩٥٨ به‌یه‌کجاری چووه به‌ریتانیا و له‌ لهن‌دن تا مردن نیشته‌جێ بوو، که‌ مردیش له‌سه‌ر وه‌سیه‌تی خۆی ته‌رمه‌که‌ی له‌ چبای پیره‌مه‌گروه‌نی نێزیک سلیمانییه‌وه سپێردرا.

(٢) لێره‌دا ئه‌وه ئاراسته‌ جیاجیه‌نه‌ی دلسۆزان و رۆشنفکرانی کورد چه‌مکیکی به‌دیار ده‌که‌وئ، وه‌ک ده‌لێن «هه‌موو رێگاگان بۆ بانه‌ ده‌چن». لێره‌شدا مه‌به‌ستی هه‌مووان پاک و تینکۆشان و ته‌قه‌للایان پیرۆز و به‌رزبووه، ئه‌وه‌نده هه‌یه هه‌ر ده‌سته‌یه و به‌رووکارێکدا چووه بۆ گه‌شتن به‌و ئامانجه‌ پیرۆزه؛ ئامانجی سه‌ره‌خۆیی و رزگاری نه‌ته‌وه‌که‌یان، بۆیه ئه‌وه ده‌سته‌ تینکۆشه‌رانه‌ په‌نایان بۆ هه‌ر لایه‌ بردووه که‌ ترووسکایییه‌ هیوایان تیدا به‌دی کردبێ.

(٣) ئه‌م باسه‌ له‌ ده‌سنوسه‌که‌یدا نه‌بوو، زۆریش بۆی گه‌رام به‌لام بێ سوود، له‌ نامیلکه‌ی (خه‌باتی رۆشنیاریاندا) هه‌یه، له‌به‌ر بایه‌خی میتژوویی ئه‌وا به‌پیتی به‌رواری نووسینه‌که‌ لێره‌دا دایده‌نێین.

سالیكه دهیپینم شیرانه خهبات دهكات بۆ كه لگ و چاكه‌ی نه‌توه‌كه‌مان؛ جیاووك نازا و سه‌ره‌سته. كه قسه‌ی راست هاته پیتشه‌وه و به‌باشی زانی بیكات، بۆ كه لگ و چاكه‌ی كورد، له به‌رده‌می هه‌ر كاربه‌دهست و ده‌سه‌لاتداریکی میریدایی ده‌یكات، بێ باكه سل له كه‌س ناكات. وتاره به‌ناوبانگه‌كانی له رۆژنامه‌كانی عیراقدا و له (كۆری نه‌توهه- مجلس الأمة)ی عیراقدا و نووسراوه‌كانی كه بۆ له‌سه‌رکردنه‌وه‌ی نه‌توه‌ی كورد و پاراستنی مافی كورد و سه‌ندنه‌وه‌ی مافی كورد بلاوی كردونه‌توه‌ و خویندوونیه‌توه، چاكترین به‌لگه‌ن بۆ راستی قسه‌كه‌م، له رۆژی ۱۹۳۱/۵/۷ و تارێكیم له رۆژنامه‌یه‌کی عه‌ره‌بیدا كه له به‌غدا ده‌رده‌چێ خوینده‌وه. (جیاووك) به‌نازایی و سه‌ره‌سته‌یی‌یه‌کی ته‌واوه‌هه بیروباوه‌ری زنگكارانه‌ی خۆی ده‌رده‌برێ بۆ چاره‌سه‌ركردنی (كیشه‌ی كورد و كوردستان).

وا له خواره‌وه چهند دیرێك له‌و وتاره ده‌گۆریمه سه‌ر زمانی كوردی: (۱)

«ئهی نه‌توه‌ی كورد! ئهی ئه‌و گه‌له‌ی كه خۆم به‌یه‌كێك ده‌زانم له ئیوه و سه‌ریشم به‌رز بۆته‌وه به‌وه‌ی كه به‌كێكم له ئیوه! بۆ ئیمرومان وا چاكتره كه له‌گه‌ل گه‌لی عه‌ره‌بیدا رێك بكه‌وین؛ چونكه ئه‌وان له هه‌موو شتێكدا له ئیمه‌وه نزیکن. بێجگه له‌وه هه‌ر ئه‌وانیشن كه بتوانن شانیه‌شانی خۆمان ئه‌م سه‌رگه‌ردانی و مالتویرانییه‌مان له كۆل بكه‌نه‌وه و له ده‌ست فرۆفیل و ته‌له‌كه‌بازی و داوی ئینگلیز، بۆ كه‌لكی خۆیان و ئیمه‌یش، رزگارمان بكه‌ن!...» جیاووك كه‌سایه‌تییه‌کی به‌هێز و هه‌ره‌تی هه‌یه چ له‌ناو كورده‌واریدا، چ له‌ناو برا عه‌ره‌به رۆشنبیره‌كانماندا. له‌م وتاره‌یدا وا دیاره گه‌لێك دۆستی گه‌وه‌ی په‌یدا كردووه بۆ (نه‌توه‌كه‌مان) له‌ناو رۆشنبیرانی عه‌ره‌بیدا، كه پێكه‌وه پشته‌ی مافه ره‌واکانی (كورد) و (عه‌ره‌ب) بگرن و بۆ سه‌ندنه‌وه‌یان خه‌بات بكه‌ن.

شیخ مه‌حمود

هه‌ره‌شه: وه‌نه‌ی شیخ مه‌حمود هه‌ر عه‌ره‌ب یان ئینگلیز دۆزمنی بێ، ئیترانیش و توركیش بۆ كه‌لكی خۆیان له‌گه‌ل ئه‌ماندا بۆ نه‌هێشتنی شیخ كۆشش ده‌كه‌ن. ئه‌وه ئیترانیش و ئه‌وه توركیش، هه‌ردووکیان هه‌ره‌شه نامه‌یان نارده عیراق؛ كه یان ئیوه په‌کی شیخ ده‌خه‌ن یاخود ئیمه كه هه‌موو تروئفاقیکی جه‌نگمان ئاماده‌ كردووه، ده‌هین به‌سه‌ریا تا له ناوی ده‌به‌ین، ده‌بێ بشزانن گۆری شه‌ر عیراق نه‌بێ هێچ كوییه‌کی تر نابێ... هه‌ند. ئیتر شیخ مه‌حمود له پاش شكاندنی له‌م هه‌رایه‌ی دوا‌ییه‌یدا -گۆبا وه‌كو عه‌ره‌ب ده‌لێن- وه له پاش ئه‌وه‌ی كه زانی ئیترانیش له‌شكری كردۆته‌سه‌ر (۲)، هه‌ر له‌و كاته‌ی‌شا، مه‌حمود

(۱) به‌مه‌زنده‌ی ئیمه ئه‌و وتاره‌ی مامۆستا كر دووه‌تی به‌كوردی به‌شێكه له‌و وتاره‌ی كه له باسی پیتشووترا، له (گرتنی ته‌وفیق وه‌ه‌بی) دا ئیشاره‌ی بێ دابوو.

(۲) ئه‌مه‌ش نسكۆیه‌کی تره كه له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئابلقه‌ی ئه‌و راپه‌رینه‌ چه‌كدارییه‌ی كورد ده‌داته‌وه، پلانه‌ گلاوه‌كانی نیو ده‌وله‌تی، به‌تایبه‌تی عیراق و ئیتران و تورکیا به‌موباره‌كبابی ئینگلیز، له‌وانه‌به‌ به‌ره‌نگرێژی‌شی بووب، تا به‌هه‌مووان ده‌ست ببنێه بینه‌ی ئه‌و جوولانه‌وه‌ چه‌كدارییه‌ی به‌هێزی سه‌ربازی عیراق نه‌یتوانی بپه‌وه‌تین، ئه‌مه‌ش ده‌قا و ده‌ق وه‌ك ئه‌و بار و زرووفه‌ی له ۱۹۲۷دا خولقاندیان تا شوێشه‌كه‌ی شیخ هه‌ر =

و حامید (۱)، سه‌ركۆماره‌كانی، به‌جیانی هێشتووه، جگه له‌مانه‌ش له‌به‌ر هه‌ره‌شه‌ی عیراق كه ده‌بێ له ۱۴ی مانگدا وازبیتێ... له‌به‌ر ئه‌مانه‌ ناچار له‌پاش به‌ستنی په‌یمانێك له‌گه‌ل وه‌زیری ناوه‌وه (مه‌زاحیم به‌گ) وه له‌گه‌ل هاواریكانی موته‌سه‌ریفی سلیمانی (ئه‌حمه‌د به‌گ)، كه‌پتان گاوون، كه‌پتان هۆلت و چهند كه‌سیکی تر له‌ پیاوانی حكومه‌ت، خۆی دا به‌ده‌ست حكومه‌ته‌وه له ۱۴/۵/۱۹۳۱ له‌ دێی پیتنجویندا!...

هیئانی ۱۹۳۱/۵/۱۶

شیخ خۆی به‌ده‌سته‌وه‌ دا، به‌لام له‌مه‌یدا ولاتپه‌روه‌رییه‌كه‌ی ده‌رده‌كه‌وێ، پیاو هه‌ر ئه‌وه نییه‌ خۆی به‌قوربانی بكا. به‌و چه‌شهنی شیخ مه‌حمود خۆی داوه به‌ده‌سته‌وه و هیناویانه‌ته سلیمانی بپوا بکه هه‌ر كه‌سی تۆزقالتی خۆشه‌ویستی ولاتی له‌ دلایه‌ جه‌رگی بۆی ئه‌بێ به‌كه‌باب!...

له پاش رێككه‌وتن، خۆی ده‌دا به‌ده‌سته‌وه، به‌لام پیتیان ده‌لێ: «تكاتان لێ ده‌كه‌م له‌ناو عه‌سكه‌ری عه‌ره‌بدا مه‌منیره‌وه سلیمانی!». به‌لام ئه‌وان دلێ ده‌شكێتن ده‌یخه‌نه ناوخۆیانه‌وه وه‌كو به‌زۆری خۆیان گرتیبیتیان به‌گۆرانی وتن و موزیقه‌ لێدان به‌ره‌و سلیمانی ده‌به‌ن. شیخ مه‌حمود كه خۆی له‌ناو ئه‌وانه‌دا به‌و ته‌رحه ده‌بینی، پرموه‌ر ده‌ست ده‌كا به‌گریان، وه‌ك چۆراوه‌گی ئاوه‌ فرمیتسك به‌چاویا دیته‌ خواره‌وه، به‌دلێکی شكاو و له‌شێکی پرستبواره‌وه ولاته‌ نازداره‌كه‌ی به‌بێ باوکی به‌جێ ده‌هێلێ.

له‌وه‌پێش پیتده‌كه‌نی چونکی ده‌یزانی به‌ختیاری كوردستان بۆ ئه‌و رۆژه له‌ گرتنی ئه‌و دابوو، وه‌ك شێر بێ باكانه‌ هاته‌ ناو دوشمن، به‌لام ئیستاش وا به‌سه‌ره‌ت كه به‌سه‌ری هات. قه‌د مه‌پرسه چهند هه‌زار كورد له‌ ریتیدا ده‌ستیان ماچ كردووه، چهند خه‌لكی سوله‌یمانی به‌په‌ریه‌وه چون و به‌خوایان سپاردووه...

شیخ مه‌حمود له‌ مالتی موته‌سه‌ریف میوان كرا. بۆ سه‌به‌ینێ به‌فرۆك له‌گه‌ل دوو پیاویدا فرین و له‌ هه‌نیدی (۲) دابه‌زین، له‌وێ له‌گه‌ل چهند سه‌ركرده‌یه‌کی حكومه‌تدا به‌كتریان دیبوو... ئیتر هه‌ر ئه‌و رۆژه بوو شیخ له‌ (ئوور) بیه‌را (۳). بپوا بکه ئه‌وه‌نده‌ی له‌ناو كورددا شیخ گه‌وره‌یه، دوو هینده له‌ناو عه‌ره‌بدا

= له‌و ناوچه‌یه‌دا خه‌فه‌كه‌ن، ئه‌و ساكه‌ش شیخی نه‌مر له‌و وتاره‌یدا كه دوا ئیمزاکردنی رێككه‌وتنه‌نامه‌ی پیتنجوین ۱۹۲۷/۶/۱۵ بۆ جه‌نگاوه‌ره‌كانی دا و تیایدا لۆمه‌ی ده‌وله‌تانی چوارده‌ور و دۆسته‌ ساخته‌كانی ناوخۆی كرد كه ده‌وریان چۆل كرد، دیاره میتوو ئه‌م تراژیدیایه‌ی زۆر كه‌رته‌ له‌ پێوه‌ی خه‌باتی نازادپه‌خواری كورددا دووباره‌ كردۆته‌وه، رێككه‌وتنه‌نامه‌ی جه‌زائیری ۱۹۷۵ له‌لقه‌یه‌کی تری ئه‌مه‌بوو كه نسكۆكه‌ی شوێشی ئه‌یلوولی لێ كه‌وته‌وه.

(۱) مه‌به‌ست له‌و دوو ئه‌فسه‌ره‌به‌ كه به‌ر له‌م به‌رواره‌ خۆیان ته‌سلیم به‌حكومه‌ت كرده‌وه: مه‌حمود جه‌وده‌ت و حامید جه‌وده‌تی بپرا.

(۲) فرۆكه‌خانه‌ی ئه‌وسای به‌غدا له‌وێ بوو.

(۳) هه‌ر له‌م بۆنه‌یه‌دا (ملاحظه‌ المطبوعات) له به‌غدا رۆژی ۱۹۳۱/۵/۱۵ ئه‌م وته‌یه‌ی بلاوكرده‌وه: (علی أثر إستسلام الشیخ... سلم الشیخ محمود نفسه الى الحكومة حسب الشروط التي أمليت عليه، والآن في طريقه الى محل إقامته التي ستعین له الحكومة وسيكون هذا المحل على ضفاف الفرات على الأرجح. بغداد، ملاحظه‌ المطبوعات، ۱۹۳۱/۵/۱۵

(بهشی نه خوئنده وار) به ناوی ئیسلامیتیبیه وه خوشه ویست و نازداره. چه ند جارم بیستوهه، که دهچوم بۆ پردی مۆد، دهمبیینی له لای وینهیهکی گه وره ی شیخ مهحمود که هه لئاسرابوو، کۆبوونه وه، هه زار (فه یسه ل) و پیاوه کانی خۆیان و ئینگلیزیان به قوریانی کردوهه، هه زار نزیان بۆ کردوهه.

کۆمه ئی یاریده ده ر ۱۹۳۱/۵/۱۸

له هه ولیر قوتابییه کورد په روه ره کان کۆمه ئیکیان دامه زانده وه ناویان ناوه (کۆمه ئی یاریده ده ری کورد)، کۆمه ئیکه له کوره ئاغا به ده سه کانی هه ولیر دروست بووه. مه به سی بلاو کردنه وه ی کوردایه تیبه، پیتشخستنی زمانی کوردیبه. وه وه کو بیستوهه هه ندی هه ره شه و نومایشاتیسی هه یه، مه به ستم ئه وه یه ئه گه ر بۆیان ده ست بدا ده ست له سیاسه تیشه وه ده دن...! چاکي ئه م په نجه ش له سایه ی (ره فیق حیلمی ئه فه ندی) مامۆستای هه ولیره وه یه له خه لکی سلیمانی، ئه میش چه ند رۆژتیک له به ندیخانه دا له سلیمانی رایبوارد. سه رداری کۆمه له که (جه لال نووری) یه، ئه میش ئه وه ی سه یره سالی له مه و پیتش تورکخواه بوو، به لام (کورد هه ر چۆنی بی هه ر کورده). وه یه کی نارده وه به غدا، به سایه ی هاو پیتیه که وه (برایم فه تاح) خوئنده مه وه. بۆ ته واوی گیانی کوردایه تی لئ هه لده وه ری. به راستی ئه م کۆمه له له شوئینیکی وه ک هه ولیردا شتییک بوو سه ری لئ سوپده ما. به لام وه کو وتم کاری مامۆستا کورد په روه ره کانه له میشکیاندا جینگیر بووه.

به سایه ی جوولانه وه گرفتیم نه ما ۱۹۳۱/۵/۲۵

له شوئینیکی تری ئه م یادنامه یه دا باسی ئه مه م کرد، که چه ند مانگییک ده بی نووسیومه بۆ (معهد التربية البدنية) له میسر که گرفتیم هه یه به سایه ی جوولانه وه چاریکم بکه ن. له پیتشه وه که هات^(۱) چونکی له هی قوتابخانه ی ده کرد گالتهم پی ده هات، له به ر ئه وه به کاره ئیانی ده رمانم به پیتویست ده زانی... به لام ئه وه سه یر بوو له پاش ته واو بوونی یارییه کان که سی مانگی پی چوو، خۆم خۆم به درۆخسته وه، وام لئ هات به بی داووده رمان هه ر رۆژه سی ژه م به ئاره زوو یه کی بی ئه ندازه وه نان ده خواد... له وه سه یرتر ئه وه بوو خو و کرده وه شم هه ندیکی گۆرا؛ له وه پیتش ته مه ل، هه ر کاریکی بچوو کم به هاتایه پیتش به باریکی گرانم ده زانی، ناوی یاریکردنت به ئینایه لام له شم داده گیرسا، که تیتده کۆشام سه رم ژانی ده کرد، که ده رۆیشتم هئووش، به ئه ژش ناگام له لایه کی که بوو، هه میشه میشکم پری بوو له بییری پیس و ناخۆش، له هه ر قسه یه ره خنه یه کم لئ ده رده هئینا، له هه ر شته دلگیریه کم ده گرته خۆم. به کورتی بیپر مه وه، گرتنی هاو پیتیه کم له قوتابخانه گه وره یه دا به شتیکی گرانم ده زانی، هه تا ئه وساش

(۱) ئه و په یمانگی په روه ده ی له شه له میسر، به هۆی نامه نارنده وه ریتنماییه کانی خۆی به پۆسته دا ده نارده بۆ ئه وانه ی به شدارییان ده کرد، جا مه به سستی مامۆستاش ئه مه یه که: (له سه ره تادا که ریتنماییه کانیانم بۆ هات... هه روا: (الریاضة البدنية، مجلة صحیة تصدر لخدمة الجنس البشري، صاحبها ومحررها: محمد فائق الجوهري المحامي، الإدارة: ۶ شارع سكاكين باشا، مصر، القاهرة).

دوو قسه م له گه ل یه کتیکیان به ناوی هاو ده مییه وه نه کردوهه. چوار ساله له وئ بووم (له ویم - ۱.ب) له به ر دلته نگیم نه مده په رژا هاو ریتیکانم له دو ان تیتیه رکه م... ئه مانه ش، هه موو له سایه ی گرفته وه!!... له سایه ی به غدا شه وه!، به لام ئیستا که دوا ی سی مانگه که یه؛ به ره و پیری هه موو ئه رکیکی شان، به ره و پرو ی هه موو که سیک به روویه کی خۆشه وه ده چه پیتشه وه، خه فه تم لاپه شمه، هیچ ده رد و ئازاریکم نه ماوه!...

بۆ هه موو شتییک به روویه کی خۆشه وه مل ده ئیم، واش که سه رکه وتم به ته واوی به بوونی خوا و پیتیه مه ر ده زانم که چه ند راستن... گه رانم، کۆششم، خۆشه ویستم (خۆشه ویستیم - ۱.ب) به رامبه ر به خۆم، به خه لک، به دنیا هه تایی له زۆریه. ئیستا سی ژه مه هه موو رۆژی نان، به ئاره زوو یه کی بی ئه ندازه وه ده خۆم، هه موو شتی که ناوی خواردن (خواردنه) به شتیوه یه کی جوان ده سازیم، به که لکی ده ئیم... سا بۆیه هه تا دیت خه لک به چاوتیکی گه وره ته ماشام ده کا (ده که ن - ۱.ب)، چه ز به هاو ده میم ده کات (ده که ن)، که هه ر له به ر ئه وه یه ئه مسال به ده بان قوتابیم بووه به هاو ری، هه موو که سم خۆشه وئ، هه موو که سیکیش خۆشی (خۆشیان) ده ویم... به لام ناخ که م کورد هه یه که لکی ئه م ته رچه بزووتنه بزنان، که میان هه یه بزنان که به بی داووده رمان، هه ر به و جۆره رتیه ی که خوا بوئی داناوین ده توانین برین، یان خۆمان برینینه وه، ئینجا مال و منالیشان به و ته رچه له خۆشیدا برین.

ورده هه وائل

شیخ مهحمود: ۱۹۳۱/۵/۲۵

جینگا بۆ شیخ له مونته فیک چاک کراوه^(۱)، له وئ وه کو ده گپنه وه له خۆشییبه کی ته واو راده بوئ، سه رداره عه ره به کانیس زۆر ده چه لای وه زۆر به گه وره ی ده گرن. هه ر له سایه ی شیخ مهحمود ده وه: هه رچی له گه لیدا شه ریان به رامبه ر عیراق کردوه چاویان لئ پۆشرا (چه ند که سیک نه بی). شیخ قادری برای شتیخیش بۆ چوونه وه سلیمانی به ره لالا کرا، ئه و شه وه هه رچی گه وره و بچووکی کوردی به غدا هه یه هه تاکو (فائیقی تا پۆ) هاتنه سه ر هه واری شه مه نده فه ره که، ره وانه یان کرد، (حه پسه خان)^(۲) یشیان له گه ل بوو.

کوردستانی ژوووو: ۱۹۳۱/۵/۲۵

هه ر ئه مپۆ له رۆژنامه ی (الاستقلال) ی به غدا دا خوئنده مه وه که کورده کانی ژوووو دیسان ده ستیان

(۱) لیبوی مونته فیک: دواپی بووه پارێزگای (ناصریه) و ئیستا (ذی قاره).

(۲) حه پسه خانی نه قیب: (۱۸۹۱-۱۹۵۳/۴/۱۵) ئافره تیکی دیار و به رچاوی نیه ونده سیاسی و کۆمه لایه تی و رۆشنیرییه کانی سلیمانی بوو، له سلیمانی له دایک بووه، نامۆزای شیخ مهحمودی نهر بووه و خیزانی شیخ قادری حه فید بووه، کچی شیخ ماری نه قیبه. دیوه خانه که ی هه میشه ئاوه لای بوو بۆ په نابردنی لیتقه و ماوان و په نابه ران، زۆر بویرانه دا کۆکی له ئافره ت ده کرد و ته قه لایه کی بی وچانی ده دا بۆ بلاو کردنه وه ی خوئنده واری له ناویاندا له چالاکیه سیاسییه کانی بیسته کان و سیبه کانی چه رخی بیستدا له سلیمانی ناوی ئه و له پیتشه وه بوو، دوا جار شیر په نجه کۆتایی به ژبانی هئینا و له سه یوان سپێردرا.

کردۆتۆوه به شه پرکردن له گهڵ تورکیا، که مه ریشیان بۆ شه ر وا به ستووه که هه تا تنۆکی خۆنیشان تیا دا ده مینێ. تا تورک له کوردستان ده که نه ده ره وه واز نه هیتن.

کوردستانی خواروو: ۱۹۳۱/۵/۳۰

ته و فیقی وه هبی و مه حامی سه عید نامیق به سی و سه ه زار رو پییه بارمه وه به ندرکران.

نووسراوه ی کوردی: له رۆژنامه دا چاوم پین که وت که «حکومه ت!...» ده یه وئ چهن نووسراوه یه کی کوردی له چاپ دا. ئەمانه ش هی قوتابخانه ی منداله کانن. ئەو مامۆستا یانه ی خۆیان به باش ده زانن، خۆیان لای حکومه ت بنوین، ئینجا ده ستبکه ن به گۆرینی ئەو نووسراوه عه ره بیانه به کوردی. حکومه ت چاکه یان ئەداته وه (دراویان ده داتن). نووسراوه کانیش شه شن:

مه زاحیم به گ: وه زیری ناوه ی عیراق له حوزه یران چوه سلیمانی، له وئ زۆر میواندارییان کردبو، (ره شید کابان) داوای پیشخستنی زانیی لئ کردبو (قوتابخانه و نووسراوه). له پاش ئەوانی ده لئ:

«من بۆیه ئەم وه زاره تم په سه ندرکرد، چونکی باوهرم هه یه بۆ کورد ئەکوشت»^(۱).

«ئەوا به ناوی حکومه ته که مه وه هه ره که سی له م هه رایه دا له گهڵ شیخ بووه، چاوی لئ ده پۆشم، به لām چهن که سیکیان لئ ده رچن؟!».

مه لیک فه یسه ل: بۆ ئەم داروفا (به له دیه) ی سلیمانی ۱۲ هه زار رو پییه ی له ناو برد (خه رچ کرد - ا.ب)، میوان نه وازه یه کی زۆری کردبو^(۲). چووبوه (زانستی) سه د رو پییه ی به خشیوو. عه بایه کی دا بو به مه لاکه ی مزگه وتی گه وه (خه تیب). ئیتر له و ساوه خه تیب ناوی له جو مه عه دا ده خو نیتیه وه... به سایه ی ئەمه وه مانگانه بۆ هه موو مه لاکان برابه وه... چوه هه له بجه ده ستیکێ درێژ و هیتیکێ گه وه ی دایه ده ست مه لا و شێخانیان (که ئیستا که س له وئ ناویرێ فزه بکا) سه ره سه تی بی و هۆش نییه، که س ناویرێ به یی په نجه ی ئەوان نققه ی لێوه بیت^(۳).

(۱) ئەو سه ردانه ی وه زیری ناوخی عیراق (مزاحم بگ) بۆ سلیمانی، له رۆژی شه مه ۱۶ ی مایسی ۱۹۳۱ دا بووه، ده رباره ی ئەم وته یه شی، ده قاوده ق و توویه: «... له جمله ی ئەو عوامله ی که منی هینایه سه ره وه وس و ناره زوو که داخلی وه زاره تی فخامه تی نوری پاشا بیم یه کیکی ئەوه یه که اکیدا ئەزانم وه زاره تی مشار إليها به رامه به ر به کورده کافان عاطفه یه کی زۆر له سیاسه تیان معامله ئەکات...» بروانه ده قی وته که ی ئەو وه زیره له (ژیان، رۆژنامه؛ ژماره ۲۸۳، ۲۵ ی مایسی ۱۹۳۱، ل ۲.۱ هه روا ژماره ی ۲۸۴، ۱/۶/۱۹۳۱).

(۲) وا دیاره سه ردانه که ی وه زیری ناوخی بۆ پێگه خۆشکردنیک بوو تا مه لیک له رۆژی چوارشه مه ۱۰ ی حوزه یرانی ۱۹۳۱ سه ردانی سلیمانی بکات و له وئ چاوی به شه شراف و ئەعیان بکه وئ، به تابه ت دوا ی (کوژاندنه وه ی هه راکه ی شیخ محموود و دوورخستنه وه ی بۆ خوارووی عیراق). مه لیک فه یسه لی یه که م له ۱۲ ی حوزه یرانی ۱۹۳۱ سه ردانی هه له بجه شی کرد وه له ۱۳ ی حوزه یرانی ۱۹۳۱ گه رایه وه بۆ که رکوک.

(پروانه ده قی وته کان فه یسه ل له سلیمانی: ژیان، رۆژنامه، ژماره ۲۸۷، ۲۵/۶/۱۹۳۱، ل ۱)

(۳) شێخانی ناوچه ی هه له بجه که شێخه کانی بیاره ن و رابه رانی ته ربقه تی نه قشه بن دین، وه که به هه شتی (ئه مین نه قشه بندی) ده یگتیرته وه؛ له میژوووه په یوه بندی توند و تۆلیان له گهڵ مه لیک فه یسه ل و (هه ندی له =

له زه ماوه ندی کدا که له باخچه ی میلی بۆیان کردبوو گوتبووی «ئیستا که میک له وته کان گه یستم، به لām به ناوی خوا سالیکی تری پین ناچن که هاته وه ئیره به کوردی قسه تان بۆ ده که م»^(۱) لای حاجیه کانیش گوتبووی: «وام بۆ ده رکه وت خه لکی سلیمانی زۆر به سه زمانن (؟؟) به لām به دخوا نایه لن بسره ن».

تاقیکردنه وه: تاقیکردنه وه مان له ۱۴ ی حوزه یراندا ده ستی پینکرد، به سایه ی خوا و ریشوینتی که خۆم بۆ کۆشان و رابواردنم دانا بو - گه ران، جولان، به خۆشی رابواردن، نووسینیکی زۆر، که م کۆشان - زۆر چاک سه رکه وتم. له ۲۵ ی مانگدا لیبوینه وه، به لām یه کی کمان له به ر گرتنی کاک، دوو افمان له به ر نه خۆشییه کی کوتوپر - زگچوون، ئەنفلوئزا - له ناوه راستی تاقیکردنه وه دا وازیانه یینا... چوارمان توانیمان به ته واوی ته واویکه یین...

هاته وه: له شه ی ۲۷ ی حوزه یراندا به گه له هه موو قوتابه یه کورده کانی له ناو به زم و زه ماوه ندیکی گه وه ردا رووبه رووی ولاته خۆشه ویسته که مان چوینه وه...

= نیزی که کان له وه ده یان هه بووه، به جۆری که نامه ی تابه تیش له نیوانیاندا بووه، له و کاته وه ی که به هه شتی شیخ عه لانه دین نه قشه بندی (۱۸۶۳-۱۹۵۳) زیاره تی به عدا ده کات به ره و (دیرالزور) له سوریا و له وئ له ته که یه ی خالیدی میوان ده بی (۱۹۲۲). له ناو ئەو خه لکه زۆره ش که سه ردان و زیاره تی ده که ن (یاسین الهاشمی) ده بی که سایه تی و وه زیر و یاوه ری مه لیک فه یسه ل، هه روا (حاجی علویه) ی خوشکی، به هۆی ئەمانه وه په یوه بندی له گه ل مه لیک ده به ستی، ئەویش کاتن فه یسه ل داوای ته به روک و دو عای خیری لئ ده کات که له کاری ئاینده یدا (پاشایه تی عیراق) خوا یاریده ده ری بیت و سه ری بخات، شیخی گه وه ره ش به هاشمی ده لئ: با په یمان بدات که شه ربعه تی محمه د په یرو ده کا و له ولاته که یدا خراپه نه کا و به عدا بیته پایته ختی پاک و رووناکي ئیسلام. که ئەو په یمانه ی مه لیک بۆ دین، ئەویش له ژیریه وه ده نووسن: «أتمنی من الله أن یصبح ملکاً في مدة قليلة بل أقل من القليل». ئیتر لیره وه په یوه بندی که زیاتر توندتر ده بی و سه ردانی فه یسه ل بۆ هه له بجه یا بیاره کاریکی ناسایی ده بی. (بۆ زیاتر پروانه: آمین النقشبندي، وقائع ووثائق في حياة والدي الشيخ علاءالدين... (جريدة القادسية)، ۱۵/۱۲/۱۹۸۹ الجمعة) شیخ عه لانه دین خۆشی باسی ئەو په یوه بندی قووله ده کات له گه ل فه یسه لدا، بۆ مامۆستا شاکر فه تاح، کاتن له ۱۹۳۳/۸/۲۳ سه ردانی بیاره ده کات (گه شتی هه له بجه و هه ورامان - ۱۹۳۳، چاپخانه ی کامه ران، سلیمانی ۱۹۷۴، ل ۴۳).

(۱) مه لیک فه یسه لی یه که م سه رکرده یه کی حکومه ته که ی عیراق نه بوو که له م جوژه قسانه بۆ کورده کان بکا و هه ولدات سۆزیان راکیشی و هه لیان خه له تین... به لām که به دواد اچوونیکي ئەم جوژه وته و به لئینه ده که یین ده بیین هه رگیز نه هاتوونه ته دی، ئەوه ش ساخته و فسه لی ئەو خۆ لئ نزیک کردنه وه ی ئەو که سانه ده رده خات. ئەگینا فیتروونی سه رکرده یه کی عه ره بی حوکی عیراقی یا فیتره نوونی زمانی کوردی ده بی چ شتیک له و میژوده زمه یه بگۆرئ که به سه ر سگی نه ته وه که وه یه وه یا چ پێگه به ک له و خزمه تانه بگرتی که بیه وئ به و گه له ی بکات؟

هیشتا ماندوو مان نهحه سا بووه وه، چوار قوتایی: فههمی تهوفیق، کهریم ئەحمەد، فهخری سامی (له دارولموعه للمین) له گه‌ل به‌نده (شاكر فه‌تاح) دا كۆمه‌لیکی دیده‌وانمان پینكه‌وه‌نا، هه‌رچی سه‌رده‌تایه‌ك بۆ دیده‌وان دانراوه له ده‌فته‌رتیكماندا دانا (داماننا- أ.ب)، ئینجا سویتندمان خوارد كه به‌پیتی ئه‌وه به‌رتیوه‌بچین، سێ ده‌فته‌رمان بۆ گرت:

یه‌كێ بۆ یادنامه‌ی كۆمه‌له. یه‌كێك بۆ پیشاندانی دراو وه‌رگرتن و دراو به‌ختکردن (خه‌رجکردن- أ.ب)، سێهه‌میشیان بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر كه‌سێ (له‌م چوار په‌له -ئه‌ندامه- أ.ب) شتیکی به‌بیردادێ تیاپنووسی. هه‌موو شه‌مووان و سێشه‌مووانیك له‌ مائی ئیمه (شاكر فه‌تاح) بۆ قسه‌کردن گرد ده‌بوینه‌وه. هه‌ر هه‌فته‌ی یه‌كی دوو ئانه‌مان ده‌خسته‌ هه‌گبه‌ی كۆمه‌له‌وه. جارێ ئه‌م كۆمه‌له‌ منیان به‌ (نه‌پیتی نووس - سكرتیر) دانا، ئیتر من ده‌منووسی، هه‌رچی شتیکیش بووا به‌من ده‌سپیرا، من جیبه‌جیم ده‌کرد، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ كریشیانم (هه‌رچه‌نده‌ من ده‌مدا به‌یه‌كێکی تر) به‌سه‌رداری كۆمه‌له‌كه‌.

له‌ پاش چه‌ند رۆژێك به‌دزیه‌وه (ئه‌حمەد عه‌زیز) ناو قوتابییه‌كمان خسته‌ كۆمه‌له‌وه، به‌لام چونکی به‌پیتی پتیره‌ی كۆمه‌له‌كه‌ نه‌رۆشیت ده‌رمانكرد!... ئیتر نه‌مانده‌ویست جارێ خۆمان پیشانی قوتابییه‌ كورده‌كانی كه‌ بده‌ین، چونکی چاره‌وانی ئه‌و هه‌له‌مان ده‌کرد به‌رتیكوییکیسه‌کی واوه‌ خۆ بنۆتین، هونه‌رتیکی وایان پیشان بده‌ین؛ ئه‌وانیش ئازایه‌تیا بیزوی، دلێان بیته‌ جۆش، كه‌ ئه‌وسا هه‌یج گومانێ تیدا نه‌بوو یا ده‌هاتنه‌ سه‌ر ئه‌م كۆمه‌له‌ یاخود خۆیان كۆمه‌لیکی كه‌یان پتیه‌وه‌ دانا.

چونکی پتیره‌ی كۆمه‌له‌كه‌مان وا بوو كه‌ باری كوردی زیندوو بکه‌ینه‌وه، گیانی گه‌ران و جیولان بخره‌ینه‌ ناو له‌شی قوتایی كورده‌وه... له‌سه‌ر ئه‌مه‌ جارێ ده‌ستمان كرد به‌رتیكخست و یه‌كکردنی كه‌لوپه‌لمان:

۱- گۆزه‌وی و پانتۆل و كراسمان كرده‌ یه‌ك رهنگ.

۲- چوار فیکفیکه‌مان به‌قه‌بتانه‌وه (هه‌موو له‌ رهنگیك) له‌سه‌ر دراوی كۆمه‌لێ کړی، له ۱۹۳۱/۷/۱.

۳- چوار چه‌قۆمان (یه‌كێکیش بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ ده‌ركرا) هه‌مووی له‌ رهنگیك لای كوردیك به‌كردن دا (له‌سه‌ر پوولی كۆمه‌له‌).

۴- چوار داری دیده‌وانمان لای دارتاشیکی كورد له‌سه‌ر دراوی كۆمه‌له‌ له‌گه‌ل قوتویه‌ك رۆنی سووردا کړی.

۵- من (شاكر فه‌تاح) وینه‌گریك و تفه‌نگیکی دیده‌وانم (هه‌تا قوتابخانه‌ ده‌كرتیه‌وه) پیشكه‌شی كۆمه‌لێ كرد، له ۱۹۳۱/۷/۱.

۶- سه‌ید که‌ریم ئەحمەد، ده‌فته‌رتیکی زلی دا به‌كۆمه‌لێ، له ۱۹۳۱ ۷/۱ ئالپه‌ده‌دا بووین به‌سایه‌ی هه‌ندی چه‌پۆکی گه‌ردوونه‌وه‌ كه‌ به‌تایبه‌تی به‌سه‌ر هه‌ندیكمانی دادا (فه‌خری و من) له‌ رتیكوییکی كه‌وتین. وه‌ستاين، ئیتر بۆ ده‌مبکی كورت وازمان له‌ هه‌موو شتی هینا. جارێ به‌س بوو...

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا كه‌ كۆمه‌له‌كه‌مان مانگیك به‌رتیكوییکی به‌سه‌ری نه‌برد، هیشتا هه‌یچمان لینی سارد نه‌بوینه‌ته‌وه، له‌ کردنی په‌شیمان نین...^(۱)

به‌ناوی خوا

۱۹۳۱/۶/۳۰

سلیمانی / كۆمه‌لی دیده‌وانی کورد

مه‌به‌س: بلاوكرده‌وه‌ی رۆحی یاریکردن و جیولان (ریازه‌تی به‌ده‌نییه‌) له‌ناو قوتابیانی کورد.

سه‌ره‌تا «مبائی»

۱- درتیكردنی ده‌ستی یارمه‌تی بۆ لیتقه‌وماوان:

أ- كوژاندنه‌وه‌ی ناگر.

ب- رزگارکردنی مندال له‌ ته‌نگانه.

ج- به‌له‌ش و به‌پوول، یاریده‌دانی هه‌ژاران.

۲- به‌رامبه‌ری هه‌موو ته‌رحه‌ ناخۆشییه‌ك به‌روویه‌کی خۆشه‌وه.

۳- برایه‌تی، یه‌كگرتن، یه‌ك قسه‌یی له‌ناو خۆمان و قوتابیانی کوردا.

۴- به‌قسه‌ی گه‌وره‌کردن، ملکه‌چکردن بۆ قسه‌ی كۆمه‌لێ.

۵- دلێ یه‌ك راگرتن وه‌ راگرتنی دلێ هه‌موو كه‌سیکی تر.

۶- پاک و ته‌میزی.

«په‌یمان»

من كه‌ یه‌كێكم له‌ په‌لی كۆمه‌لی دیده‌وانی کورد به‌شه‌ره‌فی خۆم و خیزانم سویتند ده‌خۆم كه‌ هه‌تا له‌ توانامایێ چی له‌ پتیره‌ی و سه‌ره‌تای ئه‌م كۆمه‌له‌دا دانراوه، به‌جیتی بیتم:

شاكر فه‌تاح، سه‌ید که‌ریم، فه‌همی ته‌وفیق، فه‌خری سامی، ئەحمەد عه‌زیز - ۱۹۳۱/۷/۴

«پتیره‌وی»

۱- كۆمه‌لێ له‌ سه‌رداریك و نه‌پیتی نووسیك (سكرتیر) و شه‌ش په‌ل دروست ده‌بن -كۆمه‌لێ له‌ هه‌شت

(۱) له‌ كۆتایی ئه‌م ده‌فته‌ره‌ی یادنامانه‌ی مامۆستادا، ئه‌م باسه‌ هاتوه‌ به‌م به‌رواره‌وه، ئه‌وه‌ش پوخته‌ی ناوه‌رۆکی ده‌فه‌رتی ده‌سنووسی تریه‌تی كه‌ له‌ كتیبه‌خانه‌كه‌یدا به‌رده‌ستم كه‌وت؛ بریتییه‌ له‌ پرۆگرام و دامه‌زراندنی ئه‌م كۆمه‌له‌یه‌ و به‌شداربووه‌كانی، هه‌روا ئه‌و چالاکیانه‌ی له‌ چوارچێوه‌ی ئه‌م كۆمه‌له‌به‌دا نواندوویانه، جا وام به‌چاكرت زانی كه‌ هه‌ر راسته‌وخۆ ناوه‌رۆکی (تۆماری ئه‌و كۆمه‌له‌) بخره‌مه‌ به‌رده‌ست، به‌تایبه‌ت مامۆستا ئه‌م ده‌فته‌ره‌شی ناو ناوه (یادنامه‌)، به‌مه‌ش ده‌شی به‌ته‌واوکه‌رتیکی ئه‌وه‌ی پیشسوی دابنیتین. هه‌روه‌ك ده‌ریش ده‌که‌وی كه‌ له ۲۷ حوزه‌یرانی ئه‌و ساڵه‌دا دوا‌ی ته‌واو بوونی تاکیکردنه‌وه‌کانیان گه‌راونه‌ته‌وه‌ سلیمانی، ئیدی له‌ پاش سێ رۆژ، بیریان له‌ دامه‌زراندنی كۆمه‌له‌كه‌ کردۆته‌وه‌ و له ۱۹۳۱/۶/۳۰ دا له‌ مائی خۆیان کۆبوونه‌وه‌ی دامه‌زراندنیان ته‌نجام داوه. جا ئه‌مه‌ی كه‌ دیت ناوه‌رۆکی تۆماری كۆمه‌له‌كه‌یه.

کەس زیاتر نابێت.

۲- کۆمەڵ لە هەفتهیه کدا دوو جار کۆدەبیتەوه: شەممو، سێشەممو.

۳- دوو دەفتەر دەبێت: یەکێتی بۆ یادنامەى گەشت و سەیران، یەکیکیش بۆ بەختکردنی (خەرجکردن-ا.ب) و وەرگرتنی دراو.

۴- لە سەرەتای هاتنە ناودا (ناوێهەدا - ا.ب)، چوار ئانە دەدرێ، هەر هەفتهیهش دوو ئانە دەخړیتە سندووقی دراوێهە.

۵- دەفتەریکیش بۆ نووسینی ئەوێ بهبیردا دایه (بهبیردا دیت- ا.ب). له پهلەکان بهولاهه کەسی تر تیا دا ناووسێ.

۶- دامەزراندنی یاری لەناو دا. زیندووکردنەوێ یاری کۆن. گەشت و سەیران لە دەرەو دا.

«یادنامە»

له ژبانی ئەم کۆمەڵه باس دهکا که له دیدەوانی راپدەبوێرێ، بهوێنه دەرازیتریتەوه.

* ۱۹۳۱/۶/۳۰: لەم رۆژەدا فەخری سامی، سەید کەریم ئەحمەد، فەهمی تەوفیق، شاکر فەتاح. لە مائى شاکر فەتاح کۆبوونەوه، کۆمەڵی دیدەوانی کوردیان دامەزراند... جارێ سەرداریان دانەنا، بەلام شاکر فەتاح بەقسەى هەموو دانرا بەنەهێنی نووسی کۆمەڵهکە.

شێوێ کۆمەڵهکە لە سەرەتای ئەم دەفتەردا نووسراوه.

* ۱۹۳۱/۷/۱: لەبەر ئەوێ مەبەسمان بلاوکردنەوێ گیانی جوولان و یاریکردنە بەناو قوتابییانی کورددا، بەگشتی داماننا که هەتا له تواناماندا بهکەلوپهلی دیدەوان خۆمان پرازینینەوه، بەرەنگێ هەتا بۆمان بکړئ شتی بێگانە نهکړین، هێ کورد نهبێ.

بەلام لەبەر ئەوێ کۆمەڵ پوولی ئەمەندە بوو بۆ یەكەم سەیرانمان چوار فیکفیکەمان بەقەیتانیانەوه کړی، که ئەوێش بهکیکه له هەرە کهلوپهله بهکارهکانی دیدەوان.

گۆڤرە - وێڵەدەر ۱۹۳۱/۷/۲

فەهمی تەوفیق، سەید کەریم، شاکر فەتاح، فەخری سامی.

بەیانى پێنج شەمە بوو، فێنک، شەمال لە لق و گەلای گۆل و درەختانی دەدا، شەونم بوو بوو بەملوانکەى سەوزەگیا، گۆلێش بەیاقووت و زومرووتی باغان؛ بۆنى بەسلیمانیدا پەخشان دەکرد، هەرۆکو دلێ بولبولی فریو بێنیتەوه جێ، غونجە دەمى دەکردەوه بەدەم چۆرێ گۆلەوه بەهێزى باى بەیانى شەش لار و لاجەى دەکرد، بۆنى دەناردە کن بولبول - چونکی ئێمەش لە بولبولانی باغی کوردستان بووین چەزوو بەو میسک و عەبیرە خەبەر بووینەوه، خۆمان بەبەرگی دیدەوانی پۆشی، لە قەراغ شار لەیەك حەلدا وەکوو براى دایک و باوکی کۆبووینەوه. هێشتا لە شار جوێ نەبوو بووینەوه؛ هەرۆکو یەکی لە سەری گۆڤرە بلێ درەنگە حەلی هاتنتانە، رۆژ بەروویەکی پێکەنینەوه، لە چەشنى کچیکى چوارده

ساله‌دا له کهله‌که‌وه سەری دەرھینا، ریتی بۆ رووناک... (کردنەوه- ا.ب)، شاری بەتارایەکی زێرین بۆ هێزی ئەژنۆمان بۆ رازانینەوه؛ هێشتا هەر پێدەکەنى هەتا سەعات و نیویکمان رۆیشتا پێ چوو ئیتر ئەو حەلەبوو که له چایخانه‌کەى گۆڤرە رۆژباشیمان له چادەرەکه دەکرد. قەد مەپرسە، هەتا نیوێه‌رۆیه‌کی درەنگ لەم چایخانه‌یەدا بەچە کەیف و زەماوێندتیک ریمان بواردوو؛ چایدەر چەتیه‌ک بوو^(۱) قسەخۆش، باسی هەرای کۆنى شیخ مەحمودی بۆ دەرکردین. رەوشت و کردەوێ ئازایی، دل‌سۆزی، نانێدەیی، گیان سووکی بەچیرۆکەوه له میسکماندا دادەمەزراند. خۆ باسی تژیته‌یی^(۲) لادییى هەر ناکړئ، ئینجا چەندە رووخۆش، دەم بەپێکەنین بوو، چەندە گۆرانی خۆشیان بەشمشال بۆ لێ دەدا، له هەموو باسیکیان جوانتر ئەو بوو بەتەواوێتی بەهۆشی کوردایەتی خەبەر بوو بوونەوه، هەروا قسەى ولاتپەرەوێ له دەمیانەوه بازەرەقی دەبەست... هەر بەوه وازمان نەهینا، چووینە سەر تەوقەسەری شاخەکە لەوێ بەرامبەر بەو هەموو دێهاتانەى سەرچنار لەو بەرەوه که له بناری شاخان، روو بەشارى سلیمانی که له دورووه له باخچه‌یه‌ک دەچوو گۆڤرە تەلاری بێت، لەم دیووه بەرامبەر بەو هەموو دێهاتانەى شارباژێر، ئاوازان لێ بلند کړبوو، گۆرانیمان بەچاوئەندازی جوانی کوردستاندا دەخویند.

ئینجا رووهو وێڵەدەر^(۳) چووین، نیوێرۆ بوو که چى هیچ بەگەریمیمان نەدەزانى؛ چونکی کزەبایەکی زۆر فێنک بەسەر یالەکانی گۆڤرەدا شەنى دەهات، له ریتی گەلێ وینەى هیلکە شەیتانۆکە و گیانلەبەرمان دی له بەردەکان هەلکەندرابوون، تاشە بەردی زۆر رێک و لووسیشمان بەدی دەکرد، که ئەوه یاریدەبەکی گەرەى داين بۆ دروستکردنی تیری دیدەوانی (—) که ئەگە کەسى تر لەوێ پرووی کردە وێڵەدەر ئەوه ببینن، دێیه‌کەى پێ بدۆزیتەوه.

جا چەندە دل‌خۆش دەبووین که له حەلێکا یەك له یەك دور له پرتکا بەفیکەیه‌ک له شوینیتیکا بەهەرکردن گرد دەبووینەوه!

یەکیکمان قاچی رووشا بەلام هیچ دەرمان و لۆکە و کەتانمان پێ نەبوو - که دەبوو پێمان بووایه- برینەکەى پێ سارپێژ کەین، ناچار بەدەسەسری و بەخۆل پێکمان هینا.

سەعات و نیویک بەناو رەز و دارگۆڤر و ترش و چوالەدا رۆیشتین هەتا گەیشتینە «وێڵەدەر». وێڵەدەر دێیه‌کە بەقەد شاخەکەوه، چەشنى پلیکانە مال بەمال که لەبەرد و گلەسپی جوان دروست کراون، رێیه‌ک دەیکا بەدوو کەرته‌وه دێته خوارووه، دوو کانى و دوو مزگەوتى رێکوپێکی هەیه، ئیتر دێیه‌کە بەسەر ئەو باغە بچکۆلەبەدا دەروانى که له بەردەمیایەتى.

(۱) چەتە: بۆ هەریەکن لەوانە بەکاردههینرا که له‌گەل شیخ مەحمودا بوون و جەنگاوەر بوون، بەمانای (پێشمەرگە) ئیستا دیت.

(۲) تژیته‌ی: مامۆستا پەراوێزی بۆ ئەم وشەیه له دەسنوسه‌که‌دا داناوه بەلام هیچی له باره‌وه نه‌نووسیه‌وه.

(۳) گوندیکە له رۆژهلالتی سلیمانی بەدامینی (قوتەى مەحمود خان) هوه که بەشیکه له شاخی گۆڤرە، گوندەکه بەدیوی شارباژێردایه (روو له سلیمانی نییه).

ترتیبی ویله‌دهر زۆر به‌ناوبانگه:

توخوا لیت نه‌شارمه‌وه، که چوینه ناو دئییه‌که، چونکی هه‌ریه‌که جلمان شیبه‌یه‌ک و په‌نگیتیک بوو، مندالان و کچان به‌سه‌رسورمانیکه‌وه ته‌ماشایان کردین!! دیسانه‌وه له‌ مزگه‌وته‌که به‌پینج که‌س چه‌قۆیه‌کی بچوو‌کمان پێ بوو، روومان نه‌ده‌هات له‌به‌ر گالته‌ی لادئییه‌کان ده‌ری بئین - له‌وان چه‌قۆمان سه‌ند بۆ ترۆزی و سیتو خواردن.

پیاوه‌تی ئه‌و سێ چوار لادئییه‌مان قه‌ت له‌بیر ناچیته‌وه که له‌ نه‌دیوو نه‌ناسراو چوو (چوون - ا.ب) دۆ و نانی گهرمی بۆ هینابن (نانی گهرمیان بۆ هینابن - ا.ب).

ئینجا له‌ سه‌عات ده‌ و چاره‌کێکه‌وه له‌ پاش تیربوون، له‌ پاش ئه‌وه‌ی ناوی خۆمان و کۆمه‌له‌که‌مان له‌ ده‌رگا‌ه‌ی خانووی عه‌لی ره‌زا به‌گه‌وه‌ نووسی، به‌ره‌و شار به‌گۆرانی کوردی به‌رۆشیتنیکی دیده‌وانانه‌وه نزیکی بانگ به‌دیداری سلیمانی شادبوینه‌وه!...

سه‌رمان له‌مه‌ سوپ ده‌ما که شه‌ش سه‌عات به‌پێر رۆشیتین که‌چی به‌ماندویتییمان نه‌زانی هه‌تا ماله‌وه. ئه‌مجاره، یه‌که‌م جارمان بوو، جلمان یه‌ک نه‌بوو، بێ دار، بێ چه‌قۆ، بێ ده‌رمان بێ وینه‌گر و بێ تهنه‌نگ بووین، مه‌تاره و دۆلکه‌که له‌ هه‌موو به‌که‌لکتره‌ ئه‌ویشمان (ئه‌وانه‌شمان - ا.ب) پێ نه‌بوو.

کانی ماسی- کانی گۆمه ۱۹۳۱/۷/۶

فه‌همی ته‌وفیق، شاکر فه‌تاح، ئه‌حمه‌د عه‌زیز، فه‌خری سامی.

به‌یانی دووشه‌مه له‌ ده‌ و نیو، ئه‌حمه‌د عه‌زیز نه‌پێ، هه‌رسیتیکمان به‌ره‌و کانی ماسی^(۱) ده‌سمان کرد رۆشیتن (به‌رۆشیتن - ا.ب)، پێ ئه‌مه‌نده نه‌رمان بوو، هینده ته‌خت و بێ چال و چۆل بوو، نیو سه‌عات رانه‌بوو، خۆمان له‌سه‌ر ئاوه‌که‌ی کانی ماسی دی. بن تووه‌که‌مان پاک کرده‌وه، چاییمان نوش کرد، هه‌ندی به‌دیی (قه‌ره‌تۆغان) دا گه‌راین - دئییه‌که وشکه به‌لام سێ چوار تووی گه‌وره و ئاوی سازگاری هه‌یه - ئینجا قنه‌فسیتیکمان^(۲) دا به‌وه و که‌وتینه رۆین.

له‌ راستیدا وه‌کو تییان گه‌یاندبووین، هه‌زمان نه‌ده‌کرد وا زوو کانی ماسی به‌جێ به‌یلتین، چونکی ئیره‌مان له‌ کانی گۆمه^(۳) لا خۆشتر بوو. به‌لام چایی ده‌ریکی شله‌ی لێ بوو ئه‌مه‌نده نه‌وسن و چلیس بوو، ئه‌وه‌نده به‌دکردار بوو، هه‌زمان ده‌کرد چایه‌که‌شیمان نه‌خواردایه^(۴).

(۱) کانی ماسی: گوندیکه له‌ خوارووی سلیمانییه‌وه له‌سه‌ر پێگای گله‌ زه‌رده و قه‌ره‌داغی کۆن... به‌رله‌وه‌ی بگه‌یه‌ته ئاوی تانجه‌رۆ.

(۲) واتا: پشوویه‌کی که‌م، دوا‌ی دانیشیتنیکی که‌م.

(۳) قه‌ره‌تۆغان و کانی گۆمه: دوو گوندن هه‌ر نێزیک کانی ماسی.

(۴) به‌راورد و سه‌رنجی باسکردنه‌که‌ی مامۆستا بده‌ ده‌رباره‌ی (چایده‌ر)ه‌که‌ی له‌ چاخانه‌که‌ی گۆیه‌ بووه و ئه‌مه‌ش که له‌کانی گۆمه بووه!!

راسته و راست روومان کرده کانی گۆمه... قه‌د مه‌پرسه‌ درک و دال، به‌له‌ک و زه‌ل، ئاو و قورپاو که هه‌تا که‌مه‌ر به‌ئاسماندا چوو بوون، چی لێ کردبووین، ئه‌و گۆره‌ویه درێژانه له‌گه‌ل پیتاوه‌کانماندا له‌به‌ر ورده درک زه‌ردی ده‌کرده‌وه...

هه‌ر سه‌عاتیکمان پێ چوو گه‌یشتینه جوگه‌ی ئاوباره‌که به‌پشت دئییه‌که‌دا ده‌رۆشیت، په‌رینه‌وه به‌ناو کۆمه‌لیکی ۴۰ ماییدا رینگامان بری هه‌تا گه‌یشتینه مزگه‌وتیکی ئاوسارد هه‌ر چوار لای توو و بیی گه‌وره گه‌وره داگیری کردبوو. له‌ویدا هه‌وارمان لادا.

ئه‌م دئییه له‌ناو ده‌شتیکی پاندايه، تووتنی لێ ده‌کرێ، چه‌می قلیاسان ده‌که‌وتیه خواروویه‌وه، بێ میوه‌یه، دارو دره‌ختی به‌رداری نبییه چه‌ند توویه‌ک نه‌پێ، خۆیتدن لیره‌دا زۆر باشه دوو مه‌لا و سێ قوتابی گه‌وره سی قوتابی بچووکی تیدایه، له‌ مه‌لا و فه‌قیکان زۆر نه‌وازشمان دی، خۆ کویتخاکه‌یان که بیستبووی ئیمه هاتووین، هاتبووه کمان زۆری لێ ده‌کردین بچینه ماله‌که‌ی نان و چاییمان بۆ بکات، گله‌یی ده‌کرد: «باوکه‌که‌م ئیره ناسینی ناوێ هه‌ چ که‌س دیت هی من مالی خۆیه‌تی، ئیستا زۆر شووره‌بیستان به‌سه‌رما هینا که له‌ پیتشه‌وه لاتان نه‌دایه خپوه‌ته‌که‌م».^(۱) ئینجا سه‌یری خوو و ره‌وشتی جوانی میوانداری کرد که.

به‌لێ شۆینه‌که‌ی لاله‌زار نه‌بوو، به‌لام رابواردمان، پیکه‌نینمان کردی به‌لاله‌زار، به‌تفه‌نگه‌که قه‌رژالیکێ مزگه‌وتان سێ کوت کرد، نیشانمان شکاند، گۆرانیمان وت، شمشال - فیره‌-مان لیدا.

خۆ یاری و هه‌راکردن، گالته‌کردن له‌گه‌ل قوتابییه‌کان و مه‌لا و لادئییه‌کاندا نایه‌ته نووسین، ئیتر پاش نیوه‌رۆیه‌کی دره‌نگ به‌ره‌و شار به‌سه‌ر شه‌قامه‌که‌ی شاردا به‌گۆرانی وتن به‌سه‌عات و نیویک رۆشیتن گه‌یشتینه‌وه سلیمانی.

ئه‌مجاره له‌ که‌لوپه‌لی دیده‌وانی هه‌ر فیکفیکه و تفه‌نگ و ئاودان - مه‌تاره - و شمشالمان پێ بوو، نه‌بوونی دار ده‌میتکی درێژ لێ زیانداین چونکه به‌سایه‌ی کورپیکه‌وه به‌ولاغ له‌ جوگه‌که په‌رینه‌وه.

سه‌رچنار ۱۹۳۱/۷/۹

سه‌ید که‌ریم، فه‌خری سامی، فه‌همی ته‌وفیق، شاکر فه‌تاح، ئیبراهیم فه‌تاح.

قه‌د مه‌پرسه له‌مجاره که چه‌ند نارێک رۆشیتین، به‌یه‌که‌وه نه‌کرا بچوولین. له‌به‌ر ئه‌وه له‌ رتییه‌کی دووره‌وه خه‌لکمان راده‌سه‌پارد؛ به‌هاوړیکانمان بلین دوامان که‌ون. به‌لام ئه‌مجاره ئه‌رکمان زۆرتر بوو: شتومه‌کمان زۆرتر پیتی بوو، له‌وێ چامان لیتا.

ره‌نگه‌ تۆ وازانی ئیسمرۆ له‌ دوو سه‌عاتی هاتوچۆ به‌ولاتر ئیستر نه‌گه‌راوین، به‌لام بروابکه هه‌یچ وچانیکمان که تۆزێ سه‌ره‌وتان بووی له‌ ده‌قیقه تیبه‌ری نه‌کردوه؛ چونکی ئه‌و باغ و دارستانه، چیمه‌ن و

(۱) خپوه‌ته‌که‌م: چاده‌که‌م، ده‌واره‌که‌م، خه‌یه‌که‌م... کورد ئه‌م ناوه له‌گه‌ل میواندا به‌کاردینێ به‌رامبه‌ر (خانوه‌که‌م، دیوه‌که‌م، ماله‌که‌م...) وه‌ک کینایه‌یه‌ک بۆ ته‌وازوع و خۆ به‌که‌مزانی له‌ ئاست که‌سانی خۆشه‌ویستدا.

لاله زاره وای لئی کردبووین که جارتیک گه شتمان به ناودا ده کرد، جارتیکی که شی دوو باره مان ده کرده وه که لام وایه به ناوی سه برکردنی درخته کانیوه، بۆ ببینی مهل و په له وه ره کانی و راوکردنیان له شهش جارن گه شتمان تپیه کردووه. خوا بکا هه به وهش و ازمان بینایه؛ له سه ره دهنگی خوهری ئاو و شنهی داره کان به رامبهه به جوانی چاونه نداز که هاتبووینه یار بکردن، یاری پالنه وانانه... پیم بلتی کام دیده وان هیه هیه خۆی رابگری نه چیتته ناو ئه و ئه و ئه و بلور وه له ش بلورین بکا، پاشان خۆی به و تیشکی رۆژه و با فیتکه که لکه وهه، دلگه شاهه بکا.

ئیتیر به کورت ببینیتمه وه؛ ئه و رۆژه به گه ران له سه بران یه که مان زیاتر بری... خۆشیه که شی له وه دابوو میوانه وازی چهند قوتابیهه کمان به جی هینا، هه ندی شتیه مان (شیتوا زمان - ا.ب) بۆ بانگ کردنی یه ک داهینا^(۱)، نیشانمان نایه وه، ئیتیر داشیاننا (پریاریندا - ا.ب) که ئیتیر وایه جگار نارتیکو پیتیک نه بین - بئی دار و بئی فیکه بئی دۆلکه...

من بۆ جیتیبه ک ده گه رام سه ره سستی و نازادی تیتدایین! به ته نگ خواردنی باش و جلویه رگ و کۆشکی ده وله مه ندانه وه نه بووم، که به و رهنگه تیتیدا بژیم! له مالی خالدا چوار ساله که م ته و او کرد. ئیتستاش هه ست به گرانئ ئه و باری چاکه یه یان ده که م، هی ئه و و هی خال و خالوزاکانی ترم. ئیتستاش که ده یانینیم شه رمیان لئی ده که م. ئه گه ره به ده ستم بئی هه رچیم هیه په پتیشکه شیان ده که م، بۆ ئه مه ی ئه و چاکانه یان بده مه وه! به لام داخه که م هیتشا به و ئاوانه نه گه یشتووم، چونکه ئه و هه لانه م ده ست نه که و تووه که به دلئ خۆم ئه و چاکانه یان بده مه وه! ئاواره یی و نه شاره زایی له زمانی عه ره بیدا ناچار یان کردم

(۱) وه ک درده که وئ له سیبه کانی سه ده ی بیسته وه جوولانه وه ی دیده وانی له عیراقدا با بووه و چالاکیه کی به رچاری پرۆسه ی فیتکردن و خویندن بووه، جا هه رواش له ناو قوتابخانه کانی کوردستاندا که مامۆستا تاییه تی (دیده وانی - کشافه) هه بووه؛ بۆ نمونه مامۆستا سه عید فه ییم له ۱۹۲۸ مامۆستای دیده وانی بووه له په واندز و نووسینی له م باره یه وه و ده رباری په روه ده ی مندال هیه له گو قاری (زاری کرمانجی) دا (پروانه ئه و گو قاره: ژماره ۵-۵- تشرینی دوو ۱۹۲۸، ژماره، ۱۷ و ۱۸ شویاتی ۱۹۲۹). ئه م دیارده په ش زیاتر له ئه و روپاوه سه ری ده کرد، به تاییه ت له ئه لمانه وه که سه ره تای په یدابوونی بییری نازییه تی لئوه دیارده ی دابوو، خۆ ئاماده کردن و راهیتان به ژبانی سه خت و زیری نیمچه عه سه که ری سیما په کی ئه و سه رده مه بوو، لای خۆشمان هه ره ئه و بییه بووه که ئاوا پالی به و لاوانه وه ناوه؛ بییری راهتان به ژبانی سه خت و دژوار.

خۆ هه ره له دوایی سیبه کاندای بوو ۱۹۳۸ که شاندیکی دیده وانی قوتابیانی عیراقی نیتیران بۆ به رلین و له ناویانا قوتابییه کی سلیمانی (تا هیر یه حیا ۱۹۱۱-۱۹۷۹) ی تیتدا بوو، شانده که چاویان به هیته لته ریش که و ت.

جا له دیسپلینه کانی دیده وانییدا کۆمه لئ ریتوشوین پیاده ده کری؛ له گه شت و ناو شاخ و دارستان... هتد، ئه و شتوازانه چه سپاون له ناو بزوتنه وه ی دیده وانی جیهانیدا وه ک یه ک په یرو ده کری (وه ک چۆن نیشانه کانی هاتوچۆ یه کخرا)... نه ک هه ر کۆمه له و بۆ خۆی دابهیتن. وه ک مامۆستا لیره دا دیلئ.

به مان دوو بوونیتی بئی نه ندازه له خویندنه کاندای.

له یه که م سالدا خراب نه خۆش که وتم. له گه ل ئه وه یشدا سالتیکیان نه بئی به هۆی نه خۆشیه وه له تاقیکردنه وه (ناته وای - ا.کمال) ده رچووم هه ر چوار ساله که م به ییده نگی و سه ره رزیبه وه برده سه ر. فه رمانه وایی عیراق ناردمی بۆ ده ره وه له سه ره ئه رکی خۆی.

یادنامه ی سالی ۱۹۳۲

سوریا - لوینان - برومانا^(۱)

سالی تازه ۱۹۳۲

سه یه ره، سه ری سالی ئه مسال، له هه موو لایه که وه له سالی پار ناچئ! له بریتی دهنگی بانگده ره، دهنگی که نشتم گوئ لئی، له بریتی زمانی کوردی یاخود عه ره بی، زبانی ئینگلیزی به لای گوتما ویزه ده کا، ولات شاخستانه، به فر و باران و کویتستانه، دار و دره خته، چه مه ن و لاله زاره، ژبانی ئه و روپا په. لیره دا که ئه م قسانه ی تیا دنووسم ژوو ریکه له ژوو ره کانی قوتابخانه ی برومانا له جیتگا به ناویانگه کانی لوینانه بۆ ئاوه وه وای سازگاری.

ئیتسته هه مووی ده رۆژه پیمان له سه فه ره هینا وه ته ده ری، له راستیدا هه رچه ند ده ل به لای یه که م شویتنه ر لاده دا، یاخود ره وشتی کوردا یه تی وام فیتده کات هه میشه چاکیی سه فه رم له بیر نه چیتته وه، به لام ئه مساله وه کو ده رده که وئ، سالتیکی رووناکیه، خۆشیه، له هه موو شویتیکه وه ژبان به ره و پتیش ده روا.

ئیمشه و یه کی سه ری سالی تازه یه؛ ئه و ده بیینی سه ر مامۆستا که مان (میسته ره ناش) به دلئیکی یه جگار خۆشیه وه، به نازتیک یه جگار بیتشو ماره وه، بۆ ئه م بیست که سه و له به ره دلئ ئه م بیست که سه هه موو مامۆستا و ره نجبه ری قوتابخانه که ی کۆ کردۆ ته وه، میتزیک ی (+) شتیه یی رازاندۆ ته وه؛ له ناوه راستی میتزه که دا دره ختی له دایکیوونی عیسا (خوا لئی خۆشیت) به ره نگا وره نگ، مۆم و ئاو یزه وه رازانرا وه ته وه، سه ره ژوو ره که ی سه رانه ره به گه لای سه وز و شتی جوان وه کو بوو کتیک ی چوارده ساله رازانرا وه ته وه. ئه وه منم له لای دوو که سه وه یه کتیکیان میسته ره ناشه ئه و ی تریان په ری روویه کی ئه رمه نیبه، به و ده سه ته ناسکانه ی چیتشم بۆ تیده کا! هه مووشمان خه ریک ی چیرۆک و قسه ی خۆشین.

(۱) ده فته رتیک ی مام ناوه ندی به رگی سه وزی قه یاره ۱۷ × ۲۲ سم. په ره کانی سپی و خه تی به یانی له سه ره، هه تا لاپه ره (۱۳) ته رقیم کراوه له وه دوو ژماره ی لاپه ره کانی پتیه نیبه، به هه مووی (۳۱) په ره ی لئی نووسراوه، له ناوه راستیدا په ره ی لیکرا وه ته وه، سه رجه م چوارده ویتنه ی پتیه بووه به پتیی با به ته کان، یه کیان ویتنه یه کی ناو رۆژنامه یه، له مه نه سئ ویتنه یان لیکرا وه ته وه و براوه... خه تی نووسینه که ی زۆر پوخت و خۆشه، مامۆستا به ده سستی خۆی نووسیه یه ته وه، به لام له هه ندئ لاپه ره ییدا مه ره که به که کال بۆ ته وه، ریتنو سه که ی له چا و سه رده می خۆیدا باش و گونجا وه، هه روا وشه و زاراوه کور دیبه کانی. باسی ژبانی ئه و ساله خویندنه ی خۆی ده کات له لوینان.

به‌عه‌بدات دڀييه‌کي (٦٠) مالنيسه، به‌لام له‌چاو دڀييه
خۆماندا شاره، دوو قوتابخانه‌ي تيبايه، يه‌کيکيان هي
ته‌نيا پياويکه‌که کردوويه‌تبه‌وه، هه‌موو ئاو له‌کانبيبه‌کي
به‌رهو ژووري دڀييه‌که ده‌خۆنه‌وه که به‌لووله ناسن بۆيان
دئ.

له‌ويئ له‌ناو دار و دره‌ختي سنه‌وبه‌ردا، به‌قه‌د ئه‌و شاخه
جوانه‌وه ده‌ستمان کرد به‌نانخوردن، له‌ويئ يادي شواني
کوردم کرده‌وه، شمشاله‌که‌مم ده‌رهيتنا، به‌رامبه‌ر به‌جواني
کردگار ده‌ستم کرد به‌گۆراني وتن، هه‌ندئ تغه‌نگيشمان
ته‌قاند، ئينجا بۆ ئيوارئ گه‌راينه‌وه.

١٩٣٢/١/٤ بۆ سه‌به‌يني له‌ته‌ک چه‌ند که‌سيکي تر بۆ
(به‌عه‌بدات و عيڻ عه‌رعار) هاتينه‌وه. له‌سه‌ر رڀگاي
به‌عه‌بدات و عيڻ عه‌رعاردا وڀنه‌يه‌کي خۆمان له‌ به‌رده‌مي
هه‌يکه‌لي سه‌رداري کۆمه‌لي ميللي لونياني گرت؛ کابرا خه‌لکي به‌عه‌بداته، ناوي (نعيم لويکي) يه...

خزمه‌کاني به‌پاره‌ي خۆيان ئه‌م هه‌يکه‌له‌يان بۆ دروست کردوه... ئينجا سه‌يري پيشکه‌وتنيان که!!

نيو سه‌عاته رڀبه‌ک له‌ به‌عه‌بدات دوورکه‌وتينه‌وه ئينجا گه‌يشتينه (عيڻ عه‌رعار). عيڻ عه‌رعار
چاو په‌يه‌کي گه‌وره‌يه به‌قه‌د شاخه‌که‌وه هه‌رچوار لاي دار و ده‌ونه، ئاو ده‌کهي به‌لووله براوه بۆ به‌عه‌بدات...
چاو نه‌ندانزيکي جواني هه‌يه، له‌ويئ چيشته‌نگاومان کرد. ديسانه‌وه ده‌ستم کرده‌وه به‌شمشال ليدان،

هاورڀيگانم يه‌جگار دلخۆش بوون... له‌ويئدا ئه‌م وڀنه
جوانه‌مان به‌وڀنه‌گره‌کهي خۆم گرت.

خوڀندنه‌وه: له‌م ناوه‌دا پڀنج چيڀرۆکي ئينگليزيم
خوڀندده‌وه، به‌ته‌واوه‌تي له‌ هه‌موو سه‌ره و کارڀيکي
گه‌يشتم، که‌لکڀيکي گه‌وره‌م لڀيان ده‌ستکه‌وت. ميسته‌ر
ناش يه‌ک چيڀرۆکي دابوومي به‌لام من پڀنجم په‌يدا کرد و
خوڀندنه‌وه؛ چيڀرۆکه‌کان بۆ مندال دائرابوون، هه‌ريه‌که
٣٠-٣٢ لاپه‌ره‌يه‌کي بچووک بوون، هه‌مووشي باسي
جنۆکه و شتي سه‌ير سه‌ير بوون. که‌چي لاي ئيمه‌ ئه‌م
هه‌موو چيڀرۆکه هه‌يه که داڀکمان بۆمان ده‌کا فريمان
داوه‌ته ئه‌ولاوه ده‌لڀين بۆ مندال ناشئ!

زۆر هه‌زم لڀ کردن، له‌به‌ر ئه‌وه نيازم کردوه له‌م
هاوينه‌دا بيانگۆرمه سه‌ر کوردي، تا خوڀنده‌واره‌کافان

نان خورا، ئينجا نۆره‌ي چيڀرۆک و قسه‌ي سه‌يري ناشه، هه‌لي پيشانداني گه‌وره‌يي ئه‌م کۆبوونه‌وه‌يه
که ئه‌م شه‌وه پيڀرۆزه له‌ هه‌موو ره‌گه‌ز و ئاييني کۆکردۆته‌وه. ئينجا بۆ ژووري ميسز داڀيدشه (ژني ده‌سته
راستي ناش) هه‌تا چواريه‌کي شه‌و ياري و پڀيکه‌نينه، ره‌نگه له‌چاو خۆماندا سه‌رت سورمڀينئ، پياوي
ته‌مه‌ني (٥٠) سااله له‌گه‌ل کورڀيکي (١٨) سااله‌دا ياري ده‌کرد؛ يه‌کڀيک له‌وانه سه‌ر مامۆستاکه‌مان بوو،
شڀوه‌ي پياويکي شيت و بي مڀشکي پيشان ده‌دا که له‌ پڀيکه‌نيندا ده‌گراين!... ئه‌وا ئيمه ياري ده‌که‌ين،
(رادڀۆ) له‌لايه‌که‌وه، (ئاوازه‌ش) له‌لايه‌کي تره‌وه باوه‌شڀيني دلمان ده‌کا.

که شت سه‌ره‌تاي باش دامه‌زرا زۆر جار دوايشي باش ده‌بڀئ، ئايا خوايه دوايشمان باش ده‌که‌ي؟
هه‌روه‌ک ئه‌م شه‌وه‌ت لڀمان رابوارد... ده‌روويه‌کي نازادي و سه‌ره‌به‌خۆبڀش له‌ کورد ده‌که‌يته‌وه!؟

پانزه رۆژ

ئه‌و پانزه رۆژه قوتابخانه داخراوه، له‌ راستيدا هڀچ شتيکمان نه‌خوڀندوه تا پڀوه‌ي خه‌ريک بڀن،
له‌به‌ر ئه‌وه به‌ئاره‌زووي خۆم ده‌جولڀيمه‌وه. ١٩٣٢/١٢/٢٥ ئيمرۆ چوومه بيروت سه‌رڀيکي «American
University» م دا (٤٨) خانووي گه‌وره بوو، له‌ناو خوڀيدا بازار و دووکان له‌ هه‌مه‌چيزه، زه‌وي (٦٠)
ته‌رح ياري تڀدابوو، خانوويه‌کي تايبه‌ت بۆ مۆسيقا يه‌کڀيک بۆ سينه‌ما و لاساڀيک‌رده‌وه يه‌کڀيکي تر بۆ
(ناساري عه‌تيقه - مۆزه‌خانه) دائرابوون، جگه له‌شتي تر که نايه‌نه ژماردن.

چوومه ناوه‌وه، هاوريڀيه‌کي کوردي خه‌لکي سلڀمانيم - عه‌بدولقادر مه‌جيد^(١) دۆزڀيه‌وه، پروا ده‌که‌ي
ئه‌مه‌نده بۆ بيڀيني يه‌کتر سووتابووين له‌ به‌يانڀيه‌وه تا نڀزيکي رۆژئاوا پڀيکه‌وه بووين... هڀشتا ماندوو
نه‌بووين.

بيروت شارڀيکي پڀيشکه‌وتوه، کۆشکي پڀنج نه‌ومي شه‌ش نه‌ومي هه‌يه، زۆريان گاورن، هه‌تا خوا
هه‌ز بکا دووکانداره‌کانيان زمان لووسن و پياو زوو له‌ خسته‌ ده‌بن، خۆ کاري ناشرين له‌ بيروتدا هه‌ر
باس ناكرئ، به‌لام پڀيشکه‌وتوويشي له‌گه‌ل ئيمه‌دا نه‌ندازه ناگيرئ. نيوه‌شه‌و بوو هاتينه‌وه قوتابخانه.

١٩٣٢/١٢/٢٦ له‌گه‌ل هاوريڀيه‌کماندا، به‌خۆمان و ئاهه‌نگيکي بچووکه‌وه له‌گه‌ل نانه‌به‌ره‌يه‌ک^(٢) بۆ
هه‌ردووکمان، نزيکي سه‌عات و نڀويک رڀبه‌کمان ته‌ي کرد^(٣) تا گه‌يشتينه (به‌عه‌بدات).

(١) عه‌بدولقادر مه‌جيد (١٩٠٨ - ١٩) کوري مه‌جيد ئه‌فه‌ندي کانيسکانه، ناسراو به‌ (حڀشمه‌ت) و براي
(ره‌ئووف حڀشمه‌ت)ه، دواي ته‌واکردني ئاماده‌يي نڀراوه بۆ زانکۆي ئه‌مريکي له‌ بيروت، ماسته‌ري له
هه‌نده‌سه‌ي مه‌دنه‌يدا هڀتاوه، بۆ ته‌ئفسه‌ر تا په‌لي عه‌قيده‌ موهه‌نديس له‌ ئه‌شغالي عه‌سکه‌ري له‌ به‌غدا،
مامۆستا بووه له‌ کۆليجي هه‌نده‌سه‌ي به‌غدا. ژني نه‌هڀتاوه، هه‌ر له‌ به‌غدا مردوه، خالي شه‌هيد نه‌رڀمان فوئاد
مه‌ستڀيه.

(٢) نانه‌به‌ره: توڀشه‌به‌ره، ئه‌سه‌بابي خواردني که‌سه‌ي يا دووان ده‌خريته‌ کيسه‌يه‌ک يا پارچه قوماشڀيکه‌وه، لاي
خۆمان به‌زۆري (خام يا بلووري) سه‌ي به‌کاردئ؛ له‌ شڀوه‌ي چوارگۆشه‌دا.

(٣) ته‌ي کرد: برڀمان - رڀگاکه‌مان برڀي. وشه‌که له‌ (طي) يه‌وه هاتوه.

تیی بگنن که خه لکی ئەمەیان ههیه و که لکی لی وه ده گرن. نازی پیوه ده کهن، ئەوانیش ئەو هه موو چیرۆکه کوردییە جوان جوانانەیان فری داوه ته لاه.

عوود: ژوو ره که مان که مانجە ی تیدایه، فیفره - شمشال - ی تیدایه، هه مووش پینج که سین، یه که ژوو ری قوتابخانه که یه که (فهن) پیشان بدات، من به دل حز له موزیقه ده که م^(۱)، باوه جوو لیردها ئەو دلەم که به رامبهه به ئاو و سهو زایی و شاخ و داخ و مانگه شه و - چاوئه ندازی به ری به یانیان و نیوه شه وان و سهه له ئیواران - به رامبهه به مانه ده خرۆشی، ده شی خۆی به ته رحی ده ریخا. له بهر ئەوه به شمشال وازم نه هیتنا، عوو دیکم کری، هاو پیکانم یه کیکیان فیرم ده کا.

ئەمیش یه کیکه له رۆژه خۆشه کانی سالی تازه، خوا پیرۆزی بکا.

(۱) مامۆستا باسی له هه موو شتی کردوو، ته نیا له وهی که له هونه ری مۆسیقادا شاره زایه و هه تا له سلیمانی به شداری تیپی مۆسیقاشی کردوو: یه که م تیپی مۆسیقا له سلیمانی له ۱۹۲۶ دامه زرا، ئاله ته کان ۱۶ پارچه بوون، قوتابیانی مه که ته بی یه که م ته مسیلییه کیان له مالی شیخ باباعه لی پیشان دا، به پاره که ی ئاله ته کانیان کری، ئەمه ش ناوی به شدارانی ئەو تیپه ن له گه ل ئاله ته کانیان:

ا- شاکر فه تاح: کلارنیٹ

ب- صالح عه لی: ترامپیت

ج- فوناد قه فتان: ده هۆل

د- ئەحمه دی میرزای عارف: هۆرن... هتد.

(بۆ زیاتر بروانه: ئەکره می مەحمودی سالحی ره شه، شاری سلیمانی، به رگی دوو ۱۹۸۹ به غدا. ل ۴۳۶).

جا ئەمه پیشانی ده دات که مامۆستا له بواری مۆسیقاشدا شاره زا بووه و چالاکي نواندوو، که چی له یادنامه کانی سه رده می مندالیدا یا کوپیتی... هیچ باسیان ناکات. له لایه کی تروه مامۆستا (عوسمان شاربازیری) ده رباره ی جووانه وهی هونه ری مۆسیقا له سلیمانی چاو پیکه و تنیکی کردوو... باسه که ده لی:

«عه بدو لواحید کوری حاجی مسته فا ۱۸۸۶-۱۹۷۳ که له سلیمانی له دایک بووه، ئەفسه ریکی مۆسیقای عوسمانییەکان بو، دوایی هاته وه سلیمانی، تیپتیکی له سهه نۆته ی تازه دامه زراند، له مالی خواجه ئەفه ندی نیزیک مزگوتی گه ره: په نجا قوتابییه کی هه بووه. له وانه شاکر فه تاح، ره فیق چالاک... ئینگلیزه کان تیکیان دا» جا دوایی دیته سهه قسه کانی مامۆستا:

مامۆستا شاکر فه تاح ده لی: ئەو تیپه سالی ۱۹۲۶-۱۹۲۷ بو، که شانۆگه ری نیرۆن پیشکه ش کرا، بری پاره کۆکرایه وه، چه ند نامییریکی هه وایی مۆسیقای پی کرا، مامۆستا عه بدو لواحید حاجی مسته فا فیری ده کردین؛ که لهو رۆژه دا مۆسیقالیدان عه یب بو، به لام من یه که مین که سیک بووم جوومه تیپی مۆسیقاوه و ئاله تی - کۆرنیت قرنا ته - م ده ستدایه که فیریم، له ئەندامانی ئەو تیپه: ره حیم که ریم، ره مزی قه زاز، جه مال و جه لال مه جید، فانیق زیوه - به ختیار شاعیر. پرسیم: ئەی ره فیق چالاک؟

وتی: نه خیر ئەو هاوته مەنی ئیمه نه بو. ل: ۱۴۰-۱۴۱ - بۆ زیاتر بروانه: (کاروانی ۱۷۸۴-۱۹۸۴ ی مۆسیقا و گۆرانی له سلیمانی - عوسمان شاربازیری - رۆشنیری نوێ، ژماره ۱۰۶ سالی ۱۹۸۵ به غدا).

قوتابخانه ۱۹۳۲/۱/۹

ئیمیرۆ قوتابخانه که مان کرایه وه، من له کووزی^(۱) پینجه مام. به ئینگلیزی ده خوینن، مامۆستا کافان چواریان ئینگلیزن، ئەوانی تریان سووریه یین. ئەمسال له له نده نه وه پرسیارمان لی ده کری^(۲).

منیان له گه ل ده که سی ترده خستۆته پایزی که خۆم تاقی بکه مه وه. پینج ته رح ده رسم وه رگرتوو:

۱- ریازیات، حیساب، هه نده سه، جه بر.

۲- ئینگلیزی: به هه موو لق و پۆینیکی به رز و نه و بییه وه.

۳- عه ره بی: به لام هه ره ته رجومه.

۴- فیزی: به هه موو که رتیکیه وه.

۵- کیمیا: کیمیا Oldham

خوا هه لئاگرئ سهه مامۆستا که مان و ئەوانی تریش له ئینگلیزیدا زۆر له گه لمان خه ریکن. به تاییه ت نووسین و هه لبه ستن.

(میستهر ناش) له سه شت که بۆ ئینشا دا بووینی یه کیکیان ئەمه بوو: باسی ئەو شتانه بکه که له ناو سالی ۱۹۵۰ و سالی ۱۹۵۰ داده هینرین.

منیش ئەمه م به شیکی زۆر خۆش هاته پینش له بهر ئەوه هیچیانم نه نووسی ئەمه نه یین.

ناش که خویندییه وه گه لی چاکیتی و خۆشیتی (شته دا هینراوه کانی) پیشاندا، به لام گوتی: له تا قیکردنه وه دا ئاگات له خۆت بی قسه که مه خه ره ناو دوو که سه وه. هه ره له خۆته وه قسه یان لی بکه.

چونکه من بیره که م وا پیشان دا بوو که دوو که سن (رۆسته م و بارام)، له کوردستانه وه به فرۆکه یه که که به ئە له کتربیک ده روا به شه ش سه عات ده گه نه (نیویۆرک)، خواردنیان بۆ ئەو رۆژه درێژه (سی ده نک چیشته ده بی)، له ری که به سهه بۆ دا بیستا^(۳) تیپه ر ده بن، ده بیان هاوینه. که چی به مه کینه باران له ئاسمان ده هیننه بوون.

له ناو ده ریای ئە تانسیکدا چه ند که سیک ده بیین به رووتی به پیوه به سهه ئاوه که وه یاری ده کهن، پیتاوتیکی که شتی ئاساییان له پیدایه، له ژیریانه وه له بنی ده ریا که دا کۆشکیک هه یه خه لک که له ئەمه ریکا و ئەوروپاوه دین له وئ لاده دن.

پاشان نزیک به ئەمه ریکا به ناوچه ی (پاپۆره ژیر ئاوینه ی)^(۴) ئەمه ریکا ده گن، که ئەویش خانوویه کی گه ره یه له بنکی ده ریا وه.

(۱) کووز: پۆل، وشه که تورکییه بۆ (بهش، قسم) یش به کاردی.

(۲) مه به سستی ئەوه یه: پرسیاره کانیان له له نده نه وه دیت.

(۳) بۆ دا بست: پایته ختی ولاتی مه جه رستان - هه نگاریا به.

(۴) تحت البحر

له نیویۆرک به ئاسمانه وه خانووی (شیر و پاشا)^(۱) ده بێین که له لایهن (حکومهتی یه کبوهی کوردستان - United state of kurdistan) هه تیرراوه تا فهنی خانووه دروستکردنی کورد لهو (ویته گاه - معرض) ی عالی مه دا پیشان بدا.

که داده بزن، دهچ ئه وه له شه چلکنه یان به تیشکی رۆژ که به سایه ی مه کینه یه که وه وای لێ دهکری پیاو پاک بکاته وه، له خانوویه کی شووشه دا خۆیان پاک دهکهنه وه. چای ئه وه رۆژه یان به سایه ی (پریمری تیشکی رۆژ) هه دهکولتین.

ئه وه شه وه له هه موو ئه مریکا دا زه ماوه ندی یادکردنه وه ی (ئه دیسۆن) ده بی. له ئاسماندا په رده یه کی سینه مایی گه وه به سایه ی غازه وه دروست دهکری، وینه ی سی دووری تیا ده بیئری.

که پیاو لپی تیک دهچی بزانی ئه مه سینه مایه یا خود پیاوی راسته قینه ن له ویدا یاریی دهکن. سینه ماکی ئه مه نده گه وه ده بی هه موو ئه مریکا ی ژوو روو چاویان لێ ده بی.

به یانی (بارامیان) له رۆژنامه ی قسه که ردا هه وائ ده خوینیتته وه، له گه ل ژنه که یا (میردی) به ته له فۆنی وینه گر قسه دهکا. کوره کی (هۆمه ر) بانگ دهکن، خۆی پیشان ده دا، کوره کی گۆتی له جوولانه وه و گۆرانی باوکی ده بی، هه تا وه کو چاوی له و پۆله مه لانه وه ده بی که به ئاسمانه وه ده بن؛ به باوکی ده لێ: با به به باله کانه وه به رفه ئه وانه مه لن، له بیرت نه چی له گه ل ئه وه مه لانه دا (نوسراوه یه کی گۆرانی قسه که رم) بو بیئری.

ئێسته خوا ئاگادارت بی به رفه، به لام به یانی چێشته نگا و نان ناخۆم هه تا تو نه یه یته وه^(۲).

(۱) ئه و خانووه له کوردستانه وه گۆتیراوه ته وه ئه مریکا.

(۲) ئه م جوژه نووسینه پیشبینی ئامێزه ی مامۆستا، پراوپر چیرۆکیکی بیری زانستییه (الخیال العلی) که له و سه رده مه دا ئاوا پیشبینی دا هاتنی ئه و جوژه ژیا نه ی له نیوان سالانی ۱۹۵۰-۲۰۰۰ دا کردووه؛ کورتکردنه وه ی ماوه ی نیوان کوردستان و نیویۆرک بو شه ش سه عات، بارانی ده سکرد، خلیسکان به سه ر ئاوا، که ئیستا وه رزشیکی باوی به ریلاوه؛ ژیان له ژیر ده ریادا، حکومه تی یه کبوه ی کوردستان - هه رچه نده حکومه ته که یه کبوه نییه؛ به لام به شیکه ی هه و هاتوته دی، به کاره یانی تیشکی خۆر وه ک وه یا بو چاره سه رکردن، سالوه گه ری ئه دیسۆن، په رده ی سینه ما یا (شاشه) یه که وینه کان سی دووری (الابعاد الثالث) یان هه بی که ئه وه وینه ی به رچه سته (مجسم) ه ئیستا هه یه، رۆژنامه ی قسه که ر و چۆن بارام باوکی تیا ده بیئری و هه روا باوکیشی که ده قاوده ق ئه مه (ئه نته رنیت) ی ئه مرۆیه، (نوسراوه ی گۆرانی قسه که ر) که پیشبینییه بو (سیدی کاسیت) ی ئیستا.

به راستی به م به ره می مامۆستا که به داخه وه هه ر لێره دا باسی دهکات و دهقه که یم له ناو کتیه کانیدا چاوی نه کوه ت، ده توانین داینی ئین به یه که م چیرۆکنووسیکی کورد که له بواری بیری زانستیدا نووسیویه و زۆریه ی بوچوونه کانیشی ئه مرۆ هاتوونه ته دی.

کۆمه له خوێنایی کوردی

له م رۆژانه دا له لایهن براهی که وه (کۆمه له خوێنایی موسسته فا به گی کوردی) م بو هات.

ئه مه ش وه ک براهی (نالی) له لایهن (کوردی و مه ربوانی) یه وه (موسسته فا زکی سانیب و تاهیر به هجه ت) هه، دوو کوردی لاوه وه، له چاپ دراوه، ئه م دووانه له هه موو لایه که وه خوێنایی کورد کو ده که نه وه، من هه ندیکم نالی هه ندیکم کوردی و به شیکه ی گه وری سالم بو ناردن. له لایهن چه ند لایکی کوردی تریشه وه یاریده یان دراوه، وایان نیازه به ره به ره هه رچی خوێناییه کی کوردی کۆنه له چاپی بدن... خوا ئاگاداریان کا.

زهوور شویر ۱۹۳۲/۱/۳۰

ده میک بوو به ناواتی هه ناسه یه که وه یین رۆژ ناو جه رگی ئاسمان بکاته وه، هه فته یه ک به لکو زۆر تریش باران چاوی لیک نه نابوو، ئیمرۆ شه مه یه ئه و ئاوا تمان ها ته دی، سه ر و پۆته لاکه ی دره خته کان زێرین بوو. ئاسمان و ده ریا شین ده که نه وه، هه موو شتی له شوینی خۆیا به. سه به نی یه ک شه مه یه، خۆش بی یا ناخۆش بی، نابێ بچینه ده ره وه چونکی رۆژی (سه ر ژماردنی لوینانه). که واته ئه م رۆژه خۆشه له ده ست بچی؟ ئه م پیته^(۱) به بییری هه موو قوتاییه کی وریادا ده هات، هه ر ئه وه نده مان زانی دوو ئۆتۆمبیل مان هینا و سواری بوین. له خویشیا نا به پیوه را وه ستاین، ئه وه نده گۆرانی مان وت هه تا ئه و نیو سه عاته تیبه ری، گه یشتینه (زهوور شویر)^(۲). به لام چی؟ ئه مه یه دلی هه موو کوردیکی بو دیتته خروش، دیتیه که به سه ر ته وقه سه ری شاخیکه وه یه به م دیوا ده روانی هه تا چاوت پر ده کا شاخ و شیو و دارستان و دیتها ته، به و دیویشا ده روانی به سه ر به یروت و دیتها ته کانی، ده ریا و پا پۆره کانی... به رده مت ئه تله سین به دره ختی سنه به ر، دوو ئاسمان پیکه وه نووساون^(۳)، که ئاو ر ده ده یه وه، مه لایه ک ده بینی سه رسپی خانووه کانی زهوور شویر، کیژ و کوری برومانا - ئیمه - خالی خالی کردووه.

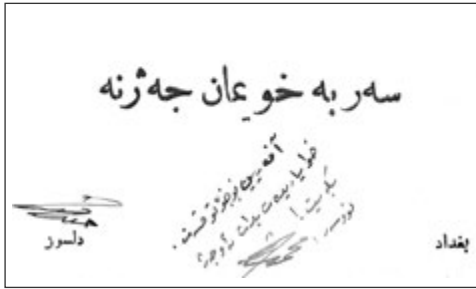
قه د مه پرسه ئه و ده مه مان به چ ته رحی رابواردووه، لیت ناشارمه وه نا ته واوی (ئاو و سه وزایی) که ده میک بوو جیگیر ببوو ئیسته لاچوو. رووی جوان، په ری روو به کراس و کلۆجه ی ئال و والا وه کچه لوینانی به و ده سته ناسکا نه یان ئه و به رفه زیچوینه یان^(۴) تۆپه له ده کرد (به راستی زیو به لای یا قووته وه جوانه). به ده م زه رده خه نه یان بو ده کردین، به چا و کیشیا ن ده کردین، به ده ستیش تۆله ی چه ند ساله ی ره گه زی جوانیا ن لێ ده سه ندینه وه.

(۱) پیت: لێره دا مه به سته ی (قسه یا بیروکه) یه، نه ک به واتای ئه مرۆ که بو (مرف) به کار ده بیئری.

(۲) هاوینه هه واریکه له باکووری رۆژه لاتنی برومانا وه له سه ر (نه ر الکلب) ناوه که شی (ظهوور شویر) ه له ده شتا بییه کانی ناوه وه ی لویناندا.

(۳) دوو ئاسمان پیکه وه نووساون: ئاسمان و ده ریا که له و دامینه وه لیتا نه وه دیار بووه.

(۴) زیچوین: وه ک زیو، چاوندوویه تی به زیو (زبوین).

«خاوهن ئەم کارته (حاجی فەرەج بەگزادە) باوکی مامۆستا حامید فەرەجە خاوهنی
 (الف با) ی کوردی بۆ مندالان و ئەفسەری پۆلیس کەریم زەند»

قاچمی نەشکاند بەلام دلمی شکاند. نەک من هەموومان لە (گاور لایان کەمتر بیویین)^(۱)، دیارە باوک
 و خزمانیشمان کە لەو بیرەدان بەچەندان سەرەشکێنەیان کردین. بەلام لەبەر ئەوەی لەم دەمەدا هیچمان بۆ
 ناکرێ بەی یاریدەدانی ئەو تەرحانە یاخود کە هیچ نەبێ بێلێن بکۆشین، بۆ ئەوانە کە بییری دەمی
 (۱۱۰۰) پاش مەسیحیان هەیه^(۲)، جهژننامەمان نارد، بەلام بۆ کوردان یان نا، یان پرسەنامە!!

کورد و کوردستان ۱۹۳۲/۲/۲۸

لەم رۆژەدا لەلایەن هاوڕێیەکی دڵسۆزمەوه (کورد و کوردستان) م بۆ هات... بەراستی مێژوویەکی زۆر
 کەلکدارە. (ئەمێن زەکی بەگ) وەزیری رێگاوبانی عێراقی نووسیبووەتی.

بەتەواوی باسی کوردی تێدا، لە هەلیکەوه (نادر شاه) هاتۆتە سەرتهخت تا ئیمڕۆ. جگە لەو باسی
 (زمان، رەوشت و کۆمەڵ و رۆژنامان، خێلانی کورد) دەکا، ئەمە دوو هەمین جزمی (مێژووه گەورەکەبەتی)
 جزمییکی پار لە چاپ دا. ئەم مێژووی لە نووسراوانی چەند زمانییکی رۆژئاوا و رۆژھەلات، لە (۲۵۰)
 سەرچاوه دەرھێناوه، لە دوایبێهە کەیدا ژبانی خۆیسی تیا نووسبوو.

خاوهنی ئەم مێژووه یەکیکە لە هەرە کورده زیرەک و بەکارەکانی کۆن. لەگەڵ ئەو هەشدا لە (۶۰) سال
 تێپەری کردووه، هیتشتا بۆ هاوزمانەکانی خۆی دەکۆشێ. ئەم یەکەم چاپی (هەرەکو لەوی تریشدا
 کردی) داوه بەیانە ی سەرکەوتن، دوو سی مێژووی تریشی بە دەستەو دیه، خوا سەری بخا، یەکیکی وا لە
 کورد کەم نەکاتەوه.

(۱) ئەمە ئەو مشتومره دەرەخات کە لە نێوان خۆتێندەوار و قوتابییەکاندا لەلایەک و جینی پیاوانی ئایین و
 بارکان و دایکان لەلایەکی تر، کە دیارە بەرای ئەوان جهژن جهژنی موسولمانانە و نابێ ئەو رووداوانە کار
 بکاتە سەر بەشداریی نەکردنی، هەرچی بەرە ی لاو و تازەکانیشە کوردایەتی لەلایەن زۆر پیرۆزتر بوو لە
 جهژنکردن و خۆشی پیشاندان، بەلام لەو لاشەوه مێژەزمە ی داگیرکەر بەسەر ولاتدا داسەپێتراوه.

ئینجا ورد بەرەوه؛ لە رۆژدا خۆشەویستی، لە ئاسماندا خۆشەویستی لە دەریادا لە سەوزاوییدا لە بەفر
 لە جوانیدا، لەمانە لە هەموویدا هەر خۆشەویستییه و دەرەکهوئ.

هاوڕێکانم زۆریان هیتشتا بەفریان چاوی پێ نەکەوتیوو، شەرە بەفریان دەکرد، ئینجا من -کوردیک-
 بێنە پیش چاوت، سەرنجی بده چۆن تازایەتی کوردایەتی دیتە جۆش، بە چ تەرحیک شەرە بەفریان
 لەگەڵدا دهکا!!

جهژن

مانگی رۆژوو تەواو بوو، جهژن هات. لە هەموو لایەکەوه ناردنی جهژننامە دەس پێت کرا، لە پیشدا
 باران و بەفرییکی زۆر باری، سەرمایەکی بێشومار دەستی پێت کرد.

بەلام کە جهژن هات ئەوانە هیچی نەمان، رۆژ دەستی کرد بەهەلاتن، بەلام بەراستی جهژنی کورد
 نەبوو، دەبوو لە بریتی جهژننامە (پرسەنامە) بنووسرایه.

لە راستیشدا ئەمە رووی دا؛ قوتابییە کوردهکان کە کوردی کوردپەرورە پیشان دەدەن بەهیچ کلۆجی
 بەجهژنیان نەدەزانی.

هەرەکو لە پاردا یەک کەس جهژنە پیرۆزی لە کەس نەکرد ئەمسالیش لەسەر ئەو پێرەوییه لە سەدا
 نەوهد و نۆیان بەرپێوهچوون^(۱)، ئەو لە سەدا یەکش لەبەر ئاگاداری نەبوونی قوتابییەکە بوو.

لەناو ئەو لە سەدا یەکش چەند کەسیکی تیا بوو جهژننامەیان ناردبوو بەلام پیتییکی جوان بوو؛ ئەو نەندە
 جوان بوو ئەو نەندەیش کاریگەر بوو، چونکە لە دلێکی وریا کارتیکراوه هاتیبوو دەرئ.

شتی وا خۆشە، چونکی بەسایە ی رۆژیکی واوه، بیڕتیکی پیرۆز، گیانیکی شیرین لەناو نەوهی
 رۆستەمی زالدا بلاو دکاتەوه، لەبەر شیرینی، چوارچێوهیەکم لەم نامەیدا بۆ جیا کردووه.

مایهوه خۆم؛ پارم بەناخۆشی رابوارد. لەبەر ئەوه بۆ کەسم نەناردبوو، پلاری مەلکانم گەلی تێت گیرا؛

(۱) ئەم جهژن نەکردنە قوتابییە کوردهکانی ئەو کاتە بەهۆی لە دل دەرەچوونی یادی راپەرینەکە ی ۶ ئەیلوولی
 ۱۹۳۰ بەرەدرکی سەرای سلیمانییه کە حکومەت دەستیکی زالمانی وهشاند و چەند کەسیکی گوشت و
 بریندار کرد و دیانیشی لە گرتووخانەکاندا توند کرد.

لە راستیدا ئەوه یەکەم جار بوو کە دەسلاتیکی بیانی لە شاردا ئاوا بەرەقی مامەلە لەگەڵ خەلکەکەدا بکات
 و توندوتیژی بەکاربێنێ، بۆیه سام و ئاسەواری خەمناکی هەتا چەند سالیکیش دوا ئەوه لە میتشکی
 خەلکەکەدا هەر بەرجەستەبوو، دیارە لەگەڵ بەرەو پێشەوه چوونی رۆژگار چنگالی تیز و رەشی داگیرکەر زیاتر
 لە جەستە ی گەلەکەمان دەچەقی و دەستی زیاتر دەچوو بەخوینی رۆلەکاندا، هەتا رادی ئەمە گەیشته
 تەفروتوناکردنی هەزاران بارزانی و ئەنقال و گازی ژاراوی رشتن بەسەر شار و لادیدا!!

نامه‌یه‌ک

من لیتره که ممم رۆژنامه ده‌ست ده‌کەوئ که باسی کوردی تیا بخوینمه‌وه، له‌بەر ئەوه داوا له هاورێ کورده‌کانم ده‌کەم ئاگادارم بکەن.

له ۱۹۳۲/۲/۳۱ نامه‌یه‌کم بۆ هاتوه، به‌کورتی ئەمه‌تا: (شیخ مه‌حمود بێ دهنگه، به‌لام ۴۰ رۆژ له‌مه‌وپیش - جافر سولتانی هه‌ورامانی- له‌گه‌ڵ ئێراندا تیکچوو، سه‌ریشه‌که‌وت به‌لام له‌هه‌ردوولاوه - عێراق و ئێران- زۆریان بۆ هێنا، ناچار خۆی دا به‌ده‌ست عێراقه‌وه، ئیتر نازانم چی لی ده‌کەن)^(۱).

دیسانه‌وه ده‌لی: «نزیکی مانگ و نیوئیکیش له‌مه‌و پێش -شیخی بارزان و له‌شکری عێراق- تیک هه‌لچوون، شیخی بارزان عه‌سکه‌ریکی زۆری کوشت، چه‌ند مه‌تره‌لۆزیکێ لی داگیرکردن. عێراق ناچار ناشتی کردوه ئیسته له‌ شوینی خۆیا دانیشتوه هێچ ناکا)^(۲).

۱۹۳۲/۲/۳۱

برای راسته‌قینه‌ت/ مه‌لا موحه‌مه‌د
قوتابی دارولموعه‌لیمین - به‌غدا

حه‌یده‌ری ۱۹۳۲/۲/۳۰

ئهم كورپه كوردی هه‌ولێره، ناوی سوله‌یمان داوده كورپه ئیبراهیم به‌گی هه‌یده‌رییه له‌ خانه‌واده به‌ناوبانگه‌کانی کوردن. باپیری ئهمه سه‌رداری (یانیه‌ سه‌رکه‌وتن) ی ئیستای کورد بوو، پێتار مرد^(۳).

ئهمیش وه‌ک من قوتابییه‌که لیتره، ئهم شه‌مه‌یه نومايشی سالانه‌ی یاریکردن بوو. سوله‌یمان له‌ زۆریا

(۱) هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه (ژیان) له‌ ژماره (۳۰۵) ی ۱۹۳۱/۱۲/۲۴ ده‌نووسی: «حکومه‌تی عێراق دوو سه‌ریه عه‌سکه‌ری برده‌ حدودی عێراق بۆ ئەوه‌ی جعفر سلطان له‌ حدود خۆی نه‌شارێته‌وه، ئیسته‌ناکه‌ وضعی خراپه‌ له‌وئ، محاصره‌ کراوه‌ له‌ لایهن حکومه‌تی ایرانه‌وه»

سه‌بارت به‌سلیمانیش، ئهمه ده‌قی برووسکه‌یه‌کی (متصرفیه‌) ته‌ بۆ وه‌زاره‌تی داخلیه‌: «الناس أخذوا بمزاولة أعمالهم، الحاله جیده، الناس عرفت محاولات المشاغين وصارت تمقتهم. متصرف السليمانیه/ الداخليه، رقم البرقيه ۹۱۵۶، ۱۶ تموز ۱۹۳۱»

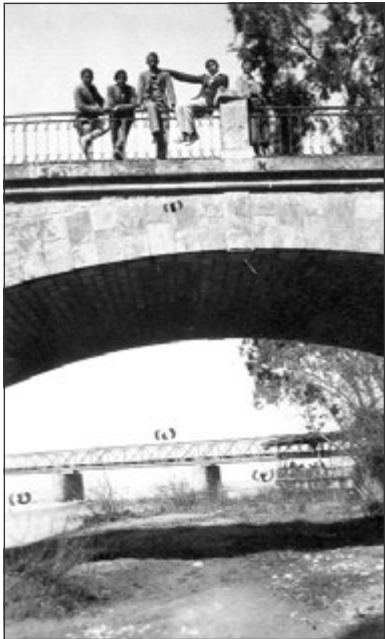
دیاره ئهمه دواي ته‌سلیمیونی شیخ مه‌حمود و دوورخستنه‌وه‌یه‌تی بۆ خوارووی عێراق.

(۲) راپه‌ڕینی یه‌که‌می بارزانه، له ۱۹۳۱/۱۲/۹ وه‌ له‌ شه‌ری (به‌رقی به‌گ) دا هه‌شتا بارزانی توانیان هێتیکێ عه‌سکه‌ری حکومه‌ت به‌زێتن ۱۲۶ لاشه‌یان له‌ مه‌یدانی شه‌رکه‌دا جیه‌تشت، به‌رامبه‌ر (۵) شه‌هید له‌ کورده‌کان. شه‌رکه‌که‌ به‌سه‌رکردایه‌تی مسته‌فا بارزانیی نه‌مر بووه.

(۳) شیخ الاسلام عثمانی: ئیبراهیم ئه‌فندی ئه‌له‌یده‌ری له ۳۰ مایسی ۱۹۳۰ دواي ئاهه‌نگی کردنه‌وه‌ی یانه‌ی سه‌رکه‌وتن له‌ به‌غدا هه‌لپه‌ژێرا به‌یه‌که‌م سه‌رۆکی یانه‌که‌. داود هه‌یده‌ری کورپه له ۱۹۳۱/۴/۳ هه‌لپه‌ژێردا به‌ئهم‌ندامی ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌ری یانه‌.

به‌یه‌که‌م ده‌رچوو. له‌به‌ر ئەوه نیشانه‌یه‌کی نیوچه‌ زیویه -کابراهی کی دانیشتوو- یان پێ به‌خشی. که هاته‌وه‌ برومانا -ناش. له‌ناو هه‌موو قوتابییه‌کاندا نازایه‌تی هه‌یده‌ری پیشان دا.

نه‌هه‌رولکه‌لب ۱۹۳۲/۳/۱

به‌یانی زوو هه‌موو خۆمان رێکخست، نزیکی (۶۰) قوتابییه‌ک برۆین بۆ نه‌هه‌رولکه‌لب^(۱). بووین به‌دوو ده‌سته‌وه، ده‌سته‌یه‌که‌مان بۆ سه‌رچاوه‌که‌ی، ده‌سته‌یه‌که‌یشمان رۆژینگه‌که‌ی، من له‌ هی دووهدما بووم، به‌پێ به‌سی سه‌عات گه‌یشتینی، ئه‌ولا له‌ پاش ۶،۵ سه‌عات ئینجا گه‌یشتنه ئیتمه‌.

به‌راستی ته‌ماشاهه‌که‌ی خۆش بوو. نزیکی به‌ده‌ریا که له‌ گوئ زێیه‌که‌ چاخانه‌یه‌کی یه‌جگار رێکوپێکی تیدا دروست کرابوو، له‌ ناوه‌راستی ناومالی ئوتیله‌که‌دا هه‌وز و فواره‌یه‌کی یه‌جگار جوان و نایابی تیدا بوو.

هه‌موو لایه‌کی به‌دار و دره‌خت داپۆشرابوو، دوو پردي لی بوو، دوو لاپه‌ره به‌ری^(۲) حه‌لی ناپلیۆنی سییه‌م جه‌نه‌رال (غۆروی) فرانسزی به‌قه‌دی شاخه‌که‌وه‌ دیی. وه‌کو ده‌لین ئه‌و دوو شاخه‌ی که ئاوه‌که‌ی لی دێته‌ ده‌روه‌ جیگای فینیقییه‌کانی کۆن بووه^(۳).

برومه‌یه ۱۹۳۲/۳/۲۴

له‌ پاش نووسینی نامه‌یه‌ک به‌دواي (عه‌بدولقادر حیشمه‌ت) دا به‌یانی زوو له‌ به‌یروته‌وه‌ هاته‌ کنم، قوتابخانه‌که‌مان تیدا نه‌ما بوو، چوار که‌س نه‌بی. له‌به‌ر ئەوه یه‌جگار سه‌غله‌ت بیوم، که ئهم هاورێ کورده‌ خۆشه‌ویسته‌م هات یه‌جگاری دلم رووناک بووه‌وه، هه‌ر تاوتیک بوو جلی دیده‌وانیم له‌به‌ر کرد، ترورتفاقی سه‌یرانم رێکخست، به‌خۆمان و وینه‌گریکه‌وه‌ به‌ناو لاله‌زار و دار و دره‌خته‌ سه‌وزه‌کانی

(۱) نه‌ر الکلب: ناوی رووباریکه‌ له‌ شاخه‌کانی ناوه‌وه‌ رووه و رۆژئاوا له‌ باکووری به‌یروته‌وه‌ ده‌رژێته‌ ده‌ریای سیبه‌وه، ئه‌و شوینه‌ی ئهمانی بۆ چون که‌وتۆته‌ باکووری رۆژئاواي بروماناوه‌.

(۲) ئهم ده‌سته‌واژه‌یه‌: (دوو لاپه‌ره به‌ری حه‌لی ناپلیۆنی سییه‌م... ده‌بوو ئاوا بووايه: دوو تاشه‌به‌ردی سه‌رده‌می ناپلیۆنی سییه‌م...)

(۳) له (اطلس العالم) دا ئه‌و شوینه‌ و ده‌ستنیشان کراوه‌ که جیگای شوینه‌واری گریکی و رۆمانییه‌کانه‌. (بۆ زیاتر: اطلس العالم، مجموعه‌ أساتذة، مکتبه‌ لبنان، طبعه‌ جدیده، بیروت ۱۹۹۸)

شاخه‌کافی برومانه‌دا ده‌ستمان کرد به‌رۆین. زۆری پێ نه‌چوو گه‌یشتینه‌ دتی (برومیه)، هه‌رچه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌کمان ده‌ست نه‌که‌وت له‌ سه‌ری دانیشین به‌لام دپیه‌که‌ ئه‌مه‌نده خنجیلانه‌ بوو، ئه‌مه‌ند ته‌ماشاهای جوانی هه‌بوو، له‌وێ به‌ولاره‌ ئیتر جووله‌مان بۆ نه‌کرد له‌ناو گۆل و گه‌لا و سه‌وزاییدا، له‌ بن دره‌ختی گۆنا گوندا، به‌قه‌د به‌ردتیکی زله‌وه‌ له‌سه‌ر چیمه‌نیکی نه‌رمونۆل هه‌وارمان دامه‌زراند. به‌راستی جیتی پیاوه‌تی بوو که‌ ژنیکی له‌ یه‌کێ له‌و مالانه‌ هاته‌ دهره‌وه، رۆژیاشی له‌گه‌لدا کردین مه‌نجه‌لیکی ئاوی پاکیشی داینی. هه‌تاکو ئه‌مه‌نده شیرین کردارووه‌ ده‌یگوت ده‌بێ ئیوه‌ چا لێره‌ بخۆنه‌وه. ئاوه‌م هینا، له‌ کاته‌دا هاوڕیکه‌م خه‌ریکی ناگرکردنه‌وه‌ بوو، چایه‌کمان لێ لێنا که‌ تاقه‌تمان کرد ئینجا ده‌ستمان کرد به‌گۆرانی کوردی وتن، تاویک ئه‌و گۆرانی ده‌وت تاویکیش من شمشالم بۆ لیده‌دا. به‌راستی ته‌ماشاهای هه‌ر شتیکی تری ده‌ویست ته‌واو بێ؛ ئاو و سه‌وزاییمان هه‌بوو^(١)، به‌لام ده‌نگی شمشالم ئه‌مه‌نده کاربگه‌ر بوو له‌گه‌ل ئه‌و ره‌شه‌با و ساردییه‌شدا سێ چوار په‌ری رووی برومییه‌ی له‌ لانه‌ کرده‌ دهره‌وه. هه‌رچه‌نده‌ خۆیان له‌ ئیمه‌ نه‌گه‌یاند به‌لام له‌ دووری په‌نجا هه‌نگاویشه‌وه‌ به‌ته‌واوه‌تی دیاریبوو که‌ ئه‌و ئاوازه‌ کوردییه‌ شیرینه‌ کاری تیکردوون: هه‌لده‌په‌رین، راده‌په‌رین، هه‌رایان ده‌کرد، به‌روویان ده‌گرته‌ یه‌ک، له‌ کورتی بیهرمه‌وه‌ خرۆشیان له‌ ئه‌ندازه‌ چوووه‌ دهره‌وه.

نایمان خوارد، هه‌ندێ گۆرانی و شمشالمی ترمان لێدا، تۆزیک باسی (کورد)مان له‌ نووسراوی کاربایه‌کی کلدانییدا (که‌ هه‌ولێ بۆ سه‌ره‌خۆیی گاواره‌کانی مووسلێ داوه)^(٢) خۆینده‌وه، چایه‌کی ترمان بۆ

(١) مامۆستا مه‌به‌ستی له‌ (الوجه الحسن)ه، شاعیری عه‌ره‌ب که‌ ده‌لێ:

ثلاث يذهبن من القلب الحزن

الماء والخضراء والوجه الحسن:

هه‌ر ئه‌مه‌ له‌لایه‌ن مامۆستا مه‌لا سه‌یید موختار سه‌ید عطاوه‌ کراوه‌ به‌کوردی:

سح شت لابه‌ری خه‌می ئینسانه

ئاوی رووبار و سه‌ه‌وزه‌ی هه‌ردانه

سح هم له‌ هه‌مووان که‌ گه‌رنگه‌ره

ته‌ماشای زولف و روومه‌تی جوانه

ئهم دوو دپه‌ره‌ شیعره‌م له‌ مامۆستا (فاروق ره‌سول یه‌حیا)وه‌ وه‌رگرت.

(٢) مه‌به‌ستی به‌طه‌ریکی (مارشه‌معون ئیشای)یه‌ که‌ به‌دنه‌ی ئینگلیزه‌کان رابه‌رایه‌تی نه‌سپۆریه‌کانی ده‌کرد له‌ پیتاوی دامه‌زراندنی حکومه‌تیکی سه‌ره‌خۆ بۆیان له‌ مووسل و هه‌ولێدا، بۆ ئه‌مه‌ش ئینگلیز کاری ده‌کرد بۆ نه‌شته‌جێکردنی دیان و نه‌سپۆریه‌کانی هه‌کاری که‌ له‌ دیالی ئۆردوگای بۆ کردبوونه‌وه‌ له‌ ده‌قه‌ره‌کانی مووسل و بارزان، هه‌تا هه‌تیکیشی بۆ دروست کردبوون به‌ناوی (لیقی)یه‌وه. دواي هه‌راکه‌ی ئای ١٩٣٣ له‌ ده‌وک و سیمیل حکومه‌ته‌که‌ی ره‌شید عالی گه‌یلانی به‌پیتی یاسایه‌کی تابه‌ت مارشه‌معون و مال و مندالی له‌ عیراق ده‌کردنه‌ دهره‌وه‌ و هه‌تا ره‌گه‌زننامه‌ی عیراقیشیان لێ سه‌ندنه‌وه‌... دوا جار چوه‌ ئه‌مریکا و له‌وێ نه‌شته‌جی بوو هه‌تا کۆچی دوابی کرد.

لینا، ئیتر خۆشی له‌سه‌ر خۆشی بوو. به‌لام باره‌ش و هه‌ور و ترسی باران له‌و جیگا خۆشه‌ی هه‌لکه‌ندین، هه‌تاکو به‌وه‌ش وازی نه‌هینا، ئه‌و وینه‌یه‌ی که‌ له‌به‌ر ده‌رکی ماله‌که‌ی ژنه‌که‌ی له‌ پیتشه‌وه‌ باسمان کرد، گرتمان، باشی دهرنه‌هینا. تیکی دا.

هاتینه‌وه‌ برومانا، گه‌لێ عودمان لێدا، یاریان کرد، خۆ قسه‌ی خۆشیش هه‌تا نزیکي نیوه‌شه‌وه‌ له‌گه‌ل ئه‌و برا نازداره‌مدا درێژدی به‌ست.

بیروت ١٩٣٢/٣/٢٥

به‌یانی به‌خۆشی چوونم له‌گه‌ل (میسته‌ر ناش)دا کرد، خۆمان ئاماده‌ کرد، هه‌ردوو کمان چوینه‌ (جامعه‌ی ئه‌مریکان)، ئه‌و رۆژه‌مان له‌ بیروت رابوارد. له‌م رۆژه‌دا خۆمان ئاماده‌ی سه‌یرانیکی گه‌وره‌ کرد: بچین بۆ شام به‌عه‌به‌گ، ته‌رابلوس، بینه‌وه‌ بیروت.

شام ١٩٣٢/٣/٢٦

به‌یانی سواری ئۆتۆمبیل بووین، به‌لام شه‌سته‌بارانه‌ و بایه‌کی توندی هه‌بوو، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌مان خۆش بوو گه‌یشتینه‌ (عالیه)^(١) ئیتر به‌ته‌رحیک کردیه‌ ته‌م و هه‌لم پیاو ژیر پیتی خۆی نه‌ده‌بینی، ئۆتۆمبیل لێخۆره‌که‌ به‌هه‌زار حال ده‌یتوانی ریکاکه‌ ببینی. به‌رپه‌نگایه‌کی به‌فر و باران و ته‌رز و ره‌شه‌بادا دوو سه‌عات و نیومان رابوارد، پاشان گه‌یشتینه‌ قه‌راغ شار، به‌راستی شیو و دۆلێکی جوان و شیرین بوو (دوسه‌ر)یان پێ ده‌گوت. گه‌شتینه‌ شام، ئینجا وه‌ر به‌و ژانه‌ سه‌ره‌وه‌ چه‌قه‌ چه‌ق له‌گه‌ل خاوه‌ن ئۆتۆمبیل بکه‌؛ له‌ بیروت په‌یامان لێره‌یه‌ک بوو ئیستا به‌لاساری خۆی لیره‌ و چواریه‌کیکی ده‌وی، ئه‌مه‌ روویه‌ک بوو له‌ کرده‌وه‌ی سوویه‌یی؟!

نایمان خوارد، ئینجا تیکه‌وه‌ بچۆ بۆ جیگا ناو‌داره‌کان: مزگه‌وتی ئه‌مه‌ویان دۆزیه‌وه‌؛ گه‌لیک به‌ناویا گه‌رپان، گۆری ئیمام یه‌حیای تیدا بوو، دیواره‌کان به‌کاشی سه‌وز و سوور و قسه‌ی خوا رازابوونه‌وه^(٢).

مزگه‌وته‌که‌ی ئه‌مه‌نده‌ی گه‌وره‌بوو هه‌ینده‌ ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زه‌لی ئیسلامی تیدا بوو، ناوه‌ی زۆر پاک راده‌گرن، هه‌تاکو له‌ ده‌رگاکه‌وه‌ ده‌بێ پیتاوه‌کانت داکه‌نیت یاخود پیتاوتیکی پاکی خۆیان له‌ پێ بکه‌ی.

پاشان گه‌رپان بۆ گۆری (سه‌لاحه‌دینی کورد)، که‌وا ده‌بینین له‌ مالتیکدایه‌ حه‌وز و فواره‌کی جوانی تیا به‌هه‌ر چوار لایدا دره‌خت و گۆل به‌رز بۆته‌وه‌ به‌ده‌سته‌ راستدا هه‌یوانتیکی بچوکه‌، له‌ ده‌رگاکه‌یه‌وه‌ ده‌جیته‌ ژووری که‌ ده‌بینی ئه‌وا دوو گۆر له‌به‌رد دروست کراون، رووه‌کانی نیگارکراوه‌، له‌ دیوتیکه‌یه‌وه‌ ناوی سه‌لاحه‌دین ئه‌یوی هه‌لکه‌ندراوه‌، گۆزه‌که‌ چوار قوته‌که‌ی جوانی هه‌یه‌ به‌دوانیانه‌وه‌ زنجیرتیکی پیاوا

(١) هاوینه‌هه‌واریکه‌ له‌ شاخی لوینان، خواروی رۆژه‌لاتی بیروت، مه‌رکه‌زی قه‌زای (عالیه)یه‌ سه‌ر به‌پارتیگای (جبل لبنان)ه. جیگای خلیسکاندنی سه‌ر به‌فره‌ له‌ زستاندا.

(٢) قسه‌ی خوا، مه‌به‌ستی: نایه‌ته‌ پیرۆزه‌کانی قورئانه‌.

نزیکى نیو سه عاتیک ریشتین گه یشتینه گوری (شیخ موحیه دینی عه ره بی) (۱۱)، ویستمان بچینه ژوره وه، من هندی دسه سریشم کری له وی بیگم به موفه رک بۆ ماله وهی بنیترم، به لام له کاته دا مردوویه کیان هینا، له بهر نه وه په کمان خست بچین.

دهمیکی که ریشتین، خانویه کی گه وهی که مان پیی گه یشت، نه مهی لی نووسرابوو: «مدرسة الصاحبة - أنشئها ربیعة خاتون أخت صلاح الدین الأیوبی» (**).
 نه م شویته ئیستا قوتابخانه ی کورده کانی سالتحیه به به لام به فسه ره نسزی و عه ره بی ده خویتن. خه ریکن نووسراوی میژووی کوردیان بۆ له چاپ دده دن، قوتابخانه به کی شش ژورویه.

لیتره رت بووین ئیتر گه ره کی کورده کان دهستی پیی

(۱) شیخ موحیه دینی عه ره بی: (أوبکر محمد بن علی) ناسراو به (ابن عربی) له ۱۷ی رهمه زانی ۵۶۰ - ۲۸ بولیه ۱۱۶۵ز له شاری (مورسیه) ی ئیسپانیا له دایک بووه. له خیزانیکی بووه ی خواناس، هه ره له بیست و یهک سالتحیه وه بووه سؤفیه کی راستی پاک، به ته وای ته رکی دنبا ی کرد و به گیان و دل روهی کرده خوا، دهستی دایه خویندنه وهی نه و کتیبانه ی باس له سؤفیه گه ری ده کهن و سهردانی شیخه کانی ریبازه سؤفیه ته کان، زوری نه بر له نه شکوه و تیکدا چوه خه لوه وه و ته رکی خه لکی کرد، دوا بی دهستی کرده گه ران و ئالوده ی ژبانی سه فهر و گه ران بوو، به ولاتانی مه غریب و تونددا هاته میسر، لیتره لپی که وتنه گومانه وه له سهر بیرواری (یه کیبون - وحدة الوجود) وه یا خاوه نی بیدعه یه و هتا کافره، که له ۶۰۴ک له قاهره خوا پرگاری کرد، که وتنه ریگا به ره و مه ککه ی پیروژ، دوا بی بۆ (موصل) و (قونیه) که کتیبی (مشاهد الاسرار) و (رسالة الأنوار) ی تیا دانا، له دیارترین قوتابحیه کانی لیتره (صدرالدین القونبوی) بوو، له ولاتی رۆمدا گه لی شویتن گه را: قه بسه ریبه، مه لاتحیه، سیواس، نه زررۆم، حه ران و دیار به کر. له ۶۰۸ گه یشته به غدا. زوری نه بر له گه ل (شهاب الدین عمر السهروردی) به بیده نگه یه کتریان دی، دوا بی سه هره و هردی وتی: «إن ابن عربی بحر الحقائق». له ۶۱۱دا دیسان چۆه مه ککه، لیتره کۆمه له شیعه ریکی سؤفیه تی له خۆشه ویستیدا دانا به ناوی (ترجمان الاشواق) وه، له ۶۲۰ کاتی ته مه نی ۶۰ سال بوو هاته دیمه شق، ئیتر تیا دا مایه وه هتا له ۶۲۵ک گیانی پاکی سپارد. ابن عربی له ژبانیدا گه لی کتیبی به نرخ و به به های له سهر بیر و ریبازی داناوه: «الفتوحات المکیة، تحفة السفر، الأمر المحکم المربوط، کنة مالابد للمرید منه، مواقع النجوم، الأنوار، ذخائر الأعلاق...». بۆ زیاتر و که مه تیگه یشتن لیتری پروانه: «أثنین بلائیوس - ابن عربی، حیاته ومذهبه ترجمة: عبدالرحمن البدوی، الناشر وكالة المطبوعات، کویت، ۱۹۷۹».

(**) شیخ محیه دینمان له دوا ی هه ردو وکیان پیی گه یشت. (ش. ف)

هه لواسراوه. به نوچکه ی گۆره که یه وه کلاوه که ی خۆی - کلاو و میزه ریکی کورده - هه لواسراوه، به گۆره که ی که شه وه کلاویکی وای پیته یه، کۆله که کان هه موو به ردی مه رمه رن، له م ژوره دا ده رگایه کی بچوک هه به ده تکاته ژورویکه وه پر له کتیب، که به کتیبخانه ی خۆی به ناو بانگه، دیواری ژوره که ی به هه مه ره نگه قسه ی خوا و پیغه مبه ر رازناره ته وه.

له م شوینه دا، له پاش فاتح خویندن بیرم له رابوردووی خۆمان ده کرده وه که چۆن بووین و پیایوی چۆمان پیگه یاندوه، به هاو ریکه کم گوت وینه به کم به ته نیشت نه م جیگه پیروزی سه لاهه دینه وه بگری، گرتی، به لام حه یف!... ده رنه چوو.

لیتره هاتینه ده ره وه، ده ستان کرد به گه ران به ناو شاره که دا، نه ولایه هه مووی خانووی کۆن کۆن و روخوا بوو، بازاره که ی له مه دانی ماست فرۆش و دارفرۆشه کانی خۆمانی ده کرد، با هینده ته پوتۆزی کرد به چاوماندا و ازمان له و ناوه هینا، خۆمان کرده وه به ئوتیله که ماندا.

نه و ئیواره به به شیکی زۆر له بازاره کانی شام گه ران، شه و چوینه (کشکش). به لام بازاره که ی شام به گشتی له شیوه ی کۆن نه هاتۆته ده ره وه، کۆلانه کانی بچوک و ته سک و پیس و پۆخ، چیشته خانه کانی له دووان به ولاره هیه چی وای تیا نیسه که پیسا بویری نانی تیدا بخوا. جیگای سینه ما و تیا ترۆ ته مسیلی که نه مشه وه چووین یه جگار ناخۆش و ناریکوییک بوو.

سالتحیه ۱۹۳۲/۳/۲۷

به یانی بوو، هه روا هه ردو و کمان هیناوش هیواش ده ریشتین، گه یشتینه گه ره کتیک شه قامتیکی ریکیویکی گه وهی جوانی به ناو دا ده ریشت، له مبه ر و له وه ره وه دره ختی لی روتیرابوو، حه وزیکی جوانی بچکۆله ی له ناوه راستدا بوو، به حه وزیکی گه وه ده ره درابوو، چوار لای نه و حه وزه شه به گۆل و سه وزایی نه خشیترابوو، به سه ر حه وزه مه رمه ره که وه چوار چیه به ک دروست کرابوو، به سه ره که وه گومه زیک بوو. به چواردهوری چوار چیه که دا به زمانی فرانسزی نووسرابوو: «یادگاری کاپیتانیکی فرانسزی». له ویدا هه ردو و کمان یه که یه که وینه به کی خۆمان گرت، پاشان دووی شه قامه که که وتین، سالتحیه مان تبه ره کرد، ئیتر له وه دوا نه ریگای خۆشی ریکیوییک نه کۆشک و خانووی چاک چاکمان به رچا و نه که وت. نه و ریته ی ئیمه ی پیا ده ریشتین تراوشی پیا ده ریشت و ده چوو.

سه رکه وتین، سه رکه وتین هه تا گه یشتینه به رزترین خانووی شام، ئیتر له ویه هه موو شامت چاو لی بوو، خانوه کانیان له گل دروست کرابوو، به لام وه کو خه لکی گه ره که کان ده بایگوت: نه و ته رچه خانووانه گه لیک به رگه ده گری. نه و شوینه گه ره کی (موهاجرین) یان پیی ده وت.

به ویمان (*) زانی گه ره کی کورده کانه، به لام نه بوو، له بهر نه وه به سه ر شاخه که دا ده گه راینه خواره وه،

(*) له پیش ئیتره دا توشی کۆشکیکی کۆن بووین به نووسینی کوفی هندی شتی لی نووسرابوو، که پرسیمان وتیان: نه مه حه لی خۆی بیمارستان بووه سه لاهه دین کردوویه تبه وه. (ش. ف)

کرد، نه و نه دهی پښ نه چو دهرگایه کی بچو و کمان هاته بهر، به نووسینتیکی فارسی و عهره بی، به رهنگی سپی له سه ته ختیکی بهردی سهوز به زبانی تورکی و عهره بی نه مهی لی نووسرا بوو:

تاریخ وفاة أهدم ٦٣٧هـ

اسبو محل کراد ایویه ون اولیا کرام حضر تلرنیک بچون بابا مرقد شریفدر

هذا محل تریة الأشراف الأسیاد الأکراد الأیوییه قدس سرهم العزیز

جدد إظهار هذا المحل المبارک ١٣٤٤هـ

له دهرگاماندا، کابرایه کی پش سپی پشت کوماوه هاته ده ری گوتی: فهرموون، به کوردی زازا (نه منبش کوردم وهکو ئیوه، نه مه گوزستانی پیاوه گه وره کانی کورده که هه موو له نه ته وهی سه لاهه دینی نه یوین، فهرموو بیتن سهیر کهن. چووینه ژوروه وه. کابرا گه لی گول و دار و درهختی لهو خانووه بچوو که دا رواندیوو، پیاو ههر حزی ده کرد سهیران بکات. سهیران کرد به ژوروتیکی بچکوله دا، دوو گوزی تیاوو، ههر نه وهنده مان زانی کابرا سی چوار مو می داگیرساند و کردی به گوزه که دا، که ده بینن قاچیک به ههر پینچ په نجه که یوه دیاره، له گوزه که هاتوته دهر وه، ههر چوار لاشی به لۆکه ته تراوه، لیتمان پرسی وتی نه مه گوزی (موحه مه د نه یوه) نه وی تریشیان هی (سالح نه یوه)، ههر دوو کیان پیاو چاک بوون. سهیر کوماری سه لاهه دین بوون له شهری گاوراندا کوژراون. هاتینه ده ری، قنگه له فستیکمان بو دایه وه، کابرای کورده قاوهی دهرخوارد داین. لهو حه له دا گه لی پرسیارم له بابهت کورده کانه وه لی کرد، وتی: لیترده که پیاوی زور گه وره هه بیت (جه لاله دین به درخان)^(١) ه، نیوه ری ودرنه وه ده تانبه مه کنی نه و کن (مه ولانا خالید)^(٢) بو نووسراوهی کوردم لی پرسی هبچی نه بوو، نووسراوهی که له دایکبونی پیغه مبه نه بی

(١) جه لاله دین به درخان: جه لاله دت نه مین عالی به درخان (١٨٩٧-١٩٥١) له نه ستانه له ختیزاتیکی ده ستدار هاتوته دنیاوه، ههر له وی پروانامه ی (حقوقی) وه رگرتوه، دواي سهرکه وتنی که مالمیه کان فه رمانی خنکاندن درا به سهیر باوکی و سوریه یا و جه لادد و کامه ران، نه مین پاشا و سوریه یا چونه میسر، کامه ران و جه لادد تیش چونه نه لمانیا و ده ستیان کرده خوتندن تا هه شت سال. له ١٩٢٥ دا جه لادد خوی گه یانده ریزی شورش که ی شیخ سه عیدی پیران، له ١٩٣٠ هاته سوریا و لیتره وه قوناعیکی تیکوشانی سیاسی و روشنبیری میسر جه لادد شتیوه به کی جیاواز له جارانی وه رگرت، زوو له گه ل کومه لی تیکوشه راندا (کومه له ی خویسون) یان دامه زراند، به ناوی د. بله ج شتیرکوه کتیبی (القضية الكردية) ی له قاهره چاپ کرد، له ١٩٣٢/٥/١٥ گوفاری (هاواری) له شام دهر کرد، بهر له مهش (روناهی) ناو به ناو بلاو دهر کرده وه، چونکه زمانه کانی فارسی و تورکی و عهره بی و نه لمانی و فه رهنسی و ئینگلیزی باش ده زانی، قاموسیکی کوردی- فه رهنسی چاپ کرد و زور نووسینی بهو زمانانه دهر باره ی دوزی کورد بلاو دهر کرده وه. له ١٩٣٤-١٩٣٦ بووه ماموستای زمانی فه رهنسی له دیه شق، له ١٩٣٩ بووه پاریزه ری کومپانیای ریچی.

(٢) مه ولانا خالید: (١٧٧٩-١٨٢٦) خالید کوری نه حمه د کوری حسین، له هوزی میکالی جافن، له قهره داغ له دایکبوه، پیاو چاک و زانا و پیتشه روی رتیاوی سو فیه تی ناوداری نه قشبه ندیبه، له قهره داغ و سلیمان خوتندویه، له ماموستا کانی: شیخ عبده ولکه ریم به رزنجی و مه لا مه حمودی غه زایی، له ١٨٠٥ له شامه وه =

به خوشخوان به زبان (شیتوه زاری- ا.ب) ی زازا نووسراوه وه؛ له لایه ن (احمد رامز) ناوتیکی کورده وه له میسر له چاپ درابوو، له دوا بیبه که یدا نه مه نووسراوو: (پاش حمد و ثناء تام ژ بو خالق انام، صلات و سلام سر فخر انام، وکل انبیاء عظام، و آل واصحاب وانی کرام بی کو. خدی تعالی ژ مرا میسر کرد نشرا (مولدا) کردی: انجا نیتا من از کتب و رسائل کردی طبع و نشر بکم. رجا من اوه هرچی لم وی کتاب کردی هیت، ژ فضل و احسانا خو، یا ژبو ناموسی و عزیزتا قوم خو، ژ مرا بشینن، حتی کو از طبع بکن. یاشی دکل نسخا وی چهند نسخه و ون ژی ژیرا تقدیم دکم)

عنوان/ کردی زاده (احمد رامز) برواق السادة الاکراد بالآزهر بمصر

له کابرا جیا بوینه وه، چووین نان بخوین، مندالیکمان دی، قسه مان له گه ل کرد کورد دهرچوو، هه ندی قسه مان به کوردی له گه ل کرد، یه جگار زیره ک و سه ربه ستانه قسه ی له گه لا ده کردین، لیتمان پرسی تو قوتابیت؟ وتی: به لی. حکوممهت سی قوتابی^(١) بو کورده کان کردوته وه به لام به عهره بی و فرانسوی ده خوینن، له پر چاومان به م نووسینه که وت (مدرسة الأکراد الأمیریة للآناث)، کورده که یه جگار کورده روه بوو، نه بوت: من چون کوردم خو ش ناوی، نه وان هه موو له خوتی من، هه موویان له شوتیک له دایک بوون که کورده ستان... به روویه کی خو شه وه لیتمان جیا بووه وه.

گه راینه وه لای کابرای، ریش سپی^(*)، دوو وینه مان له ماله که یدا گرت، به لام بی به ختی نه مانیش وهک نه وانی تر دهرنه چوون. ههر نه وهنده مان زانی گه یشتین به خانویه ک نه مه له سه ر دهرگاکه ی نووسراوو: (نادي صلاح الدين الأيوبي)... له وه ره تیبوون زورمان پی نه چوو نووسینتیکی که مان هاته بهر (قهوة حي الأکراد الرکبة)، له ویته چهند سه د گه زیکمان به ناو کولانیکی بچوکی پوخلا ته ی کرد، خانووه کانی له سه ر شتیوه کون بوون، هیچ نیشانه یه کی نه م ده مه ی پیته نه بوو، نه و کورده نه ی که لهو ناوه شدا دیمانن جلی کوردی خو مانیان له به ردا نه بوو، به رگی سوریا پو شیبوو، ژنه کانیشیان ههر بهو جو ره بوون، به لام هه موو به کوردی قسه یان ده کرد. له شار دهرچووین، به سه ر گردیکی به رزدا سه رکه وتین هه تا گه یشتینه گوزستانی له ته وه سه ری گرده که وه له جیگایه که هه موو شاره که ی لی دیار بوو،

= چوو بو حج، له ١٨٠٩ چوه بو هیندستان له سه ر ده ستی شیخ عوه یدوللای دیه له وی ته رقه ته ی نه قشبه ندی وه رگرتوه، لهو سه فه ریدا گه لی شارانی نه فغان و ئیران گه راوه و پیاو چاکانی زور ناسیوه له ١٨١١ گه راوه ته وه بو سلیمانی و ناوبانگیکی یه جگار گه وره ی په یدا کرده وه، له دنیا ی نیسلامدا به خواناس و سو فیه کی ده ست و دهر وونپاک ناسراوه، لیتره کوسپی توش هاتوه و له لایه ن زانای گه وره شیخ ماری نو دیبیه وه (١٧٥٣-١٨٣٨) به ربه رده کانی کراوه، ناچار سلیمانی جیده هیلتی و ده چیت به غدا و له ویته وه بو شام تا له وی کچی دوا ی ده کات. مه ولانا ده ست و قه له میکی به توانا و ره نگینی هه بووه، له بوره کانی ته سه وف و شهر و زمان و شیعه ردا وینه ی که م بووه، زور لهو به ربه رده مانه ی به عهره بی و کوردی و فارسین چاپ کراون.

(١) لیترده مه به ستی (قوتابخانه) یه.

(*) ناوی نیسماعیل نه یوه له نه ته وه ی سه لاهه دینی سولتانه. (ش. ف)

خانویه کی چوارگوشه ی بچووک له ناوه راستیدا گومه زیک بهرزبووه وه، ئەو شۆینه گۆری مهولانا خالید بوو، بوژ و ئاینداری به ناویانگی کورد^(۱)، دیواره کە ی به ناوی ئەوانه ی هاتوونه ته ئەو ئی رهشکرابووه وه. له ویدا نامه به کم وه گرته.

له و ئی چند قسه به کم به ناوی خۆمه وه له دیواره کە ی نووسی که تکا بۆ گه له قوربه سه ره کە ی بکات^(۲) ئیتر له وه دا راسته وخۆ روومان کرده مالی جه لاله دین به درخان به لام هیشتا (۳۰) ههنگاو تک دوور نه که و تیبوینه وه کابرا وتی: وهن گۆری به درخانیه کان ببین، که چوین گۆره کانیا مان دی، گورج ئەو ناوه شم هاته پیش چاو: (شیخ الحانی بن شیخ احمد الحانی)، زۆر دوور نییه ئەم پیاوه کور ی ئەو شیخ ئەحمده ده خانیه به ناویانگه بی که مه م و زینی هه له سه توه.

هاتینه خواره وه، وینه به کی گومه ز و دیواره کا مان گرت، ئیتر چوین بۆ مال جه لاله دین... به لام حه یف! له مال نه بوو، چو بوو بیروت، پیاوه کە شی کورد بوو به زازی قسه ی ده کرد، گه له گه لمان خه ریک بوو بچین دانیشین، به لام نه چوین له بریتی ئەوه ههردوو کمان ناو و نیشانی خۆمان بۆ نووسی دامانه دهستی که هاته وه بیداتی. له ر ئی سواری ئۆتۆمبیل تک بووین کابرایه ک به وه بتر یانی دهوت: «به خوا به سایه ی پیاو تک ی گه وره وه نه بی پروانا که م له قوتابخانه ی شه ر^(۳) رامبگرن^(۴)»، کابرا پیتی وت: «بچۆره کن جه لاله دین به درخان ئەو بۆت جیبه جی دهکا، چونک ئیتر دهدها دهستیکی در ئی هیه» ئەم پیاوه وه کو کابرا ی ریش سپی دهیوت مانگانه یه کی گه وره له فه رانسیه کان وه نه گری. مندا له کەش دهیوت ئەوا لیتر هه ول ئەدا قوتابخانه یه ک بۆ کورده کان بکاته وه به کوری بخوین، مامۆستا و نووسراوی کوردیان بۆ دهه ئینی. هه ند ئی ماندومان حه سایه وه ئینجا چوین شه قامی به غدا و گه ر ده کی گاوره کا مان ببینی، به راستی له هه موو گه ر ده کە کانی تر خۆشتر و پاک و خاوینتر بوو.

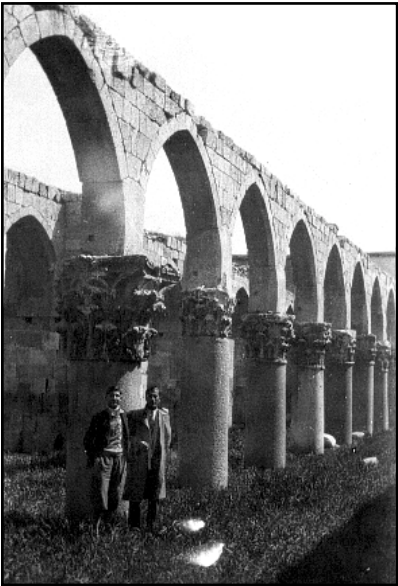
سییه م رۆژ له شامدا ۱۹۳۲/۳/۲۸

ئیمه ر هه ند ئی تر بازا ر و دوکانه کانی گه رابین، به شیک ئی لینه ده چی ئەوی تری گه له جیوانبوو، هه ند ئی شتومه کمان کری، پاش چا خوار نه وه ی دوا قاوه لتی چوین خۆمان بشوین، به راستی جی خۆشتنه کە ی به جگار پاک و خاوین و فراوانبوو، دیواره کانی، ناو فه رشه کە ی به به ردی مه ر مه ر و کاشی جوان جوان رازانرا بووه وه، بانه کە ی له بریتی کونیک وه کو له ولاتی خۆمان هه به بیست سی کوتی تیدا هه بوو که سه رشۆر که کە ی گه له جی روونا کتر و خۆشتر کربووه. جو رنه کانی به ر دن، به شتیه ده یه کی جوان تاشراون. ژووری تاییه تیشی هیه، ئای سارد و گه رمیشی هیه، به لام فراوانی ناگاته هی سلیمانی. ئەوه نده هه به ئەم پاکتر راده گیری ئه ویش هه ر له به ر ناوه که به تی و له به ر چاود ئیری حکومه تیشه که زۆر به ته نگ

- (۱) ئەو گرده ی که مهولانا خالیدی ئی نێژراوه (گردی صالحیه) یه له نێزیک دیمه شق و ئیستا که وتۆته ناو شاره که.
- (۲) واتا پاراوه ته وه که مهولانا تکا بۆ گه له کە ی بکات.
- (۳) واتا (مدرسة الحریبة)
- (۴) رامبگرن: وه رمبگرن، دامیمه زریتن.

خۆشۆره کان و له شخۆشی شاره که وه یه. که پیاو دیتته ده ری سی جار په شته ماله کە ی ده گۆرن، به لام ئەمه ی لی ده رچی یان نه گه ر لای ئیمه ش ئەمه نده حکومه ت به ته نگیه وه بی هیه جی گومانی تیدانییه، سه رشۆر که ی سلیمانی له هی ئیتره به لکو ئەم هه موو ناوه چاکتر ده بی؛ چونکی ئەو جوانتر رازانرا وه ته وه، ئای زۆر تره، فراوانتره که پیاو ده توانی به بی ئەمه ی هیه چی به سه ری زۆری تیا بمینتته وه. له شه ودا چوینه سینهما، به راستی جیگایه کی ریکو بی تک و خۆشی هه بوو به رامبه ری هینه کانی بیرو تی ده کرد. شۆینه کە ی هی فه ر نه سه زه کان بوو، بۆ قوتای نیوه نرخ ده سین، له خواریشیه وه شۆینیکی خۆش هه بوو بۆ هه له پرین - دانس کردن - به لام ئیمه هه تا ئەو شه وه پیمان نه زانیبوو له به ر ئەوه بۆمان نه کرا بچینه ئه ویش.

به عله به گ ۱۹۳۲/۳/۲۹

به یانی ئۆتۆمبیل مان گرت چوین بۆ به عله به گ^(۱)، رۆژه کە ی سارد بوو، ته م و تاریک بوو. له به ر ئەوه ئەو ده شته سه وزه جوانه ئەو شاخه سه رسپیانه مان به ته واو ته جیوان نه ده هاته پیش چاو، پیاو که به ناو شه قامه که دا ده رۆشت به ته واو ته ته ماشا گای ده شت و شاخه کانی سلیمانی ده هاته وه بیتر چونکو زۆر له وه ده چوون. هینده ی نه مابوو بگه یینه به عله به گ دئییه کی گه وره ی جوانکی لانه مان هاته به ر، هه تا خوا هه ز کا جوان و شیرین بوو، (زه حله)^(۲) به قه ده دوو که ژ به لکو سی که ژ ی گه وره دا ئاودامان هاتبووه خواره وه. به لام جوانیه کە ی له وه دابوو خانوه کانی هه موو سپی بوون به ته ر حیک شاخه که یان رازانرا بووه وه، پیاو وای ده زانی هه موو دئییه که یه ک ماله یان له سه ر یان نه مۆمی تیا دروست کراوه.

(۱) مانای ئەوه یه له و رۆژ ده ا گه شته که یان بۆ شام کۆتای پی هات و گه رانه وه بۆ لوینان. (به عله به گ یان به عله به گ) مه ر که زی قه زا به له پارێزگاری بیقاع، که وتۆته رۆژه لاتی لوینان نێزیک به سنووری سواری، ناوه کە ی له ئەسه له فینقییه که یه وه هاتوه، له سه ر ده می سلوقیه کاندایا (هیلزلیس) به ناویانگ بووه، واتا (شاری رۆژ)، رۆمانیه کان کۆشک و په یکه ری گه له جیوان و به به یان تیا بنیاتنا، ئیستا ش ماون، له سالی ۱۹۵۵ هه موو سالی فیستیفال ئیکی نێوده ولته ی هونه ری تیا ده گیری؛ له نێو ئەو پایه و ستونه میژووبیه جوانانه دا.

(۲) زه حله: له سه ر ریکای به عله به گ، مه ر که زی پارێزگای بیقاعه، له رۆژه لاتی لوینان، شاریکی سیاحیه و گه شتیاران رووی تی ده کهن، وا له سه ر رووباری (به ردونی) به تری ره ش و دروست کردنی شه راب و ئاره ق به ناویانگه.

به‌ناو ئەم خانووانەدا درەخت و گۆل و دار و بەردی شاخەكە رازابووە. لەو ئێرەت بووین نیو سەعاتێك رۆبشتین، گەبشتینە دێبەكی بچووكی خنجیلانە، لەگەڵ بچووكیدا خانوو و ئوتیلی باش باشی تێدا بوو، چۆنی تێدا نابێ؟ بۆ هیج سالیك لە (۱۲۰۰) كەس كەمتر هەبە بچن بۆ بێبێنی ئەو شوێنە؟ ئایا خەلكی بەعەلبەگ، حكومەتی لوینان لەوانە كەمی دەس دەكەوێ؟

لە ئوتیلیكی باش لامان دا، گەلێ جوان رازابووە، هێ خێزانیك بوو یەجگار نازكانە بەدەر و پشماندا هاتن، هێشتا دانەنیشتی ئێكی ژیر و لەسەر خۆ هاتە كێمان و دانیش، باسی قوتابخانە هێنا بە پێشەو گەلێ میوان نوازی پشماندا، ژنی خاوەن ئوتیلەكە بوو، بەلام باسی كاری و پێنە فرۆشم قەت لەبیر ناچیتەو، هێشتا لە ئوتۆمبیلەكە سەرمان نەهێنا بوو، سەبەتەبەك و پێنە بەعەلبەگی نایە بەردەسمان، پێمان گوت ئێستا نا، تۆزێ وازی نەهێنا، نەگەبشتینە ئوتیلەكە گەبشتە سەرمان، لەوێش رزگارمان بوو لە دەستی هەتا شتومەكە كاتمان رێكخست، دیسان هاتەو سەرمان، بەناچاری لێمان كری، ئەگەر بەو وازی لێ هێنا بنایە باش بوو، ئەمجا داوای ئەوێ لێ دەكردین بمانبا بۆ سەیری (هەيكە لەكان)، پێمان وت: خەلكی كە. جگەرەكیشی كێی پێ نەچوو پەیدا بوو، هەمیسان لە خۆمان دوور خستەو، بەكورتی بێرپمەو سێ جاری كە هاتەو سەرمان، داوایی پێمان گوت؛ ئێستە نازانین كە دەوێ، ئەویش وتی؛ كەواتە هەر لەناو چارەكێكدا جارێك سەرتان دەدم، لە كاری خۆی نەكەوت، لە رێگاشدا سێ چوار جارێك پێ شوێنی هەلندەگرتین، دەهاتەو بەردەمان كە لەگەڵیدا بچین بۆ ئەو، ئیتر وەرس بووین، بەدوو قەسە (چووین!... ئیتر تۆمان ناوێ) لە كۆلمان بوو. وەنەبێ هەر ئەم و ابێ، خەلكی لوینان و سوربە زۆریان لەم بەرگەدان^(۱).

ئەو رۆژەمان لە تەر و تووشی و رەشەبادا رابوارد، لەبەر باران بۆمان نەكرا بچین سەیری ئاسارەكان بكەین، بەلام دێبەكە هەموو گەراپن، بەیانی گەلێ خۆشی كرد و لەبەر ئەو یەكسەر چووینە كن هەيكە لەكان، لەو ئێرەت پێچیی بەر دەرگا رەوستانبوون، بەكی لێرەكی سوربەبیبیان بۆچوونە ژوورەو، نیو لێرەشیان بۆ پشماندان لێ سەندن، بەرستی كاپرا گەلێ قەسەبەسە لە بابەت بەعەلبەگەو بۆ كردین، ئێمەش وەكو قوتابییەكی گۆی رادەر لەبەر دەمیدا وەستانبووین، لەپێشەو قەلەم و كاغەزم بەدەستەو گرت، هەرچی لە دەم دێتە دەرەو بێنووسم.

پاشان تەماشام كرد نامەبەكی گەورە پێوستە، كاری دووبەرە و سێ بەرە نەبوو... وازم هێنا. لە راستیشدا ئەگەر باسی ئەم بێبێنە بەعەلبەگ بەتەواوەتی بكەم بەسەدان لاپەرەم پێوستە رەشی بكەمەو، بەلام بەكورتی ئەمەبە: «بەعەلبەگ شاریكی فینیكییەكان بوو، بەناو (بەعل) خاوەکیانەو مەزگەوتییەكان^(۲) تیا دروست كردو، پاشان یۆنانییەكان هاتوون بەتەواوەتی بردوویانەتە رێزە كەنشتەكانی خۆیان.

(۱) خەلك و دانیشتوانی ئەو ولاتانە دەرامەتیان لەسەر گەشتیارانە، ئەم جۆرە كار و رەفتارانە لەلایان ئاساییە، بەتایبەت ئەگەر ولاتەكەیان لە رووی كانزا و پێشەسازییەو دواوەتوو كە دەست بێ.

كۆشكی هێندە گەورە و بلند، هەيكەلی هێندە جوان و خنجیلانە، كاریكی هێندە وردیان تێدا كردو، لەم دەمەشدا نەك لە بەرد لە گەلێش شتی وا بەگران پێك دێت... دوو هەزار ساڵ بەسەر دروستكردنی ئەو پەرستخانەبەدا رۆبشتوو كەچی هێشتا بەشی زۆری وەكو خۆبەتی، هێشتا بەشی زۆری هەيكەلی خاكانیان وەكو خۆی رەنگین ماون. ئەو دەمە رۆمەكان بۆ هەر شتە خواوەکیان هەبوو، لەبەر ئەو لە هەبیوانی كەنشتەكەدا بەبێن سەربانەكەو بەرێز هەيكەلی هەموو خاكانیان لەبەری هەلكەندوو، پلێكانەبەك بەپێنج شەش پلە و دە پانزە گەز درێژییەو هەمووی لە یەك بەرد هەلكەندراو.

وای هەبە پێنج گەز درێژە، دوو بەلی پیاو بەقەدبا نایەتەو، لەگەڵ ئەو شتە لەبەك بەرد داتاشارو. سەری هەر پایەبەك سەرە گایەك یان سەرە شیرتێكە كە باران باربوو ئەو ناو لە دەمیەو هاتۆتە خوارو. نەخش و نیگاری بەعەلبەگ لە نووسین نایەت، ئەگەر یەكێ بێهێو بەتەواوەتی لە بەعەلبەگ بگات، نووسراوی تاییەتی، چوارسەد لاپەرە هەبە، ئەو بخوێنیتەو ئینجا تێدەگا.

لە پاش دەركەوتنی عیسا (سەلامی خۆی لێ بێ) ئەو ئێرەت كراو بەكەنشتەو ئەو ئایینە، كە ئیسلام هاتوون، هەر لەو پایە و بەردانە مەزگەوتیان دروست كردو بەلام بێ جوانی و رێكوتییەكی، مەزگەوتییەكی سەلاحەدینی كوردیشی تێدایە.

رەنگە خوێندەواری ئەم نامەبەكەز بكا تۆزێ پێشكەوتوویی عەرەب و رۆمی ئەو دەمە بۆ پشمان بەدم: عەرەب چوون لەبەر سێ لولە ئاسن ئەو پایە بەردە گەورانەیان تێك و مەكان داو، ئەو نەخش و نیگارەیان سەرپا -هەندیکە نەبێ- شكاندوو. ئەو دیوارە رێك و پێكەیان هەلكۆلیو وەك قوڵفە گۆزە كونیان تێدا كردوو بۆ بەستەنەو و لاخەكانیان!!، جیئێ نوێزی گاورەكانیان بەپیسایی حوشر و كەر و گاکانیان رازاندۆتەو!!...

لەو ئێرەت چووین، وێنەبەكمان لە مەزگەوتییەكی ئیسلامیدا كە لەو بەردانە دروست كراو گرت. گەلێكی كەشمان گرت، بەلام لە هەموویان بێ بەخت بووین. شوێنێكی زۆر جوانی كەمان ماوو (رأس العین)یان پێ دەوت، ئەویشمان دی، ئیتر كارمان لە بەعەلبەگ نەما، چووینەو بێروت.

گەراپنەو بێروت، لەرێ بەلای (بوحمدون) (عالیة، عصفوریة) و گەلێ دێی تردا رابوردین، هەمووی خنجیلانە، جوان، رێكوتییەك و پێشكەوتوو بوو، چۆنە ئەگەر شارەكانی خۆمان بەو پێبە وا رێكوتییەك بن. لە بێروت سێ رۆژی تر لای عەبدولقادر ئەفەندی مامەو، گەلێ كوردانە برايانە پێكەو خۆشمان رابوارد. لەگەڵ ئەو شتە هەشت رۆژ پێكەو بووین و دیسانەو دەستگوشینی جیابوو نەو مان لە ناھێكی قوولی كانی دل، لە دلته‌نگییەكی چەند سەعاتی رزگاری نەبوو.

جەژن

لەبەر گێژی و دلی هەمووان هیچمان پێ نەكرا، ملەكەج كردن نەبێ، چونكی مێشكی ئەوان لەگەڵ مێشكی كۆمەلی لاوان لەم تەرە شتانەدا بەتەواوەتی جویبە. لەبەر ئەو ناچاربووین بۆ ئەمە دلیان نەرخێتین -كە بۆ ئیمرو بەبێ یاریدەدی گەل هیچمان بۆ ناكری- كارتی جەژنە پیرۆزە بەهەموو لایەكدا

بلاو بکهینهوه. بهلام له م چاره دا به راستی کورد ههنگاوێکی گهوهی ناوه؛ کارت له بووک جوانتر رازاوه تهوه. بهنوسینی لاتینی و کوردی لیبی نووسراوه (جهژنتان پیرۆزین)، له پشتتهکهی بهلاتینی نووسراوه (جهژنه پیرۆزهی جهژنی قوربان، له ناوهوهی وینهیهکی جیگار سهبرینهکهی سالی ۱۹۳۰ سلیمانی و عهربهکانی تیدایه^(۱))، له پشتتهوه بهگولتیکی سوور بهستراوه. به راستی کارتیکه ههموو کهسیک رادهکیشیتته سه بری ئهوانه دیانهوی بهلاتینی بنوسن، له گۆشهیهکی بهسامیشهوه ناگری کوردایهتی بهردهداته دلی ههموو کوردیک، وه نه به ئه م له قورباندا دهستی پێ کرابی، به لکو ئه م تهرحه نووسینه به (جهژنی نهووزی کورد) سه ری بلند بوو، گهوره هاته پیش چاوی دۆست و بیگانه، ئه و بهلاتینییهکی په تی دوو خووشخوانییهکهی حاجی توفیقی - پیره مێردی لێ نووسرابوو. به م بۆنه یهوه بۆ دلخۆشیکردنی براکانم سه بری سه رسویمانی عه رب و بیگانهکان دهگێتمهوه: هاوڕێیهکی جووله که م به زۆر کارتیکه نهووزی لێ سه ندیم. بهلام وای زانی ئه لمانییه، ههتا پیم گوت. ئینجا دار و بهردی قوتابخانه که نه ما ئه و جووله که یه پیشانی نه دا. نهک ئه و گه لیکه که داوایان لێ کردم، مامۆستاکان به تابه تی ئینگلیزهکان سه ریان له مه سوپا وه پیرۆزبا ییبیان لێ ده کردم - دیاره دوزمه نهکان ته قبان پێ ده کرد -.

کورد و بیگانه

کورد ناسهرووی ههتا خۆ له دهست بیگانه رزگار نهکا - (خۆبیوون)

له عیراق: حهلی خۆی تۆزی باسی ههلسانی بارزانیان کردبوو، ئه و حه له که م کهس بیستبووی. بهلام ئیستا رۆژنامه نهماوه له دنیا دا لیبی نهنووسن، له مانه هه ندیکیان به دهستیکی پیس قه له م دهگرن، بهلام پیوسته ئه که دهنگیکیش پێ له ناو ئه و دهنگه چه وتانه دا دهنگی راست و په وانی خۆی بنوێتی.

ئهوه رۆژنامه ی (النداء) ه که له سووریه ده رده چێ له رۆژی ۲۲/۴/۱۹۳۲ دا باسی ئه و هه رایه به ته وای دینیتته پیش چاومان ده لێ: «شه ر خراب ده ست پێ کراوه. دهستی شیخی بارزان هینده به هیزه هه رچی له شکر عیراق و به شیکه پۆلیسی هه یه له گه ل فرۆکه ی ئینگلیزهکان تا ئیستا نه یه توانیوه ته نیا سه رکه وتنیک سه ربکه وێ به لکو هیوای عیراق زۆر کزه که بتوانی ئه م هه لسانه بکوژینیتته وه هه تا کو بۆ هه یه به ته وای هیزی شه پرکردنی له ناو بچێ.

تا ئیستا ۹۵ کهس کوژراوه ۲۰۰ کهس بریندار له عه سه که ره که په یدا بووه. فرۆکیکی ئینگلیزی به سه ر کۆمارتیکی گه وری (رونیسون) شکا و بریندار کراوه.

ئینگلیز له مه زۆر په شوکاوه؛ ئه و له تاران له گه ل ئیراندا، له گه ل تورکیا له گه ل عه سه که ری عیراقیشدا پشتیان به ستووه تا ئه م هه رایه بکوژینته وه. شیخی بارزانی ئه مه نده خۆی قایم کردوه له وانه یه هیوای سه رکه وتنی لێ بکری. رۆژنامه که ده لێ: «دوو وه زبری کورد له سه ر ئه م خه راپیه ی حکومه تی عیراق داوای ده رچوونیان کردوه له کاره که یان».

(۱) وینه ی به رده رکی سه رای سلیمانی که رووداوی ۶ ئه یلولی تیدا رووی دا.

له تورکیا: ئه م جاره ش بۆ چی پێ لێژکردنی تورک دیسانه وه کوردهکان له سنووری تورکیادا هه لسانه ته وه. بهلام وه کو ده رکه وتوو ئه رمه نیشیان له گه لدا یه.

سه ردار ی هۆزیکه گه وری کورد له سه ر ئه و دی یاریده ی حکومه تی تورکی داوه کوژراوه. حکومه ت یه جگار له پرسشایه ئه م کوژهری بدۆزیتته وه، وا دیاره کوژهری ئه م پیاوه نیراوه ی دهستی کۆمه لێ خۆبیوونی کورده ی.

ته مسیل له کۆیسنجه ق (۲۰ ی نیسانی ۱۹۳۲)

کۆمه لێ مامۆستاکان هه لیکه گه وری ئه و ده ن بۆ پیشخست و چاککردنی زمانی کوردی قوتابییهکان، له به ر ئه و کۆمه لێ (وته - خطبه) و (لا سا ییکردنه وه - تمثیل) له قوتابخانه ی کۆیسنجه قدا دامه زراوه. له م هه فته به دا چیرۆکیکی زۆر خۆش و که لکه و ره ربان له به ر چاوی خه لکی شه ره که به ناوی (کچی کوردستان) وه نواندوو.

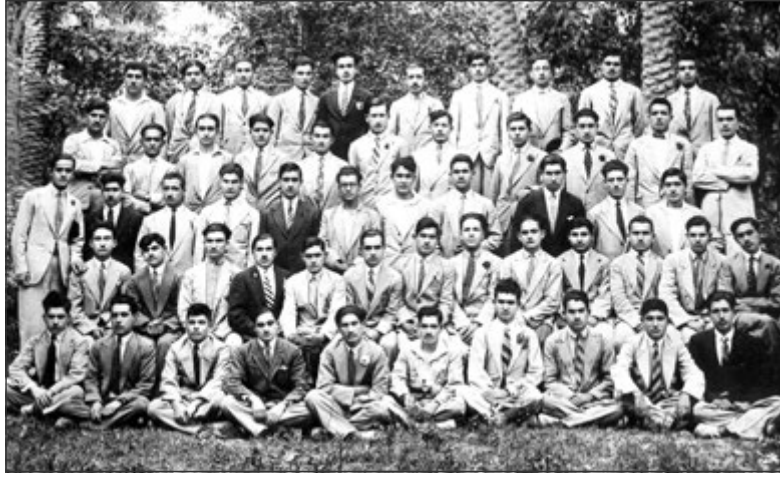
به کورتی چیرۆکه که باسی کچیکه کورد ده کا له گه ل ئه و هه شدا زۆری باوک و که سوکاری به سه ره وه ده یی که شوی پێ بکه ن به پیاویکی ده له مه ند، خۆی ده رباز ئه کا، خۆی ده خاته ناو ئه شه که وت و رێگاویان و برستیه وه تا کو ده ست پیسی له گه ل ئه و دۆسته پێ پوه له یدا نه کا. دوایی خوا له پشتیه وه، به ئاره زووی خۆی ده گا... سه ر رۆژ ئه م نوانده نواندراوه. وه تی باش له لایه ن عه بدوخلخال ئه فه ندی سه ر مامۆستا و مه لا موحه مده ئه فه ندی کۆبییه وه دراوه.

هه رای بارزان (۲۲ ی نیسانی ۱۹۳۲) «النداء»

ئه م جاره یه جگار گری هه را که کلپه ی سه ندوو ه چه ند شه ریکه گه وری بووه، له هه مویدا کوردهکان سه رکه وتوون، بهلام له ۱۶ و ۱۷ ی نیساندا فرۆکهکان به خۆیان و بۆمبا گه وره کانیانه وه که وتنه کار، وایان لێ کردن کوردهکان له ده ست و ده ر لایان دا چونه سه ر شاخ و ناو ئه شه که ته کانه وه، له گه ل ئه و هه شدا توانیان سه ر فرۆکه له کار بخه ن، له عه سه که ره یش کوژراو ژماره ی گه یشتۆته ۳۰۰ کهس.

خه سته خانهکان پر بووه جیگایان پێ ته نگ بووه، له به ر نه خۆش، برینداره کانییه هه ر باسیان نا کری، جگه له وه ش وه کو له ناو چه ی هه را که وه به دزییه وه زانراوه، کوردهکان چوار تۆپی مه تره لۆز و دوو سه د تفه نگ و کۆمه لیکه گه وری که لویه لی عه سه که ری و دوو سه د باری ئیستر فیشه کی مه تره لۆز و تفه نگیان له عه ره به کان دا گیر کردوو. جگه له وه ش پیاوه کانی شیخی بارزان چونه ته سه ر دوو تۆپی گه وری عه سه که ره کان، گولله کانیان لێ ده ره یناوه. هه تا ده میکی دوور و درێژ په کیان خه ستوون به لام زبانی کوردهکان به ته و او ته دیار نییه. سه بر ئه و په ئه و تفه نگانه ی به کوردهکانه هه مووی هی بۆلشه ویکه که وا دیاره بۆلشه ویکه له ویشا خۆی جیگا کردیته وه.

شیخ ئه حمده له که لویه لی شه پرکردنا به شی دوو سالی له پیشه وه ئاماده کردوو، تفه نگی له تورکیا وه له هۆزی کوردهکانی ئه و پوه بۆ دێ، هۆزی ده رسیم زۆر یاریده ی ده دا، تورکهکان که به مه یان زانی

لهسەر دراوی ئەم کۆمەڵە بۆ ئەوەی یاری له کوردستاندا بلاوبیتێوه چەند تۆپێکی یارییان کرابوو له سلێمانی و له کۆبە رەنگاوردەنگ، هەر له تۆپێ قاچەوه هەتا تۆپێ سەبەتە هەتا تۆپێ ئاسمانە یاری دەکری.

وهكو بۆم دەرکەوت ئەمسال هاتوچۆ و دۆستایەتی قوتابییه کوردەکان له پار و پێتار چاکتر بووه، هەتاوهكو قوتابییهکانی (دار المعلمین) کۆمەڵی دۆزینەوه و گەردانی قسە ی کوردیشیان دامەزراندبوو^(١).

ئەمسال له (دار المعلمین) و (حەریبە و سەنەوی) گەلی قوتابی دەرچوون، بەلام له پێش تەواوبوونی قوتابخانەکاندا -هەرۆهكو هەموو سالی گرتویانە- ویتەیهکی لاوانی کوردیان گرت، بۆ هەموو قوتابخانە کوردەکانیان رەوانە کرد.

بەسایە خواوه ئەمسالی له و خۆشییە رەنجەرۆ نەبووم که له گەل برا کوردەکاندا له پتی بەغداوه هاتینەوه بۆ سلێمانی. بەندە عوودم لێدەدا ئەوانیش گۆرانیان دەوت، یهکیکیشمان چیرۆکه کوردییە ناودارەکانی بەگۆرانییەوه دەگێرایەوه. یهکت لهوانە هی (مەم و زین) بوو؛ کورەکه کوردی هەولێر بوو بەلێنی دامێ که گەیشته ئەوی بۆم بنوسیتێوه و بۆم بنیتر.

له ری ئاسوورییهکی خەلکی حەکاریمان هاتە لا، له فەرمان پێدراوهکانی شەمەندەفەرکه بوو، کوردییەکی باشی دەزانی، دەیگوت: «لهبەر ئەوەی ئینگلیز بەلێنی داوینتی بۆ خۆمان حکومەتیکمان بۆ دامەزرتین، هەرچی ئاسوورییه له دواي ئەم مانگە واز له کاری حکومەتی عێراق دەهینتی!...».

(١) کۆمەڵی دۆزینەوه و گەردانی قسە ی کوردی: لهوانەبه مەبەستی له دۆزینەوهی وشە ی کوردی رەسەن و بژارکردنی زمانەکهین له وشە و زاراوی بیانی.

لهشکران نارد که پهکی ناردنی ئەم تەفەنگانە بخەن، شەپتیکی گەورەیان بوو. له تورکهکان (٤٠) عەسکەر کوژاوه. سەرکەوتنی شێخ ئەحمەد کاریکی وای کردۆته دلی هۆزه کوردەکانی تر زۆر دوور نییه هەموو بەم زوانه له دەوری کۆبەنەوه. بەلام بۆ سەرکەوتنی شێخ ئەحمەد لهم رۆژانەدا هیوایهکی زۆر بههێز نییه؛ چونکی ئینگلیز بههەموو هیزیانەوه (هەرۆهكو سێر هەمفری له کۆمەڵی گەلاندا بەناشکرا وتوویەتی) هەول بۆ ئەوه ددەن عێراق بخەن (عوسبەتول ئومەمەوه) لهبەر ئەوه بههەموو هیزتیکیانەوه تەکان ددەن ئەم ئاگرە کوردییە بکوژیتێوه.

مه لیک فه یسه ل

قوتابییه عەرەبهکان له برومانا زەماوندیکی گەورەیان بۆ هاتنەوه یادی له دایکیبونی پاشای عێراق پازاندەوه. هەر قوتابییهک کاریکیان داووه دەست، لهبەر ئەوه داویان له منیش کرد کار و فەرمانیکیان بۆ وەرگرم، له عەرەبهکاندا گەلی هاورپی خۆشه و بستەم ههیه، لهبەر ئەوه بهئاسانم نەزانی گورج بهرپەرچیان بدەمەوه. هەندیک بیرم له شوینی خۆم کردەوه، کوردیک له جیگای مندای بۆچی جهزنی عەرەب به جهزنی خۆی بزانی؟ بهیادای عێراق بۆ من داوەشین نییه بیکەم بهبەرۆکما؟ باشه ئەگەر ئەمه نەکهەم دەبێ ٣٥ قوتابی و هاورپی خۆشه و بستەم لهخۆم بکهەم! ئایا ئەمه بۆ من ناخۆش نییه؟

بەلام کورد و بەرزیتی کوردایەتی له هاورپییهتی گەورەتر نییه؟ له پیتاوی کورددا هەزار هاورپی دێخەمه ژیر پیتەوه!! بەم تەرەحە قسەم له گەل خۆمدا دێکرد... وه ئەم قسە ی دواپییهش (له پیتاوی کورددا هەزار هاورپی دێخەمه ژیر پیتەوه) پیتەرەویم بوو. ئیتر هەرچەند رەخنەیان لێ گرتەم و روویان لێ ترش کردم بههیچ نەزانی، ملم بۆ ئەوه بەندگیه تییه کهچ نەکرد!!

(له پەرأویزی ئەم لاپەرەیه شدا و له پەنا ئەم دێرە ی دواپییهوه ئەم سەرئەجەشی نووسیوه، أ.ب): هەرۆهها هیچ کوردیکی کهشم نەدی یاریدەیان بدات.

گه رانه وه ١٩٣٢/٦/١٨

لهم رۆژەدا دەستی هەموو ماموستایان و قوتابیان و رەنجەرانی قوتابخانە ی برومانای رەنگینم گۆشی، گەرامەوه بۆ ولاتی خۆم. دوو رۆژ له بیروت و یهک رۆژ له شام و چوار رۆژ له بەغدا مامەوه، له بەغدا هەموو برا کوردەکانم بینی، کۆمەلێکی گەورەیان له (دار المعلمین) دامەزراندبوو. پوولتیکی منفەعەتیشیان کۆ کردبوو، مەبەستیان یاریدەدانی هەزارەکان بوو، دەستی زۆر دامای کوردیان بهو دراویان گرتیوو، له ناوهراستی سالدایا پیتانقۆیهکیان^(١) کردبوو، ئاوازه (غرامەفۆن) یهکی باش بۆ بیدەوبستیتێرتیکی^(٢) کورد (عەبدوللا لوتفی بەگ) دەردهچێ، ئەمیش ئاوازه که پیتشکەش بهو کۆمەڵەیه دەکاتەوه.

(١) پیتانقۆ: یانسیب

(٢) بیدەوبستیتێرتی: بازگان، تاجر، کاسب.

لەگەڵ ئەم ھەموو تەنگانەبەشدا، کە لەناو شارەدا جێگیر بوو، لەگەڵ ئەم ھەموو لێ نەپرسینەوێدی حکومەتەشدا بەلکو لەگەڵ ئەم ھەموو ھەولەیی حکومەت بۆ بچوو کە کردنەوێدی گۆڕتی خۆیندن و فێربوون لە سلیمانیدا... جوانەکانمان لە ھەولدان و تیکۆشین نەکووتوون، ھەمیشە بۆ بەرزێ خاکە کە لە تەقەلادان:

دیدیەوانیستی: قوتابخانەکانی سلیمانی یەجگار لە پار پێشکەوتووترن، ئەمسال دیدیەوانەکان لە جلویەرگدا، لە کەلوپەلی دیدیەوانیدا، لە مۆزیکەدا، بەتەرحیکی و ئامادە و پیکویتی خراون لە دیدەوانەکانی بەغدا چاکتر نەبن خراپتر نین. ئەمسال گەلی سەیرانی گەرە گەرە و بەھاداریان کردوو؛ بۆ ئەزمی، گۆیژە، وێڵدەر، سەرچار، ھەزارمێرد بەئەشکەوتەکە بەو، ھەلەبجە و بەغدا، بەکۆمەڵی گەرە و بچوو کە چون... ھەموو رەنگە یاریە کە لەناو قوتابخانە چاکەکاندا بکری، وەک تۆپی قاچ، تۆپە ئاسمانە، تۆپە سەبەتە. لە قوتابخانەکانی سلیمانیدا جێگای بۆ چاک کراوە و پۆل و دەستە ی بۆ دامەزرتراوە.

نوواند - تەمسیل: لە قوتابخانەی سەنەویدا چیرۆکی (خەسەر و شیرین) کە لە حەلی خۆیدا ناوچەکە ی ئەرەنستان و کوردستان بوو، نوواندراو، ئەمەش قوتابی کردوو یەتی، گەلی چیرۆکی پێکەنیشیان لەگەڵدا کردبوو. لەو دراوی دەستیان کەوتبوو (۱۴۰) روپیەیان بۆ بەرگ پیکردنی قوتابیە ھەزارەکان بەختکردبوو، بەشیکیشی کەلوپەلی دیدیەوانیان پێ تەواو کردبوو، ئەوی کە ماویشە بۆ کردنەوێدی (نووسراو خانە - مکتەبە) یەک دانراو بۆ قوتابیەکان لە قوتابخانەدا بکرتەو.

وئەبێ (قوتابخانە ی دوو) ییش لەمەدا کورتیان ھیناب، ئەوانیش ھی خۆیان پیکخستوو، ھەر

= قاشی) رووی دا کە لاشە (۲۵۳) سەریاز و ئەفسەر لە مەیدانی شەرەکەدا کەوت، لە ۱۹۳۲/۴/۲۶ ھیزی ناسمانی بەریتانی بەتوندی ناوچەکە ی بۆردومان کرد و دەیان گوند و مەزاری کاول کرد و سەدان مندال و ژن و پیری کوشت و بریندارکردن، لە ۱۹۳۲/۴/۲۹ بارزانیاکان یەکن لەو فرۆکە جەنگیا بەیان خستە خوارووە و دوو فرۆکەوانە کە شیان گرت. سکریتی بالیۆزخانە ی بەریتانی (ھۆلت) و پزیشکی خۆیان گەیانە لای شیخ ئەحمەد، شەر و ستا، و تووژ کرا، تا ۱۹۳۲/۵/۲۳ بەردەوام بوو بەلام بێ ئەنجام، حکومەت و ئینگلیز سووریون لەسەر چەککردنی بارزانیان و بنیاتانی مەخەری پۆلیس و بەیاری گرتنی شیخەکانی بارزان لە بەغدا، لە ۱۹۳۲/۵/۲۵ حکومەت کەوتە بلۆک کردنەوێدی بەیان بۆ خەلکی کە ریزەکانی بارزانی بەجێ بەیتلن و بیئە پەنا حکومەت، ھەر لەو کاتەشدا کەوتە بۆردومان کردنەو، ئەمە تا ۱۹۳۲/۶/۹ ی خیاندا، خەلکی پەنایان بردە بەر دۆل و ئەشکەوتەکان، شیخ ئەحمەد و ھاوھەلانی ناچار چوونە خاکی تورکیا، ئەو حکومەتەش گواستێبەو بۆ (ئەدرن) لە پۆژئاوای ئەستانە. بەم جۆرە بەئاسن و ناگری ئینگلیز پاپەڕینی یەکەمی بارزان کۆتایی ھات. جا لێرەدا مامۆستا ئەو کۆتاییبە (نیو دوایی) ناو دەبات کە راستی فەرموو و ئەو پاپەڕین و شۆرشانە قەت دواییان نەھات و ھەتا ۱۹۴۷/۶/۱۸ کە بارزانی نەمر لە ئارس پەریبەو و دواجار لە ۱۱ ی ئەیلووی ۱۹۶۱ و دواتریش.

ئیمیرۆ دوا پۆژی شیخی بارزانە لەناو پۆژنامەکاندا، بارزانیاکان بەتەرحیک بەرامبەری عەرەبیا کرد ھیچ ھەرایەک، ھەتا ئیستا لە عێراقدا بەو تەرحە کورد خۆی تیادا نەواندوو. شیخ ئەحمەد داوای ھیچی لە حکومەتی عێراق و ئینگلیز نەدەکرد ئەو بێ (ئاسووری) لە زوویە کەیدا دانەمەزین، بەلام ئەمە بۆ ئینگلیزەکان باش نەبوو. لەبەر ئەو ھەرا ھەلگیرسا، ئەو بۆ ئینگلیز جگە لە خۆی تورک و عەرەب و ئیرانی لێ راست کردنەو. لەگەڵ ئەم دۆژمنە گەرە و بەھیزەشدا شیخ ئەحمەد ھەتا نزیکێ حەوت مانگ توانی بەسەریکی بلندەو ئەو ولاتە نازدارە ی بیاریژ، ھەرچەندیش زبانی خۆی کەم نەبوو بەلام زبانیکی حەوت ئەو نەدەو لە کەلوپەل و گیانی عەرەب و ئینگلیز و تورک دا. لەگەڵ ئەو ھەموو سەرکەوتنەشدا (کە ھیندەو نەسابو عەسکەری عەرەب قەری تی بکەوێ) شیخ ئەحمەد حەزی بەدیزەدانی کوشتارکردن نەدەکرد، دەیگوت: «من دۆژمن نیم دۆستم حەز ناکەم خۆین پزێ، ھەر نەبەنە زەویوزارە کەمەو من واز لە شەر و ھەرا دینم».

بەلام حکومەت بۆ ئەمە لۆکە ی لە گۆتی ناخنی بوو، وەکو خۆی بەسەرکەوتوو بزانی دەیگوت: «ھەتا ئیستا ئەم ناو دراویان نەداو بە حکومەت، سەریان بۆ کەچ نەکردوو، دەبێ بیانکەمە بەشیک لە لەشی عێراق». بەلام حەیف!... بەخت یاری کورد نەبوو، بەدەستی ئینگلیز ھەر کوردەکانی ئەو ناو خۆیان بالی شیخ ئەحمەدیان شکاند، ئیتر ئەو بۆ ئەو شکانە ی کە شکا خۆی نەگرتەو. حکومەتیش ھەتا دەھات (بەیارمەتی فرۆکی ئینگلیزەو) خۆی دەخزانە ولاتەو لە ھەر پێشکەوتنیکیدا قەلای لە سەختە لانیبەکانی شاخەکان دروست دەکرد، کەوا ئیمیرۆ لە پۆژنامە دەخۆتینەو: «شیخ ئەحمەدی بارزانی لە سنووری عێراق چوو دەروە خۆی دا بەدەست لەشکری تورک!!»

بەم تەرحە نیو دواییەکی شیخ ئەحمەد ھا^(۱)، ئینجا خوا دەیزانی چی بەسەر خۆی و کەسوکار و ولاتەکە ی دێ، بەدەست سەگ و گورگەو؟!

(۱) لە راستیدا ھەر لە سەرەتادا شەر فرۆش و یاخی نەبوون، ئیمیرالی می ئینگلیز چۆن دەستی عێراق و ئیران و تورکی خستە ناو دەستی یەکتەر بۆ سەرکوتکردنی پاپەڕینەکە ی شیخ مەحمود، ئاواش بەھۆی ئەو بەلێنە ی داووی بەنەستووری و ئاسووریاکانی ھەکاری و جۆلەمێرگ و داوی دەروەدەبوونیان و نیشتەجێکردنیان لە دیالە ی نیزی بەغدا، بەھەموو جۆری دەبوست جێگا پتیبەکیان لە کوردستان (ئەو ناوچانە ی دەکەوتە سەر ھێلی برۆکسل) - ھۆک، عیبادیە، مێرگەسوور، شێروان مەزن، زیتار و بارزان- بۆ بدۆژتەو و تیایدا نیشتەجێیان کات، بارزانیاکان بەسەرکایەتی شیخ ئەحمەدی بارزانی ھولتیک زۆریان دا کە دقەرەکیان نەکرتە شوینی نیشتەجێکردنی ئەو نەستووریا و خەلکی ئەو ناو ناوارە و دەروەدەر نەکرتن، بەلام حکومەت بەھاندانی ئینگلیز و بەکرتیکراوانی کارەکیان گەیانە پادە ی شەر و پیکادان، لەمەشدا مام ئینگلیز لە یارمەتیدانی سوپای عێراقیدا ھیچ درێخی نەکرد. لە تشرینی دووی ۱۹۳۱ ھە سوپای عێراق بەرو بلە و بارزان جولا و کەوتە داگیرکردن و شەرکردن، ئەو بوو لە ۱۹۳۱/۱۲/۹ شەری بەرقی بەگ بەریابو، لە نیسانی ۱۹۳۲ سوپای عێراق بەرو بارزان چۆو، لە شەوی ۳/۴-۴-۱۹۳۲ شەری (دۆلی =

نواندنه‌کە‌ی ماوه، ڕه‌نگه‌ له‌م هاوینه‌ بینه‌وتن. جگه‌ له‌مه‌ش (ڕه‌شید زه‌کی)^(١) سه‌ر مامۆستای قوتابخانه‌ی سانه‌وی خه‌ریکه‌ له‌م هاوینه‌دا (چیرۆکی سه‌لاحه‌دین) و ه‌ی که‌ ده‌گۆرپه‌ته‌ سه‌ر کوردی که‌ ئاماده‌بێ بۆ حه‌لیک قوتابینه‌کان دینه‌وه‌ به‌ر خۆتندن. له‌ زانستی نیوه‌ گه‌یانه‌شدا نووزه‌یه‌ک هه‌یه‌ بۆ کردنی شتی^(٢)!

قوتابخانه‌ی کچان: ئیسته‌ ئه‌م قوتابخانه‌یه‌ شه‌ش کۆزی هه‌یه‌، له‌م هه‌فته‌یه‌ی ڕابوردوودا چوومه‌ سه‌یری ئه‌و شتانه‌ی به‌ده‌ستی که‌چه‌ کورده‌کان له‌ناو سه‌له‌که‌دا دروست کرابوو، به‌راستی شتی جوان و کارێکی ورد و ڕه‌نگه‌م له‌ دورمان و چینه‌کانیاندا دی، زۆریش نافریم ئه‌گه‌ر به‌لێم کاری وای تێدابوو له‌ ه‌ی (موغازه‌کانی شتومه‌کی ئه‌وروپا) که‌مه‌تر نه‌بووه‌!...

قوتابخانه‌که‌یان ڕێکۆپه‌که‌، زۆریان لێ په‌نگه‌یه‌شتوه‌ هه‌تا که‌ خه‌ریکن هه‌ر له‌ قوتابینه‌ گه‌وره‌کانی خۆی مامۆستا بۆ ئه‌و قوتابخانه‌یه‌ داخه‌ن. له‌وێ هه‌ر که‌س ئه‌وی به‌بیریدا ده‌هات له‌ (سه‌پاره‌) (ده‌فته‌ر) پیکدا که‌ بۆ ئه‌وه‌ به‌تایبه‌ته‌ی دانرابوو له‌لایه‌ن ئه‌و شتانه‌وه‌ ده‌ینوسی^(٣).

سه‌رچار: مبه‌رزا ته‌وفیق و لات په‌روه‌ریکی بێ هه‌مه‌تا، به‌شه‌ زه‌وییه‌کی به‌هاده‌ری به‌نرخه‌کی هه‌رزان له‌کن سه‌رچاره‌وه‌ کڕیوه‌، له‌سه‌ر گرده‌که‌ چاخانه‌یه‌ک له‌ به‌رده‌می چاخانه‌که‌وه‌ له‌سه‌ر شپه‌وه‌ی پلێکانه‌ شه‌ش حه‌وت سه‌کۆی پانی کردووه‌ و هه‌تا ده‌گاته‌ گۆی ئاوه‌که‌، به‌شی دوا‌ی باخچه‌یه‌کی جوانکیانه‌یه‌ له‌سه‌ر شپه‌وه‌ی تازه‌ به‌نه‌خش و نیگارێکی ڕه‌نگه‌ن ڕازانراوه‌ته‌وه‌.

وه‌کو له‌ باغه‌وانه‌که‌م بیست (ئه‌مه‌ین زه‌کی به‌گ) و هه‌زیری ڕێگاوبانی عه‌یراق هاتوه‌ ئه‌و ناوه‌ی کێشاهه‌ته‌ سه‌ر قاقه‌ز وای ته‌ما‌یه‌ حکومه‌ت بخاته‌ سه‌ر ئه‌و کاره‌: گۆمپه‌کی جوانکیانه‌ی ڕێکۆپه‌که‌ له‌ کن سه‌رچاوه‌که‌وه‌ بکا، به‌ره‌سه‌ستیکی واشی بۆ بکا ئاوه‌که‌ بۆ دوو سه‌ن گه‌ز به‌رزکاته‌وه‌. جگه‌ له‌وه‌ دوو شه‌قامی پان به‌راستی و چه‌پ له‌ناو ئه‌و باغ و چنارانه‌ی سه‌رچاردا بکاته‌وه‌، هه‌رچی دار و دره‌ختی بێ که‌لک هه‌یه‌ لابه‌ری، له‌ جێگای دار و دره‌ختی به‌ردار و به‌که‌لک له‌سه‌ر شپه‌وه‌یه‌کی تازه‌ و جوان پڕوینری.

(١) ره‌شید زه‌کی کایان (١٨٧٦-١٩٤٠)، که‌ پۆله‌کانی مه‌کته‌به‌ی یه‌که‌م زبانی کرد، ئه‌وسا ناوه‌ندیان لێ جیاکرده‌وه‌، ئه‌م مامۆستایه‌ هه‌تا ١٩٣٥ بووه‌ به‌رپه‌رته‌به‌ری.

(٢) چالاکه‌یه‌کانی (که‌مه‌له‌ی زانستی) له‌ سه‌لمانی له‌ ٦ی ئه‌یلوولی ١٩٣٠ه‌وه‌ که‌ حکومه‌ت لێی ڕه‌نج، به‌ته‌واوی کڕیوو... ده‌یویست داخه‌ت و قوتابخانه‌که‌ی بیه‌ته‌ حکومه‌ی. به‌رپه‌رته‌به‌ری (معارف) سه‌ره‌رشته‌ی بکات... دوا‌ی هه‌رواش ده‌رچوو.

(٣) وا دیاره‌ قوتابخانه‌ی کچان سه‌له‌ پشه‌مانگای ئه‌ستی ده‌ستی قوتابینه‌کانی ڕێکخه‌ستوه‌، بڕوانه‌ له‌ (ژبان) دا ئه‌م هه‌واله‌: (بۆ زانیی هه‌موو... ڕۆژی ٣ ته‌موز ١٩٣٣ له‌ مه‌کته‌به‌ی کچاندا نمونه‌ نمان هه‌نری کچانه‌. ڕۆژی ٥.٤.٣ مانگ بۆ پیاوان و ڕۆژی ٨.٧.٦ بۆ آفره‌ته‌. هرکس تشریف بینه‌ به‌شریت و جگه‌ره‌ مانده‌وی احسین نه‌وه‌ و به‌تاشکرده‌ی دستکردی که‌چه‌کانی خۆشیاان چاویان اگه‌شپه‌ته‌وه‌. مقابل به‌مه‌ آوی تشریف اه‌ینی -٥- فلس اادات بو مکتب، اگر له‌و پینج فلسه‌ له‌ پاش مصرف شتیکی بمینه‌ته‌وه‌ بو مکتب صرف اکری، إنجارا اکه‌ین که‌ هه‌مو آریایی ذوق تشریف بفرمون). ل: ٣- ژبان، ژماره‌ (٣٦٨) ٣ تموز ١٩٣٣.

ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ راست ده‌رچێ ئه‌و شوینه‌ی مبه‌رزا ته‌وفیق کڕیوه‌ته‌ی هاوینه‌ستانه‌کی گه‌وره‌ی لێ دینه‌ بوون. به‌لکو سه‌رچار ده‌بیه‌ته‌ شارێک!...

هاوین - گاه

په‌نجوین: ڕێگای په‌نجوین ته‌واو بووه‌، ئه‌ستێر ئه‌وی ئه‌یه‌وی بۆ ئه‌وی بچێ له‌ (١٥) سه‌عاته‌وه‌ به‌سه‌یاره‌ بۆ ده‌بیه‌ته‌ سه‌ی سه‌عات و نیو. په‌نجوین خۆش و بێگانه‌ش بێ له‌ ئاو و با خۆشی و ده‌ستدانی بۆ هاوینگه‌یه‌کی چاک ده‌ن، ئه‌ستێر مۆژده‌یه‌ بۆ کورد که‌ ده‌توان به‌ئاسانه‌یه‌کی زۆر له‌ جێگه‌یه‌کی نازک و نازداری و لاته‌که‌ی خۆیان که‌لکه‌وه‌ر بێن. هه‌یچ دوور نییه‌ په‌نجوین له‌ چه‌ند سه‌له‌یه‌کی که‌مه‌دا بگاته‌ ڕیزه‌ی دێیه‌کی نرخدار وه‌ک دێیه‌ هاوینگه‌هه‌کانی لوینان، وه‌کو به‌سه‌تومه‌ له‌ بێگانه‌ش گه‌لیک په‌ل ده‌کوتن له‌و ئاگرستانه‌ی خوارو ڕزگاریان بێ، بینه‌ ئه‌م به‌هه‌شته‌ی کوردستان... (فه‌یسه‌ل) پاشای عه‌یراق یه‌که‌یه‌که‌ له‌وانه‌!

سه‌ر عیمادییه‌: یه‌کێ له‌و زیانانه‌ی له‌ کورد که‌وت، له‌م شکانه‌ی بارزانیانه‌دا، ئه‌وه‌بوو حکومه‌ت چنگی گه‌یر کرده‌ به‌روبوومی خواردی و لاته‌که‌!... ده‌یه‌وی ئه‌و ناوه‌ (به‌ناوی هاوینگا تیاکرده‌وه‌) بکاته‌ جێ له‌وه‌ری حوشتر؟! ئه‌وا له‌م سه‌ر شاخانه‌ شوینتیکی گه‌وره‌ و جوانیان دۆزیوه‌ته‌وه‌، خانوو، هه‌موو که‌له‌په‌لیکی ئاسووده‌گی بۆ ده‌به‌ن، شه‌قامی باش باشی بۆ دروست ده‌که‌ن به‌هه‌واری هاوینیان. به‌لای منه‌وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ بێ نیازه‌کی پیس بێ زۆر باشه‌، چونکه‌ و لاته‌که‌ به‌لێشاو دراوی تی ده‌په‌رژێ، ئاوا ده‌بیه‌ته‌وه‌، وریا ده‌بیه‌ته‌وه‌ و پیس ده‌که‌وێ. به‌لام قه‌د په‌شینه‌یان درۆیان نه‌کردوه‌ و ته‌ویانه‌: (ئه‌و هه‌نگه‌یه‌ی درۆم ده‌تاتی له‌ بن کاسه‌که‌دا له‌گه‌ل ژه‌هرایه‌).

په‌واندز: وه‌نه‌بێ ئه‌م شاره‌ نازه‌نینه‌ش له‌ گۆرپه‌ی تیکۆشیندا دواکه‌وتب، سه‌ید حه‌سه‌ین نامه‌یه‌کی به‌ناوی «.....»^(١) له‌ چاپ داوه‌، ئه‌سته‌ش هه‌ر له‌ کۆششدا به‌وه‌کو ده‌لێن خه‌ریکی دانان و گۆرپه‌ی چیرۆکانه‌ بۆ له‌ چاپدانیان ئاماده‌ ده‌کا. له‌ قوتابخانه‌که‌ی په‌واندز به‌کۆششی مامۆستاکنه‌وه‌ چیرۆکی (نیرۆن) و چه‌ند چیرۆکیکی پیکه‌نینه‌ی تریان نواندوه‌وه‌، هه‌تا سه‌ن ڕۆژ خه‌لک به‌بینه‌یه‌وه‌ هاتوون، به‌و دراوی کۆکراوه‌ته‌وه‌ قوتابخانه‌که‌ و گه‌لێ شتی تری که‌ی پێ ڕیکه‌راوه‌.

زانستی

ناخ!... زانستی چه‌ند ناوت خۆشه‌! به‌لام چۆن بوویه‌ سه‌ر لۆلیکی ئه‌م و ئه‌و. هه‌رده‌م گالته‌یه‌کت پێ ده‌که‌ن! دوو مانگ و نیو له‌مه‌وه‌ پێش خه‌لکیان کۆکردۆته‌وه‌ بۆ هه‌لبێشاردنی کۆمه‌لیک به‌رپه‌ریه‌ بیا. هه‌لبێشیرا. هه‌مووشی چاکترین که‌سه‌ی که‌ کاریان پێ ڕاپه‌ری، که‌چی هه‌یشه‌تا که‌سه‌یکیان سه‌ری پیا نه‌کردوه‌وه‌.

(١) له‌ ده‌سنووسه‌که‌دا ناوی ئه‌و نامه‌یه‌ نه‌نووسراوه‌ و ئاوا به‌یۆشی ماوه‌ته‌وه‌.

سەردارەكەش حاجی توفیق وازی لە سەردارپیتی خۆی هیناوه، ئیستە بە دەست مندالە وردكەوهیه، هەر شهوه بە تەرحێك پێیان دەخوێنرێ. هەر شهوه تەرحە مامۆستایەکی قوتابیان بۆ دێ!!
ئەوا خەریكین (ئەو قوتابیانەکی بەكەلگی مامۆستایەتی دێن) كە هیچ نەبێ لەم سێ مانگە پێخوێندن و فێركردنی ئەو هەژارانە بگڕینه دەست... بەلام لەوه پاش؟!

یهكنا بەگ

ئەم پیاوه ئیستا داروفا (رەئیسە بەلەدیە)ی سلیمانیه^(١)، لە هیبەكەیی پێشوو باشتر دیاره، لەسەر شەقامەكاندا بەمبەر و بەو بەرەوه نەمامی چنار و ئوكالیپتۆسی رواندوو. باغچهیهکی بچووکی لەبەر مزگهوتی گهوره‌دا له ناوه‌راستی شەقامەكەدا دروست كردهوه، باغچه‌كەیی بەلەدیەیی سەرلەنوێ رازاندۆتەوه. بۆ كردهی لوله‌ی ئاو و هینانی مەكینه‌كەشی دەستی پێ كردهوه. ئەوا خەریكێن دەنێرن بۆ حوروفاتی چاپ بۆ ئەلمانیا، نیازیان ههیه تۆزێ چاپه‌كه رێكوپێك بخەن، رۆژنامه‌كەش گه‌وره‌تر بكەن.

هاوار

گۆڤارپێکی كوردیهی، ئەمیر جه‌لادەت بەدرخان لە شام لە گه‌رگی كورده‌كاندا دەری ده‌كا. هەرچه‌نده كوردیهی زازایه بەلام ئەوانەیی كە دەری ده‌كەن هینده زانا و تێگه‌یشتوون پیاو حەز ده‌كا - ئەگەر ولاتپه‌روه‌ریش نەبێ - بیکرێ. ئەم پیاوه ده‌یه‌وێ نووسینی كوردی بگۆرێته سەر لاتینی، لەبەر ئەوه نیوهی گۆڤاره‌كەیی بە كوردی لاتینی نووسیوه^(٢)، ده‌یشتیه‌وێ هه‌موو ئاهه‌نگیكی^(٣) زمانه‌كه‌مان بكا به‌یه‌ك، گۆرانی و سه‌ما و یاری كورده‌ بژێنێته‌وه. بەنده بۆ چوار مانگی رۆژنامه‌كەیی دراوم نارد، وینه‌یه‌کی خۆم و سه‌ركوتیكی (یارمه‌ت داواكهرانه) و كۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره خۆشخوانی بوێژ كورده‌كان كرمانج به‌دیاری پێشكه‌ش كرد.

بۆ زانیینیش به‌پیتاکی هه‌موو لایه‌ك دراوی سالیكمان بۆ ره‌وانه كرد^(٤). ١٩٣٢/٧/١١ ئیمرو ئەمیر

(١) یه‌كتا به‌گ: كورپ مسته‌فا به‌گ بووه، له ٢٦ی كانوونی یه‌كه‌می ١٩٣١ هه‌تا ٢٢ی تشرینی دووه‌می ١٩٣٥ سه‌رۆکی شه‌ره‌وانی سلیمانی بووه.

(٢) مه‌به‌ست له نووسینی كوردیهی به‌پیتی لاتینی نه‌ك (كوردی لاتینی).

(٣) ئاهه‌نگی زمانه‌كه: واتا دیالیكتی زمانه‌كه (له‌جه).

(٤) به‌خۆشی ده‌رجوونی گۆڤاری (هاوار)ه‌وه پیره‌مێردی نه‌مر ده‌لێ:

(هاوار)ی كوردان له شامه‌وه هات
هاواربان به‌رزبێ دووربێ له نه‌هات
شام سه‌حه‌ری دی، سووری سوورداره
تا له شه‌ه‌وادبێن به‌شمان هاواره

(پروانه ژبان، ٣٣٠، سالی (٧)، ١١ تهمموزی ١٩٣٢).

جه‌لادەت چوار ژماره‌ی (هاوار)ی بۆ ناردبووم، له ژماره‌ی یه‌كه‌میدا پێره‌یه‌كه‌م خوێندوو، جگه له‌وه‌ی كه نووسیبووم: مێژوو و جوگرافیا‌ی كورد و كورده‌ستان، ژبانی پیاوه گه‌وره‌كانمان، دامه‌زراندنی نۆته‌ی گۆرانییه كورديه‌كان، پێشاندانی نووسراونی عولوم و فنونی كوردان و پێگه‌یاندنی ئەده‌بیاتێكی بلندی كورد لەم پێره‌یه‌یه‌دايه. كابر جگه له ئاهه‌نگه كورديه‌كان هه‌شت زمانه‌ی كەیی بێگانه ده‌زانێ. له گۆڤاره‌كەیدا هەر جاره چەند پێستیکی كوردی تیا ده‌نووسی و لێكی ده‌دات‌وه، كه له‌وه هه‌موو ره‌نگه ئاهه‌نگیكی كوردانی تیا‌دايه، زۆری خۆشخوانییه‌كان هی پیاوه، به‌ناوبانگه‌كانی وه‌ك: (ئەحمەدی خانی و قه‌دری جان و حاجی قادری كۆبی...) جگه له‌مه‌ش سه‌رگوتیكی به‌ناوی (چیرۆك)ه‌وه تیا‌یه... ئیتمه چیمان ئەوێ له خوا؟ ئەوه‌مان ده‌وێ رۆژێ ببینێن كورد له زمان و له‌ناودا بگه‌وتێته‌وه پزێی گه‌لان!!

كتیبه‌ی «یاری»

كوردی و مه‌ریوانی ١٩٣٢/٧/٨

ئیمرو ئەم نووسراوه تازه‌یه‌م به‌ده‌ست قوتابیه‌یه كورده‌كانه‌وه دی، ده‌یانفرۆشت و بلاویان ده‌كرده‌وه، دانه‌ره‌كانی خێوی (نالی و كوردی)ن^(١)، ئەم نامه‌یه ٣٠ په‌رپه‌، گه‌لیك یاری قوتابخانه‌كان و (مه‌شقی سویدی) و چەند یارییه‌کی كوردی وه‌ك: (شه‌قێن و قه‌له‌مردارێ و بوخچه به‌گه‌ردانی)ی تیا‌دايه... سه‌یر ئەوه‌یه ئەم سێ یارییه كورديه له هه‌موو ولاته پێشكه‌وتوه‌كانی رۆژئاوا دا ده‌كرێ!... زۆر دووربێش نییه

(١) خێوی نالی و كوردی: مه‌به‌ستی ئەوانه‌ی دیوانی نالی و كوردییان چاپ و بلاوكرده‌وه: (كوردی و مه‌ریوانی) ئەم دوو رۆشنبیره دلسۆزه‌ی وشه‌ی پاکی كوردی، ئەندازیار مسته‌فا سانیب و تاهیر به‌هجه‌ت مه‌ریوانی ناسراو به‌ت.ب. مه‌ریوانی. ت.ب. مه‌ریوانی: له ١٩٠٥ له سلیمانی له‌دايك بووه، بۆته برینپێچی ئازەل و له شه‌ره‌بان دامه‌زره‌وه، لێره ئەحمەد شوكری شاعیری ناسیوه، كه ده‌چیتته به‌غدا دۆستایه‌تی له‌گه‌ڵ پیاوانی رۆشنبیر و قه‌له‌می كورده‌دا په‌یدا ده‌كات، ده‌كه‌وتته بواری چاپ و چاپكردنه‌وه، ده‌نێرێ به‌دوو دی. شۆ تا پێكه‌وه كار بكەن. مسته‌فا سانیبیش هەر له‌و بواردەدا هاوڕیتی بووه. له‌ولاشه‌وه به‌شه‌وه خوێندویه به‌و نیازه‌ی له‌كۆلیجی پزیشکی وه‌رگیرێ، ئەو هاوکاریه‌شی له‌گه‌ڵ مسته‌فا سانیبی هاوڕیتیدا بۆته مایه‌ی ئەوه‌ی كۆمه‌لیكی چاك نامیلکه و كتیبه‌ی هه‌مه‌چه‌شته‌ی كوردی به‌چاپ بگه‌یه‌ن: «دیوانی كوردی ١٩٣١، نالی ١٩٣١ نامیلکه‌ی گۆرانی ١٩٣٢، یاری ١٩٣٢، دیوانی سالم ١٩٣٢، هه‌موو كچێك چی بزانی ١٩٣٣، یادگاری لاوان ١٩٣٣، خورشیدی خاوه‌ر ١٩٣٣، گولله‌یه‌ك له تارێكیدا ١٩٣٥، دیوانی شیخ ره‌زا ١٩٣٥، تووتنه‌كه‌مان ١٩٥٣، دیوانی حه‌ریق ١٩٣٥» له ١٩٣٥ دا به‌ناوی خۆیه‌وه چاپخانه‌یه‌کی له به‌غدا دامه‌زراند، یه‌كێ له به‌ره‌مه‌كانی كتیبه‌ی (دوو ته‌قه‌للای بێ سوود) بوو له نووسینی ئەمین زه‌کی به‌گ، هەر دوای چاپكردنی ده‌ستی به‌سه‌رداگیرا و قه‌ده‌غه‌كرا. كه كۆلیجی پزیشکی به‌غدا وه‌ری نه‌گرت، رووه‌وه ولاته یه‌كگرتوه‌كانی ئەمريكا بۆوه و له‌وێ ئاواته‌كه‌ی هاته‌دی و پله‌ی دكتۆرای له‌بایلۆژیدا وه‌رگرت. له‌وتیشه‌وه زوو زوو وتاری ئەده‌بی و باسی ته‌ندروستی و پزیشکی ده‌نارد بۆ (گه‌لاوێژ و ژین و هه‌تاه‌وه)، نامه‌ و ده‌نگوباسی هه‌تا ١٩٥٦ له دۆست و براده‌رانی نه‌پرا، له سه‌ره‌تای په‌نجاکاندا سه‌رتکی دایه‌وه له كه‌سوكاری... ئیدی ده‌نگوباسی نه‌ما. هه‌تا له ٣٠/١٠/١٩٧١ دا گیانی پاکی سپارد... سلاو له یاد و له دلسۆزی.

ئەوان لە كوردیان وەرگرتی، چونکی كورد لەوان كۆنترە.

هەتاكو موستەفا بەگی كوردی، بوژی ناوداری بابانیس لە ۸۰ ساڵ لەمەوپێش زیاترەو ئەمەیی و تۆو:

«ئەلەجەب بۆ شەهسواری خانەیی زینم ئەهات؟»

كە لێرەدا دەست بۆ یاری (پۆلو) درێژ دەكا كە كوردی بابان (شەقیینی سوارییان پێ گوتوو).

نامەكە بەناوی ئەمەو كە هەنگاوتیکە بۆ پێشخستنی نووسینی كوردی ئەنرئ، بێ بەها نییە، بەلام دانەرەکانی یەجگار قسە و پیتی بیگانەیان بەكارهێناوە كە نامەیهکی كوردی ناشیرین، جگە لەوێش بەگرانی قوتابی لەو پیتانە دەگا!

شیخ مەحمود ۱۹۳۲/۷/۱۰

ئیمشەو چاوم بەشیخ رەئوف شیخ مەحمود كەوت، خۆی ئامادەیی ئەو كەردبوو بچیتە كن باوکی.

شیخ لەمەو پێشەو گواستیانەو لە (ناسریه)یان گوتراوەتەو لە نزیکیی بیست پۆژ لەمەو پێشەو گواستیانەو (حیللە) پاشان ئەویشی پێ ناخۆش بوو، گواستیانەو (عانە). ئەم شوێنە چۆلتیرین و دوورتیرین شارانی عێراقە؛ لە سنووری سوریه و عێراقدا.

لەگەڵ ئەوێشدا وەكو دەگێرێنەو شوێنەکی بانە تۆزی لە گەرماو دەوورە.

پێگای بارزان ۱۹۳۲/۷/۱۲

حكومەت وای داناهێناوە و پێشەو دەچی بۆ بارزان لە شاری عیبادیه و سوورێو پڕواتە ئەو، كە بەسایەیی ئەم پێگایەو لیبوای هەولێر و موسڵ پێك دەگەیتێی، لە ژوورەو: زێبار و پەواندز. شاری مووسلیش بەناحیهی گوتێرەو دەبەستێ.

سالانەیی یەزیدییهكان ۱۹۳۲/۷/۱۲

یەزیدییهكان كوردن. بەلام كەس هەیه چ لە خۆمان و چ لە بیگانە لیبان شارەزایی. لەم هەفتەیهدا وەكو پۆژنامە نووسیبوو حەلی گێرانی تاووسەكەیان بوو. بەناو هەموو شوێنەکانی خۆیاندا گێرێو، ئەمجارە وەكو سالانی تر هەرا و شەری و شۆری تێدا نەقهوماو.

زانستی

پیانقۆبەكمان بۆ زانستی دامەزراند هەندێ دراوی بۆ كۆبەینهو، دراوێكەش بۆ ئەوێه ئەو نووسراوانەیی لە كتیبخانەكەیدا بەشروپیری ماووتەو خەریكە لەناو بچن، پەری و بالێکی بەسەردا بنیتریتەو. لەمەدا هێچ لەوێ خۆشتر نییە بەتیرێك دوو نیشان دەشکێنن، یەكەمان وت.

دووهمیش ئەوێه ئەو شتومەکانەیی خراونەتە پیانقۆو شەكر شکیین و كەلاش و سەدارەیی دەستكردی كوردانە.

هەرچەندە لەبەر تاقیکردنەو (برومانه)مان دەبێ ئەم سێ مانگە خەریکی دەرسەکانم بم (كە هێشتا نیوهم ماوێ خۆم دەبێ بیخوینم) خۆم پێ راگیرا نەكرا بلییم ئەو قوتابیانەیی زانستی ئەمسال بێ بەش. بەهێتمەو لەبەر ئەو هەفتەیی سێ دەرسی كوردی هەبوو خستە دەستی خۆم. ئێستا هەموو پەلێکی ئەم زمانە ناسکەیان پێ دەلێم. وەنەبێ هاوڕێکانی تریشم دەرس نەلێنەو. ئەوانیش هەریهكە چەند دەرسیکیان گرتۆتە دەست، خوا یارمەتی هەموو لایەك بدا.

قەرانیخانەیی كوردستان

لەناو بازاری سلێمانیدا (قادر ئاغا)^(۱) ناویك دووكانیکی بچووكی بۆ خۆتێندەو كەردۆتەو، گەلێ جوان رازاندووتیەو، گەلێ وێنەیی جوانیشی تیا دایە، وێنەیهکی گەورەیی شیخ مەحمود و یەكێکی شیخ () تیا دایە. پڕە لە نووسراوانی تورکی و عەرەبی و فارسی و كوردیی، كوردی لە هەموویان كەمتر تیا دایە. پێم گوت، دەیگوت: بەناوی خوا هەر ئێوێ یارمەتیم بدەن هەموو تەرەحە پۆژنامەیهکی كوردیتان بۆ پەیدا دەكەم، ئەو خۆم بەهەموو لایەكدا بۆ ئەو تەرەحە نووسراوانە هەول دەدەم بەشکی ئەمە خویە دەستم درێژ بكا بتوانم لە چاپیان بەدەم. خوا راگیراوی كا چونکی ئەمە یەكەم خۆندەو خانەیه بەم ناوێ جوانە دەرچووێ.

زاری کرمانجی ۱۹۳۲/۷/۲۷

(زاری کرمانجی) ئەمە دوو ساڵ بوو لە دەرجوون كەوتبوو، ئیمپۆژمارەیی (۲۴) هەمەین بەدەست كوردپەرورێكەو دی دەیفروشت^(۲). لە ۲۳ی تەممووزدا لە چاپدراوو، دوانزە پەریه. لە زبان و میتروو پزیشك و پەروردهشەو دابوو، سەید حوسین -خاوەنەكە- وای دیاره ئەمجارە نیازی هەیه بۆ دەركردنی گۆفارهكەیی بەراستی و رێكۆپێکی بێتە پێشەو، چونکی نرخی ئێستای گۆفارهكەیی حەوت یەك و نیوێ جارانیهتی، كە بەم بۆنەیهو كریاری زۆرتەر دەبێ... خوا یارمەتی بدا.

(۱) قادر ئاغا سەعید ئاغا عومەر ئاغا عەتتار ۱۸۸۲-۱۹۷۱، لەو بەر دووكانی عەتتاری هەبوو، دوايي كرده كتیبخانە و بەو جۆرە مایهوه هەتا كۆچی دوايي كرد.

(۲) ژمارە (۲۳)ی ئەو گۆفاره لە ۱۹۳۰دا دەرجوو، هەرچەندە د. كوردستان موکریانی بەدریژی باسی ئەو ئاستەنگانە دەكات كە هاتونەتە رێگای دامادی موکریانی تا گۆفارهكە بەرپێكۆپێك و لەوادی خۆیدا دەرنهچن بەلام تێكرا لە دوو خالدا خۆی دەگریتەو:

أ - دوورە دەستی و چەپەکی جێگای دەرجوونی گۆفارهكە.

ب- باری نەداریی و یارمەتی نەدانی حكومەت بۆی و تاكە بالی خواوەنەكەیی.

ئەو ژمارەیهی مامۆستا لە سلێمانی دیوێه (ژمارە ۲۴) داژمارەیی ئەو گۆفاره ناوازیه بوو... ئیدی ژمارەیی تری بەدوادا نەهات. (بۆ زیاتر بروانە: د. كوردستان موکریانی - زاری کرمانجی ۱۹۲۶-۱۹۳۴، دەزگەیی موکریان، هەولێر، چاپی یەكەم ۲۰۰۲-۸۷-۱۱).

بۆ مەعمورەتول عەزیز دەگواستریتەوه

حکومەتی تورک مەلا عیسا و ئۆغۇز بەگ و موستەفا شوکور و براکەی لە جۆلەمیتەرگا کردوونی بەداردا.

شیخ ئەحمەدیش نیراوەتە قۆلی مەعمورەتول عەزیز^(۱).

زوبانی کوردی (۱۹۳۲/۸/۱)

لە قوتابخانەی پۆلیسدا دەگوتریتەوه:

سەردارەکانی پۆلیسی هەمووان^(۲) وایان داناوه لەم وچانەوه کە دیتەوه، زوبانی کوردی بەسەرکۆمار و سەردەستە پۆلیسەکان (لەو قوتابخانە) دا بخوین.

گەشتی سرۆچک

لە سالی ۱۹۳۲دا

زۆر دەمیەک بوو پێوه بووم بچمە سرۆچک. چونکە جیتی بەزم و ئاهەنگ، شۆینی ئاو و با خۆشبیە. جیگای ئەو کوردانەیه کە لە پێشبیندا پیشکەوتنیکی زۆریان پێکەوه ناوه. ئیتر وا رێک کەوت بکەوینە درەنگ. سات سی و نیوی کوردی، لەگەڵ ھاوڕێکەمدا کاک (ئیسماعیل عەلی)، جوت بەجوت کەوتینە سەر پێی گۆیژە. گەیشتینە سەر شاخەکە. لە چایخانەکە دانیشتین. ئیتر لەوێ ھاو دەمیکی قسەخۆشمان دەست کەوت. کابرا (کەریم ئاغا) یان پێ ئەگوت. خەلکی دێی (یۆلە) بوو. جاری نەیدەناسین. هەتا لەسەرەوژێر بەردەلانێیە ناخۆشەکی گۆیژە رزگار نەبووین، خۆی تێ نەگەیاندین. لەوه دوا کەربار و کەرسوارەکانمان لێ جوی بوونەوه. ئیسماعیل سی کەسە (ئیسماعیل ئەفەندی و من و کەریم ئاغا)، ملمان نایە سەر

پێی (بەرزنجە). رێگاکە خۆش بوو. لەبەر ئەوه هیچ خەمیگمان نەبوو. قسە خۆشمان ئەکرد. کوێخا بەسایە باوکمەوه ناسیمیەوه. ئیتر هەر باسی دێی (خێوتە) و زەویوزاری ئەو ناوهم بۆ ئەکرد. کابرا و دیاریبوو قسەکانی بەدڵ بوو. چونکە باش گوێی راگرتبوو. چرچ و لۆجی دەم و چاویشی بەقسەکانم ئەکرایەوه. ئەویش باسی لای خۆیان بۆ ئەکردین. گەیشتینە (وللانە). لەوێش گورج تێپەریبووین. چونکە دێیەکی وشک و ناخۆش بوو. ئینجا گەیشتینە ئاستی (عازەبان). لەوێش لاچووین. ئینجا گەیشتینە (پۆلە). ئیتر لەوێ کۆیخامان لێ جیا بوووه. بەپیشاندانی ئەو، ملی رێگایەگمان گرت، ئیتر کەوتینە ناو نزارەوه. دەستمان کردە غار. هەتا کەوتینە ناو رێیەکی ناخۆشەوه. ئیتر هەر ئەو رێیە بوو، کە لەوه بووینەوه گەیشتینە سەر پێی (کاژاو)، ئەو حەلەیش سات هەشت چارەکیک کەم بوو.

کاژاو

(۱)

کە گەیشتینە (کاژاو) هێشتا لەبەر فینک و خۆشی رێگاکە ناوی ماندوووتیمان نەئەزانای. لەگەڵ ئەویشا کە چوینە ناو کەلەگییەکی (سەید ئەحمەد حاجی مامەند) هە کزە پایەکی ئەوئەندە ساردی دەست پێ کرد، وا بوو پیاو بلتی سەرمامە.

(سەید ئەحمەد) خۆی خەلکی (حاجی مامەند) بوو. نزیک پێنج دێ زوی هەیه. هەتا پار سەری پانزە سالی بوو لە سرۆچکدا کارگێری (مدیریتی) بکات. یانزە کۆری هەبوو. کە ئیمە چووین خۆی لە

(۱) وتمان لە دوا ئەو هێرشە درێندانەیهی هیزی ئاسمانی ئینگلیز کە گوند و مەزرای ناوچەیی بارزانی کاول کرد و خەلکی ئاواره و دەربەدەرکرد، سوپای عێراقیش لەسەر زوی دەستی نەدەپاراست، لە ۱۹۳۲/۶/۹ شیخ ئەحمەد و ھاوئەوانی و براکانی پەنایان بۆ تورکیا برد و ئەویش پەوانەیی ناوچەیهکی سەر سنووری بولگاریی کردن (ئەدرنە)، ئینگلیز کەوتە هەولدان بۆ جێبەجێکردنی نەخشە گلاوەکی (نیشتهجێکردنی ئاسووری و نەستوورییەکان لە بارزانەوه تا زاخۆ)، کاتێ حکومەتی تورکیا دوا سالتی لەم پیلانە گەیشت، دیارە بەوه رازی نەبوو کە ئەوانە ئەو دەری پەڕاندن ئیستا بخرتینەوه بن دەستی، بۆیە شیخ ئەحمەد و ھاوئەوانی لە ئەدرنەوه هێنایەوه بۆ ناوچەکانی سەر سنووری عێراق بەرامبەر بارزان، دیارە ئینگلیز و عێراقی ئەم کارەیان بەبەلەپەستۆیەکی تورک دانا بۆ سەریان، جا کەوتنە پێدەکردنی رێگای دیپلۆماسی بۆ چارەسەرکردنی کێشەکە.

(۲) سەردارەکانی پۆلیسی هەمووان - ضباط الشرطة العامة.

شاربوو. به پونه کوره گیراوه که یه وه چووبووه ئه وئ، پاکانه ی بۆ بکا. که ئه و نه بووه شه قی له و ئافره ته هه لدا بی، که کوره که ی له بار چوو.

به لام کوره کانی یه جگار پیاوانه میواندارییان کردین. له و که له گیبه دا گه لئ قسه ی خۆشمان کرد. به لام شه پۆلی قسه، هه ر خۆی له که ناری په وشت و کرده و ی چاک و خراپ ئه دا. باسی به دخوویی هه ندئ له شتیه کان ئه کرا. کوریکیان گوتی: «باوکم، که شتیه دهستی دایی، خراپ دهستی ئه داتی، له کردنی هیج شتیکی به د که بۆ خۆی و خه لک خراپ بی ناسله میته وه. ئه وه ئه و... ئه وه ئه وی تر... بزانه چییان به سه رها توه؟!». .

له م قسانه دا بووین. هه ر ئه وه نده مان زانی، یه کتیک هات (مه لا محیبه دین) یان پی ئه گوت. ئه و گورج به و ناو نیشانه دا که هه لماندا ئیمه ی ناسیبه وه. خۆبشی به دهم و پلپیا و دیاربوو خه لکی شاربوو. ئه میش له قسه کردنا تاریکی گرت به دهسته وه له ته لی ئابین نه بوایه، لئی نه ئه دا. باسی بی ئایینی ئه م و، به دکرداری ئه و ی ئه کرد. له دواییدا دای به دهسته وه. گوتی: «باوکم تۆ هه رچیبه ک ئه که ی بیکه، به لام وای بکه که کهس پی نه زانی. بام خه لکیش له تۆوه به دخوو نه بن... تۆ هه ر به ئاشکرا جنیو مه ده به خوا و پیغه مه به ر (وه کو هه ندئ له خۆبنده واره کان ئه یه دن)، هه رچیبه ک ئاره زو ئه که ی بیکه!». .

پاشان من له و یاره م پی لادان. باسی خۆشخوانی و بوژم هینایه پیشه وه. مه لا و دیاربوو له و بابه ته وه زۆری ئه زانی. هه ندئ قسه ی سه بری (شتیه ره زای تاله بانی) ی بۆ پیکه نین گیرایه وه. منیش کوتوپر نووسیمن. ئه مه تان (به لکو بۆ دوارۆژ به که لکی ئه وانه بین که رابردووی بوژه کالمان ئه نووسنه وه).

جاریک (شتیه ره زا) ئه چیته ناو کۆمه لیک و ئیژه وانانی تورکه وه. (نامیق که مال) ی ناودار ئه پرسئ ئه مه کتیه؟ (شتیه ره زا) پیش ئه مه ی هاو پیکه ی پیشکه شی ئه و ی بکات، هه لئه داتی ئه لی: «من له فحولی اهلی که مال!» (نامیق که مال) له مه خراپ تی ئه گات. ئه لی: «هه ی بی ئه دهب ئه مه له کن خۆت ئه دیبی؟!». (شتیه ره زا) ییش ئه لی: «نا. من به و ته رحه نالیم. ئه لیم یه کتیکم له گه وری ئه دییان!». .

جاریک به (شتیه حه مه عه لی برازا) ی ئه لی: «به خودا ئه ی پسهری شتیه تۆ هه ر جاشه که ری!». (شتیه حه مه عه لی) ییش هه ل ئه کیشیته خه نجه ر (شتیه ره زا) بکوژئ. (شتیه ره زا) ییش ئه لی بۆچ ئه مکوژی؟ خۆ من وتوو مه: «تۆ هه ر جا شه که ری» و اتا؛ تۆ له هه موو شوینیک وه ک شه کر وایت. ئیستر (شتیه حه مه عه لی) وازی لی ئه هینئ.

که (شتیه ره زا) ئه چیته (جیشانه) و ئه گه ریته وه، ئه مه به (شتیه ماری شتیه ئه حه دی شتیه ره سول) ئه لی:

«مه زه ی ئه وه نده نه بوو ئاشه کانی جیشانه ت

بیی به قسوتی که ری هه ی ریامه (جی شانه ت!)»

(شتیه ره زا) لیره دا له سه ریکه وه جنیو به دیبه که ئه دات که (جیشانه) یه. له سه ریکه تریشه وه جنیو به (شتیه ماری) خۆی ئه دات (به و شوینه ی له له شیا شانه ئه یگری!). .

پاشان باسی نووسراوانی کۆنی کوردیم هینایه گۆری. مه لا په یمانی دامی هه و لم بۆ بدات، ئه گه ر له و

خواره یش بووم بۆم بنیئرئ!! ده می ئیسواری هه ند به ناو نزار و تووتنی (کاژاو) دا گه راین. ئاو یکی زۆری بوو. کوره که ی شتیه ئه یگوت: «ئه م ئاوه پۆله که و ی زۆری دیته سه ر». بانگی شتیوان (سه ید ئه حه مه د) هاته وه. پیاویکی ریش سپی تیکسمر او بوو. شه و ماندووبوو، قسه ی زۆر نه کرد. به یانی گه لی باسی پیشکه و تووی (لوبنان) م بۆ کرد. چامان خواره وه و، به جووته مالتا و اییمان لی کردن و هاتین به ریتوه. ریتگا که مان زۆر ناخۆش بوو. له ریتگامان دا له (گیتلده ره)^(۱) وه تیپه ر بووین. ئینجا گه یشتینه (به رزنجه)، که ئه و حه له و ده مه و چیتسه نگا و بوو.

به رزنجه

(۲)

له مالی (واحید ئه فه ندی) ی ئامۆزای باوکم، لامان دا. شوینه که ی زۆر دلگیر بوو. ئه وه نده به رزبوو، هه رچی خانوه کانی به رزنجه و نزاری شاخه کانیبه تی له به ر ده ماندا دیاربوون. خانوه کانی (به رزنجه) ییش چه شنی پلیکانه، له دامینه وه هه تا ناوقه دی (شاخی ری سوور) هه لچووبوو و پیزی به ستبوو. دیبه که تژی بوو (*). سئ سه د مالتیک ئه بوو. چونکه ئاوی که م بوو، سه وزاییشی که م بوو. هه ر ئه وه نده بوو که به شی خۆی بکا (بامی و ته ماته و کوله که و سلئ) ی تیا کرابوو. قه دپالی (شاخی کوره کاژاو) ییش که دهسته راستی (به رزنجه) که و تیبوو، به رزه و دار و ده ون پاژابوو وه.

چاونه ندازیک به رزنجه به سی به شی ماله کانی و ره زه کانی به رامه ریبه وه.

(۱) خه لکی به (گیتلده ره) ناوی ده بن.

(* تژی: چر و پر. (ش. ف)

ته نیا مزگه و تیتکی هه بوو. یه جگار جوان و ریکو پیک بوو. له پیش بهردنو تیزه کانه وه ئهستیرکینکی چوار سووچی ریکو پیک بۆ ئاودانی ئاژله دروست ئه کرا. خانووه کانی بهرزنجه دوو نهۆم بوون. ههچیان ههوشی نه بوو. چر و پریش بوون، ئهگین دوو ههینده ئه بوون، به تایبسه تی ئه گهر ههوشدار و بلاو بوونایه وهک دیتها ته کانی تری شارباژێر. تازه سه رای فه رمانه وایی ته و او بوو بوو. به راستی سه رایه کی قایم و رهنگین بوو. به سه ر ته و قه سه ری شاخه کی (چواله ی شیخ محمه مه د) وه بوو. که له ویتوه زۆر چاک به ریهستی رینگا کانی بهرزنجه ی پێ ئه کرا.

خه لکی بهرزنجه تیکرا هه موو شیخ بوون. که میان شیخ نه بوون. ئاو و بای بهرزنجه زۆر سازگار بوو. چونکه خه لکه که ی هه موو توانا و له ش جوان بوون. ژنه کانیان به سه ریهستی و جوانیه وه به ناوبانگ بوون. دوو چایخانه و خویندنگایه کی سح دهسته یی هه بوو. حه لی خوئی، (وهکو ئه لێن!)، بازار و دوو کانیسه ی هه بووه. به للام به سایه ی (شیخ مه حموود) وه بومباردومان کراوه. تازه وا خه ریکن ده زگای (شاره وانی) و (نازوقه ی) ی بۆ دابنن. بهرزنجه ئۆتۆمبیلیسه ی بۆ ده رچوو. به للام رینگا که ی به شاره زووردا ئه پۆشت. بیتی نه وه سه ره و کاری رابواردمان.

له مائی (وا حید ئه فهندی) هه ر ده مه ته رحه کۆزێکی پیکه نین بوو. ئیتر ته وه هه ر باسی ئه م و ئه وی قسه خویش بوو. سه رگوزه شته کان ههینده زۆر بوون له نووسین نه ده هاتن. قسه له بابته (حوسین به گی هه له بجه) وه ئه کرا که چه ند به گزاده یه کی سه یه ر و به زمه پنه ر بووه.

شه وئ چوینه کن (په شید ئه فهندی کارگێر). کابرا گه لی زه ره ک و چالاک دیار بوو. به هه ره شه و گوره شه له گه ل لادیه کانه انا نه بزوو ته وه. وایش چاک بوو. چونکه شیخانیه بهرزنجه ئه بوو سه ریان نه رم کرایه. ئه گه ر وای نه کردایه رهنگه که لله ره قیبان بکر دایه. به یانی هه ندێ به دیه که دا گه راین. وینه یه کمان گرت. پاش چیشته نگا ویش چه ند وینه یه کی خویمان گرت. ئینجا چوینه دیتی «مۆریاس»

مۆریاس ۱۹۳۲/۹/۳

(۳)

به سات و چاره کیک گه یشتینه (مۆریاس). رینگا که مان زۆری به ر ده شته نه رمانه دیمه که ی (زه لێن) که وت. (شیخ سمایل) گه لی قسه و باسی بۆ ئه گێرینه وه. ئه یگوت: «به سه ر ته و قه سه ری شاخی (کوره کاژاو) وه ئه شکه و تیتکی گه وره هه یه. ده رگا و تا قی تاشراوی هه یه. به به هاران ده چینه ئه وئ بۆ سه یران.

ته رحه شتیکی هه یه که له و کاته دا له سه ر شاخه که په یدا ئه بی. ئه وه نده ی موور و ویه ک یان نو قولتیکی درێژ ئه بی. زۆر روونه. ههینده ییش تیزه شووشه ئه بری. (مانگه سه وه) ی پێ ئه لێن». (شیخ مه حموودی شیخ عه لی ده ره میانه) کۆتخای (مۆریاس) بوو. چوینه کن ئه و. پیاوێکی یه جگار دل ته ر و نان بده و قسه خویش و زه ره ک بوو. نازایه تی و نیشتمانی سه ره ریشی هه بوو. ئیتر هه ر باسی «کورد» و «کوردستان» ی بۆ ئه کرم. به ئاواته وه ده یگوت: «کاشکی ئه م کورده هه موو یه ک ده نگ بوونایه. که یه کێکیان له لایه ک نازار بدرایه ئه وانی که به اتنا یه خرۆش. ئیستا بۆ ئیمه ناپیا وه تیه وه ها له سه ر

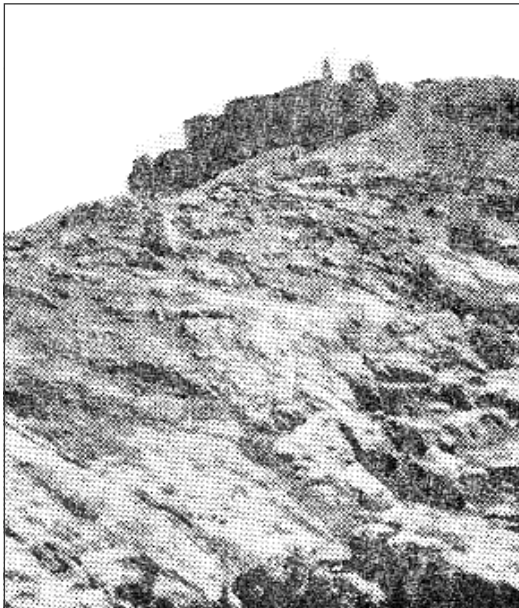
کورسی دانیش تووین و، پلاو و گوشت ئه خوین و، که چی برا کورده کانی زوورومان له سوپهرا به ده ست له شکر (تورک) وه په ریشان بن!». ئیتر من به درێژی باسی (هه رای کورده ستانی زووروو) و کۆمه لی (خو بیسوون) م کرد، شیخ گه لی قسه و باسی خویشی که ی بۆ کردین. شه وئ زۆر ناخویش نوستین. چونکه میتشوله و گه رما دیه که ی پر کردبوو، ئاویشیان به گران ده ست ئه که وت، دیه که که و تبه وه ناو دۆله وه. که م ئابوو. له تووتن به ولاره هه چی که ی نه بوو، ره زه کانیسه به ده گمه ن تری چاکیان تیا ده ست ده که وت، به یانی چوینه (قه لای سرۆچک).

قه لای سرۆچک ۱۹۳۲/۹/۴

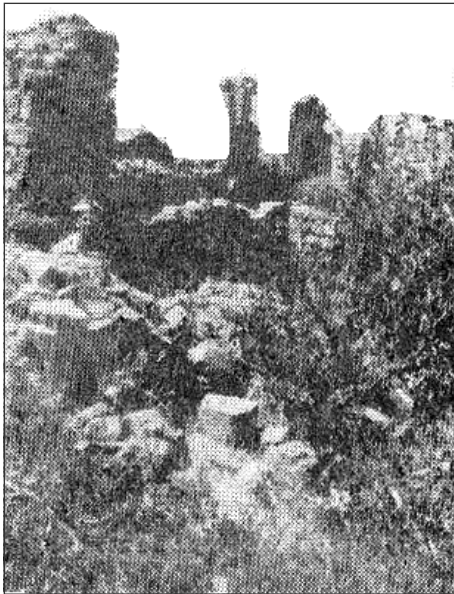
(۴)

به یانی که چامان خوارد وه هه رسیکمان (من و ئیسماعیل ئه فهندی و شیخ سمایل) روو به (قه لای سرۆچک) رویشتن. به سه ر چه ند شیو و شاخیکا رینگامان بری، کاتمان کرده سات و چاره کیک، ئینجا به رده لانییه کی سه ختمان به سه ر قه لاکه وه ها ته به ر که له وه رزگار بووین گه یشتینه به رده می قه لاکه.

قه لای چی؟! کیتو پیک بوو چو بوو به ئاسماندا. هه ر دیوارێکی که روو خا ویش بوو، ئیستا له سی گه ز بلندی که متر نه بوو، نیوه ی کتبه که هه تا نیوه ی دامینی به دیواره کانی داگیر کردبوو، له دیواره کانییدا، به شتیه یه کی ریکو پیک، شه ش قولله ی دوو نهۆمی تیا بوو، له ناوه وه هه وشیتکی په نجا گه زی به پانی و درێژی هه بوو، له ناویدا ئه ستیرکینک بوو بوو، دره ختی هه موو ره نگه ی تیا روینرا بوو، که تا ئیستاش گه لیکیان تیا ما بوو، به هه ر چار لای هه وشه که بشا زووری یه ک نهۆمی و دوو نهۆمی تیا دروست کرابوو.

له ته چاوه نندا زینکی ده ره وه ی قه لاکه

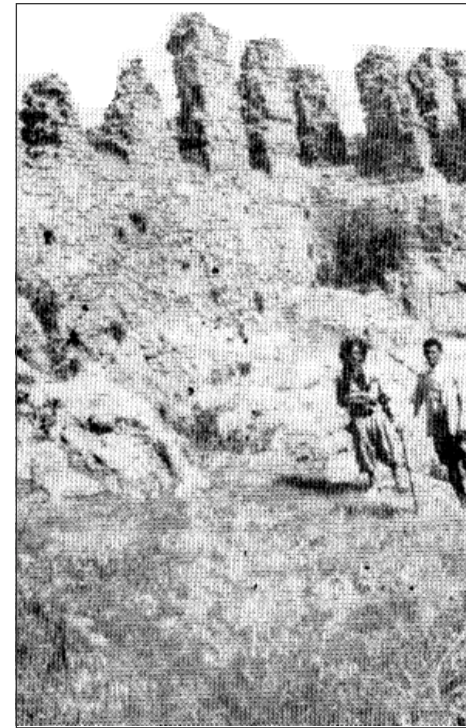

که لاهه یه کی تری ناوه وهی قه لاکه، هیتشتا
موغه ییرییه که ی ماوه.

و بهرد و سهخته لانییدا، ری بیریته، ئینجا نه گه یته سه ر ناو! ناویش، هه مووی، چۆر تیکه هیتنده ی لووله ی سه ماوه ریکی پیا دیتته خواره وه، شوینه که ی هیتنده ی سه خته، دوو نه و نه دی تر به دیوار و به ربه ست و قولله و مه ته ریژ، بۆ دوژمن سه خت کراوه! نه و هیشیا ن زۆر به جی بووه. چونکی ژبانی نه و قه لایه به و ناوه بووه نه گین دوژمن زوو په کی نه خست. ئیسته شوین نه ستیرک (حوض) ه که ی ماوه. به هه ر چوار لای ناوه که وه، که له و که له به رده دیتته ده ره وه، هه موو ره نگه گیایه کی جوانی لی رواوه. سه یر نه و هیشه یه کی له و گیایانه خۆم له ژووری میوانی ماموستا ئینگلیزه که ی (خویندنگای بلندی برومانا) دا دیومه له «لوینان»، که له سالی ۱۹۳۲ دا له وی بۆ «مه تریکولیشن» نه م خویندا!

ئیمه نه و ا گه بشتینه خواره وه!
ده ی ئینجا وه ره سه ره وه!

کورم نه وی نه خزی، نه ترسی که و تنه خواره وه، خوه «نارهق» ی ره ش و شین ده ر نه دا هه تا دیتته سه ره وه!
هاتینه سه ری. (سی) وینه ی قه لاکه مان گرت، هیتنده ی سه یرمان کاردووه، دوو هیتنده بۆ دۆزینه وه ی نووسین و په یکه ر «هیکل» سه رنجمان داوه، هه چمان به دی نه کرا، به لام هه رچۆنیک سه رگوزشته ی نه م قه لایه له ئیمه ون بووی، قه لاکه و امان پیشان نه دا که فه رمانه واییبه کی زه بر به ده ستی کوردی تیا بووه. کۆنیشی کار له سه د و دوو سه د سالدا نییه. چونکه «شیخ مه محمود» نه یگوت: «به سه رتینی با پیرمان هیتشتا قه لاکه به ته وای ماوه ته وه تیک نه چوه». شتیکی تریشی هه یه: پایته ختی نه و پاشایه «وه کو نه لاین»، دییه ک بووه ناوی «سه ریۆر» بووه، ئیسته یه هه ندی خانو له و شوینه دا ماوه.

که لاهه یه ک له قه لای سرۆچک

نه م ژوورانه ئیسته یه جی تاقه کانیا ن - گه وه و به چووک - ماون، وا دیاره که موغه یری له هه موو ژووریکدا، هه تا کو له قولله کانیشیدا هه بووه، شوینه که ی هیتنده گه وه به، پیا و هه رگیز به بیری دا نایه که به و ته رحه به به رد و قسل و گه ج به سالیکیش کردنی ته و او بووی! ته نانه ت به ده میه وه درۆیه کیش هه لبه ستراوه: «گوایه نه لاین کریکاریک هه تا جهوت شه و جهوت رۆژ خشتیکی به ده سه ته وه بووه، له به ر کریکار زۆری ده ستی نه گه یه ته وه ستاکه بیداتی!». نه مه یه هه رچه نه د به زۆره وه گوترا بی، من نه و نه ده م به سه بۆ پیشاندا نی گه وه بی (قه لای سرۆچک) و نه و ده مه ی به کردنیه وه به سه ر براوه. که پاشایه ک به خۆی و فه رمان پین دراوان و له شکر و ده ستوی و ژن و مالی هه موویان و نازه لیا نه وه به ناو و نانیانه وه، به تر و تفاقیا نه وه، له و قه لایه دا جیگایان بۆ ته وه. قه لاکه هیتنده به رزه، له کیوه که بۆ ته کیو، که پیا و له قولله یه کیه وه سه یری نه و دیتته ی گوی چه م و سه رگه ردا نه نه کات چاوی ریشکه و پیتشکه نه کات، هیتنده ی نامینت زاره تره ک بی و به سه را بکه ویتته خواره وه، هه پروون به هه پروون بی! ئیسته یه جی که لاهه ی ژووره کانی، به شتیکی گه وه ی موغه یری و تاقه کانی، لا و نیو تکی دیواره کانی، به سه ر نه و چه م و چو غورده ی خواره وه دا چا و نه گپن!

ناو له ناو قه لاکه، خۆیدا ده ست ناکه وی، به بزنه رییه کی سه خت و ناخژشا، نه بی ده میکی نیو ساتی، به به رده می قه لاکه دا، به قه د کیوه که دا، به پین خشکی و رۆیین، سه ر به ره و خوار، به سه ر هه زار درک و دال

كوردە كۆچەرىيەكان زىستان تيا ئەبن. ئەو دىيە لە گۆئ چەمەكەى خوار قەلاكەو، بەبەرەو، پىاو بەگران خانووەكانى دىتە پىش چاو، بۆ ئەم كوردەو سەيرەى كوردانە، ھەر ئەمەندەم لەو ناوھ بۆ دەرگەوتووه!

لە رەوشتى كوردان

كە لە گۆبەندى قەلاكە بوو، دەمەو چىشتەنگاو بوو. گەرمای كردبوو. ئىتر رۆزىشتىنەو بۆ (مۆرياس) بۆ كن (شىخ مەحمود). شىخ گەلى قسەى خۆشى ترى بۆ كردىن. بەلام چىرۆكىكى كوردى ژوو، كە زازايەك بۆى گىراپووه، بۆى گىرامەو. يەجگار كارىگەر بوو:

«دوو بەگزادەى ناموزا تىك ئەچن. يەككىيان ئەچى مال و ژنى ئەوى تريان ئەداتە دەست تورك و خۆى ئەكە بەيارىدەدەرى تورك. چونكە ئەمى كەيان لەو كاتەدا ھەلدى. كابرە بەشەر ئەتوانى ژن و مندالەكەى خۆى لە توركەكان بسىتتەو. ژنەكەيشى كچىك ئەبى نازەنەن كە ھىشتا نەچووبوو پەردەو. كابرە سوتىد ئەخوا. ئەلى: (ھەتا ئەم ناموزايەم نەكوژم - چونكە پەناى بردۆتە بەر تورك و مال و مندالى داووتە دەست ئەو - ناچمە پەردەو). پى ئەزانى كەوا ناموزاكەى لە شارىكى بچكۆلەدايە. بەخۆى و لەشكرىو ئەچىتە سەرى. كابرە خۆى ئەخزىتتە قەلايەكەو ئەمىش وازى لى ناھىتى ھەتا (۳۰) لەوان ئەكوژى. دوو رۆژ و سى رۆژى پى ئەچى ھەر واز ناھىتى. ناچار خەلكى شارەكە پەنا دەباتە بەر شىخىكى گەورە كە (۴۰۰) دەرۆشى ئەبى. شىخ دىت، تكاى لى ئەكا. كابرە ئەلى: (سوتىدەكە و خواردوومە، ھەتا نەمكوژن واز لە كوشتنى ناھىتم!). شىخەكە ئەلى: (وا من ئەچم دەرى ئەھىتم. تۆ تازايت دلى من بشكىنە). كابرە ئەلى: ئەو دوو كورم سەريان بىرە قسە ناكەم. بەلام ئەگەر بەسە دارەدا كراوم لە قسەى خۆم پەشيمان ناچەو. ھەر ئەى كوژم!). شىخەكە ئەچى ناموزاكەى لە قەلاكە دەرئەھىتى. كە ئەمان ئەبىيەن دەست ئەكەن بەدەستىرۆژى، شىخ ئەبىداتە بەر زاخۆ (پالۆكەى. ئەوان ھەر لە تەفەنگ ھاوتىشتن ناكەون. بەلام وا بەوھستايانە ئەيتەقەن، ھەموو زاخۆكەى شىخ كون ئەبى، (ناموزا) ئەكوژى، شىخ ھىچى لى ناھ! ئىنجا كابرە ئەلى: (ئىتر بەس!) خۆى ئەبىشا و ئەبىتۆ. لە پرسەيا چەند رۆژىك دائەنىشى. ئىنجا شايبەكەى گەورە بۆ پەردەچوونى خۆى پىك ئەھىتى. پاشان بەخۆى و دووسەد سوار و (۱۴) بار لىرەو ئەچىتە كن شىخ ھەموو پىشكەشى شىخ ئەكات! تا لەگەلى ناشت بىتەو. شىخ ھەرى ناگرى؟! ئەم چىرۆكە، ھەرچەندە، زۆرى خراوتە سەر، بەلام رەوشتى كوردان پىشان ئەدات، كە تا چ ئەندازەيەك بايەخ بە پروسوورى و سەربلندى ئەدەن.

لە مالى شىخ نامان خوارە. چايمان خوارەو. دەمەو ئىسوارە گەبىشتىنەو (بەرزنجە). لە دىيى (مۆرياس) و (قەلاى سرۆچك) دا، (كندرژار) كە بنى (كندرا)، ھانىيمان وردمان كرد و خستمانە جگەرەو. جگەرەكەى نەرم و بۆنخۆش كرد. (سرۆچك) لە ھەموو شوتىكيدا ئەوھى تيا دەست ئەكەو.

دىسانەو بەرزنجە

كە ھاتىنەو (بەرزنجە) ھىشتا رۆژ بلتد بوو. لە رىگا زۆر خوە (ئارەق) مان دەرەبوو. كەمەكى ماندوويش بوو. لەبەر ئەو ئەوى ئاوىكى ساردم كرد بەلەشما. لەشم پى سووك بوو. لەوى دەسم كرد بەنوسىنى يادنامەكەم ھەر ئەوئەندەم زانى (واھىتد ئەفەندى) ھاتەو (نورى) ىش لەوى بوو. چەند ميوانىكى ترىشان ھات.

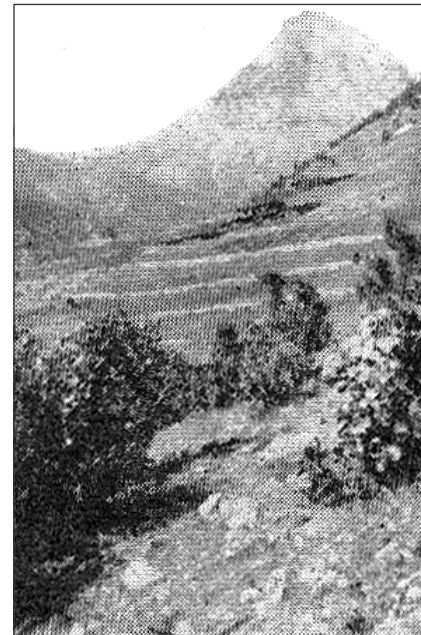
(نوسەر خۆى نامادە كردووه بۆ گەشت لە پشتىەو خانووەكانى بەرزنجە ديارن)

ئىتر ھەر بەقسەى خۆش رامانبوار، تا زەردەپەر. پاشان من و (ئىسماعىل ئەفەندى) ھەلكشاينە سەر تەوقەسەرى كىتو. سەراكە كرابووه. چوون سەيرمان كرد. يەجگار رىكويىك بوو. ھىشتا نەچووبوونە ناوى. بۆ ھاتنى (متصرف) يان دانابوو، كە تۆزى چوون بەو دىوا ئاخمان خواست: كاشكى لەو پىشيش بەويمان بزانيايە. رەزەكانى (ھەرأوى خواروو) تارايەكى زىپىنى رۆژيان بەسەرا كشاوو. كىتو گل سوروەكەى وەك گولزار رازاندبووه. دلى ھزار دلدارى ئەھىنايە جۆش. ئىتر بانگى شىوان بوو، ھاتىنە خوارى چوونە كن (رەشيد ئەفەندى كارگىر) بۆ شىو. لەوى نانىكى رەنگىمان خوارە. شەو ھەر لەگەل ميوانەكاندا رامانبوار ھەتا ساتى چوار.

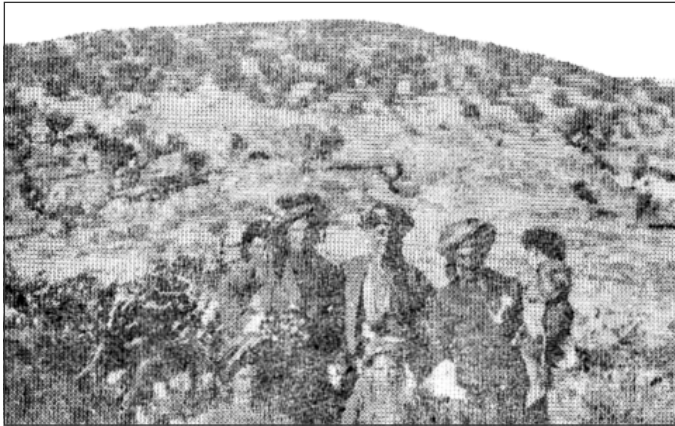
بەيانى كە چايمان خوارەو دەستى خانەخۆى و كارگىرمان گوشى، ئىنجا بەجوت لامان داھە سەر رىگای (ھەرأوى ژوو) كە گەبىشتىنەو ئەودىو كىتو كەو نزار و لالەزارى ئەو ناوھ دەرگەوت. چونكە لەو پىش ھەر كىتو رووتەكانى (بەرزنجە) مان دىبوو بەو بىنە دوو ئەوئەندە دلمان كرايەو. منىش بەفەرۆم ئەزانى كە لەو شوتە خۆشە بەبى لادان تىپەرىبىن. داوام لە ھاوپىكەم كرد: لەسەر كانى و ئاوىكى سارد و سازگار لاماندا. تىر و پر لەو ناوھ شىرىنەمان نۆشى. دوو سى لادىيى، نەدىو و نەناسراو، لە رەز و بىستانەكانەو تىر و شووتىيان بۆ ھىناين. گۆرانى كوردىشيان بۆ وتىن. ھەر لەو شوتەدا بامى و تەماتە و باينجان و پەموو و كالك و شووتى و ترۆزىشيان رواندبوو.

که له (بهرنجه) جولاین، مه به سمان چوونه (باساک) بوو. به نیوکات گه یشتینه (باساک). باساک دتیپه کی تازه بوو. هه مووی شهش سال نه نه بوو دروست کرابوو. ماله کانی له ژماره ی په نجه تیپه پربان نه نه کرد. له گه ل نه ویشا، باساک، دتیپه کی ری کویپیک و، خنجیلانه و جوانکیلاننه بوو له گه ل نه و ناوه که مه یشیدا که هه بیوو به کوششی (شیخ قادر) و (شیخ غه ربی) خاوه نیه وه، باساک هه موو که سیکی تیا نه ژیا تیا نه حمو ایه وه! بو ته ماشاگاه هه تا خوا حه زکا ره نگین بوو داری به پرو و مازوو، بیستان و ره ز و چنور، میتر غوزاریکی پیک هینا بوو. له ناو شاخی بلندی کوره کاژاو و لکه کانیدا پیاو هه ره حه ز نه کات، به بی دهنگی، له سه ر بانه که ی (شیخ قادر) یان له ناو باخچه که یدا، به سه ر که له به ردیکه وه، له کرده ی په روه ردگار، به رۆژان و به مانگان سه رنج بدا و وردیپته وه. نه وه سه یر!

بیتینه وه سه ر باسی به رو بوومی «باساک»: هه ره له تریی ره نگا وره نگه وه هه تا کاله ک و شووتی و کووله که و ته ماته و بامی و تووتن و سلق، هه رچی پیوستی دتیپه کی گه وره، به لکو شاریک بی تیا هه بوو و تیا په یدا نه بوو. هه تا سه به نی به یانی میوانداری به کی پیاوانه کرابین. (شیخ قادر) دره نگی په کی خست، نه گین نه ی بردینه ناو ره زی «چناره» وه ناگری بو ته کردینه وه و، گیسکی بو سه ر نه برین و، گوینه د و ناهنگی تا به یانی بو دانه مه زران دین. شه و ژور سه رما و نسرم بوو. کزه بایه کی سارد له شاخی

(به ماله کانی «باساک» وه، شاه کلای
شاخان، «کوره کاژاو» دهرچوه)

چاونه ندازیکی تری
باساک که (۱) شیخ قادر
و (۲) شیخ غه رب (۳)
نوسه ریشی تیا دیاره.

«کوره کاژاو» وه ته هاته خوارئ. له بهر نه وه ناگریکی نیله نیلمان کرده وه. له پر «شیخ نه حمه د» ی ناموزابان شه و باشی لی کردین. کابرا هه رچه نده به مسون ته هاته پیش چاو، به لام خاوه د ره وشت و کردویه کی پیاوانه بوو. باسی چه ته به تی خوی بو ته کردم. به لینی دامی هندی پوولی «دوایی» «شیخ مه حمودی گه وره» و هه ره شه نامه کانیم بو بنیترئ. نه گه ره هه مووم له بیر بجیتته وه هه رگیز نه وه م له بیر ناچیتته وه که «شیخ قادر» و «شیخ غه رب»، نه و چیرۆک و سه رگوزشته کوردیپه خۆشانه یان له ژیر ساباتی دیواخانه که یاندا، به رامبه ره بو نزار و لاله زاره بو ته گپرامه وه:

ورچه که

«کاکه حه مه»، باپییری باپییری نه م «شیخ قادر» ه به کی له سی کوره ی «شیخ عیسی» بووه، که پیاویکی زه بر به ده ست و نان بده بووه. جاریک له شگری عه جه م که هیرش ده هیننه سه ر «خاکی بابان» له سه رۆچکه وه، به خوی و چه ند سواریکه وه تا سه نه راوه دوویان دهنئ. له سه ر نه وه «سه رۆچک» له ده ست خویا نه هیلپته وه! به رو بوومی ناداته ده ست «نه حمه د پاشای بابان»!

نه حمه د پاشایش پیاویکی له سه رخۆ نه بی، نایه وی یه که و راست به سایه ی له شکره وه «شیخ کاکه حه مه» ته می بکا. هه ره به ناوی گالته و پیاوه تیپه وه خه ریکی ملکه چ پیکردنی نه بی.

جاریک له ته نگی بانگی شیواندا به خوی و هه شت سه د سواره وه به میوانی نه دا به سه ر «کاکه حه مه» دا، بو نه وه ی بی ده ستی و میوان رانه گرتنی پیشان بدات. «کاکه حه مه» له ماوه ی دوو سی کاتا نه وه نده نان و چیتشت بی نه گه یینئ بو نه سپه کانیشیان مریشک و پلاو نه خه نه ناو ناخوره کانیا نه وه؟! «نه حمه د پاشا» له مه دا سه رناکه وی. نه گه ری بو فیلکی ترا!

له وه ده مه دا له شاخی (کوره کاژاو) دا، ورچیک په یدا نه بی ری له هه موو هاتوچۆکه ری نه و دیه اتانه که

به بهر ده مهیا ئه پۆن ئه به سستیته وه. چه ند كه سێك ئه خوا و تێك ئه شكێتی. دێهاتیییه كان و ایان لێ دێ ناوێرن سهر له كۆن بكه نه دهروه. كار و فه زمانیان، هه موو په كی ئه كه وێ. (ئه حمه د پاشا) پێ ئه زانی به خۆی و چه ند سه د سواریك و تۆپ و تفه نكه وه پوو ئه كاته كۆره كاژاو، تا پێی لادیییه كان له و ورچه زه بر به ده سه ته رزگار بكا. ئینجا لیتره، (پاشا) داو بۆ (كاكه حه مه) ئه ئیتته وه.

بۆی ئه نووسێ كه بێته ئه و شوێنه پێكه وه راوی ئه و ورچه به دكرداره بكن. (كاكه حه مه) به خۆی و چه ند سواریكه وه ئه چیتته لای. به لام رێی (شیخ ماری) ی كۆری نادات كه خۆی بخاته ئه و داوه!. (شیخ ماری) یش كۆریكی زۆر لاوچاك و توانا و به هیز ئه ی. كه باوكی ئه روا به شه رمه زاری ئه زانی به ئیلتی باوكی به یی خۆی برواته ئه و راه. هه لئه سه ئ به ته نیا سواره پوو ئه كاته له شكری (ئه حمه د پاشا). له گه ل (كاكه حه مه) ئه بیینی دلی دانه خوری ئه لێ: (ئه و كۆره كه م له ده ست چوو!). له گه ل ئه و هیشدا به (ئه حمه د پاشا) ئه لێ: (بفه رمووێ كه س له سواره كانی ته فه نه كات. ماری كۆری ده چیتته مه یدانئ ئه و ورچه وه!) و ا رێك ئه كه وێ ورچه په یدا ئه ی. (شیخ ماری) بۆی ئه چیتته گۆرئ وه ده ست ئه كه ن به زۆران گرتن. ده مه تیکێ درێژ را ئه بوورئ. هه ردووك خوه (ئاره ق) ی ره ش و شین ده رئه دن. به لام هه ر ئه و ده مه ئه ی، هه ر ئه و نه و نه زانی و رچ ئه كه ویتته زه وئ (شیخ ماری) به سه ریه وه ئه ی، چوار په لی ئه به سستیته وه!. (ئه حمه د پاشا) دلیكی مه ردانئ ئه ی، له گه ل ئه و هیشدا كه دوژمن زاده یه كی خۆی، به چاوی خۆی، به سه ركه و توه بییه وه ئه بیینی، گه لئ دله شاد ئه ی، پاداشتیكی گران به (شیخ ماری) ئه دات!.

به رازه كه

دیسان داو داوی (ئه حمه د پاشا) به بۆ (كاكه حه مه) ی ئه ئیتته وه!. له ناو ئه و (شاره زوور) هیشدا به رازتیكی درنده په یدا ئه ی. رێ به هه زاران ئه گری. به سه دان گیانله بهر و پیساوان هه لئه دوی. (ئه حمه د پاشا) به خۆی و چه ند سه د سوار و تر و تفاقئ شه ره وه ده چیتته لای (بێستان سوور) وه. ده ئیری به شوین (كاكه حه مه) یشدا، (كاكه حه مه) ئامۆژگاری (شیخ ماری) ئه كات: نه یه ت. (شیخ ماری) ده نگ ناكات هه تا باوكی ئه روا. كاتیك ئه زانن له پاش باوكی، (شیخ ماری) یش به ته نیا سواره په یدا ئه ی. (كاكه حه مه) ئه م جاره، به ته واوه تی ده ست له كۆره كه ی ئه شوا. (ئه حمه د پاشا) هیوا ی و ئه ی، به رازه كه راوی (شیخ ماری) بكا و بالی (كاكه حه مه) بشكێ! به لام (پاشا) به هه له دا ئه چئ، چونكه ده ست و بازووی (شیخ ماری) له وا نه نابئ كه هیزی و رچ و به راز سستی بكا. (شیخ) به ده سه تی خۆی ئه ی، نایه لئ كه س ئه و به رازه بكوژی. ئه لئ: (جا چ هونه ریکێ تیا به به مه نده سواره ئه م به رازه به تۆپ و تفه نگ بكوژی. به خوا به زۆرانبازی نه ی نای كوژم!. ئه مه ئه لئ و ده سه ته جئ له ئه سه كه ی باز ئه داته خواره وه. فه ره نجیییه ك به ده سه تی چه په وه، و شیریکیش به ده سه تی راسته وه ئه گری و به ره و رووی به رازه كه ئه چئ. به رازه كه ئه بیینی هه لئه تی بۆ ده با. شفه ره یك بۆ (شیخ ماری) دانه و هیشینی.

(شیخ) فه ره نجیییه كه ی ئه داته بهر. شفه ره كه ی به فه ره نجیییه كه دا ئه چئ. هه تا به رازه كه خه ریکێ شفه

ده ره ئینانه وه ئه ی له فه ره نجیییه كه، (شیخ) شیریکێ لئ ئه دا هه ر چوار په لی ئه په رینئ. به رازه كه ئه كه وێ. (شیخ) به یده سه تی ئه كا. ئه ییاته كن (ئه حمه د پاشا). (پاشا) دیسانه وه پاداشتیكی گه وه ری تری پێ ئه به خشیته وه!.

وه نده رینه ۱۹۳۲/۹/۶

(۶)

به یانی هه رسیکیان له گه ل دوانی كه ی (باساك) یدا چوینه (وه نده رینه). رێگا كه مان به ناو دار به روو و ره زا ئه رۆیشت.

له بهر ئه وه گه رما كاری لئ نه كردین. ئه و شاخانه ی ئه مانه بری، هه موو په لوپۆی شاخی (كۆره كاژاو) بوون. ئیتر شوین كه ی له وا نه نه بوو پیسا به یی دهنگی پروا به رپوه. له بهر ئه وه كه وتینه گۆرانی وتن. (شیخ سمایل) گۆرانی لادییانه، منبش هی خوتندنگا، كۆره كه ی كه یش به ناوازیكی خۆشه وه، ئه و كێو و كه ژ و دۆلی چیا به مان پر كردبوو. تا و تاو منبش ئه گه رام بۆ قسه ی خۆش تا ئه وانی پێ دلخۆش بكم. زۆرمان به م ته رحه به سه ر برد. ده مه و نیوه رۆ گه یشتینه (وه نده رینه). ئیره یش دیی شیخان بوو، (شیخ نه جیبی شیخ عه لی ده ره مه یانه) ی به سه ره وه بوو. باوكی ئه و (شیخ سمایل) ه بوو، كه له گه لمان بوو. به رته نگ و تاریكی ما، له ما ل لامان نه دا. (شیخ نه جیب) بر دینییه بن دارگۆتیزیکه وه. كه پشته وه ی باخچه یه كی گولی ره نگا وره نگ بوو. ته نیشته كانی ریزیک چنار و چنور بوو. به رده مه كه یشی شوینكی فراوان بوو. به ره ز و به هه موو ره نگه دارتیك به رداره وه جوان بووبوو. چوار لاه ی به شاه كلای (كۆره كاژاو) و باسكه كانی ته نرابوو. ئه و شوینه. به لای منه وه، هه موو شوینه كانی تری سرۆچكی ئه هینا... چونكه دارگۆتیز و چناره كانی به شه ما ل و كزه با ی كۆره كاژاو باوه شینیان ئه كردین. رهنگی كه سك و سووری شاخه كه و دامپنه كانی، بێجگه له وه ئه و تارا زیری نه ی كه رۆژ به سه ر و پۆته لاکێ شاخه كان و داره كانیان دا بوو، به ته رحئ ئه و شوینه ی دلگیر كردبوو، ناخمان ئه خوارد كه ئه و چه ند رۆژه ئه و شوینه مان نه ناسی بوو. (شیخ نه جیب) هات، هه موو له به ری هه لسا ی، پیاوێك بوو باریکه لانه و كه له گه ت. ده موچاویكی درێژكۆله و چرچ و لۆجدارئ هه بوو. ریشكی ماش و برنجیشی هه بوو. به لام له گه ل ئه مه یشدا به ته رحیکێ وامان له گه ل ئه و دا، وه كو هاوده می چه ند سا له بووبین به یه كه وه وابوو. ئه و ده موچاوه ی كه چه رخی چه پ گه رد به و ده رده ی بر دبوو، له گه لماندا به ته رحیک ئه كرا یه وه، «شیخ نه جیب» وه ك گولیکێ گه شاره ئه جووه دلمانه وه. بۆ له میوانداری خۆی و كۆره كانی مه پرسه. له و نان و میوه جوان و رهنگینانه ی مه كۆله ره وه، بزانه خۆی چۆن پیاوێك بوو؟! كه قسه ی ئه كرد ئه وه مان له بیر ئه چوو وه كه له بهر ده م لادیییه ك دا بووین، خۆمان له به رده م پیاوێكی مه ند و زرنگی چاكدا ئه دی، كه ده ردی (كورد) و (كوردستان) ی به ته واوه تی بۆ ده ركه وتیوو. ئه یه ویست سا رپژی بكات. به لام بئ ده ستی نه ی ئه هیشته دلی خۆی به جئ بئینی. هاواری بوو: بۆچی خوتندنگا یه كی پیشه سازی و كشتوكال له (سلیمانی) دا ناكاته وه؟. تاكو (كورد) فیری چانن و كرمی ناو ریشم به خیتو كردن و دروست كردنی

ماوهد و بهرهمهیتانی شه‌کر و رواندنی داری چا... بی. هاواری بوو له ده‌ست بلاوونووه‌ی شه‌کر و چا و ماوهد و کله‌یله‌ی ترکه بیگانگان له‌ناو کوردستاندا نه‌یان فرۆشتن.

نه‌یگوت: «نهمه به‌یارمه‌تی میبری و ده‌ست و بازووی خوینده‌واران پیک دیت. نیمه نه‌شی بو نه‌وه بگه‌رتین هیچ له نه‌وروپایی و بیگانانی نه‌کړین. نه‌شی شتیکی وا بدوژینه‌وه که جیتی چا بگرتنه‌وه. چه‌وندەر پروتین بو شه‌کر دروستکردن ماکینه‌ی چین و رست و کتلان و چاندن به‌یتین بو خاکه‌که‌مان تا نه‌وی هم‌مانه به‌کاری به‌یتین، خۆمانی پی به‌ختو بکه‌ین، دوژمنی بیگانگی پی رووت بکه‌ینه‌وه!».

پاش نیوه‌رۆکی دره‌نگ چوینه‌ی رز و باخه‌کان. هم‌موو رهنکه‌ی ترتیه‌کمان چا و پی که‌وت. هه‌لووژه و هم‌رمیشمان به‌دی کرد. (وه‌ندرتنه) هیچی سه‌یر نیسه، ناوکه‌ی نه‌بی. هینده سارده‌ی تری تی ده‌خری شق نه‌با! تهنانه‌ت نه‌لین مه‌رتیکی تیا ما‌بووه‌وه ته‌قاندبووی. له‌وی به‌وه به‌رزیبه‌وه گه‌لی سه‌یری نه‌وه ته‌ماشگاهه رهنگینه‌مان کرد. گه‌لی چیرۆک گتیرایه‌وه. به‌جوانم زانی نه‌مه‌یان لئ بگتیرمه‌وه:

نه‌فغانیبه‌کان

(شیخ سمایل) وتی: ئا لیره‌دا بوین - ده‌ستی کیشا بو مزگه‌وته‌که‌ی وه‌نده‌رتنه - کابرایه‌کی تنه‌گه زلی میزهر به‌سه‌ر به‌خۆی و کولیک و گۆچانیکه‌وه په‌هه‌له‌داوان هات. نیمه‌یش به‌فارس‌ی پیمان وت: (فهرموو). وتی: «دانانیشم هه‌تا نه‌تیرن هاوړتیکانی که‌یشم نه‌دوژنه‌وه. نیمه‌ش شه‌ش که‌س بوین، پیکه‌وه. هه‌ریه‌که‌مان به‌لایه‌کدا رۆیشت ئا و بدوژینه‌وه» نیمه‌یش ناردمان به‌دوو‌یاندنا هه‌ر پینجه‌که‌ی که‌یامان گرد کرده‌وه و ئیوارئ و دوو رۆژی تریش میوانداریبه‌کی زۆرمان کردن. لیمان پرسین، وتیان: «نیمه‌گه‌شت ده‌که‌ین، بو گیای به‌هادار نه‌گه‌رتین. بیکه‌ین به‌ (نه‌کسیر)، بو داووده‌رمان و زیر و زیو. نه‌م شاخی (کوره‌کاژاو)، وه‌کو بیستوومانه‌ ته‌رحه‌ گیایه‌کی هه‌یه به‌شه‌وه وه‌که‌گه‌وه‌هه‌ر نه‌دره‌وشیتنه‌وه. به‌رۆژ ده‌ر ناکه‌وی. (گیا هه‌رجن‌ای پی نه‌لین. پیاو که‌ خۆی هه‌لی که‌ندی نه‌مړئ. له‌به‌ر نه‌وه یه‌نن گیسکیک به‌پنجه‌که‌یه‌وه نه‌به‌ستینه‌وه. له‌ دووره‌وه نه‌وه گیسکه‌ به‌ر به‌رد نه‌ده‌ین. هه‌تا گیایه‌که‌ له‌ین هه‌لته‌که‌نئ. ئیتر گیسکه‌که‌ نه‌مړئ، نیمه‌ش گیایه‌که‌ پوخته‌ نه‌که‌ین و بو کار و فه‌رمانی خۆمانی به‌کار نه‌هین!».

بو به‌یانی داوای براکه‌می کرد که‌ له‌گه‌ل‌یا بچی بو سه‌ر کوره‌کاژاو، به‌لام نیمه‌ مه‌ترسیمان لئ نه‌کردن، باش بوو به‌سایه‌ی خواره‌وه هه‌تا براکه‌م له‌ به‌رنجه‌وه هاته‌وه، نه‌وان ئارامیان نه‌گرت، لیمان داچوون بو دیته‌هاتنه‌کانی تر. تومز نه‌مانه مه‌به‌ستتیک خرایان هه‌بوو، له‌به‌ر نه‌وه له‌هه‌ر لایه‌ک داوای پیاویان کردبوو نه‌یان دا‌بوونئ. ئیتر خوا وای ریک‌خست لانه‌ده‌نه‌ دی (زتیبه). کوری کویخاکه‌ به‌ناوای میوانداریبه‌وه دل‌بان ناشکینئ به‌ته‌نیا سواره نه‌چیتنه‌ سه‌ر شاخی (زتیبه)، له‌وی نه‌فغانیبه‌کان به‌هه‌ر شه‌شبان نه‌یگر و نه‌یخنکین! سه‌ره‌وه ژیر به‌داریکا هه‌لی نه‌واسن! ناگرتیکی نیله‌ نیلی له‌ژیردا نه‌که‌نه‌وه. بو نه‌وه‌ی پیوی له‌شی بتوتنه‌وه تک تک رۆنه‌که‌ی بکه‌ویتنه‌ خواره‌وه، نه‌وانیش کۆی بکه‌نه‌وه. بام لیره‌ نه‌مان به‌جئ به‌یتین. بینه‌ سه‌ر باسی کویخا.

«کویخای زتیبه که‌ له‌ شار نه‌گه‌رتنه‌وه باسی کوره‌که‌ی بو نه‌گتیرنه‌وه هه‌ر به‌وه به‌خۆی و چه‌ند

سوارتیکه‌وه پی شونئی نه‌فغانیبه‌کان هه‌لته‌گرئ و روو نه‌کاته شاخه‌که‌ی زتیبه. تا به‌یانی نه‌سوورینه‌وه هیچ نابین. به‌ناهیکی سه‌رد و لیتوکی به‌گه‌رده‌وه بو قورپیتوان، به‌ره‌نجه‌رۆی له‌ شاخه‌که‌وه دینه‌ خواره‌وه، بو مالله‌وه. خوا و راستان نه‌وه به‌دخو‌ازانه‌یان دیتنه‌ ری. که‌ له‌ دوور ته‌ماشاش نه‌که‌ن دووکه‌لیک دیار نه‌بی. نه‌چن به‌پیریبه‌وه که‌ نه‌بین نه‌وا شه‌ش نه‌فغانیبه‌که‌ن ناگریان کردوته‌وه. کوره‌که‌ش سه‌ره‌ونخوون هه‌لو‌اسراوه‌ته سه‌ر ناگره‌که! جارئ هه‌ر له‌ دووره‌وه ده‌سرپرتیک نه‌که‌ن دوانیان لئ نه‌کوژن. نه‌چنه سه‌ریان نه‌وانیش چوار په‌ل نه‌به‌ستنه‌وه، دوونیان نه‌تیرن بو شار بو‌بال‌بازخانه. دووانه‌که‌ی تریشبان نه‌به‌نه مالله‌وه. هه‌ر رۆژ کوتیک گۆشتیان لئ نه‌برن، هه‌تا نه‌مرن!».

ئیتتر هه‌ر نه‌وه سارده‌ له‌وی ماینه‌وه. به‌یانی به‌جوته‌ به‌ره‌و شار چوینه‌وه بو (سلیمانی).

سرۆچکم چۆن دی ۱۹۳۲/۹/۷

(سرۆچک) یه‌که‌ به‌شی چوار لای سلیمانیبه‌. ده‌راوی به‌شیکه‌ی گه‌وره‌ی خاکه‌که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی سرۆچکه‌وه دینه‌ ده‌ری. سرۆچک به‌کۆمه‌ل دیته‌هاتنه‌کانیبه‌وه تیکرا به‌ده‌ست کورانی (شیخ عیسا) و (شیخ موسا) وه‌ بوو. (شیخ عیسا) نزیکه‌ی (۸۰۰) سال له‌مه‌وه‌یه‌ر پیتش پیتی که‌وتبووه سرۆچکه‌وه. ئیتتر له‌و ساوه‌ه‌چ به‌روبوومی بو میبری ده‌ستکه‌وتوه به‌ره‌و رووی نه‌وه شیکه‌نئی

کردوته‌وه. دیته‌هاتنه‌کانی پرن. خانووه‌کانی دوو نه‌وین، شپوه‌یه‌کی سه‌یریان هه‌یه. تۆزئ له‌ هی (سلیمانی) دووره‌هه‌ردیبه‌، یه‌کئ، یان گه‌لیک له‌و شیکه‌خانه سه‌رداری نه‌کات. هه‌تا چوار سال له‌مه‌وپیتش لادیبه‌کان به‌ده‌ست زۆر و سته‌می نه‌وه شیکه‌خانه‌وه تازاریان نه‌چیتش. نه‌وه شیکه‌خانه‌ی له‌ده‌می (بابان)ه‌ کانداه‌ ده‌ستیان سه‌ندبوو، یاخی بوو بوون.

(سرۆچک) له‌گه‌ل‌ ئاوه‌میشیدا تووتنیکه‌ی بيشوماری چاک لئ نه‌کړئ. بیکه‌که‌ له‌وه، هه‌موو رهنکه سه‌وزه‌وات و دار و دره‌ختیکه‌ی تیا نه‌چیندږئ. خۆ تری و هه‌رمئ و هه‌لووژه‌ی هه‌ر باس ناکړئ بو زۆری. نیوه‌ی میوه‌هاتی شاری (سلیمانی) له‌ سرۆچکه‌وه دیت. تهنانه‌ت جیتی وای هه‌یه تریکه‌ی به‌ر ده‌می به‌فرابین نه‌که‌وی!

سرۆچک له‌ ته‌ماشگاه و ئا و باریشدا هه‌ر ده‌وله‌مه‌نده. شاخی کوره‌کاژاو که‌ هه‌ر له‌ شاه کلاویک نه‌کات، له‌ ناوه‌راستیدا بلند بوته‌وه. نه‌م شاخه‌ به‌ته‌رحیکه‌ی وا زه‌ویبه‌که‌ی به‌پیت کردووه له‌ دووره‌وه بستیک زه‌وی رووت به‌گران به‌رچاوه‌ نه‌که‌وی.

له‌به‌ر شیرینی و رهنگینی کوره‌کاژاو به‌سه‌رتینی (بابان)ه‌کان و شیکه‌ ده‌ستداره‌کانی (سلیمانی) و پیاوه‌گه‌وره‌کانیان سه‌یرانگه‌یکه‌ی یه‌جگار گه‌وره‌ بووه. هینده به‌رزه، هه‌موو شاره‌کانی چوار لای سلیمانی لیوه‌ دیاره. به‌هاران که‌ ته‌رزه نه‌بارئ (کوره‌کاژاو) به‌ (مانگه‌شه‌وه)، که‌ مرواریبه‌کی خوارده‌ نه‌بریسکیتنه‌وه. له‌ به‌هاردا گژ و گول و گیا به‌ته‌رحیکه‌ی لئ نه‌کا، نه‌ مه‌ل نه‌میتئ، نه‌ گیانله‌به‌ر، نه‌

کامیل

ئەو بوو پار که هیشتا شیخ مەحمود خۆی ئەدابوو بە دەستەوه، مەحمود جەودەت و حامیدی برای له شیخ تەکانەوه و خۆی دایە دەست ئەو حکومەتە ی له دەست زۆری هەرایان کردبوو. بەلام کامیل هەر خۆی ئەدا بە دەستەوه، هەردەمه له هەرد و شیوێکدا خۆی دەشاردەوه، هەتا ئەم حەلە:

که فەیسەل پاشای عێراق چوو پێنجوین هەر بەو تەرە مابوو، ئەمجارە هاتبوو ناو خێوێ تەکە ی فەیسەل، خۆی هاویشتبوو بارەگای ئەو (؟)، ئەویش لێی خۆش بوو.

فەیسەل ئەمجارە له هەلسان و دانیشتنیدا گەلێ کەسی له خۆی دلێه شاند. کوردەواری ناو شار و دێهاتییهکان بەجاریک دل شکستە بوون، لەسەر ئەو شدا (۱۲) هەزار روپیە له کیس بەلەدیە ی قوربەسەر چوو، لەسەر ئەو شدا خەریکە چەند دێیک لەو ناو دەشتی قزڵجەیدا دەکری.

بەم بۆنە یەو ئەزایەتی پیاویکی چایچی کورد دەگێرنەوه، لەناو چوار باغی پێنجویندا (فەیسەل) بەشە زەویەکی جوان دێتە پێش چاو، بەجگەر دلێ دەگێری، (ئەمەین)، چایچییه کە بانگی دەکا هەرچەندە له گەلێدا دەکا و دەکوژی ئەمەین پێی نافرۆشی... فەیسەل بۆی دەکا بەسەد لیرە ی زەرد، بەساردییه کەوه دەلێ: «ئە نە نایفرۆشم!...».

.....
.....

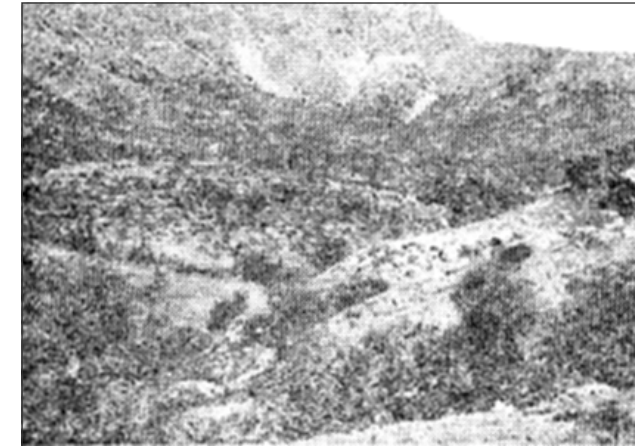
(زۆر بەداخەوه، لێرەدا دەفتەرە کە لەوه دەچێ پێنج شەش پەردی لێ کرابیتتەوه، بۆیە پاشماوە ی ئەو پەردە دراوانە بەدەرزێ ناوەراستی دەفتەرە کەوه ماوه، ئەو شێ ماوەتەوه تەنیا پەردە نیویکە و ئاوا دەست پێ دەکا: (أ.ب):

... شەو، هەر کەسە لەمائی خۆی نوستوو ئاگای له هیچ نییە، لافاو له گۆیژە بە هاژە هاژە هاتۆتە خوارەوه. ئیتر ئەو خانوو و رای داوه، منالە و بەسەر بیتشکەوه بردویتی، بازار و دووکانە تیک و مەکانی داوه، قەیسەری نەقیبی شکاندوو چوو تە ژووڕەوه هەرچی شەکر و چا و کووتال بوو بەجاری بەناو ئەو هەموو کۆلانانە ی دەرگەزێن و سەر شەقامدا راپێچی کردوو تە شیوێکانی خوار جوولەکانەوه.

ئاو بەتەرحیک بوو تا بالا پیاویک ئەو خانووانە ی گەردکی گۆیژە و لای مزگەوتی گەوره و مەلکەندی پێ کردوو. لەو نیو شەوهدا قیژ و هوری دایکی رۆلە خنکاوان و زریکە ی مندالان بەدەم ئاوهوه، قور پێوانی مال کاول بووان گۆی پیاوی کەر کردوو.

قور و چلپاوی ناو بازار و دووکانان تا سێ رۆژ پاک کراوتەوه، له مەدا گەلێ مالتویران بوو، گەلێ کەس نابوت بوو، گەلێکیش بێ رۆلە و دایک و باوک و خوشک و برا مایەوه!!

ئەو زیانە ی بەراورد کراوه دلێن له ۳۰ هەزار دینار کەمتر نییە، کاری کۆمەلێ (هیلالی ئەحمەری) ی بەغدا راست بێ، گەیشتن بەهاوارباند و چوونە سلیمانی ۲۵۰ دیناریان دابەش کرد بەسەرباندا و ۲۰

له وەندەریتەوه وینە ی شاخی رەنگینی کورەکاژاو گیراوه

پیاوان، دلێان نەخروشی و، کەمەندکیش نەبن و، نەچرین و، گۆرانی نەلێن و شەو و رۆژیش لەویدا نەکەنەوه. بێجگە لەمە (کورەکاژاو) هەموو رەنگە گیایەکی بەهاری کیمیایی هەبە. خۆ گیانلەبەران هەر باس ناکری کە چەند لەویدان. پەل و پۆکانی (کورەکاژاو) کە هەموو سەرۆچک ئەگرەنەوه له هەرچی دار هەبە بەسەربانەوه یە. داری گۆیژ، قەزوان، باسقەندە، هەلووژە، بەلالووک، گیتلاس، پێواس، هەرمی، بەهی، تری... هەموو تەرە دارێکی تیا یە، کە گیرفانی لادێییەکان پێ ئەکەن له پوول و پارە. ئەم شوێنە خۆشە کاری کردۆتە رەوشتی سەرۆچکییهکان. شیخەکان و لادێییەکانی تریش هەتا خوا حەز بکا، جوامیر و توانا و لەش سووکن. کە ئەچیتە مالتیان سەریان له ریتایە. بەگەوره و بچوو کەوه میوانداریت ئەکەن. خۆ بەزم و ئاهەنگی شیخانێ ئەوێ هەر باس ناکری. زۆریان دلته و دلکراوه و گۆرانیبیژن.

ئەم شاخە بەرزە لووتی هەموویشیانی بلند کردۆتەوه. له ئازایەتیدا بێ هاوتان. له شەرا شیرن. له سواری و تەفەنگ ئاگردان و خۆ بەکوشتندا دلێرن. بەکۆمەل بیریکی پاک و خاوتنیان هەبە. هەموو شتیکی راست و رەوان پەسەند ئەکەن. (نیشتمانی کورد) یان خۆش ئەوێ. حەز بەبەرزێ خاکەکیان ئەکەن. قینیان له هەموو بێگانە بەکە. ئارەزووی شت دروستکردن و خویندن و چاندنیان زۆرە.

(شاگر فەتاح)

(شاگردێکی خویندنگای بلندی پڕومانا له لوینان)

۱۹۳۲/۹/۷

دیناری که شیان له به عدا له ملا و له ولا بۆ کۆکردنه وه، ئەگین گەلی گیانی که دهبرایه وه ئاسمان!...^(۱) قوتابییەکانی به عدا: منبیش له به عدا له قوتابییە کوردەکان چوار دینار و سێ سەد فلسم بۆ کۆکردنه وه و به سایه ی ئەو کۆمه له وه بۆم ره وانه کردن بۆ سلیمانی. ناویشیانم له رۆژنامه کاندای نووسی تا برا کوردەکانی که شمان بینه جۆش، ئەوانیش شتی کۆ بکه نه وه و بینین.

تەمسیل

که هاتمه وه سلیمانی قوتابییەکانی قوتابخانه ی سانهوی خەریکی تەمسیلی (سه لاهه دینی گه وه) بوون، توانیان له (۱۵) ی مانگی رۆژوودا به شپوه یه کی جوان ده ری بینن. منبیش به سایه ی شه وگاری درێژی ئەم مانگه وه توانیم کۆمه لێکی (۲۰) که سی له دهسته ی براکام ریکخه م، ئیتر هه موو شه ویک له شویتیک گرد ئەبوینه وه به یاری و گه مه و قسه ی خۆشه وه خۆمان خەریک ده کرد، پاشان (بۆ که لکی لیقه و ماوانی لافاو) توانیم بیانیه تیمه وه سه ر ئەوه ی کۆمه لێکی تەمسیلی له و چەند که سه ر پیک بخه یین. به راستی هه موو به مه ردا نه هاتنه پێشه وه، هه تاکو له ناچه ی شه ش رۆژدا یه کێکیان موسته فا سائیب توانی دوو چیرۆک له زمانی بێگانه وه بگۆرێته سه ر کوردی و دابه شی کا به سه ر ئەوانه دا که یارییه که ده که ن. منبیش چیرۆکیکی پیکه نینی (۱۸) لاپه ره ییم ریکخست.

(۱) له مانگی تشرینی دووه می ۱۹۳۲ لافاو پیک له شاری سلیمانی رووی دا، به لام وه ک سه رچاوه کان ده لێن زبانی مالی زۆر داوه و زبانی گیانی نه بووه.

هه ره به م ناسۆره وه هه مدی ساحبقران هه لبه ستیکی داناوه و ده لی:

سالتی جارێ هه ره ئه بێ ئەم شاره بێته مه زبه له
یا به بۆمبـا، یا به ئاگر، یا به بارانی په له
بۆچی بوو بته مه سخه ره ی ئه رز و سه ما ئە ی مه مه له که ت
بۆچی بوو بته مه عه ره زی ئافات و فیتنه و وه له وه
خه لقی وه ک تینووی به راو ن بۆ ئه ی باران که چی
به و ئه بارانه ئیمه ت خسته ئەم مه رگه مه له
یا به حالی ئیمه گریا گۆیژه فرمیسیکی به خوړ
هات و لیشاوی سلیمانی که خسته زه له له
ئەم برینانه زه مانه هه ره ده بێ سا رێژی کا
(هه مدی) ئەما بۆ ئەمه ش پێویسته : سه عی و هه وه سه له

بۆ زیاتر بره وانه:

ا- دیوانی هه مدی، چاپی ۱۹۵۷، ل ۱۰۴-۱۰۵.

ب- ئەکره می هه محمود سالت ره شه: شاری سلیمانی - ده زگای رۆشنییری و بلا کوردنه وه ی کوردی - به عدا ۱۹۸۹، ل ۳۲۹.

هه موو داماننا که شه وی جه ژن ده ست پێ بکه یین، هیوامان وا بوو که هێچ نه بێ سێ سه د روه یه یه ک کۆ بکه ینه وه، بۆ ئەو هه ژارانه. به لام (واحید مه جید) ناو مامۆستا یه کی ترسۆک بوو، بووه خۆره و چووه گیانی مامۆستاکانی تره وه، هه رچه ند هه ولتمان دا له که سه نه ترسن و بیکه ن؛ چونکی بۆ ولاته قوربه سه ره که یانه، گوتیان نه گرت... هه ره ئەوه نده ت زانی ئەوانی که ییش پێیان زانی، کۆمه ل سارد بووه وه، موسته فاش ئەوی نووسی بووی له داخا دراندی، به سایه ی چەند به دپیکه وه تەمسیل تیکچوو، ئەو چەند هه ژار و به سه زمانه ش له ژیا نه وه بێ به ش کران!!

شاکر فه تاح

یه کێ له قوتابییانی بیعه سه ی هه نده سه

بۆ ئینگلیته را دوایی سال^(۱)

هه رچه ند نه یه کی نۆ مانگ له (فه له ستین) و (لوینان) دا مامه وه بۆ خوێندنی زمانی ئینگلیزی^(۲)، به لام هه رچی ئه رک و ئازار و نه خۆشیه که له (به عدا) تووش بوو بوو له بیرم چووه وه. له به عدا دا که هه رگیز نه ندروستیم به خۆمه وه نه ده دی، له (فه له ستین) و (لوینان) دا گه یشته مه ئەوه یه ته ندروستی و ئازادی و کامه رانی. ئەمه ییش هه ره له به ره ئەوه نه بوو که ئاو و با ی هه واری نوێم له هی کۆنم چاکتر بوو، هه روه ها له به ره ئەوه ییش بوو، که لێره دا هه ستم به سه ره به ستی و ئازادی و چێژکه ی جوانی و پێشکه وتن و کامه رانی ده کرد. خۆ سه روشته که ییش له وێ بوه ستی که سه رتا پا له سه روشتی کوردستانی ره نگینی ده کرد. داخه که م به هۆی گێژه له وه که ی زرنگ کاری (السیاسه) یه وه ناردن (بعشه) که م له ده ست چوو! کاربه ده ستانی نوێ زۆردارییه کی زۆریان له من، به لکو له هه موو کورده واری کرد! وه ک له وه پێش بریار درا بوو، نه تیرام بۆ زانکۆی (ئوکسفۆرد و که مبردج). هه ره هه ول و ته قه لایه که م دا بۆ چوونه ئەوروپا به فیه ره چوو^(۳)!. سالتیکی تریشم له ده ست چوو! بۆ سالتی سیه م ناچار بووم چوومه (زانستگای ماف)^(۴).

له به عدا هه ره سێ سالتی که م به سه رفرازیه وه برده سه ر. به لام خه م و خه فه تی رۆژگار و ئه رک و ماندوو بوونی خوێندن دیسانه وه کز و لاواز و بێ هیزی کردمه وه!. گه لیک جار له تاو ئاواره یی و ئازاری کاره سات، ده ردی دلێ خۆم به گریان سا رێژ ده کرد! جیهان له به رچاوم تاریک بوو بوو. نه م ده زانی له ژیا ندا ئەمه نده فرۆفیتل بازی و چا و ورا و زۆرداری و به دخوویی هه یه. له گه ل ئەمه ییشدا، هه ستم ده کرد به چاکه ی

(۱) هه تا ئێره له ده فته ری (یادنامه کانی سالتی ۱۹۳۲) دا به و دوای ئەمه دێینه وه سه ر ده سنوسه که ی (ئاوێنه ی ژینم ۱۹۸۸).

(۲) مامۆستا له ده فته ره ده سنوسه که ی ئەو کاته یدا ده لێ: «... مامه وه بۆ مه تریکۆلێشن».

(۳) وه ک ده رده که وێ ئەو سالتی خوێندنی له (بروما یا) له لوینان وه ک (ته هید) یک وا بووه که زمانی ئینگلیزی فیه ریبی و دواتر بینینی بۆ به ریتانیا - ئوکسفۆرد، به لام به هۆی باری سیاسییه وه ناردنه که ی چاوی لێ پۆشراوه. جا روونی ناکاته وه ئەو باری سیاسییه په یوه ندی به خۆدی خۆیه وه بووه یان به ره وه شی گشتی دنیا وه؟

(۴) مه به ستی کۆلیجی یاسا، - قانون، حقو ق-ه.

خەم و خەفەت و ئەرك و ئازاری كارەسات. تەماشام كرد وەك مامۆستایەکی زرنگ و كارگوزار فیزی (پراستی ژیان) دەكەن. هەرەها فیزی زۆرانبازی و بەرهنگاری کردنی زۆرداری و نەخۆشی و هەژاری و نەخۆتندەواریم دەكەن لەناو (كوردەواری) دا. لەم دوو سێ ساڵەدا چ بەوتار، چ بەنووسراو، لە چاپکراو و چاپ نەكرا، و، گەلێك بەرهمی و پێژیم بۆ پێك هینرا. لە شوێنیکی تردا بەدرێژی باس دەکړین. ئەم بەرهمانە و هەندیک فەرمانی تر، لەگەڵ پێگەیاندا خۆمدا ترووسکاییه کی هیوایان لە تاریکی دڵدا داگیرساندبوو. جاروبار ژیانم بەخۆشییەوه دەهاتە پێش چاو، بەتال و شیرینیەوه. زۆر جاریش تەنگوچەلمەمی تەندروستیم دەخستیم پشم و قین و رقەوه، دەخستیم دۆزمنایەتییهوه، هەلەمی گەوره گەورە، پێ دەکردم، کە زۆر دور بوون لە من بوەشیتەوه... لەمەدا زۆرتر رقم لە خۆم دەبوووه خەفەتم دەخوارد بۆ خۆم کە ماوهم دەدا خەفەت بمخوا!... لێرەوه هەستم بەخۆم کرد: هەرەك تەندروستیم لە دەست چوو، بەهۆی ئەندازە نەگرتنەوه^(۱) لە میانی (ئەرك) و (ماندوو و حەسانەوه) دا، هەرەها ئازامی گیانیشم لە دەست چوو بەهۆی نەمانی (خۆشەویستی) یهوه لە دڵدا!... ئینجا لەسەر ئەم دوو بنچینهیه چارە (لەش) و (گیان) ی خۆم دەکرد!... بەلام سالانی بەسەردا تێپەری ئینجا چومەوه سەر دۆخی جارن!.

سالیکی سەیر

لە سالی ۱۹۳۳م سەیرترم نەدیوه! سالیکی پر کەیف، سالیکی پر ئازار. سالیکی بێ فرمان، سالیکی کاروباردار. سالیکی بێ قوتابخانە، سالیکی پر خوتندن و بێ خوتندن! خۆشی و دلگەشی، ناخۆشی و دلتنەگی، سەرسوکی و ئەرك گرانی، ژینی کۆمەلی و رابواردنی تەنبايي، هیوا و رەنجەرۆیی، هەمووی لەم ساڵەدا بۆ من کۆبوو بوووه. گاهێ لە ژوورێکی چوار لا گیراوی دوو کەلدا بچووی رەشدا، خۆشییەکم هەبوو کەس نەیبوو، جاری واش هەیه لە گولزارێکی نەشەبەخشی خۆشی دەرا، بەدلتنەگی و ماتی سات بەسات و کات بەکاتم رانهواردا!! لەگەڵ ئەوهشا سەر ئازادی ئەوهم کە توانیم کەمەکی بۆ ولاتەکم بکۆشم. سوپاس بۆ خوا.

مانگی پۆژوو

کە لە تاقیکردنەوهی مەتریکولیشن بوومەوه هاتەوه سلیمانی. بەراستی هاوێ دلسۆزەکانم، رەئووف ئەمین، جەلال محەمەد، ئەحمەد عارف... ئەمەندە بەدەوروپشتما هاتن، هیندە بەدلی من بزوتنەوه پۆژ و شەوم بەهەناسەیهک لێ دەریشت. سلیمانی شتی وای تیا نییه کە پیاو خەریک کا و پێوهی رابووی لەبەر ئەوه بیرم لەوه ئەکردهوه لەم هاوهدمانە کۆمەلێک رێک خەم هەموو دەم پێکەوه بین ئیش و ئازاری بێ کاری روومان تێ نەکا!.

(۱) بەهۆی ئەندازە نەگرتنەوه: بەهۆی لەنگەر نەگرتنەوه لە نێوان....

شەویک، شەش حەوتییکیان بانگ کرده مالهوه تا سەعات چوار و پینچ بەقسەمی خۆش و گالتە و یاریی رامان بوارد. تومەز ئەوانیش ئەمەیان بەدل بوو ئیتر کۆبوونەوه وای لێ هات هەر شەوه بەرێکوییکی لە مالی براپەك کۆ ئەبووینەوه. کۆمەل تا ئەهات گەوره ئەبوو، دۆست و ناسیاوی پێوه ئەنیشت، بەزم و رەزم تا ئەهات گەرم ئەبوو. ئیتر کۆمەلەکەمان بوو بەخیزانیک، باسی نیشتمانپەرستی، ئاداب، زانست، پێکەنین، قسەمی سەیرسەیری تیا ئەکرا. تیکرا هەموو گۆرانی و یارییه کۆنەکان لەو کۆمەلەمی ئیمەدا ژیانەوه. ئەمە تا ۲۸ی مانگی پۆژوو درێژەمی بەست. زۆر خۆشه بیست برا لەو شەوه ساردانەمی مانگی رەشەمییهدا بەدیار گوی ئاگردانەوه، بێ شەر و ناخۆشی تا سەعات حەوتی شەو بەگۆرانی و یاری و بەزم و رەزمەوه رابوین. شەوچەرەمی خۆش و چایی بخۆن و بخۆنەوه.

نزیکی دوو مانگیک ئەبوو لافاوەکی سلیمانی هەلسابوو. ئەم لافاوە زبانیکی گەورەمی بیست هەزار لیرەمی داوو. بۆ لێقەوماوان شتیکی زۆر کەم کۆرا بوووه. من کە لە (بەغدا) بووم. لە قوتابییەکان، نزیکی (۴۳۰۰) فلسم کۆکردبوووه و دابوومه دەست ئەوانەمی بەسەر لێقەوماوه کانیاندا دا بەش ئەکردن. بەلام بەجگار کەم بوو. لەبەر ئەوه ویستم لەم کۆمەلە هاودلە شتیکی پێک بینم، چارەسەرێکی ئەو لێقەوماوانەمی پێ بکەم. کە بەراکانم گوت بام (تمشیل) یک بکەین. دراوێکی بۆ لێقەوماوانی دەستی لافاوێ هەموو پەسندیان کرد. کۆمەلمان رێک خست، دوو سێ سەرگوروشتمەمان گۆپییه سەر کوردی خۆم یه کیکی پێکەنینم دانا، یاریکەرەن هەلێژیران هەر کەسە بەشی خۆی نووسییهوه لەبەری کا. وا دانراوو شەوی جەژنی (تمشیل) کە بکړی. کۆمەلێکی زۆر گەوره و پیرۆز بوو. لە پێشەوه رانی شار، لە قوتابیان، لە فەرمانبەرەن، لە مامۆستایانی تیاوو نزیکی (۲۲) کەس بەروویکی گەشەوه بۆ پێکەیتانی ئەم کارە کەلکدارە هەولیان ئەدا. هەموو شتی ئامادە کرابوو. هیوا زۆر بەهێزیوو لە (۶۰۰) روپیەمان کەمتر دەستگیر نەبێ.

بەلام داخی بەجەرگم. خورە کەوتە ناومانەوه ترس و لەرزى یهک دوو مامۆستا و قوتابی لەوهی کە جێگاکیان لەق نەبێ، بەدزبانی چەند کەسیکی دەرەوه کە بەناوی «خەریکبوون بەسیاسەتەوه» بەدناویان کردبوون. ئەو کۆمەلە گەورەمی تێک و مەکان دا، نە (تمشیل) کرا، نە کۆمەل گیرا، نە هاو دەمی ما، نە پێکەس و هەژارانیشت تۆژی سوودمەندبوون!!

ئیتر لەو کۆمەلە گەورەمی هەر دووان و سیانە، یاخود تاک و تەرا هەر کەسە بەدلیکی غەمگینەوه خوری دابوو لایەک، یان تەمەلخانە یاخود چایخانە!...

بیعته - نیراوان

لە سالی ۱۹۳۱وه بوومە کۆمەلی (بیعته) ی زانستی حکومەتی عیراقەوه. ئەوه بوو و لە پاش ئەو هەموو کەشمەکەشمە کە بەسەرمان هات، چوینە تاقیکردنەوه، تەواومان کرد، بەلێن و ابوو پاش جەژنی (رمضان) ئمرەکامان لە ئینگلتەرەوه بۆ بیتهوه. ئیتر ئەودەندە دلتیا بووم لە هاتنی. لە هاتنی جەژن ئەترسام

که زوو پرۆمهوه بۆ بهغدا، ئەمگوت نەوهکی نمرةکامان هاتبیت و ئاگام لێ نەبێ، نەوهکی بیانهوئ زوو پهوانهێ لهندهمان بکهن.

ئەگەر نەخۆشییەکی یه جگرا گرانی نەگرتایه لهو دەمه‌دا بێنگومان بۆ بهغدا ئەچووم. نەخۆشییەکه‌م کاریگەر بوو زۆری لێ ئەترسام، پارەیه‌کی زۆریشی له‌ده‌ست کردمه‌وه. بۆیه‌کا سلیتمانیم به‌جێ نەه‌ه‌شت!

تا شانزە مانگی نەورۆزیش - مارت - هیچ هه‌وایێکم چنگ نەکه‌وت. دوايي له‌ رۆژنامه‌کانی عیراقدا نووسرا من یه‌کێک بووم له‌و سه‌رکه‌وتوانه‌. ده‌ستبه‌جێ به‌هيوایه‌کی به‌هێزه‌وه‌ چوومه‌ به‌غدا کاروباری خۆم پێک به‌خه‌م که‌ ئەبێم سه‌کرته‌ری وه‌زاره‌تی معارف ئەلێ ئیوه‌ مه‌موو (ده‌رنه‌چوون) ئەبێ ته‌واوی که‌نه‌وه‌. ئەگەر قسه‌که‌ی ئەو راست ده‌رچوايه‌ باری من له‌ هه‌موویان گرانتر ده‌بوو. تا یه‌ک دوو رۆژ له‌به‌ر دلته‌نگی نارامم نەده‌گرت. په‌نجه‌رۆیی زۆر ناخۆشه‌. به‌لام به‌سایه‌ی خواوه‌ قسه‌که‌ی ئەو ده‌رنه‌چوو. پاش چەند هه‌فته‌یه‌که‌یش پیروژنامه‌ی سه‌ر مامۆستا که‌ی (B. H. S.) ی لوینامم بۆ هات ئیتر به‌ته‌واوه‌تی له‌ راستیی ده‌رچوونم دلنیا بووم. به‌لام له‌گه‌ڵ ئەو هه‌موو رابواردنه‌شدا که‌ له‌ به‌غدا پام یوارد ه‌یشتا کاسیم له‌سه‌را ما‌بوو، تاریکی دلێم به‌ر نەه‌دا. سه‌یر ئەوه‌یه‌ له‌ پاش وه‌رگرتنی (شه‌اده‌)یش، ه‌یشتا وه‌زاره‌ت به‌ندوباو‌ی ده‌رنه‌چوونمانی ئەخسته‌ ناوه‌وه‌، به‌لام به‌سایه‌ی هه‌لمه‌تی خۆمانه‌وه‌ که‌ له‌ رۆژنامه‌کاندا ئەمان برد، خۆینده‌وارمان تیگه‌پاند که‌ وه‌زاره‌ت ناشییه‌، له‌ نه‌زانین و دوژمنایه‌تییه‌وه‌یه‌ ئەم به‌ندوباو‌ه‌مان دوا‌ه‌خات. هاوین هات و رۆیی وه‌زاره‌تی معارف که‌سمانی نەنارد. به‌لام شیعه‌یه‌تی و که‌سداری و پشت به‌سته‌یی، سیانمانی له‌سه‌ر دل و ده‌روونی سه‌ر راستیی وه‌زیری معارف ه‌یشته‌وه‌؟! ئەوان ئیتران بۆ به‌یرووت - ئەمریکا. ئیجه‌یش ده‌سته‌ئەژنۆ له‌ پاش جه‌ور و جه‌فایه‌کی دوو سالی په‌نجه‌رۆ کراین.

ده‌ستم له‌م لا به‌ردا. بۆ وه‌زاره‌تی (اقتصاد و مواصلات) نامه‌یه‌کم - له‌سه‌ر داواکردنی خۆیان - نارد که‌ من شه‌اده‌تی متری‌کولیشنم به‌ده‌سته‌وه‌یه‌، تکه‌ ئەکه‌م وه‌ک خۆتان داواتان کردووه‌، له‌سه‌ر پاره‌ی (شرکتی نه‌وتی) عیراق ب‌م‌ن‌یتر به‌سایه‌ی (ئهمین زه‌کی به‌گ) وه‌ ئەوه‌نده‌ سه‌ری گرت که‌ نارديان به‌شوتنما، شه‌اده‌ته‌که‌یان داوا کرد، که‌ پيشانم دان، په‌سندیان نه‌کرد، له‌گه‌ڵ چوار که‌سدا په‌نجه‌رۆیان کردین. که‌چی له‌جێی من جووله‌که‌یه‌کیان نارد شه‌اده‌تییه‌ی پێ نه‌بوو، به‌چاو و پاو وایان له‌ وه‌زیر گه‌پاند که‌ هه‌یه‌تی هه‌تا گه‌یاندیان ه‌ئینگله‌ره‌. ئیجا بۆیان جیبه‌جێ کرد که‌ بۆ (شه‌اده‌تی متری‌کولیشنیش) سالیکی که‌ش له‌وئ بخوینێ! به‌و جه‌وره‌ له‌وه‌شيان په‌نجه‌رۆ کردم!...

دوايي وچانی هاوینی قوتابخانه‌ بوو، (بابا عه‌لی شیخ مه‌حمود) به‌په‌له‌ نامه‌یه‌کی بۆ ناردبووم که‌ به‌زوویی داوای (بیعه‌) ئەکه‌یت، دلنیا به‌ که‌ په‌سند ئەکریت. چونکی له‌ (وه‌زاره‌تی داخلیه‌) وه‌ داوایان کردوویت که‌ معارف له‌گه‌ڵ چەند کوردیکی تر دا ب‌ت‌ن‌یتری. ده‌ستبه‌جێ تلغرافم بۆ هه‌ردوو وه‌زاره‌ته‌که‌ لێدا، بۆ سه‌ببه‌نیشت چوومه‌ به‌غداد، له‌ به‌ختی من عه‌لی که‌مال به‌گ که‌ خۆی ئەمه‌ی خسته‌بووه‌ میتشکی وه‌زیری داخلیه‌وه‌ چووبوه‌ شه‌قلاوه‌ ئەم‌ین زه‌کی نەخۆش بوو، جه‌مال بابان. له‌وئ نه‌بوو، خالیشم ئەمه‌نده‌ تکه‌ای

کردبوو و رووی شکته‌رابوو، کول بووبوو. تکه‌یه‌ک که‌ بۆ مزیتکی راستی بێ بدری، تکه‌یه‌ک بۆ شتیکی وایی که‌ منیش وه‌کو هه‌موو که‌س بۆ داواکردنی ئەمه‌کی خۆم بێ. هه‌رچه‌نده‌ وه‌زیری داخلیه‌ و جه‌لال بابان - وه‌زیری حریه‌ - داوایان له‌ وه‌زیری معارف (عبدالمه‌دی) کرد، نه‌بیست و نه‌بیست. به‌م جه‌وره‌، به‌به‌رچاوی خۆمه‌وه‌ که‌ له‌ ده‌سته‌ی ئیمه‌دا، مه‌جید عه‌باس، ده‌رنه‌چوویه‌کیان ناد، سیانی تریان به‌خاتر و خۆتر په‌وانه‌ کرد، پاش هه‌موو شتی که‌ سه‌دی نه‌وه‌د و پیتنجیان له‌ شیعه‌ نارد. منی که‌ گونا‌هم ئەوه‌بوو له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا ده‌رچووبووم، به‌دخوو نه‌بووم، شه‌هاده‌تم وه‌رگرتبوو، چونکی مه‌رابی و...م نه‌کرد نه‌نێرام!؟.

له‌ راستیدا، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شا که‌ دوو سال‌م له‌ ده‌س چووبوو، که‌لکه‌له‌ی بیعه‌تم له‌سه‌ری خۆم کردبووه‌ ده‌روه‌، به‌لام وه‌زاره‌تی ئەشغال و مواصلات و وه‌زاره‌تی داخلیه‌ پیتیان تازه‌کردمه‌وه‌. جا وه‌ره‌ له‌ به‌غدادا، ه‌یوایه‌کی وات له‌ سه‌را بێ و په‌نجه‌رۆ بکریت، له‌ خانیکی چۆل دابی و که‌ست له‌ لا نەبێ، ناخۆشی ناوما‌له‌وه‌ و مالی خا‌لم، سه‌رت بکاته‌ سه‌ر، هه‌ر رۆژه‌ش به‌جه‌وریک ئەم و ئەو بیعه‌تم بۆ لیک بداته‌وه‌، داغ له‌ دلێ کرده‌وه‌ی چەند هاو‌ده‌میکی دیش - ئەمانه‌ هه‌مووی سه‌رت بکاته‌ سه‌ر، چۆن ترووکه‌ له‌ دلته‌ ئەمیتنی و چۆن دنیای به‌دکارت له‌ پیتش چاو تاریک نابێ. خه‌یالات و هه‌لاوی داخی ده‌روونم به‌ته‌رحیک زۆر بووبوو، هه‌ر ئەوه‌نده‌م ما‌بوو شیت بم!؟.

پاشان که‌ تیگه‌یشتم بۆ به‌زریه‌کی چەند مانگی، پیاو ئەبێ تاین و دل و ده‌روون و کرده‌وه‌ و په‌وشتی بنیته‌ بانی، بۆ به‌ختیاریه‌کی که‌م ته‌مه‌نی ئەبێ له‌ پیاوه‌تی و سه‌ره‌زری خۆی که‌ل بکا، شه‌قیتم له‌و هیوا و ئاواته‌ هه‌لدا که‌ له‌ بیعه‌تم ده‌سم ئەکه‌وئ. به‌ناوچه‌وانیکی پاک و دلێکی بێ باک و سه‌رئیکی به‌رزوه‌ چوومه‌ (کلێه‌ی حقو‌قی به‌غداد) وه‌ ئیسته‌ش له‌ویدا ئەخوینم.

هاو‌ده‌له‌ خۆشه‌ویسته‌کانم

سه‌رده‌فته‌ری ئەو هاو‌پێ خۆشه‌ویسته‌یه‌کی زه‌ره‌ک و زه‌نگ و کرده‌وه‌ په‌نگینه‌ که‌مال هه‌سون، ئەم لاوه‌ به‌نرخه‌ که‌رکووکییه‌، هاو‌ده‌مییه‌کی وای له‌گه‌لا گرتم شه‌و و رۆژ پیکه‌وه‌ نه‌بوونایه‌ نارامان ئەه‌گرت ئەویش وه‌ک من هه‌میسه‌ رازی ناشییرینی و شیوه‌ی ژیا‌مانی له‌ زارا بوو. ه‌ینده‌ دۆستیکی دل‌سۆز ده‌رچوو باسی خا‌خترانی خۆی بۆ ده‌کردم. که‌ رۆیشت وه‌ک براه‌یه‌کی دایک و باوکی له‌ ده‌ست چووب و ابوو.

له‌ سلیمانیدا یه‌که‌ خیزانی که‌ خۆشه‌ویستی خۆیان به‌رنه‌دایێ خیزانی (صائب)ن. له‌مانه‌ ئیستا حاجی توفیق به‌گ، بوئێ ناو‌دار، جه‌میل جه‌لال نووسه‌رانی چاک، مسته‌فا صائب، یه‌که‌ لاویک که‌ بۆ نیشتمانیه‌کانی خۆی بکۆشێ، ئەنوه‌ر صائب، هادی کوردی نووسی پیکه‌ن‌ین ه‌ینته‌ری به‌ناو‌بانگ ماون. حاجی توفیق به‌تاییه‌تی مسته‌فا صائب بۆنه‌ی ناسینی من بوون به‌م خیزانه‌. له‌ راستیدا یه‌که‌ خیزانیکی خۆنده‌وارن له‌ سلیمانیدا. قسه‌ی خۆش و هه‌والی کوردایه‌تی و ئەده‌بیات ئەم چەند که‌سه‌ی هه‌میسه‌ پیکه‌وه‌ به‌ند کردووه‌. ریکیه‌یه‌کیان، زانینه‌کیان. منی شه‌یدا کرد له‌به‌ر ئەوه‌ یه‌جگار دل‌خۆش بووم که‌

له گه‌ل ئهم خيزانه‌دا ناسياوويم پيدا كرد. بهو بۆنه‌يهوه له گه‌ل كوره‌كانيشيانا دۆستايه‌تبييه‌كي باشم پيدا كرد. به‌لام داخو به‌جهرگم ده‌ستی بۆ ئه‌ده‌بان كه‌وته ناوه‌وه، ئهو هاودلبييه‌ي من و ئهو كورانه‌ي تتيك دا و بۆ هتري كرد!!.

له گه‌ل ئه‌وه‌شا، ئه‌وانی كه، ههر له‌سه‌ر هاودلی خۆيانن، منيش تا ئه‌مبتم به‌كزه‌ي ئهو دۆستايه‌تبييه‌وه ئه‌نازم.

دوو پوورزای يه‌كتر هه‌ن: باقی نوری به‌گ و، محهمه‌د محبيدين هه‌ردووکیان له‌ هاوده‌ميا ئه‌وی من ويستم کردیان.

پياوانه و مه‌ردانه له‌ سلیمانی و له‌ به‌غداد له‌ نانخواردن و گه‌ران و راپاردنا به‌دلی يه‌ك ئه‌جولايينه‌وه يه‌كه‌ميان نه‌هاودلم بوو، باشيش هاته‌ پيشه‌وه، دووهميشيان هه‌رچه‌ند له‌وه‌پيشه‌وه ئه‌مناسی به‌لام تا له‌م دوايبييه‌دا چاك نه‌بوو و دلچاكيم بۆ ده‌رنه‌كه‌وت كه‌مه‌ری دۆستايه‌تيمان نه‌به‌ست. ئيسته‌تاش هه‌ردووکیان له‌ كانی دلما جیگايه‌كي ناسکیان هه‌يه.

نوری مه‌لا حه‌كيمي قه‌رده‌اغی و حاميد قادر دوو قوتابی (ئانوی)ی سلیمانین، كه‌ ته‌ماشام كرد بۆ ئه‌مه‌ی چاكه‌به‌كم بۆيان بۆ، ئه‌وان منیان خۆش ئه‌وی و نه‌وازشم ئه‌كه‌ن؛ براهه‌تبييه‌كي ته‌واوم له‌ گه‌ل گرتن، ئيسته‌ رووناکی چاوانم.

وه‌ستا عه‌بدوللای به‌رگدروو و ئه‌خولی پيت ريكخه‌ری (چاپخانه‌ی ژيان) زۆر پياوه‌تيان نواند، بوون به‌دۆستتيکی گيانی به‌گيانيم.

(په‌شيد نه‌جيب)يش لاوتيکه زۆری نه‌خوتندوو له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شا به‌زيره‌کی خۆی گه‌يشتۆته‌ راده‌يه‌ك له‌ كوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی و ئينگليزیدا زۆر جوان ئه‌نوووسی جگه‌ له‌وه‌ له‌ زرنگترين و له‌سه‌رخۆترين و نازکترين دۆسته‌ نازداره‌كاني ۱۹۳۳مه. ئه‌م كوره‌ بووتتيکی يه‌جگار زه‌بر به‌ده‌سته. نووسه‌رتيکی يه‌جگار وشياره. هيوادارم، چونکی هه‌وه‌سی ئه‌ده‌بیا تم هه‌يه، زۆر له‌ كرده‌وی په‌نگينی و له‌ كاری په‌ندينی كه‌لكه‌وه‌ر بيم. به‌سايه‌ی ئه‌مه‌وه (توفيق وه‌هبي به‌گ)، ولات په‌رستی ناودارم ناسی، ئه‌م پياوه‌ كه‌ ئه‌چيته‌ ديوانه‌ ريكويپه‌كه‌ی هينده‌ی شه‌يدای گيانی كوردايه‌تی ئه‌بی، هينده‌ش دلبه‌سته‌ی ئادابی قسه‌کردن و زانست و زانایی ئه‌بی.

ئيه‌سته‌کی من به‌يه‌كيتي هه‌ره‌ خۆشه‌ويستی خۆی ئه‌مبتر. بۆ من ناشی به‌ده‌می خۆم ببليتم كه‌ چه‌ند لای (شيخ حه‌بيب)ی تاله‌بانی و خه‌لكی تر هه‌لی داوم! ئه‌م پياوه‌ وربا و زرنگه‌ش ئه‌و پیتی ناسيم. به‌ناسيني (توفيق وه‌هبي) كانيکی زانست و ئادابم بۆ خۆم كرپی. له‌ سايه‌ی ئه‌مه‌وه مایه‌ی كوردايه‌تی و شاه‌زایی زبانه‌ كوردبييه‌كم رۆژ به‌رۆژ روو له‌ زۆری ئه‌كا.

به‌سايه‌ی سه‌يد حوسيني موکريانييه‌وه (ميجه‌ر ئه‌دموندس)م ناسی. ئه‌م پياوه‌ ئه‌وه‌تی ئينگليز پیتی ناوه‌ته‌ ئه‌م خاكه‌وه (سياسه‌ت بازی)يه‌کی گه‌وره‌ ئه‌كا. به‌لام من له‌ودا دۆستی نيم. بۆيه‌كا حه‌زم

به‌دۆستايه‌تی كرد، يه‌جگار خه‌ريکی پزاري زمانه‌كه‌مانه، تا ئيسته‌ به‌چه‌ندان (وته‌ی) ئينگليزی بۆ رۆژنامه‌كه‌ی (ئاسيای ناوه‌راست) له‌ بابه‌ت كورد و زبانی كوردبييه‌وه -به‌چاکی- داوه. به‌راستی بيگانه‌يه‌کی وا دلسوژ پتيوسته -له‌ رڤگای په‌روه‌رده‌کردنی زمانه‌كه‌مانه‌وه- يارمه‌تی بدری. كه‌ زانبي منيش وه‌ك ئه‌و سووتای پيشخستنی زمانه‌كه‌م وه‌ك دۆستتيکی چه‌ند ساله‌ تکی لای كردم هه‌ميشه‌ هاوتوچۆي بکه‌م و، قسه‌ و گوفتاری زبانه‌ شيرينه‌كه‌ی بۆ بکه‌م. ئيسته‌ (سکرتيري وه‌زاره‌تی خارجه‌ی عيراق)ه.

جگه‌ له‌مانه: (حه‌مه‌ فه‌ره‌جی هه‌له‌به‌جيه‌ی)، (ئه‌حه‌مه‌ به‌گی وه‌سمان پاشا)، (حه‌مه‌ سه‌عيد به‌گی ده‌ره‌شيش)، (شيخ محهمه‌دی شيخ حسامه‌دين)، (شيخ حسامه‌دين) (كورانی شيخ عه‌لاه‌دين) له‌و كه‌سانه‌ی كه‌ سه‌ره‌تای دۆستايه‌تييان له‌ گه‌ل گرتووم و زۆر به‌ده‌ورما هاتوون.

به‌لام ئه‌وه‌ی ئيسته‌ش جگه‌رم ئه‌كزيته‌وه ئه‌و به‌دكاربييه‌يه‌ كه‌ (حاميد فه‌ره‌ج) و (ئيبراهيم ئه‌حه‌مه‌د) و (فه‌همی توفيق) کردیان. فه‌همی هه‌رچه‌نده‌ مامۆستايه‌ زۆر ساده‌يه‌ به‌هه‌موو شتی باوه‌ر ئه‌كا، كه‌وتۆته‌ ده‌ست (حاميد فه‌ره‌ج) كه‌ ناپاکی و دووزبانی و خۆپه‌رستی، به‌ری چاوی گرتوه‌. (ئيبراهيم ئه‌حه‌مه‌د)يش به‌كيتيکه له‌ هه‌ردوولا به‌دتر. ئه‌م سيانه، ئارمانجتيکیان له‌ گه‌ل كورانی جه‌ميل سائیدا، ئه‌هينايه‌ كاره‌وه، ئه‌م (يادنامه‌يه‌ی) پي پيس ئه‌بێ ئه‌گه‌ر ناوی بيتم. خۆپه‌رستی و ئه‌و ئارمانجه‌ پيسه، له‌ گه‌ل به‌دكاربیا، سه‌نگی پرکردن كه‌ زانبيان له‌و ده‌سته‌ براهی ئيمه‌دا جیگايان نايته‌وه، كه‌وتنه‌ دووزبانی تيكمان دهن.

من زوو له‌ كار گه‌يشتم زانيم ئه‌و كورانه‌ش و كۆمه‌له‌كه‌شمان ريسوا ئه‌بی زوو خۆم كيشايه‌وه، داخو به‌جهرگم، مه‌لا جه‌لال و ره‌ئووف ئه‌مين و مسته‌فا له‌وان نه‌گه‌يشتن هاوده‌مبيان كردن. قسه‌ كه‌وته‌ دووی ئه‌و كورانه‌ی جه‌ميل. هه‌ر هه‌فته‌يه‌ك ئه‌و كۆمه‌له‌ ما، به‌سايه‌ی خواوه‌ تتيك چوو. وا له‌و كۆمه‌له‌ گه‌وره‌يه‌ هات تاك و ته‌را له‌ گه‌ل يه‌كا ئه‌گه‌ران. كوره‌كانيش هاوده‌می كه‌سيانيان نه‌ده‌کرد. ره‌ئووف و جه‌لال پيکه‌وه ئه‌گه‌ران حاميد و فه‌همی و ئيبراهيميش -به‌دخواه‌كان- بۆ خۆيان مانه‌وه. به‌لام ته‌واو قه‌دريان شكا. پاش ئه‌مه‌ كه‌ ره‌ئووف و جه‌لال محهمه‌د له‌سه‌ری كار گه‌يشتن هۆشيان هاته‌وه به‌رخۆ، سوپاسی بیری منیان ئه‌کرد، كه‌ زوو وازم هینا. منيش له‌و خۆكيشانه‌وه‌يه‌ مه‌به‌سم ئه‌وه‌بوو له‌ گه‌ل ئه‌و براهانه‌دا (مسته‌فا، جه‌لال، ره‌ئووف) تتيك نه‌چم. له‌ راستیدا وه‌خت بوو تتيك بچن -به‌هۆی ئه‌و سيانه‌وه- به‌لای دۆستايه‌تی راسته‌قينه‌كه‌ له‌ ميژه‌وه‌ بنجی به‌ستبوو به‌سايه‌ی خواوه‌ تتيك نه‌چوو به‌لكو به‌هتتر بوو. له‌ رۆژی شه‌شی ئه‌يلوولدا ۱۹۳۳ ئه‌و كرده‌وانه‌م له‌ گه‌ل هه‌ردوو براهی خۆشه‌ويستما: باقی و محهمه‌د دايه‌وه به‌چاوی حاميد و فه‌همی و ئيبراهيمدا. له‌به‌ر چاوی ده‌ دوانزه‌ لای شكان و په‌يمانان دا، ئيتتر له‌ دلپاکی به‌ولاوه‌ هيچی كه‌ نه‌كه‌ن. جا نازانم!...

به‌لام من له‌ بريتي ئه‌و كۆمه‌له‌ ده‌سته‌جی له‌ هاوړی خۆشه‌ويسته‌كاني كه‌م كۆمه‌لتيکی هاودلبي باشترم پيکه‌وه‌نا؛ شه‌و و رۆژمان پيکه‌وه‌ رانه‌بوارد. به‌لام له‌ دلدا شيني ئه‌و خۆشه‌ويستبييه‌ كه‌ له‌ كۆمه‌له‌ی پيشوودا هه‌مان بوو هه‌ر ئه‌م كرد وه‌ چه‌ند شه‌وان پتيوه‌ی تلامه‌وه. خوا به‌د بگري!

به‌راستی نه‌و‌نده‌ی به‌بوونی نه‌و دۆستانه دلشادم هیندهش به‌دۆستایه‌تی تازه‌م له‌گه‌ل (شیخ مه‌حمودی گه‌وره) و (شیخ قادری برای) و (شیخ ره‌ئوف) و (شیخ بابا عه‌لبدا) دلخۆشم. خوا نه‌نجامی نه‌م دۆستایه‌تیبه‌مان، له پیناوی پیشخستنی کوردستاندا به‌باش بگه‌یێ! یاخوا.

(ئیسماعیل شاوه‌بسی)، سه‌رکۆماریش که ئیستا له پاش ده‌ستکێشانه‌وه له فرمانه حکومه‌تیبه‌که‌ی، چووته نه‌مریکا بۆ خۆبندن، دۆستایه‌تیبه‌که‌ی ته‌واوی له‌گه‌لا گرتم. هه‌تا که پۆیی. په‌یمانێ دامێ نامم بۆ بنووسی و نامیلکه و رۆژنامه‌ش بۆ یه‌کتر بنییرین.

مه‌حمود جه‌وده‌ت و ره‌شید عارف و جه‌لال مه‌ولودیش سه‌رده‌تای دۆستایه‌تیبه‌مان دامه‌زراندوه. نه‌م برایانه زۆر به‌هادارن، هه‌موو کاری به‌که‌لکیان لێ نه‌وه‌شیته‌وه، خوا بیانه‌یێ!

ر‌اب‌و‌ارد‌نی سلێمانی

شه‌وانی زستان که په‌رده‌ی عوروسیم لانه‌دا، نه‌و پلپله به‌فرانه نه‌ستیره ناسا نه‌که‌وتنه به‌رتیشکی نه‌له‌کتریکه‌که نه‌بوونه په‌پوله‌یه‌کی گه‌وه‌هه‌رین، ئینجا سیی هه‌له‌گه‌رانه‌وه، ئینجا شین. دلێ هه‌زارانی په‌یوه‌سته نه‌کرد، له‌م لاوه له‌ناو ژورویکی رازاوه‌دا به‌گه‌وێ ناگردانه‌که‌دا ده‌سته‌ی هاودلان به‌به‌زم و په‌زم و پیکه‌نین و قسه‌ی خۆشیانه‌وه، دلێ هه‌زار ده‌رده‌دارانی ساپێژ نه‌کرد. نه‌و سه‌یرانه‌ی که له به‌هاردادا به‌ئاوازه (غرامفون) و عوود و گۆرانیه‌تیه‌وه، له سه‌رچار، له‌سه‌ر زه‌وییه نه‌تله‌سینه‌که‌ی نه‌مان کرد، نه‌و یاری و ر‌اب‌و‌اردنه‌ی له‌ویدا نه‌مان کرد. له‌م لاوه نه‌وه‌یه‌ری ر‌وویانه‌ی که به‌کراس و که‌وا و سه‌رپێچی ئال و والاوه، ده‌ورپه‌ستی گرده په‌نگینه‌کانی سه‌رچار و می‌رغوزاره‌که‌ی کارێزی وه‌ستا شه‌ریف و لویه‌یان ر‌ازاندبووه‌وه، ده‌نگی بلوێر و نای و ته‌پل، ته‌قعه‌ی پانی به‌رز و زه‌ی پلپله و گه‌ردانه‌ی ئافره‌تان، سپه‌ی سه‌ماوه‌ر و چریکه‌ی مه‌لان، هه‌زارانی له پرسه‌وه نه‌خسته خۆشیه‌وه.

قه‌ده سه‌یرانی (کانی مه‌ندم) و (سه‌رچاوه‌ی تاپین) که له‌ژێر سێ چادرا، بیست که‌س - خبێزانی صائبه‌کان (پیاوه‌کانیان) و هاودلان، تا سێ پۆژ له‌ناو نه‌و سه‌وزه‌گیایه و له‌شکری لاله‌یه‌دا، به‌ته‌نشت نه‌و ئاوه لاجیوه‌ردیه‌وه که هه‌میشه تافه‌تافی نه‌کرد و به‌شه‌وه هاژه‌هاژی نه‌کرد، به‌به‌زم و په‌زم و گۆرانی و یاری و عوودلێدان و غرامه‌فون لێدان و مه‌له‌وه ر‌امان بوارد قه‌ده له بیرم ناچیته‌وه. نه‌و گه‌شته خۆشه‌ی شارباژێره‌ش که له‌گه‌ل نه‌و هاوده‌مه خۆشه‌ویسته‌نه‌ی که‌وا کردم، کۆچی نه‌و شه‌وی مانگه‌شه‌وانه، گه‌شته هه‌ورامان و هه‌له‌بجه که له هاویندا کردم، نه‌شته به‌خشیک بوو بووم، تالیی کرده‌وه‌ی گه‌ردوون و ناکه‌س به‌چانی له بیر برده‌مه‌وه.

کۆششی زانستی و نه‌ده‌بی

نه‌و نۆ مانگه‌ی به‌ی کاروبار ر‌ام بوارد، له‌گه‌ل نه‌و نه‌شه‌یه‌ی که برا کورده‌کان و شاخ و ده‌شته‌کانی کوردستان پێیان نه‌به‌خشیم، له ته‌نیایدا بییری له بابته گه‌لێ شته‌وه پێ نه‌کردمه‌وه. گه‌لێ شتم له بابته یار و چاوه‌ندازه‌ی خواکرد و، کرده‌وه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌مه‌وه نووسی. نه‌مانه، لای حاجی توفیق و توفیق وه‌هیی و گه‌لیکی تر په‌سندرکان. له‌و وتانه (مقالانه): (گه‌شتیک به‌سه‌ر بالی په‌رنده‌ی خه‌پاله‌وه - کرده‌وه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م)، (فرمیسی مه‌م)، (شه‌و)، (پیکه‌گه‌یشتن)، له رۆژنامه‌ی ژبانه‌ی نووسران. (شه‌و) و (مام ورج) یش له (یادگاری لاوان) دا نووسرانه‌وه. (سه‌یران) و (گۆرانی زانستی) و (ناسکه‌قسه) و (ژن و میتریدییه‌کی به‌ختیاری) یش له ده‌فته‌ری تایبه‌تی خۆمه‌دا نووسراوه. له مانگی رۆژووه‌وه هه‌تا ناوه‌راستی هاوین هه‌شت چیرۆکی منالانه‌م به‌وینه و نیگای ر‌ه‌نگاوه‌رنگه‌وه به‌نوسینه‌ی فر‌او‌ان و سووک که بۆ منال ده‌ست بدا، له عه‌ره‌بیه‌وه گۆریبه سه‌ر کوردی و نووسیمنه‌وه: (راوکه‌ری نه‌ستیران، گولچین و گورگ، خانووی تازه، په‌ریزاده پچکۆله، شوغالی چه‌په‌خون، مام ر‌یوی، مریشکه سووره پچکۆله، پرچ زێپین). له به‌غداد و شام و قاهیره‌دا به‌سایه‌ی دۆستانه‌وه گه‌لێ هه‌ولم بۆ چاپکردنیان دا، سه‌ری نه‌گرت. (خانووی تازه‌م)، له چاپخانه‌ی ژبان، بێ وینه و ر‌ه‌نگاوه‌رنگی له چاپ دا. سه‌ید حوسین موکریانی له هاوینه‌وه، به‌لێنی دا (په‌ریزاده پچکۆله‌م) وه‌ک خۆی نووسراوه‌ته‌وه و له چاپی دا. به‌ته‌نشت نه‌مانه‌وه ر‌ومانیکێ (٦٤) لاپه‌ره‌ییم له عه‌ره‌بیه‌وه کرده کوردی، ناوی (به‌لقیس کچه‌شای سبأ) ه. له‌گه‌ل فاتیق بیکه‌سدا (پرشنگ)، خۆبندنه‌وه‌یه‌کی قوتابخانه‌مان دانا (٦٤) لاپه‌ره‌ی گه‌وره‌یه، تیکرا باسی که‌لوپه‌ل و سامانی کوردستان نه‌کا. (٢٥) وینه‌ی تیا به.

له‌م دواییه‌دا (فه‌ره‌ه‌نگۆک) ناو قاموسچه‌یه‌کی کوردی و ئینگلیزیم به‌شیر دانا نزیکی (١٤٠٠) وشه‌ی ئینگلیزی تیا به. ئیسته له ر‌ه‌واندز له‌ژێر چاپایه، گه‌لێ که‌س وه‌ک (حزنی، ره‌شید نه‌جیب، توفیق وه‌هیی) په‌سندیان کرد.

له‌سه‌ر گه‌شتی هه‌ورامانیش (گه‌شتنامه‌یه‌کی) پر وینه و نیگاری (٥٠) لاپه‌ره‌ییم نووسیه‌وه. له بابته (هه‌له‌بجه، ته‌وتله، بیاره، ده‌ره‌شیش، هانه نه‌وتی، باغه‌کۆن و خورمال) هه‌وه قسه‌ی تیا به.

به‌کورتی: نه‌مه‌ساله، که زۆری پێوه‌ی نه‌نازم نه‌مه‌یه که توایم که‌مه‌کێ په‌روه‌رده‌ی زبانه‌که به‌کم و له کوردییا خۆم به‌هه‌تیز به‌کم و تۆزی نووسینی کوردی بلاوبکه‌مه‌وه. نیازم وایه، خوایارین، یه‌که‌یه‌که له چاپیان ده‌م.

هه‌والی ناو سال

١- (هاوار) که له شام ده‌رده‌چن له ژماره‌ی چواره‌هه‌مه‌وه عیراق نه‌یه‌شت بیه‌ته ناوه‌وه.

٢- سه‌ید حسینی موکریانی به‌بیانوی ئیرانی په‌گه‌زیه‌وه، له ده‌ره‌تانی (زاری کرمانجی) ده‌ست به‌سته کرا.

۳- قوتابخانه (ثانوی) یه کانی کورد له عیراقدا له گهڵ پینچ و شهشی (ئیبستدائی) خوتندنیان کرا به عه ره بی.

۴- قوتابخانهی (أمی) - نه زان- له سلیمانی و شاره کانی که ی عیراقدا - کورده کان- کرایه وه.

۵- قوتابی و ماموستا کورده کان خرا نه ژتیر ترس و سامیکی گوره ی حکومه تی عیراقه وه.

۶- له هاوینیا له ناوهندی مه لاکانی سلیمانی و چه ند خونده وارێکا له سه ر دین هه را په یدابوو، مه لاکان، به گور تیکوشان خستیا نه (محکمه وه)، دوایی، خونده واره کان سه رکه وتن.

* له زانستیدا: کۆمه لێکی قسه کردن - خطبه - م پیک هینا تا نزیک شه ش مانگ قوتابییه کانی زانستی به پیکو پیک له بابه ت هه موو شتیکی زانستی و ئه ده بی و کۆمه لیه وه قسه یان ئه کرد.

* له زانستیدا ته ماشاگاه - معروض - یکی جوانکیلانم له ده ستگری قوتابییه کان پیک هینا. گه لێ شتی نایابیان دروست کردبوو.

* حاجی توفیق، سه ردار ی زانستی، خه ریکی ده رهینانی (گۆقاری زانستی) بوو، به لام تا ئیستا سه ری نه گرتوه.

* له سه ری زستانا له (چه مچه مال) رۆژنامه یه کی بچووی ده ستنوس به کوردی له لایه ن ماموستا ولاتیه روه رده کانه وه ده رهینرا تا شه ش حه وت دانه ی ده رچوو.

* بۆ یه که م سال، قوتابخانه ئانه و بیه کانی هه ولیر و که رکوک و سلیمانی هاتنه به غداد چوونه ده سته ی یاریکه رانی رۆژی نمایشی جوولانی له شه وه وه.

۷- له نامیلکان (گۆرانی، ناودارانی کورد، قسه ی پیشینان، خونده واری بی باو، خانووی تازه، یادگاری لاوان، خورشیدی خاوه ر) له عیراقدا؛ له سوریه شدا: (دلێ کورێن من، نغیثینی ایزیدیان، مولودا نبی) له چاپ دران. له بابه ت کورده وه به زبانی بیگانه - ئه وه ی خۆم دیومه - (له رۆژنامه کانی ناسیای ناوه راست و عصبه الأمم و ایران لیگ) دا، (الکرد آزاء العفو العام التریکی)، (غارنیک مصطفی کمال برمکتوب) (Question to Kurde) له پارس و میسر و شام و هندستاندا له چاپ دراو ن. له ده ستنوسی جگه له هینه کانی خۆم (که لیله و ده مه نه)، (سێ ده رویش) و (مه م و زین) و (دیوانی ئه حمه د به گی فه تاح به گ) و چه ند پیک تر ناماده ی چاپن.

۸- شیخ مه حمود له لیوای دلیمه وه هینرایه به غداد. ئیستا له (أعظمية) یه.

۹- ناسوورییه کانی عیراق، زۆریان له زوویی کورده کان پاک کرانه وه ئه نیررین بۆ به رازیل. عصبه الامم به کورده کانه وه خه ریکه. جا نازانم چی ئه بی؟!.

۱۰- ئه فراسیاب به گ له سه ر سنووردا، حکومه تی عیراق و ئیران چه ند دێیه کیان داوه تی که ئیتر شه ریان له گه لا نه کا. ئه وانیش وازی لێ پین.

۱۱- له ۶ ئه یلولوی ۱۹۳۳ دا قوتابییه کان هه موو له سلیمانی کۆبوونه وه له سه ر - رای من - پاره مان

نزیک (۴۰) روپییه بۆ هه ژار و بی که سه کانی ئه و شه ره کۆکرده وه و به سایه ی میرزا توفیقی قه زازه وه به سه رمانا به ش کردن.

له و رۆژده دا هه رچی له گه ل یه ک قسه یان نه بوو ئاشتمان کردنه وه. خۆشم له گه ل حامید و فه همیدا ئاشت بوومه وه.

۱۲- بۆ (بعشه ی زراعه تی تورکیا) (ئه حمه د فه ره ج). بۆ ئه جزاچتی بۆ به یروت (جه لال توفیق)، بۆ (B. A) ی به یروت (عبدالقادر صیغه الله) بۆ (Politic Economy) له جامعه ی کۆلۆمبیای ئه مریکا، باباعه لی شیخ مه حمودیان نارد. خوا سه ریان خات. تا ولات ناواکه نه وه.

۱۳- بۆ زانستی تیا ترو پیک پیک هینا (۸۰) روپییه ده ست که وت. تمشیل له سلیمانی و ره وانده ز و کۆبه و هه ل به جه دا کرا.

گهشتی

هه‌له‌بجه و هه‌ورامان

له ساڵی ۱۹۳۳ (۱)

سه‌رپه‌ره

وا ئیستا له پاش شه‌ش ساڵ توانیم بیه‌مه ناوچه‌ی (هه‌له‌بجه) و (هه‌ورامان). وا له پاش ئه‌و هه‌موو ئارامگرته‌ن توانیم به‌بیینی که‌رتیک له خاکه‌ نا‌زاداره‌که‌م دلی خو‌م شاد بکه‌م. خاکی‌ک هه‌نده‌ کۆن، ئه‌مه‌نده‌ رازاوه‌، نیشتمانی‌ک هه‌نده‌ پێشکه‌وتوو، گه‌لیک هه‌نده‌ زیره‌ک و توانا و کار په‌نگین، هه‌نده‌ زانا و ده‌وله‌مه‌ند، به‌کولی دله‌وه‌ ئه‌یلیم ئه‌و گه‌شته‌، به‌ختیارترین هه‌لیکه‌ که‌ بۆ بوورژاندنه‌وه‌ی له‌ش و هۆشم هه‌له‌که‌وتوو.

(هه‌له‌بجه) ده‌رگای هه‌ورامانه‌. ئه‌و شه‌ره‌یه‌ که‌ به‌نیشته‌نی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی گه‌وره‌ترین هۆز (عه‌شیره‌ت)ی کورده‌وه‌، (جاف)، ناوی ده‌رکردوو، پیاوی وه‌ک (وه‌سمان پاشای جاف) و (مه‌حمود پاشا) و ئافره‌تی وه‌ک (عه‌دیله‌ خانم) ئه‌م ناوچه‌یه‌یان به‌رتیوه‌بردوو. له‌و سه‌رده‌مه‌دا پیاوی وه‌ک (شیخ عوسمانی ته‌وتله‌)، بوژی گه‌وره‌ی وه‌ک (مه‌وله‌وی) و (تاھیر به‌گی وه‌سمان پاشا)، خوا ناس و زانا و تیگه‌یشتوو و بوژی پێ گه‌یاندوو. ژیان لیته‌دا ژیا‌نی ئه‌وروپایه‌. سه‌ربه‌ستی ژن له‌گه‌ڵ پیاو‌دا، لیته‌دا له‌ هه‌موو شوپتیکی کورده‌ستان زۆرت‌ره‌.

(هه‌له‌بجه) سه‌ره‌ ریگای بده‌ویستین (تجارت)ی عیراق و ئی‌رانه‌.

(هه‌ورامان) یش جیگای ته‌ماشاکاری خو‌ش و، به‌زم و دل‌داری و کۆری ده‌ویشان و کۆری نازادی و سه‌ربه‌ستیه‌. ئه‌م ناوه‌ له‌م چه‌ند سا‌له‌ی دوا‌ییدا له‌ناو پش‌تویش و خو‌شیشیدا ناویکی گه‌وره‌ی ده‌رکرد. ئیستا هه‌موو که‌س له‌ خو‌ و له‌ بیگانه‌ بۆ «گه‌شت» رووی تی‌ ئه‌کا.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ چاوی کوردی ئه‌م ناوه‌ زۆر کراوه‌ته‌وه‌. جی و بانیا‌ن زۆر پێشکه‌وتوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ منیش ئه‌م هه‌له‌ی بۆم هه‌له‌که‌وت، له‌گه‌ڵ هاو‌رتیه‌کی خو‌شه‌ویست‌دا کاک (ئیسماعیل عه‌لی)، له‌ ده‌ستم نه‌دا. هات‌م

(۱) ئه‌م گه‌شته‌ له‌ مانگی ئابی ۱۹۳۳دا کراوه‌.

له‌ چیمه‌ن و لاله‌زاری، له‌ که‌زه‌بای فیتکی، له‌ کۆری دل‌داری، له‌ کۆمه‌لی زانا و تیگه‌یشتووانی که‌له‌که‌وه‌ر بيم.

شاکر فه‌تاح ۱۹۳۳/۸/۱۶

(ده‌رچووی مه‌تری‌کولیتینی ئوکسفۆرد و که‌مب‌رج، له‌ خو‌یت‌دنگای بل‌دی برومانا له‌ لو‌بنا‌ن) (۱)

له‌ ری‌دا

په‌یمان وا بوو رۆژی چوارشه‌مه‌ له‌ به‌یانیدا برۆین، به‌لام ئۆتۆمبیل‌چیه‌یه‌ که‌ په‌یمان‌ه‌که‌ی خو‌ی رانه‌گرت، ئیمه‌ی خسته‌ چیشته‌نگاو. ساتی چواره‌م* سواری‌بوین. کورپکی ده‌نگ‌خۆش و پیرپیرتیکی روو‌خۆش و دوانی بینه‌نگی که‌مان له‌گه‌ڵ بوون. له‌ ریگا تاو، تاو، به‌نۆره‌ من و ئه‌و گۆزانی‌مان بۆ یه‌کتر ئه‌سه‌نده‌وه‌. له‌گه‌ڵ هاو‌رتیه‌که‌ بيش‌دا ناو به‌ناو قسه‌ی خو‌ش خو‌شمان ئه‌کرد.

ریگاکه‌ی زۆر باش بوو. چونکه‌ هاوین بوو. ئه‌گه‌ین له‌ زستانا ئۆتۆمبیل له‌ قور ئه‌چه‌قن، ده‌ره‌تانی نایی بچی به‌هیچ لایتیکا. ریگاکه‌مان به‌ناو گه‌رمای شه‌ره‌زوردا ئه‌ریشته‌. جار‌جا‌رتیکیش له‌ شاخه‌ دووره‌کانی هه‌ورامانه‌وه‌ که‌زه‌بایه‌کی فیتکی لی ئه‌دا‌ین. گه‌لی دیمان هاته‌ ری. له‌ هه‌ورامان‌دا چایخانه‌ هه‌بوو. (ناوی چه‌قان) و (ناوی سه‌راوی سو‌بحان ناغا) و گه‌لی ئاوی زۆری که‌مان هاته‌ ری. شوپنه‌که‌ی یه‌جگار ناو‌دار و زه‌ویوز‌دار بوو. چه‌ دارستانی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی به‌لای ئه‌م ئاوانه‌وه‌ په‌یدا بوو. بیجگه‌ له‌وه‌ ئه‌م ناوه‌ تووتن و مه‌رزه‌ و چنار و بیسه‌کی زۆری لی ده‌رویتنی. زۆره‌یان هی به‌گزا‌ده‌کانی جافن. تووتنه‌کان چاو‌دیریکه‌ری می‌رییان به‌سه‌ره‌وه‌یه‌. له‌سه‌ر شیه‌ی تازه‌ تووتنی (سامسۆن) ئه‌چیتن. به‌سایه‌ی ئه‌م تووتنه‌وه‌ کۆمه‌لیکی گه‌وره‌ی له‌ لادیی و ژنه‌ لادییبه‌کان نان ئه‌خۆن. له‌ پاش دوو کات گه‌یشتینه‌ (خورمال). دیسه‌کی بچووک بوو. به‌لام خاوه‌نی باخ و باخاتیکی فراوان و ئاویکی زۆر و مزگه‌وتیکی یه‌جگار گه‌وره‌ بوو. مزگه‌وته‌که‌ی دوو نه‌مۆتیکی به‌رز بوو. هه‌یوانیکی پان و درێژ و، چه‌ند زوورپکی ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ داری هه‌بوو. له‌سه‌ر شیه‌یه‌کی جوان دروست کرابوو. له‌ خواریه‌وه‌ ئه‌ستیرک (حوض)یکی زۆر گه‌وره‌ی هه‌بوو. ئاوه‌که‌ی سارد بوو. له‌ شوپن به‌رده‌نووتنه‌کانیدا ته‌خته‌ریژ کرابوو. له‌ ده‌سته‌ چه‌پی ئه‌ستیرکه‌که‌وه‌ ریزه‌ گو‌ل و گو‌له‌باخیکی جوان، له‌ پشت مزگه‌وته‌که‌ییشه‌وه‌ چه‌ند تاو‌یر و که‌له‌ به‌ردیک هه‌بوو، ئاویکی خو‌پ به‌ناو‌ی‌اندا گه‌ی ئه‌کرد، ئه‌و باخ و باخاته‌ی خورمالی ئاوه‌دا. له‌ هه‌یوانی نه‌مۆی دووه‌می مزگه‌وته‌که‌ و سه‌ریان‌ه‌که‌یه‌وه‌ چاوه‌ندا‌زتیکی دل‌گیری ئاوه‌ و سه‌وزایی (خورمال) چاوی پیاوی ئه‌گه‌شاندوه‌وه‌. ئه‌م باخانه‌ ترئ و هه‌نجیر، هه‌نار و هه‌لووژه‌ و قو‌خ و قه‌یسی و گه‌لی داری وه‌ک چنار و عه‌ره‌ر و شو‌ره‌بی و ناره‌وند و سووره‌ چناریان تیا‌بوو. (شیخ حسامه‌دین) که‌ دیت له‌م

(۱) ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ ده‌گه‌به‌نی که‌ ئه‌و خو‌یت‌دنه‌وه‌ی له‌ برومانای لو‌بنا‌ن، په‌یمان‌گایه‌کی فیتروونی زمانی ئینگلیزی بووه‌ بۆ به‌ره‌ وه‌رگرتن و خو‌یت‌دن له‌ (ئوکسفۆرد و که‌مب‌رج) له‌ به‌ریتانیا، هه‌ر ئه‌و په‌یمان‌گایه‌ش سه‌ر به‌و زانکۆیه‌ بووه‌.

(*) ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ساتی کورده‌واری به‌کار ئه‌هینرا، نه‌ک فه‌ره‌نگی. (ش. ف)

مزرگه و تەدا دەسوپیتوهند و میوان و پیاوانی دائەنیشیتتی. (خورمال) چەند دووکانیکیشی تیا بوو. لیترە نزیک ساتیکی ماینهوه. لە بن سێبەری سوورەچنارە گەورە کە مزرگە و تە کەدا ماندوویتی خۆم حەساندەوه. لەگەڵ چەند ناشنایە کەدا لەسەر سەربانە کە بەرکولێکمان کرد و سواربووین بۆ هەلەبجە. زۆری پێ نەچوو، تووشی جۆگەکانی (دەلێن) بووین، لیترەدا پیاویکی بەکاری سلیمانی، (پەرمزی ئەفەندی)، توتن و مەرەزە کردبوو. گەلێ کرێکارمان دی، لەوێدا، فەرمانیان ئەکرد. هاورێبەکی خۆم لەوێدا دی، سەرکار بوو، خێوەتی لەوێ هەلدا بوو. گەلێکمان لەگەڵ خەریک بوو، بێنینهوه. بەلام بۆمان نەکرا. ئیتر بەناو چەند دارستانیکی کەیشدا تێپەرمان کرد. ساتە رێبەکی تریش دەشتی (شارەزور) مان بری، ئینجا گەیشتی (هەلەبجە).

هەلەبجە ۱۶/۸/۱۹۳۳

ئەوی لە دوورەوه بێتە (هەلەبجە) وه، ریزە خانوویەکی بەرچاوە ئەکەوێ، شارێک لە شارە رازاوەکانی رۆژئاوای دێتەوه بێر. ئەم خانووانە هی (وەسمان پاشا)، (تاهیر بەگ)، (حامید بەگ) و دەولەمەندەکانی تری جاف و هەلەبجەیین. ئیمە چووینە مالی (وەسمان پاشا)، لای (ئەحمەد موختار بەگ) ای کوری. بەراستی کۆشکیکی نوازە بوو. دوو نەژم، بەرز بوو. لە خوارەوه تار مەودالانی گەورە گەورە و پان، لە سەرەوه بەر هیوانی فراوان، هەر چوار لای کۆشکە کە رازاندبوووه. ژوورەکان یەک لەسەر یەک بوون. دەرەویان بەئاوینە بەندی و میناکاری پر نەخش و نیگار، بەرەنگی ئال و والا، ناوہویان بەئالەت و ئاوینە کاری، پەنجەرە و بن میچەکان و دیوارەکانیان جوان کرابوون. دەرگاگانیش کاریکی یەجار جوانیان تیا کرابوو. لەهەر گوشەبەکی کۆشکە کەوه لە ناوہندی دوو هیواندا، ژوورێک هەبوو. پەنجەرەکانی بەهەر چوار لایدا ئەپروانی. یەکیک لەمانە (قوله) ای پێ ئەلێن. چونکە جیگای شەرە تەنگ بوو بۆ بەرامبەری دوژمن. لەهەر لایە هیوانێک هەبوو، بەدرێزایی لای خانووەکە. لەبەر ئەوە بۆ تەماشای گاه هەموو حەلێ ئەم کۆشکە شاهانەبە بەسەر مالەکانی هەلەبجە و دێپاتەکانی بنار شاخەکانی هەرمان و باخەکانی چوار لای هەلەبجە و دەشتی فراوانی شارەزوردا ئەپروانی. تیکرا هەموو ژوورەکانی سەرەوه بەبەرە و قالێچە، بەکورسی و میز و ئاوینە گەورە گەورە پر کرابوونەوه. میوانەکانی (بەگ) لە نەژمی سەرەوه دائەنیشن. سەر ئەوێ، بەپێچەوانە (سلیمانی) ئەوی تۆزە ناشنایەتیبەکی هەبێ لەگەڵ (مالی پاشا) دا، بێ پرس ئەتوانێ بەهەموو لایەکی خانووە کەدا بسووریتەوه، تا خۆی یاخود ژنە کە یان یەکن لە دەسوپیتوهندان ئەدۆزیتەوه. ئەم کۆشکە گەورەبە بەلای کەمەوه چل ژوورێکی گەورە تیا بوو. هەموویان پەنجەرە گەورە گەورە باکتیشان تیا بوو. لەبەر ئەوە (مالی پاشا) تا بلتی فینک بوو. چونکە با هەموو لایەکی ئەگرتەوه. لەو سووچەوه کە ئیمە لێی دانیشتبووین -بەری رۆژەلات- چاومان لە باخچەبەکی فراوان بوو، ئەستێرکیکی گەورە لە ناوہراستدا بوو. لایەکانی کەیشی بەدار و درەختی بەردار و سێبەردار تەنرابوون. لەلای دەرگانە کەبەوه سەرشۆرک (حام) یکی خنجیلانە ی جوان کرابوو، حەلی خۆی بۆ پاشا و خێزانی بوو. بەلام ئیستا بۆ هەموو کەسە.

کە چووینە سەری بردیانینە ژووریکەوه. ژووری ژنان بەرامبەری بوو. (حەبەخانی) ژنی (ئەحمەد بەگ) لەگەڵ دەسوپیتوهندەکانیدا بەسەرەستیبە کەوه. لەولامانەوه قسە و گەپی ئەکرد. چای ئەخواردەوه. ئیمە یە نە ئەناسی ئەگین ئەهاتە لامان، دائەنیشت.

پیاویکی باریکەلانی چاوشینی دەموچاوی سووری وریا دەستی هەردوو کمانی گوپی. ئەم پیاوه کە (عەلی ئەفەندی) ای ناو بوو، خۆی لە بنچینەدا ئەلمانی بوو. باریکی پسیوژی لە مندالیدا ئەیفیریتتە هەلەبجە. ئیستا ئیسلامە. کوردی ژۆر چاک ئەزانی. لە ژنیتی کورد کورپتی کورته بنە یەک چاوهی زێرەک و وریای بوو بوو. جا ئەم پیاوه بوو کە کار و فەرمانی (بەگ) ای بەباشی هەلەبجە سووراند. ئەگین ئەوانی کە گێژووێژ بوون. فریان بەسەر هیچەوه نەبوو.

ئەم و (حەمە فەرەج) ای کوری ژۆر میوان ئەوازبیاوان کردین. سەرەدەمێک لەمەوپێش (حەمە فەرەج) لە (خوێندنگای ئەمریکان) ای بەغدا بوو بوو. ئینگلیزیبەکی باشی قسە ئەکرد. (تاهیر بەگ) برای ئەحمەد بەگ) ئەلێ: «قوریانی پەلت بەم کە پەلی هامپەلت پەل کرد». گویا براکە (عەلی ئەفەندی) کە ناوی (هامپەل) بوو، (داوود بەگی جاف) ای دەرمان خوارد کردووه. ئەوانیش رایان سپاردووه، یەکیکیان کوشتوتیبەوه. ئینجا (تاهیر بەگ)، خۆی ئەکات بەگۆرپ (قوریانی) بۆ ئەو کەسە کە (هامپەلی) برای (عەلی ئەفەندی) ای کوشتووه!...

ژوورە کەمان بن میچکیکی ئاوینەبەند، دیوارێکی رەنگکراو، چەند پەنجەرەبەکی میناکاری لەسەر شیوەی کۆن تیا بوو. تاقەکان بەچینی شتی ناواری بلوورین رازابوونەوه. قالی و دۆشەک ئەمبەر و ئەوبەر راخراوون. ئیمە لیترە دانیشتین، چایان بۆ هینان. لە پر کورپتی (۱۶) سالی قەد و بالا جوانی پەری روو هاتە ژوورێ. دەستی گوشین. ئیمەیش جگەرەمان دا. پرسیم کیتیبە؟ خۆی وتی: «من مەسعودی کوری تاهیر بەگ) م. بەراستی دلم رۆشن بوووه. گەلێ قسە ی خۆش خۆشی بۆ کردین. تەرەحە پێکەنینتیکی هەبوو، کاری لە دلی پیاو ئەکرد. سەرگوروشتی خۆی بۆ گێرامەوه، کە بۆچی لە خوێندنگا وازی هینا. بەلام لە دواپیدا تیگەیشتم کە سەرە وایکی لە سکا نیبە. هەر لەم لاو ئەولا ئەسووریتەوه. منیش ئاخیکم هەلکیشا و لە دلی خۆمدا گوتم: «داخەکم تاهیر بەگی ناودار کەسی نەبوو جیگای بگریتەوه!». ئەگەر ئەم کورە باوک و دایکی بمایە وازیان لێ نەهینتا تا پیاویکی ناواری وەک باوکی خۆی لێ ئەهاتەوه دەرەوه. بەلام وا دیارە (ئەحمەد بەگ) ای مامی هیچ ئەوەی لێک نەداوەتەوه!... یاخود لێکی داووەتەوه بەلام بۆی نەچۆتە سەر!... لەگەڵ ئەوەیشدا (مەسعود بەگ) هاو دەمێکی ژۆریاشی نواند. لەگەڵ (حەمە فەرەج) دا هەموو جارێ لەگەڵماندا ئەهاتە دەرەوه، ئەی گێرین بەناو شاردا.

لە دەرەوه (ئەحمەد بەگ) ییشمان پێ گەیشت. ماندوو نەبوونی لێ کردین. پیاویکی کەلەگەت بوو. بەخۆوه بوو. موو زەرد و دەموچاوی سوور بوو. جوانترین زەردەخەنە ی هەبوو کە لە هەلەبجەدا دیبووم. ئیمە تێبەر بوو... جاری بام برۆین...

باخەکانی هەلەبجە لای خواروی کەوتبوون. (باخی میر)یان هی (ئەحمەد بەگ) بوو. لە هەموویان

بوژی نیشتمانپه‌روهه ئه‌حمده به‌گی پاشا

هه‌له‌بجه‌بیه‌کان به‌شه‌و به‌دوو‌کانداره‌کانیان ئه‌خویند. نزیکه‌ی سی شاگردیک له‌ویدا ئه‌یان خویند.

به‌یانی له‌ مزگه‌وت ده‌موجاومان شت. مزگه‌وتی ئیره ئه‌ستیرکه‌ی گه‌وره بوو. به‌رده نوێزه‌کانی ته‌خته بوون. پیتشاه‌کانی، به‌پیتچه‌وانه‌ی هینه‌کانی سلیمان دهرگایان هه‌بوو. دیواریکیش پیتشاه‌کانی له‌جیبی نوێژ و دانیشتن جوێ ئه‌کرده‌وه. به‌کورتی مزگه‌وته‌که‌ی هه‌له‌بجه ریکوپیک و پاک و خاوتین بوو.

که‌ گه‌راینه‌وه مالی پاشا، (ئه‌حمده به‌گ) له‌ دیوه‌خانه‌که‌یدا دانیشتیوو. زۆر گیان سووک و پروو خۆشم هاته‌ پیتش چاو. باسی وێژه‌ی کوردیم له‌گه‌ل کورده‌وه. له‌ کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌کانی خۆی گه‌لیکی بۆ خویندینه‌وه. قسه‌کانی ئاودار و ناسک بوون. باسی دلدار و نیشتمانپه‌روه‌ریه‌کی به‌جگار به‌هیزی ئه‌کرد. به‌راستی خۆشخوانیه‌یه‌کانی له‌ چیشکه‌دا له‌ هۆنراوه‌کانی (تاهیر به‌گ) ی برای که‌متر نه‌بوون. (ئه‌حمده به‌گ) نیازی هه‌بوو له‌ چاپیان بدات. بیجگه‌ له‌وه ئه‌یگوت: «چیرۆکی کاریه‌گری قور به‌سه‌ری کوردم نووسیه‌وه. ئاره‌سه‌نی بیگانه‌ پیشان ئه‌دات. چاوی کورد ئه‌کاته‌وه». ئه‌یگوت: «گوێ نادهمه‌ دل و ئاره‌زووی میری. قسه‌ی سه‌ریه‌ستی راستی خۆم هه‌ر ئه‌که‌م. به‌وانه‌وه نه‌بی له‌ چاپی نادهم». گوتی: «شتیکێ تریشم به‌ده‌سته‌وه‌یه. ره‌نگه‌ ئه‌م زستانه‌ ته‌واوی بکه‌م!».

به‌رچایی، له‌ هه‌له‌بجه‌دا ئه‌مه‌نده‌ بایه‌خی پیت نادری. له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا بۆ ئیمه‌ نان و ماست و چایان دانا، که‌ زۆر خۆشیمان لێ چیشت، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ له‌گه‌ل (ئه‌حمده‌) دا بووین.

له‌گه‌ل (ئه‌نوه‌ به‌گ) ی هاو‌پتدا چوینه‌ مالی (حامد به‌گ) ی مامۆی. ئیره‌یش گه‌لیک ریکوپیک بوو. ئه‌ستیرکیکی ئه‌ندازه‌ی جوانی له‌ ناوه‌راستدا بوو که‌ له‌ به‌رده‌می کۆشکه‌که‌یاندان بوو. ئه‌م خانووه‌یش

گه‌وره‌تر بوو. باخچه‌یه‌کی که‌یشی هه‌بوو، سوپک و ئه‌ستیرکی تیا‌بوو، له‌گه‌ل چایخانه‌یه‌که‌دا که‌ له‌ بن سببه‌ری چهند دارێکی گه‌وره‌دا بوو. باخه‌کانی هه‌له‌بجه‌ گه‌وره‌ بوون. هه‌نار و هه‌نجیر و که‌میک تری و میوه‌ی تریشیان تیا‌بوو. جگه‌ له‌مانه‌ ماله‌ گه‌وره‌کانیش باخ و باخچه‌یان هه‌بوو. میوه‌ی شاری هه‌له‌بجه‌ ئه‌و باخانه‌ پیکیان ئه‌هینا. خانووه‌کانی هه‌له‌بجه‌ چه‌شنی هی سلیمانین. راسته‌ شه‌قامیکێ خنجیلانه‌ی پاکێ تیا‌بوو. به‌لام کۆلانه‌کانی ته‌سک و تورووسک، پیس و پۆخل، نارێک و ناقۆلا‌بوون. دوو قه‌بسه‌ری، دوو سه‌رشۆرک، چایخانه‌یه‌کی سه‌ر نه‌مۆمی سه‌ره‌وه‌ی جوان، چهند ریزه‌ دوو‌کانیکێ زۆر ریکوپیک لێ کرابوو. تازه‌ خه‌ریکی دروستکردنی ئوتیلێک و ئۆتۆمبیل خانه‌یه‌ک بوون... به‌لام چهند دوو‌کانیکێ ناشیرین بازاره‌که‌ی ناخۆش کردبوو. هه‌له‌بجه‌ پیتش سه‌د مالنیک ئه‌بوو. له‌ شوپنیکێ ته‌ختا هه‌له‌که‌وتبوو. گه‌لی کانیای جوانی هه‌بوو. تووتنیکێ زۆریشی لێ کرابوو باخه‌کان له‌ شیو و دۆله‌کانی خواروویدا هه‌له‌که‌وتبوون. هه‌ر چوار لای ده‌شت و نه‌رمان بوو. له‌ دووره‌وه‌ شاخه‌کانی (هه‌ورامان) دیار بوون. دیهاتی (عه‌با‌به‌لێ، جه‌لیل، عه‌نهب، گردی به‌کراوا) ی لێوه‌ دیاربوون.

سێ رۆژ له‌ هه‌له‌بجه‌ ماینه‌وه. جووله‌که‌کانی هه‌له‌بجه، له‌ هی سلیمان، ئافره‌تیشی دیسانه‌وه‌ له‌هی گه‌لی جیگای تر سه‌ریه‌ستترن. (کانی ژنان) که‌ له‌ مالی پاشاه‌ دیاربوو، زۆر ژنی جوانی ئه‌هاته‌ سه‌ر. ژن له‌ هه‌له‌بجه‌دا زۆر خۆیان ئه‌رازینه‌وه. له‌ کاتی کار و فه‌رمایشدا هه‌ر به‌رگی جوان ئه‌پۆشن. سه‌ری ژنی هه‌له‌بجه‌یی، جوانترینی سه‌ری ژنانی کورده‌ که‌ دیبیتم. جوانیان زۆره‌. پیاوانیش له‌به‌ر ئه‌وه‌ سه‌ریه‌ستان.

(ئه‌حمده به‌گ) هه‌میشه‌ به‌دیار تووتنه‌که‌یه‌وه‌ بوو. ده‌یگوت: ئه‌م تووتنه‌ هه‌زار دیناری بێ ئه‌گرمه‌وه‌!... گه‌لی کرێکاری بۆ راگرتبوو. سه‌رکاره‌کانیان دوانیان (ئه‌رمه‌نی) بوون. له‌سه‌ر شیوه‌ی تازه‌ تووتنه‌ (سامسۆن) هه‌کیان ئه‌شکانده‌وه. بیگومان (ئه‌حمده به‌گ) بۆیه‌ ئه‌مه‌نده‌ به‌دیاریانه‌وه‌ ئه‌بوو، زۆر له‌ کرێکاره‌کانی ژنی جوانی هه‌له‌بجه‌یی بوون. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یش بوو که‌ کار و فه‌رمانه‌که‌ی وا زوو هه‌لته‌سووا.

(ئه‌حمده به‌گ) زۆر دلته‌ی بوو. له‌ به‌رگ و هه‌ستان و دانیشتندا، له‌ رابواردندا، ره‌وشتیکی بوێژانه‌ی هه‌بوو. وا بزاتم له‌به‌ر ئه‌وه‌یشه‌ که‌ وا بوو، هه‌له‌بجه‌، خۆی دلته‌رانه‌ هه‌له‌که‌وتوو. ئاو و با‌ی سازگاری، چاوه‌ندازی رهنه‌گینی کچ و ژنی شیرین و نازنینه‌ی، تیکرا کاری له‌ ژبانی هه‌موو هه‌له‌بجه‌بیه‌یه‌ک کردوو. له‌م هاویندا ئه‌ببینی له‌ هه‌موو باخیکدا که‌ په‌ره‌ هه‌وار، نیشته‌نیه‌یه‌کانی هه‌له‌بجه‌ تیا‌باندان رانه‌بوێرن. (ئه‌حمده به‌گ) که‌ ئیواره‌ ئه‌هات، به‌خۆی و چهند هاو‌ده‌میکه‌یه‌وه‌ له‌گه‌ل گۆزانیبێژیکدا به‌مه‌ی و جامی مه‌یه‌وه‌ ئه‌چۆوه‌ باخیک له‌و باخانه‌وه. تا کاتی چواره‌می شه‌و ئه‌یخوارده‌وه‌ و به‌به‌زم و رابواردن له‌ ده‌مه‌ و ئیوارتیه‌، له‌ناو ئه‌و باخانه‌دا رایان ئه‌بوارد تا خه‌وتنان.

ئیارێ نانیکێ خۆشمان خوارد. هه‌له‌بجه‌یی له‌ چیشتا وه‌ستان. گه‌لیک چیشتی خۆش خۆش و ناوازه‌ دروست ئه‌که‌ن. له‌ پاک و خاوتینیشدا ته‌واون. پاش نان، چوینه‌ (خویندنگای زانستی). له‌ویدا شاگرده‌

گهوره و بلنډبوو. ژووره کانی به کورسی و قه نه فقه و میتری ناوازه وه پازینرابوونه وه. (حامد بهگ) مه کینه به کی نه له کتربیکه هینابوو، چرای نه له کتربیکه به نا و هه موو خانوه که پیدا بلاو کردبووه وه. به لام له بهر نه رک زوری که کم نه پانخسته کار. پاره ی زوری نه ویست. هرچی هه له بهج به بیبه کانی تر بوون، هیشتا هه چرای نه وتیان نه سووتاند.

به لام خانووی (تاهیر بهگ) ویران بوو بوو. جاران له بهر دلای (خانمی وه سمان پاشای جاف) هه یوانی نه وی و مالی پاشایان به پردیکی ته خته نه گه پانده وه بهک.

نیسته نه وه پیش نه ماوه ته وه. (نه نوه بهگ) نه یگوت: «حلی خوی مالی پاشا، لهو حله دا که (خانم) سهرداری هه له بهج به بووه، دهر ژوور، که سی نه گرتووه. نیسته نه مه نده نیشته نی که مه وه کو چۆلی لای هاتووه». نیتر له پاش ناگرتنیکه زور و میوانداری به کی به جگار باش له لایه ن برا هه له بهج به بیبه کانه وه، له سهر فهرموددی (نه حمه بهگ) چوینه «دهره شیش».

دهره شیش ۱۹۳۳/۸/۱۹

(نه حمه بهگ) له گه ل یه کتیکدا نارینیه کن (حه مه سه عید بهگ) ی زاوی. له دئی (عه نه ب) وه تیپه رین. دبیبه کی پر له باخی خوش بوو. له سهره ریگادا له بن چهند داریکدا نه ستیرک و ناویکی جوان هه بوو. چایخانه به کی لای کرابووه وه. له وه لا به سهر گردیکا جگه ره کیشیک سهرکه وتین و ریوشتین ئینجا به سهره لیثاییه کدا هاتینه خواره وه. له چه میکان دا. له سهر و باخاتیکه درپژله کدا چهند مالیکنان دی. نه وه (دهره شیش) بوو. له ناو خانوویه کی بهک نه مییدا که نه یروانی به سهر باخ و باخاته که دا، (حه مه سه عید بهگ)، دانیشتبوو. پیاویکی درپژکوله ی باریکه لانه ی، به سه زمانی له سه رخو و گوترا به لم هاته پیش چاو. له بهرمان هه ستا و دهستی گوشین. پاشان (حه مه بهگ) ی برایشی هات. که پیاویکی به دهم هه له شه و دهم گهرم بوو. کوتوپر هه والی (ناسووری) به کانی لای پرسیم. له پیشه وه حه زی به مانیان نه کرد، له کوردستاندا. له دواییدا قسه که ی گوری. کوریکه بچکوله نه ی خنجیلانه ی جوانکیلانه، که ناوی (حه مه عه لی) بوو، له وه لاوه دانیشتبوو به ته مه ن هه ر دوانزه سالتیک نه بوو. کوری خانه خوتیکه مان بوو. خوتیندی سهره تابی له هه له بهج دا ته واو کردبوو. له چاو خویدا ئینگلیزیه کی جوانی قسه نه کرد و زور باش به ئینگلیزی گفتوگو ی له گه لدا نه کردم. (حه مه عه لی) زیره کترین و سهره سترین شاگردی ناوچه ی هه له بهج بوو، که تا نه وسا دیبوم. به خوی و لووته که رویشکی به که یه وه، به دهنه گه زرنگذار و قسه گورجه کانی وه، به چاوه گه شه جریوه داره بچکوله کانی وه، به ته رحیکه ی وا کیشی کردین، زوری به قسه کافان له گه ل نه ودا نه کرد.

باوکی زوری خوش نه ویست. چونکه دایکی نه ما بوو، زور جار له باوکی تووره نه بوو، قسه ی نه ترانند، قسه ی به مامی نه گوت، (حه مه سه عید بهگ)، خوی لای لیل نه نه کرد. له گه ل مامیدا که پیاویکی نه زان و نه خوتینده وار بوو، که وته دهمه قالیبه وه. مامی سویندی خواردبوو که خانووی له سه هوئل دروستکراو، پیاوی تیا نازی. چونکه (حه مه عه لی) تیبی نه گه پانده بوو که سهره خواری به که ول

دانه پوشری. به لام که (حه مه عه لی) له منی بیست خانووی سه هوئل، پیاوی بهو ته رحه تیا نه ئی، مامی به دروخسته وه. پیتی گوت: «سوینده که ت که وت!؟» له سهر نه وه مامی تووره بوو، لیمان تورا.

له چه مه که ی (دهره شیش) دا تۆزی خویمان شت. تا گه راینه وه (حه مه سه عید بهگ) له بن داریکدا به ته نشت جوگایه کی جوانه وه سه ماوه ری لای دهم کردبوو. نه سه که ملی ریکوپیکه ی بز نیمه دانابوو. له ناوه ند چای خوارده وه دا باسی (کورد) و (کوردایه تی) هاته پیشه وه. بهو و به (حه مه بهگ) ی برای گه لی قسه ی ژیرانه یان له بابه ت پیشکه وتن و سهره خوایی کوردستانه وه کرد. پاشان چوینه باخه وه. له بن دارگویتیکدا له گوئی چه مه که دا دانیشتبین. دهره یشتان دار هه نجیر و هه نار و قوخ و که له میو بوون. هه ندئ میوه ی بز کردینه وه و خواردمان. (حه مه سه عید بهگ) حه زی نه کرد، له گه ل کوره که ییدا، قسه به ئینگلیزی به کین. نه یگوت: «نه م سال بیته وه نه پینریمه (سلیمانی)، خوتیندی ته واو بکات.

دهمه و شتیوان بوو. کابرایه کی که ته ی چوارشانه ی کوت و کویری دهموچاو کرموئل، به هه له داوان هات و دانیشت. ماندوو نه بوونیمان لای کرد. نه مه (شیخ جافر)، پیاویکی به گزاده کانی هه ورامان بوو. (بهگ) وای پیشان داین: «شیخ جافر له هیچ ناسله میته وه: نه خواته وه...». خویشی گوتی: «پرسیم. وتیان دووانی خه لکی سلیمانی له لایه. نیتر زانیم خوارده وه تان لا هه یه. بویه هاتم!...». به لام (حه مه سه عید بهگ) تکای له نیمه کرد بی به خشین که ناتوانی نه و ئیواره یه خوارده وه مان بز به ئینی. به لام من تیم گه یاند که نه من، نه هاوریکه م، کاک (ئیسماعیل عه لی)، هیچمان ناخوینه وه... وا دیاره نه م به گزاده جافانه، تیکرا هه موو نه خو نه وه. گوئی ناده نه نویت و رۆژوو و شیخ و میخ!!.

له گه ل نه وه یشتا (شیخ جافر)، پیاویکی دووربین و شاره زا، له سه رخو و قسه خوش و دهم گهرمی پیشان دا. خوتینده وار و زیره ک بوو. گه لی قسه ی جوان جوانی له بابه ت زورزانی ئینگلیز و نه زانی کورده وه، هه روه ها له بابه ت پاشکه وتوویی کورده وه کرد. سهر به (خانم) و کوره کانی و، به گزاده کانی (هه ورامان) بوو. زور خه فته تی نه خوارده که (مه سعود بهگ) جیتگای نه و پیاوه گه وره یه، (تاهیر بهگ) ی باوکی ناگرتنه وه، باسی جوامیری و نان بده یی و ویتزه وانیی (تاهیر بهگ) ی نه کرد. نه یگوت: «حله ی خوی، خوی شاگرده کانی خوتیندنگای تاقی کردوته وه له گبرفانی خویشی پاداشی پی داون». شیخ جافر جار به جارئی باسی (ناپلیون) و (نه دیسون) یشی نه خسته ناو ناوانه وه.

باسی هونراوه ی کوردم له گه لا کرده وه. نه یگوت: «ناهی خانی کچی خانم خوتینده واره. که شکوئیکه یه جگار گهرده ی هه یه. بویتز نه ماوه له کوردا هه له به سستی نه وی به ته واوته تی تیا نه بن». دوا ی نه وه گوتی: «سهر نه وه یه هی چهند بویتزیکه نه خوتینده واری نه م ناوه ی تبایه، بی هاوتان. هی چهند که سیکه که شی تبایه، که س ناویشی نه بیستبوون». به لئینی دامی که هاتم وه هه له بهج مباته لای (ناهی خان)، نه و که شکوئله نر خداره ییم پیشان بدات. دیسانه وه له کوری قسه کردندا گوتی: «له شاری (هه ورامان) که له کوردستانی ئیراندا یه، میژوونامه، (تاریخ) هک به زمانی هه ورامی نووسراوه ته وه حه وت سهد تا هه شت سهد لاپره نه یی. له دهمیکه وه که نه سهد سال له مه و پیش نه گرتنه وه، تا ئیمرو به نووسین و هه له به ست باسی پاشایان و سهردارانی کوردانی (هه ورامان) نه کات. باسی شه ر و شوژ و ناوایی ناو شاخه کان

ئەكات تا ئېمىرۆ». ئەيگوت: «ئەم نووسراوه لە دەمی بەهەمن شای هەورامییەوه دەست بەنووسینی کراوه، سەرەتاکەى بەزمانى کوردی هەورامانى کۆنە. ئېمىرۆ لە خۆشیشیان کەم کەس تىبى ئەگات. وا بزەنم تەنیا دانەپەک لەوه هەبووه. چونکە هەر پشتم هاتوو و خستوتیتىبە سەرى. لام وایە مەلایەک لە (مەربوان) دانەپەکی کەى لەبەر نووسىوه تەوه، دای بەکورتىکی (جافەر سان) بەحەفتا تەن!».

(شېخ جافەر) بۆ بەیانى زوو بەرەو کەژى سەر سنوور چوو، (ئەفراسیاب بەگ) ی ئاغايشی کە ئیستا لە فەرمانرەوايانى (عەرەب) و (عەجەم) هەلساوه دەروونى پرە لە خەم و خەفەت بۆ تىتک چوویمان، بۆ سەرشۆریمان. ئافەرىن بۆ (بەچکەى عەبابەیلێ). بەیانى سواربووین. لەگەڵ پىاوى بەگدا چووین بۆ (هانە نەوتى).

هانە نەوتى ۱۹۳۳/۸/۲۰

هەر نىوه ساتىکمان بەسەر گرد و دۆلى روتدا برى. ئىستر کەوتىنە گۆژ چەم و ئاوى (بىارە) وه. تا ساتىکى تەواو ئىچە بەتەنشت باخ و باخاتى هەنار و گۆژ و توو و کەلەمىتودا رابوردین کە بەو ئاوه ئاو ئەدرین، تا گەيشتىنە «هانە نەوتى». ئەم باخانە هەموو هى (شېخ حسامەدین) بوون. ئىستر خوڤە و هاژەى ئاوى چەمەکە و، بەرگى ئەتەلسىنى باخاتەکە، باوشىنى عەرەرهکانى سەر رۆ ماندوووتى درىزى رىنگاکەى لە بىر پىاوا ئەبردەوه. کاتىکمان زانى لەبەر مالىکى وشکە کەلەکى بەرزدا باخەکانى خوار و ژووروى (هانە نەوتى) ی لىتو دياربوو. (هانە نەوتى) ئەم ماله و مالىکىکەى تىبايه. ئەمەيان مالى (شېخ محەمەدى کورى شېخ حسامەدین) بوو.

(شېخ محەمەد) بەزمانىکى مىوان نەوازانەى يەجگار ماندوونەبوونى لى کردین. هىوام وایە خۆتندەواران لىم بىورن کە بەزمانىکى راستى پەرسىبەوه باسى (شېخ محەمەد) ئەکەم. رەنگە لە پىشاندانى کردەوى ئەم و شىخى باوکىدا خۆشيبەک و کەلکىکى بۆ خۆتندەواران تىبا بى. ئەمە زۆر سەیره لە پىاوىکى وهک (شېخ حسامەدین) ی ئىسلام و خواپەرست، لەناو گەلکىکى پاشکەوتوى چاو بەستراودا، لە کۆزى ئەم هەموو دەرويش و دىوانانەدا، لەناو ئەم شاخ و داخەى (هەورامان)^(۱) دەدا: پىاوىکى وا بى و هەلکەوى وهکو (شېخ محەمەد).

پىاوىکى وا کە بەئاشکرا، نوێژ نەکا، بەرۆژوو نەبى، مەى بخواتەوه، کە هەرچى دلى ئارەزووى ئەکات

(۱) هەورامان: دەقەرکى دلگىر و جوان و سەختە لە کوردستاندا، لە دەوروشتى هەلەبجەوه دەست بى دەکات، هەردوو ناحىهى خورمال و بىارە و شارۆچکەى تەوتلە دەگرتەوه؛ جگە لە دەبان گوندى جوان و ئاوهدانى تر. ئەم بەشى کە لە باشورى کوردستاندايه پىی دەوترى (هەورامانى لىون) و بەشەکەى ئەودىر کە سەر بەئىرانە (هەورامانى تەخت) ه کە لە پروى ژمارە و پانتايبىهوه گەورەتره. را و بۆچوون زۆرە لەسەر ئەسلى ناوهکەى، هەریهکە بەپىی بۆچوونى دەبباتەوه سەر رووداوى يا جىگایه، بەلام ئەوى شىواتر و لەبارترى ئەو راپهیه کە گوايه لە (هەوارى - ئەمان) وه هاتوو، کە بەپىی پەناگىرى و سەختى دەقەرەکە بۆتە هەوارىکى ئەمىن و بى ترس بۆ دانىشتووەکانى.

بىکات (*) بەلای (شېخ محەمەد) وه: خانەقا، شىخىتى، دەرويشى، خواناسىنىتک بەم تەرحهوه - وهکو خۆى ئەيگوت - کە خەلک لە کار و فەرمان بخات، تەمەللى بلاو بکاتەوه، گەلى پى بدۆشرى... پەشمە... پەشمە!!.

يان وهکو خۆى ئەيگوت: «شېخ پىاوىکى ژبیره، چونکە ئەتوانى ئەمەندە کەس کەر بکات. چونکە خۆى لە نوێژ و رۆژوو دەروکانيان ئاگاداره... بەلام چونکە نەزانى لەوه دایه، قەسە ناکات!. ئەوان چۆنيان بى خۆشە وا ئەکات!...».

لە زۆر لادىبىم ئەبىست ئەيانگوت: «شېخ محەمەد خوا نەناسه. پىاوى ئىنگلىزه!... هەرچى ناشىرىنه ئەوه ئەکات... لە هەموو شىتکدا!».

لەگەل ئەمانەشدا هەمووى (شېخ محەمەد) م پىاوىکى تىگەبىشتوو و، پىگەبىشتوو و، ژبیر و زرنگ هاتە پىش چاو. پىاوىک بوو کە بەبالایەکى بلند و دوو چاوى گەش و تىزبىنەوه، بەرۆبىنىکى لەسەر خۆ و دەم و چاوىکى مەندەوه، سىماى پىاوىکى سامدارى ئەخستە مېشکى پىاوهوه. بەرآنکۆچۆغەپەکى مەرزە و پىلاوىکى نرخ هەرزان و مشکى و جامانەپەکى کۆنەوه، گورج لە پىاوى ئەگەياند کە (شېخ محەمەد) گيان سووکە، بى وهپه، بى کەشوفشە بەسەر بەردەست و لادىبىهکانيدا. مۆن نەبوو. مەند بوو. لەگەل ئەو پىشدا کە هەر خۆى و مىوانەکانى بووايه، جار بەجار تىکىش لەگەل پىاوهکانيدا بووايه، خۆشترىن قەسە و سەرگوروشتەى ئەهینايهوه، پىاوى بەکۆل ئەهینايه پىکەن. لە شېخ و دەرويش، لە باوکى و (شېخ عەلەدین) تەقەپەکى زۆرى ئەکرد. ساھەر لەبەر ئەم تەقەنەبوو، کە ئەمانىنى پىاوهکانى (شېخ محەمەد) گەلکى لە پىاوهکانى شىخەکانى تر ورباير و چاو کراوتەر و رىکوپىتکتر بوون... خانەخۆپەکەمان، بەکوردى هەورامان و کرمانج و فارسى و تورکى و عەرەبى بەتەواوى قەسەى ئەکرد. کەمپک لە زمانى ئىنگلىزىش تى ئەگەبىشت. بەراستى خۆتندەوارىکى پوختە بوو. ئەيزانى لەگەل خواناس و خوا نەناس، رۆژەلاتى و رۆژئاواييدا، زۆر چاک هەلبسى و دانىشى و، لە بابەت هەموو شىتکەوه، بەپىی تىگەبىشتىيان قەسەيان لەگەلدا بکات. لەناو ئىنگلىزهکاندا هاورپى زۆر هەبوو. زۆرىشى لەگەلدا رابواردبوون. وهکو خۆى ئەيگوت: «چەند سالىک لەمەوبەر بەفرۆکە لە خورمالهوه بەسەر شاخەکانى هەوراماندا و بەسەر سلىمانى و کەرکوک و هەولير و موسل و بەغدادا گەرابوو». سەیر ئەوهپه بەتەواوتى لە کاروبارى بىگانە لەگەل کوردا شارەزابوو. زۆر جارى وا بووه، کەوتوو تە ناوەند ئىنگلىزهکان و کوردهکانهوه، ناشتى کردوونەتەوه. وهک خۆى ئەيگوت: «هەميشە نامەکارى لەگەل ئىنگلىزهکاندا هەبوو. لەبەر ئەوه زۆر لە فەرمانرەوايى ئىران ئەترسا، نەى ئەوترا بچىتە ناویانەوه!».

بەلام نازانم بۆچ، لەو کاتەدا، خۆى بەژێردەستى فەرمانرەوايى بەرىتانىا نووسىبوو؟! لەو حەلەدا کەوا (ئەفراسیاب بەگ) لە عەرەب و عەجەم هەلسابوو، کە شەو هەبوو، لە جىگایهکى نەپىندا، نانى لەگەل

(*) خوا لىخۆشبوو (شېخ محەمەد)، لە سالەکانى دوايى تەمەنبا کە کرابوو بەشېخ و چوو بووه جىگای باوکى خوالىخۆشبووى، وازى لە هەموو بەزم و پەزمىک هىتابوو. (ش. ف)

نه خواردايه، رېټوشونې نېشان نه دايه! زور شهوى وا هه بوو تفهنگ به دهسته ياخي بووه كان تا ده مه و به يان له مالى (شېخ محمه مد) دا نانيان نه خوار، رايان نه بوارد، كه به ياني ته هات، ته چو نه وه شه؟! .

(شېخ محمه مد) زور نان بده و ده ست بلاو بوو. هه ر چي ببوايه ده خواردي ميوانى ته دا. ده سا له بهر ته م ده ست بلاوييه بوو كه گيرفاني ته نك بوو بوو. دوور نه بوو ته نكتريش ببو.

له (هه ورامان) ي عيراقدا خانه خوټكه مان بالي راستي شېخي باوكي بوو. باخ و باخاته كاني ته م ته ي هيتانه بهر هم. ته يانگوت: «شېخ موعته سمه ي برايشي له تيراندا وها به كار بوو. به لام شېخ عوسمان هه موو دم له خانه قادا كه وتبوو... بين كاره بوو...» .

من (شېخ محمه مد) م وهك (شېخ رهاي تاله باني) ته هاته پيش چاو. بو هه موو پرسى تاماده بوو. له هه موو كوټيكا، له ژير پوره به كي ناسك و پياوانه دا، پلاري خوټي ته هاوتشت، پياوي ته هيتايه پيكنه ين. بهرام بهر ده كيشي ته پيكاند. له باسي (ببواره) و (باخه كوټن) يشدا ته و قسانه دپنه گوتن.

جا ته م پاله وانه سهيره بوو، سهرداري (هانه نه وتي) (۱).

(شېخ محمه مد) بردنيه ناو باخه كانيه وه. ناوي چه مي (ببواره) به بهر ده ماندا تافه تافى ته كرد. له بن دارتيكي گوتزي گوره دا دانيشتن. شېخ گوتي: «ده ي بام توټزي قسه ي خوټمانه بكه ين. واز له قسه ي گوره و بچووكي به يتن!» .

ئينجا به ناو ته دارستانه گوره به دا، كه ده و دوانزه سهريان دابوه يهك و به پلپله ي گه لامبو رازابونه وه، ته تگوت شايي و زه ماوه نده، له هه ر داره وه ته رحه تيشكيك ته هاوتيزا. هه لوټوه، تيشكي سوور، ترپيش تيشكي رهش و سهوز و زهره و سووري ته هاوتشت. له هه ر شوټنيكه وه سه يرت ته كرد، ناو بوو هه لته قوولي و، به سه ر ورده به ردي ته و باخانه دا، به ناو گله سووري زه وييه كه دا په خشاني ته كرد. له هه ر لايه كه وه گوتت ته گرت خوټه و تافه و هاژه هاژي ناو بوو، به سه ر ته ر كه له به ر دانه دا. شه ققه ي بالي په له وه ر بوو. ناوازي شيريني چوله كه و بلبلان و، قاسپه قاسپي كه وان بوو. ته و سهوزييه ته تله سينه ي دار و دره خته، له گه ل ته و تارا زيرينه دا كه روټي ته يدا به سه ر باخ و چه م و قالچه سه وزي سه ر زه وي بن داره كاندا، ته و بوټه خوټه ي گه لا دارگوټيزانه و، ته و ترنجوټكه ي كه په نا سيټبه ره كاني داپوشيبوو، له گه ل ته و تيشكه زبونه ي كه له ناوي بلوريني چه مه كه وه ته هاته وه به گز دار و به ردي چه مه كه دا و لاگه ردي دره خته كاني وهك ناويته ته دره وشانده وه... ته مانه، هه موو، ته ماشاگايه كيان پيكنه هيتابوو، نهك دلتي، هه زاران دلتي شيت و شه يدا ته كرد... خوټه خرپه ي ته و خه وه خوټه ي كه له بن ته و داراندا ته هاته گوتي هاوده مه كانم، جاريكي تر ليم بهاتايه وه. كاشكي ته و خوټسيه ي كه له خواردي ته و كاله كه شيرين و

(۱) له سالي ۱۹۴۰د كه بووم به (كارگيري لادبي خورمال)، له خوالي خوټشيووان (شېخ محمه مد) و (شېخ حسامه دين) ي باوكييه وه، بو كه لكى گشتي، يارمه تيم زور دي، كه هه تا ته مېنم سوپاس و ريزيان پيشكه ش ته كه م. (ش. ف)

شهوټييه سارده ناسكه و، ته و تري دهنك زله و، ته و جگه ره بوټنده و، ته و ناوه سازگاره و ته و كزه با فيتكه و، ته و مريشك و قولي و باميه و دوټه شيرينه و، ته و چايه بوټن خوټه دا ديم، له ناو باخه كاني (شېخ) دا، جاريكي كه يش زمانم بيچيشتايه وه!.

ده مه و ئيواړي به ژير سيټبه ري ته م دارانده چاره كتيك روټشتين. (شېخ محمه مد)، ريزه چنار و بيتستان و دوو كانه په مووه كاني خوټياني پيشان داين. له بهر ماله كه يدا پياوه كاني خه ريكي شه نكردي گيا «وينجه» بوون. ته مه توټيكي وردى رهنك رهش و زهردي هه يه. پووشه كه ي خوټشتيكي به جگار نايابه بوټا ژال. (شېخ محمه مد) وه كو برايه كي خوټي قسه ي له گه لدا ته كردن. دياربوو كه له گه ل رنجبه ر و لادتييه كانيشدا هه روه ها شيرين و بي وه ي بوو. ته و شه وه (شېخ) دياربوو، مه ست بوو. له بهر ته وه قسه ي خوټي بوټه كردين. جه رگي بوټي پاشكه وتني كورد ته سووتا. ره خنه ي له نه شاره زايي و كه مته رخنه مي (شېخ محموود) ي گوره بهرام بهر به گزاده كاني (هه ورامان) ته گرت.

ته ي گوت: «ته گه ر شېخ محموود تيټيني بكردايه و ببزانيايه چوټيان ته كاته پشتيواني خوټي، له بريتي پاره سه ندن، پاره ي بدانايه به تايه تي به جافرسان وه كو دامان نابوو، به سايه ي له شكري خوټي و نيټمه و هه ورامان و پشده روه. (هه له بجه) و (سليټماني) و (خانه قين) له يهك دوو روټدا داگير ته كران» .

ته و شه وه زور سارد بوو. به ياني له گه ل پياوتيكي خوټيدا، له پاش مالتاوايي كردن، چووين بوټه وتيله).

تهويله ۱۹۳۳/۸/۲۱

هه ر نيو ساهه رپيټهك دوور، به ته نشت باخ و ره زه كانه وه له بن سيټبه ري سووره چنارتيكا چايخانه يه كي خنجيلانه و جوان كراوه، له سه ماوه ري وه رشاو، له قوټيه و پيالهي ناياب، به پاك و خاوتيټيه كي ته واوه و چايټ بوټين. لادتييه كانيش رتيكوټيټي، زور به ناسكيه وه ماندوو نه بوونيت ته كه ن. له باهت قسه كردن و هه لسان و دانيشتنه وه، له باهت خاوتيټي و رتيكوټيټيه وه، ته مان گه ليټي له شارباژرپيټه كان پيشكه و تووترن. به لاي گونده كاني «مشيله» و «به لخنه» و «شمشه» دا روټشتين. ماله كانيان دوو نهټوم و، زور رتيكوټيټي بوون. كه نزيك ته وتيله بووينه وه، تا ته وي. له چه ند لايه كيشه وه ناو ته هاته خوارتي. به رتيشكي روټه كه ته كه وت، ته چريسكا يه وه. سټ ساتي ته واوي پي چوو، ئينجا گه يشتينه (ته وتيله). به سه ر پرديكا په رينه وه. له ژيريه وه چه م ناوي (ته وتيله) گقه ي ته كرد. له بهر كوټيكي گه وري دوو نهټوما رايان گرتين. ته وه مالى (شېخ حسامه دين) بوو. يهك دووانتي برديانينه كوټيكي كه وه. به ته نشت ده رگا كه يه وه ته ستيركيكي گوره هه بوو، له بن سيټبه رتيكا له كانيه كه وه ناوي ته چوه سه ر. سه ر ده رگا كه، كه له كي و ژيرخانتيك بوو، (شېخ حسامه دين) ي تيا دائه نيشت. له خواره و ديش به لاي دهسته چه پدا، چه ند ژورتيك هه بوو، له گه ل هه يوانيكي نوټر كردن، سپي كراو و، پر نه خش و نيگار، له ته نشت يه وه ژورتيك هه بوو، (شېخ به هاته دين) ي باوكي (شېخ حسامه دين) ي تيا

نیترابوو. له بهردهمی ئەم هه‌یوانه‌وه، ئەستتیرک و سورکینکی جوانی ږیکوپیټک هه‌بوو، ده‌وروپشتی به‌ته‌له‌به‌ردی ته‌خت و خشت ته‌نرابوو. له پیش ئەم سه‌کۆیه‌وه. ده‌ پانزه‌ دار عه‌ره‌ری سی گه‌ز به‌رزی چوویون به‌ئاسماندا. ئەگه‌ر ئیواران له‌سه‌ر ئەم ئەستتیرک و سورکه‌ دابنیشیت و ته‌ماشای ئەو چه‌م و باخاته‌ی خواری خانه‌قاکه‌ بکه‌یت، له‌و لایشه‌وه سه‌یری خانوه‌کانی (ته‌وتیله) بکه‌یت، که به‌قه‌د شاخه‌که‌دا هه‌لچوویون، له‌گه‌ل ئەم دار عه‌ره‌رانه‌دا، هه‌رچی خه‌م و خه‌فت هه‌یه له‌ دلته‌دا نامیټی.

بیچوه سه‌یدیکی هه‌رزه‌کاری ږووخۆش له‌ پلیکانه‌یه‌که‌وه بردینه سه‌رئ بۆ ژووری میوان. که چوین نان دانرابوو. سه‌ید ئەو رسته‌یه‌ی دا به‌بن چنگماندا:

«متی حضر الطعام بطل الکلام». سینییه‌که: نانی هه‌ورامی و، ماست و، قوولی ته‌ماته و توژی تری له‌سه‌ر بوو. پاش نانخواردن، له‌ چایخانه‌ی تایه‌تی خانه‌قاوه‌ چایشان بۆ هینان.

شیخ ئەمانه‌ی به‌سه‌ر کاروباری خانه‌قاکه‌دا: بۆ چیش هینان و چا دان و ئەسپ و مایین به‌ستنه‌وه... دابه‌ش کردوه.

پاش نوستن چوینه لای (شیخ حسامه‌دین)، له‌ ژووری دانیشتی خۆیدا. ده‌ستمان ماچ کرد. ئەویش هه‌ستایه سه‌ر پیتیان و سه‌ری ماچ کردینه‌وه. به‌کیک باوه‌شینی ئەکرد. ده‌رویشه‌کانیشی بیجگه‌ له‌ کورده‌که‌ی و براکه‌ی، هه‌موو ده‌ست به‌سنگه‌وه، له‌به‌ر ده‌میا وه‌ستابوون. فه‌رمووی: جگه‌ره و چایان بۆ هینان. ئیمه‌یش، من و ئیسماعیلی هاوڕیم ږیز و خۆشه‌ویستی باوکمان پیشکه‌ش کرد.

شیخ پیایکی چوارشانه، له‌ بالادا ناوه‌نجی بوو. ده‌موچاوټکی به‌سامی هه‌بوو. ږیشټکی سپی، ږوویه‌کی سوور، دوو چاوی پتیه‌ بوو، کلټکی زۆری لټ دابوون. تا خوا هه‌ز بکات دلټ پیای کیش

شیخ محمده‌دی شیخ حسامه‌دین

ئەکرد. کوتوپر به‌زده‌ده‌خه‌نه‌یه‌کی شیرینه‌وه، به‌گه‌رمی ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن. پیایټکی زۆر تینگه‌یشتوو بوو. ئەویست به‌دلټی ئیمه‌ قسه‌ بکات. باسی (مه‌حموود پاشا) و جافه‌کانی ئەکرد، که حه‌لی خۆی ئامۆژگاری پیای چاکی کردوون، تا زۆر له‌ که‌س نه‌که‌ن. پاشان هاته سه‌ر باسی خانوو دروستکردن. جار به‌جاری قسه‌ی پیکه‌ن هیننه‌ریشی ئەهیننايه‌وه. جار جارتیکیش قسه‌کانی ناو قورئان. له‌ قسه‌کانیه‌وه وا دیاریو که له‌گه‌ل به‌گه‌زاده‌کانی هه‌وراماندا توژه ناکۆکیه‌کیان هه‌بوو. ئەیگوت: «تا ئیستا پیایخراب، دوو جار ویستویانه بکۆژن». یه‌جگار قینی له‌ شه‌ر و کوشتاری هه‌ورامیه‌یه‌ بوو. راستیه‌یه‌که‌بیشی نیوه‌ی له‌به‌ر ئەوه‌بوو که به‌هۆی ئەو پشټویه‌وه کورده‌کانی ئیران ناتوانن بینه ئەم دیو، دیاری و داها‌تی بۆ به‌ینن. چونکه (شیخ) هه‌رچی ده‌ست ئەکه‌وت زۆری له‌ ئیرانییه‌کانه‌وه ده‌ست ئەکه‌وت.

شیخ به‌شی زۆری دیه‌اته‌کانی له‌ هه‌ورامانی ئەم دیو و ئەو دیوان. له‌ (سنه) و (سابلاخ)یشدا به‌شی هه‌یه. ئەمانه‌ی هه‌موو داوه به‌سه‌رکار و باخه‌وان، بۆی به‌ینه به‌ره‌م. زۆرجار وتویه‌تی: «قه‌ی ناکات بام به‌دزییه‌وه بیخۆن. ئەوی من هه‌مه‌ هی کییه؟ هی خۆیان نییه؟!». کورده‌کانیشی چاکی ئەخۆن!... باخه‌کانی یه‌جگار گه‌وره و به‌ردار و ئاودارن. داری توو و گوټز و تری و هه‌لووژه و چناریان به‌هه‌زاران تیايه. دارگوټزټکی (شیخ) له‌ (ته‌وتیله) حه‌فتا هه‌زار گوټزی گرتبوو!... شیخ ئەم شاخه سه‌ختانه‌ی وه‌کو پلیکانه، له‌ سه‌روهه تا خواریه‌وه کردوه به‌سه‌کۆ، سه‌کۆ. به‌مه‌ شاخه‌که زه‌ویه‌که‌ی زۆرتری لټ هاتوه. هاتوچۆیشی تیا ئاسانتر بووه. ئەو ږیکوپیټکیه‌ی له‌ دروستکردنی ئەم سه‌کۆبانه‌دا دیومه له‌ (لوینان)یشدا، به‌و هه‌موو شاره‌زاییه‌وه که هه‌یانه، نهم دیوه. ئەمه هه‌مووی به‌کۆلی «ده‌رویشان» کراوه!

کاشکی تووه‌که‌ی بۆ کرمی ئاوریشمیش به‌کار به‌یترایه. ئەوساکه شیخیش و لادییه‌کانیش ده‌وله‌م‌ندتر ئەبوون. دبی (باخه‌کۆن)یش شیخ حسامه‌دین ئاوی کردۆته‌وه. جگه له‌وه له هه‌موو دبیه‌کدا کۆشک و خانوی نایابی هه‌یه.

ئینجا چوین بۆ گه‌ران. هه‌موو ناوټی و به‌شټکی گه‌وره‌یش له‌ باخه‌کان گه‌راین. خانوه‌کانی ته‌وتیله یه‌جگار ږیکوپیټک کرابوون. له‌م (٦٠٠) ماله‌دا تا نزیکه‌ی (٥٠) خانوو سټ نه‌ومی تیايه.

خانوی (قادر به‌گی جافسان) نمونه‌یه‌کی کار ره‌نگینی و زیره‌کی وه‌ستا و خانه‌خوټیکانی ته‌وتیله‌یه. خانویه‌که سټ نه‌وم، ږه له‌ ئاله‌تکاری. په‌نجه‌ره‌داره. ږه له‌ ئاوټنه‌کاری. مینا به‌ندیش کراوه. پیای به‌راستی که به‌راوردی لادییه‌کانی شاریزټر و هه‌ورامان ئەکات سه‌ری سوږئه‌میټن. ئەم خانوانه له‌ شاریشدا که‌م و ټینه‌یان هه‌یه. زۆریان به‌به‌ردی ره‌نگاو‌ره‌نگی شاخه‌که، به‌وشکه که‌له‌ک دروست کراون.

قه‌یسه‌ریبه‌ک، سټ چوار چایخانه، چه‌ند دووکانټکی تر، دوو سټ سه‌رشوڤرک، (حمام)، خانه‌قابه‌ک و، دوو مرگه‌وتی زۆر نایابی تیابوو. که‌لاش دوور و، چه‌قوگه‌ر، ئاسنگه‌ر، دارتاشی یه‌جگار هونه‌رمه‌ند، له‌ ته‌وتیله‌دا هه‌بوون. ره‌نگه‌ نزیکه‌ی (١٥) مه‌کینه‌ی به‌رگ دووربنم تیا ژماردبټن. (ته‌وتیله)، زۆر گه‌وره‌یه. خانوه‌کانی له‌ که‌مه‌ری شاخه‌که‌وه، هه‌تا دامټینی به‌پله، پله، هاتوونه‌ته‌ خواریه‌وه.

چاوه‌ندازتیکی جوانی هه‌یه. به‌لام تا بلیتی کۆلانه‌کانی چه‌په‌ل و پۆخلن. هه‌لی ئه‌گرت (قائمقام نوشین) بوايه. چونکه له هه‌له‌بجه گه‌وره‌تر بوو. که‌لاشی قۆنده‌ره ئاسا، پۆتینی ده‌زوی نایاب، چه‌قۆی یه‌جگار ناسک و جوان، دارده‌ستی زۆر په‌نگین، که‌وچک و شه‌کردانی چاک، له (ته‌ویله) دروست ئه‌کرتین. خوا زیره‌کییه‌کی گه‌وره‌ی پین به‌خشیون. له‌گه‌ل ئه‌و ئاوه سازگار و بايه خۆشه‌دا، له‌شیکێ سووک و به‌کاربشی داوین. (ته‌ویله‌یی) جگه له‌م هه‌موو باخ و باخاته، بۆ بیستان و باخ کردن، له ژوور ئاواویییه‌وه، تا نزیک لوتکه‌ی شاخه سه‌خته سه‌ره‌ولێژه‌که، هه‌موو رۆژ هه‌تا ئیوارێ خه‌ریک ئه‌بن، له‌وتیه به‌روبووم به‌و رێگا سه‌خته‌دا ساته رێیه‌ک به‌کۆل ئه‌هیننه خواره‌وه. ئه‌مه‌یش کاریکه که ئیمه بۆ رابواردنیش که‌مان هه‌یه، بوێری بۆی بچن!... له هه‌وینا هه‌موو خاوه‌ن باخه‌کان له به‌یانیه‌وه دینه ناو باخه‌کانیا نه‌وه. له که‌په‌ر و قۆخته‌دا دانه‌نیشن، خه‌ریکی باخه‌کانیان ئه‌بن تا ئیوارێ. ژن و پیاوی ته‌ویله‌یی جوانیه‌کی خواکردیان هه‌یه. ئافه‌رتیان زۆر سه‌ربه‌سته. هه‌موو بيشیان زمانی کوردی ئیمه ئه‌زانن.

له ته‌ویله چوومه مزگه‌وتیکه‌وه. سێ نهۆم بوو. له خواره‌وه دوو ئه‌ستیرکی رێکی ئاو روونی هه‌بوو. به‌پلیکانه‌یه‌که‌دا که هه‌ردوو ته‌نشتی به‌ته‌خته‌ی گوێژ گیرابوو، سه‌رکه‌وتمه سه‌ره‌وه. ناو ژووره‌که‌یشی به‌ته‌خته گوێژ داپۆشرا بوو. له دیوارێکییدا هه‌ر به‌ته‌خته گوێژ، چوار، پینچ (نووسراودان) کرابوو. دیسانه‌وه به‌پلیکانه‌یه‌کی ته‌خته گوێژ ته‌نراودا سه‌ر که‌وتمه سه‌ر نهۆمی سێیه‌م. له‌وتیه چاوه‌ندازتیکی زۆر جوانی ته‌ویله، به‌خۆی و باخ و باخاتییه‌وه دیارابوو. (ته‌ویله‌یی) له به‌رگدا خۆیان پۆشته و پاک و خاوتین رانه‌گرن هه‌ر که‌لاش دووره‌کان پۆخلن. زۆریان بالا به‌رز و شه‌نگ و شوخن.

له ته‌ویله‌دا، چونکه که‌وتۆته ناو دۆلی دوو شاخی به‌رزوه رۆژ که‌م ئه‌مینیته‌وه. به‌یانیان ساتی یه‌که، -له هه‌ویندا- ئینجا هه‌تاوی لێ ئه‌دا. ئیوارانیش له پیش بانگی شیاندا به‌دوو سات رۆژئاوا ئه‌بن. له (ته‌ویله‌) دا جگه له (حوجره)، خوتیندنگایه‌کی چوار پۆلێش هه‌بوو. ئیواره له‌سه‌ر ئه‌ستیرک و سوپکه‌که پشوویه‌که‌ماندا. ساتی یانه‌هه‌م و نیو، سه‌یده به‌خه‌رشه‌که هات به‌شوێماندا بۆ نان خواردن. نانی ئه‌و جاره‌مان باشت بوو: «دۆ و، نان و، یاپراخ و، قوبولی و، شفته بوو».

له‌وه‌تی «شیخ حسامه‌دین» له‌گه‌ل رێگه‌کاندا نارێک بووبوو، له زووه‌وه نانیان ئه‌دا به‌میوان. شه‌وی، هه‌رچه‌نده له ترسی ته‌قه‌بوو، به‌لام به‌ناوی سه‌رماوه له ژووره‌وه نواندیانین!، به‌لام مێشوه‌وه و ورده گه‌رما نه‌یه‌یتشت تا ساتی پینچهم بنووم. بیرم له هه‌زار شت ئه‌کرده‌وه. شه‌پۆلی ئه‌ندیشه هینامیه سه‌ر بیرى چا‌کردنی دووه‌م چیرۆک له‌وه هه‌شت چیرۆکانه‌ی که له عه‌ره‌بیه‌وه بۆ مندالانی کوردم کردبوو به‌کوردی^(١). ئه‌و ژماره‌ی دووه‌میان بۆ ده‌سته‌ی کچان ئه‌شیا. له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ر له‌و ژووره گه‌رمه‌دا به‌بیر ئه‌م هه‌له‌سته‌ی خواره‌وه بۆ به‌شی پێشکه‌شی چیرۆکه‌که‌دا نا:

بۆ ده‌سته‌ی کچان، دایکانی دوا رۆژ:
که‌ پێگه‌یه‌تین چرۆی هیوامان،

(١) هه‌ر هه‌شت چیرۆکه‌که، به‌ناوی (چیرۆک بۆ مندالان) هه‌وه له‌ سالی ١٩٣٥، له شێویه‌کی جوان و رازاوه و نایابدا، له‌لایه‌ن میریبه‌وه چاپ کرا. تا مندالانی کورد، هی پۆلی دووه‌می سه‌ره‌تایی بیخوێن. (ش. ف)

به‌کرده‌وه‌ی جوان به‌کاری په‌نگین
ئاوا که‌نه‌وه خاکی کوردستان،
ئهم چیرۆکانه‌م ئه‌وا پێشکه‌ش کرد

به‌یانی زوو یه‌کتیک به‌لاماندا و بیه‌زی کرد. گوتی: «ئای قورم به‌سه‌ر. ئیسلامه‌تی نه‌ماوه. خۆ و اسات (٩) یه‌که‌چی هیشتا له‌خه‌وه هه‌له‌ستاون!». منیش وه‌نه‌بێ نوێژکه‌ر نه‌بووم. به‌لام جارێ زۆری مابوو بۆ نوێژ. له‌به‌ر خۆمه‌وه وتم: «ئه‌گه‌ر هه‌له‌شسم، له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا که ساتیک له پێشه‌وه هه‌له‌ساوم، هیشتا هه‌ر ده‌رویش گه‌له‌یی ئه‌کات. که‌واته هه‌له‌ناسم!...». له‌مه‌دا بووم خه‌وم لێ که‌وته‌وه. له ساتی ده‌هه‌مدا خه‌به‌ریان کردمه‌وه. نوێژم کرد و چاشم خواره‌وه.

سه‌بید چونکه خۆی ئیستیری ده‌ست نه‌که‌وتبوو، سواری بێ، ئه‌یگوت: «رۆیشتن به‌پێ بێ باشتره!». دوایی ته‌فهری داين، که ئیمه‌ش هه‌ر به‌پێ پرۆین!... نزیکه‌ی سێ چاره‌که ساتیک به‌ین ئه‌و داره گه‌ورانه‌دا رۆیشتین، ئینجا گه‌بیشته‌یه «ئاوی سه‌ر». هه‌ر سه‌رووی باخه‌کانی (ته‌ویله)، له‌م لاوه، (ئاوی سه‌ر) ه. جیگایه‌کی ته‌ختانی بوو. داری گه‌وره، گه‌وره، سه‌ری داپۆشی بوو. له سێ لاوه کانیایوی سازگار هه‌له‌قه‌ولا. تاقه‌ خانوویه‌کی هه‌وینه -قۆخته-ی شیخی لێ بوو. که ئه‌وه‌یش هی پیاوه باخه‌وانه‌که‌ی بوو. سه‌د هه‌نگاوێک به‌ره‌و ژوورتر، سنووری (ئێران) بوو. قوله‌ی ئێرانیه‌کان به‌سه‌ر شاخه‌که‌وه بوو. به‌ده‌سته چه‌پیشه‌وه، له شاخه‌که‌ی ئه‌ملا‌دا، قوله‌ی عێراقی پێوه بوو. «هه‌ر دوو لا کوردستان بوو. به‌لام به‌سایه‌ی بێگانه‌وه به‌ش کرابوون!...» ئێره سه‌یرانگای نیشته‌نیه‌کانی (ته‌ویله) بوو. چایخانه‌یه‌کی لێ بوو. کاشکی جیگایه‌کی واپه‌ست نه‌بوایه، پۆل، پۆل، روو ئه‌که‌نه ئێره. ئافه‌رین بۆ سه‌بید!... هه‌تا چا پێگه‌یشت کولێره به‌رۆن و نانی هه‌ورامی و که‌ره‌ی بۆ په‌یدا کردین. سه‌یر ئه‌وه‌یه، له‌وه پێش به‌سات و نیوێک چاییمان خواردبووه‌وه.

سه‌بید کورێکی قسه‌ خۆش و به‌خه‌رش، بزێو و به‌جۆش و چاک ده‌رچوو!. له‌وی به‌که‌وا و سه‌له‌ته‌ی ئیمه و خه‌نجر و ده‌مانچه‌که‌مانه‌وه وه‌کو «په‌پوسلیمانکه» به‌سه‌ر دارێکه‌وه نیشته‌وه. منیش «وێنه‌یه‌که» کیشا. پاشه جار پێم گوت: «پیاوی چاک به. ریشه‌که‌ت قه‌له‌م بکرا‌یه، ئینجا وێنه‌ی خۆت بگرتا‌یه!». گوتی: «ریشه‌که‌م هی خۆم نییه، هی شیخه، له‌به‌ر ئه‌وه ناتوانم ده‌ستی لێ بده‌م!». ... سه‌رت نه‌یه‌شیتیم، سه‌بید له (لا اله الا الله) و (فه‌رموده‌ی قورئان) هه‌وه، که‌وته گۆرانی وتن و سه‌ماکردن و، چاو و برۆ -له‌ خانه‌قادا- داگرتن!...

دووان له‌ جه‌نگاوه‌ره‌کانی (عه‌جه‌م) هاتنه‌ خوارێ، چایان خواره‌وه. به‌رگه‌کانیان یه‌جگار شی و چلکن و پلکن بوون. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چونکه کورد بوون، له‌ هی بێگانه‌کان و رباتر و چالاکتر بوون!.

پاشان بهر پرتگه په کیکه دا، که هه موو ته ویتله و باخه کانی، به به رزه وه، لیتوه دیار بوو، هاتینه وه مالی شیخ.

پاش نیوه وړ، هه نندیکه تر قسه مان له گه ل (شیخ حسامه دین) دا کرد. پرسى: «تایا باوکم فهرانبه رى میریبه یان نا؟» پتیبان گوت: «بۆ خوی کار نه کات». شیخ قسه که یه کجار لا خوش بوو. نه یگوت: «به خوا چاک نه کات. نازادی خوشتره!». وهک نه یان گیرایه وه:

«حلی خوی که نینگلیزه کان به (شیخ حسامه دین) یان گوتوه (۳۰۰) روپیه مانگانه ی بۆ بیرنه وه، گوتویه تی: «به لکو سبه ی دووسه یهک (تورک) یان (عه جه م) نیریه یان داگیر کرده وه، نه وسا نالین نانخوری خوا نه ناسچ بویت؟!» دیسانه وه وتبوی: «نیمرو موچه که نه برن، پوژتیک دی که بیبرن. خفه تی نه وسا ییش له خوشی نیستا زورتر نه بی. که واته به لیتفه ی خوم نه نووم!...».

«که چی (شیخ عه لانه دین) موچه ی وهرگرتبوو. نیسته ش به ناوی ترخانگه (نه وقاف) وه وه رى نه گری!». لهو حله وه که قسه مان نه کرد، نه ودم بیرکه و ته وه، که به قسه ی هه نندیک درو پتسه کانی، شیخ وتبوی: «چند جار پتک وینه ی منبان گرتوه، دهر نه چوه! هه رگیز وینه ی من ناگیرئ!». منیش به شیرینیبه که وه پتیم گوت: «نافه رموون وینه یه کتان بگرم؟!... نه وسا که شیخ پتیی زانی که من (شاگرد) تیکی (خوتندگا) م. نیتر وهک بیه وئ دلن شاگرد تیکی خوانه ناس - خویان نه لین - کیش بکات، به وه له شه گرانه یه وه، گورج راست بووه وه (عه گال تیکی ناو ریشمی سپی) ی کرده سه رى و فهرمووی: «چون نه لیتی و نه که م. ناره زوو نه که ی دیمه بهر هه تاو. دیمه بهر باخ. حه ز نه که ی هه لته بهر پم؟». شیخ پیای تیکی گوره بوو. نه یزانی چون دلن لویکی وهک من خوش بکات. به سه لته یه کی سه وز و که وایه کی شیرداخی سووره وه، به و عه گاله سپی و چاوه ریزراوانه یه وه، له بهر هه تاو که راوه ستا تا وینه م گرت. پاشان ده ستمان ماچ کرد و مالئاو اییمان لی کرد. له گه ل یه کتیکا نار دینیه وه «هان نه وتی». (۱)

بیاره ۱۹۳۳/۸/۲۳

نه وشه وه له «هان نه وتی» بووین. بۆ به یانی نزیکه ی ساته رتیه که به ناو باخه کانی شیخدا به ژیر سیتبه رى دارى گویز و توو و که له میتو و شاتوودا رویشترین تا گه یشتینه «بیاره». (شیخ عه لانه دین) ییش لیره خانه قایه کی گوره ی هه به. به لاهم نه وینه شیرینه ی خانه قاکه ی ته ویتله ی نیبه. له سه ر بانی خانه قاکه وه گوری (شیخ عومهر زبانه دین) ی باوکی شیخ عه لانه دینی لیتبه. نه لین تووکی ریشی پیغه مبه ریشی بۆ هینراوه! په نجا مال تیکه. به لاهم به باخ و باخت و ته نراوه. به و چه ماوه ی که به ناویدا نه روا، له گه ل ناوی نه و تافگه که که ناشه که ی شیخ نه گپری، له گه ل نه و کیتو و که ژه رن گینه دا، چاوه ننداز تیکی یه جگار ناوازه ی هه به. بیاره یهک دوو شوپه بیم تیا دی، بالا بهرز بوون. لقه کانی وا شوپ

(۱) که له سالی ۱۹۴۰ د بووم به کارگیری لادینی خورمال، بۆ (که لکی گشتی) یارمه تیم زور له خوالیخوشبوو، (شیخ حسامه دین) وه دی، که تا نه میتیم چاکه بیم له بهر چاوه و به دل سوپاسی نه که م.

بووونه وه نه تگوت پرچی کچتیکن که له گه رمه ی دلداریدا بی. به راستی جوانترین دارتیک بوو که له (هه ورامان) دا دیبووم. بیاره له هه موو دیتها ته کانی تر جوانترم هاته پتیش چاو. لادیتیه کان چایخانه یه کیان له سه ر نه و چه مه له ناو جوانترین جیگای (بیاره) دا کردبووه وه. تهخت و کورسی یه جگار نایابیان تیا دانابوو. لادیتیه کانیشی وهک هی نه ولا رتیکو پتیک بوون. قه یسه ریه که و چند دوو کانیکه تریشی تیا به. پاشان له گه ل (شیخ محمه د) دا سه رکه و تینه سه ر سه ربانی ناشیک. یه جگار تهخت و یان و پاک و پتک بوو. دوو دارى گوره ی ناره وه و گویز به سیتبه ره کانیان جیگه کیان دا پوژشبوو. ناویکی خوری روونی ساردیش له شاخه که وه له سه ر وه نه که و ته خواره وه، هاژه ی نه کرد. به ناو جۆگه له یه کی پانی راستی، قه راغ خشتا ناوه راستی سه ربانی ناشه که ی نه پری و نه چوه ناو ته نندوره که یه وه. به رامبه ر به م تافگه دهنگ خوشه، نیمه له سه ر تهخت تیکی یه جگار باش دانیشتبووین. له ناو لقی داره کانه وه، نه و تیشکه زبینه ی که پریشکی ناوه که نه یدا یه وه به رووی داره کاندا، له گه ل نه و تیشکه زبینه ی که له م لامانه وه پوژ له روو که شی باخه کان و ماله کانی بیاره ی نه دا، نه یدا له چاومان، له ش و هوشی وا نه بووژان دینه وه، زمانی و نه کردینه وه، نه و قسانه ی نه مان کرد و گوتیمان لیتی نه بوو، به چه شنیه نه و چاوه نندازه دلگیر و ناوازه و رازاوه یه دهرچوون. هه نندیک چوپینه ناو باخه کانه وه. پاشان که هاتینه وه، (شیخ عه لانه دین) و کوره کانی و به رده سته کانی له گه ل (شیخ محمه د) دا له وئ دانیشتبووون. چاییان لی دهم کردبوو. دهستی شتیمان ماچ کرد. زور به فیزه وه خوی نواند. سه رباز تیکی عه رب، سین جار دهستی ماچ کرد. نازانم بۆچی هاتبوو؟... دووانی که ی عه جه میش، که سنوره کانیان سه د هه نگا و پتک به و لاه بوو، هاتبوون.

شیخ پارانه وه نامه، یاخود نوشته ی بۆ نه نووسین. پاشان شیخ به ره به ره زمانی خوی کرده وه. وهکو هاوده میتیکی ده دوازه ساله یی نه یدا واندین. شیخ و کوره کانی شتیه یه کی زور جوانیان هه بوو. هه موو میتزه رى سپی و سه لته و که وایان له بهر دا بوو. یه جگار به سه زمان و رو خوش بوون. شیخ، له دهره وه ی (بیاره)، به زورزان و دوو دهنگیان دانه نا. به لاهم وهک بوم دهرکه وت پیای تیکی هیمن و بی وه ی و ساکار بوو. دهم و چاوه پاکه که ی به لگه بوو بۆ نه وه ی که له فرو قیلته وه زور دور بوو. باسی هاوده می خوی و (خونکار فیصلی یه که م) ی بۆ نه کردین. که شیخ نه چیتنه (به غدا)، هه موو جارئ (خونکار) رو خوشی له گه لیدا نه وتین و شانی ماچ نه کات. گویا جار تیک نه خوش نه که وئ، شیخ ناوی چند دهرمان تیکی بۆ نه نووسئ، به کاری بینئ. (فیصل) ییش - به و هه موو خوتنده واری و زور زانییه وه که هه یسوو - گویی نه داوه ته پزیشکه باشه کانی (به غدا). به قسه ی نه می کردوه و چاک بۆ ته وه!..

به لئ، شیخ، به سایه ی خوتنده واری به که یه وه، گه لئ شتی پزیشکایه تی فیر بووه. به لاهم له شتی دهره وه نه بی له شتی ناوه وه ی له ش هیچ نازانئ. نه و بۆ لادیتیه کان باشه که باوه رى زوریان به شیخ خویه تی، نهک، به دهرمانه که خوی! نه ی گوت: «داوام له فهرانه وای پیان کردوه هه زار تمه نم بداتئ، دهرمانئ دروست بکه م، به سواری فرو که وه به ناو له شکری گاورد! - مه به سستی روو سه کانی شه رى گوره ی یه که م بوو - بلاوی بکه موه، هه موویان بکوژم. به لاهم به قسه یان نه کردووم!».

خوآلتخۆشبوو شیخ علائەدین

داوه‌ته‌وه». ئیتر دەستی (شیخ علائەدین) مان ماچ کرد و له‌وه‌دا بووین برۆین، پرسى: «ئایا له‌ سلیمانی مامۆستای ئینگلیز هه‌یه‌. ئایینی گاور بلاو بکاته‌وه‌؟... چونکه‌ ئهم کچه‌زایه‌م له‌ ئیترانه‌وه‌ هاته‌وه‌. ئهمه‌وێ ببنیترمه‌ خۆیندن‌گایه‌کی ئه‌وئ!...» ئیمه‌ش گوتمان: «نه‌» ئینجا ئه‌ویش وای نواند که‌ ببنیترێ. جا نازانم ئهم پرسه‌ی له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو که‌ مێشکمان سڕ بکات، یاخود به‌راستی بوو؟!.

باخه‌کۆن ۱۹۳۳/۸/۲۴

له‌ چه‌می (بیاره‌)دا، لای (که‌ریم ئه‌فه‌ندی) ناو، کارگیرى لادێی خورمال، له‌ بن دار گۆتزه‌کاندا، له‌م به‌ر و له‌و به‌رى جۆگایه‌کی ئاو بלוوریندا، دانیشترین. ده‌ستمان کرد به‌قه‌سه‌ی خۆش و نان و چا خواردن. له‌ پڕ شه‌سته‌ بارانێک بارى. به‌جاری هه‌موومان، له‌ کاری خوا سه‌رمان سوپما. چونکه‌ که‌شى باران نه‌بوو. سه‌یر ئه‌وه‌بوو دلۆپێک بارانمان لێ نه‌که‌وت، له‌به‌ر پری و چری گه‌لای دار گۆتزه‌کان!..

سواریبووین. که‌زه‌بایه‌کی یه‌جگار فینک له‌ناو لقی داره‌کانه‌وه‌ شنه‌ی ئه‌کرد. به‌ناو دارا رۆبیشترین، تا گه‌یشتیته‌ به‌ر «چه‌می هه‌ناران». لێره‌ ئاوێکی زۆر، به‌پانی له‌سه‌روه‌ ئه‌که‌وته‌ خواره‌وه‌، تاڤگه‌یه‌کی زۆر جوانی هه‌تایه‌وه‌ بوو. ئیتر گه‌رما ده‌ستی پێ کرده‌وه‌. به‌لای دێیه‌کی ئاوه‌دانى پڕ له‌ باخ و باخاتی جواندا تێپه‌رین. (نارنج‌ه‌لێ)یان پێ ئه‌گوت. ئیتر ده‌مه‌و ئیترای بوو. له‌ دووره‌وه‌ (باخه‌کۆن)مان دی. چاره‌کیک دوور له‌ دێوه‌ شه‌قامێکی یه‌جگار رێکوپێک هه‌بوو. جێ، جێ، ئه‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌رى، دار توو و دار چناری به‌ریز لێ رۆتیرابوو، ئه‌بیردینه‌ دێیه‌که‌وه‌. دێیه‌که‌، (باخه‌کۆن)، له‌ناو قه‌دی شاخه‌که‌دا هه‌لکه‌وتوه‌. له‌به‌ر ده‌میه‌وه‌ باخه‌کانی ده‌ست پێ ئه‌که‌ن. ئینجا ده‌شتێکی کاکى به‌کاکى خواروویان پڕ ئه‌کاته‌وه‌. (باخه‌کۆن) چه‌ند خانویه‌کی دوو نه‌ۆمى و سێ نه‌ۆمى گه‌وره‌ و بلندی رێکوپێکی تیا‌بوو. به‌ردى سه‌وز و سوورى

پاشان قسه‌ هاته‌ سه‌ر گۆلت و دره‌خت. وا دیاربوو شیخ بۆ ئه‌وانه‌ زۆر به‌په‌رۆشه‌وه‌ بوو. چونکه‌ هه‌وآلی زۆر ئه‌پرسین. دیسانه‌وه‌ هاته‌وه‌ سه‌ر قسه‌ شیخانه‌کانی خۆی: «ئهلێن له‌ هه‌ندستان دارێک هه‌یه‌... له‌پێش ده‌رچوونیدا. له‌ زه‌وی، گه‌رمه‌یه‌ک ئه‌کات. هه‌رچی له‌م لاو له‌و لایه‌وه‌ن تا ساته‌ رێبه‌ک ئاگادار ئه‌بنه‌وه‌. تا ئه‌گه‌نه‌ ئه‌وئ، له‌ خواوه‌، داره‌که‌ بیست گه‌ز به‌رز بۆته‌وه‌، گه‌لای کردوه‌، لادێیه‌کان ده‌ست ئه‌که‌ن به‌رپه‌نه‌وه‌ی. خوا ئه‌م گه‌رمه‌یه‌ی بۆیه‌ داوه‌تی، که‌ لادێیه‌کان بزائن ئه‌و داره‌یه‌، له‌ رواندن و گه‌شه‌کردن‌دايه‌!». منیش گوتم: «وه‌ک له‌ رۆژنامه‌یه‌که‌دا خۆیندووومه‌ته‌وه‌، ئهلێن دارێک له‌ ئه‌فریقا هه‌یه‌، هه‌موو سآلی پیاوی پیر و په‌که‌وتوو، یاخود بێ فه‌ری بۆ ئه‌به‌ن، ئه‌یخه‌نه‌ ناو کلۆزه‌که‌یه‌وه‌، داره‌که‌ دێته‌وه‌ یه‌ک. خۆینی کابراکه‌ ئه‌مژێ. پاشان یه‌کالا ئه‌بیته‌وه‌، ئیسکه‌کانی نیچیره‌که‌ی فرێ ئه‌داته‌ ده‌ره‌وه‌!...». شیخ که‌ وام گوت، سه‌ری سوپما. هه‌ینه‌که‌ی خۆی له‌ بېر چووه‌وه‌!...

پاشان زۆر گیان سووک خۆی پێشان دا. کوره‌کانیشی وه‌ک خۆی وا بوو. کوره‌کانی به‌کوردی هه‌ردوولا و به‌عه‌ره‌یی و فارسی باش قسه‌ ئه‌که‌ن و ئه‌نوسن. لام وایه‌ شیخ له‌ تورکیش تێ ئه‌گه‌یشت. جگه‌ له‌مه‌ کورپێکی هه‌بوو، ناوی (شیخ خالید) بوو. ددان سازیکى زۆر چاک بوو. گه‌لیک ددانی بۆ ئه‌م و ئه‌و دروست کردبوو، یه‌جگار رێکوپێک ده‌رچووبوو.

شیخ خۆبشی تووژ، پزیشکایه‌تی ئه‌زانى. منیش هه‌روه‌ها بېرم له‌ کرده‌وه‌کانی (شیخ) ئه‌کرده‌وه‌. له‌ پڕ (شیخ محمه‌د) به‌چۆکدا هات و سه‌ری نایه‌ بناگوێی شیخ علائەدینه‌وه‌. له‌ دواییدا (شیخ محمه‌د) بۆی گێڕامه‌وه‌، گوتی. شیخ علائەدین لێی پرسیم:

«بیس‌تومه‌ که‌ باوکت -شیخ حسامه‌دین- زانیویه‌تی من ته‌لگرافیکم لێ داوه‌ بۆ فه‌رمانه‌وه‌ی (به‌غدا)، که‌ به‌ ده‌ هزار سواره‌وه‌ ئاماده‌م بۆ کوشتنی ئاسووریه‌یه‌کان. گوتی: شیخ علائەدین (...). ه‌. ئایا راسته‌ باوکت وای پێ گوتوم؟!...». (شیخ محمه‌د) گوتی منیش وه‌رامم دایه‌وه‌، گوتم: «باوکم ده‌میکه‌ ئه‌م قسه‌ (...). ئه‌ ئه‌کات...» (شیخ محمه‌د) پلاریکی زۆر زانانه‌ی تێ گرتبوو. واتا باوکم له‌ ده‌میکه‌وه‌ ئه‌زانێ که‌ توو (...). ی!؟.

سه‌ماوه‌رێکی وه‌رشاوی جوان ده‌م کرابوو. له‌سه‌ر سېنچیکه‌ی وه‌رشاوه‌ چه‌ند پپاله‌یه‌ک چای جوانیان بۆ هه‌تاین. پاشان له‌سه‌ر قالیچه‌یه‌ک هه‌موومان دانیشترین، ده‌ستمان کرد به‌نان‌خواردن. نانه‌که‌: «نانی هه‌ورامی و ماستاو و پلاو و ئاو و گوشت و که‌باب و ترێ» بوو.

پاش نان‌خواردن، باسی که‌شکۆل و نووسراوانی کوردیم هه‌تایه‌ گۆرپه‌وه‌. یه‌کێ له‌ مه‌لاکان نووسراویکی هه‌له‌سه‌ستی خۆی هه‌تایه‌ که‌ بریتی بوو له‌ (ئایین نامه‌)یه‌ک. شیخ و کوره‌کانی گه‌لیک په‌سندیان کرد. کابرا نیازی هه‌بوو چایی بکات. منیش به‌لێنم دایه‌ که‌ یاریده‌ی بده‌م. (شیخ خالیدی کورپى علائەدین) گوتی: «له‌ سه‌نه‌، (شیخ محمه‌دی ئایه‌توللا) فه‌ره‌ه‌نگیکى کوردی داناوه‌. زۆر نایابه‌. به‌زمانیکى تریش لێکی

شاخه که یه جگار چاوه نندازتیکی جوان و پاک و خاوینی دابوویه. له سه ره ینگادا چند دوکان و چایخانه یه کی یه که نهۆم به سه ره گردتیکی نزمه وه دروست کرابوون. ئینجا گه یشتینه سه ره ئه ستیرک و جی دهستنوژیژ و خانه قای (شیخ حسامه دین). ئینجا ینگا که هینا نینه سه ره میوانخانه یه کی زۆر گه وه که به پلکانه یه کی سه کو ئاسا به ره به ره دیته خواره وه.

له سه ره سوړک و ئه ستیرکیکی جوانی به ئه نندازه ی ریکوپیته که به ره دروست کرابوو. له به ره ده میشیه وه سه کو یه کی ته له به ردی به خشت و خال دروست کرابوو. به سه ره ئه م ته که به یه سیبه ریکی گه لا به که پر کرابوو. خرابوو سه ره دو دیواری به رامه به ره. له هه ره دو کیبانا ده رگایه که له شیوه ی تا قدا کرابوو وه. که له سیبه ره که تیبه ره بویت، له هه ره لایه که وه ئه رۆیشیتیت ئه چوویته سه ره ته خته به ندیک، ئینجا پلکانه یه کی وشکه که له ک ئه بیردیته خواره وه بو سه ره ئاو یکه که له ژیر ئه م کۆشکی دانیشته وه گهی ئه کرد و له ژیر سیبه ره ی چند دارتیکی شو به ی و زه دیتووندا ئه یه وه ستاندیت.

به ته نشت ئه و کۆشکی میوانانه وه کۆشکی مالی شیخ دروست کرابوو. ئه میش سه نهۆم بوو. به هه یوان و ژوو و په نجه ره و ده رگای جوان جوان رازیترا بو وه وه. له به ره ده میشیه ئه ستیرکیکی (۱۵) گه ز پانی و (۳۰) گه ز درتیژی و (۴) گه ز قوولی هه بوو. ئه م ئاوه تا ده ساتیک به شی گیترا نی ئاشیک و هه موو باخه کانی (باخه کوئن) ای ئه کرد. له سه ربانی ئه م کۆشکه وه، یاخود ئه وانی تره وه چاوه نندازی هه موو خانوو و باخاتی (باخه کوئن) و دهشتی شاره زوورت لیوه دیار بوو. چند هه نگاویکه له دهسته راستی ئه م کۆشکه وه له بن چند دارتیکدا، ئاو یکه له شاخه که وه ده هاته ده ره وه. ئه ستیرکیکی خری جوان له به ره ده میا دروست کرابوو. به چوار لای ئه م ئه ستیرکه دا که مه ره به کی ریکوپیته ئاوی تریش هه بوو. له مه وه به راست و به چه پ و به خواروودا به جوگه له ی زۆر ریکوپیته ئاوه ئه رۆیشته ناو باخه که وه. له چوار لای ئه ستیرکه که وه که له کیکی خنجیلانه یاخود (سه کو یه کی به رد) هه بوو. ئه م ئه ستیرکه دوو ماسی سوور و په ش بۆری گه وه و چند ماسیبه کی وردی تری تیا بوو.

ئه مانه هه موو نیشانه ی دلته ری (شیخ حسامه دین) بوون. ئه مانه هی شیخ بوون. به کوئی ده رویش و ره نجی شانیان دروستی کردبوون. شیخ نه ی ئه هیشته مه ر و مالات له باخه کوئن دا رابگیرئ. نه وه که شه قامه که به پاک و بوخته یی نه مینیتته وه.

ئه م باخاته هه نجیر، هه نار، گوپز، شاتوو، زه دیتوون و فستقیان تیا بوو. تری و توویشی زۆر بوو. ئه مه هه مووی هی شیخ بوو. هاوینان لیته دانه نیشته.

پشت شاخه که به وردیوه دا هی ئیران بوو. ئه م خانووانه سی سالتیک له مه وه پیتش کرابوون. له گه ل ئه وه یشتا ئه وه نده پاک و خاوین راگیرابوون، پیاو له دووره وه ای ئه زانی، هه مووی سی، چوار مانگیکه دروست کرابوون. (باخه کوئن) خوشتترین و پیتشکه و تووترین و جوانترین دیتیه کانی هه ورامان بوو. به راستی ئه و پاک و خاوینی و دروستیبه ی له ویدا دهن له شاری (سلیمانی) یش نه م دیبوون.

له گه ل ئه فراسیاب به گدا

(شیخ محمه مه د) هات پیتی گوته ی: «تکا ئه که م ئه گه ره حه ز به بیینی (ئه فراسیاب به گ) ئه که ن فرموون بیبیین، به لام بو که سی مه گیتره وه». تومه ز، ئه فراسیاب به گ، ئه و رۆژه زانیبووی ئیمه دینه (باخه کوئن). بو (شیخ محمه مه د) ی نووسیوو، که ئیمشه و دیمه لات. وه کو (شیخ محمه مه د)، خزی ئه یگوت، ئه فراسیاب به گ، به سایه ی پیاوه کانیه وه ئه زانی من له کویم، ئه گه ره بۆی هه لکه وت، دیت، پیتکه وه رانه بویرین. له گه ل پیتنج پیاویدا، بانگی شیتوان له سه ره بانه که وه ستابوون. که له نوژی بوومه وه، چووم ماندوو نه بوونیم کرد. پیت گوت: «به نده زۆر سه ره رزم که ئه م ئیواره یه، به کامی دلی خۆم گه یشتیم. به سایه ی (شیخ محمه مه د) وه ئیوه م بیینی. به هه موو کوئی دلومه وه له خوا ئه پارتمه وه که له پیناوی کوردا یه تیدا سه رتان بخات». ئه ویش به گه رمیتکه وه دهستی گویشیم به روو به کی یه جگار خو شه وه، پیتی گوتم:

«سویاستان ئه که م. من شه ره زاری پیاوه تی هه موو شاگردتیکی سلیمانییم. ئه شی هه موومان بو نیشتمان خۆما بکوژین. مردن به نازادی خو شتره له ژینی نامه ردی!».

(ئه فراسیاب به گ) پیاویکی چوارشانه ی که له گه ت بوو. ئیسقان ئه ستووریکی گه نم ره نگی موو خورمایه ی بوو. دوو چاوی گه ش، ده نگتیکی نه رمی دلیرانه ی پتیه بوو. له چرچی ده موچاو و دانیشتن و هه ستانیه وه وا دیاروو، که پیاویکی ئازا و سه ره رز و خاوه ن کاری گه وره بوو. مشکی و جامانه یه کی سلیمانی پیتجاوو، رانکوچو غه یه کی ساکاری سپی، که لاشتیکی نایابی هه ورامان، چند ریزیک فیشه ک

خوالیخو شبوو ئه فراسیاب به گی رۆسته م سولتان

و خه نجه ریتک و دهمانچه یهک و دووربینیتک و کاتژمیر (سهعات) یکی پیوه بوو. بهمانه و خوینه وه، (ئهفراسیاب بهگ)، سامیکی بئ ئەندازهی پهیدا کردبوو.

من تۆزیک کوردهکانیم ئەناسی. چونکه بهدلما چوو بوو، ئەموست بیدوینم. خۆم، وهک دۆستیکی کوردهکانی پیشان دا. ئەویش زۆر سوپاسی کردم و گوتی: «پیشان بلێ خهفەت نهخۆن. هه موو شتیکیان بۆ پهیدا ئەکەم. ئەوا قۆخته م بۆ کردوون!».

پاش نانخواردن پیم گوت: «خوا ناگاداره هینده لام پهسهندن، ئەگەر خوتیندم نه بوايه و بۆم بکرايه، دهستم ئەدایه تهنهنگ و ئەهاتم و ئەبووم بهجهنگاوهرتیک و له گهه ل تۆدا خهباتم ئەکرد. بهلام ههرچی فهرمانیکتان هه بێ له شار، له بهغدا، له ههر کوئیهک بێ، بهسه سه سه بهجیی دینم». دیسانه وه گه لئ سوپاسی کرد و گوتی: «من ههر سه رهکوهنتی ئیوهم ئەوئ».

ئینجا پیم گوت: «هه رهچهنده من رایه ی ئەوهم ناکه وئ ئامۆزگاری به کیتی وهکو ئیه بکه م. بهلام پیاو نابێ له دۆزمنی خوێ دلنایین. ئیمرو شه ری ئاسووری له ناودایه. بۆیه لیت بووراون و، ئەیان هه وئ ئاشت بکه نه وه. تکا ئەکەم کوشتاری سه رهکۆماره کانی (شکاک) له ئیراندا بهینه ره وه پیش چاوی خۆت!».

ئویش گوتی: «من خۆم چاکی تی گه یشتووم. من له پیناوی خا که مدا بشکوژیم پیم خو شه. بهلام ئاخ! کاشکی ههر له نا و ئەم شاخانه دا بکوژامایه!» کابرا هینده پیاوی به نا و ئەو ناوچه یه دا بلاو کردبووه هه موو هه وائیکی ئەزانی. وتیان: «عه جه م به دوانزه هه زار که سه وه هه زار مائی جافی له ئیراندا گل دابووه» (ئهفراسیاب بهگ) ییش گوتی: «برا ئەم فره قووله. بهخوا بۆ ئیمه سه د کهس بن و هه زار کهس بن وهک به که، هه تا خۆمان ئاره زوو نه که بن ته فه نابێ!».

ئیتیر گورج دهستی گوشین و رۆیشت. پاشان (شیخ محمهد) گوتی: «ئمه ره وشتیتی. له پر ئه روا، له پینسه وه نالئ ئەرۆم. یان نارۆم». وهک (شیخ محمهد) ئەیگوت:

«نازایی ئەم پیاوه به ته رحیتکه، به رۆژ که بۆی هه لیکه وئ، ناترسی بیگرن، له باخه کانی ئیره دا له گه لیاندا ئەنیش. زۆر جاری وا هه یه ئەچیته (بیاره)، سه ری له مال و منداله که ی خوێ ئەدا. له کاتی پشێویدا که هه ولبان بۆ گرتنی ئەدا، چهن مانگیک، به خو گۆزپینه وه، له نا و که رکوک و چه مچه مال و سلیمانی و هه له بجه دا رابواردوو، کهس پیتی نه زانیوه.

«ئهفراسیاب بهگ له لهشکری دۆزمن به ولاره، زبانی بۆ هیچ کوردیک نه بووه. بهلام ئەوانه ی دۆزمنین، ئەگەر له سنه و هه له بجه و ئەم دیهاتانه یشدا بن جه ریمه یان ئەکات و که تنیشیان پین ئەکات!؟».

هه موو رۆژئ به ئاره زووی خوێ چیشتی ره نگاو رهنگی بۆ ئەکرئ. چونکه هه موو خوارده مه نیسه ک به سایه ی پیاوه به کاره کانی خوینه وه ئەتوانن په یدا بکات. هه ره ها چیشته که ری تاییه تی خویشی هه یه، چیشتی بۆ لئ ئەنئ. ئەم وهکو (شیخ...) لادییی رووت ناکاته وه، پۆشته یان ئەکاته وه!.

ئیسنا عه جه م به خشیبوه تی. عیراقیش چهن د دییه کی بۆ لاداره که به دهست (ئهفراسیاب بهگ) هوه بیت. داوی ئاشتبوو نه وه ییشی لئ ئەکات. بهلام وهکو ئەلین: داوی (۳۰۰) تهنهنگی پیاوه کانی لئ

ئەکات. منیش پیم گوتوه که به (عیراق) بلێ پیاوه کانم ئیرانین، هه ره به که به لایه کدا چوونه وه. ههر خۆم هه مه و که سی تر». له کاتی رۆییدا پیم گوت: «کاشکی تا به یانی لیره بوویتایه. وینه یه کم ئەگرتیت». گوتی: «سوپاستان ئەکەم. خۆت ئەیزانیت که چۆنم نابێ گله یی بکه یه!» . که چی وهک بیستمه وه ههر له (باخه کۆن) دا مابوو وه. له خانه قا که یدا نوستبوو!؟.

دوا قسه ۱۹۳۳/۸/۲۵

راسته ئەلین هه موو شتی به پیتی خوێ. (هه له بجه) و (هه ورامان) ییش، به ئاو و بای سازگار یانه وه، به چاونه ندازی جوانیانه وه، به سیبه ری بن داری گه وه گه وه ری باخ و باخاتیانه وه، به و کیتوه به رزه نه خشینه رهنگینه یانه وه، دیاره ئەب پیاوی دلته ر و، کبیژ و لاوی به فه ر و، گه لیتی هیمن و دلپاکی، پر له لاوی خاوتین و چالاک و، پر له ده وله مه ند و تیگه یشتوو و پیگه یشتوو یان تیا په یدا بێن. ئیسنا ییش ئاخ ئەخۆم ئاوات ئەخوژم، که جاریکی تریش له بن که له میتوه کانی (هانه نه وتی) دا، له ته لاره که ی (ئهمه ده گی پاشا) دا، له سه ربانی ئاشه که ی (بیاره) دا، له گوئ سوپرک و ئەستیرکه که ی (باخه کۆن) و (ته وتیله) دا دانیشم. له ناوچه یه دا به بینینی پیاوانی بلیمه ت و زیره ک و زرنگ و نازا و مه رد به ختیار بووم. له گه ل زۆریاندا دۆستایه تیبه کی ته واوم گرت. له زۆریانه وه رۆشنبیریم ده سته که وت. ئیسنا ییش یادی هاوده می (مه سعود) و خوینده وار دۆستی (حه مه سه عید بهگ) و، زرنگی (شیخ حسامه دین) و زۆزانی و قسه نه سته قی و سه ره به سته ی و زانایی (شیخ محمهد) و رووخوشی (شیخ عه لئه دین) و میواندارییه به نرخه کانیان ئەکەم و بیریان لئ ئەکەمه وه. به لئ به م گه شتوگوزاره، چاوم گه شایه وه، له شم بووژایه وه، سه روت و ئارام که وتنه دل و ده روومه وه، هۆشیار بوومه وه. یاخوا ههر ئاوابی خاکی دلگیر و خاوه ن پیاوان و پیشکه وتوو...

شاکر فه تاح

۱۹۳۳/۸/۲۵

که بوومه کارگیری لادی پیم خو ش بوو!

له پاش ده رچووم له (زانستگای ماف) به سی مانگ، فه رمان په وایی، رووی لئ ناوم بيم به (کارگیری لادی - مدیری ناحیه) ی مزووری له (ئه ترووش) دا. له پاش راویژکردن له گه ل گه لیک دۆست و نیشتمانی په ره وهراندا، فه رمانه که م پر به دل په سه ند کرد. له ۱۴/۱۰/۱۹۳۶ دا چومه (ئه ترووش) که ئەوسا که سه ره ناحیه (قضا) ی (دهوک) بوو، له (لواء) ی (موصل) دا. جا به مه تافی کورپنیم برپایه وه.

خەباتى رۆشنىبىرىم لە تافى كورپىنەدا^(۱)

لەم تافى كورپىنەبىرەمدا، خۆم بەزۆر كوردى خوتىندەوار و نىشىستمانپەرورە ناسى و دۆستايەتەم لەگەل گرتن. لەوانەوه گەلەك شىوھى ژيان و خوتىندەوارى فېر بووم. (زۆرەر، فايەق بېكەس، حوسىن حوزنى موكرىيانى، ئەمىن زەكى، تۆفېق وھەبى، رەفېق حېلمى، مەحمود جەودەت، شېخ مەمەدى خال، ئەمىن رەواندزى، ئىسماعىل شاوھەبىس) لەو پىاوه بەنرخانەن كە ھەموو دەم سوپاسىيان دەكەم و شانازى بەدۆستايەتەم دەكەم. ھەر ھەمدا رۆژنامە و گۆڭقار و نووسراوئىكى كۆن و نوئى كوردى چاپكراو و چاپ نەكراو بى و بەردەستەم كەوتىب خوتىندەوارى مەنەتەو. خۆ چاكەى باوكم ھەرگىز لەبىر ناچىتەو كە لەسەر خوتىندەوارى ھەموو دەم پشەتى دەگرتەم و تىژى دەكردم و يارىدەى دەدام. ھەرچىبەكەى ھەبوو بەدەستەم ناوئى بەكەلەك دەنگى نەدەكرد. داىكەم بەتەنگ ئەم شتانەو نەبوو!...

جاروبارى و تارم دەنارد بۆ رۆژنامەى (ژيانەو)، (ژيان)، (ژىن)^(۲)، بۆ گۆڭقارى (ھاوار)^(۳)، (رەواناكى)^(۴)، (دىيارى لاوان)، (يادگارى لاوان)^(۵). بەناوى (خانوى تازە)^(۶) و (چىرۆك بۆ مندالان) ھەو كە لە زمانى عەرەبىيەو گۆزىبوومەن سەر زمانى كوردى، ھەر ھەم بەناوى (فەرھەنگۆك) ھەو^(۷) كە بەئىنگلىزى و كوردى ھۆنەبوومەو، سى نووسراوئىشم لە چاپ دا و بلاو كەردەو. چىرۆكى (بەلقىس كچە شای سەبەء) م لە عەرەبىيەو گۆزىبە سەر كوردى. نووسراوى (ھاوړى

(۱) ئەوھى نووسەر لەم بەشەدا دەگىرەتەو، برىتەبىيە لە پوختەى ئەو چالاكى و ھەولدانە دلسۆزانەبەى كە لە يادنامەكانى سالى ۱۹۳۱ و ۱۹۳۲ بەوردى و فراوانى باسپانى لىوھە كەردو و لەمەبەر خستمانەروو.

(۲) ژيانەو، ژيان، ژىن: ھەر سىكپان لە سى قۇناغى جىاوازا لە سلىمانى دەرچوون و پىرەمىردى شاعىر (ژيان و ژىن) ى بەرپۆتە بردوون. لە نىوان ۱۹۲۴-۱۹/۶/۱۹۵۰.

(۳) ئەوھى بەدرخانپان لە شام دەريانە كەرد بەشپۆھى كرمانجى ژووروو، مىر جەلادەت بەدرخان سەرنووسەرى بوو. ژمارە بەكى لە ۱۹۳۲ دەرچوو.

(۴) رەواناكى: بەكەمىن گۆڭقارى كوردى شارى ھەولتەرە ۱۹۳۵/۱۰/۲۴ - ۱۹۳۶/۵/۱۶ بەرپۆتە بەر پارىزەر شىت مستەفا و سەرنووسەر حوسىن حوزنى موكرىيانى بوو - بۆ زىاتەر پروانە: د. كوردستان موكرىيانى - رەواناكى، دەزگەى ئاراس - ھەولتەر ۲۰۰۱.

(۵) دوو نامىلكە بوون لە ۱۹۳۳ و ۱۹۳۴ لە بەغدا دەرچوون، كۆمەلەى وتار و نووسىنى رۆشنىبىرانى ئەو سەردەمەيان گرتبوو، كۆمەلەى لاوانى كورد لە بەغدا بلاوى كەردتەو، مامۆستا شاكر فەتاح بەكەتەك بوو لەوانەى ئەو ئەركەى كىشاو، بۆ زىاتەر پروانە: غەفور مىرزا كەرىم: يادگارى لاوان و ديارى لاوان - كۆرى زانىارى كورد ۱۹۷۸ بەغدا.

(۶) زنجىرەى چىرۆك بۆ مندالان ۱- دەنەر كامەل گەيلانى ۱۹۳۳ چاپخانەى ژيان. سلىمانى نامىلكە بەكى بچووكى ۹ × ۱۴ سم، لە چاپكراو تايبەتە دەگەنەكانى ئەدەبى مندالانە بەكوردى.

(۷) قاموسچە بەكى ئىنگلىزى كوردىيە لە ۱۹۳۴ لە چاپخانەى زارى كرمانجى لە رەواندز چاپ كراو، پىشەكى و رەواندزەو بەكى پوختى لەگەلدا، نەرخى (۱۶) فەلس بوو.

مندالان) یشم^(۱) نووسى. نووسراوى (چىرۆك بۆ مندالان) ەكە لە سالى ۱۹۳۵ دا كار بەدەستى زانىارى (وزارە المعارف) ى عىراق لىتى كریم. بە (۳۵) سى و پىنج دىنار. لەسەر ئەركى خۆشى لە چاپ درا. ئەمە بەكەم خوتىندەوھى كوردى بوو، لە عىراقدا، كە بەوتىنە و رەنگاوپەرەنگىيەوھە لە چاپ درا. ئەم بەرھەمە لەو كاتەدا، بەشتىكى ناوازه و ناياب لە قەلەم درا^(۲). (ئەمىن زەكى) و (شېخ مەمەدى خال) و (ئىسماعىل شاوھەبىس) و گەلەك لە مامۆستايان و خوتىندەواران پەسنديان كەرد و، دەستخۆشپان لى كەردم. بىرەم لە نەرخەكەى كە (۳۵) دىنار بوو، دىيارىم كرى بۆ باوكم و داىكەم و (۳) دىنارىشم پىشەكەشى داىكەم كەرد. ئەوھەكەى ترىشم دانا بۆ يارمەتى داىكەم و باوكم لە بەختوكردى خۆمدا. داىكەم بەمە دلى زۆر كرايو، زۆر چاوى گەشاوھە باوكىشم زۆر پىتى خۆش بوو. ھەردوو كىيان بەدل پىرۆزىبايىيان لى كەردم. بەلام بەشى خۆشىم گرامەفۆنىكەم لى كرى بەچەند قەوانتەكى نايابو، بۆ يادگار. ھەر ھاوینە كە دەجووم بۆ شۆپىتىكى كوردستان بۆ (گەشتوگوزار). نووسراوئىكەم لەسەر دەنووسىيەو. بەوتىنەيش دەمرازانەدەو. لە سالى ۱۹۲۸ دا (گەشتى پىرەمەگروون)^(۳)، لە سالى ۱۹۲۹ دا (گەشتى شارباژىر)، لە سالى ۱۹۳۰ دا (گەشتى پىنجوین)، لە سالى ۱۹۳۲ (گەشتى سەرۆچەك)، لە سالى ۱۹۳۳ (گەشتى ھەلەبەجە و ھورامان) م نووسىيەو. بىجگە لەمانە لە سالاتى (۱۹۳۰ و ۱۹۳۱ و ۱۹۳۲) دا بىرەوھەرى (مذكرات) م بەوتىنەو نووسىيەو كە پر بوون لەو كارەساتانەى بەكەلەكى (كوردایەتى) دىن، ياخود ژىنى خۆم پىشان دەدەن، بەمەبەستى كەلكى گشتى^(۴). بىجگە لەمانە نووسراوى (رنگاى بەرلەج) م گۆرى بە (كوردى) و (ئىنگلىزى)^(۵). ھەر ھەمدا تانىم سەر بەگەلەك مەزگەوت و مائە كورددا بەكەم بۆ

(۱) لە ۱۹۴۸ لە چاپخانەى (معارف) لە بەغدا چاپ كرا، (خوتىندەوھەبەكى نوئىبە بۆ پىنگەياندىنى مندالانى كورد) كۆمەلەى نووسىن و تارى ھەمەچەشەبە لەگەل گەلەى وىنەى رەنگاوپەرەنگ.

(۲) بەداخەوھە نە كىتەبخانە تايبەتەبىيەكەى مامۆستا خۆيدا و نە لەو شۆپانەى بەدايدا گەرام ئەم كىتەبەم بەرچاو نەكەوت.

(۳) ئەم گەشتە لەناو دەسنوسەكانىدا نەبوو، ھەر ھاو چايشى نەكەردو وەك ئەوانى دى كە چاپى كەردون: (گەشتى سەرۆچەك ۱۹۷۲، شارباژىر ۱۹۷۲، گەشتى پىنجوین ۱۹۷۳، ھەلەبەجە و ھورامان ۱۹۷۳) چاپخانەى كامەرانى، سلىمانى.

(۴) دەقى ئەو بىرەوھەريانە لە دەسنوسەكانى خۆيدا، وەك خۆيان گواستمانەوھە ناو ئەم (ئاوئىنەى ژىنەم) ە. چەند لاپەرەبەك لەمەبو، بەو ئىعتىبارەى ئەوانە تەواو كەرتەكى گرنگ و بنەرەتەين و لە ژيانى مامۆستادا، بەلام ئەوھى بوترى ئەوھەبە كە بىرەوھەرى ۱۹۳۰ لەناو دەسنوسەكانىدا نەبوو.

(۵) لە دەسنوسە ئەسلىيەكەدا (ژمارە ۱-) ئەم پەرەگرافەى خواروھە دواى ئەمە دى: «داخەكەم مامۆستا حوزنى موكرىيانى لە برىتى ئەمەى لە چاپى دا، لە ناوى بردا، كە لەسەر ئەو كەردەوھەبەى دلم لىتى شكا وە تاماوەبەكى دوور و درىژ نىوانمان چاك نەبووھەو!... دواى ناشتى كەردمەو و تۆلەى بۆ كەردمەو و دلخۆشى دامەو». ديارە ئەمە دلپاكى و لىبۆردەبى و جوامىرى (ئەھلى قەلەم) ى ئەو رۆژگارە دەرەخات كە تا چ رادەبەك پەيوەندىبە كىيان (ئەگەر بەدحالىبوونىكىشى لى كەردى) چۆتەو دۆخە پتەو و بىتگەردەكەى خۆى. ئەو (تۆلە بۆ كەردەوھەبەش) كە بەھەشتى حوزنى موكرىيانى بۆى كەردتەوھە: چاپكەردنى (فەرھەنگۆك) ەكەى =

کۆکردنه‌وه‌ی نووسراوانی چاپکراو و چاپ نه‌کراوی کوردی. سوپاس بۆ خودا تا ئەندازه‌یه‌کی گه‌وره به‌ئامانج گه‌یشت. ته‌نانه‌ت له (به‌غدا) و (شام) ییشدا له‌و نووسراوانه‌م په‌یدا کرد. هه‌ندی جار ده‌مخواستن له‌بهرم ده‌نوسینه‌وه. له‌مانه هه‌مووی نووسراوانی بچ‌کۆلانه‌ی کوردیم بۆ خۆم بێکھێنا، تا له‌ دوا‌ڕۆژدا بیانکه‌م به‌بنچینه‌ بۆ چاپه‌منه‌ی کوردی. که‌ کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌کانی (مسته‌فا به‌گی کوردی) و (نالی) و (سالم) له‌لایهن مامۆستایان (کوردی) و (مه‌ریوانی) به‌وه‌ له‌ چاپ دران، خۆشبه‌خانه‌ زۆریه‌یان له‌ نووسراوانه‌که‌ی منوه‌ وهرگرت. هه‌روه‌ها یاریده‌ی کاک (فه‌تخوللا ئەسه‌د) و مام (حوزنی) ییش دا. په‌نجامه‌ی (مسته‌فا به‌گی کوردی) م به‌ده‌ستی خۆم نووسییه‌وه و ناردم بۆ (فه‌تخوللا)، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ چاپی بدات. سه‌د و په‌نجامه‌یشم له‌ هی (نالی) و (کوردی) و (سالم) و (غریق) و (حریق) نارد بۆ (حوزنی) له‌ رۆژنامه‌ی (ژبان) و گۆفاری (زاری کرمانجی) دا به‌رامه‌ر یارمه‌تیه‌کانم کاک (فه‌تخوللا) و مام (حوزنی) له‌ سالی ۱۹۲۷ دا سوپاس و ستایشیان کردم^(۱). هه‌روه‌ها (کوردی) و (مه‌ریوانی) ییش له‌ نووسراوه‌کانیاندا سوپاسیان کردم. هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه: «که‌ی رۆژیک بێت و بتوانم رۆژنامه‌ و گۆفاریکی شایسته‌ی کورده‌واری ده‌ره‌یتیم؟». گه‌لیک جار خه‌وم به‌مانه‌وه‌ ده‌بینی. چونکه‌ ئه‌وه‌مه‌ (کورد) چاپه‌منه‌ی یه‌جگار که‌م بوو... ده‌مویست به‌شیکه‌ی بچووکێ ئه‌م که‌م و کورپیه‌مان پر بکه‌مه‌وه.

شاگردە کوردەکانم کرد بەدۆست

که‌ هاتمه‌وه (به‌غدا)، نه‌شاره‌زا بووم له‌ هه‌موو هه‌لسان و دانیشتنیکی ئه‌وی، له‌ هه‌موو شێوه‌یه‌کی ژین و شارستانیه‌تییان. زمانی عه‌ره‌بیشم نه‌ده‌زانی، مه‌گه‌ر تاک و ته‌رایه‌ک له‌ وشه‌کانی. له‌بهر ئه‌وه‌ به‌گران له‌ عه‌ره‌به‌کان هاوده‌مم بۆ ده‌دۆزرایه‌وه^(۲).

= مامۆستا بوو له‌ ۱۹۳۴ دا. پیره‌مێردی نهمر له (ژبان) دا به‌بالا برینیک بۆ ئه‌م به‌ره‌مه‌ ده‌نوسێ و ده‌لی: «من راست و په‌وان و بن په‌روا و توومه‌ و ئه‌لیم: هه‌یج مه‌یله‌تیک به‌ته‌قه‌ و ره‌قه‌ ته‌ق و ده‌ر، نابج به‌که‌س، جه‌سه‌ره‌ت و فیداکاریش له‌ چه‌نهری خۆتنده‌واری و ته‌بینه‌یدا نه‌بێ فیره‌یه، بیه‌وده، هه‌زار سواری زه‌ده‌پۆش بیه‌نم و ده‌ اثری عیلمی. ده‌ اثره‌که‌م له‌لا په‌سندتره، نه‌خوازه‌لا یادگاریک که‌ ئیبه‌ فیژی ژبانی ئه‌ورویا بکات. «پروانه: ژبان، ژماره ۳۹۹، ۸ی مایسی ۱۸۳۴. ل ۴.

(۱) گۆفاری (زاری کرمانجی) نووسیوه: «له‌بهر ئه‌وه‌ی که‌ جناب شاکر فتاح قوتابی قوتابخانه‌ی یه‌که‌مین سلیمانی: ۶۰ غزلی نالی و ۷۰ غزلی سالم و چه‌ند غزلیکی حریق و کوردی و غریقی له‌گه‌ل کتیبه‌یکی حساب له‌ئسه‌ری و کورده‌وی خۆی بۆ ناردین که‌ چاپیکه‌ین، زار کرمانجی تشکرانی ئه‌و تازه‌ پیگه‌یشتووانه‌ به‌جێ دێنێ». زاری کرمانجی، ژماره (۱۱) ۱۴ی ئه‌یلولی ۱۹۲۷، ل ۲۰.

(۲) له‌ ده‌سنوسه‌ ئه‌سلییه‌که‌دا (ژماره‌ یه‌ک) دوا‌ی ئه‌مه‌ ئه‌م چه‌ند دیره‌ش هه‌یه: «به‌لام له‌ ئه‌نجامی تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی چه‌ند سالی‌دا بۆم ده‌رکه‌وت که‌ بۆ هاوده‌می و دۆستایه‌تی، کورده‌کان، بۆ من له‌ هه‌موو که‌س باشت‌دره‌چوون».

به‌لام له‌گه‌ل شاگردە کوردەکاندا ئاسانتر دۆستایه‌تیم بۆ ده‌گیرا. له‌بهر ئه‌وه‌ و له‌بهر هه‌ستی ئاواره‌یی، تیکرا یه‌ک به‌یه‌ک ناسیاوی و دۆستایه‌تیم له‌گه‌ل شاگردە کوردەکاندا گرت. جاروبار ده‌چومه‌ لابان و، له‌گه‌لیاندا گه‌شتوگوزار و هاتوچۆم ده‌کرد.

له‌م ئاشنايه‌تی و دۆستایه‌تیه‌ کامه‌رانییه‌کی یه‌جگار پیره‌وز و به‌رز ده‌که‌وته‌ دل‌مه‌وه. گه‌لیک جار کۆمه‌لانی دیده‌وانی و زانستی و یارمه‌تیمان داده‌مه‌زاندا. گه‌لیک جار ده‌یانکردم به‌ئه‌ندامی ده‌سته‌ی کارگێری (الهیئة الأدرية)، یاخود به‌ (پازنوس - سکرته‌یر)ی کۆمه‌له‌که‌ چ به‌وه‌ که‌ ماوه‌یان ده‌دام ته‌بکۆشم بۆ که‌لکی گشتی، چ به‌وه‌ که‌ ئه‌ویاوه‌ریه‌یان پێ ده‌کردم، دل‌خۆش ده‌بووم و سه‌رم به‌رز ده‌بووه‌وه. ئیستایش ئه‌و برا خۆشه‌ویستانه‌ جیگه‌یان ماوه‌ له‌ دل‌مدا و، له‌ جارێ زۆتر رێزیان لێ ده‌گرم. بیرمه‌ به‌هۆی ئه‌م کۆلانه‌وه‌ دوو کۆفارمان به‌ناوی (دیاریی لاوان) و (یادگاری لاوان) هه‌وه‌ له‌ سالی‌ه‌کانی ۱۹۳۳ و ۱۹۳۴ دا^(۱).

له‌ سالی ۱۹۳۶ دا دوو کانییکمان بۆ دوو شاگردی هه‌زاری (په‌واندزی) و (کۆبی) کرده‌وه، بۆ ئه‌مه‌ی بژین، تا هه‌لیکیان ده‌ست ده‌که‌وت بۆ خۆتندن یاخود بۆ فه‌رمانه‌ری. به‌هۆی ئه‌و دوو کانه‌وه‌ سه‌ره‌به‌ری زۆریه‌ی شاگردە کوردەکانمان پاراست. چونکه‌ خاوه‌نی ئه‌و چیشته‌خانه‌یه‌ی شاگردە کوردەکان نانیان لێ ده‌خوارد، کابرایه‌کی (ئهرمه‌نی) بوو، له‌م دوا‌ییه‌دا با‌یی بووبوو له‌ خۆی، وای لێ هاتبوو، دل‌ی ده‌شکاندن، نازی نه‌ده‌کیشان، رێزی لێ نه‌گرتن! بێجگه‌ له‌وه‌، هه‌ر داماو و هه‌ژاریکی (کورد) مان بدیایه‌ ده‌ستمان ده‌گرت، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ که‌س ده‌ست پان نه‌کاته‌وه‌ و، به‌ناوچه‌وان به‌رزیه‌وه‌ بگه‌رێته‌وه‌ بۆ (کوردستان).

هه‌روه‌ها بیرمه‌ (کۆمه‌لی دیده‌وانی) یه‌که‌مان که‌ له‌ سالی ۱۹۳۱ دا دامان مه‌زانده‌بوو، هه‌موو هه‌فته‌یه‌کی هاوین، رۆژیک ته‌رخان کردبوو، بۆ خۆ ر‌ه‌ه‌ینان به‌سه‌ختی ژبانیه‌وه‌. پامان ده‌کرد به‌ناو دێرک و دالدا. سه‌رده‌که‌وتین به‌پێ به‌سه‌ر شاخ و داخدا. سواریمان ده‌کرد. مه‌له‌مان ده‌کرد. نیشتمان ده‌نایه‌وه‌.

(۱) ئه‌م کۆمه‌له‌یه‌ له‌ به‌هاری ۱۹۲۶ له‌ سلیمانی له‌لایهن ده‌سته‌یه‌ک له‌ رۆشنییران و دل‌سۆزانی شاره‌که‌وه‌ دامه‌زێتیا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌لایهن وه‌زاره‌تی (داخیه‌ی) عیترقه‌وه‌ له‌ ۲۴ی شوباتی ۱۹۲۶ دا به‌په‌سمی رێگای پێ در، یه‌که‌م سه‌رۆکی کۆمه‌له‌ (ئهمه‌د به‌گی توفیق به‌گ)ی موته‌سه‌ریف بوو، کۆمه‌له‌ هه‌ولێ ده‌دا بۆ بوژاندنه‌وه‌ی که‌لتور و فه‌ره‌نگی کوردی و نه‌هه‌یشتنی نه‌خۆتنده‌واری، بۆ ئه‌مه‌ش گه‌لی شتیواز و رێگای جیا‌جیای ده‌گرت و به‌لام (به‌هه‌یج سه‌ره‌تیک له‌گه‌ل سیاسه‌تدا خه‌ریک نابج).

کار و چالاکییه‌کانی کۆمه‌له‌ و به‌پێی با‌ری سیاسی له‌ هه‌لکشان و داکشاندابوو، به‌تایبه‌ت دوا‌ی ر‌اپه‌رینی ۶ی ئه‌یلولی ۱۹۳۰ که‌ به‌ (هه‌رای به‌رده‌رکی سه‌را) ناسرا؛ حکومه‌ت کۆمه‌له‌ی به‌وه‌ تاوانبار کرد که‌ ده‌ستی ته‌یدا هه‌بوو، کاروبار و چالاکی به‌ته‌واوی کزبوو، دوا‌یی له‌ رووی دارایی و چالاکییه‌کانی تره‌وه‌ کۆمه‌له‌ له‌ په‌لوێ که‌وت و حکومه‌ت ده‌یویست به‌یه‌کجاری نه‌یه‌تێ و بۆ سه‌ره‌نجام مایه‌وه‌ سه‌ر قوتابخانه‌یه‌کی ئیواران و ئه‌ویش به‌رپه‌وه‌بردن و کاروباری به‌ره‌ رووی (معارف) کرایه‌وه‌. بۆ زیاتر په‌روانه: غه‌فوری میرزا که‌ریم، کۆمه‌لی زانستی له‌ سلیمانی، چاپخانه‌ی (دار الجاحظ) ۱۹۸۵، به‌غدا.

خۆمان ددهایه بهر گه‌رما و هه‌تاو. یاریده‌ی هه‌زارانمان ددها به‌فه‌رمان و به‌پاره. یادنامه‌ی کرده‌وه‌کانیشمان رۆژ به‌رۆژ دهنووسیبه‌وه. ئیستایش خۆشی سه‌یرانه‌کان و ئاهه‌نگه‌کان و گه‌شتوگوزاره‌کانی ئه‌و برابانه‌م له دلدایه و، هه‌ممو دهم به‌شانازییه‌وه یادیان ده‌کهم. به‌هۆی ئه‌م گیانه‌وه بوو که‌ه تواینیم له (تافی کورپینیمدا)، زۆریه‌ی شاره‌کانی (کوردستانی عێراق) و هاوینه‌هه‌واره‌ی خۆشه‌کانی بیینم و له‌ ئاوات و ئازاری (کورده‌واری) تیبگه‌م. ته‌نانه‌ت له (شام) و (بیروت) یشدا هه‌ندێ کوردم دۆزییه‌وه، ئاشنایه‌تیم له‌گه‌ڵ په‌یداکردن بۆ که‌لکی گشتی.

سوروشنیش په‌زیشکیکه‌ بۆ خۆی!

تا له (به‌غدا) بووم شپه‌زه‌ی ده‌ستی نه‌خۆشی و کزی و لاوازی بووم، هه‌ستم به‌ئاواریه‌ی و ناشیتتی خۆم ده‌کرد. نه‌مده‌زانی یاخود نه‌مده‌توانی له‌نگه‌ریک بگه‌رم له‌ئاوه‌ند (ماندوو‌بوون) و (سه‌روت) دا. له‌ ئاوه‌ند (ناخۆشی) و (خۆشی) دا. له‌ئاوه‌ند (فه‌رمان) و (یاری) و (به‌زم) و (ره‌زم) دا. تا سێ سالی‌ش به‌دوای داووده‌رمان و پزیشکدا ده‌گه‌رام. ترسم په‌یدا کردبوو له‌ خواردن. زۆر کاتم به‌خه‌م و خه‌فته و گه‌یژ و وێژییه‌وه راده‌بوارد. له‌ئاو خۆپه‌ندنگادا، ته‌نانه‌ت له‌ دوای هاته‌وه‌یش بۆ ماله‌وه، خۆم به‌ته‌نیا له‌ئاو چۆڵ و ببایانیکدا ده‌بینی! زۆر خه‌فته‌م له‌وه‌ ده‌خوارد، که‌ نه‌مده‌توانی وه‌ک هاواری‌کانی تر دۆستایه‌تی بگه‌رم و بیتمه‌وه ئاواوه‌! چڕوچاو و به‌ژن و بالا و هه‌یز و توانایشم ئه‌وه‌یان لێ نه‌ده‌وه‌شایه‌وه، که‌ دۆست په‌یدا بکه‌م!... دیاره ئه‌م قه‌سانه‌م ده‌رباره‌ی بێگانه‌کانه‌ نه‌ک ده‌رباره‌ی (کورده‌کان). که‌ شاگرده‌کان باسی دۆستایه‌تی و دلداریی خۆیان له‌گه‌ڵ ئه‌م کچ و ئه‌و کچدا ده‌کرد، من سه‌رم سوپ ده‌ما! هه‌ناسه‌ی ساردم هه‌لده‌کیش! به‌خۆمدا رانه‌ده‌په‌رمو شتی وام له‌ ده‌ست بیت! یه‌جگار شه‌رم بووم له‌ ئاستی ئافه‌رتدا. که‌چی گرفتاری هه‌ممو جوانییه‌کیش بووم! هه‌رچه‌نده‌ وام به‌باشتر ده‌زانی که‌ به‌ته‌نگ خۆپه‌ندنه‌کهم و ئاوبانگه‌که‌مه‌وه بم، بۆ ئه‌وه‌ی به‌سه‌رفه‌رزییه‌وه خۆپه‌ندواری ته‌واو بکه‌م، به‌لام له‌ژێره‌وه که‌سپه‌ له‌ جگه‌رمه‌وه ده‌هات که‌ بێ به‌ش بووم له‌و رابواردنه‌ خۆشانه‌! هه‌ستیشم ده‌کرد، که‌ ئه‌و جۆره دلداریببانه، داخه‌کهم، له‌ توانای مندا نییه‌!؟ له‌م کاته‌دا کاره‌ساتیکی بچووک رووی دا^(١). هه‌ممو بیروباوه‌ریکی گۆزی به‌رامبه‌ر به‌ (پزیشک) و (داووده‌رمان). کۆفاریکی (مصر) یم دی، ئاوی (الریاضة البدنیة - وه‌رزش) بوو. ته‌رخان کرابوو بۆ چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشی و پاراستنی ته‌ندروستی. تیبیدا بلاوکرابوووه که: «په‌یمانگای وه‌رزش (معهد الرياضة البدنیة) به‌نامه‌کاری، هه‌ممو جۆره نه‌خۆشییه‌ک چاک ده‌کاته‌وه به‌بێ ده‌رمان!». ئامۆژگارییه‌کانیم هه‌فته‌ به‌هه‌فته بۆ ده‌هات. ده‌ستم کرد به‌په‌یره‌وی کردنیان: له‌ وه‌رزش و، خۆشتن و، خۆسوونه‌وه و، نوستن و خواردن و، سه‌روت و، خۆدانه‌ به‌ر رۆژ و، رابواردندا... تا ده‌هاتم به‌ره‌و چاکی ده‌رۆیشتم. بگه‌ر هه‌ر له‌ یه‌که‌م هه‌فته‌وه هه‌ستم به‌ئازادی کرد و، رزگاربووم له‌ ده‌ست (پزیشک) و (داووده‌رمان)!... نه‌خۆشییه‌کهم به‌ره‌ به‌ره‌ کزیوو، نه‌ما. ورده‌ ورده هه‌ستم به‌کامه‌رانی و هه‌یز

(١) له‌ راستیدا ئه‌م ده‌رووی که‌ له‌ مامۆستا کرایه‌وه و بۆی ره‌خسا، به‌ (کاره‌سات) ئاوناوێ، چونکه‌ هه‌لیک بوو سوودی لێ وه‌رگرت و باری ده‌روونی و ته‌ندروستی بێ چاک کرد.

و هه‌رته‌ ته‌ندروستی کرد. ترسم نه‌ما له‌ ژین. پر به‌دڵ هه‌زم له‌ ژیان ده‌کرد! که‌ گه‌یشتمه‌ زستانی سالی ١٩٣٢ له «لوبنان» دا، (شاگر فه‌تاح) یکی که‌ بووم! نه‌ باکی سه‌رمام هه‌بوو، نه‌ ئاشنایه‌تیم له‌گه‌ڵ پالتۆ و به‌رگ و پۆشه‌نی گراندایه‌ بوو. نه‌ترس و له‌رز له‌ دلدا مابوو! هاته‌م ئاواوه‌یه‌وه. هاواریم دۆزییه‌وه. له‌ئاو شاگرده‌کاندا که‌ له‌ هه‌ممو جۆره‌ ره‌گه‌ز و ئایین و زمانیکیان تیبدا بوو گه‌لیک دۆست و هاوهدم پیکه‌وه‌نا و، تیبکی له‌گه‌ڵ هه‌ممو یاندا له‌ گه‌رمه و پیکه‌نێن و به‌زم و ره‌زما بووم. تا ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆریش شه‌رمم له‌ ئافه‌رت که‌م بووه‌وه و، هه‌زم به‌تیبکه‌لییان ده‌کرد. که‌ ته‌ماشام کرد: «ده‌ست به‌په‌ر و بالی خۆمدا ده‌هه‌ینم!». به‌دوای جلوه‌رگی جواندا ده‌گه‌ریم، له‌به‌ری بکه‌م... خۆم فیتی ساز و ئاواز و گۆرانی گوتن و قسه‌ی نه‌سته‌ق و گه‌مه‌وگه‌پ ده‌کهم... ده‌مه‌وی خۆشه‌ویستی به‌خه‌مه‌ دلایه‌ هاواری و مامۆستا کانه‌وه. ده‌مه‌ویست بژیم و له‌ ژیانیشدا زۆر به‌خۆشی و بلندییه‌وه رابوویم.

په‌یوسته ئه‌مه‌یش بلتیم: که‌ ئا و با سازگاره‌که‌ی لوبنان و دیمه‌نه‌ جوانه‌کانی و پزیشکه‌وتوویی دانیشتووه‌کانی، بۆ بلتندکردنه‌وه‌ی بارستایی کامه‌رانی و سه‌ره‌ریزی و ته‌ندروستی من له‌ وه‌رزش و ئامۆژگارییه‌کانی «په‌یمانگه‌ی وه‌رزش» ده‌که‌ که‌متر نه‌بوون. ئه‌وسا که‌ تیبگه‌یشتم که‌ (سوروش) یش پزیشکیکه‌ بۆ خۆی. ئه‌گه‌ر پیاو له‌سه‌ر ده‌ستووری ئه‌و رۆیی له: خواردن و رابواردندا، له‌ نوستن و فه‌رمان و هه‌لسان و دانیشتن و سه‌روتدا، ئه‌وا ته‌ندروست ده‌بێ. ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ده‌ستووری سوروش نه‌رۆیشتم به‌رپه‌وه، ئه‌وا نه‌خۆش ده‌که‌وی، ئه‌وسا که‌ تیبگه‌یشتم که‌ زۆریه‌ی ده‌رمان ژه‌هرن!... ئه‌وه‌نده‌ی باش بۆ له‌ش، ئه‌وه‌نده‌ی زیانی بێ ده‌گه‌ییتن. هه‌روه‌ها له‌ فرۆفیل و جانبازی زۆریه‌ی پزیشکه‌کانی جیهانیشت تیبگه‌یشتم که‌ هاوبه‌ش له‌گه‌ڵ ده‌رمان فرۆشه‌کاندا، بۆ که‌لکی ناپه‌خته‌ی خۆیان. ئیتر له‌وساوه هۆگری (سوروش) بووم و، بووم به‌هاوده‌می: (وه‌رزش) و (با‌ی پاک) و (ئاوی سازگار) و (تیبکی رۆژ) و (چاوه‌ندازی جوان) و (خۆرشتی سروشتی و ساکار) و (گۆرانی) و (ساز و ئاواز) و (به‌زم و ره‌زم) و (گه‌شتوگوزار) و (ده‌روونی خاوین) و (دلای چاک) و (زمانی شیرین) و (کرده‌وه‌ی پیاوانه)... بۆ ئه‌مه‌ی خۆم بپارێزم له‌ نه‌خۆشی و، هه‌ممو دهم هه‌ست به‌ (ته‌ندروستی) و (کامه‌رانی) و (سه‌ربلندی) و (خۆش‌گوزهرانی) بکه‌م له‌ ژیاندا.

به‌راستی ئه‌م سالی له‌ فه‌له‌ستین و لوبناندا رابوارد، له‌گه‌ڵ سالیکی تریش که‌ له‌ پاش گه‌رانه‌وه‌م له‌ عێراقدا رابوارد، به‌ژین داده‌نیم. چونکه‌ ته‌نیا ئه‌و دوو سێ سالیه‌ بوو که‌ ته‌ندروستییه‌کی ته‌واوم هه‌بوو و، خۆشیم له‌ ژیان ده‌بینی. داخه‌کهم له‌وه‌ پاش به‌هۆی زۆرداری رۆژگاره‌وه، کزی و لاوازی و نه‌خۆشتم تووش بووه‌وه. تا له‌ زانستگای ماف نه‌بوومه‌وه، ته‌ندروستیم بۆ نه‌گه‌رایه‌وه. ئه‌رکی زۆر و دلای شکاو، که‌ له‌ زۆرداری فه‌رمانه‌روایی و پاشکه‌وتوویی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، تووشم هاتبوون، بوون به‌هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌و سێ سالیه‌ی دوایی که‌ له‌ زانستگای مافدا بووم، به‌ئازار و هاواروه‌ رابوویم! که‌ خۆپه‌ندنی ئاوی (ئه‌وروپا) یان له‌ ده‌ست دام، خه‌م دا به‌ خۆپه‌ندنه‌وه‌ی باش و گه‌رنگ و خۆش. هه‌روه‌ها خۆم ناسی به‌هه‌ندیک خۆپه‌ندواری و نیشتمانپه‌روه‌رانی (کورد) و (عه‌ره‌ب) به‌هۆی ئه‌و دوو شته‌وه تواینیم بارستایی خۆپه‌ندواری و تیبگه‌یشتم به‌رز بکه‌مه‌وه و، تۆله‌ی ئه‌و (زیان)ه‌ بکه‌مه‌وه که‌ له‌ نه‌چوون بۆ (ئه‌وروپا) وه

لیم که وتبوو. له سالی ۱۹۳۳د، «کۆمهالی زانستی کوردان»^(۱) له (سلیمانی) منیان ههلبژارد بۆ ئهوهی بيمه (کارگيری خويندنگای زانستی). مووچهيشيان بۆ بریمهوه. بهسویاسهوه ئهم فهرمانهم گرته ئهستوی خۆم. بهلام له بهر که لکی کۆمهلهکه و نازگرتنیان مووچهکهه لێ وهرنهگرتن، گيرامهوه بۆ خویان. به یارمهتی چهند هاوپییهکهوه، (خويندنگای زانستی) بووژایهوه و، په ره ی سه ند و، کهوتهوه بزوتنهوه و، سه ره یشی بلنذبوهوه. خويندنگایان سووک و ئاسان کران. بهلام وه رزش و گۆرانی و، وتار خويندنهوه و، گفتوگۆی سه رهست و، پيشه سازی و، بلاوکردنهوهی (گیانی کوردایه تی) و، ریکویتیکی، خرا نه خويندنگا کهوه. من هه رچه نده له وه پيشيش، هه موو سالی تیک له هاویندا، یارمه تی ئهم کۆمه له م دا بوو، به لام به م فه رمانه تازه یه م که به جوړتیکی فراوانتر و گرنگتر ریی ده دام به که لکی نیشتمان که م بيم، یه جگار دلم خۆش بوو، یه جگار سه رم به رز بووه وه. ئه و کاته تازه ده رچوو بووم له (مه تريکولیشن). به هۆی ئه مانه و چهند هاوپییه کی خۆشه ويستی تره وه، که له سالی ۱۹۳۶د دهستم که وتن، گیانم بووژایه وه، دووباره تورو سه کی کامه رانی تی کهوته وه. که له زانستگای ماف ده رچووم، له زمانی (فه رهنسی)دا، که تاقیکردنه وه یه کی جو یی بۆ دانرا بوو، به یه که م ده رچووم. ژماره ی شاگرده کان (۶۵) که س بوو. له ژبانی خويندنه وارمیدا گه لیک جار له تاقیکردنه وه دا به یه که م ده رچووم. به لام ه یچ جار تیک پاداشیان نه دا بووم، ئه م جاره نه بێ که بریتی بوو له به شی ده ستیک جل له قوماشیکی (مصری) و، دوازه جووت گۆره ی ناو ریشم. له گه ل سوپاسیکی گه رمی «دکتۆر عه بدولپه زاق ئه لسنه وری» گه وره ی زانستگا که مان. ئه م پاداشه یه جگار کامه رانی کردم. یه جگار سه ری به رز کردم ه وه.

ده موده ست (پیدانی پارێزه ریی - إجازة المحامات) م وه رگرت^(۲). به لام ئه و هاوینهم به گه شتوگوزار پاروارد. سێ چوار مانگی پێ نه چوو، له سه ر خواستی (موتسه ریفی موسل)، (عو مه ر نه زمی به گ) کرام به (کارگيری لادیی مزووری).

ئیتیر لیته وه لاپه ره ی تافی کورپینیم دا درایه وه.

(۱) له راستیدا ئه و دوو په خشنا مه به ه یچ سیفه تیک گۆقاریان پێوه نه بوو، به لکو کۆمه لێ وتاری هه مه ره نگه و چیرۆک بوون له لایه ن چهند نووسه ریکی جیا جیا وه و پێکه وه له به رگینکدا به دوو ناوی جیا وازه وه چاپ و بلاویان کردبووه وه. ئه و با به تانه نرخ و به های و پێه یی ئه و کاته ی خویان هه یه، به لام به هه له ناوی (گۆقاری) لێ ده نری.

(۲) ئه و کاته خويندن له کۆلیجی حوقی به غدا سێ سا ل بووه.

رانیه بو من بووبوو خویندنگایه ک!

له رانیه دا کز و لاواز بووم. هۆشم په‌ریشان بووبوو به‌دهست ئه‌و زۆرداریبانه‌وه که له‌لایه‌ن هه‌ندیک فه‌رمانبه‌ری خراب و هه‌ندیک سه‌ره‌ک هۆزی خراپه‌وه لیم کرابوون. زۆر جاری وا هه‌بوو دلم ته‌نگ ده‌بوو، به‌هۆی کارساتی ناسازی ناوچه‌که و، کزی فه‌رمانه‌روایی و، فرۆفیل و ته‌له‌که‌بازی دوژمنانی گه‌له‌وه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا، له‌ دلمدا، هه‌ستم به‌کامه‌رانییه‌کی قوول ده‌کرد. چونکه له‌ زۆریه‌ی به‌ره‌نگاری کردنه‌کاندا به‌سه‌ر دوژمنانی نه‌ته‌وه و نه‌یستمانه‌که‌مدا سه‌ر ده‌که‌وتم. ناوچه‌که‌یشم له‌ زۆریه‌ی گیروگرفت رزگار کرد. ناوچه‌که هه‌نگاو به‌هه‌نگاو به‌ره‌و چاکی ده‌رۆیشت.

خۆشه‌ویستی ناوه‌ند من و گه‌ل بووبوو چرایه‌کی پرشنگدار دلمی رووناک ده‌کرده‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه دواکه‌وتنی خۆم و زبانی خۆم به‌لاوه‌ گرنگ نه‌بوو! له‌هه‌له‌کانی خۆیشمه‌وه، زۆر په‌ندم وه‌رگرت! به‌پاستی (رانیه)، خویندنگایه‌کی سه‌خت و به‌که‌لک بوو بو من! له‌ نازار و زبان و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌کانیه‌وه که توشیان ده‌بووم، په‌ندیکی باشم وه‌رده‌گرت. گه‌لیک په‌وشت و خویشمی راست کرده‌وه!

له‌ رانیه‌دا که ده‌ستم بیه‌رژایه، دلمی خۆم به‌خویندنه‌وه و نووسین خۆش ده‌کرد و تاریکم له‌ بابته (ئافره‌تی کورد) وه‌ نووسی به‌عه‌ری، له‌ گوڤاری (الثقافة الحديثة) دا، له‌ به‌غدادا بلاو کرایه‌وه. له‌ پاش چهند سالیک له‌ خاوه‌نی گوڤاره‌که‌وه زانیم که «دوکتۆر ته‌ها حوسین» ی نووسه‌ری به‌ناوبانگی (میسر)،

=موریده‌کانیدا گێراییانه‌وه، چو له‌ گوندی که‌له‌که‌سماقی خوار دوکانه‌وه دانیش. که‌له‌که‌سماق سه‌ر به‌ناحیه‌ی میرزا رۆسته‌م بوو (که ئیستا له‌ژێر ناوی دوکاندایه) دیسان گێراییه‌وه و نێراییه‌وه عه‌ماره، موریدانی مال و سامانیان فرۆشت و به‌ره‌و که‌رکووک به‌رێ کوه‌تن، ماوه‌یه له‌ گۆپته‌یه‌ دوایی بو شوان و ئینجا که‌رکووک، تا پاییز ناوا مانه‌وه، حکومه‌ت ناچار له‌گه‌لێاندا رێکه‌وت، مامه‌ رها هێنرایه‌وه سلیمانی و نێراییه‌وه له‌بجیه، له‌وێشه‌وه بو بیاره، گێراوانی تریش چوونه‌وه گونده‌کانی خۆیان له (ئبلله‌لا) که گوندیکه‌ و له‌ ناوچه‌ی کۆیه‌ وه (گه‌لێری) که سه‌ر به‌میرزا رۆسته‌م بوو. له‌ ۱۹۴۹ حکومه‌ت رێگایدا به‌مامه‌ رها که‌ بگه‌رێته‌وه که‌له‌که‌سماق، له‌ ۱۹۵۲ بو یه‌که‌م جار پێی درا گه‌شتیک به‌ناو موریدانیدا بکات له‌ ناوچه‌ی سورداش، له ۱۹۵۳/۶/۳۰ کتۆپر تووشی ئیفلیجی ده‌بی و تا له ۱۹۶۱/۲/۲۵ له سلیمانی کۆچی دوایی ده‌کات، پاش ئه‌و (کاکه‌ حه‌مه‌ی کوری) جێی گرتوه». ئه‌م کورته‌ چرکراوه‌م له‌ کتێبه‌که‌ی کاک مسته‌فا عه‌سکه‌رییه‌وه وه‌رگرتوه، به‌لامه‌وه ئه‌م کتێبه‌ راستترین و باشترین باسیکه‌ له‌سه‌ر بزوتنه‌وه‌که، ئه‌گه‌ر هه‌ندێ له‌و په‌راویزانه‌ی لێوه‌که‌ین که بو هه‌ر مه‌به‌ستی بێ نازانم کاکه‌ مسته‌فا بۆ ناوخنێ باسه‌کانی کردوون. بزوتنه‌وه‌که جیگای سه‌رنجی بیانیانیش بووه، (سی. جی. ئه‌دمۆندز) یه‌ک دو جار سه‌ردانی شیخی کردوه له‌ شه‌ده‌له و له (کورد و تورک و عه‌ره‌ب) که‌یدا لێی ده‌دوێ. هه‌روا هه‌ندێ لێکه‌نده‌ی تریش بو ئه‌مانه‌ هه‌یه که به‌رای من (هه‌قه) زۆر دووره‌ له‌و (ئه‌فکار)انه‌وه، بیروبووچوون و پراکتیزه‌یان گشتی هه‌لقولای ناخی ئه‌و کۆمه‌له‌ کورده‌واریه‌ هه‌ژاره‌ بووه به‌هیوای باشتکردنی گوزه‌رانیان، جا رۆژم و حکومه‌تان که له‌ هه‌موو (خه‌سپه‌یه‌ک) سه‌له‌میونه‌ته‌وه، بۆیه ناوا ئه‌وانیش تووشی چه‌وسانده‌وه و ده‌رده‌سه‌ری بوون. (بو زیاتر؛ مسته‌فای عه‌سکه‌ری: بزوتنه‌وی هه‌قه - چاپخانه‌ی علاء، به‌غدا ۱۹۸۳).

له‌ گوڤاره‌که‌یدا (الکتاب) چهند دێریکی باشی له‌سه‌ر نووسیوو. من ئه‌وه‌م زۆر پێ خۆش بوو. تیریشی کرده‌مه سه‌ر لیکۆلێنه‌وه‌یه‌کی فراوانتر له‌ بابته (ئافره‌تی کورد) وه‌. ئه‌وه‌بوو له‌ سالی ۱۹۵۸ دا نووسراویکم له‌ بابته (ئافره‌تی کورد) وه‌ به‌زمانی کوردی له‌ چاپ دا و بلاوکرده‌وه، که له‌ پاشدا له‌لایه‌ن گه‌لیک رۆشنییرانی کورده‌وه په‌سه‌ند کرا.

چه‌مه‌مال

له‌ به‌هاری ۱۹۴۶ دا له‌سه‌ر خواستی خۆم گۆیزرامه‌وه چه‌مه‌مال. ده‌مویست: له‌ شوینیکی بیده‌نگ و سه‌نگ و که‌م گه‌ر و گێچه‌لدا جه‌ند مانگیک پشوو بده‌م و به‌هه‌سته‌وه. بکه‌ی ناوچه‌که (چه‌مه‌مال)، خۆی نزیکه‌ی (۵۰۰) پێنج سه‌د مالتیک ده‌بوو. دانیشتوانی هه‌موو ناوچه‌که، که بریتی بوو له‌ سێ لادێ، (۳۰,۰۰۰) که‌سێک ده‌بوون. هۆزه‌کان: (هه‌مه‌وه‌ند، قه‌لاستیوکه، جاف) و هه‌ندیک (تاله‌بانی) بوون. وه‌ک له‌ باوکم بیستبوو، باپیره‌ گوره‌م له‌ تیره‌ی (سیتته‌ به‌سه‌ر) ی سه‌ر به‌ (هه‌مه‌وه‌ند) بووه. له‌به‌ر ئه‌وه هۆزی هه‌مه‌وه‌نده‌که هاتنی منیان زۆر پێ خۆش بوو.

منیش به‌و خۆشه‌ویستییه‌ی ئه‌وان دلم ده‌گه‌شایه‌وه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا به‌پێیستم ده‌زانی لایه‌نگیری هه‌یج لایه‌ک نه‌که‌م. هه‌موو لایه‌ک له‌ کاتی کار و فه‌رمان بینیدا به‌یه‌ک چاو ته‌ماشای بکه‌م، تا ئه‌و هۆزانه هه‌یج لایه‌کیان دلێان له‌ خۆیان نه‌میتنی و، ئاژاوه و دووبه‌ره‌کییان تی نه‌که‌وێ. به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه به‌ره‌و برایه‌تی و دۆستایه‌تی و یه‌کیتیان بیه‌م، به‌و ناوه‌وه که هه‌موویان کوردن و رۆله‌ی خاک و ئاویکن. جێی داخه که رۆژگار نه‌به‌یشت زۆر له‌ ناوچه‌ی چه‌مه‌مالدا مێنمه‌وه، ناوچه‌که زۆر پاشکه‌وتوو بوو. ناحه‌زانیشی زۆر بوون. له‌به‌ر ئه‌وه ده‌مویست زۆری تیدا مێنمه‌وه، تا بتوانم زۆرتر به‌که‌لکی بیه‌م. هه‌ر نزیکه‌ی چوار مانگیک مامه‌وه. ئیستر گۆیزایاندمه‌وه بو هه‌له‌بجیه. به‌لام له‌و ماوه‌یه‌دا توانیم: (خویندنگایه‌کی شه‌وی) بکه‌مه‌وه، (لاسانی کردنه‌وه - تمشیل) به‌زمانی کوردی و، (گۆرانی کوردی) بسوژنیمه‌وه. به‌ (رۆژنامه‌ی چه‌مه‌مال) یش، که فریاکه‌وتم هه‌ر حه‌وت ژماره‌ی لێ دربه‌یتم، تا ئه‌ندازه‌یه‌ک دانیشتوانی ناوچه‌که وریا بکه‌مه‌وه.

هه‌روه‌ها کۆبوونه‌ویان پێ بکه‌م و، وتاریان بو بده‌م و، تیریان بکه‌مه سه‌ر دادپه‌رستی و، کاردرستی و، پاراستنی مافی خۆیان. هه‌روه‌ها کووتال و شه‌کر و چایه‌که‌یان له‌ ده‌ست فرۆفیلێ بازرگانه‌ جامبازده‌کان و فه‌رمانبه‌ره‌ خراپه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه به‌ (ده‌سنده - تموین) ئه‌و بابه‌تانه‌یان دا به‌ش ده‌کرد، رزگار بکه‌م و، به‌ته‌واوی و چاکی به‌شی خۆیان ده‌ست به‌خه‌م. بێجگه‌ له‌وانه‌ توانیم: (زمانی کوردی) بخه‌مه‌وه ناو سکاالا نووسین و نامه‌کاریه‌وه. لێره‌وه تیکچووم له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی (که‌رکووک) دا. چونکه ئه‌و ده‌مه (ناوچه‌ی چه‌مه‌مال) سه‌ر به‌ (خاکی که‌رکووک) بوو^(۱) (شیخ مه‌حمودی مه‌زن) خه‌ریک بوو له‌گه‌ل

(۱) چه‌مه‌مال تا سالی ۱۹۳۶ قه‌زایه‌ک بوو سه‌ر به‌لیوای سلیمانی، دوا ئه‌مه خرایه سه‌ر که‌رکووک، وه‌ک سه‌رنج ده‌دری زۆریه‌ی قایقام و بیوانی ئیداری ئه‌و قه‌زایه‌ خه‌لکی سلیمانی بوون.

(هممهوندهکان) دا تتيک بچي. زور ههولم دا نههيلم تتيک بچن، سهري نهگرت. نازاوهيه کيش کهوته ناوهند دهستهی (شيخ عهبدوللاي گويته په) و دهستهی (سهيد نهحمه د خانه قا) وه، له سهه تاوی دپي (عهسکه ر). باش بوو زوو کوژتيرايه وه. بيجهگه له مانه گه لتيک کار و فه رمانی تريش که به يارمه تی خه لکه باشه که ی چه مچه ماله وه پيکه يتران، له گه ل گه لتيک رووداو و کارساتدا، که له و ماوه يه دا قه ومان، له لاپه ره کانی (روژنامه ی چه مچه مال) دا دنووسران و بلاو ده کرانه وه^(۱).

روژنامه که بو بووه پالپشتيک بو خويندنکا شه وييه که مان. ههفته ی يهک دانه ی لي درده چوو. به ده ستيش دنووسرايه وه. له م کاته دا له سهه خواستی موته سهه ريفی نهوسای سليمانی ماموستا (حه سه ن تاله بانى)^(۲) که ده يناسيم، گويزرامه وه «هه له بجه»، که زور به مه ترسييه وه په سه ندم کرد.

(۱) نهو روژنامه ده سنوسه له ۱۹۸۳ دا چاپ کرا به پيشه کيبه کی ماموستاوه (شاکر فه تاح، کومه له روژنامه ی چه مچه مال، چاپخانه ی الحادث، به غدا، ۱۹۸۳).

(۲) له دواى (موسا شاکر) که له ۱۹۴۶/۵/۱۸ وه موته سهه ريف بوو (حه سه ن تاله بانى) له ۱۹۴۶/۸/۱۱ وهه کرا به موته سهه ريف له سليمانی هه تا ۱۹۴۸/۱/۱۷.

چه مچه مال

ژماره: (۱)

روژى: ۱۹۴۶/۷/۱

سهه رتا

برا خوشه ويسته کان، دانپشتوانی ناوچه ی چه مچه مال!

له دواى داواکردنی خوشگوزهرانی و پيشه که وتنتان له خودای گه وره ی بي هاوتا، بو پيگه ياندن و پيشه خستنی ئيوه و، تيگه ياندنتان له خوژتان و له جيهان، نهوا نهو روژنامه يه، (چه مچه مال) تان هه موو حه فته يهک روژى، دووشه مومان، بو درده هينين و، حه فته ی جارتيکيش له لايهن ماموستا کانی (خويندنکاي شه وى) يه وه بوژتان ده خويندرپته وه. له لادپي خورمالدا، له سالی ۱۹۴۰ دا (روژنامه ی خورمال)، له لادپي (قادره رهم) دا، له سالی ۱۹۴۲ دا روژنامه ی (باسه ره) م، بو پيگه ياندنی لادپيه کانی نهو دوو لادپيه دهره يتا، گه لتيک که لکی پي به خشين و زوريش وريای کردنه وه و پيشه خستن، جا هيوادارم، به يارمه تيبی خودا و کوششی خوژتانه وه، نهو روژنامه يه ييش که ناومان ناوه (چه مچه مال) بيته پيشه وا و رپيشاندره تان بو پيشه که وتن و ده رکه وتن و سه رکه وتنتان له ژياناندا. ئيتر پشت به خودا بي و، هونه رمه نديشى له ئيوه وه، براکام.

شاکر فه تتاح

«جینوشين (قائيمقام) ی ناوچه ی چه مچه مال»

۱۹۴۶/۷/۱

ناموژگاری

ههروهک له روژى يه که می هاتنمدا بو چه مچه مال، واتا له ۱۹۴۶/۴/۲۸ دا پيم گوتن، دووباره نهو ناموژگار بيانه تان ده که مه وه، تکايه پيره وى بکه ن:

۱- بو کاروباری فه رمانه رهاوي ته نيا له فه رمانگه (دايره) کاندا فه رمانبه ر بيين. نابي بو کاروباری فه رمانه رهاوي بچنه مالى فه رمانبه ره کان.

۲- کهس مه هيننه سهه ره رمانبه ره کان بو تکا کردن. چونکه ده رگای فه رمانه رهاوي کراوه ته وه بو هه موو کهس، ئيتر پيوست به مامانا وندي پياوي ده سپر ناکات.

«جینوشين (قائيمقام) ی چه مچه مال»

ههوالی چهچه مال

بهره‌نگاریکردنی نه‌خوینده‌واری

بۆ ئەمەى بتوانین بهره‌نگاری نه‌خوینده‌واری بکه‌ین له ناوچه خوڤه‌ویسته‌که‌ى چه‌مچه‌مالدا، له‌لایه‌ن مامۆستایان (کاک عه‌ونى سه‌ید کاکه‌) و (کاک نه‌جات سه‌ید عومه‌ر) و (کاک قادر مه‌جید)ه‌وه‌، (خویندنگه‌یه‌کى شه‌وى) له‌ مانگی پێش‌ه‌ویدا له‌ چه‌مچه‌مالدا کرایه‌وه‌. ئیستا (٤٢) شاگرد تێیدا ده‌خوین. شاگردەکان هه‌موو نه‌خوینده‌وار بوون. وا ئیستا که به‌هونه‌رمه‌ندى ئه‌م مامۆستا باشانه‌وه‌، به‌دڵ ده‌ستیان داوه‌ته‌ خوینده‌واری و، زۆر به‌خوڤییه‌وه‌ گوئى له‌ خویندنه‌کانیان ده‌گرن، ئیسته‌یش له‌ دله‌وه‌ سوپاسى مامۆستاکان ده‌که‌ین، هه‌روه‌ها له‌ خودا داواى پێشکه‌وتنى شاگردەکانى (خویندنگای شه‌وى چه‌مچه‌مال) ده‌که‌ین.

شه‌ر و ئا‌وه

له‌ ناوه‌ند ده‌سته‌ى (شیخ عه‌بدوڵلاى گۆپته‌په‌) و ده‌سته‌ى (سه‌ید ئه‌حمه‌دى خانه‌قا)دا له‌سه‌ر ئاوى دى (عه‌سه‌که‌ر) له‌ مانگی پێش‌ه‌ویدا شه‌ره‌ تهنه‌نگیك و هه‌راوه‌ژیا و ئا‌وه‌یه‌ك پرووى دا. یه‌ك‌یك له‌ ده‌سته‌ى (شیخ عه‌بدوڵلا) كوژرا. به‌لام فه‌رمانه‌وه‌ی زوو فراكه‌وت. شه‌ره‌که‌ى كوژانده‌وه‌ و، له‌شكرى (حه‌قه‌کانى شیخ عه‌بدوڵلا گۆپته‌په‌)ى بلاوه‌ پى كرد. پێنج كه‌سى له‌ (حه‌قه‌کان) و هه‌ر چوار كوره‌کانى شیخ عه‌بدوڵلاى خسته‌ به‌ندىخانه‌وه‌. پیاویكى سه‌ید ئه‌حمه‌دى خانه‌قايشى گرت. (ئاوه‌که‌ى عه‌سه‌که‌ر)یشى خسته‌وه‌ ده‌ست سه‌ید ئه‌حمه‌دى خانه‌قا، که به‌فه‌رمانى پارێزگارى که‌رکوک درابوو ده‌ستى.

پیتاک

به‌پیتاک (١٠٠) سه‌د دینار بۆ ته‌واوکردنى خانوى (یانەى فه‌رمانبه‌رانى چه‌مچه‌مال) کوکرایه‌وه‌. چونکه له‌ هه‌موو پیتاک ده‌ره‌کانه‌وه‌ ده‌ستبلاوى و ئازابه‌تى و هونه‌رمه‌ندپان دى، پر به‌دڵ سوپاسیان ده‌که‌ین. خودا سه‌ریان بخت.

«جینوشینی چه‌مچه‌مال»

به‌هۆى هه‌ندىك ورده‌کارى و ده‌ستکارییه‌وه‌ که پێکه‌یتزان ئاوى خواردنه‌وه‌ى باژێرى چه‌مچه‌مال، له‌ ده‌ست ناپوخته‌بى و پىسى رزگار کرا. ئیتر له‌ دوینیوه‌ راسته‌وخۆ ئاوه‌ پاکه‌ سارده‌ خوڤه‌که‌ى (دتی مزه‌فه‌ر) ده‌خوینه‌وه‌.

خه‌رمان سووتاندى

خه‌رمان سووتاندى ده‌ستى پى کردۆته‌وه‌، فه‌رمانه‌وه‌ی خه‌رىكى ته‌مى کردنى تاوانباره‌کانه‌.

ناوچه‌که‌ت بناسه

* ناوچه‌ى چه‌مچه‌مال، پارچه‌یه‌ك بوو له‌ خاکی سلیمانى و، فه‌رمانه‌وه‌یى (بابان) کاروبارى هه‌لده‌سوواند. که له‌ سالى (١٨٥١)دا فه‌رمانه‌وه‌یى (عوسمانى) خاکی سلیمانى داگیر کرد، ناوچه‌ى چه‌مچه‌مالیش کرا به‌به‌شیک له‌ خاکی سلیمانى. به‌لام فه‌رمانه‌وه‌یى داگیرکه‌رى (به‌ریتانیا)، له‌ سالى ١٩٢٢دا خسته‌یه‌ سه‌ر خاکی (که‌رکوک). ئیتر له‌ ساوه‌ له‌لایه‌ن پارێزگارى خاکی که‌رکوکه‌وه‌ کاروبارى هه‌لده‌سووینى تا ئیمرو.

* سنورى ناوچه‌ى چه‌مچه‌مال: رۆژه‌لاتى خاکی سلیمانى، رۆژئاواى ناوچه‌ى که‌رکوک و ناوچه‌ى تاووق، لای ژوووروى خاکی هه‌ولێر، لای خواروى ناوچه‌ى کفرییه‌.

* ناوچه‌ى چه‌مچه‌مال، سن لادى هیه: چه‌مچه‌مال، ئا‌عه‌له‌ر، سه‌نگاو. له‌ هه‌موو ناوچه‌که‌دا نزیکه‌ى (٣٠٠٠٠) که‌سێک دانیشتوه‌ له‌ (٢١٥) دیدا.

* هۆزه به‌ناوبانگه‌کانى ناوچه‌ى چه‌مچه‌مال ئه‌مانه‌ن: هه‌مه‌وه‌ند، قه‌لاسیۆکه، شوان، شیخ بزیه‌ینى، جاف، ساداتى به‌رزنجه‌.

* پیاوه ناسراوه‌کانى ئیمروى ناوچه‌ى چه‌مچه‌مال ئه‌مانه‌ن: له‌ هۆزى هه‌مه‌وه‌ند: (حه‌مه‌ ئه‌مین ئا‌غای مه‌حمود خدر، ئه‌مین ئا‌غای ره‌شید ئا‌غا، عارف ئا‌غای کاک ئه‌ولا). له‌ هۆزى قه‌لاسیۆکه (شیخ عه‌بدوڵلاى گۆپته‌په‌). له‌ هۆزى شوان: (کوێخا ئه‌فه‌ندى گه‌زه‌لان). له‌ هۆزى شیخ بزیه‌ینى: (عه‌لى ئا‌غای توفیق ئا‌غا). هۆزى جاف: (رۆسته‌مى حه‌سه‌نى حاجى قادر). له‌ هۆزى ساداتى به‌رزنجه‌. (شیخ عه‌بدوڵکه‌رمى کرپچه‌، شیخ که‌رمى گۆپته‌په‌).

* دانیشتونى ناوچه‌ى چه‌مچه‌مال هه‌موو کوردن و ئارى نه‌ژادن. ئایینیان ئیسلامه‌ و له‌سه‌ر رێبه‌ (مذه‌ب)ى شافعی. هه‌ندى (حه‌قه‌)یشیان تیداوه‌.

* گوندى به‌ناوبانگه‌کانى ناوچه‌ى چه‌مچه‌مال ئه‌مانه‌ن: (چه‌مچه‌مال، قه‌ره‌وه‌بیس، گورگه‌بى سه‌رخاسه‌، بنه‌ى ژووورو، ئا‌عه‌له‌ر، چنارتوو، گه‌رگه‌ر، موئلیجه‌، گه‌وره‌ دى، عه‌سه‌که‌ر، سه‌نگاو، جه‌له‌مۆرد، مۆرد خواهى سه‌روو، کوپته‌په‌، کرپچه‌، مه‌مله‌حه‌).

* رووباره به‌ناوبانگه‌کانى ئه‌مانه‌ن: (باسه‌ره‌، زبى بچووک، ئاوه‌سبى).

* شاخه به‌ناوبانگه‌کانیشى ئه‌مانه‌ن: (هه‌نجیره‌، بانى مه‌قان، شیخ ره‌ش، خالّ خالان، سه‌گرمه‌).

پى بکه‌نه‌!...

دوو رۆژ به‌دوو عه‌لشیش

مامۆستا عه‌لى: به‌گم! تکا ده‌که‌م ته‌نیا رۆژى ماوه‌ بۆ جه‌ژن. رېتم بده‌ بام لیسه‌ بئیمه‌وه‌. پاش جه‌ژن ده‌ستبرد ده‌چم بۆ گوندى (ش) و، له‌وى خویندنگا ده‌که‌مه‌وه‌.

کارگیتى: باشه‌ من ریت ده‌ده‌م که ئه‌و دوو رۆژه‌یش لیسه‌ بئیمه‌وه‌. به‌لام هه‌ر به‌م ئۆتۆمبیله‌ که بۆ

که لوپه له کانی خویندنگای (ش) گیراوه، بچو، که لوپه له کانی خویندنگا له دپي (ش) دابني و بگه ريره وه. به لآم له بيرت نه چي که ئه و دپيه عه ليشيشي زوره پتويسته دوو عه ليشيشم بو بهيني بو جه ژنيم. تي گه يشتيت؟!.

ماموستا عه لي: به سهر چاوم ميرم. (به لآم که ماموستا عه لي چوه ئه و گونده و ته ماشاي کرد دوو عه ليشيش به دینار و نیویک ده دن، نه يتواني بو کارگيري بکړي. هه روا به ده سستی بوشه وه گه رايه وه).

کارگيري: کوانې عه ليشيشه کان؟ پتويسته هه ر ئيستا بگه رپيته وه خویندنگاهي خوت. که جه ژن ده ستي پي کرد ئينجا بيسته وه شار.

ماموستا عه لي: ميرم خوت دلگير او مه که. تو خوشبیت فه رموت به چي ده پينم. ئه و (عه لي) له به رده ستايه. (شش) ده کهي ده مينيتته وه، که گه رايه وه ئه و يشت بو ره وانه ده که؟!.

شه مه شکاندن

جينوشيني ناوچه: من شه مه و مه مه نازانم. ئيوه که کووتال فروشن، وه ک فه رمانبيري فه رمانپه وايي وانه. پتويسته هه ر ئيستا ده ست بکه ن به کووتال فروشتن. بام ئه م لا دپيه هه ژاران ه توشي پاره به ختکردني خورايي و ده ردي سهری نه بن و، زوويش برونه وه بو گونده کاني خويان.

کووتال فروشه جووله که کان: ئه ز گوري (قوربان) شه مه کان ده شکيت. لاي مالوم و خزمه کاني که رکوکمان ئارپومان ده جيت. لاي (خودا) و (موسا) روره ش ده بين.

جينوشيني ناوچه: که واته يان به کيتک له جتي خوتان دابنين، تا له برتي ئيوه کووتال بفروشي به لا دپيه کان، يا خود هه ر ئيستا به خوتان و کووتاله کانتانه وه، برونه وه بو که رکوک. من کووتال فروشاني تر له جيتان ده پينم.

کووتال فروشه جووله که کان: ئه ز گوري! فه رمانپه وايي باوکی هه مو ومانه. ئه گه ر زوريش بکات، ده سه لات چيبه؟ هه ر ئوبالي به ئه ستي تو بيت، شه مه شکاندن قه ي ناکات!؟.

جوگه له پيسه کاني ناو چه مچه مال

به که م روي هاتنم بو چه مچه مال، کولانه کانيم پشکني. ته ماشم کرد له گه ليک ماله وه جوگه له ناوي چلک و پيسايي دپته ده ره وه، به نا و کولان و شه قامه کاند ا تپه ر ده بي، تا تیکه ل بشيوه گه وره که ي ناو دي ده بي. چ به بوگه ني، چ به ناشيريني، چ به به ره مه پيناني هه موو رنکه ميشوله و ميتش و مه گه ز و خوره (میکروب)، ئه م جوگه لانه، ناو دپي چه مچه ماليان ته و او ناخوش و ناهه موار کردوه. دانيشتواني دپيه که يان خستوته چنگي هه موو رنکه ده رد و نه خوشبويه که وه، که دوو ر نپيه له مرې و له سبه يني دا دابکه ون و، له ش خوشي هه موو لايه کمان تیک بدن.

بو شيوه گه وره که جينوشيني (قائيمقاميتي) ي چه مچه مال دا واي پاره که ي پاري کردوته وه، که هه زار دیناره، تا پتي دابپوشن. به لآم ئه م پاره به ئه گه ر به ش بکات بو شيوه که باشه.

ئه ي بو جوگه له کان چي بکه ين؟!... جا بو رزگار بوون له ده ست زيان و نازاري جوگه له کان هيچ چاره يه ک نيبه، ئه وه نه بي که پر بکرتنه وه، واتا هه موو خاوه ن ماله کاني چه مچه مال، ته مې بکرتين، که له ناو خانوه کانيناندا چالتي کي قول هه لېکه نن و سهری دابپوشن، تاکه کونتي کي بچووکي تيدا به پلته وه، که له و کونه وه که بيانوي مال، هه چ ناوتي کي پيس هه بي له مالي دا، بيکاته ناو ئه و چاله قولته وه. ئه مه رپوشوين پيشاندي کي باشه. جاري له مه به ولاوه چاره يه کي تر نيبه. له به ر ئه و ئاموزگاري خاوه ن ماله کاني چه مچه مال ده که ين، که هه تا پانزه روي تر، هه ر که سه له مالي خوي دا ئه و چاله قولته هه لېکه ني و جوگه له پيسه که ي به رمالي خوي پر بکاته وه. جا ئه و ناگادارمان کردن: له پانزه ي ئه م مانگه دا ماله کان، ده پشکرتين، هه ر که سي به قسه ي نه کردبوين ته مې خواردوي ده که ين.

ژيني تايبه تي

باخچه ي مال

تا پيت ده کړي، باخچه که ت هه ر چوار لاي خانوه که ت، ئه گه ر نه کرا لاي به رده مي به ته و او ته ي بگرتته وه، هه ر هيچ نه بي: تيلماسکه زه ويه ک له به ر ژووري دانيشتنه که تدا بکه به باخچه. يا خود چه ند ئينجان يه ک گولي له به رده دا دابني. باخچه بو ماله که ت زور پتويسته. چونکه ده پرازيتيته وه، جواني ده کات، بوني خوشي ده کات، ته پوتوزي لي ده گرتته وه، فينکي ده کاته وه، دلي مال و مندال و ميوانانت ده که شپيتته وه.

ساز و ئاواز

پتويسته له ماله که تدا: يان شماليک، يان تاريک، يان عوود و که وانجه يه ک (که مانجه) يان گرامه فون و راديويه ک، هه ر هيچ نه بي ده نگ خوش و گوزانبييتيک هه بي. چونکه گوزاني و ساز و ئاوازي خوش: سه ر سووک ده که ن، دل خوش ده که ن، له ش ده بووژيننه وه. بو خوت و خيزان و ميوانت ده بنه گولي کي کوري دانيشتوان. ده بنه پزيشکيکي دل سوژ.

نووسراوخانه

نووسراو (کتاب): دوتيتيکي دل سوژ و هاوده ميتيکي رووخوش و، يارتيکي به جوش و خروش و ماموستايه کي زنگ و به هوشه. له به ر ئه وه نووسراوخانه (کتبخانه) يه کي خنجيلانه له ژووري دانيشتنه که تدا دابني، پري بکه له نووسراواني خوش خوش و ناياب ناياب، تا له شه واند ا بينه گولي کوري دانيشتوانت، دلي خوت و مال و مندال و ميوانانت پر بکه ن له گه شي و خوشي.

پاک و خاوتي

۱- تا ده توانيت: شتي پاک بخو و بخوره وه. له شتي پاک و خاوتيدا بخو و بخوره وه.

۲- به رگت پاک بي. پتخه ف و ناو مالت خاوتين بن.

«له رۆژنامهی خورمالهوه وهرگیراوه»

ههوالی دهرهوه

* (ئهمین خالس)، پارێزگاری کهرکوک گوێزرا بووهوه بۆ (بهسره)، چوو بۆ شوینی خۆی. له خاکی (دلیم) هوه (حوسین فهیمی) به پارێزگاری دیتنه کهرکوک.

* (موسا شاكر) پارێزگاری سلیمانی گوێزراوهتهوه بۆ خاکی (حله).

* جینوشین (قائیمقام) ی سلیمانی تازه (حهسن تاله بانی) گه یشته شوین فهرمانی خۆی.

* له به عداد هه ندی له كورده فه یلیبه كان كۆمه لێکیان دامه زران دووه، بۆ ئهمه ی فه یلیبه كانی به عدا فیتری خوینده واری بکه ن. ئافهرین بۆ خه باتیان. لێیان پیرۆزی.

* له سه ر شه پۆلێکی نوێ رادیۆی به عداد، ئیواران گوێزانی کوردی بلاو ده کاته وه. ده نگه که ی باش ده بیسترئ، به لام توژی کزه.

* کارگێری زانستی سلیمانی (مسته فا مه زهر) که تازه مردووه، دانیشتیوانی شاری سلیمانی دوو ههزار دینار پیتاکیان بۆ خێزانه که ی کۆ کردۆته وه.

* هاویه شی (شرکه) یه کی ئه مریکایی، جوړه خانوویه کی داهیناوه، هه ره که ی به (۲۵۰) دینار داده مه زری. نه ده سووتی، نه باران کاری لئ ده کات و نه گولله تفهنگ. دوو ژوو و چیشته خانه یه کی تێدایه. به که لکی خێزانیکی بچوو ک دیت. ئه و شوینانه ی که داماون له سه ر خانو بۆ نیشته جێکردنی لێقه و ماوانی شه پری گه وه ی دوایی، خه ربکی کرینی ئه م خانوانه ن.

* رووسه کان جوړه ئاوینه یه کیان دروست کردووه، که به زه بری تینی گه رمایی تیشکی رۆژ، گه لیک ماکینه بخاته گه ر، تا ئیتر پتووستی به نه وت و به نزی و خه لووز نه میتنی. تاقییان کردۆته وه، به م هیزه گه لیک کاروباری ناوما ل (که جارن به دار و ره ژوو و نه وت و به نزی و ئه له کتربیک پیک ده هات) پیک دیت. دیاره که ئه م جوړه ئاوینه یه به که لکی ئابووری زۆر دیت.

* ههروهه رووسه کان ماکینه یه کی چاپکردنی (تایپ رابته ر) ی وایان داهیناوه که له جیاتنی ئه مه ی پتی بنووسیت به ده ست، ته نیا قسه ده که ی، ئیتر ئه و ماکینه یه به زه بری هیزی ئه له کتربیک و هه ندی شتی تر، ده نگه که وهرده گرتیت و، وه ربشی ده گیت پته سه ر نووسین. به م چه شنه پیاوی نه خوینده واریش ده توانی وه ک خوینده وار به م ماکینه یه بنووسی و چاپ بکات!...

نه خۆشی کۆمه لایه تی

ده ردی نانخواردن له چیشته خانه کا ئماندا

(میوانی چیشته خانه): کوره هه ی کارای چیشته که ر! له راهی خودادا توژی دهنگی رادیۆکه ت نزم بکه ره وه، می شکم چوو!... بۆچ بۆ من نانخواردنیکی بی دهنگ و له سه ره خۆ ها توومه ته

(چیشته که ر): ئه ز گوژی (قوربان) من مه به سم ئه وه یه هه موو که س گوێیان له رادیۆکه بیت و، که سانی تریش به ده نگه وه بین، به لکو نان بخۆن و منیش چه ند پوولیکم چنگ بکه وئ.

(میوانی چیشته خانه): خودا ئاگا داره دهنگی به ته و اوه تی نزم نه که یته وه و رادیۆکه نه خه یته سه ر ساز و ئاوایزکی دهنگ نه رم و خۆش، لای جینوشینی ناوچه (قائیمقام)، سکالات له ده ست ده که م.

(چیشته که ر): باشه ئه و له به ر دلی تو رادیۆکه ده خه مه سه ر گوێرانی و ساز و ئاوایزکی دهنگ نه رم و خۆش. ده نگه که یشی نزم ده که مه وه. به لام تویش له بیتر نه چن که به جینوشینی ناوچه بلتیت، هه ره وک دهنگی رادیۆکه ی من نزم ده کاته وه، دهنگی بالبازه کانی به ر سه رایش نزم بکاته وه!...

تیبینی: هه ر ئه و رۆژه ئه مه رووی دابوو، جینوشینی ناوچه فه رمانی دا له به ر سه رادا و هه موو جیگایه کی تریشدا نه بالبازه کان، نه که سانی تر دهنگ به رز نه که نه وه تا سه ره وت له که سانی تر تیک نه ده ن!... مه لایه ک ئه و فه رمانه ی شکاند هه ر ئه و رۆژه ته می کرا!...

چه مچه مال

ژماره: (۲)

رۆژ: ۱۹۴۶/۷/۸

ده وله مه نده کا ئمان

بۆ پیکه پتانی ئه له کتربکی چه مچه مال بۆ دروستکردنی هه ندی چایخانه و چه ند دووکانیک، بۆ

دروستکردنی په رژینیکی به هیز و هه رده ت بۆ باخچه کانی شاره وانی چه مچه مال، به نامه ی تاییه تی داوامان له چه ند ده وله مه ندیکی گه وه کردبوو، که به خۆیان و دۆسته کانیانه وه هه ندی پارهمان بۆ ره وانه بکه ن. یه کتیکیان هه ر وه رامی نه داینه وه، یه کتیکیان ئامۆژگاری کردبووین که هه ر واز له م بیردیش به پتین و، سه ربشی سورمابوو له خواسته که مان. ئه وی تریشیان به جوړیکی تر به ره به ستی کردبووین. که چی وه ک بۆمان ده رکه وتوو به خێزانی کارگێری زانستی سلیمانی، (مسته فا مه زهر) که له مانگی پتیشوودا مردبوو، ته نیا ئه و سق که سه (۳۵۰) دیناریان پتیشکه ش کردبوو!... ئینجا بام له گشت لا ئاشکرا بیت، که زۆر له ده وله مه نده کا ئمان پیاوی راسته قینه ی چاکه و پیاوه تی نین. ئه گه ر ته ماشایان کرد ئه و دوژمه کانیان پیتاک ده که ن، ئه وانیش له رووی به ره ره کانت و دلپه سیسه وه به بیڕکردنه وه و لئ وردبوونه وه، پیتاک له وان زۆرتر ده ده ن. یان ئه گه ر زانییان ئه م پیتاکه به که لکیان دئ، سا یان فه رمانه وایی یان زۆرداریکیان لئ دلخۆش ده کات، یاخود ناویکی وه های پت ده رده که ن که چاوه به ستی نه زان و هه ژاره کانی نیشته مانه که بکات، یان له زۆر و سه ته می فه رمانه ربکی فه رمانه وایی یاخود زۆرداریک رزگاریان ده کات، ئه و پیتاک ده ده ن. به لام ئایا ئه م پیتاکه به که لکی شار و دپیه ک دیت، یاخود چه ند داماوێک دلخۆش ده کات، یان دانیشتیوانی نیشته مانه که پتیش ده خات، ئه م بابه تانه ناخه نه

به چا و. جا زور له دهوله مه نده کامان، وه کو له سهروهه پيشان درا، چاکه کردنيش به بابه تي بازرگاني دهدهنه قه له م. تا له دودي سهريهک رزگاربان نه کات، ياخود که لکيکيان پي نه به خشيت، چاکه ناکه ن!... له خاکه پيشکه وتوه کانيشدا هي وا هه به به کلور پاره ده به خشيت بۆ چاکه ي هه ژاران و پيشخستني گه ل و نيشتان و جيهان، که چي زوريش ده پارته وه که کهس ناوي ناشکرا نه کات!...

هه والي چه مچه مال

* شهوي سيشه مهي رابردو، ناههنگيک له خويندنگاي شهوي چه مچه مالدا گيپرا. گه ليک وتاري خوښ و گوزراني به خوښ و نه م رۆژنامه به يشي تيدا خويندرايه وه. ئيستر له مه ودوا، موژده يي بي له هه مووان، هه موو شه ويكي سي شه مووان به م جوړه راده بوپري، تا شاگرده کاني خويندنگاي شهوي، به خوښ رابواردنيک دوو ساتي کامه ران بين. جينوشيبي ناوچه و هه ندي له فه رمانه رانيش که بۆ نه م ناههنگه هاتبوون، گه ليک سوپاسي مامۆستاکان و شاگرده کاني خويندنگاي شهوي چه مچه ماليان کرد.

* کووتال فرۆشه کان، پاش دابه شکردني کووتال به سه ر دانيشتوواني ناوچه ي چه مچه مالدا، گه رانه وه که رکوک. بۆ نه وانه ي که بي به ش مابو نه وه له کووتال جينوشيبي (قائمقاميتي) له کوښشدايه که به شي نه وانيش کووتال کيش بکاته چه مچه مال.

* پاش هه ولدانيکي دوو مانگي ده سگاي جينوشيبي چه مچه مال (قائمقاميتي) ده سگاي پاريزگاي که رکوکي هيتايه سه ر نه وي که له بريتي دانيشتوواني شاري که رکوک کووتال فرۆشه کان له دانيشتوواني ناوچه ي چه مچه مال هه لبيژتيرين. دويني ده سگاي پاريزگاري که رکوک داواي ناوي بيست که سي له جينوشيبي چه مچه مال کرد که بيکات به کووتال فرۆشي ناوچه که. جا بزاني چهنده کهس له مانه داده م زرتيرين.

* (بانهي فه رمانه راني چه مچه مال) بۆ نه م هاوي نه هه واريان گويزايه وه ناو باخچه گه وره که ي شاره واني، که له ويدا که پر و سه کوښه کي گه وره بان دروست کردوه جينگاي دانيشتني (۳۶) که سي تيدا ده بيته وه.

* خه ملکردني ده غلودان، چ له لايه ن ده سگاي دارابي (مالية) وه، چ له لايه ن ده سگاي ساماني ته رخانکراو (اوقاف) وه، ده ستي پي کرد. نه وي به خه مله که دلنيا نييه، دادی خو ي بگه ينيته لای جينوشيبي ناوچه (قائمقامي قضاء).

* له ديي (عه سکه ر) نه و هيزانه ي له لايه ن ناوچه ي چه مچه مال و شاري که رکوک وه نيرابوون، له لايه ن ده سگاي جينوشيبي چه مچه مال وه گيپرانه وه دواوه بۆ شويني خو بان. به لام (بنکه ي بالبازي عه سکه ر) چوار بالبازي خراوته سه ر. بيجه گه له وه چاوه شيکي ورياشي بۆ دانراوه.

* (شيخ محمه دي شيخ عه بدولکه ريم) که خاوه ني (ته کيه ي قه لامکاي) له لاديني (قادره که رم) دا، چوارشه مهي رابردو به خو ي و ده رويش و ده فبه وه هاتبووه چه مچه مال. رۆژي پينج شه مه رووي کرده گونده کاني (شوان) بۆ پي تاک کو کردنه وه له جووتيار و لاديبه هه ژاره کان. گه وره ي ناوچه به شيرينييه که وه پتي گوت، که پيويسته، ناگايان له خو بان بيت له کاتي نوسن و سهروه تي

دانيشتوواني ناوچه که دا دهنگه دهنگ و هه ر هه رانه که ن و، وازيش له زهرگ ليدان و شه پليته خواردني ناشکرا به يتي!...

ناوچه که ت بناسه

(۲)

* له ناوچه ي چه مچه مالدا گه ليک کاني ناياب ناياب و نرخدار هه به وه کو (خوي، نهوت، گوگرد، خه لووزي به رد، گه چ) که نه گه ر بيتو به ره م به يتي کولي دانيشتوواني ناوچه که و فه رمانه رويي پييان ده وله مه مند ده بن و گوزه رانيان خوښتر و چاکتر ده ي.

* له ناوچه ي چه مچه مالدا زه وي و ناويکي زور و به پيت هه به، نه گه ر بيتو به ره م به يتي، ده غلودان و سه وزه و ميوه ي ناوچه که، گه وره و بچووکي دانيشتوواني ناوچه ي چه مچه مال ده وله مه مند ده که ن و، ناسووده يي و خوښگوزه راني بۆ دانيشتوواني ناوچه که و سه رسووکي و کاروبار ناسانيش بۆ فه رمانه رويي پيک دي ت.

* له گه ل نه مه يشدا، ناوچه ي چه مچه مال، په نير، رۆن، خوري، موو، مه رومالات، دار و خه لووز، ده غلودان و که مه کي سه وزه و ميوه به ده ره وه ده فرۆشي. که لوپه ل و پيويستي خوښي له سليتماني و که رکوک و کفري و کويسنجه ق ده کري.

* ناوچه ي چه مچه مال هه ره دک ده ست و هه ردوو بياباني گه رم و وشکي هه به، هه ره ها شاخي ره نگين و چه من و باخ و دارستاني جوان و، کانياو و چه ماري سازگار و شيريني شي هه به.

* له ناوچه ي چه مچه مالدا ده سترکد و پيشه سازي زور که م و کزه، جافه کان هه نديک قالي و به ره و خورج و ده وار و خه رار دروست ده که ن.

* تیکرا دانيشتوواني ناوچه ي چه مچه مال ده سترکورت و هه ژارن. شه ر و شوړي ناوه ند هۆزه کان و فه رمانه رويي، ياخود ناوه ند خو بان، نه به يشتوه ناوچه که سه ره وت و ناسايشي تي بکه وي، تا دانيشتوه کاني بتوانن خوو بده نه خويندن و ده سترکد و پيشه سازي و سامان پيکه وه نان، تا (ناوچه که) پيشکه وي و ده وله مه ندي. تازه وا خه ريکن ملي ريگاي راسته قينه بۆ ژيانتيکي پاک و پوخته و نازاد بگرن.

* نيتمه يش له خوداي پاکي بي هاوتا ده پارتيه وه، که ده ستي يارمه تي بۆ نه و هاو نيشتمانه کلۆله هه ژاره ليقه وماوه نه دريژ بکات و، نه مانيش وه ک دراوسيکانيان بخاته خوښگوزه راني و کامه رانيه وه.

پي بکه نه!...

پزيشک و خاوه ن بارگير

خاوه ن بارگير: جينوشيبي ناوچه! خودا راوه ستاوت بکات. رزگارم بکه له ده ست پزيشکي چه مچه مال. ده لي: «له کريي بارگيره کانت چاره که دينارتيک ده پر، له بريتي نه وي که جوومه ته که رکوک و رسته ي

ها توچۆكەم لەوئ بۆ جێبەجێ كردوویت!».

جینۆشینى ناوچە: كورم! رەنگە تۆ بەهەلدا چوو بیت! ئەو پزیشك پستەكە تى وەك لەشى نەخۆش پشكینو، تا بزانی نەخۆشییەكەى جیبە و چۆن چارە دەكرێ. جا لەبەر ئەو كە كرتى پشكینەكە چارەك دینارتىكى لى سەندوویت!...

پزیشك و یاریدەدەر

یاریدەدەرى بەلباز: ئەو بۆچى پزیشك ناردۆتە لام؟

جینۆشینى ناوچە: گەرماپتو (ترمۆمەترە)كەى پزیشك ھەر لەسەر پەلە (٤٢°) رادەووستى. بەلام پزیشك دەلىتى كە گەرماپتو كەم دەخەمە ناو دەمى (یاریدەدەرى بەلباز)و، ھەر لەسەر پەلە (٤٢°) دەووستى. گوتم بزنام راست دەكات؟!... بەلام لە پششەو پیت دەلیم، وریابە، وەك دوینى، گەرماپتو كەى پزیشك نەخۆشت نەخاتەو. چونكە نەخۆش بىت و نەخۆش نەبىت، گەرماپتو كەى ئەو ھەرگیز لە پەلە (٤٢°) نایەتە خواریو.

مەلا عەزیزى پریس و شىخىكى تەكیە

مەلا عەزیزى پریس: شىخم! تۆ لەكن خۆت شىخى تەكیەیت، ئەم كەوا قەنەووزە جیبە لەبەرت كردوو؟ نازانىت پتغەمبەر فەرموویەتى: «ھەرچى سىپالى ئاورىشم لەبەر بكات خۆشەووستى من ناين؟».

شىخى تەكیە: خودا بتگرێ مەلا خۆت و توانج و پلارت. ئەم كەوا یە ھى خۆم نییە. ھى باوكمە. منیش بەیادی ئەووە لەبەرم كردوو!

مەلا عەزیزى پریس: شىخم! خودا سەرفرازت بكات بۆ خۆت و قسەت. دەمىك بوو دەمگوت: «تۆ بلىتى باوكى ئەم شىخەيش ھەروا، لە خودا یاخى بووى؟» ھەرچەندەم دەكرد بۆم ھەلنەدەھینرا بەلام كارت راست بى ئەوا لەم تەنگ و چەلەمە یەيش رزگارت كردم!... بەراستى كورى باوكى خۆت دەرچوویت؟!...

بیرسە و پیت بلیم

گفتوگۆ لە ناوئەند رۆژنامەى چەمچەمال و خۆتەندەوارەكانیدا

* وەستا رەشىد خورشید: لەبەر بى چرایى تاریكى كۆلانەكانى چەمچەمالى داگیر كردوو. ئایا شارەوانى چارەبەكى بۆ ئەمە نەدۆزبۆتەو؟

* رۆژنامەى چەمچەمال: بەلئ شارەوانى چەمچەمال پریارى داو: بەم زووانە پازنە چرای ئینگلیزى بۆ كۆلانەكانى چەمچەمال بكرى و دايشى بەزرتنى. دلنیا بەتە تا حەفتەبەكەى تر ئەمە پیتك دى.

* مەحمودى كاكەخان: نەوا یەك بەشى چەمچەمال ناكات. نرخى نانىش گرانه. ئایا شارەوانى بیری لەمە كردۆتەو؟

* رۆژنامەى چەمچەمال: سەرۆكى شارەوانى چەمچەمال (كە جینۆشینى چەمچەمالیشە) بەلینى داو

نەوا یەكى تر بدۆزیتەو، نرخى نانىش: ھەرزان بكات و سەرپەرشتیشى بكات.

كەرىم توفیق: ئەگەر جۆگە لە بچكۆلەكانى ناو كۆلانەكانى چەمچەمال لە لایەن شارەوانییەو دابپۆشرین و چلكاو و پىسایى ناو مائەكانیان پیتدا برواتە خواریو سەر شیو گورەكە باشتر نییە؟

* رۆژنامەى چەمچەمال: شارەوانى چەمچەمال، لەبەر دەستكورتى خۆى، ئەم جۆگەلانەى بى داناپۆشریت. لەبەر ئەوئ بەزەبیشى بەخاوەن مائەكاندا دیتەو كە پتیان دابپۆشیت ھەر وەكو لە ژمارەى پتیشووى ئەم رۆژنامەیدا پيشانماندايو، چارە ھەر ئەوئە كە ئەم جۆگەلانە پر بكرتەو لە لایەن خاوەن مائەكانەو. لەناو ھەموو مائەكیشدا بیریكى قوولئ سەرگیراو ھەلەكە ندرئ بۆ چلكاو و پىسایى...

* محەمەدى مەلا فەتاح: پووش و پەلاش و پىسایى، كۆلانەكانى داگیر كردوو. تەكا دەكەین بفرمووت گەسك لیدەرەكانى شارەوانى ئەو كۆلانانە پاك بكەنەو.

* رۆژنامەى چەمچەمال: حەز دەكەین بزانىت كە لە (١٩٤٦/٦/٢٣)و گەسك لیدەرەكانى شارەوانى، لەبەر تەمەلئ و كەللەرەقى خۆیان دەستیان لە فەرمان كیشراو تەو. لەو سایشەو شارەوانى ھول دەدات چەند گەسك لیدەرئىك باش بدۆزیتەو. تا ئیستا كەسى دەست نەكەوتوو. ھەر كاتئ گەسك لیدەرى باشمان دەستكەوت، كۆلانەكان بەپاك و خاوتینیو رادەگیرن.

لەشخۆشى

نەخۆشى و خۆپاراستن

نوسینی: نەجات عومەر

نەخۆشى: یان لە پىسییەو، یان لە كەسكى نەخۆشەو، یان لە بى ھتزییەو تووشى پیاو دەبى. نەخۆشى: برستى پیاو دەبى. لە پەلوپۆ دەخات. خەم و خەفەتى بۆ پەیدا دەكات. كار و فەرمانى یەك دەخات. مایە و سامانى لەناو دەبات. خاووختزانى دەخاتە تەنگانە و ناخۆشیو. لەبەر ئەمە بۆ ئەمەى نەخۆشیت تووش نەبى، تەماشای ئەم نامۆژگاربیانەى خواریو بەكە:

١- حەفتەى جارێك كەلوپەل و لەشت، لە پاش و لە پتیش ھەموو ناخواردنیكیشدا دەم و پلت بەئار و سابوون بشۆ.

٢- خۆت لە خواردنى پىس و بۆگەن و رزبو بپارتزە. چىشت ھەلمەگرە بۆ سبەینى. ئەو خواردنەى دەبیتلئیتەو باشى دابپۆشە مەھیلە مپش و مەگەزى توخن بكەوئ. تا مایو و سەوزە پاك نەشۆیتەو مەبخۆ. تا چىشتەكەت باش نەكولئ نەبخۆ. تا ئاوەكەت خاوتن نەبى نەبخۆیتەو.

٣- بام ژوورەكانت پەنجەرە دارىن، تا تەواو تیشكى رۆژ و باى پاكیان بپتە ژوورەو، بۆ نوستن و خواردن و دانیشتن و كەلوپەل، ھەریەكە، ژوورێك تەرخان بكە. وریابە چىشتخانە و ئاودەستخانە و سەرشۆرك لەم ژوورانەتەو دوور بن، تا بۆنى ناخۆش بەسەرتاندا نەبى. تا دەتوانیت ژوورەكانت پاك رابگرە. حەفتەى جارێكیش پتخەفەكەت بخەرە بەر خۆر تا پاك ببیتەو. دەوروشتى خانووەكەیش

پاک رابگره.

۴- که نه خوښی له ماله که تدا داکهوت، دهمودهست پزیشک ناگادار بکه. پارټیز له نه خوښه کان بکه. هرچی پزیشک گوتی به گوتی بکه.

نهو گه له پيش ده که وې که نه خوښی تپیدا نه مینې، یاخود زوو چاره ی نه خوښه کانی بکات. له بهر نهو نه گهر حهز به پيشکه و تن ده که، تا ده توانن به تنگ له شی خوښان و خاووخیزانته و به بې و، له نه خوښی خوښان بپارټرن.

هه والی دهره وه

* کوزی کاربه ده ستانی عیراق خه ریکن فهرمانیکي گه وری ده سالی پیکه پین بؤ دانیشتووانی عیراق، که له هه موو روویه که وه عیراق به ره و پیشکه و تن ده بات، به تایبه ته له رووی بووژاندنه و دی هه ژاران و پیگه یان دنیانه وه، به هووی دروستکردنی خانووه بو کرټیکارده کان، به هووی دروستکردنی ناویه ند (سده) وه له سهر رووباره کان، به هووی کردنه و دی پټگا و شه قام و ریگای ناسن و، دامه زانندی کارگه و کارخانه و بانک و گه لیک شتی نایاب و به که لکی تره وه... پیویسته لیږنه کانی کاربه ده ستیبه کان (وه زاره ته کان) له دوایی نه مانگه دا، پرپاره کانی خوښان به نووسراوی بنیږن بؤ سهره کی کاربه ده ستانی عیراق. تا له رږژی ۱۹۴۶/۸/۱۵ کوزی له سهر نه م فهرمانه گه وریه بدن، ئینجا به هووی کوزی نییراوان (مجلس النواب) وه بخریته شیوه یه کی یاساییه وه. ئیمه ییش ده لټین کاشکی نه مه سهری بگرته یه، به لکو کوردستانی عیراقیش، به تایبه تی (ناوچه ی چه مچه مال) که له م جوړه بابه تانه دا یه جگار دواکه و تووه به شی خوښی پيش بکه و تابه و بووژایه ته وه. پیشینان گوتوو یانه: «کوټر هه تا دهره ی هه به هیوا ی چاوه!».

* کاربه ده ستی زانستی عیراق (وه زاره تی معارفی عیراق) برپاری داوه له م هاوینه دا سی خول (دوره) ی هاوینه یی له هاوینه هه واره کانی کوردستانی عیراقدا، بؤ شاگرده کانی خوښنگایانی (بلند و، دووه مین و، ناوهدی و ناماده یی و، خانووی ماموستایان) بکاته وه. کاربه ده ستانی به رگریی (دفاع) عیراقیش به لټینی داوه یارمه تیبیان بدات و شاگرده کان فیری سوارچاکی بکات.

* ده لټین: (کارگری گشتی کشتو کالی عیراق) ریگابه کی تازه ی دوزیوه ته وه بؤ نه هیشتنی کولله، به هووی خوښتیکی ژهراوییه وه، و مه کینه یه کی نوټوه که نهو خوښشته ژهراوییه به گورجی و ناسانی بلاوده کاته وه به سهر شوټن گه راکاندا. نهو هیش دهرکه تووه، که به م ریگه تازه یه، دهرمان که متر پیویست ده یی و، زوړتریش کولله کان ده کوزرین و له ناو دهرین. بیجگه له مانه دهرمانه که زبانی بؤ گیانه به رانی تریش نایب!.

ژینی تایبه تی

خوښ رابواردن

وا چاکه شه و رږژه که ت بکه ی ته به سی به شه وه. به شټکی دابنیت بؤ نوستن. به شټکی بؤ کار و فرمان کردن. به شټکی بؤ سره وت. جا له م به شه ی سره و ته تدا که ده کاته هه شت سات: دم و چاوشن، خوښتن، نانخواردن، دانیشتن له گه ل خاووخیزان و میواناندا، گه رانی ئیواران و چوونه لای دؤست و یاران و پاکشانی تپیدا چی ده بیته وه. تویش ده بی زوړ به تنگ نه م هه شت ساته وه بیت. چونکه خوښی راسته قینه ی ژبانته، له م هه شت ساته دا پیکدی. نه گهر وربا نه بیت و، له شتی پر و پوچ و قسه و لیدونانی ناخوښ ناخوښدا به ختی بکه یته، نه ژبانته ده بی به ژبان و، نه فرمانیشت بؤ ده بی به فرمان. ته نانه ت خه وه که یشت لی ده بی به گوږه وشار.

له م هه شت ساته دا، که ماوه ی وچان و پشورودان و سره و ته خوښ له گفتموگوی ناخوښ و، لیدونانی کار و فهرمان و، خوښاندو و کردنی به له ش یان هوښ بپارټزه. هه موو هه ولی نه وه بده، که پیبکه نیت و، خوښ رابپوټریت و، دلۍ خوښت و مال و مندال و دؤست و یارانت خوښ بکه یته... هه ندی کات به قسه و لی دوانی شیرین و خوښه وه، هه ندی کیش به گوټیگرتن له گورانی و ساز و ناوای ناوازه وه، هه ندی ک به گه شتوگوزاری ناو باخ و بیستان و چه م و دارستانه وه، هه ندی ک به سهردان له که سوکار و خزم و یارانه وه، هه ندی ک به گه مه و یاریکردن له گه ل مال و مندالته دا، هه ندی کیش به خواردنی نایاب و، به خوښندنه و دی نووسراوی به که لک و خوښه وه، به مه له کردن و سواری و شاخه وانی و سهیرانه وه رابپوټره. هه موو سالتیکیش: جاریک یان دوو سی جار، چه ند رږژیک ته رخان بکه، که هیچ کار و فهرمانیکي تپیدا نه که یته. هه ر هه ولت نهو به ی که زوړ به ناوازه یی و پوخته یییه وه رابپوټریت. نهوی نه زانی خوښ رابپوټری، نایشتوانی باش کار و فهرمانی خوښی رابپه رټنی: بیجگه له وه ده شیبته باریکی گران به سهر خوښی و خیزان و نیشتمان که به وه. له بهر نهو له پاش به جیپه ټیانی کار و فهرمانه که ت، تا ده توانیت هه وای بالی خوښت بده و، پشوو بده و، رابپوټره!...

چه مچه مال

ژماره: (۳)

رږژ: ۱۹۴۶/۷/۱۵

دهوله مه ند بوون به ده ست خوښانه

که هاتمه چه مچه مال له پاش چه ند پشکنینیک ناموژگاری کردنیکم چایخانه و که باخخانه و چیشتخانه کانی چه مچه مال گورران. وانا بنمیچه کان به جنفاس و گونیه داپوشران و، ته ختی دانیشتنه کان دؤشه کیان نرایه سهر. دیواره کان ته راو دران و، میزه کان سهرته پله کیان بؤ کرا. ئیتر له و ساوه، له جیاتی

ته نه که، له په رداخی شوو شه دا ناو د دردا بهر پيوار و ميوان. پاک و خاوپتی و جوانی، نهو شوتنه گشتیبانې پازانده، ټیتر بهناشکرا دهرکوت که رپيوار و ميوانی نهو شوتنه و خاونه کانبان، خویشیان دلخویش و دلنیا بوون، رپيوار کانبانیش زورتر کیش دهبونه نهو شوتنه. نه مېش دهرکوت که باخه لئی خاوه شوتنه کانبانیش زورتر پر بوون له پاره. بېگومان نهو خاوه شوتنه گه لیک منیان دلخویش کرد. گه لیک جاریش به دل و به دم سوپاسی گهرم و گورم بۆ ناروون. مه بهستی منیش بېجگه له وهی سره وت پیدان و دلخویشکردنی رپيوار و ميوانه کانبان، ههروه ها بهر به سترکردنی بلا بوونه وهی نه خویشی و ناخویشیسه له ناو کومه لدا، دیسانه وه مه به سم دهوله مهنده بوونی نهو خاوه شوتنه یسه، که به دل حز به کامه رانی و خویشگوزهرانیببان ده کم، له م پوژانه له سه رتاشیکي چه مچه مال م پرسى، دهرامه تت چونه؟...

گوته: «به خودا مانگی شه ش دینار پیکم چنگ بکه وئ باشه، خودا راگیراوت بکات، فهرمانبه ره کان لای من سه ر ناتاشن، ده چنه که رکوک و سلیمانی سه ر ده تاشن. دانیشستوانی چه مچه مالیش خویشان هیچی وام پې نادهن. هه ره دهوله مهنده که ی بۆ سه رتاشینیک بیست فلسم ده داتې. جا چوئن به م په نگه گوزهران ده کم؟!».

منیش که سه رنجم دایه کاکه ی سه رتاش، ته ماشام کرد: سابوونی سه رتاشینی نیبه. شتیکی نیبه که که فی سابوونه که و توو که که ی پیدا بسوئ، فری ده داته سه ر زه وی. خاوی و به روان که ی نیبه. له گه نه که ی پیس و ژهنگا ویبه. نیسپر توئ نیبه که گوتزانه که ی پیدا بکات که خو ره (میکرؤب) پاکي بکاته وه... ته نانه ت ناوینه که ی وه های نیبه که به کاریت!... پاشان رووم تئ کرد گوتم: «کاکه ی سه رتاش! به م هه موو که موکو ری و چلکنیبه یسه وه، هیشتا گله یی له به ختی خو ت ده که ی؟!». گوته: «په یان بې: هیچ که موکو ریبه کم نه هیل م! حز ده که ی چه ند پوژیکي تر و هروه، سه یری دوو کانه کم بکه: بزانه چوئن پوخته و دروست و ته واو کردوه؟».

گوتم: «نه»، ته نیا سه یری دوو کانه که ت ناکه م، سه یری باخه لیشته ده کم. تو پیکوپیک و پاک و خاوین به، بزانه چوئن کربارت زور دهبی و، چوئیش دهوله مهنده دبیت. دلنیا به له سه د نه وه که سه له بهر ته مه لئ و چه وتی و نارپیک و پیکیی خو به تی که دهوله مهنده نابج!... چونکه له راستیدا:

کرد و کوئشسه سه رچاوه ی جوانی
راسته وخو ده تبا بۆ کامه رانی

خو شوه ویستی سه ر چاوه ی کامه رانیبه

له و پوژه ی هاتووم بۆ چه مچه مال تا نیمرو، نه و نه دی له ده ستم هاتیبیت ناموژگاری دانیشستوانی نه م ناوچه به ده کم: که برابن له گه ل په کتردا، نه مهنده دلپیس و قین نه ستور و رقه به رست و توله ویست مه بن. به سیه تی نه مهنده دوژمنایه تی و ناکوکی و نه کلؤکی. نه م ناوچه به له هیچ ناوچه به کی تر، له خاک و ناو و شاخ و سامانی خوداپیدادا که متر نیبه. نه وه ی بۆ ټیره هه لکه وتوه شوتنانی تر خوه ی پتوه ده بیبن، که چی ناوچه کانی تر تا دین ناوه دان دهبه وه، دانیشستوه کانبانیشیان پوژ به پوژ گه ش و کامه ران و

خو شگوزهران دهبن. ټیره ییش پوژ به پوژ دوا ده که وئ و، هه ژارتر و که ساستر دهبج!... ناخو ده زانیت نه مه له بهر چیبه؟ نه مه له بهر دوو دلئ و چه وتی و خرابی دانیشستوانی ناوچه که یه!...
نه گه ر هؤی (هه مه وه ند): دوو دلئ و ناکوکی خو یان نه بوایه، ناوه ها په لکه کی په کتریان نه ده پریبه وه. ناوه ها هه ژار و بچ ده سه لات و نابوت نه ده بوون و، ټیسته که ده وله مه نترین و گه و ره ترین و ده سه لات دارترین دهبوون له ناو هه موو هؤزه کانی کوردستاندا.

له م پوژانه دا ده سته ی به گزاده کانی هه مه وه ند و ده سته ی مسکینه کانی دتی (چراغه رووته)، که له هه ر په که یان پیایوکی ناسراو به فریو فیلی نه ولای تر کوژرابوو، جینوشینی چه مچه مال چه ند پوژیک له سه ر په ک، له گه لیا ندا خه ریک بوو بوو ناشتیبان بکاته وه و، پیکه وه له دتی (چراغه رووته) دا به برایه تی پیکه وه دانیششن و گوزهران بکه ن، که چی هیچیان به گوتیان نه کرد!... ده سگای جینوشینی چه مچه مالیش ناچار ما له هه ر لایه ی چوار که سی خسته به ندیخانه وه، تا هوشیان دپته وه که له لایان!؟

ناوچه که ت بناسه

(۳)

* له ناوچه ی چه مچه مالدا نه م ده سگایانه هه ن: جینوشینی (قائمقامیه)، یاریده ده ری کارگتیری بالباز (معاونیه مدیر شرطه)، فهرمانبه ری بنکه ی بالباز (ماموریه مرکز الشرطه)، کارگتیری دارایی (مدیریه المالیه)، دادگاه (المحکمه)، بهر مه مه کان (المنتوجات) باه تانی له دهر وه هینراو (المستورده) سه ر ژمیتر (النفوس)، سه ر بازی (التجنید)، پوسته (البرید)، به ی تالی (البیطره)، خه سته خانه، نازوقه (الاسته لاک)، خویندن گای کوران، خویندن گای کچان، بالباز خانه ی دهر به ندی بازیان، بالباز خانه ی دهر به ندی باسه ره.

* له لادیتی نه غجه له ردا نه م ده سگایانه هه ن: کارگتیری لادئ (مدیریه الناحیه) باه تانی له دهر وه هینراو، نه خو شخانه، سه ر ژمیتر، فهرمانبه ری بنکه ی بالباز، بالباز خانه ی عه سکه ر، خویندن گای کورانی نه غجه له ر، خویندن گای کورانی عه سکه ر.

* له ناوچه ی سه نگا ویشدا نه م ده سگایانه هه ن: کارگتیری لادئ، فهرمانبه ری بنکه ی بالباز، بالباز خانه ی سه گرمه، فهرمانبه ری گو مرگی مه مله حه، نه خو شخانه، خویندن گای کورانی گو بته په.

* له هه موو ناوچه ی چه مچه مالدا (۱۲۰) بالباز هه یه.

* په یام ناردن له ناو نه م سئ لادیبه دا به هؤی (هه لیوگراف) وه پیکدیت، که له چه مچه مال، باسه ره، سه نگا و، سه گرمه، خالخالان و، نه غجه له ردا ټیسته گه یان بۆ داتراوه. پوسته ییش له ناوه ند نهو شوتنه دا به هؤی بالباز هه کانه وه دهنیرئ.

* ریگای تو تو مپیل بۆ نه غجه له ر و سه نگا و زور خراپه. چونکه قیرتا و نه کراون. نه م ریگایانه، ته نیا به هاوین به کار دین. به لام ریگای ناوه ند چه مچه مال و که رکوک، یان چه مچه مال و دهر به ندی بازیان زور باشه. قیرتا و کراون، بۆ هه موو ده میک به کار دین.

* بۆ پىنكەپىننى ھاتوچۆ و گىفتوگۆ و پۆستە ناردىنكى باش، بەو بۆنە يەيشەو سەپەرشتى كردىنكى باشى ھەموو ناوچەكە، پىيوستە رىنگاى ئۆتۆمبىلى قىپرتاۋكراۋ، لە ناوئەند چەمچەمال و ئەغجەلەر و سەنگاۋ و بالبازانخانەكانى مەملەحە و عەسكەر و باسەرە و سەگرمەدا بىكرىتەو. ھەرۋەھا ھىلى تەلەفونىش لە ناوئەند ئەم شوپانەدا بىكرىتەو، لەم بابەتەو (جىنوشىنى چەمچەمال) لە كۆششدايە. سا پىشت بەخودا.

* ھەرۋەھا پىيوستە لەم گوندانەيشدا خويىندىگا بىكرىتەو: گورگەبى سەرخاسە، تەوەكول، گۆپتەپە، چنارتوو، كرىچنە، ھەشەزىنى، خۆلپىن (مەملەحە). لەم بابەتەيشەو (جىنوشىنى چەمچەمال) لە كۆششدايە. خودا بىكات ئەم ئاۋاتانەمان بىتەدى.

پى بىكەنە!...

مامۆستا و فەرمانبەرى دەسنە

* مامۆستا: ئەمە چەند مانگە تىپەپىن و ھىشتا ئىپو پەتوۋەكەمتان نەداۋمى، بىدەم بەخۆمدا. خودا ئاگادارە بەشەو لەسەرماندا خەوم لى ناكەوئ!

* فەرمانبەرى دەسنە: مامى خۆم ددان بگرە بەخۆتدا. ئەوا بۆ چوارەم جار بۆت دەنوسمەو بۆ كارگىپرى دەسنە (تموین). ئىنجا ئەگەر خودا نەخواستە پەتوۋەكەيان بۆ نەناردىت، پەتوۋەكەى خۆمىت پىدا دەدەم!

سىپالى ھاۋىنە

* فەرمانبەرىك: كارگىپرى بەرپىز خودا راۋىستاوت بىكات، ئەوا نىوۋە ھاۋىن رۆيشت، ھىشتا ئىمە خامى سىپى و سىپالى ھاۋىنەمان وەرئەگرتوۋە. ئاخۆ كەى وەرى دەگرىن؟

* كارگىپرى دەسنە: كورم وا ديارە تۆ لە مەبەسى ئىمە تى نەگەپشتوۋىت، ئىمە بۆيەكا واتان لى دەكەپن كە ھەر پارەتان لەدەست نەچىت. ئەوۋەيش ديارە: ئىمىرۆ گرانىبە. پىپاۋ تا دەست بلاۋى نەكات چاكترە. لەگەل ئەمەيشدا ئەگەر، بەبى كۆچە (چاكەت) خۆتان رابھىپن و، بەكراس و پانتۆلەو پۆن بەرپىگادا بۆ خۆتان فىنكترە!...

لاى بەيتال تىمارى دەكەن

* فەرمانبەران: ئىمىرۆ پزىشك لە خەستەخانە دەرمانى نەكردىن، ناردىنە كىن بەيتال تىمارى كرىدىن!... ئەى ئەگەر پزىشك خۆى نەخۆش كەوت چى لى بىكەن؟

* جىنوشىن: خودا ئاگادارە ئەگەر پزىشك، خۆى، نەخۆش بىكەۋىت، دەپنەمە لاي بەيتالخانە، تا مانگىك لەۋى تىمارى بىكەن!...

ئەگەر ئابروۋيان ھەبىن ھەرگىز نەخۆش ناكەون

* لە پاش چاككردنى ئاۋەكەى سىتەپان، (جىنوشىن) لە چاۋەشى ئاۋى پرسى: «ئاۋەكە چۆنى لى ھاتوۋە؟» (ئىبراھىم تەپل) ىش گوتى: «گەورەم! خودا ئاگادارە، ئاۋەكە ئەمەندە پاك بۆتەو، دانىشتوۋانى چەمچەمال، ئەگەر ئابروۋيان ھەبىن، ھەرگىز نەخۆش ناكەون!...».

ھەۋالى چەمچەمال

* لەم رۆژانەدا سەرۆكى ھۆزى پىران لە ناۋچەى (رانىيە) كە ناۋى (سوارئاغا) يە ھاتبوۋە چەمچەمال. گەلىك ئاۋ و باى سازگارى چەمچەمال و ئاھەنگى ھەفتەبى خويىندىگاى شەۋى چەمچەمالى بەدلىدا چوو بوو. لەبەر ئەۋەى سوارئاغا يەككىكە لەو سەرۆكە زىنگانەى كە پىشتىۋانى مامۆستا و شاگرد و خويىندەۋارى دەكەن، لەلايەن جىنوشىن و فەرمانبەرىكانى چەمچەمالەو گەلىك نازى گىرا.

* ئاھەنگى ھەفتەبى ئەم جارەى خويىندىگاى شەۋى چەمچەمال، لە جارى پىشوو گەلىك بەبەزمتر بوو. ئىمە گەلىك سوپاسى مامۆستا و شاگردەكان دەكەپن.

* كاربەدەستى ئابورى عىراق بەرپىز «بابە عەلى شىخ مەحمود» كە بەچەمچەمالدا تىپەپى كرىد، لە ئەنجامى گىفتوگۆبەكدا كە جىنوشىنى چەمچەمال لە گەلىدا كرىد، بەلئىنى دا كە ھەول بەدات ھاۋىنشتەمانەكانى لادىي ئەغجەلەر، رى بدرىن وەك سالان توتن بچىپن. ھىوادارىن تا سەرى مانگ ئەم ئاۋاتەمان بىتەدى.

* نوسىيار (كاتب) لادىي سەنگاۋ (عەزىز جەمىل)، گوتىزايەوۋە لادىي (قادركەرەم). لە جىتى ئەو نوسىيارى لادىي قادركەرەم دانراۋە بۆ سەنگاۋ بىپىررىت.

* فەرمانبەرى سەرژمىپرى چەمچەمال (نازم رەفىق) گوتىزايەوۋە بۆ (تاۋوق). فەرمانبەرى سەرژمىپرى تاۋوق (مەھمەد دەرويش) گوتىزايەوۋە بۆ سەرژمىپرى چەمچەمال.

* بەپىنى ھەۋالىك كە جىنوشىنى چەمچەمال وەرى گرتوۋە لە دانىشتوۋانى لادىي سەنگاۋوۋە، كووتال فرۆشەكان دەستبازىيان لە نرخی كووتال فرۆشتەكەدا كرىوۋە. لەسەر ئەۋە جىنوشىنى كەوتوۋەتەوۋە پىرسشەو. كووتال فرۆشەكان و كارگىپرى لادىي سەنگاۋى كىش كرىوۋەتە چەمچەمال. پاشان ئەنجام پىشان دەدەپن.

* پانزە چرا كىران و، لە كوۋچەكانى چەمچەمالدا دامەزىنران.

* خانوۋەكانى شارەۋانى چەمچەمال خراۋە كۆزى فرۆشتەوۋە ھەر كەسى دەپەۋى بىانكرى بچىتە كىن سەرۆك شارەۋانى و پەبى خۆى بنوسن.

* دەست كرا بەتەۋاۋا كرىدى خانوۋى يانەى فەرمانبەرانى چەمچەمال، بەو سەد دىنار پارەبەى كە دانىشتوۋانى چەمچەمال پىتاكىيان بۆ كرىبوو.

* كۆللەبەكى زۆر روى كرىدۆتە ناۋچەكەمان، خودا يارمەتىمان بەدات لە ناۋىان بەرىن.

ههوالی دهرهوه

* جینوشینی چه مچه مال له سهر خواستیکی فه رمانه وایی که له که رکوکوه و کراوه، پیوستی ناوچه که ی به دروستکردنی خانوو و ریگا و پرد و پاکیشانی هیللی ته له فۆن و گه لیک شتی تر پیشان دا. ئەمە ی ئاماده بییه که بۆ پینکھیتانی (فرمان ده سالی) به که، که له رۆژنامه ی پیشووماندا گوتبوومان فه رمانه وایی عیراق خه ربکی سازکردنیتی.

* نزیکه ی (۳۰۰۰) ره نجبه ر و کرێکاری هاوبه شی (شرکه ی) نه وتی که رکوک ئه مه (۱۲) رۆژیکه مانیان گرتوه فه رمان ناکه ن. داوای رۆژانه و موچه یه کی زۆرتر ده که ن له هاوبه شی نه وته که. کاربه دهستی ئابووری عیراق به ریز (شیخ باهه لی) به سه رۆکی کرێکاره کانی به لێن دابوو (له بریتی فه رمانه وایی و هاوبه شی نه وته که که تا چه ند رۆژیکه تر رۆژانه ی کرێکاریان له (۸۰) فلسه وه بۆ ده که ییترته (۳۲۰) فلس. ئامۆژگاریشی کردبوون که بچه وه سه ر فه رمانی خۆیان و، ئیتر له مه نده زۆرتر په کی کاروباری (هاوبه شی) به که نه خه ن. به لام کرێکاره کان به گوێیان نه کردبوو. رۆژی هه ینی رابردوو که به ر ۱۹۴۶/۷/۱۲ که وتوه، خۆپیشاندانیکیان به رپا کردبوو، له ئه نجامی ده مه قالی و چه هه چه قی ناوه ند کرێکاره کان و بالبازه کاندای بووبوه ته قه، جیئ داخه که گه لیک له کرێکاره کان کوژراون و بریندارکراون. له به ر ئه وه پرسشی ده سگای بالباز و دادگاهی سۆراخکردن و پرسین له گه رمه دایه. له گه ل ئه مه یشدا کرێکاره کان هیشتا نه چوونه ته وه سه ر فه رمانه کانیان. خودا ئه نجامی ئه مه به چاک بگێرێ.

* پزیشک (ئۆلفیلد) که ته مه نی له سه د سال تیپه ری کردوه و هیشتا ته ندرسته، نووسیویه تی ده لێ: «ئه گه ر ده ته وی ژینیکی پر شادمانی و ته مه ندریژی بژیت، پیوسته گوشت نه خۆیت. سه وه زه و میوه زۆر بخۆیت. که م ئاوات بیت. له ژینتدا خوازه لۆک نه بیت. چاو له پیاوچاکان بکه ییت. شت نه گریته دل. فه رمان به گۆزانی گوتن و خۆشه ویستییه وه بکه ییت. دل سۆزیش بیت بۆ که سانی تر و، تا ده یشتوانیت بۆیان چاک بیت».

* مندالیکه ی (۱۳) ساله ی ئه مریکایی له ده که داری ددان ئازنین نمونه یه کی (قولله ی ئیفییلی فه ره نسه ی) دروست کردوه. له سه ر ئه وه هونه رمه ندییه ی پاداشیکه ی زۆر نایابی پین به خشراوه. ئه م نمونه یه ی به سنج مانگ ته واو کردوه، به رنه گئی که هه ر رۆژه سنج سات فه رمانی تیدا کردوه. نمونه که ی له (۱۹) که رت پینکھیتناوه، پاشان ئه م که رتانه یشی پینکه وه نووساندوه. بۆ ته واو کردنی ئه م قولله یه (۳۶,۰۰۰) ده که داری ددان ئازنینی به کاره ییناوه. ده سه بری زیره کی و کۆششی مندالانی رۆژتاوا بکه ن!...

نه خۆینده واری و رزگار بوون له دهردی

نووسینی: نه جات عومه ر

نه خۆینده واری ده ردیکی گران و بێ ئه مانه، دوو چاری هه رچی گه لیک بوو ره گ و ریشه ی ده رده هیتنی و، له ژبان و راباردنی خۆشی بێ به ش ده کات و، له کار و کاسبی و پیشه وه ری دوا ی ده خات و، ده بیته ژیر ده سته ی تیگه یشتوو و دانایان. هه میشه چاوه روانی فه رمانی ده سته ی ئه وانه و له هه یج کاتیکیان بێ هۆش و بیری ئه وان هه یچی پین هه لئاسوو رپیت. گه ر سه رنجیکه ی گه له پینشکه وتوه کان به دین، به جوانی ده چیته بیره مانه وه که هۆی به رزی و خۆشگوزه رانییان هه ر خۆیندن و هه ول و کۆششیانه. دوا که وتنی ئیمه ییش له به ر ناته واوی ئه م شتانه یه. جا بۆ رزگار بوونی ولاته که مان کردنی ئه مانه به پیوست ده زانری:

۱- کردنه وه ی خۆیندنگای رۆژ له هه مو ناوچه و دێبه کدا بۆ نه وه کانا م.

۲- دانانی خۆیندنگای شه و بۆ ئه و گه نجانه ی که له ته مه نی چوارده سالی تیپه ربوون و فیری خۆیندن نه بوون.

۳- دانانی کۆمه لێ رزگاری ولات له په نجه ی نه خۆینده واری. ئه م کۆمه له ییش پیوسته چوار که س بن: موعه لیمیک، مۆزه فیکه ی سه حی، مرشدیکه ی زراعی، کوپخا دی. که هات و ئه م شتانه له ناوچه که تاندا کرانه وه یان گه نجه نه خۆینده واره کانتان، یان خۆتان ئایا به چوونه خۆیندنگای رۆژ بێ یان به ی شه و، ئایا به گوئی راگرتن بێ له ئیرشاداتی کۆمه لێ رزگاریی ولات له ده سته ی نه خۆینده واری، هۆش و بیرتان وریا بکه نه وه بۆ ئه وه ئه م به لایه به ربه ست بکه یین و بچه ریزی گه له پینشکه وتوه کان و، به م هۆیه وه چرای ئازادی له ولاته که ماندا هه لکه یین، تاکو له م دیلی و دوا که وتنه رزگار بیه ن.

پیرسه و پیت بلیم

* جه وه ره که ریم: ئاوی خوارده وه که مان که له دیی مزه فه ره وه دپت زۆر ناسازه. به پیتی تاقیکردنه وه ی سالانی پیشوو، هۆی بلا و بوونه وه ی نه خۆشی له م ناوچه یه دا هه ر ئه وه یه. تکا ده که یین له جیاتی ئه م ئاوه، ئاوی (مه قان) به کاره ییتریت باشته ر.

* رۆژنامه ی چه مچه مال: له وه دلنیابن که ئه م خواسته تان جیه جیه دیته. چونکه (جینوشینی چه مچه مال) بۆ ئه م مه به سه له میژه وه به رۆکی پاریزگاری که رکوکوکی گرتوه که ئه نداز یاریک بنیتریت بۆ چاککردنه وه و سازکردنی ئه ستیرک و بۆری و سه رچاوه ی ئاوه که. جا هیوادارین که زوو پینک بیت.

* وه ستا ره شید خورشید: بنکه ی ناوچه ی چه مچه مال به تاییه تی و دێبه کانی به گشتی نه خۆشی داگیر کردوه. تکا ده که یین بۆ به ربه سترکردنی، چاودیرییه کیان له لایه ن خسته خانه وه زۆر به پیوست ده زانریته.

* رۆژنامه ی چه مچه مال: له م روه وه ئامۆژگاریی نه خۆشه کان ده که یین که زوو زوو بچه لای پزیشک تا تیماریان بکات. خۆ ئه گه ر نه خۆشییه کی کاریگه ریش داکه وتوه، ئه وا پیوسته تیمان بکه یین، تا پزیشک ره وانه بکه یین بۆ ئه و دێبانه.

* که ریم توفیق: باخچه کانی شاره وانی له فه وتاندا ن. پاراستنیان له گه رد به جوان ده زانین.

* پوژننامه‌ی چه‌مچه‌مال: لَم پوهه پاره له له‌نگه‌رسازي (ميزانيه) شاره‌وانيدا دانرابوو، به‌لام پاريزگاري كه‌ركووك پتي نه‌دا ټو پاره‌يه بو پهرئين كړدني ټو باخچانه به‌خت بكرئ. هه‌روه‌ها باخه‌وانتيكيشيان ده‌هاو‌يشتنبوو. دپاره كه باخه‌وانتيك هه‌ر ټه‌مه‌نده‌ي پي ده‌كړئ. له‌گه‌ل ټه‌مه‌بشدا، شاره‌واني خه‌ريكي به‌ديه‌تني ټم ناوا‌تانه. هيوادارين كه ناره‌زوه‌كه‌تان پتيك بيت.

* مه‌حمودي كاكه‌خان: شه‌كر و چا له هه‌رزانيديا. كه چي نخي چايي له چايخانه‌كاندا هه‌ر به (١٢) فلس و (١٤) فلسه.

* پوژننامه‌ي چه‌مچه‌مال: ټيمرو (جينوشييني چه‌مچه‌مال) فه‌رماني به‌چايخانه‌كان دا كه له‌مه‌دوا چايه‌ك به (١٠) فلس زورتر نه‌فرؤشن. ته‌كايه هه‌ر كاتي چايخانه‌كان له‌م نرخه زورترين سه‌ند، ناگادارمان بكه‌ن، تا داواي سزاداني چايچيبيه‌كان له (جينوشييني) بكه‌ين.

چه‌مچه‌مال

ژماره: (٤)

رؤژ: ١٩٤٦/٧/٢٢

ره‌وشت و خوو

نوويسيڼي: نه‌جات عومه‌ر

پيشه‌ي ره‌وشت له‌لايه‌ن هه‌ندئ زانا و تيگه‌يشته‌وه‌كاني ئيسلامه‌وه وا دانراوه: هه‌رچي كرده‌وه‌يك، ټايا باش بي‌ان خراب كړدن و پي‌كه‌يتناني به‌هؤي ره‌وشته‌وه‌يه. كه‌واپو ټه‌گه‌ر هات و ده‌وله‌مه‌نديك ناچارپوو و، خرايه ژير بارتيكي زور ليكراوبيه‌وه، كه شتيك له سامانه‌كه‌ي به‌خشخه‌ي به‌هؤار و ليقه‌وماواني له‌گه‌كه‌ي به‌وه كه‌سه ناگوتريت ټه‌خلاق سه‌خي، چونكه پله‌ي ټه‌خلاقه‌كه‌ي نه‌يه‌او‌يشته‌وه‌ سه‌ر ټه‌وه‌ي ټم ټيشه باشه بكات. به‌لام له‌لايه‌ن داناياني غه‌يري ئيسلامه‌وه وا ناوبراوه: كه ټه‌مه پيشه‌يه‌كي نه‌فسي داپؤشراوه و، ره‌گي له خوټني مه‌ردومدا داکوتاه و، هه‌موو كرده‌وه‌يك به‌بي ليكوليه‌وه و خو نازاردان له‌وه‌وه رووده‌دات. جا ټه‌مه‌يش يان (ورائي) به‌يان وه‌رگيراوه.

ټه‌خلاق: علميكي به‌رز و به‌نرخه، ټه‌گه‌ر هات و له پتي چاكه‌دا به‌كاربه‌يتريت. ټه‌و شته‌ي كه ناوونيشاني ئينساني پي به‌رز ده‌بيته‌وه هه‌ر ره‌وشت و كرده‌وي باشه. نه له‌شي زل، نه مالي زور، نه علمي به‌رز، كه ټه‌خلاق چاكي له‌گه‌لدا نه‌پوو، به‌كاري هيچ نايه‌ت. ټه‌گه‌ر هات و خوټنده‌وارتيك علمه‌كه‌ي له ريگه‌ي بي ټه‌خلاق و خراپه‌دا به‌كاره‌يتنا، ټه‌وا به‌ري خوټنده‌كه‌ي لي ده‌بيته‌وه مار و له خزي و له خيزانه‌كه‌ي ده‌ئاليت. هه‌روه‌ها پياوي ده‌وله‌مه‌ند و به‌هيزيش كه هات و ټه‌خلاق خاوتيني نه‌پوو، هه‌رگيز ټه‌و پياوه رووي له زمي و ناخوشي ده‌بيت. پيغه‌مه‌به‌ر فه‌رمويه‌تي: «خودا ته‌ماشاي رهنگ و روخسار و سامانتان ناكات. ته‌ماشاي دل‌تان ده‌كات»، نايينه‌كه‌يشمان به‌جواني بو‌مان درده‌خات كه مايه‌ي پيشكه‌وتن و به‌رزپوه‌نوه‌ي ناده‌میزاد هه‌ر خوو و ره‌وشتي باشه. كه هات و گه‌ليك، هه‌موويان،

دوچارې نه‌خوشي بي ټه‌خلاق بوون، بينگومان ټه‌و نه‌خوشييه له ماوه‌يه‌كي كه‌مدا ده‌بيته‌وه مايه‌ي فه‌وتان و پزانيان. ټه‌مه‌يش شتيكي ټاشكرايه كه نه‌خوشي له‌ش له هه‌ر كه‌ليكدا بنجي داکوتا، ټه‌و گه‌له پيويستي به‌پزيشك زور هه‌يه. تا به‌سايه‌ي ټه‌وه‌وه ټه‌و نه‌خوشييه‌ي به‌ريه‌ست بكات. هه‌روه‌ها ټه‌گه‌ر جه‌رده‌بي، تالان كړدن و، پياو‌كوشتن و، داوين پيسي و، دوودلي له گه‌ليكدا ريشه‌ي داکوتا، هه‌ميشه ټه‌و گه‌له پيويستي به‌وه‌رگرتني (ده‌رسی ټه‌خلاق) هه‌يه، تا به‌وه‌هوه‌وه له‌وه‌وه‌وه خراپانه‌ي رزگاري بي و بچيته ريزي گه‌له پيشكه‌وتوه‌كانه‌وه و بكه‌ويته ژينيكي پر سه‌ريه‌ستي و كامه‌رانبييه‌وه.

ژيني تايه‌تي

خانوو

مامه‌ي لاديتي! پيشينان گوتويانه «شتي گران هه‌رزانتسه له هه‌رزان». جا له‌به‌ر ټه‌وه ټه‌گه‌ر خودا ده‌ستي دايتي، به‌م خانوو تاريخ و نوته‌كه‌ي بنميچ نزمه‌ي ته‌سك و تورو‌سكه‌ي چلكن و پلكنه‌ي دلته‌نگ كه‌ره‌ت واز مه‌ه‌ينه. بيرووخينه. چونكه به‌كه‌لكي ټازاليش نايه‌ت. له بريتي ټه‌وه خانويه‌كي وه‌ها دروست بكه كه خوټ و خيزانت دلخوش و گه‌ش بكات و، له نه‌خوشي و پيسيت دووربخاته‌وه. جا ټه‌گه‌ر به‌قسه‌ت كړدم، وه‌ها برو به‌ريته‌وه:

١- وه‌ستايه‌كي شاره‌زا به‌هينه، شوټينيكي وه‌ها بو خانوو‌كه‌ت بدوزيته‌وه كه باره‌ش و گيژه‌لووكه نه‌يگرته‌وه. ياخود كه‌م بيگرته‌وه. ته‌روتوشي لي دوورين، زونگ و زه‌لكاو و مه‌ره‌زه‌يش ليتوي نزيك نه‌بي. دوورين له خانوي ماله دراوسپكانه‌وه، نزيك ټاوي پاك بي.

٢- بو خواردن، بو نوستن، بو چيشت ليتان، بو خوشتن، بو سه‌راو، بو ميوان، بو كه‌لوپه‌ل، بو ده‌ستوپته‌وند، بو رابواردن بو گيانله‌به‌ري سوارپوون، بو هه‌ريه‌كه ژورتيك دروست بكه. بيچگه له‌وه بام له خانوه‌كه‌تدا گوره‌پاټيكيش هه‌بي.

٣- بام ژوره‌كانت بلند و فراوان بن، په‌نجه‌ره و ده‌رگاي گه‌وره‌يان تيبخه، تا تير رووناي و بايان تني بيت.

٤- بنميچه‌كان يان به‌چينكو ياخود به‌ته‌خته داپيوشه، بام توژ و خوټ به‌سه‌ر كه‌لوپه‌له‌كانتدا نه‌بيته خوارئ، پيسيان بكات.

٥- ټه‌ردئ ژوره‌كان يان به‌چيمه‌نتو، ياخود به‌كسل و گه‌چ و به‌رد، ياخود به‌خشتي سوور بته‌نه، بام مار و ميتروو له كون و قوريني درزه‌كانياندا جتيگر نه‌بن و، بتوانيت هه‌موو دم ناوماله‌كه‌ت به‌پاكي و خاوتينييه‌وه رابگريت.

٦- ديواي ژوره‌كان و په‌نجه‌ره و ده‌رگايان به‌رهنگ و روټي جوان و په‌سه‌ند رهنگاوره‌نگ بكه، با خوټ و مال و مندالت دل‌تان بكرته‌وه.

مال ٲازانندهوه

۱- لهسەر ئەرد دامەنیشە و مەنوو. چونکە پشتت دەکوومیتەوه، لەشت ماندوو دەبێ، چاوت کزدەبێ، نەخۆشیت پێ دەگات، لهسەر کورسی دابنیشە و لهسەر تەختیش بنوو.

۲- هەر وهها مالهکەت بەمیتز و تەپلەکیش پرازینەر وه، بام باشتر بحەسیتیه وه.

۳- کەلویەل و مەسینە و چیتوینە و بلورەکانت لەناو سندووق و دۆلابدا دابنێ، بام جروجانەر و میتش و مەگەز پیاواندا هەلنەگەپت و تۆزیشان لێ نەنیشیت.

۴- ژووری دابنیشتن و میوانت بەوینە ی جوانی رەنگاورەنگ پرازینەر وه، بەلام وریابە، وینەکان هی نیشتمانەکە ی خۆت و هی پیاوه گەرەکانی نەتەوهکە ی خۆت بن، یاخود هی ئەو پیاوانە بن کە بەکەلکی هەموو نەتەوهیهک هاتن.

(له رۆژنامە ی خورمال وەرگیراوه)

پیا بکەنه!...

پارانهوهی (کفر ئەحمەد)

(کفر ئەحمەد) مانگایەک و کەرتیکی دەبێ، رۆژتیک له رۆژان مانگاکە ی نەخۆش دەکەوێ. دلێ پیتی تەنگ دەبێ. دەست دەگات بە پارانهوه له خودا دەلتی:

«خودایە کەر و مانگاکەم مەکوژە. ئەگەر هەر دەیشکوژیت، کەرەکەم بکوژە».

کەچی کە بە پانی لەخەو هەلنەستیت، تەماشای دەگات مانگاکە ی تۆپیوه!... ئەویش ناکاتە نامەردی، دەچیتە بازار کۆرتیک دەدۆزیتەوه و، دەبیاتە مالهوه ئینجا دەستی کۆرتەرکە دەخاتە سەر مانگاکە و پرسیری دەگات، دەلتی: «ئەمە چیه»؟

کۆرتەرکە دەلتی: «ئەمە مانگایە».

ئینجا (کفر ئەحمەد) دەستی کۆرتەرکە دەخاتە سەر کەرەکە، لیتی دەپرسێ دەلتی: «ئەمە چیه»؟. کۆرتەرکە دەلتی: «ئەمە کەر»

(کفر ئەحمەد) یش کە ئەوه له کۆرتەرکە دەبینی، دەدات بە تەپلی سەری خۆیدا و روو دەکاتە ئاسمان، دەلتی: «خودایە ئەم کۆرتەرکە بەکۆرتیری خۆیهوه زانی کامیان کەرە و کامیان مانگایە، ئە ی تۆ بۆچی بەو هەموو چاوانهوه کە هەتە، له جیاتی کەرەکە مانگاکەت کوشتم؟!...».

بام مەلا نوشتەت بۆ بکات

(نەخۆشیک): بەگم! ئیستا چومە خەستەخانە. له جیاتی ئەوه ی پزیشک، خۆی، نەخۆشیهکەم بدۆزیتەوه، له خۆمی دەپرسی: چیتە؟ دوایی ناردمیە لای تیمارکەر، ئەو سەیری نەخۆشیهکە ی کردم. تیمارکەریش ناردمیە لای دەرگهوانەکە چاکم بکاتەوه.

دەرگهوانیش نەیکرده نامەردی لای بەیتال تیمارم بکات. ئە ی خودا ئەمە باری ژبانمانە، کە نەخۆش کەوتین رووبکەینه کوێ؟!...

(جینوشینی چەمچەمال): له هەمووی چاکتر ئەوهیه بچیتە لای مەلا، نوشتەت بۆ بکات و، بشچیتە سەر گۆری یەکتیک له پیاوچاکەکان. جا هەتا پزیشک رەوانە ی نەکردوویت بۆ لای ئەم دووانە، بەخۆشیی خۆتەوه بچیتە لایان چاکتره!؟.

چاو ژان دەگات زمان چی بکات؟

پزیشک: ئەوه چیتە کوپم؟

نەخۆش: بەگم! چاوم ژان دەگات.

پزیشک: ئازمانت دەرکە، بزنام نەخۆشیهکەت چیه؟

نەخۆش: من پیت دەلیم: «چاوم ژان دەگات»، تۆ پیم دەلئیت: «زمانت دەرکە»... چاو ژان کردن چ پەیهندییهکی هەیه بەسەر زمانهوه؟! بەخودا بەگم پزیشکی چاکیت. خودا له ئیمەت نەسپینی!؟.

کۆمهلهتی

نەریمان و کاک ئەولای باوکی

نووسینی: عەونی کاکە

(کاکە ئەولا) له یەکتیک له گوندەکانی سەنگاودا دادەنیشت. له تەمەنی حەوت سالییهوه بوویو بەدەر ویشی شیخیک. ئەوهیش له کاتیکدا رووی دا، کە (شاسوار) ی باوکی بردبووی لەگەل خۆیدا بۆ چاوپیکەوتنی ئەو شیخە. له پاش مردنی باوکی (کاک ئەولا) زۆر هاتوچۆی شیخی دەکرد و، کەلکیشی پێ دەگیاندا. لەبەر سستی خۆی، له راوه رتوی بەو لاوه هیچ کاریکی پێ نەدەکرا. دەچوو کەولەکانی دەفرۆشت و، نرخەکانیانی دەبرد بەدیاری بۆ شیخ. (نەریمان) ی کوری رۆژتیک له (کاک ئەولا) ی باوکی پرسى: «بابە تۆ لەم هاتوچۆیهت بۆ لای شیخ چیت دەست دەکەوێت؟». ئەویش وەرانی دایهوه گوتی: «ئەمەندەم بۆ ماوه تەوه کە هیچ بۆ سامان پیکەوهنان خۆم نەپرووکاندووه. بەراستی له سایه ی شیخهوه رەنجم بۆ ئێرە نەداوه، ئیتر ماوه تەوه ئێوه و خۆتان».

(نەریمان) یش لیتی پرسیییهوه، «ئە ی من له پاش مردنی خۆت چ چاکەبەک له پیناوی تۆدا بکەم؟». باوکیشی پیتی گوت: «من تیشووی خۆم له پیتش خۆمهوه نادرووه!».

ئینجا (نەریمان) پیتی گوت: «هەر چیت هەبوو، هەموویت دەرخواردی شیخ دا!».

(کاک ئەولا) یش تووره بوو گوتی: «بەراستی تۆ زۆر هەرزە گۆیت. وا چاکە ئیتر هیچ رەنجیکتان بۆ نەدەم!». کاک ئەولا ئەمە ی گوت و ئیتر رۆیش بۆ مالى شیخەکە ی. کەچی بەیانی هەر له خۆیهوه گورج گەراپهوه بۆ مالى خۆی!... کە چاوی بە (نەریمان) ی کوری کەوت، پیتی گوت: «رۆلە! بەخودا شیخ نانهکی

دەرچوو!». (نهریمان) یش گوتی: «ئەوی بابە! تۆ تازه بەو دەزانیت؟» (کاک ئەولای) یش وەرانی دایهوه گوتی: «تازه له دەستم ترازو و رابوورد!».

جا ئەم پەندە هەر له مندالییهوه نهریمانی خسته سەر کرد و کۆشی و فەرمان کردن و رهنجدان، که له ئەنجامدا میتگه لیک مەری دوو ههزار سەری و سامانیککی بی شوماری دەستگهوت. تا ما بهخۆشی و شادمانیییهوه ژیا و گوزهرانی کرد. بئجگه لهوه ریتی باشیشی بۆ وهچهکانی خۆی بهجیهتشت. ئیتر ئەوان نهکهوتنه ههلهوه وهک ئەولای باپیریان و شاسواری باپیره گهوهریان، شیخ بیانچهوسینیتتهوه.

ههوالی چهچهمال

* شهوی سێ شه‌مه‌ی رابردوو ئاهه‌نگیککی حه‌فته‌یی له‌لایه‌ن مامۆستا و شاگردده‌کانی خۆپێندن‌گای شه‌وبیه‌وه‌ گێررا، بۆ رابردوو مان و ته‌ماشاکردن جێنوشینی چه‌چه‌مال و گه‌لێک فەرمان‌به‌ران هاتنه‌ خۆپێندن‌گاگه‌. ئاهه‌نگه‌کی پر به‌زم و خۆش دەرچوو.

* به‌کێک له‌ شه‌کر فرۆشه‌کانی ناوچه‌ی چه‌چه‌مال هه‌ندیک فرۆفیتلی له‌ چایبیه‌که‌یدا کردبوو، جێنوشینی چه‌چه‌مال بریاری دا بچیتته‌وه‌ که‌رکووک چایبیه‌ ناپوخته‌که‌ی له‌لای بازرگانی کۆمه‌له‌ (تاجر الجملة) بگۆزیتته‌وه‌. خۆ ئه‌گه‌ر هات و فرۆفیتلی خۆی دەرچوو، ئەوا جێنوشین له‌سه‌ر ئەوه‌ سزای پیتوستی خۆی دهداتتی.

* جێنوشینی چه‌چه‌مال ده‌ستی کرد به‌خه‌ملکردنی ده‌غڵودانی جووتیاره‌کانی ناوچه‌ی چه‌چه‌مال. له‌به‌ر ئەوه‌ی زۆر به‌دلسۆزییه‌وه‌ دادیان ده‌پرسیت، به‌دله‌وه‌ هه‌موو چه‌چه‌مالبیه‌کان سوپاسی ده‌که‌ن.

* له‌ لادیتی (قادرکه‌رم) هوه‌ (ره‌شید ناغای گۆلباح) له‌گه‌ل چه‌ند ناغایه‌کی تری هۆزی زه‌نگه‌ندا بۆ دیدنه‌ی جێنوشینی چه‌چه‌مال هاتنه‌ باژێری چه‌چه‌مال. له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ ریزی سه‌رۆک هۆزه‌ دلسۆزه‌کانی کورد ده‌ژمێردرین له‌ کانه‌ی دلمانه‌وه‌ خۆش هاتنیان لێ ده‌که‌ین.

* له‌م رۆژانه‌دا کووتال فرۆشه‌کان پاشماوه‌ی کووتاله‌کانیان هینایه‌ ناوچه‌که‌مان. ئەوانه‌ی له‌ جاری پیتشودا به‌شی خۆیان وهرنه‌گرتبوو ئاگاداریان ده‌که‌ین، بێن به‌شی خۆیان له‌و کووتاله‌ وهرگرن.

ئهمه مه‌ته‌له و بیدۆز نه‌وه؟!

* ناوی، دێبیه‌که، له‌ ناوچه‌ی چه‌چه‌مالدا ژماره‌ی پیته‌کانی حه‌وته.

پیتی: (١، ٢، ٣، ٤، ٥) ی واتاکه‌ی گه‌وره‌بیه‌.

پیتی: (٣، ٢، ٤، ٥) ی واتاکه‌ی بانگ کردنه‌.

پیتی: (٣، ٢، ٧، ١، ٤، ٥) ی چه‌شنه‌ لێ سه‌ندنیکه‌.

پیتی: (٦، ٧، ٤) ی له‌ هه‌موو نووسراوتکدا هه‌یه‌.

* ئەمه‌ چیه‌؟: قه‌لای گه‌چین رێ نییه‌ تیی چین.

* (پاداش):

هەر که‌سیک له‌ شاگردانی خۆپێندن‌گای شه‌وی ئەم مه‌ته‌لانه‌ هه‌لبه‌ینتی، به‌که‌مه‌که‌یان (نووسراوتیکی کوردی) ی پێ دده‌ریت.

هه‌والی دهره‌وه

* له‌م رۆژانه‌دا کاربه‌ده‌ستی کاروباری ناوخوا، کاربه‌ده‌ستی کار و فەرمان و گۆزانه‌وه‌ و، کاربه‌ده‌ستی کاروباری کۆمه‌لایه‌تی هاتنه‌ که‌رکووک و داخوازییه‌کانی کرێکاره‌کانی هاوبه‌شیی نه‌وتی که‌رکووکیان به‌جێ هینا.

* هاوبه‌شییه‌کی بازرگانی که‌ له‌سه‌ر ده‌ستی (عه‌لی که‌مال و جه‌میل مه‌ده‌فه‌عی) و چه‌ند که‌سیکی عێراقی تر و (مه‌نسور فه‌می پاشای میسری) دا هه‌لده‌سووریت خه‌ریکن شاری (به‌غدادی تازه) له‌ وینه‌ی (میسری تازه)، له‌ نزیک شاری به‌غدادی ئیسته‌وه‌، له‌ شوینی (تل محمد) دا دروست ده‌که‌ن. ده‌سمایه‌ی ئەم هاوبه‌شییه‌ گه‌یشته‌ته‌ یه‌ک ملیۆن دینار.

* میسری بریاری داوه‌ ئاوی پاک و خاوپن له‌ هه‌موو گوند و باژێر و شاره‌کاندا رابکێشێ. بۆ پیکه‌یتانی ئەم مه‌به‌سه‌یش داوای چه‌ند ماکینه‌یه‌کی ئاوی کردووه‌، که‌ له‌ شاری (له‌نده‌ن) هوه‌ به‌یترینه‌ عێراق. ئیمه‌یش ئاوات ده‌خوازین ناوچه‌که‌ی ئیمه‌یش له‌م کاره‌ فەرداره‌ به‌شی خۆی ده‌ست بکه‌ویت.

* له‌سه‌ر ئەو گه‌فتوگۆیه‌ی که‌ جێنوشینی چه‌چه‌مال له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستی ئابووری عێراق به‌رێز (بابه‌ عه‌لی شیخ مه‌حمود) دا کردبووی له‌ بابته‌ چاندنی تووتنه‌وه‌ له‌ لادیتی ئەعجه‌له‌ردا، له‌م رۆژانه‌دا له‌لایه‌ن کارگێری تووتن فرۆشی سلیمانییه‌وه‌ پرسبازی ئەو زه‌ویبانه‌ کراوه‌ که‌ له‌و لادییه‌دا تووتنی تیدا ده‌چین، تاکو له‌لایه‌ن میربیه‌وه‌ بریاری له‌سه‌ر بدریت.

* (شاگر ناغای هورمزی) که‌ کارگێری ده‌سنده‌ی که‌رکووک بوو، فەرمانه‌که‌ی هه‌لگیرا.

* ده‌نگوباس وایه‌ که‌ فەرمانه‌ه‌وایی له‌ ١٥/٨/١٩٤٦ دا کۆمه‌له‌ کووتالیکی تر دابه‌ش ده‌کات به‌سه‌ر دانیشتووانی عێراقدا، بۆ ئەمه‌ی هه‌ژار و لیتقه‌وماوانیش له‌م جه‌ژنه‌دا به‌پوخته‌بیه‌وه‌ بگه‌رین. جا ئیمه‌یش به‌هیوای ئەوه‌ین له‌م رۆژانه‌دا کووتال فرۆشه‌کانمان داوا بکرتین بۆ وهرگرتنی به‌شه‌ کووتالی ناوچه‌که‌مان.

پیرسه و پیت بلێم

* نه‌خۆپێنده‌واریک: منیان کردووه‌ به‌ئهن‌دامی کۆزی کاروبار هه‌لسووراندن. براکه‌یشمیان کردووه‌ به‌ئهن‌دامی کۆزی شاره‌وانی. هه‌ردووکیشمان ناشی و نه‌خۆپێنده‌وارین، له‌م کارانه‌دا شاره‌زانین. هه‌ر ئەوه‌نده‌مان له‌ ده‌ست دیت بریار مۆر بکه‌ین. ئیمه‌یش ئەوه‌ به‌چاکتر ده‌زانین که‌ جێنوشینی چه‌چه‌مال فەرمان بدات له‌ جیی ئیمه‌ دوو که‌سی خۆپێنده‌وار دابنریت.

* رۆژنامه‌ی چه‌چه‌مال: قسه‌که‌تان له‌ جیی خۆیدا به‌. هه‌ول ده‌هه‌ین دوو که‌سی خۆپێنده‌واری باش له‌ جیگاتان دابنرین.

* خويندەوارىك: لەبەر ئەودى ناوچەى چەمچەمال بەجۆرىكى تىكرابى لە زۆر بابەتى كشتوكالدا شارەزانىن ئىيمە واى بەباش دەزانىن كە لە ھەر دىيەكەوھ كوتىخايەك ياخود تىگەبىشتوويەك بىتە چەمچەمال، تا لەسەر دەستى چەند فەرمانبەرىكى شارەزادا شىوھى تازەى كشتوكالىيان فېر بىكرىت. ئەويش بۆ ئەمەى جۆرە شىنايىبەك لەم ناوچەيدا بلاوبىتەوھ.

* رۆژنامەى چەمچەمال: ھەر كاتى (رىبەرى كشتوكالى) چەمچەمال فەرمانەكانى خۆى لە كەركووك تەواو كرد و ھاتەوھ، ئەم خواستەتان جىبەجى دەكەين.

چەمچەمال

ژمارە: (۵)

رۆژ: ۱۹۴۶/۷/۲۹

كۆمەلایەتى

چۆن خۆت خۆش دەوى، خەلكىشت و ھەھا خۆش بوى

پىت خۆشە، لە شىرىن خەودابىت و بەقاووقىز و تەقەتەق لە خەو خەبەرت بىكەنەوھ؟ يان لەبەر دلى مېوان ياخود خاوەن فەرمانىكى ملىۆم خەوت لى خەوزە بىكەن؟ پىت خۆشە، لە گەرمەى خۆش راپواردنىكى خىزانيدا، ياخود ھى برا و ياراندا بىت و، لە پى يەكىكى نەنگەويست و نەناسراو، بەھەلمەتە كاسەيى، ئەو كۆرە خۆشەتان لى تىك بدات؟

پىت خۆشە كە گىتوگۆ دەكەيت لەگەل يەكىكدا، لەولاوھ خەلك ھەلبەدەنى و گىتوگۆكەتان لى تىك بدەن؟ پىت خۆشە، بەقاووقىز و دەنگەدەنگ و چەنەبازى سەرەوت لى بشىوتىن و، نەھىلن لە مالىدا، لە چايخانەدا، لە رىگادا، لە سەيرانگەھدا، يان لەھەر شوئىكدا بىي، كامى ژىنىكى پى ئاسوودەيى و بى دەنگى و نەرمونىانى بىكەيت...؟

حەز دەكەيت بەزۆر شت پى بخۆن، بەزۆر بىنوتىن، بەزۆر ژنت پى بەيىن، بەزۆر شت پى بىر يان پىت بىرۆش؟ ئەگەر تۆ ئەمانەت پى خۆشە لەگەلتدا بىكرىت، ئەوا قەى ناكات تۆيش ئەمانە لەگەل كەسانى تردا بىكە. ئەگەر ئەمانەيشت پى ناخۆشە لەگەلتدا بىكرىت، ئەوا تۆيش ئەم جۆرە شتەنە لەگەل ھىچ كەسپىكدا مەكە.

سەرىبەستى لە خەلك بار مەكە. بام خودا سەرىبەستى لە تۆ بار نەكات. سەرىبەستى شتىكى ناوازە و تاكانەيە، لەبەر ئەوھ ھەر وەك سەرىبەستى خۆت دەپارىتەت سەرىبەستى كەسانى تىرش بىپارىزە. تا دەتوانىت لە گىتوگۆدا نەرم و زىنگ و مەندەبە. ھەر ئەوئەندە دەنگ ھەلبىرە كە گوتىگرەكانت گوتىيان لىت بى. بەكورتى ھەرچى دلى كەسانى تر ئازار دەدات مەيكە. بام كەسانى تر دلت ئازار نەدەنەوھ. چۆنكە

پىشىنان گوتوويانە: «كابە پرووخىنە و دلى مەرەنجىنە!».

ھەلھىنانى مەتەلەكان

ھەلھىنانى مەتەلەكانى ژمارەى پىشوو بەم جۆرەيە:

مەتەلى يەكەم: ناوى گوندى (گەورەدى) يە.

مەتەلى دووھم: (ھىلكە) يە.

بۇ ئاگادارى

بۆ خويندەوارەكانان

تەكايە ھەر خويندەوارىك لە بارىدا ھەيە وتارى بەكەلكمان بۆ بىنپىرەت، بىنپىرەت، ئىيمە بەسوياسەوھ بۆى بلاودەكەينەوھ.

«رۆژنامەى چەمچەمال»

كشتوكال

نوسىنى: نەجات عومەر

ھەول و كۆشش سەرچاوەى خۆشگوزەرانىيە

مامەى لادىيى! بەو ئىشە بچووكەت ياخود بەو ژىنە تالەى ھەتە، واز مەھىتە. ئەگەر لە مەيدانى كشتوكالدا ھاتىتە كايەوھ، تەنبا بەچەشە شىنايىبەكەوھ خۆت خەرىك مەكە. بام لە زەويىبەكەتدا لۆكە، كەتان، كوئى، پەتاتە، نىسسك، نۆك، ماش، سەوزەيش بەرھەم بەيىت. لە جىياتى ئەودى لە زەويىبەكەتدا، يەك رەنگ تۆ، لە ھەموو سالىكدا بچىنىت، بىكە بەنۆرە، ھەر سالە يەكىك لەو تۆوانەى بۆم ژماردىت بچىنە. چۆنكە لەلایەكەوھ زەويىبەكەت پى پىت و فەر دەكەيت. لەلایەكى تىرشەوھ بەرھەمى ھەموو جۆرە پىشكەش بەخۆت و خىزان و كەسانى تر دەكەيت. لە زەويىبە ئاودارە بەپىتەكانتدا ھەموو جۆرە دار و درەختىك بىرۆنە، وەك: قۆخ، ھەنجىر، ھەنار، سىو، قەيسى، تىر، ھەلووژە، باھىف (بادام)، گوتىز، توو، چنار، بى و، ئەو چەشەنە دار و درەختەنەى لە زەويىبەكەتدا دەرويت و بەكەلكى خۆت و نىشتمانەكەت دىت. جا ئەگەر گوتىت لەم ئامۆزگارىيەى ئىيمە گرت، ئەوا خۆت و خىزان و گەلەكەت كەلك لە بەرھەمەكانت دەيىن و بەبەختىارىيەوھ دەژىن.

بەرتیل ئەمەیه کە بەرامبەر بەوێ پێویستییهک بۆ بەکتیک بکری فەرمانبەرە کە پارە لە خاوەن فەرمانە کە وەرگری. ئەوێ بەرتیل دەدا و ئەوێ بەرتیلیش وەردهگری، (یاسا) هەردووکیان بەسزا دەگەیی. ئایینیش هەرەها، هەردوو لایانی، گوناھبار کردوو، خودا لە رۆژی دوایییدا بەسزایان دەگەیی. ئەوێ راستییە بیلیتم، (بەرتیل) تێمە دارزانددوو. ئەوئەندە ئەماوە بلیم شیرازەێ هەموو کار و فەرمانیکمانی هەلەوشاندوو لە زۆر جاردا وای لێ هاتوو، هەرچی فەرمانیکێ کەوتییته لای فەرمانرەوایی جارێ لە پێشدا دەست دەبات بۆ گیرفانی، ئینجا دەتوانی بلتیت: «ئەم فەرمانەم بۆ دەچیتە سەر یان نا». بەراستی (بەرتیل) هەرەشە لە هەموو ژبان و گیان و سامانی هەموو لایە کمان دەکات، سەرەوت و ئارامی لە دلماندا نەهێشتۆتوو. بەرتیل دەردیکێ کۆنە، تووشی کۆمەلایەتی بوو. هیچ دەمیک نەبوو، بەرتیل تێدا پەیدا نەبوو. هیچ گەل و فەرمانرەواییه کیش نەبوو و نییە بەرتیلی تێدا نەبێ. ئەوئەندە هەیه بەرتیل لەناو هەموو فەرمانرەواییه کدا وەک یەک بەتین و کاریگەر نییە. کەم و زۆری کەوتوو لە ناویاندا. بەپێی بلاوونەوێ خۆتێندەواری و پێگە یشتووێ و تێگە یشتووێ بەرتیلی لەناو ئەو فەرمانرەواییانەدا کەم بۆتوو. هەرەها بەپێی ئاسانی و گرانی باری ژبان، یاخود بەپێی هەرزانی و گرانی بەرتیل (کەم) و (زۆر) بۆتوو. پێویستە ئەوئەیش بزانی کە بەرتیل: هەرەشە کردن و سەرزنشت کردن، یاخود نامۆژگاری کردن و لێدان و پێوەندکردن و کوشتن چارەێ ناکات. هۆی ئەمەیش ئەوێ کە بەرتیل لە کزبونی دل و دەروون و بەدخووییە پەیدا دەبێ. دل و دەروون و گیانی بەرزیش بەخۆرایی کز نابن. گرانی و هەژاری و دەستکورتی و گرانی باری ژبان، لە توانییاندا هەیه زۆرەێ مرۆف بخەنە سەر ئەوێ بەپێچەوانەێ (یاسا) و (ئاین) و (کرداری شیرین)، کاری ناهەج بکەن، بۆ ئەمەێ بژین و گوزەران بکەن، ئینجا لێرەدا بۆ ئەمەێ خاوەن کار و فەرمان، کار و فەرمانە کەێ جیبەجێ ببێ، دەچیت بەرتیل دەدات. فەرمانبەری میرییش دەچیت بەرتیل وەردهگری. واتا دەردی هەردوولایان ترسی دەستکورتی و هەژاریه.

ئینجا لەم ناویدا دەوڵەمەندە گەورەکان و فەرمانبەرە دەوڵەمەندەکان دەمێننەو کە لێیان بدوین. ئەمانەیش لەبەر ئەو بەرتیل وەردهگرن و دەیدن، کە لەناو کۆمەلگادا بۆژ بوون، یاخود چالیکەری و بەدخوویی خۆیان خستوونیه تە سەر ئەو خراپەیه. هەر گەل و فەرمانرەواییه کیش بیه وێ باش بژی، پێویستە چارەێ (دەردی بەرتیل) بکات. ئەوئەیش بەم جۆرە دەبێ کە ژینیکێ پر لە خوشگوزەرانی و ئاسان بۆ هەموو کەس پێک بهێنرێ، هەر لەدایکبونیەو تا مردنی. بەتەنیش ئەوئەیشەو خۆتێندەواری، واتا زانست و زانیاری و پەرودەکردن بەرەوشت و خوویەکی پاک و جوان و بلتدەو، لە ناویاندا بلاو بکرتیتوو. هەرەها دادگাহانی شارەزا و دەسپاک و دلئسوزیش لە هەموو لایەکی نیشتمانە کەماندا داھەرزینرین بۆ بەرەنگاری کردنی بەرتیل و سزادانی بەرتیل دەر و بەرتیل خۆران، بێجگە لەوانە خەستەخانەبەکی دەروونیش داھەرزینرێ بۆ چارەکردنی ئەوانەێ بەرتیل دەدەن یاخود بەرتیل دەخۆن!...

کابرایەک: ئەوێ ئەم باخچەبە تا دیت دار و درەختە کەێ لەناو دەجیت، شارەوانیش بەم هەموو هەرەشەکردن و ترسان و پەنگ پێدانەو کە بەخاوەن مەر و ئازەلەکانیان دەکات کە مەر و ئازەلەکانیان بەرئەدەنە ناو باخچە کەو، هەر چارەیان ناکات، ئەو کەواتە چارە چیبە بۆ پاراستنی ئەم باخچەبە!...

کابرایەکی تر: زۆرەێ هاونیشتمانەکان بەتایبەتی خاوەن ئازەل و مەر و بزەکان، هێندە زۆردار و کەمتەرەم و یاسا شکپن، لە کاتیکدا کە شارەوانی پەرژینیشی بۆ باخچە کە کردبوو، دیسانەو نەیتوانی زال ببێ بەسەر یاندا. تا پتییان کرا لە دار و تەلبەندی پەرژینیشی باخچە کە یان دزی. ئەوانە بەئازەل مەر و بز بەرەللاکردنیش وازیان نەهێناو، مندالەکانیشیان دەنێرنە ناو باخچە کەو پەلوپۆی دار و درەختەکان دەشکپنەو، بەخودا بەلای مەو هەر (شارەوانی) باخچە کە بفرۆشی یاخود لەناو بەرێ و بیكات بەدووکان و بازار چاکترە، چونکە گەلیک ئەمەندە زۆردار و کەمتەرەم بێ بۆ کەلکی گشتی شایستەێ ئەو نییە کە شارەوانی باخچە و شتی باشی وای بۆ دروست بکات!؟.

کابرایەکی تر: من چارەم بۆ ئەمە دۆزیوئەو. وا باشە فەرمانرەوایی (بالبازخانە)بەک لەناو باخچە کەدا دروست بکات و، هەموو دەم بەهۆی یاسا والبازو بە باخچە کە بپارێزێ. ئەو ئێو دەلێن چی!؟.

کابرایەکی تر: نە بەخودا ئەمەیش باش نییە. پرواناکەم فەرمانرەوایی وا بکات. چونکە تا ئێستا لە هیچ لایە کدا باخچەێ شارەوانی بەم جۆرە نەپارێزراو. ئەمەیش بێجگە لەو کە بۆ فەرمانرەوایی دەبیتە باریکی گران و، پارەبەکی زۆری دەوێ، پاراستنی باخچە کە لەم شێوئەیدا دەبیتە نەنگی و گەنگیە ک بۆ فەرمانرەوایی و گەلە کەمان.

کابرایەکی تر: نازانم ئێو چۆن لەم کەینە و بەینەیه دەکۆلنەو. ئەو ئەو فەرمانرەوایی نییە، باخچە کە باخچەوانیکێ هەبوو، لێی سەندۆتوو؟ چاک هەر ئەوئەیه، هەر (شێخ)یک بەم زوانە مرد، بهێنن، لەناو ئەم (باخچە)بەدا بیننرین. چونکە نەتەو کەمان ئەمەندە رێز لە (شێخان) دەگرن، لەبەر (گۆری شێخە کە) کەسیان دەست بۆ باخچە کە نابات!؟.

هەوالی چەمچەمال

* ناهەنگی حەفتەبێ لەلایەن شاگردانی خۆتێندگای شەوێ چەمچەمالەو لە شەوێ سێشەمەدا کە بەر ۱۶/۷/۱۹۴۶ دەکەوێت گیررا، بۆ بینینی ئەم ناهەنگە کۆمەلێک لە فەرمانبەرەکانی ناوچەێ چەمچەمال هاتبوونە خۆتێندگاکەمان. لە کانگای دلەو سوپاسیان دەکەین.

* رۆژی ۱۹۴۶/۷/۱۵ (شیخ عەبدولکەرمەیی قادەرکەرەم) لە گەڵ کورەکانی بۆ چاوپێکەوتنی جێنۆشینێ چەمچەمال هاتنە باژێری چەمچەمال. رۆژی دوایی گەڕانەوه جیتی خۆیان. خودا پایەدار و بەرزبان بکات.

* لەلادی ئه‌عجبه‌له‌ردا له‌ رۆژی ۱۹۴۶/۷/۲۵ شەڕه‌ تەفەنگێک له‌ ناوەند چەند دزێک و پیاویکی خاوەن مالدای پرووی دابوو. له‌ ئەنجامدا دزێک و پیاویک بێ گوناو کۆژرابوون. چەند کەسیکیش بریندار کرابوون. دەسگای بەلباز کەوتۆتە پرسپارەوه بۆ ئەمە ی زۆردار و دزەکان بدۆزێنەوه و، پەوانە بکێتە بەردەم دادگا تا سزای خۆیان ببین.

* یاریدەدەری بەلبازی چەمچەمال، (عەبدولسەمەد) گۆتێزایەوه یاریدەدەریتی بەلبازی خاکی هەولێر. له‌ شۆپنی ئه‌و (حوسین عەونی) له‌ خاکی هەولێرەوه گۆتێزایەوه بۆ چەمچەمال.

* شەوی هەینی کە بەر ۱۹۴۶/۷/۲۶ دەکەوێت ناھەنگێکی گەورە لەلایەن شاگردانی خۆتێندنگای شەوی و رۆژی و مامۆستا کانیانەوه گێپرا، جێنۆشینێ چەمچەمال و فەرمانبەرەکان و ژن و پیاوی چەمچەمال ھاتبوونە سەیری. بەراستی ناھەنگێکی پێ بەزم و پەزم دەرچوو، له‌ کانگای دێمانەوه سوپاسیان دەکەین.

* بەبۆنەی مانگی رۆژووه (جێنۆشینێ چەمچەمال) بەدانیسووانی چەمچەمالی راگەیاندا کە ئیتر دەھۆڵ و زورنا، یاخود دەف و تەنەکە، نایێ لێ بدرین له‌ کاتی بەربانگ، یاخود پارشیودا، بۆ مەبەستی ھۆشیارکردنەوی رۆژووانەکان له‌ خەو، له‌ بریتی ئه‌و شتە پرۆپووجانە کە بابەتی درندەیی و مێشک و شکیین، بام بانگدەری مەزگەوت له‌ بانگی شێوان و پارشیودا بەدەنگێکی خۆش و بلند بۆ چەند تاویک بەھەندێک ھۆنراوی ئایینی و پارانەوی چاکە خەوازانە له‌ خودا، ئاواز بەرز بکاتەوه و بخوێنێ، ئینجا له‌ کاتی خۆیدا بانگی خۆی بدات. واتا رۆژووانەکان بەو ئاوازە خۆشە ھۆشیار بکاتەوه، بۆ ئەمە ی بتوانن فەرمانی ئایینی خۆیان ببین. جێنۆشینێ چەمچەمال له‌ چەند مەلا و پیاویکی پەسەند کرد. ھەموویشیان دەریانبێری کە دەھۆڵ و زورنا لەگەڵ ئایینی پاکێ ئیسلامدا رێک ناکەوێ، و، بەتایبەتی له‌ مانگی رۆژوودا بەکارھێنانیان گوناھی تێدایە.

ھەلبەت خۆتێندەوارانی چەمچەمال له‌ بیریان نەچۆتەوه، کە جێنۆشینێ چەمچەمال، له‌ دوو مانگ لەمەوپێشەوه ھەر بەجاریک (دەھۆڵ) و (زورنا) و (لۆتی گەری) ی له‌ باژێری چەمچەمالدا بەریەست کرد. ھەر ھەوا (دەف) یش کە زۆرتر ئه‌وانە بەکاری دەھێنن کە بەناوی ئایینەوه دەیانەوێ دەستی ناشی و نەزان و بەسەزمانە کاتمان بێرن، جێنۆشینێ چەمچەمال رێگە ی لێ بەستووه، جا لەبەر ئه‌و تەکا دەکەین، دانیشتووه بەپێزەکانی چەمچەمال چاویان بکەنەوه و، چاک له‌ خراپ و، پاکیش له‌ پێس جۆی بکەنەوه. چونکە ئه‌و ی ئێمە دەمانەوێ تەنیا کەلک و سوودی ئه‌وانە.

* دوینی بەکیک له‌ بەندییەکانی چەمچەمال له‌ بەندیخانە خۆی دەریاز کرد. دەستیە جێ بەلبازە کاتمان رایان کرد بەدوایدا و ھونەرمانەدانە گرتیانەوه. سەرای چەمچەمال پێشواوی نییە. لەبەر ئه‌و ھەم بەندییەکان و ھەم بەلبازەکان کەوتوونەتە ئەرک و نازارەوه. جا ھەر اکردنی بەندییە کە ی دوینییش لەم

پرووہه پرووی داوه. له‌ دوو سێ مانگ لەمەوپێشەوه دەسگای بەلبازی چەمچەمال، له‌ فەرمانرەوایی، داوای دروستکردنی چەند پێشواخانەیک له‌ سەرای چەمچەمالدا دروست بکێن، تا جاریکی تر کارەساتی ھەک ئه‌و بەندییە پرووہه داخەوه.

پەندی پێشینان

- * نان ئه‌و نانە یە، ئیمرۆ له‌ خوانە.
- * کە دادپەرۆری له‌ ئارادابوو گورگ و مەر پێکەوه ئا و دەخۆنەوه.
- * دار ھەلپیت، سەگی دز دیارە!
- * نان بۆ نانەوا و گۆشت بۆ کوشتیار.
- * دەرگای بەدخوویی، گریژنەکە ی شلە، ھەر کە پالت پێوہنا، زوو دەکەوێتە سەر پشت!...

چەمچەمال

ژمارە: (۶)

رۆژ: ۱۹۴۶/۸/۵

رەوشت و خوو

ترسنۆکیمان!...

کوردا کە زۆر بەنازایی بەناوبانگە، لە زۆر شتدا دەردەکەوێ ترسنۆکە! لە راستیدا بەجۆریکی تێکراییی کوردەوارییە کەمان له‌ کاروباری شارستانییدا ترسنۆکە. ھەرە ھۆی دواکەوتنیشمان ئەمە یە کە نەنگییەکی گەورە یە و لەسەرمان نووسراوہ. تەماشای دەکەیت گەورە کاتمان: واتا سەرۆکی ھۆزەکان و دەولەمەندە کاتمان، کە پیاویکی تێگە یشتووی خۆتێندەواری نەناسیابو بیتە مالیان، ھێندە ریزی لێ ناگرن، نازیشی ناکێشن. بەلکو ئه‌و ھەندە ی تەفەنگ بە شانسێکی خۆتێری بەگوتیی ناکەن و یارمەتی نادەن. کەچی بەھەموو توانایییەکیانەوه زمانلوسی بۆ (شایەر) و (لۆتی) و (ھەتیوچە) و (بەدگۆ) کان بەکار دەھێنن و، یەجگار یارمەتی و دەستبلاوییان بۆ دەنوتین! جا کە لێیان دەپرسیت بۆ چ ئەمەندە ناشیتێ دەکەن؟ دەلێن: ئێمە له‌ دەم و زمانی ئه‌وانە دەترسین. بەلام خۆتێندەوار و تێگە یشتووەکان نازارمان نادەن، لێیان ناترسین. ئینجا ئەم ترسنۆکییە، کە له‌ پیاوہ گەورە کاتمانەوه روودەدات، بووتە ھۆی چاوترساندنی ماوہی دانیشتووانی ناوچەکە و، پەرەسەندنی ژمارە ی لۆتی و ھەتیوچە و ناکەسبەچە و شایەر. ئەنجامی ئەمە ییش بووہ گە یشتووه کە بەدخوویی و چەوتی و بێ ئابروویی له‌ ناوماندا بلاووتەوه، کاشکی پیاوہ گەورە کاتمان، ئه‌و ھەندە ی بۆ نازاردانی پیاوی چاک و بەسەزمان خێران، نیو ئه‌و ھەندە ییش بۆ تەمێ کردن و لەناوبردنی ئه‌و لۆتی و شایەر و ھەتیوچانە ئازا بوونایە.

براگه! لوتی و شایهر و ناکهسبهچه و ههتیوچه، چی له دهست دئی لیتانی بکات قسهی ههلبهستراو و بهیت و بالۆرهی پروپوچ نهبی؟ که ئیوه خۆتان راست و دروست بن، ئەو تهرحه بهند و باوانه چ کارێک له ئیوه دهکهن؟...

له جیهاندا هیچ پیغهمهیه و پیاوچاکێک نهبووه، که له لایهن ههزاران ههتیوچه و شایهر و لۆتییهوه، قسهی ناشیرین و توانج و پلاریان تی نهگیرایی و بۆ ههلبهستراوی ئایا چیهان بهسههرات؟...
ئایا له سههرکهوتن و سههرتهفرازی و خۆشهویستی خودا و مرۆقیان هیچ کهم بووه؟...

دهسگای دهسند

له عیراقدا و به تاییهتی له کوردستانی عیراقدا ههموو شتییک به پیچهوانهی خاکهکانی تروه دیتتهدی. له خاکهکانی تردا که به بۆنهی شهیری جیهانییهوه دهسگای دهسند (تموین) دامهزرترا، نه تهوهکانیان کهوتنه خۆشی و ئاسوودهییهوه. ههر کهسه به ئاسانی بهشی خۆی له کهلپهل و خواردمهمنی بهردهکهوت، ههر کهسه به بهشی خۆی - زۆر بووبی یان کهم - خۆ راھینا. نه بهرتیل کهوته ناوانهوه و نه فرۆفیل پهبدابوو، نه بیکهس و ههزاره نجه پۆ بوو، نه دهوله مهند و دهسهلاتدار کردی بهتالان، به خۆشی و ئاسوودهییهوه شهیری گهره جیهانییان برده سههر ته نانهت زۆر شتییش نرخ له ددها یهکی نرخ پیتش شهیر بهرتر نهبووه. کهچی له خاکی ئیمهدا، به پیچهوانهوه، له ههر شوینییدا، چ له فهرمانههر و چ له کهسانی تر چهند کهسیک به سههرپههیری شت و ههگرتن و دهفتهری سههرمیر دهرهتانی ههلبهستراو کۆلیک دهوله مهند بوون و، ههزاران بیکهس و ههزارانیش بیهش مانهوه له ههموو شتییک. ههزاران ریسواوون له سههر کهینه و بهینهی دهسند. ههزاران سههرگردان بوون بههۆی (دهسند) وه. به ههزاران و به کلووریش کارساتی درۆ و فرۆفیل و زۆرداری و دزیتی و فرۆشتنی نهینی و گرانجانی له ناوماندا رووی دا. بروا ناکه، داخه کهم، تا چهند سالتیکی تریش کردهوه و رهوشتی بهرز و شیرین له ناوماندا جیتی خۆیان بگرهوه!...

ئه مهیش هه مووی له رووی ئه وه وه پهبدا بوو، که له سههرتای کاردا (دهسگای دهسند) درایه دهست پیاوی شپهزه و نهشارهزا و به دخوو. ئیتر له وه دوایش کار له کار تراز و به هیچ ههول و کوششییک نه خرایهوه سههر باری چاکی و به کهلکی. بۆ گهلیکی پاشکه وتووی وه کو ئیمه، وای ههلبهگرت، زۆرتر کاروباری (دهسند) له شتیوهیهکی گۆتره بیدا بکری، نه که به دهفتهری سههرمیر و تۆمارکاری... وای ههلبهگرت فهرمانهروایی بالی بازرگانان و شتفرۆشان ئاوهها نه بهستی، که ناچاران بکات بۆ گوزهرانی خۆیان دهست بدهنه بهرتیلدان و گرانجانی و نهین فرۆشی. به لکو وهک جارن رپیان بداتی به ئاره زووی خۆیان بکرن و بفرۆشن. بهلام خۆشی له ههموو شوینییدا به رهبره کانیی له گه لدا بگردنایه و، بههۆی ئه و به رهبره کانییهیسهوه، ناچاری بگردنایه به نرخیکی ههزران شتومه که به کهسانی تر بفرۆشن. جا نازانین کهی فهرمانهروایی ئه مهی به بیدا دئی؟!...

پن بکه نه!...

گهرمای کهرکووک

* بهگم! ئەم لاپهههه کهلپهل و ههگرتنه که له ناوهند من و نووسباری به رهه مدا کراوه، په سهندی به ره مو و وا مرۆی بکه، تا ئیمیرۆ برۆم بۆ کهرکووک و له ویشه وه بجمه شوینی تازهم، بۆ (تووزخورماتوو).
* جینوشین: پینوسته چاوهروانی بکهیت تا نووسباری بابهتی کیشکراوی تووزخورماتوو دیتته ئیره، لاپهههه کهلپهل لئ و ههگرته. تۆ ناشی له گه ل نووسباری به رهه مدا ئە و لاپهههه کهلپهله بدهیتته دهست.

* نووسباری بابهتی کیشکراو: کهواته رپیم بده دهجمه کهرکووک، فهرمانی گوپزانه وه کهم ههلبهه شینمهوه. چونکه نه گهر نووسباری بابهتی کیشکراویش بیهته ئیره من (لاپهههه کهلپهل) ی نادهم دهست، تا فهرمانه که ههلبهه شینمهوه و من لیره دههیلنه وه!.

* باشه من رپیت ددهم بجهته کهرکووک. بهلام تۆ دوپتی له کهرکووک هاتووبته وه. ههر وا زوو گهرمای کهرکووک له بیر چووه وه؟!.

فهرمانی ههلبهستراو

* شتیخی داربهروو: بهگم! توخودا لیم تووره مه به و، ئەم فهرمانهیشم زوو جیهه جی بکه!

جینوشین: ئەم دوو سکالا یه که به دهست تۆهن:

۱- هیهچیان هی خۆت نهین.

۲- ئەوانه بۆ کارگهیری سهنگاو نووسراون. کهچی تۆ بۆ منت هیناوه. ئەگهر فرۆفیلان تیدا نه بووا یه له پیتشدا پيشانی کارگهیرت ددهان. ئەگهر تۆ پيشانی کارگهیرت داوه بۆ چ ئەو شتیکی له سههر نه نووسیهوه بۆ من؟

۳- بۆچ خاوهن سکالا مۆری سکالا کهی خۆی نه کردوه؟

۴- بۆچ پوولی (۴۰) فلسی به سکالا نه وه نییه؟

۵- من جاری پیتشوو پیم نه گوتیت کهس نا هیللم فهرمانی کهسیکی تر بکات و، سههرمیرنامه و سههرپههه و ههگرتنی شتومه کی کهس نادهم به کهسیکی تر؟ یاشتیخ! بۆچ به گویم ناکهیت؟!...

* شتیخی داربهروو: ها ئەوه نامه می له لا کاکه (حه مه) ی خزمته بۆم هیناویت.

* جینوشین: بگره ئەوا من له ههر پینج گونا هه کهت که ناوم بردن خۆش بووم و لیت تووره نه بووم. ئەی له مهت تووره نهیم، که بهم مانگی رۆژووه، به (شتیخ) یک و (مه لا) یهک، ده تانه وی فهرمانی ههلبهستراو و تهله که بازی به من بکهن؟!...

کۆمه‌لایه‌تی

سامانی ده‌وله‌مهنده‌کامان

نووسینی: نه‌جات عومه‌ر

گه‌لێک که‌س له‌ ده‌وله‌مهنده‌کامان به‌شی زۆری سامانه‌کانیان له‌ پتی هه‌یج و پووجدا به‌خت ده‌کهن، بێ ئه‌وه‌ی سوودێک به‌نیشتمانه‌که‌ی خۆیان به‌خشن بێجگه‌ له‌وه‌ ده‌بشینه هۆی له‌ پێ ده‌رکردن و له‌خشته‌بردنی گه‌له‌که‌ی خۆیان. ده‌چن ده‌ست ده‌کهن به‌ (ته‌کیه) دروست کردن و (خانه‌قا) دامه‌زراندن و نان و چیشته‌به‌شینه‌وه، ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زه‌لان له‌ چوارگۆشه‌ی شارانه‌وه‌ کیش ده‌کهن بۆ لای خۆیان. کاربای ده‌وله‌مهنده‌ی که‌ ئه‌وه‌ ده‌کات و ده‌بینی، وا ده‌زانیت به‌پتی ئایینه‌که‌ی خۆی گه‌وره‌ترین چاکه‌خوازی ده‌نوینتی به‌رامبه‌ر هه‌ژار و لیقه‌وماوان. به‌لام ئه‌مه‌ به‌راستی و انییه. چونکه‌ ته‌کیه‌که‌ی مامه‌ی ده‌وله‌مهنده‌ بووه‌ته‌ هۆی پاشخستنی ناوچه‌که‌ی و ته‌مه‌ل‌کردنی گه‌له‌که‌ی. هه‌ر به‌م چه‌شنه‌ چوارلای نیشتمانه‌که‌مان به‌م جۆره‌ شتانه‌ گیراوه. ئه‌گه‌ر بێتو ئه‌وه‌ پارهبه‌ی بۆ ته‌کیه‌ و نان و خوانی داناوه‌ تیبباندنا به‌خت بکات، به‌ختی بکات بۆ رازاندنه‌وه‌ی ناوچه‌که‌ی خۆی، به‌دروستکردنی خانووی جوان و باخچه‌ی پێ له‌ دار و دره‌خت و گول و راکیشانی ناوی رۆشن و هه‌یزی کاره‌با و، ناشی مه‌کینه و ده‌ستگیرۆیی کارگه‌ران به‌هۆی ئه‌م کار و فه‌رمانانه‌وه، ناوچه‌که‌ی خۆی ده‌رازینیته‌وه‌ وه‌ ته‌مه‌له‌کانیش ده‌ست ده‌کهن به‌کار و فه‌رمان کردن و، به‌رامبه‌ر به‌ره‌نجه‌که‌یان و تیکۆشانه‌که‌یان رۆژانه‌کانیان وه‌رده‌گرن. به‌م چه‌شنه‌ سوودێکی باش ده‌به‌خشیت به‌گه‌ل و نیشتمانه‌که‌ی خۆی. ئایینه‌که‌یشمان به‌ناشکرا بۆی رۆون کردوینه‌ته‌وه‌ که‌ بۆ ئه‌مه‌ی مرۆڤ خۆی و خه‌زانه‌که‌ی به‌به‌ختیاریه‌وه‌ بژین، پێویسته‌ له‌ کرد و کۆشی و کار و فه‌رمانکردن دوانه‌کهن. که‌واته‌ ئیتر ده‌وله‌مهنده‌کامان له‌به‌رچی ئه‌م هه‌ژارانه‌ فێری خوازه‌لۆکی و سووکی ده‌کهن؟. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئه‌م شتانه‌ی له‌ پێشه‌وه‌ ناوم بردن به‌یه‌ک ده‌وله‌مهنده‌ پێک نایهن. به‌لکو به‌یاربده‌ی هه‌موو ده‌وله‌مهنده‌کانه‌وه‌ پێک دێن. جا له‌به‌رئه‌وه‌ی خاکه‌که‌ و گه‌له‌که‌ی ئیتمه‌یش زۆر دواکه‌وتوون، ئه‌وا من ئه‌مانه‌م خسته‌ به‌رچاوتان. له‌ جیاتنی ئه‌مه‌ی چهند که‌سه‌پک که‌لک له‌ سامانه‌کانتان وه‌رگیریت، بام ناوچه‌که‌تان به‌گشتی سوودی لێ بیه‌نیت. چونکه‌ ئه‌وه‌ی بۆ پیاو ده‌مینیته‌وه‌ هه‌ر ناوه‌. جا ئه‌گه‌ر به‌قسه‌تان کردم ئه‌مه‌ چاکترین پێگایه‌ بۆ به‌رزبوونه‌وه‌ی ناو و ناوبانگتان.

هه‌والی چه‌مه‌مال

* شه‌وی سێ شه‌مه‌ی رابردو ئاهه‌نگیک له‌لایه‌ن شاگرد و مامۆستایانی خۆپندنگای شه‌وییه‌وه‌ گیرا. جینوشینی چه‌مه‌مال و فه‌رمانبه‌ره‌کان بۆ گوێگرتن و رابواردن هاتنه‌ خۆپندنگاکه‌وه‌ زۆر سوپاسیان ده‌کهن. * یاریده‌ده‌ری بالبازی تازه‌ (حوسپین عه‌ونی) هاته‌ سه‌ر فه‌رمانه‌که‌ی، له‌پێناو به‌که‌لک هاتنی ناوچه‌که‌ماندا له‌ خودا داوای سه‌رکه‌وتنی ده‌کهن.

* له‌م رۆژانه‌دا ده‌ه‌کان چهند مالتیکیان کردۆته‌وه‌ (بهبه‌وه‌)، ده‌سگای بالبازی چه‌مه‌مال زۆ به‌په‌رۆشه‌وه‌یه‌ بۆ به‌به‌ستکردنی ئه‌م جۆره‌ کارساتانه‌.

* له‌ ئه‌نجامی کۆششی جینوشینی چه‌مه‌مالدا، په‌نجای ته‌نه‌که‌ نه‌وتی ره‌ش هه‌تراهه‌ چه‌مه‌مال و، ده‌سگای ته‌ندروستی ده‌ستی کرد به‌په‌رژاندنی به‌سه‌ر جۆگه‌له‌که‌ پێسه‌کانی ناو ئاوبییدا.

* هه‌روه‌ها به‌هۆی هه‌ولێ جینوشینی چه‌مه‌ماله‌وه، فه‌رمانبه‌ره‌کی ته‌ندروستی له‌گه‌ل ده‌رمانیتکی زۆر گه‌یشته‌ ناوچه‌که‌مان، بۆ ئه‌مه‌ی به‌سه‌ر لادیییه‌کانی ناوچه‌که‌دا دابه‌ش بکری و، ئه‌وه‌ نه‌خۆشبیانه‌ی له‌ گونده‌کاندا بلاو بوونه‌ته‌وه‌ له‌ناو بیری.

* له‌م رۆژانه‌دا چهند که‌سه‌پک له‌ کووتال فرۆشه‌کانی ناوچه‌ی چه‌مه‌مال چون بۆ هه‌ینانی کووتال، هه‌وادارین له‌م رۆژانه‌دا بگه‌رینه‌وه‌ و ده‌ست بکه‌ن به‌دابه‌شکردنیان.

* به‌ر کۆلانه‌کان ئه‌وه‌نده‌ گلیش و پێسایه‌یان تیدا له‌م رۆژه‌وه‌ هه‌موو ده‌م سه‌رۆکی شاره‌وانی چه‌مه‌مال (جینوشین) له‌ناکاو دیتته‌ ناو کۆلانه‌کانه‌وه‌ ده‌یانشکینتی، هه‌ر که‌سه‌ی به‌رمالی پاک نه‌بوو، ده‌ینیریتته‌ به‌رده‌م دادگاه‌ سزای خۆی بدیریتی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌پێویستمان زانی دانیشتوانی باژیری چه‌مه‌مال ئاگادار بکه‌ین. هه‌وادارین له‌ پێناو پاک و خاوتینی باژیره‌که‌یاندایارمه‌تی شاره‌وانییه‌که‌ی خۆیان بده‌ن و خۆیان تووشی سزا نه‌کهن.

* له‌م رۆژانه‌دا جینوشینی چه‌مه‌مال له‌گه‌ل سه‌رۆکی شاره‌وانی سلیمانیدا به‌ته‌له‌فۆن گه‌توگۆی کرد، بۆ ئه‌وه‌ی ناوچه‌که‌مان له‌ به‌فر بێ به‌ش نه‌مینیتته‌وه، دوابی بریاریان دا هه‌ر رۆژه‌ی پێنج تا ده‌قالب به‌فر بۆ چه‌مه‌مال بێنن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ جینوشین به‌فر فرۆشه‌کانی چه‌مه‌مالی بانگ کرده‌ لای خۆی، پیتی گوتن که‌ له‌مه‌ودا له‌ به‌فره‌ینانی خۆیان دوا نه‌کهن.

* خاوه‌نی کۆقاری فویرات هاته‌ چه‌مه‌مال بۆ گه‌توگۆکردن له‌گه‌ل جینوشینی چه‌مه‌مالدا له‌ بابته‌ کرینی کۆقاره‌که‌یه‌وه. له‌ ئه‌نجامدا چهند که‌سه‌پک له‌ دانیشتوانی چه‌مه‌مال بریاریان دا بینه‌ کرپاری کۆقاره‌که‌ی. جینوشینی چه‌مه‌مال سوپاسیان ده‌کات.

هه‌والی ده‌ره‌وه

* مییری برپاری دا: مانگانه‌یه‌ک به‌فه‌رمانبه‌رانی مییری بدری. نیوه‌ی له‌م رۆژانه‌دا ده‌دری. نیوه‌که‌ی تریشی له‌ جه‌ژنی قورباندان.

* سه‌ره‌ک کاربه‌ده‌ستی ئییران له‌م رۆژانه‌دا وازی له‌ فه‌رمانه‌که‌ی هه‌ینا.

* به‌ناوی پاراستنی کاروبار و که‌لکی خۆپانه‌وه، ئینگلیزه‌کان هه‌یزتیکی زۆریان له‌ هه‌ندستانه‌وه‌ی هه‌یناوه‌ته‌ شاری (به‌سه‌ر). وا دیاره‌ مه‌ترسییان له‌ ئییرانییه‌کانی ده‌روبه‌ری (هاوبه‌شی نه‌وتی ئابادان) هه‌یه، که‌ زبان به‌هاوبه‌شییه‌که‌یان بگه‌ییتن، تا ئه‌گه‌ر ته‌نگه‌تاوکران، به‌وه‌ هه‌یزه، هاوبه‌شییه‌که‌ له‌ ئییرانییه‌کان بپاریزن.

* فه‌رمانه‌وه‌ی عیراق برپاری داوه‌ که‌ خانویه‌کی باش بۆ (خۆپندنگای ناوه‌ندی) له‌ شاری (ده‌هۆک) دا دروست بکات.

* دانیشتوانی شاری (زاخۆ)، داوای کردنه‌وه‌ی خۆپندنگایه‌کی تری سه‌ره‌تایه‌یان له‌ فه‌رمانه‌وه‌ی کردووه‌.

چه مچه مال

ژماره: (۷)

رۆژ: ۱۹۴۶/۷/۱۲

خودات له گهل بئ

نووسینی: نه جات عومهر

په رده په کی ماتی بهری ناسمانی گرت و، تیشکی رووناکي له (چه مچه مال) بری. پشکو ناگریکی بلتسه دار و به تین، جهرگی گه وره و بچوکی هه لقرچاند. فرمیسکی خوتینای چاوی ژن و پیاوی پر کرد. هیزی نه ژنوی هه مووانی شکاند. نه مانه هه موو له و کاته دا روویان دا، که گویزان وهی جه نابی (شاکر فه تاح) بهگ بیسترا. داخه کم له بهر به دبه ختی چه مچه مال و خه لکه کی، خودا پینی رهوا نه بینین که نه و گه وره بیان بکات و، له م کاته پر تنگ و چه له مه یه دا لیتمانی دوورخسته وه.

غه مگینی و دل برینداری هیزی دهست و بیرمی بری تا بتوانم سکالای دلی خوم و گه له هه ژاره بۆ زاتی ناوبرا و بکه م. چونکه نه و له و رۆژه وهی ته شریفی هاتووه ته نه م ناوچه یه، به شو و به رۆژ تی ده کوشی بۆ پیشخستن و خوشگوزهرانی خه لکه کی. (شاکر فه تاح) ی نیداری، شاکر فه تاحی ولات و گه لپه روه ر، شاکر فه تاحی مه عارفه روه ر، پشتیوانی هه ژاران و لیقه و ماوان، برا و دلسوزی هه مووان، سه رنوسه ری رۆژنامه که مان، نه واکا خوازیمان لی ده کات. جا نازانم به چ شتیه بهک به رامبه ر نه م هه موو هه ول و کوششهی سوپاسی خوم و خه لکی نه م ناوچه یه ی پیشکه ش بکه م. له گهل نه مه یشدا تکام و ایه لای به زدانی گه وره که هه رگیز دلشکست و به تازار نه بین. هه میشه هه ر له پایه داری و له ش خوشی و به زیدابی. نیتر خودات له گهل بئ، برای گه وره و دلسوز و هونه رمه ندمان.

به دبه ختی رۆژنامه که مان

نووسینی: دهسته ی نووسه ران

بۆ رۆژی رهش ته نیا چراهه ک بوو که حفته ی جاریک چه مچه مالی رۆشن ده کرده وه و، تی ده کوشی بۆ وریا کرده وه ی بری لادیتیبه به سه زمانه کائمان. له هه موو شه ویکی سی شه موواندا. فه رمانه ران و خه لکی ناوچه که مان له خوتیندنگای شه ویدا کۆده بوونه وه. به ئاهه نگ و به زمی خوش هه موو باسه کانیمان ده خسته میتشکی نه خوتینده واره کانه وه. به لام به جیابوونه وهی جه نابی شاکر فه تاح بهگ که سه ره بره رشتی رۆژنامه که مانی ده کرد و سه رنوسه ری بوو، داخه کم نه و چراهه مان کوزایه وه. نه مه یش له بهر به دبه ختی و که ساسی گه له نه خوتینده واره کائمانه. جا نیتمه یش به رامبه ر به م هه موو کوششهی له کانی دلمانه وه تکای کامه رانی و خوشگوزهرانی زاتی ناوبرا و ده که بین.

«دهسته ی نووسه رانی رۆژنامه ی چه مچه مال»

* له م رۆژانه دا بوومه له رزه یه کی یه جگار کاریگه ر له باژیری (پینجوبین) دا رووی دابوو. له پاش نه وه له ماوه ی (۲۴) ساتدا (۳۰) بوومه له رزه ی تر رووی دابوو. (۲۴) خانووی به جۆریک هه ژانده بوو له که لکی نیشته نی خستبوون. دانیشتووانی نه وئ له تاواندا چوو بوونه ناو باخه کانه وه.

* هه روه ها له (سلیمانی) یشدا بوومه له رزه یه کی توند رووی دابوو.

* له ناوچه ی (شارباژیری) یشدا چه ند بوومه له رزه یه ک رووی دابوو، به لام که س زبانی پی نه گه یشتبوو.

* فه رمانه روه ایی عیراق، بۆ به ربه سه کتردنی (نه خوشی له رزوتا) شاره زایه کی ئینگلیزی له نه وروپاوه هیتاوه ته به عداد، نه ویش وا خه ریکی ریک خستنی کاروباره، تا به م زووانه دهست بکات به نه هیتستنی نه خوشیبه که، له هه موو عیقادا، به تایبه تی له به شی خواروویدا که سه رچاوه ی نه م نه خوشیبه یه.

* له نه نجامی گفستوگۆیه کی ته له فونیدیا، (سه رۆکی ته ندروستی خاکی که رکوک) به لیینی دا که فه رمانه بریکی ته ندروستی بنیترته چه مچه مال، بۆ به ربه سه کتردنی نه خوشی له رزوتا (مه لاریا) له ناوچه که دا. تا نیستا (۱۳) گوند ده رمانی به سه ردا دابه ش کراوه. نه م فه رمانه بری ته ندروستیبه یش له پاشماوه ی گونده کاندا تیماری نه خوشه کان ده کات.

گره ی گورانی گوتن

له شه وی سیتسه ممه ی داهاتوودا ئاهه نگیکی تایبه تی له خوتیندنگای شه وی چه مچه مالدا له لایه ن (یانه ی فه رمانه برانی چه مچه مال) هوه ده گپیری. تکایه هه ر که سی ده نگ خوش و گورانی بیتره، له دوو رۆژ له پیش ده ستپیکردنی ئاهه نکه که وه ناوی خوی لای (ماموستا نه جات عومهر) بنوسن، تا له شه وی ناوبراودا بیته کۆری گره ی گورانی گوتنه که وه.

هه ر که سیک له م گره وه دا یه که م ده رچوو، له لایه ن (یانه ی فه رمانه بران) هوه پاداشتیکی (۲۵۰) فلسی ده دریتی. تو ناگاداری جار درا.

نه مانه مان لا ناخوشه!...

* که ده بینین شاگرد که بابچی و چایچی و چیتستخانه، هه موو چلکن و پلکن، به دهست و پلیکی پیس و پۆخ و، دهم و چاویکی پروپوشاوییه وه، خوارده مه نیمان بۆ ده بیتن.

* که شتییکمان لی ده قه ومیت، یان تووشی نه خوشی و خه فه تباریه ک ده بین، هه ر که سی پیمان ده گات، ناسیاو و، نه ناسیاو نه مه نده پرسیارمان لی ده کن، هیتده ی تر خه فه تبار و، لیقه و ماو ده بین.

* که ده بینین حاجیه کائمان کاتی له حه ج دینه وه، ده یانه وی دهموده ست نه وهی له حه جدا به ختیان کردووه، به گرانجانی له خوتینی هه ژار و داماوانی ده ره پیننه وه!...

* که ده بینین هه ندی که س به زور خوی له فه رمانه برانی کاربه دهست هه لده سوئ و، شانازی به سه ر بی دهست و هه ژاراندا ده کات و، به فووقیل و چاووراو، دهستی نه وانیش و فه رمانه بره کانیش ده بری.

پووناکیی ناوچهکهمان

نوسینی: عهبدولقادر محهمه

لییان پرسیم: ئهوه خه لکی چه مچه مال بۆ چ و ره شوپوش و په شوکاون؟...

گوتم: براكانم ئهوه له بهر ئهوه به که پووناکی به خشی ناوچه که مان لیمان جیاده بیته وه. گه وه و بچوکی چه مچه مال که وتونه ته دلته نگی و په سستییه وه. چونکه ئه و کوششی جه نابی (شاکر فه تاح) به گ ده بکرد بۆ ئه م گه له به سه زمانه مان، هه تا ئیستا هیچ که سیک و به په ره شه وه نه بووه. داخه که م درهنگ دۆزیمان هه و زووش و مان کرد. به لام بلتین چی؟... هیچ ده سه لاتی که مان نییه، ئه وه نه بی: تکای له ش خو شی و سه ره رزی له یه زدان ی گه وه بکه یین.

هه والی چه مچه مال

* پۆزی ۱۹۶۶/۸/۶ کار به ده سستی بهر گری عیراق و سه ره زکی سه ردان ی له شگری عیراق پۆیشتن بۆ سلیمان ی. له ۱۹۶۶/۸/۲۷ دا گه رانه وه به غدا.

* نووسیاری شت کیشکردنی چه مچه مال (عهلی تکریتی) گو تیزایه وه بۆ لادی تووز خور ماتوو. له جتی ئه و نووسیاری شت کیشکردنی تووز خور ماتوو گو تیزایه وه بۆ چه مچه مال.

* داخی گرافمان جه نابی شاکر به گ فه تاح گو تیزایه وه بۆ ناوچه ی هه له بجه. جینوشینی (مه خمور)، نام سه عید وه نداوی، گو تیزایه وه بۆ چه مچه مال.

* شه وی سئ شه مه ی رابردو که بهر ۱۹۶۶/۸/۶ ده که وی ئاهه نگی هه فته بی خو پندنگای شه وی چه مچه مال گپرا. جینوشینی چه مچه مال و فه رمان بهر کانی ش هاتبوونه خو پندنگاه.

* یاری ده ده ری بال بازی چه مچه مال و فه رمان بهر کانی ش هاتبوونه خو پندنگاه.

* یاری ده ده ری بال بازی چه مچه مال (حوسین عه ونی) بۆ ئه وه ی له جتی کار گپری بال بازی که رکوک فه رمان بیینی چوو که رکوک.

* له م پۆژانه دا گرانی دا که وتبووه ناو بازاری چه مچه مال هه. بۆ بهر به سترکردنی ئه م گرانی به شاره وان یی چه مچه مال بریاری نخی ده کرد بۆ هه موو چه شنه سه وه و میوه به ک ئیبه ییش ئه و دوو کانداره کان به م جار ه ئاگادار ده که یین. هه ر که سیک به بیی نخی بریاری له سه ر درا و له و با به تانه نه فرۆشیت سزا ده دریت.

* بۆ یانه ی فه رمان بهرانی چه مچه مال (عارف ئاغای هه مه وه ند)، (۵۲) داری خانوی پی شکه ش کرد.

ئیمه له کانگای دلمانه وه سوپاسی به خشنده بی ده که یین.

هه والی ده ره وه

* له سه ر با به تی هه رای کرێکاره کانی هاو به شی نه وتی که رکوک کار گپری بال باز و یاری ده ده ری کار گپری بال بازی که رکوک یان بانگ کردۆته به غدا. هیتستا ئه نجامی ئه مه ده رنه که وتوو.

* له بهر ئه وه ی چه رچی به کان به ناو گونده کاندایا بوونه ته وه، گه لیک شت نرخیان گران بووه، وه ک: گه نم و جۆ و پۆن. فه رمان په وایی عیراق بریاری داوه (۱۵۰,۰۰۰) تن جۆ به فرۆشی به ئه و روپا. وا دیاره ئه م چه رچی به ییش هه ر بۆ ئه و روپا بییه کان ئه م ده غلۆدانانه ده کړن.

* له لایه ن فه رمان بهر کانی ده سگای به نده ری (به سه ره) وه چه ند دزی به کی گه وه، گه وه له سامانی میبری کراوه. له سه ر ئه وه ده سستی گه لیک فه رمان بهر ی ئینگلیز و عیراقییان له فه رمان کیشا وه ته وه. فه رمان په وایی به توندی به که وه له پرسیش دایه.

* فه رمان په وایی عیراق خه ریکه له ئه و روپادا کرپار بۆ تووتنه کافمان ده دۆزیته وه. ئه مه شتیکی باشه، کاشکی سه ری بگرتایه.

* فه رمان په وایی عیراق، ئه م سال له هه ر خاوه ن ده غلێک نیوه ی ده غلێکه ی و اتا (گه نم) ی لئ ده کړیته وه. نخی ئه م سالی گه نم له نخی پاری که مته ره. به لام ئه م سال له پار زۆتر گه نم له جووتیاره کان وه رده گپری.

* له هه موو لایه کی عیراقه وه، هاواره له ده ست دابه ش نه کړدن و نه بوونی شه کر و چا. ئه و نیوه ی مانگ تپیه ری، نازانم که ی شه کر و چا دابه ش ده کړی؟!.

* فه رمان په وایی ئیران گو توو یه تی: ئاسایشی ئیران له ئه ستۆی ئیمه دایه. ئیمه ری ناده یین ئینگلیزه کان به ناوی پاراستنی کاروباری (هاو به شی نه وتی ئابادان) وه په ل به او وێژنه ئیرانه وه. پیویسته ئینگلیزه کان له شکره که یان له شاری (به سه ره) وه بکیشنه وه بۆ هیندستان.

* له لایه که وه له ناوه ند جووله که کان و عه ره بدا، له لایه کی تریشه وه له ناوه ند جووله که و عه ره ب و ئینگلیز و ئه مریکا بییه کاندایا، له سه ر که ی نه و به ینه ی (فه له ستین) ده مه قالی له گه ره دایه. عه ره بییش و جووله که ییش، هه ر لایه ده یه وی (فه له ستین) به ته نیا بۆ خۆی بپنیه ته وه!...

پن بکه نه

زمان برین

برا گه وه: کورم تو بۆ چه ده هیلت خه لک ئه مه نده گه بییت لئ بکه ن؟... تو زۆی زمانی خۆت بگره، وریایش به دلئ که ست لئ نه یه شیت. هه موو شه ویک له جیگا که تدا، سه ره زه نشتی خۆت بکه له سه ر ئه و قسانه ت که دلئ خه لکت پین بازار داوه. له وه ییش دلنیا به که به ره به ره زمانت له گه ل خه لکدا باش ده بییت و، ئیتر خه لکیش خۆشی ده ویتیت. تیگه یشتیت؟!.

برا بچوک: گه وه م خودا ئاگاداره من هیچ له دلماندا نییه. خه لک خۆیان خراپن. ئه گینا من زمانم پاکه و له گه ل خه لکیشدا چاکه. ئه وان به خۆزایی قسه م بۆ هه لده سه تن. ئه وه تا ئه و پۆژه کاک (ن...)) دزدا شه یه کی له بهر کردبوو - له م کۆره دا کاک (ن...)) خۆیشی دانیشته بوو - چو بووه بازار، که چی خه لکی چه مچه مال پینان ده گوت: «سه یری که سه گبا به به دزدا شه وه دپته بازار!...».

برا گهوره: بابيه هيچمان له هيچ!... زور دهرسم نه گهر له سهري پرؤم، ههروهك سهر و گوټلاكي كاك (ن...ت) كوتايهوه، سهر و گوټلاكي منيش بكوتيتهوه. پرؤ باوكم پرؤ، خودات له گهل بڼ. بهس نه بوو بهئاساني له دهست زمانت رزگارم بوو!...

ساله كهړي باوكي حه مه كهړ

ساله كهړ: گهوره له رپي خودادا بكهروه فريام (حه مه كهړ) ي كورم بؤ ته مې بكه. هيچم ناداتي. به سهري تو (كهړ) كه هې منه. كه چي كرتي كه ره كه خوي ده بخوات!...

جيتنوشين: من له ميانې (كهړ) و (كهړ) و (كوړي) توډا دامام، نازانم چيپتان لي بكم. نه مه چنډ جاره من ناويزيتان ده كم و ئيوه تيك ده چنه وه؟...

هر وا چاكه بچيته لاي داد گهر نه و توله له (حه مه كهړي كور) ت بؤ بسينې و گيانت به وه درگرتي كرتي كه ره كه ت شاد بكات!.

ساله كهړ: ئيي!... دياره توښ به شي خوت ده زانيت!. ئافه رين جيتنوشين به گ. ده ي له كؤل خوتم بكهروه و فريتم بدهره سهر داد گهر!...?

زانستی گشت لايي

هه مه وه ند

هه مه وه ند كه ئيسستا هه ژار و داماو و ليقه وماو كه وتوون له ناوچه ي چه مچه مال و ناوچه ي بنكه ي سليماني، كاتي خوي، و اتا تا سي ساليك له مه و پيشيش له هره دهوله مه ندر و به چنگتر و له پروتر و سه به رزرتري هوزه كاني كوردستاني عيراق بوون. هيچ هوزيتك به لكو هيچ له شكري فه رمانره و ايبه كه نه بووه خوي له به رياندا رابگرئ. نازايي و دليري هه مه وه ند، سه به رزي و مه ردايه تيبان، ميوان په رستي و پاراستني ليقه وماو و بڼ ده سه لاتييان، خوداناسي و ناموس په رستيبان، له ناو هه موو لايه كدا ناوبانگي ده ر كرووه و تا ديت دنه گيش ده داته وه. له گهل نه وه يشدا كه فه رمانره و ايبه (بابان، عوسماني، ئيران) پاشان (به ريتانيا) له گهل هوزه كاني ده وروپشتيان وهك (جاف و، تاله باني و، زهنگه نه و، جهباري و، شوان و، شيخ بزه بنې و، شيخاني به رزنجه) به تاكل تاك و به گه له كومه كي شه ريان له گهلدا كروون و ته نكه تاويان كروون و، له پيناوي شه ر و شوړي هه موو ده مييدا هه موو دم مالوتيراني و سه رگه ردينيان به سه ر هاتوه... له گهل نه مانه يشدا هه مووي، هيشتا هه مه وه نده كان خووره و شتي مه ردانه ي باوك و باپيريان به ر نه داوه. هه رگيز ده ستيان بؤ ناموسي كه سيك نه برده وه. هه رگيز ئافره تيك يان رووت نه كرده ته وه. هه رگيز نه يانه ي شستوه نوئو و روژوويان بچيت، ته نانه ت له كاتي ته نك و چه له مه يشدا. هه مه وه ند، سه به ساق، سه ر دانه واندن نازان، هه ر كه سي نازاريان بدات دوو چه ندانه نازاري ده ده نه وه، بڼ باكن. سل له كهس ناكهن. دوژمن هه رچه ندي گه و ره تري له خوځيان و، زبانيان هه ر چه ندي فره بڼ، چاويان ناترسې ده چن گزېدا، تا توله ي خوځياني لي نه كه نه وه و به دؤ ستايه تي ناشن نه بنه وه، تا توله ي خوځياني لي نه كه نه وه و به دؤ ستايه تي ناشت نه بنه وه، وازي لي ناهين.

به گزداچووني كه سو كاريان له ده وري (كرماشان) كه هوزي (هه مه وه ندي گه و ره) ئيس تايش له وټين، ناچاري كردن، له نزېكه ي (۲۵۰) سال له مه و پيشه وه خاكي باوك و پاپيري خوځيان به جڼ به ټلن و بيته نه م ناوچه به بيكهن به نيشتماني خوځيان.

ناشيتي و نه زاني فه رمانبه راني فه رمانره و ايباني نه وسا، ناچاري كروون بچن به گز فه رمانره و ايبه كاندا و، دوور بكه ونه وه له گونده كاني خوځيان و، بكه ونه ده ستكورتې و هه ژاريه وه، كه له نه جامدا ناچاري كردن بؤ ژياندي خوځيان، ده ست بده نه جه رديه ي و كاروان رووت كرده وه، نه گهر فه رمانره و ايبه كاني نه وسا داد په روه ر و خوداناس و ژير بوونايه گه ليك كه لكيان له م په وشت و كرده وه به رزانه ي هوزي هه مه وه ند و درده گرت و ده گه ياند به گهل و نيشتمانه كه يان نه وده يش ته نيا به وه پيټك ده هات كه ريزيان لي بگرتنايه و خو شه ويستيبان به رامبه ر بنواندنايه و چاك بوونايه له گهل يان.

ليزه و له وئ

حه قه كان

خو په رستان و پول په رستان هينده ده ستكاري (ثايني پاكي ئيسلام) يان كرد و، بؤ كه لكي ناوخته ي خوځيان، نه م كورده و اريبه به سه زمانه يان چه واشه كرد و، به هه موو جوړه فرو فيلټي ك روو تانديانه وه، دو ايبه كه ي نه م ته كي ه و خانه قا و پرچ و ريش و ته پل و ده ف و به شير سه ريرين و شاپلټنه خواردن و شيخ و خه ليفه و ده روپش و مرېده يان په يدا كرد و، (رپره وي نه قشبه ندي) يان گوړي و خستiane شيوه ي (رپره وي حقه) وه (رپره وي حقه) يش كه تلپه ي (رپره وي نه قشبه ندي) يه، نه گهر هيچي لي نه لټين، نه وه ده لټين كه بووه ته هوزي بڼ كار و فه رمانې و، گيژ و وټي و ناشيتي و نه زاني، له به ر نه وه به كيټكه له هره دوژمنه كاني گهل. كو شش و خه بات بكه ين نه مانه ي بوون به حقه بيانه ي نه وه سه ر ئاينه پا كه كه ي ئيسلام. وهك بؤ مان ده ركه وتوه (رپره وي) حقه، كه به م جوړه به نه يني گيراوه و شاراره ته وه و له حقه كان به ولاوه، ناهيټلن كهس تي بگات، چووه ته سه ر رپره وي (ئيسماعيلي) يه كان كه هه رچيه كه خو ش ي پيگه ياندن لايان رها بووه! شيخه كانيان به هه شت و دوزه خيان بؤ دانا بوون، له پيشه وه به نك و ترياك يان داوه به ده روپش و مرېده كانيان تا بيته وشيان كروون، ئينجا هه ر فرمانيكيان ئاره زوو بووه پيټيان سپارده وون و، ده روپشه كان به كارت ي كروني نه و بيته وش داروونه، ده سته جڼ فه رمانه كانيان بؤ جبه جڼ كروون. زانست و ا پيشان ده دات نه وي نه و جوړه ده رمانانه ي بدرتتي هه رچي بڼ بلي تيت به قسه ي ده كات، بام زيان و نه ماني خو ش ي تي داييت. چونكه به ته نشت نه و ده رمانانه وه، كه هوش و خواستي مرو فبان بڼ كز ده بڼ، ده توارئ به هوزي نواندي موگنا تيسي به وه ياخو د چاوبه سته وه كار له وانه بكرئ، هه ر كاريكيان بڼ بسپيرئ پيټيان رابه رټيرئ. پاشان كه هاتنه وه هوش خوځيان هه رچيه كيان بڼ گوتراوه و پيشان دراوه له بيريان ده چيسته وه. ئيمه نه وده مان بؤ ده ركه وتوه كه حقه كاني ئيمه له لايه ن شيخه كانيانه وه له هه موو كوټوونه وه به كياندا ده رمانتيكيان ده رخوا رد ده رديت بيجگه له وه وهك چاومان بڼ ده كه وي زور له حقه كان چاويان هه موو دم نه بله ق و كزه!... زوريشيان كز و بڼ هيز و سستن. له

دهنگی بهرز داده چله کین. ئەمانه هه موویان نیشانهی خواردنی بیهوشدار و یاخود دهرمانانی بیهوش کردن.

حه قه کانی چه مچه مال له نزیکه (۳۵) گوندا دانیشتون. ئەمانه بهزندان کردن و لیدان چاره ناکرین. ته نیا شتیک که بیان خاتوه سه ری راست ئەوه به که شیخ و سه رکده کانیان لی دوور بخرتنه وه. ئینجا خویندن گایانیان بۆ بکریتسه وه، تینیاندا بخوینن و فیری کار و پیشه سازی بن، کارگه یشیان بۆ بکریتسه وه تا به ره نجی شانی خوین نانی خوینانی تیدا پیدا بکن و بیروباوه ری زانست و هونه ر و پیشه سازی بچیتسه میشکیانه وه، بۆ ئەمه ی ئەو میشکانه یان له بیروباوه ری پروبووچ پاک بکاته وه و، کرده وه یشیان به و پیتیه پی بگۆری و به ره و پیشکه وتنیان ببات. جا خۆزگه ئەم ناواته مان دهاته دی.

جوئ بوونه وه

براهل! خه لکه باشه که ی چه مچه مائی خو شه ویست! خودا وه های ویست که لیتان بپچریم و جیایمه وه. له م ژینه پر گه شایش و خو شییبه، که له ناو ئیوه دا رام ده بوارد بی به ش بمتمه وه. له ناو ئیوه دا میوانتیکی برا بووم. به لکو له ئیوه زۆرتر خۆم به خاوه ن مال ده زانی. ئیوه یش خانه خویتیبه کی بی هاو تام بوون. تا ماوم خو شه ویستی و نه ژادی و یارمه تیتانم له بیر ناچیتسه وه، ئەم چهن مانگه یش که له ناواتاندا بووم، داخه که م، خه ویکی خو ش بوو، نه یانه یشت ته و او بی، خه به ربان کرده وه. هه تا سه ره ئەم چهن مانگه، له ئاسمانی ژیندا، وه ک رۆژ ده ره وشیتسه وه. له هه موو دلمه وه ویستم به رامبه ره به م خو شه ویستی و یارمه تیبه تان به که لکتان بیتم و پیتستان بخه م و سه رتان نه گه یشتم. خودا رۆژگار به کویره وه ریبه وه بکوژی که ناوه ها مانه وه ی منی له ناو ئیوه دا جوانه مهرگ کرد!...

من له م کاته دا که فرمیتسکی جوئی بوونه وه له به رده متاندا هه لده ریژم، به خودای پاک و بی هاواتان ده سپیرم، که به گه وه ری خو ی پاریزگارتان بکات و له ده ست مۆته که و رمۆزنی رۆژگار رزگارتان بکات. هه ره وه یارمه تی منیش بدات که جارتیکی تر بیتمه وه ناوتان و به سالان له گه لتاندا رابوویم. به لام له ژیانیکی له ئیستا ناسووده تر و گوزه رانیکی خو شتردا بتانبینمه وه. له کانی دلوه سوپاسی نه ژادی و جوامیری و پیاده تی هه موو لایه کتان ده که م. تکاداریشم له خودا که هه موو ده به کامه رانی و سه رفرازیان بگه یتنی. هه ره وه ها تکادارم که له پاش من و له بریتی من یارمه تی (کاک نه جات عومه ر) و کاک (قادر محمه مه د) و کاک (مه حمود) و کاک (عه ونی) و کاک (عه لی) بدن، بام هه ره وه کو تا ئیستا بۆ سه ره رزی و پیشکه وتنی ئیوه هه ولی مه رده یان داوه، له مه و دوایش هه ره وه هونه رمه ندی خوین بنوین. ئیتر به خوداتان ده سپیرم براکان.

براتان: شاکر

«شاکر فه تاح»

جینوشینی چه مچه مال

هه له بجه

له پاییزی سالی ۱۹۴۶دا گه یشتمه هه له بجه.^(۱) ناژاوه ی ناوه ند به گزاده کانی جاف و ده سته و دایه ره ی (شیخ مه حمودی مه زن)، که له سه ره زه یوزار و ده سه لات بوو، له ئارادابوو. هه ردوولا دۆستم بوون. هه زم نه ده کرد لایه نی هه یچ لایه کیان بگرم. هه زیشم نه ده کرد که لکی گشتی بۆ که لکی ئەوان ژیر بخه م. (نه وۆلی) یه کان که تیره به ک بوون له (جاف)، به ره نگاری به گزاده کانی جافیان ده کرد. بووبوونه هاو په یانی شیخه کانی سلیمانی. شه ره شوپ له سه ره زه یوزار و ده سه لات و که لکی تایه تی بوو، نه ک له سه ره که لکی گشتی. ناژاوه له ناویاندا په یدابوو. زۆرداری ده سته ی پین کرد. بوو به مقومقۆ و دادکردن. زۆری نه مابوو ببیتسه شه ریکی خوینن. داوام له فه رمانه وایی کرد، ریم بدات گه ره کانی هه ردوولا سزا بده م، بۆ ئەمه ی هه للا هه لنه گیرس، ریتی نه دا. ناچار بووم له سه ره که بچکۆله کانی هه ردوولا بگرم و سزا بده م. به ره نکه چه کداره کانی هه ردوولا م بلاوه پین کرد و، ئاسایش گه راپه وه سه ره دۆخی جارن. ئەم کاره ساته دهنگی دایه وه. گه ل زۆری پین خو ش بوو. به لام به گزاده کانی جاف پیتی تووره بوون. هه ره وه ده سته ی شیخه کانی سلیمانیش ئەمه یان زۆر پین ناخو ش بوو. چونکه ئەم کرده وه یه، به ره ره چی ده سه لاتی هه ردوولا یانی ده دایه وه، که لکی بۆ نه ته وه تیدا بوو، که لکی بۆ ئەوان تیدا نه بوو!.

به گزاده کانی جاف، تیکرا هه موویان له به غدا، کۆبوونه وه و چون بۆ لای کاربه ده سته ی کاروباری ناخۆ، دادیان له ده ست من کرد!... هه ره چهنده ئەو تاوانانه ی ئەوان دابوو یانه پالم، به درۆ ده رجوون، به لام ئەو پشکنیر (مفتش) هی نارده یوان بۆ پرس و لیکۆلینه وه به رتیلیکی وای لئ وه رگرتیون، که ناچارم بکات به ره نگاری ئەو یش بکه م. دوابی له سه ره پیشنیاری ئەو پیشکینه ره، سی مانگی پین نه چوو، گواستمیانه وه بۆ شاری سلیمانی. منیش له پیش جوئ بوونه وه مدا، سوپاسیکم نارد بۆ به گزاده کانی جاف، به بۆنه ی گوێزانه وه که مه وه، له جتیبه کی زۆر خراپه وه بۆ جتیبه کی زۆر باش!.

دیاره ئەمه ته وس بوو. هه ندیک که س پیکه نین! ئەمه بوو به سه رچاوه ی وتاریکی خو شه ویست بۆ من، له شتیوه ی په خشانیکی هونه ریدا، ناوم نا: «بژیت ئەی دوژمن»، له سالی ۱۹۴۷دا له گوشتاری (گه لاویژ) دا بلاو کرایه وه. پاش چهن سالتیک کرا به عه ره بی و له گه لیتک رۆژنامه دا بلاو کرایه وه!.

ئەم کاره ساته، دلی نیشتمانپه روه ران و هه ژارانی له به گزاده کانی جاف زۆر وروژاند. به لام منی زۆر خو شه ویست کرد لایان. کاتی جوئ بوونه وه، به ریژیکی زۆره وه ره وانه یان کردم.

زۆرداری هه ندیک له و به گزادانه له مسکینه کانیان، که م تره خه میی هه ندیکیشیان له لپرسینه وه ی ده رد و ناژاری کرمانجه کانیان و، یارمه تی نه دانیان، هه ره وه ها ناوکی ناو به گزاده کان خو شیان، بووبوو به هۆی ده سه لات په یداکردنی شیخه کانی سلیمانی له ناو جافه کاندا.

(۱) له م کاره ئیداریه ی مامۆستادا بۆ جاری چواره مه ده چیتسه وه ئەو ده قه ره؛ دوو جار بۆ خورمال و دوو جار بۆ هه له بجه.

لهو شهش مانگه دا که له وئ بووم، توانیم ناسایش بپارێزم، خوشبهختانه هیچ که تنیک یاخود کاره ساتیکی خوتناوی، له ناو ههردو لادا، رووی نه دا. بهلام داخه کهم، چهند مانگیک له پاش جوئ بوونه و له (ههله بجه) چهند که تن و کاره ساتیکی ننگ و ناشیرین و خوتناوی له ناویاندا رووی دا: گهلیک پیاو کوژران، گهلیک خهрман و پاوان سووتینان، گهلیک مال و دووکان دزران. ههردو لا تووشی زیانیکی زۆری سهر و سامان بوون. ئەوساکه (بهگزارهکان) بۆیان ده رکوت: که ئەو قایمقامه ی هینایانه جیبی من و، خۆیان بۆ خۆیان دورستیان کرد، بهزهبری بهرتیل، ههردو لایانی فرۆشت به پاره، بئ ئەمه ی تووتیک خۆی ماندوو بکات به پاراستنی گیان و سامانی هیچ لایه کیانه وه! وهک زانیم، هه موویان په شیمان بوو بوونه وه له خراپه یه ی له گه ل منددا کردبوویان! پتییان لی نابوو که منیان باش نه ناسیبوو، ئیستاکه بۆیان ده رکوت که من بئ لایه ن بووم، بۆ ئەوانیش و بۆ شتیه کانی! له بهر ئەوه ی کۆنه دۆستم بوون، زۆریان له سلیمانی هاتنه لام و دلنه واییان کرد! ههروه ها هه ندیک له کوره شتیه کانی (بیاره) یش زۆرداریان له ناواییه ک کرد، به مه بهستی داگیرکردنی زهویوزاری فه رمانپه وایی که له بن ده ستیاندا بوو. به هانه هانه ی ئەوان ناواییه که تالان کرا و، دوو که سیشی لی کوژرا، له لایه ن کورده کانی ئیرانه وه که هیرشیان هینابوو ه سهر ئەو گونده. (دادگا) و (بالبازانخانه) هه له بجه هه یچیان بۆ ئەو مسکینه کتۆلانه نه کرد، ناچار بووم به ده سه لاته که ی خۆم جه زه به یان بئ بگه یینم. تا تۆله ی ئەو هه ژارانه یان لی بکه مه وه. باش بوو تالانییه کانیان بۆ گه یه وه و، خوتیه کانی شیمان بۆ سیندرا و، ده سه لاتی شتیه کانی شیمان له سهر لا برا. ئەم کاره ساته ییش دهنگی دایه وه. شتیه کانی لای (گه ل) به دناو بوون. بهلام منیان زۆرتر چوو به دلدا. شتیه کانی شیمان چونه دادکردن له ده ست من بۆ (به غدا)، بۆ لای جیگا به رزه کانی! منیش ده نگم نه کرد تا ماندوو بوون. که هاتنه وه موژده م دانئ که بریاره کانی من له لایه ن کاربه دهستی ناوخو^(۱)، خۆیه وه، په سندرکراو! ئەوانیش هه یچیان بۆ نه ماوه توه وه نه به یی که سهر بۆ «دادپه روه ری» بجه میننه وه! باش بوو، ژیر بوون، زوو هاتنه وه سهر ری. منیش تا پتیم کرا ریزم لی گرتن! (پتینجوبین) به هۆی بوومه له رزه وه ته وای و ویران و شپه رزه بوو بو^(۲) خوشبهختانه له گه ل ئەو لیژنه یه دا که دامه زرابوو، به گورجی چاره ی گه یروگرفته کانییم کرد. له مه دا فه رمانپه وایی زوو که وه ته فریایان. یارمه تییه کی باشی دان. گوندیه کانیان دامه زرانده وه. یامه رتی هه ژاره کانیانمان دا. گه لیک ساختمانی پتووستمان بۆ دروست کردن، بۆ نوستن و بازار و فه رمان بینن. له سایه ی خودا وه (پتینجوبین) له ده ست په و و شپه رزه یی و زیانیکی گه و ره رگا رکا. ههروه ها گه یروگرفته شه کر و چاپی و کووتال فرۆشتن که به هۆی هه ندیک بازرگانی خراپه وه په یدا بوو بوو، چاره کرا. ئەو بازرگانه خراپانه م لا برد، هی باشم خسته

(۱) واته: الإدارة الداخلية العامة - وزارة الداخلية.

(۲) پتینجوبین ناحیه یه ک بوو سهر به قه زای هه له بجه، له ۸ ی ئابی ۱۹۴۶ بوومه له رزه به کی به هتیزی وایی دا که زیانیکی زۆری گیانی و مالی له و شاره دا، میری یارمه تییه کی چاکی خه لکه که ی دا، ئەمیر عه بدولئیلا ی وه سی گورج سهر دانی شاره ویرانه که ی کرد، له کوردستان و عه رقه وه په یتا په یتا کۆمه کیان بۆ ده نارده... ئیتر ئەمانه بوونه هۆی بارسوکی سهر شانی خه لکه داما وه کی.

جینگایان. ههروه ها ده سگای (تموین - ده سنده) یشم ته نگه تاو کرد، بۆ ئەمه ی به پاکی و دروستی و گورجیه وه کاروباری نه ته وه به رتیه بیات. له م کاته دا فه رمانپه وایی (کۆمه له) ی کوردستانی ئیران له ناو برابوو^(۱). ئینگلیزه کانی گیز و هوورپان ده هات به ناو ناوچه ی (هه له بجه) و سنووردا شه ویکیان په کیکی له به گزاره کانی دوو ئینگلیز له وانه و هه ندیک له به گزاره کانی و منیشی بانگ کردبوو بۆ مالی خۆیان، بۆ ناخواردن. له ویدا به ئینگلیزه کانی گوت: «ئه گه ر ئیوه ده تانه وئ (یاسای به شداریی - الشیوعیه) له ئیرانه وه نه ییته ناو ناوچه ی هه له بجه وه، ئەوا هه رچی زه ویه کی میری هه یه له م ناوچه یه دا دابه شیان بکه ن به سهر جووتیاره هه ژاره کانیان. ههروه ها یارمه تی شیمان بده ن به پاره و به ماکینه و به تۆ و، به شتی تر. ئەم به گزارانه هه موو ده له مه ندن. گوندیان زۆره. پتووستییان به زه و یوزاری میری نییه. بهلام کرمانجه کانیان هه ژارن، هه یچیان نییه. ئەوانه پتووستییان به زه و یوزار و یارمه تی و دادپه روه ری هه یه».

به گزاره کانی ئەم قسانه یان پتخۆش نه بوو. بهلام ئینگلیزه کانی قسه کانیان لای خۆیان نووسی. پاشان ئەو قسانه ی خۆم به نووسراویش نارد بۆ پارێزگاری سلیمانی و، داوای پشتگیری شیم لی کرد لای کاربه ده ستانی میری... بهلام ئەوساکه ئەو قسانه زۆر به خراپی ده درانه قه له م! هه ر که سی بیکردایه، ده یان کرد به ئەندامی ده سته ی به شداری (کۆمۆنیستی)!... له گه ل ئەمه ی شیدا کاره سات ده ریخت که قسه که ی من له جیبی خۆیدا بوو، چونکه پتینج سالی پت نه چوو، فه رمانپه وایی خۆی ده سته ی کرد به به شینه وه ی ئەو زهویوزارانه به سهر کرمانجه هه ژاره کانی و ئەوانه دا که له دانگی ئەواندا بوون!

داخه که م له هه له بجه دا زۆر نه مامه وه تا بتوانم به دلئ خۆم ره نجی تیدا بده م، زۆر پتینجیازم پتیشکه ش کرد بۆ جوئ کردنه وه ی (پتینجوبین) له هه له بجه و دامه زرانندی (لادیی هه له بجه) له گوندی (عه به یه لی) دا و، گواسته وه ی بکه ی (لادیی وارماوا) بۆ گوندیکی نزیکتر و باشتر. بهلام ئەوانه له پاش جوئ بوونه وه ی من به چه ند سالیکی جبه جی کران.

(۱) مه به سته ی رووخانی کۆماری کوردستانه له مه هاباد که له ۱۹۴۶/۱/۲۲ تالاکه ی هه لکرا و بانگه شه ی بۆ کرا، له ۱۹۴۶/۱۲/۱۵ د هتیه کانی ئیران به پالیستی و ره زامه ندی هتیه نیه وه له تیه به کانی ئەو رۆژه هه ره سیان به و کۆماره کوردیه هینا و رتیه رانی شیمان له سیداره دان. ته نیا هتیه یی که که وه ته به ره به رکه کانی و مقاوه م کردنی له شکرئیرانی و ئەو عه شایرانه ی بیوونه پیاوی حکومه ت، بارزانییه کانی بوون، که له دوا ی شه ر و پتیکادانیکی زۆر له گه ل جاش و جه یشی ئیراندا بۆ به رگریکردن له و کۆماره ی به گورگانخواردو و درا، به ناویانگترین ئەو شه رانه ش: شه ری کوجار ۱۳/۳/۱۹۴۷، به ری شت و نه غده ۱۸/۳/۱۹۴۷، قارنه له ناوچه ی خانه ۲۴/۳/۱۹۴۷، هه له ج ناوچه ی مه رگه وه ی، به ری زه ر له ۳/۴/۱۹۴۷ که بارزانیی نه مر تیا یدا بریندار بوو، له ۱۹/۴/۱۹۴۷ د هتیه بارزانییه کانی دینه وه خاکی عه راق، له ۲۵/۵/۱۹۴۷ ده گه نه گوندی (با ی) له کوردستانی تورکیا، دیسان له ۲۷/۵/۱۹۴۷ دینه وه گوندی (جیرمی) له کوردستانی ئیران، له ۹-۱۱/۶/۱۹۴۷ شه ری گه و ره ی چیا ی سۆز و ده سته ی ماکو که تیا یدا له شکرئیران ۲۷۱ سه ربازی لی به دیل گه یرا له ۱۸/۶/۱۹۴۷ دوا که سی که له بارزانییه کانی له ناوی ئاراس په ریه وه نیتو خاکی سو قیه ت مسته فا بارزانیی نه مر بوو.

سلیمانی

له سالی ۱۹۴۷دا گوتیرامهوه (سلیمانی). ئەو کاتە سلیمانی نزیکە (۳۴۰۰) کەسیک دەبوو. پاشکەوتوو بوو له ئاوه‌دانیدا. پشکەوتوو بوو له هۆش و بیروباوەری نیشتمانیدا^(۱).

ههستم پێ کرد فه‌رمانه‌روایی باوه‌ری به‌من نییه. چونکه به‌دۆستی (گه‌ل)ی داده‌نام! نه‌یانده‌کردم

(۱) ئەو ساڵه‌ و دواتر، له ئاسمانی جوولانه‌وه‌ی سیاسی سه‌رگۆره‌پانی کورده‌واریدا، هه‌وره‌کان ورده‌ ورده‌ ده‌په‌ینه‌وه‌ و رووکاره‌کانی تیکۆشان که‌م که‌م باشتر به‌دیار ده‌که‌وتن و ئاسۆی ئاینده‌یان ده‌ستنیشان ده‌کرد، سالی نه‌بوو که‌ کۆماری کورده‌ستان له مه‌هاباد رووخابوو، دل‌سۆزان و تیکۆشه‌رانی ئەودوو له‌گه‌ڵ ئەوانه‌ی ئەمدیو که‌ به‌شداری دامه‌زراندنی ئەو کۆماره‌یان کرد، په‌رپه‌وازه‌ بیوون و زۆریش له‌ زیندانه‌کانی ئێران خزیترابوون، تام و چیژی ئەو یانزه‌ مانگه‌ سه‌ربه‌ستیه‌ خه‌باتگێرانی مه‌ست کردبوو، کسپه‌ی هه‌لاواسراوانی چوارچرا و چوار ئه‌فسه‌ره‌ قاره‌مانه‌کانی ۱۹ی حوزه‌یران هێنده‌ی دی خه‌لکی جۆش دا بۆ دیاریکردنی پێگای خه‌باتگێری رژگاری نه‌ته‌وه‌یی ریکویتیکنتر له‌ جارن؛ جا بۆیه‌ تیکۆشان بۆ سه‌ربه‌خۆیی و ئازادی له‌ دووبه‌رده‌ خۆی ده‌بینیه‌وه‌ - له‌ کورده‌ستانی عێراقدا؛ به‌ره‌ی بیرو کۆمۆنیستان و به‌ره‌ی بیرو نه‌ته‌وه‌یی.

نازار و مه‌ینه‌تیه‌کانی ئەو کاتە و ئاواره‌بوونی بارزانیان له‌ سو‌قیه‌تدا، وای له‌ زۆر له‌ کادیرانی به‌ره‌ی یه‌که‌م کرد که‌ پالده‌نه‌ ناو دووه‌مه‌وه‌ که‌ له‌ پیکه‌یتانی پارتی ده‌موکراتی کورده‌ستاندا خۆی بینییه‌وه‌ - ۱۶ی ئابی ۱۹۴۶، هه‌تا حزبیکی تارا‌ده‌یه‌ فراوانی وه‌ک -هیسوا-ش له‌و کۆمه‌له‌یه‌دا توایه‌وه‌... رۆشنییران و شاعیرانی له‌ جارن زیاتر له‌ رووداوه‌کاندا ده‌توانه‌وه‌؛ بروانه‌ پیره‌مێردی نه‌مر له‌ ۱۹۴۷دا چی ده‌لێ:

عشره‌ت هاواره‌،

که‌وتوو مه‌ ئاراس ئاو بێ بواره
رێم نییه‌ منیش شوێن ئەوان بکه‌وم
پییرم، هه‌نگاوێک بنیتم ئەکه‌وم
لێره‌ش وا که‌وتوو به‌ده‌م ده‌رده‌وه
له‌ ئێشێ دووری و ئاهی سه‌رده‌وه
دوکتۆر ده‌وای تووم ناوێ، لێم گه‌رێ
به‌لکو به‌ناهم ده‌وران وه‌رگه‌رێ
یا وا وه‌رگه‌رێ... ئێلم سه‌رکه‌وێ
یا زرمه‌ی توپی زه‌رپه‌ی به‌رکه‌وێ
ئه‌وساکه‌ دو‌عای من وا گیرایی
له‌ خانه‌ی خاکا، ئاواتم نابێ
ئینجا ته‌لقینم به‌ده‌ن به‌کوودی
بلیتین ئاواتت هاته‌ جێ، مردي

سا بۆیه‌ سلیمانی له‌ بیروباوەری نیشتمانیدا پشکەوتوو بوو... وه‌ک مامۆستا ده‌لێ.

به‌جینۆشینی موته‌سه‌رپه‌ی یه‌ک جار نه‌بێ ئه‌ویش له‌ ماوه‌ی دوو ساڵدا! زۆرتر کارگێری بالبازه‌کان (مدیر الشرطه‌)، یان ئەوانه‌ی له‌ ره‌وشت و خووی ئەواندا بوون، ده‌کران به‌موته‌سه‌رپه‌ی سلیمانی یاخود به‌جینۆشینی موته‌سه‌رپه‌ی سلیمانی. هه‌رچه‌ند له‌ دلدا ئەم زۆردارییه‌م لا ناخۆش بوو، به‌لام رۆژگار ده‌ریخست که‌ ئەو بروا پێ نه‌کردنه‌یان، بۆ من زۆر به‌که‌لک بوو! چونکه‌ ده‌بوو: یان تێک بچم له‌گه‌ڵ فه‌رمانه‌رواییدا، یاخود تێک بچم له‌گه‌ڵ (نه‌ته‌وه‌)دا. ئەو کرده‌وه‌ نه‌نگانه‌ی ئەو موته‌سه‌رپه‌یانه‌ ده‌یانکرد ده‌ریاره‌ی (نه‌ته‌وه‌) به‌من نه‌ده‌کرا! بێجگه‌ له‌وه‌، ئەم باره‌، بوو به‌هۆی ئەوه‌ی خۆشه‌ویستی ناوه‌ند من و (نه‌ته‌وه‌) به‌هێزتر بێت! له‌ هه‌لبژاردنی (کۆری نه‌ته‌وه‌ - مجلس الأمة)دا که‌ له‌ سالی ۱۹۴۸دا کرا، ئەوه‌نده‌ی پێم کرا، سه‌ربه‌ستی نه‌ته‌وه‌م پاراست. هه‌رچه‌نده‌ (پارت) و (رژگاری)^(۱) زۆر به‌ره‌ره‌کانی یه‌کتریان ده‌کرد له‌ هه‌لبژاردنه‌که‌دا، به‌لام ماوه‌م به‌هیچ لایه‌کیان نه‌دا، کار بکاته‌ سه‌ر سه‌ربه‌ستی هه‌لبژاردنه‌که‌. ماوه‌یشم نه‌دا شه‌ری خۆتین له‌ ناویاندا بقه‌ومێ. هه‌روه‌ها ماوه‌یشم نه‌دا به‌فه‌رمانبه‌ره‌کان بێ فه‌رکه‌کان ته‌ق و هورپ له‌ هیچ لایه‌کیان بکه‌ن. ئەوانه‌ی سه‌ر به‌هیچ ده‌سته‌یه‌کیش نه‌بوون، ئەوانه‌ی سه‌ر به‌فه‌رمانه‌رواییش بوون، هه‌میسان سه‌ربه‌ستییانم پاراستبوو له‌ هه‌لبژاردنه‌که‌دا... که‌ هه‌لبژاردنه‌کان پله‌ی یه‌که‌م و دووه‌میان ته‌واو بوو، هه‌موو کەس، ته‌نانه‌ت ده‌سته‌ (حزب)ه‌ نه‌تییه‌کانیش ده‌ستخۆشییان لێ کردم و گله‌ییان نه‌بوو... ته‌نیا چه‌ند که‌سیکی ده‌سه‌لاتدار نه‌بێ بۆله‌بۆلیان کرد و، تاوانباریان کردم لای فه‌رمانه‌روایی، که‌س گله‌یی نه‌بوو! له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشدا فه‌رمانه‌روایی، وای بۆ ده‌ست ده‌دا، که‌ سه‌ره‌نشتم بکات و هه‌لم ببات بۆ جێگایه‌کی وه‌کو «شێخان» که‌ دواکه‌وتووترین و ناخۆشترین ناوچه‌ بوو له‌ خاکی (بادینان)دا. هه‌رچه‌نده‌ کردم و کۆشام، (شیخ مه‌حمودی مه‌زن) له‌گه‌ڵ هه‌مه‌وه‌نده‌کاندا رێک نه‌که‌وته‌وه‌... پیاوخراپ هه‌بوون له‌ ده‌س پێوه‌ندان و له‌ فه‌رمانه‌رانی فه‌رمانه‌روایی، هه‌رچی من دامه‌زراند، ئەوان هه‌لبێاند هه‌وشانده‌وه‌! ئەو رێککه‌وته‌نه‌ که‌ زۆر به‌ئاسانی سه‌ری ده‌گرت، ته‌نیا به‌چاوپۆشینیکی (شیخی مه‌زن) و ده‌ست هه‌لگرتنیکی له‌ چه‌ند پارچه‌ زه‌وییه‌ک، بۆ هه‌مه‌وه‌نده‌کان جێبه‌جێ ده‌بوو، به‌دگۆیان وایان له‌ (شیخ مه‌حمود) کرد، هه‌مه‌وه‌نده‌کانی له‌ خۆی کرده‌ دوژمن!. داخه‌که‌م ئەو دوژمنایه‌تییه‌، ئەمه‌نده‌ توند بوو و، ئەمه‌نده‌ درێژه‌ی سه‌ند، له‌ پاش گوتیرانه‌وه‌ی من له‌ سلیمانی، بووه‌ هۆی روودانی گه‌لیتیک کاره‌ساتی پر له‌ خه‌م و نازار، که‌ تا ئێستا که‌یش له‌ بیرنه‌چۆته‌وه‌!

هه‌مه‌وه‌نده‌کان که‌وته‌نه‌ گله‌یی له‌ من!. له‌وه‌دا ماف به‌لای ئەوانه‌وه‌ بوو. چونکه‌ من به‌ناوی ئەوه‌وه‌ که‌ له‌ هۆزی ئەوان بووم، ناچارم کردن بچنه‌ لای (شیخ) و ئاشت بینه‌وه‌ له‌گه‌ڵی... شیخ ئاشت بووه‌وه‌ و، به‌لێنیشی دامێ که‌ زه‌وییه‌کانیان بداته‌وه‌... به‌لام به‌لێنی خۆی به‌جێ نه‌هێنا! چوار مانگ چاوه‌روانیم به‌هه‌مه‌وه‌نده‌کان کرد و له‌ژێره‌وه‌ تیکۆشام لای شیخ که‌ به‌لێنه‌که‌ی به‌جێ به‌یتێ. داخه‌که‌م شیخ به‌گوتی نه‌کردم. له‌ شه‌رمه‌زاریدا، نامه‌یه‌کم نووسی بۆ شیخ: که‌ له‌سه‌ر ئەوه‌، ئەوا پرپارم دا خۆم ته‌فروتونا بکه‌م له‌ سلیمانی... شیخ پیاویکی دلپاک بوو... به‌لام کزیووبوو به‌ده‌ست ده‌س و پێوه‌نده‌کانیه‌وه‌، که‌ به‌ئاسانی دلپان تێک ده‌دا... که‌ نامه‌که‌ی منی خۆتیندبووه‌وه‌، گوتیبوو راست ده‌کات، ده‌ستی کردبوو به‌گریان!

(۱) مه‌به‌ستی (حزبی ته‌حه‌روره‌) که‌ کۆمۆنیسته‌کان بوون.

زۆرى پىن نه چوو، چوموه به غدا. تىكۆشام بۆ گۆتزانوهوم بۆ جىييهكى دور، بهو مهرحهه بىتوانم دادپهروهه بى تىدا بكه م و، دهروغى تىدا برىندار نه بىن، بههۆى فروقىلبازى فه رمانه واييه وه! لهو كاته دا داواى بهرزىونه وه (ترفيغ) بىشم كرده بو... بهلام كاربه دهسته كاروبارى ناوخۆ (عمر نظمي)^(۱) م توندوتىز هاته پيش چاو! كاتىكم زانى گۆتزارومه ته وه بۆ ناوچهى (شىخان)، بهرزىونه وه كه بىشم داخراوه بۆ چند مانگىكى تر! هه رچه نده له سلىمانى دلّم گوشرابو بههۆى زۆردارى فه رمانه واييه وه كه نه يده هيشت داد (عدالت) و دروستى (نظام) و كهلكى گشتى له رىگاي خزانوه برۆن! كه نه يده هيشت فه رمانه بهر پىويستى سه رشانى خۆى به رامبه ر به (خودا) و به (نه ته وه) به بىئىته جى! كه پشنى زۆردارى ده گرت! كه خه مى سه ره زى و پيشكه وتنى (گه ل) ى نه بو! هه رچه نده فه رمانه وايى له سلىمانىدا به م رنكه ده جو لايه وه و، به م رنكه دلّم تازارى پى ده گه بىشت! بهلام بههۆى نووسىن و خۆتندنه وه وه، ئەو دلّم زۆر جار له تازار رىگارى ده بوو. ترووسكه مى هيوای ژبانىكى دواړۆزى خۆشيشى تىده كه وت! تازار و هاوارى نه ته وه و ئواتى دواړۆزىم له گه ل رىگاي چاره كرده نى زۆر له گىرو گرفته كانى، له چوار نووسراودا پيشان دا.

له سالى ۱۹۴۷دا (پرشنگ) و (شه به نكه به رۆژ)^(۲)، له سالى ۱۹۴۸دا (گه وره پىوان) و (هاورپى منال)^(۳) م له چاپ دا و بلاوم كرده وه. نىشتمانه به روه ران و خۆتنده وارانى كورد له هه موو لايه كه وه پىرۆزبا بىيان لى كردم هانىان دامه سه ر نووسىن. به لكو هه ندىكىيان يارمه تىيان دام له بلاو كرده وه ياندا... بۆ يادگار نامى چند كه سىكىانم هه لگرتوه. له مېژووناسان و نووسه رانى كورد: (امىن زكى، محمد علي عوني، رفيق حلمي)، له بوئىژ و وئزه وانانى كورد؛ (فايه ق بىكه س، شىخ محمه دى خال، عه لاهه دىن سجادى)، له فه رمانه به رانى گه وره زى زانبارى: (عه بدوله جىد حه سه ن)، (عه زىز محمه مده)، (سالح سه عىد)، (حوسىن ره شوانى) و (جه مىل ره شىد عه مادى) و گه لى دۆست و براى به رپىزى تره وه ئەو هاندان و تىژكرده نانه م دى، كه هه تا ده مېنم به دل سويسيان ده كه م.

هه روه ها لهو ماوه به دا كه له سلىمانى بووم، گه لىك و تارم نارد بۆ گۆشاره كورد بيه كان: (گه لاوئىژ) و (نزار). ئەمانه هه موو خۆشه و بىستىيه كيان خسته ناو دلّى من و كورده وارييه وه... منىش پىيانه وه دلشاد و به ختبار بووم. شاگردانى خۆتندنكاگان، يهك دوو جار داوايان لى كردم خۆم بكه م به نوئنه رى سلىمانى له كۆزى نه ته وه دا... خۆم له ده ست راپسكاندن! له سالى ۱۹۵۳ و ۱۹۵۴دا، له يهك دوو خۆپيشاندانى

- (۱) ئەمه هه ر ئەو عومهر نه زمىيه به كه له ۱۹۳۶دا له موسل بانگى مامۆستاي كرده بو و ئامۆزگارى كرده بو كه خۆى بكاته (مدىر ناحيه) و په يمانىشى دابوويه كه هارىكارى ده كا.
- (۲) پرشنگ: كۆمه لى ده رد و كىشه ى ناو كۆمه لى كورده وارى، چاپخانه ى معارف، به غدا ۱۹۴۷ شه به نكه به رۆژ: كۆمه له چىرۆكىكى كۆمه لايه تى رىبالىزمى، چاپخانه ى معارف، به غدا ۱۹۴۷.
- (۳) گه وره پىوان: به سه ره ات و باسى كۆمه لى له ناوداران و گه وره پىوانى ناو مېژووى كورد و هاورپى منال: كۆمه لى باسى مېژووى كورد، كۆمه لايه تى، خووره وشت... بۆ مندالان له گه ل وئيه ره نگا وره نگ، چاپخانه ى معارف، به غدا ۱۹۴۸.

گشتىدا، له به غدادا، شاگرده كورده كان داوايان كرده بو له فه رمانه وايى كه بىكات به كاربه ده ست (وه زى) يك له كاربه ده سه كان! خۆم ئاگام له مه نه بو^(۱). فه رمانه وايى له پاش ماوه به كه زۆر گله بى لى كردم و زۆرى نه مابو و تاوانبارم بىكات به به شدارى (كۆمه نىستى) به وه! به په له پروسكى رىگارم بوو. به لام كارى كرد له دواړۆزى فه رمانه به رىم... له مافى خۆم به شىبىراوان ده كردم! له سالى ۱۹۵۴دا، له خۆپيشاندانىكدا، دانىشتوانى سلىمانى داوايان كرد بىكرىم به (سه رۆكى شه روانى)... پىم گوترا بىكه م... نه مكردا!

ئەمانه هه موو نىشانه ى خۆشه و بىستى (گه لى كورد) بوون بۆ من، كه تا ده مېنم به تاسوقه وه باسبان ده كه م و، به سه ره به رزىيه وه له خانه ى دلّمدا به سويساىكى بى پايانه وه ده يانپارىزم.

شىخان

له ۱۹۴۸/۱۱/۱۲دا، به دلشكاوييه وه سلىمانىم به جى هيشت... له ۱۹۴۸/۱۱/۱۳دا گه بىشتمه (شىخان). رۆژه كه ى سارد و نسرم و كه وه رۆژبوو. كرده به ته پوتۆز و ره شه با. نمونه يه كه گه رد و لوولى رۆزگارى به رامبه رم پيشان ده دا. (شىخان) خۆى كه (عىن سفنى) يشى پىن ده لىن، پىنج سه د مالىك ده بوو... زۆره يان (به زىدى) و نىكه ى سه د مالىكيشيان (مه سىحى) و (ئىسلام) بوون. بهلام ناوچه كه هه مووى، نىكه ى (۲۵،۰۰۰) كه سىكى تىدا بوو. نىوه يان (به زىدى) و ئەوانى ترىشيان (ئىسلام) و (مه سىحى) بوون. له (شىخان - عىن سفنى) دا چه ند دوو كانىك و يهك دوو چاپخانه ى كرم تىدا دى. كلىسا يهك و مزگه وتىكى ناته واو و، چه ند قسنىك كه به زىديه كان نوئىزان تىدا ده كرد، تاكه خۆتندنكا يهك، نه خۆشخانه يهك كه بى پزىشك بوو، هه بوو^(۲). نه رىگاي قىرتا و كراوى هه بوو، نه رىگاي قىرتا و كراوىش به (مووسل) يه وه به سستبوو. بنكه يه كه زۆر دواكه وتوو له ئاوه دانىدا، هه ژار ده رده دار.

(۱) مامۆستا كه رىم زه ند، بىن ئەوه ى من لىتى بىرسم، له باسى شاكه فه تاحدا بۆم (پىنج شه مه ۶/۶/۲۰۰۲) وتى: هىند له لاي قوتابى و خه لكى په سه ند بوو له خۆپيشاندانىكى به غدا، كورده كان ئەو داوايه يان به رز كرده بو: شاكه فه تاح بىرى به وه زىر.

(۲) هه ر بۆ ئەوه ى قه باره يه كه ئەو قه زايه (له و رۆژگا ره دا) بزانىن، گولبىرتىك له كتىبه كه ى (عه بدولپه زاق ئەلحه سه نى) ده ربا ره ى ئەو قه زايه ده خه ينه روو: «سه رۆكى ئىزىديه كان له موسلدا نازناوئىكى تايه تى هه به؛ ئەو بىش (مىرى شىخان) ه. وه له گوندى باعه دره داده نىش، له نىزىك ئەم گونده ش زىاره تگاي شىخ عوده ى بن موسافىرى لىيه و سالانه دىن بۆ زىاره تى.

ژماره ى گونده كانى ئەم قه زايه ۳۰۰ گونده، مه ركه زى قه زاكه (عىن سفنى) به كه پىنج مىل له باعه دره وه دووره، سن ناحيه شى هه به: عىن سفنى، القوش به پال شاخى قوشه وه، به عشىقه به پال شاخى به عشىقه وه نىزىك به شاخى مه قلوب؛ له گونده به ناوبانگه كانى ئەم ناحيه به گوندى به حزانبىه كه شوتى سه رۆكه كانى ئىزىديه كانه». (عبدالرزاق الحسنى، موجز تأريخ البلدان العراقية، مطبعة النجاح، بغداد، ۱۹۳۰، ص ۱۴۰ - ۱۴۱).

نه خوینده وار بوو. هیزى نه له کتریکیشی تیدا نه بوو. پرژوى ناوکه یشى نارپک و ناپوخته بوو. له هموو ناوچه که دا، سى خویندنگای تریش هه بوون. خه ریک بوون دوانبان دابخه، له بهر که می شاگرد، به هوی سهر پهرشتی نه کردنی جینوشین و کارگپری زانیاری و که مته رخه می (ئاغای شهرفان) و (میری شیخان) وه. به لام له گوندی (ئه لکوش - القوش) دا، که گاوور بوون، دوو خویندنگای زورپاش و گه وره و پیشکه وتوو هه بوون، بیتجه له خویندنگای کلیسا. ته نانهت پزیشکی ناوچه که یش له (ئه لکوش) دا داده نیش، نه که له شیخاندا، که له پاشه جاردا من هینامه بنکه می ناوچه که. نه ویش له پاش نامه کاری و تیکوشانیکی دوور و درتزا!... «ئه لکوش» گوندیکی گه وری پیشکه وتوو بوو. بارستایی دهرامهت و خوینده واری و تندرستی یان له هی ئیسلامه کان و یه زیدیه کانیش گه لیک بلندتر بوو. نزیکه می (۶۰۰) شهس سه د خیزانیکی تیدابوو. به کشتوکال و ده سترکد و بازرگانیه وه ده زیان.

له ناوچه که دا دوو جزه کلیسا هه بوون: هی (کاتولیک) و هی (ئورتودوکس). هه ره به که له سهر رپیه که ده ریشتن. هی کاتولیکه کان پیشکه وتوو تر بوو. هه ره ها له ناوچه که دا هه ندی (ئاسوری) یش هه بوون. گه لیک دپهاتی (شیخان) بوو بونه هی (مووسلیبه کان). (عه بدوللا ئاغای شهرفانی) سه روکی هوی شهرفان هه موو دم له گیره و کیشه و به ره ره کانیدا بوو له گه ل نهو (مووسلی) یانه دا!... جه زره به ی به هه ندیکان گه یان دیوو. هه ره ها یه زیدیه کانیش له سهر خاکی باوو پیران، گرفتاری ها توچوی دادگاه و فه رمانه وایی بوو بوون، له به رنکاری کردنی (مووسلی) یه کاندا. له بهر نهو هه ناحهزی و دوژمنایه تبیه کی نه یشتم هه ست پچ ده کرد له ناوه ند نهو کوردانه و (مووسلی) یه کاندا. کورده کان ده یانگوت: «مووسلیبه کان هم هه موو زهوی یانیاکان به فروفتیل له ده ست کردونه وه!». (زیدیکی) یه کان که زوریه یان کزچه ر بوون، بوو بوون به دوو به شه وه: به شیکان له گه ل (شهرفان)، به شه که می تریشیان له گه ل (یه زیدی) یه کاندا بوون. به لام هه موو لایه کیان دادیان بوو له ده ست فه رمانه رانی خراب، له کونه وه تا نه وسا. یه زیدیه کان به ئاشکرا ده یانگوت: «ئیمه هه ز له فه رمانه وایی کورد ده که ین. چونکه هه ر نه وان که به زه ییسان پیاماندا بیته وه و ریزمان لی بگرن». له راستیدا هه ر سچ ده ده که: (هه ژاری، نه خوینده واری، نه خویشی) له گه ل هوی نهو ده رانه دا که (زورداری) بوو به ئاشکرا له شیخاندا هه ست پچ ده کرا. نزیکه می سال و نیویک پتر له ناویاندا مامه وه. هه موو ده رد و تازار و ئاوانیانم له پاریزگاری (مووسل)، به لکو له هه موو فه رمانه وایی ئاشکرا کرد. ته نانهت به هوی رۆژنامه کانی (مووسل) و (به غدا) یشه وه نهو شتانه م ده رخت. له نه نجامدا نهو خویندنگایه می به خویرایی له گوندی (مریبا) دا داخرا بوو به فه رمانه واییم کرده وه. خه ریک بوون خویندنگایه می (باعه دره) یش دابخه، که له بنکه می (میری شیخان) یاخود (میری یه زیدیه کان) دا بوو. باش بوو فریاکه وتم. نه مه یشتم نه ویش دابخه. هه ره ها به لینی کردنه وه دوو خویندنگای تریشم بو یه زیدیه کان و هرگرت. نهو خویندنگایانه یش که هه بوون، یاخود داخرا بوون و کرانه وه، بیتاکم بو شاگرده هه ژاره کانبان کو کرده وه. «خویندنی به زور - التعليم الاجباری» م له گوندی (باعه دره) و (مریبا) دا دامه زراند. له مانه هه م (عه بدوللا ئاغای) سه روکی هوی (شهرفان)، هه م (ته حسین به گی عه لی به گ) میری شیخان یارمه تبیه کی باشیان دام و، به دلش سوپاس و ریزی خوم پیشکه ش کرد.

به هوی یارمه تبی دانیشستوانی ناوچه که وه، (سهیرانگاه - منتزه) یکم له سهر «سه روچاوه» له بنکه می شیخاندا دامه زراند. نه ستیرکیکی رازاوه به (گول) و چه ند (وینه) یه کی به زماوی ره نگا وره نگ و ده سترکد، له گه ل گوره پانیک بو دانیشتن، له ئاهه نگیکی گه وره دا، له سالی ۱۹۴۹ دا، پیشکه ش به (گه ل) م کرد. له ویدا وتار خویندرا یه وه، هه لپه رکی کرا، چای و جگه ره و میوه و خواره ده منی پیشکه ش کرا. سوپاسیکی یه زیدیه کان و نه وانی تر که یارمه تبیان دابوو کرا. ئیتر له وه پاش، جاروبار، ئاهه نگی تاییه تی و گشتیمان له وه سهیرانگاه یه دا ده کرد.

به جوړیکی توندوتیژ به رنکاری دزی و زورداری ناو هه زه کانم کرد. خو شه ختانه ئاسایش و، باوه رکردن به دادی فه رمانه وایی، به ته و او ته می، جیگیر بوو. هه ره ها چه ند فه رمانه ریکی دز و به رتیلخویشم ته فروتونا کرد. پزیشکی کشم بو شیخان سه ند.

داخه که م له بهر ده سترکی فه رمانه وایی، به هوی شه ری فه لئه ستینه وه، ماوه نه ده درا، هه موو پیشنه زه کانم جبهه جی بکری له شیخاندا، وه ک: پرژوی نه له کتریک و، ئاو و، قیرتاو کردنی رپگای (شیخان - مووسل) و، قیرتاو کردنی شه قامه کانی ناو شیخان خوی. وه ک سه رنجم دا پاش جوئ بوونه وه م به شه ش سال ده ستیان پچ کرابوو! به لام یانه یه کم بو فه رمانه ران کرده وه. بو م پرکردن له نووسراوی نایاب نایاب و باه ته گی مه و یاری و پیکه نین و رادیویه ک. به م یانه یه، ده رگایه کی خویشی و کامه رانی له فه رمانه ران کرایه وه. له شیخاندا دوو به ره می ویزه ییم دانا: یه کیکی نووسراوی (ماموستا) یه کیکی شه گه لاله می نووسراوی (یه زیدیه کان و ئایینی یه زیدی). له سالی ۱۹۶۹ دا نووسراوی (یه زیدیه کان و ئایینی یه زیدی) ته واکرا و له چاپ درا^(۱) هه رچه ند له شیخاندا هه ندی نه رک و تازاری تاییه تیم ها ته ری به هوی مردنی باوکی ژنه کم و، خالمه وه و، به هوی سووتانی خانوه که مان و، نه خویشی خیزانه که مه وه، هه ره ها به هوی دووری شیخان له رابواردنیکی شارستانییه وه... به لام وه ها هوگری دانیشستوانی ناوچه که و فه رمانه رانی ناوچه که بوو بووم، وه ک خیزانیک له گه لیاکانا گوزه رانم ده کرد. پر به دلش هه ستم به کامه رانی و خو شه ویستی ده کرد!

کاتی گویزنامه وه، (میان خاتون)، میرزنی یه زیدیه کان بو نووسیم که ئاماده به بو م تبیکوشی تا به غدا، بو نه وهی له شیخاندا مه یلته وه... دانیشستوانی ناوچه که و فه رمانه ران زور پیتیان ناخوش بوو که لیتیان جیا بیمه وه. چ نه وان، چ فه رمانه ران به و په ری ریزه وه، پاش ئاهه نگ و وتاریکی زور، تا سنووری ناوچه که ره وانه یان کردم، تا ده میکی دوور و درتیش نامه کاری له ناوه ند من و گه لیکیاکانا مابوو. به لام نهو خو شه ویستییه می له دلماندا جیگیر بوو بوو، ئیستایش ماوه نه براوه ته وه.

(۱) نه م کتیبه می ماموستا له گه ل هه ندی که موکو رتیشدا به سه رچاوه یه کی گزنگ و باوه رپیکراو داده نری له باره می ئیزیدی و باوه رکه یانه وه، لیکولینه وه یه کی مه یدان ی ورده. (یه زیدیه کان و ئایینی یه زیدی، چاپخانه می کامه ران. سلیمانی ۱۹۶۹).

ئاكرى

له ۱۹۵۰/۶/۱۱ دا گه‌بشتمه (ئاكرى). ئو كزهبا فېتنكه‌ى له شاخه به‌رزه‌كانى (ئاكرى) وه ده‌هات، له‌گه‌ل چاونه‌ندازه جوانه‌كانى شاخ و باخه‌كانى و، رېكويپىكى شاره‌كه و، دلته‌رى دانېشتووه‌كانى، ماندوويتى رېگايان له‌بېر برده‌موه. زۆر دلخۆش بووم به‌شارستانىتى ئاكرى. ئو ئىسواريه به‌ملكه‌چييه‌كه‌وه كړنووشى سوپاس و نه‌وازم كېشا بۆ خدا كه بۆ ئو، شويته‌ خۆشه‌ى گوتزآمه‌وه. ئاكرى (۱۱۰۰) مالېك و (۵۰۰۰) كه‌سېكى تېدا‌بوو. ژماره‌ سه‌رى هم‌مو ناوچه‌كه‌يش (۳۵,۰۰۰) كه‌سېك ده‌بوو. بازاړ و دووكانىكى باشيى تېدا دامه‌زرا‌بوو. به‌هۆى ئو (۵۰۰) سه‌ربازوه كه له‌وى جېگېر بووبون، هه‌روه‌ها به‌هۆى هاتوچۆى زىبارى و بارزانىيه‌كانه‌وه بۆ ئو بازاړه‌كه‌ى له‌ گه‌ردا‌بوو. بارستاى ژيانى دانېشتووه‌كانى له‌ هى هم‌مو باژېره‌كانى ترى بادىنانم باشته‌ هاته‌ پېش چاو. دانېشتووه‌كانى هه‌ر چه‌نده‌ ناكوڅى و به‌ربه‌رگانىيان له‌ناودا هه‌بوو، به‌هۆى هۆزايه‌تى (بارزانى) و (سورچى) و (زىبارى) و (هه‌ركى) يه‌وه، به‌لام په‌وشت و خوويه‌كى شارستانىم تېدا ده‌دين. پىساوى به‌جنگ و زنگ و وريام زۆر تېدا ده‌دى. هم‌مو تىنووى پېشكه‌وتن بوون. داواى به‌هېزكردنى پرۆژى ئاو و، ئه‌له‌كتريك و، كرده‌وه‌ى خويندنكا و، پاك و خاويى شه‌قامه‌كان و كرده‌وه‌ى رېگايان ده‌كرد بۆ ئاكرى و بۆ بنكه‌ى لادىيه‌كان. تا له‌ويدا بووم، هه‌ستم به‌خۆشه‌ويستى و يارمه‌تيايان ده‌كرد. واياي لى كرده‌بووم، خۆم به‌يه‌كېك ده‌زانى له‌وان. ئو ژيانه‌ خۆشه‌ى له‌ويدا رامبوارد له‌ هېچ ناوچه‌يه‌كدا رام نه‌بواردوه‌! له‌گه‌ل ئه‌مه‌يشدا كه خۆم زۆر ماندوو ده‌كرد له‌ ئاكرىدا، به‌لام چونكه‌ له‌ دانېشتووه‌كانى ئاكرىوه پشتىوانى و رېزگرتن و خۆشه‌ويستىم ده‌دى، ئو ماندوبووبون و ئه‌رك و نازارم نه‌ ده‌هاته پېش چاو. بۆ هه‌ر جېگايه‌ك ده‌چوم له‌ ده‌ره‌وى ناوچه‌ى ئاكرى، سوپاسگوزارى و خۆشه‌ويستى و رېزگرتنى دانېشتووانى ئاكرىيان به‌رامبه‌ر به‌من ده‌گوتزآميه‌وه. ته‌نانه‌ت له‌ رۆژنامه‌كانى (مووسل) و (به‌غدا) يشدا ئو هه‌سته‌ نه‌ژادانه‌ى خۆيان به‌رامبه‌ر به‌من ده‌رده‌برى. كاتىك گوتزآميه‌وه له‌ ئاكرى، چوار پېنج ئاهه‌نگى گه‌وره‌ گه‌وره‌يان بۆ كردم. مانيان گرت له‌ چوونه‌ فه‌رمان. ته‌لگرافيان نارد بۆ كاربه‌ده‌ستانى (مووسل) و (به‌غدا). خۆپېشاندايان كرد: هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ى فه‌رمانه‌وايى په‌شيمان بكه‌نه‌وه له‌ گوتزاندنه‌وه‌م و، به‌هېلېتته‌وه له‌ ئاكرى! هه‌تا خۆم تكايه‌كى زۆرم لى نه‌كردن، بلاويان لى نه‌كرد و نه‌چوونه‌وه ناو دووكانه‌كانى خۆيان و، وازيان له‌ ته‌لگراف ناردن نه‌هېنا! هه‌ندىكيان ده‌يانويست په‌يكه‌رم بۆ بكه‌ن. هه‌ندىكيان ده‌يانويست وپته‌يه‌كى گه‌وره‌م له‌ يانه‌كه‌ياندا هه‌لبواسن و، ناوى كار و كرده‌وه‌كانى له‌ژېردا بنووسن. هه‌ندىكيان ده‌يانويست خۆم بكه‌م به‌ئاكرىيى و، له‌ ده‌سگاي سه‌رژمېر (دائرة النفوس)ى ئاكرىدا خۆم ناوونوس بكه‌م. هه‌ندىكيان ديارىيان بۆ هېنام. كه‌ چوويشمه‌ ناوچه‌كانى تر، هم‌مو سالىك سه‌رۆك و تيگه‌بشتووه‌كانىيان سه‌ريان لى ده‌دام، يان نامه‌كارىيان له‌گه‌ل ده‌كردم. له‌ هه‌ر كوئيه‌ك بگېرسامايه‌وه ئاكرىييه‌كى لى بووايه، ناسياو بووايه، يان نه‌ناسياو، سه‌رى لى ده‌دام بۆ خۆ پى ناسين و نواندى خۆشه‌ويستى. له‌م په‌وشته‌ بلتدانه‌ى ناوچه‌ى ئاكرىوه تيگه‌بشتم كه‌ چه‌نده‌ ئه‌مانه‌ نېشتمانپه‌روه‌رن و، حه‌ز به‌دۆستايه‌تى و چاكه‌ ده‌كهن له‌گه‌ل ئو كه‌سانه‌دا كه‌ حه‌ز به‌دۆستايه‌تى و چاكه‌يان ده‌كهن.

پاش گوتزآميه‌وه بۆ (ئامىدى)، تا چه‌ند مانگىكىش هه‌رچه‌ند جوئ بوونه‌وه‌ى خۆم له‌ ئاكرى بېرده‌وته‌وه، گرپانم ده‌هات، خه‌فه‌تم ده‌خوارد، ئاواتم ده‌خواست زوو به‌زوو بجمه‌وه ناويان. تكام وايه له‌ خوينده‌واى به‌رېز و تېنه‌گات كه‌ ئه‌مه‌نده‌م رېژه‌ دا به‌قسه‌كردن، مه‌به‌ستم خۆنوواندن بى. ته‌نيا مه‌به‌ستم ئه‌وه‌يه‌ راستى په‌وشت و خووى دانېشتووانى ئاكرى پېشان بده‌م بۆ هه‌مووان؛ تا ئو درۆ و ده‌له‌سه‌ و چاووراوانه‌ى له‌م به‌سه‌زمانانه‌ كراوه‌ و له‌ زۆر كوئيه‌وه ده‌كرى، بۆ پىساوى ده‌روون پاك ده‌ربه‌كه‌ون.

هه‌روه‌ها فه‌رمانه‌وايى باهر به‌نووسىنى فه‌رمانبه‌ره‌ خراپه‌كان نه‌كات و، ئم كلۆلانه‌ له‌مه‌ به‌ولاوه‌ دوا نه‌خات و له‌ پېشخستىاندا كه‌مه‌ترخه‌مى نه‌كات! ته‌نانه‌ت به‌م نىيازوه‌ و بۆ ئم مه‌به‌سته‌يش، به‌باشم زانى نووسراويك له‌سه‌ر ئاكرى بنووسمه‌وه. له‌ ۱۹۵۱/۱/۱۵ دا نووسراوه‌كه‌ ته‌واوبوو. له‌ يانه‌ى ئاكرىدا هه‌ر هه‌فته‌ى چه‌ند لاپه‌ره‌يه‌كىم بۆ دانېشتووانى ئاكرى ده‌خويندنه‌وه. له‌ رۆژنامه‌ عه‌ره‌بىيه‌كانى (به‌غداد) و (مووسل) و (هه‌ولېر)يشدا، به‌ش به‌ش بلاوم ده‌كردنه‌وه. خۆشه‌ختانه‌ له‌ پاش سال و نيوپك من و دانېشتووانى ئاكرى، توانيمان راستى نازار و ئاواتى ناوچه‌ى ئاكرى له‌ فه‌رمانه‌وايى، به‌لكو له‌ هم‌مو لايه‌كى عىراق بگه‌يئين. هم‌مو لايه‌كىش بخه‌ينه‌ سه‌ر يارمه‌تيدانى ئاكرى!

به‌هۆى ئو يارمه‌تيايانه‌وه: (سه‌يرانگاي كانى زه‌ر)، (به‌هه‌شتى مندالان)، (سه‌يرانگاي سىپه‌)، (سه‌يرانگاي سه‌رى گرى)، (سه‌يرانگاي سه‌را)، (يانه‌ى فه‌رمانبه‌ران)م له‌ ئاكرىدا بۆ خۆش رابواردن و كه‌لكى دانېشتووانى شارى ئاكرى و مېوانانى ناوچه‌كه‌ دروست كرد و دامه‌زاند. هه‌ربه‌كى له‌م پرۆژانه‌م له‌ ناو ئاهه‌نگىكى گه‌رم و گور و پر به‌زم و په‌زما، به‌سوپاسىكى زۆروه‌ پېشكه‌شى گه‌ل ده‌كرد. له‌ (يانه‌)كه‌دا، تىكرا هم‌مو هه‌فته‌يه‌ك وتار ده‌خويندنرايه‌وه بۆ ورياكردنه‌وه‌ى دانېشتووان. هه‌ندى جار (چېرۆكى لاسايى) پېشكه‌ش ده‌كرا. ئه‌ندامه‌كانى يانه‌كه‌، هه‌ربه‌كه‌يان به‌ئاره‌زوى خۆى له‌ يه‌كى له‌ لىژنه‌كانى يانه‌كه‌دا هاوبه‌ش ده‌بوو و، كاتى خۆى به‌خۆشىيه‌وه له‌ يانه‌كه‌دا ده‌ره‌ سه‌ر. له‌ يانه‌كه‌دا: گۆرانى، ساز و ئواز، هه‌لپه‌ركى، نووسراو خويندنه‌وه، يارى و واغىنى تازه‌بابه‌ت و، شه‌تره‌نج، تاو له، دۆمىنه، پىنك پۆن، نېشانانه‌وه و، كه‌لىك شتى تر له‌لايه‌ن ئه‌ندامه‌كانه‌وه كاتىيان پى راده‌بوئيرا. قومار قه‌ده‌غه‌كرا‌بوو. به‌لام خواردنه‌وه‌يه‌كى به‌ئه‌ندازه‌ و خواردن هه‌بوو.

يانه‌كه‌ كرابوه مامۆستايه‌ك بۆ ئه‌ندامه‌كان، بووبوه پېشپه‌ويك بۆ هم‌مو دانېشتووانى ناوچه‌كه‌. هم‌مو لاي كيش ده‌كرد بۆ چاكه‌ و پىاوه‌تى و نېشتمانپه‌روه‌رى و به‌كه‌لك هاتنى ناوچه‌كه‌ به‌تايه‌تى. له‌گه‌لىك لاره‌ ديارى و نووسراو و گوڤار و رۆژنامه‌كانى بۆ ده‌نېترا، ته‌نانه‌ت له‌ (به‌غدا) و (به‌سرا) و (مووسل) يشه‌وه‌! له‌سه‌ر خواستى من، هه‌ندى له‌ ده‌وله‌مه‌نده‌كانى ئاكرى و سه‌ره‌ك هۆزه‌كان، هه‌ندى ساختمانى پىيوستيان دروست كرد بۆ حه‌واندنه‌وه و، بۆ خۆشان؛ رېگايان كرده‌وه و ته‌ختيان كرد بۆ كه‌لكى گشتى. هه‌موو جار له‌ رۆژنامه‌ هه‌فته‌بىيه‌كه‌ماندا، (ئاكرى)، كه‌ به‌ده‌ست ده‌منوسىيه‌وه و به‌يه‌ك دانه‌بش ده‌رده‌چوو، سوپاسى ئو جوړه‌ پىاوه‌ باشانم ده‌كرد و، تېژم ده‌كردنه‌ سه‌ر چاكه‌ى گشتىيى.

ئم رۆژنامه‌يه‌ له‌ (سه‌يرانگاي سه‌را)دا هه‌لده‌واسرا بۆ خويندنه‌وه‌ى هه‌مووان. نزىكه‌ى دوو سى

= دووجی آوه تئاوواکورد له ناو باغی گوراوا
 قضا هموکیف خوش بو هتا مندالی ساوا
 ایستاش خریکی بکه له هندای سرای
 نزارهتی چند خوشه برام بری دنیای
 همو جیگهی دز ابون له پیش هاتن او زاته
 ایستا همو مصیفن خودای بده بخاته
 بهخوی پیواوی چاکه گوی ناداته ناما
 چند مشروعیش دانان وکی نادى و حماما
 ایشوکاری پیداکرد لیورد تو چپلاق
 نذافتی دست پی کرد هتا گه یشته حلاق

«صدرالدین»

له ژماره (۷) ی رۆژنامه که دا ئیشاره بهو ههلبهسته دهات که له لایهن (شیخ سه دره دین شیخ به دیع
 نهلسورچی) یه وه نیراوه، بهلام شیعه که ی بلاو نه کردۆته وه.

مانگیتیک خه ریکی وربا کردنه وهی دانیشتووانی ناوچه که بووم له گه ل هاندانیان بو چاکه ی گشتیی. پاشان
 له بهر هه ندی هۆی تایبه تی وازم لی هینا^(۱). له بریتی ئه وه له یانه که ماندا - پاش دامه زانندی له سالی
 ۱۹۵۱- نووسراوی (ناکری) م دانا و، وهک له وه پیش گوتم، چ له کۆبوونه وه کاندای، چ له رۆژنامه کانی
 (به غداد) و (مووسل) و (ههولیر) دا لا په ره کانیم بلاو ده کرده وه. به پارهی شاره وانی و فه رمانه وایی و
 یارمه تی دانیشتووانی ناوچه که، پینج ریگا له ئاکریدا کرایه وه، دوو هه زار مه تره ک زیراب دروست کرا.
 به پارهی فه رمانه وایی که له ئه نجامی ته قه ل لایه کی زۆردا ده سته کوته، چهند ریگایه کی گشتی کرایه وه له
 ناوه ند ناکری و بنکه لادییه کاندای: (بجیل) و (به رده رش) و (ناماده). پرۆژه ی ئاو و نه له کتربیک به هیز
 و فراروان کران له ئاکریدا. ههروه ها به فه رمانه وایی بریار ده رکرا که (ناکری) بکریت به بنکه یه کی
 هاوینه هه وار، میوانخانه و چاپخانه و باخچه و ریگا و گه لی شتی تری تیدا دروست بکری؛ که بهو
 هۆبه وه دانیشتووه کان ده رامه تیان پیش بکه وئ. ههروه ها پینج خوتندن گایش له ناوچه که دا، کرانه وه. له
 پاش مانه وه یه کی نزیک به دوو سال، داخه که م له (ناکری) وه گوئیرامه وه بو (ئامیدی). به فرمیسیکی
 خوتین و دلتیکی خه مگینه وه جیابوو مه وه. ده موسیست زۆرتتر بمیتمه وه تا ئه و پرۆژانه ی ما بوون ته وایان
 بکه م. پیوست ناکات دووباره ی بکه مه وه، که دانیشتووانی ناکری و ناوچه که ی له خۆم دلته نگتر بوون
 به م گوئیرانه وه یه^(۲).

له پیش ئه وه ی قسه که م ته و او بکه م، پیوسته پیشانی بده م که به هۆی یارمه تی هه ندیک سه ره ک
 هۆزانه وه ژماره یه کی زۆر له تاوانباران، که له ده ست دادگا رایان کردبوو، خویان دا به ده سته وه و، درانه وه
 به دادگا، بو ئه وه ی کیشه کانیان بپرتیته وه. له ئه نجامی کۆششیک زۆردا، ئاسایش و ئارام و ناشتی
 هه موو ناوچه که ی گرته وه.

حه ز ده که م دووباره سوپاسی گه رم و گوری تا سه رم بو دانیشتووانی ناوچه ی ناکری تازه بکه مه وه،
 به تایبه تی بو ئه وانه ی که له گه لدا ماندوو بوون و ئه رک و ئازاریان چیشته، له پیناوی که لکی
 ناوچه که دا، بی ئه وه ی چاویان له سوپاس یاخود له پاداشیکه وه بی!

(۱) دواتر ژماره کانی ئه و رۆژنامه یه که به ده سنووس بوو، مامۆستا به پیشه کییه کی خۆبه وه له ۱۹۸۴ ده چایی
 گه یاند. (رۆژنامه ی ناکری - شاکر فه تاح، چاپخانه ی الحواث، ۱۹۸۴، به غدا). به لام له ئه سلدا رۆژنامه که
 خۆی به عه ره بی ده رکراوه، مامۆستا بو له چاپدانه وه ی گۆری به ته سه ر کوردی له گه ل لایه ندی چهند با به تیکدا.
 (۲) هه ر بو نمونه ی راده ی خۆشویستی خه لکه که ی ناکری، له ناو په ره کانی رۆژنامه ی ناکری (ده سنووسه که ی) ئه م
 پارچه شیعه رم دۆزی به وه له په ره کاغه زیکدا بوو، خاوه نه که ی (سه دره دین) ناویک بو مامۆستای نووسیوه.
 منیش وهک خۆی و هه ر بهو رینووسه ده بخه مه پیش چاو:
 بو سعاده تی قائیمقام آکری پیشکه شه...

یاخوا به ختیری بی صد جار ان مالی آوا
 جیگهی بو مه جوان کردن له ناو باغو ده راوا =

شاکر

ناراسته‌کاردا خوځيان خهريک ده‌کهن به‌چاره‌سه‌رکردنی گيروگرفت و تنگ و چه‌له‌مه‌کانی ناوچه‌که‌وه. بيجگه له‌وه هه‌ر ده‌نگوياسيک خوځش بڼ و به‌که‌لک بڼ بو‌ئه‌وان، ئه‌وه‌يان پيشکesh ده‌کهن. به‌لام له زرننگاري (سياسه‌ت) نادوين. ليکولينه‌وه‌ی ناوازه و نايابيشيان بو‌ده‌نووسن. ئيمه‌يش له‌خودا ده‌پارئينه‌وه، يارمه‌تی سه‌رۆکايه‌تی شاره‌وانی شاکر بڼ، به‌ئامانجی خوځی بگات، که‌ ئه‌و‌يش سه‌رکردايه‌تیکردنی دانيشتوانی ناوچه‌که‌يه و ناراسته‌کردنيانه بو‌ژيانیکی وه‌ها که‌ پري بڼ له‌ کامه‌رانی و خوځگوزه‌رانی و ته‌ندروستی و سه‌رکه‌وتن و سه‌ره‌رزی.

که‌واته‌ بام باوه‌ر به‌خودا بکه‌ين و، له‌سه‌ر فه‌رمووده‌کانی ئه‌و برۆين به‌پيوه، بو‌ئه‌مه‌ی بگه‌ين به‌ئامانجمان. بيگومان ئه‌گه‌ر وه‌هامان کرد و، دانيشتووه‌ به‌پيژه‌کانی ناوچه‌ی شاکر پيش يارمه‌تیبیان داين له‌ پيشکeshوتنی خوځياندا، به‌ئاواتی خوځمان ده‌گه‌ين. ئيتر ده‌ست له‌ده‌ست و هيتز له‌ خوداوه‌ براکان.

شاکر: ۱۹۵۰/۷/۱۵

شاکر فه‌تاح

(سه‌رۆکی شاره‌وانی شاکر)

(جینوشين)

پيغه‌مبه‌ر فه‌رموويه‌تی

«بو‌ جيها‌نه‌که‌ت وا تيبک‌وشه‌ هه‌روه‌ک هه‌تا سه‌ر بژيت. بو‌ پاش مرديشيت وا تيبک‌وشه‌ هه‌روه‌ک

سبه‌يني بمریت».

(مه‌مه‌د پيغه‌مبه‌ر)

هه‌والی ناوخی

جینوشيني نو‌ی

جینوشيني نو‌ی (قائيمقام)، شاکر فه‌تاح له‌ رۆژی ۱۹۵۰/۶/۱۱ دا پاش نيوه‌رۆ ده‌ستی کرد به‌فه‌رمان بي‌ين. هه‌موو فه‌رمانگه‌ (دا‌ئره‌)کانی بنکه‌ی ناوچه‌که‌ و بنکه‌ی لاديني‌ه‌کانی پشکنی. نامه‌يه‌کی دوور و دريژی نارد بو‌ باره‌گای پاريزگاري مووسل، هه‌رچي پيويستيبه‌کی ناوچه‌که‌ هه‌بوو داوا‌ی لڻ کرد بو‌ی جيبه‌جڻ بکړی. جا ئه‌نجام به‌چی گه‌يشت له‌ کاتی خوځيدا خوځينه‌وارانی رۆژنامه‌که‌مانی لڻ ئاگادار ده‌که‌ين.

مانگی رۆژووی پيروز

مانگی رۆژووی ئه‌م سال مانگيکی پر پيت و فه‌ر بوو بو‌ باژيري (شاکر). چونکه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده (سه‌رۆکايه‌تیبی شاره‌وانی شاکر) داوا‌ی يارمه‌تی و پشتگيري کرد له‌ دانيشتوانی شاره‌که‌، چ فه‌رمانبه‌ران و، چ که‌سانی تر، هه‌موويان به‌کولی دل‌ه‌وه‌ ده‌ستيان کرد به‌يارمه‌تيدانی، له‌ پيکه‌هيتان و

ژماره: (۱)

رۆژ: ۱۹۵۰/۷/۱۵

پيشکeshکردنی رۆژنامه‌ی شاکر

براگه‌ل! دانيشتوانی به‌پيژي ناوچه‌ی شاکر!

به‌ناوی خودای گه‌وره و ميه‌ره‌بان‌ه‌وه ده‌ست پڼ ده‌که‌ين. دوا‌ی ئه‌وه‌ چه‌ز ده‌که‌ين ئاگادارتان بکه‌ين، که‌ (سه‌رۆکايه‌تیبی شاره‌وانی شاکر) هه‌ستی پڼ کرد، هيچ (رۆشنبيريه‌کی ناراسته‌کراو) له‌ ناوچه‌ی شاکریدا له‌ ئارادا نييه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ برياری دا هه‌موو به‌يانيبه‌کی شه‌موان، له‌ هه‌موو هه‌فته‌يه‌کدا، ئه‌م (رۆژنامه‌ی شاکر) به‌تان به‌يه‌ک دانه، به‌ده‌ستنووس بو‌ ده‌ره‌يتي و له‌ ناو (سه‌رمانگای فه‌رمانبه‌ران) دا، که‌ له‌به‌ر ده‌رکی سه‌رادايه، له‌سه‌ر ته‌خته‌يه‌کی چوارچي‌ه‌دار بو‌تانی هه‌لبواسی. ئه‌و‌يش بو‌ ئه‌مه‌ی که‌لک و خوځشی لڻ وه‌رگرن. شاره‌وانی شاکر ده‌سته‌يه‌کی له‌ فه‌رمانبه‌ران پيک هيناوه، بو‌ ئه‌مه‌ی له‌ژير سه‌ره‌رشتی خوځيدا ئه‌م رۆژنامه‌يه‌ ده‌ره‌يتي. ده‌سته‌ی نووسه‌ران شتی وا ده‌نووسن که‌ راسته‌و‌راست په‌يوه‌ندي به‌که‌لک و چاکه‌ی دانيشتوانی ناوچه‌ی شاکر بو‌ت. هه‌روه‌ها له‌ شيوه‌يه‌کی رۆشنبيرا‌نه‌ی

رپاه‌اندنی پروژەکانیدا که بۆ پیتشخستننی ناوچه‌که له بابەت (ئاوهدانی) و (رۆشنبیری) و (تەندروستی) یه‌وه بریاریان له‌سەر دراوه. جا له‌م مانگه پیرۆزه‌دا ئەم پرۆژانه ته‌واو بوون:

۱- پیسی و پۆخلی ناو کۆلان و شه‌قامه‌کانی شاری (ناکرئ) تا ئەندازه‌ی ۸۰٪ یان پاک کرانه‌وه له‌مه‌دا فه‌رمانبه‌ره‌کانی شاره‌وانی و به‌رپۆه‌برایه‌تی و باڵبازی و دادگه‌ری و دانیشتیوانی شاری ناکرئ یارمه‌تییان داین.

۲- پاک و خاوتینی ناو چایخانه‌کان و میوانخانه‌کانیش چ له‌ رووی خواردنیانه‌وه و خواردنه‌وه‌یانه‌وه پیتک هیترا.

۳- دەست کرا به‌داپۆشینی جوگه‌له‌ پیسه‌کان که (۹۰۰) گه‌ز درێژده‌بنه‌وه. تا ئیستاکه (۱۴) گه‌زیان لێ داپۆشراوه.

۴- باخچه‌یه‌کی گشت لایی، بۆ خو‌ش رابواردنی دانیشتیوانی ناوچه‌که، له‌به‌ر ده‌رکی سه‌رادا دامه‌زێنرا، پیتوانی رووی (۱۵۰) گه‌زی چوارگۆشه‌یییه. فه‌رمانبه‌رانی (به‌رپۆه‌برایه‌تی) و (شاره‌وانی) و (ناو و کاره‌با) و (کشتوکال) و (زانست) له‌مه‌دا یارمه‌تییان دا.

۵- ئەو ریتگا سه‌خته‌ی که که‌وتوه‌ته‌ ناوه‌ند ماله‌کانی شاری ناکرئ و (کانی زه‌ر) ه‌وه، ته‌خت کرا. له‌مه‌دا فه‌رمانبه‌رانی به‌رپۆه‌برایه‌تی و شاره‌وانی و باڵبازخانه و دانیشتیوانی شاری ناکرئ یارمه‌تییان دا.

۶- له‌سه‌ر سه‌رچاوه‌ی (کانی زه‌ر) سه‌یرانگه‌هێک دروست کراوه له‌سه‌ر شپۆه‌یه‌کی نوێ. ناوی نرا (سه‌یرانگای کانی زه‌ر). ئەمه‌یش بۆ که‌لک و خو‌ش رابواردنی دانیشتیوانی شاری ناکرئ و ناوچه‌ی ناکرئیه. له‌مه‌یشدا فه‌رمانبه‌رانی به‌رپۆه‌برایه‌تی و شاره‌وانی و باڵبازخانه و ناو و کاره‌با و دانیشتیوانی ناکرئ یارمه‌تییان دا.

(شاره‌وانی ناکرئ) ییش: له‌ کانه‌ی دلێه‌وه سوپاسی جوامیری و مه‌ردابه‌تی هه‌موو ئەو که‌سانه ده‌کات و ریتزان پیتشکه‌ش ده‌کات.

له‌ئاوهر دنی نه‌خوینده‌واری

هه‌ر ئەوه‌نده جینوشین پیتشینیازی خو‌ی خسته‌روو له‌ به‌رده‌م مامۆستاکان: (سالح که‌ریم خان) و (جه‌میل سه‌بری) و (عه‌بدو له‌رحمان عه‌بدو لالا) دا، له‌ بابەت له‌ ناوهر دنی نه‌خوینده‌واریه‌وه، هه‌ر سێ براری به‌رپۆه‌یه‌کی خو‌شه‌وه، ئەو فه‌رمانه‌ نیشتمانییه‌یان گرتە ئەستۆی خو‌یان. به‌لینیان دا به‌شه‌وه له‌ ساختمانی خویندنگای سه‌ره‌تایی ناکریدا، وانا به‌نه‌خوینده‌واره‌کان بلیتیه‌وه، بێ ئەمه‌ی هه‌یج پاداشتیکی داوا بکه‌ن. هه‌ر له‌ یه‌که‌م هه‌فته‌یسه‌وه به‌لینکه‌ی خو‌یان جیبه‌جێ کرد. شاره‌وانی ناکرئیش له‌سه‌ر ئەرکی خو‌ی هه‌یزی کاره‌بای بۆ راکیتشا و نرخێ کاره‌باکه‌یان مانگ به‌مانگ ئەو ده‌یدات. ئیستاکه له‌م خویندنگا شه‌ویییه‌دا که بۆ نه‌هه‌شتنی نه‌خوینده‌واری دامه‌زێنرا (۴۲) شاگرد ده‌خوینت، که پیتشه‌یان جو‌ریه‌جو‌ره.

بیتگومان ئەم خو‌یه‌خت کردنه‌ گه‌وره‌یه‌ که ئەو مامۆستا به‌رپۆه‌یه‌ نیشتمانه‌که‌ی خو‌یانی

ده‌که‌ن، ئەنجامی زۆر باشی لێ په‌یدا ده‌بێ بۆ ئەو نه‌خوینده‌وارانه‌مان و، بۆ هه‌موو لایه‌کیش. له‌به‌ر ئەوه کار و کرده‌وی ئەم مامۆستایانه‌ چ له‌ لایه‌ن ده‌سگای به‌رپۆه‌برایه‌تییه‌وه، چ له‌ لایه‌ن دانیشتیوانی شاره‌که‌وه، به‌رپۆه‌ و خو‌شه‌ویستییه‌وه په‌سند کراوه. ئیتمه‌یش له‌ خودایمان ده‌وی پاداشیان بداته‌وه و، له‌ ژینایشیاندا سه‌ریان به‌خت، تا زۆرتر به‌که‌لکی نیشتمانه‌که‌یان بێن.

جه‌ژنه‌ پیرۆزی

به‌بۆنه‌ی جه‌ژنی مانگی رۆژووی پیرۆزه‌وه، (رۆژنامه‌ی ناکرئ) جه‌ژنه‌ پیرۆزی له‌ هه‌موو دانیشتیوانی (ناوچه‌ی ناکرئ) ده‌کات. له‌ خودایشی ده‌وی هه‌موو ده‌م له‌ خو‌شی و کامه‌رانیدا بن.

یانهی فه‌رمانبه‌ران

(جینوشینی ناکرئ) هه‌ستی پێ کرد، که فه‌رمانبه‌ره‌کانی ناکرئ، داماون له‌سه‌ر جیتگایه‌کی شایسته‌ی خو‌یان، که بتوانن تیتیدا به‌سه‌یتنه‌وه و، به‌خو‌شییه‌وه رابپۆین و، که‌لک و چاکه‌یشی لێ وه‌رگرن. له‌به‌ر ئەوه داوای له‌ پارێزگای مووسل کرد، داوا له‌ کاربه‌ده‌ستی (وه‌زاره‌ت) ی کاروباری ناو‌خۆ بکات، رێ بدات، یانه‌یه‌ک له‌ ناکرئ دامه‌زێنری ناوی بنری (یانهی فه‌رمانبه‌رانی ناکرئ). به‌لام فه‌رمانبه‌ره هۆشیاره‌کانی ناکرئ، چاوه‌روانی هاتنی ریتگه‌دانه‌که‌ی کاربه‌ده‌ستی کاروباری ناو‌خۆیان نه‌کرد، بێت بۆ کردنه‌وه‌ی یانه‌که‌یان زووبه‌زوو له‌ناو خو‌یاندا پاره‌یه‌کی باشیان کۆکرده‌وه، (۲۲) ته‌ختی دانیشتیانی رهنگاوره‌نگ و جو‌ریه‌جو‌ر و جوان دروستکراویان کړی، له‌گه‌ڵ هه‌ندیکی یاری و چه‌ند میتزیک و کۆمه‌لێک نووسراوا. ئەویش هه‌ر بۆ ئەمه‌ی هه‌ر له‌ ئیستاه‌ خو‌یان ئاماده‌ بکه‌ن بۆ کردنه‌وه‌ی یانه‌که‌یان. شاره‌وانی ناکرئیش جیتگایه‌کی ناوازه و نایابی هاوینه‌ی بۆ یانه‌که‌یان ئاماده‌کرد له‌ سه‌رچاوه‌ی (کانی زه‌ر) دا به‌کرئ ده‌یاندا. ئەویش به‌باش ده‌زانین بیلین که یاسای یانه‌که‌مان (قومار) به‌ربه‌ست ده‌کات له‌ یانه‌که‌دا. به‌ناو دانیشتیوانی ناوچه‌ی ناکرئیشدا، له‌ ریتگای وتاردان و، وتووێژ و، ئاهه‌نگ و لاسایی کردنه‌وه و، گه‌وی زانستی و ئابووری و تەندروستییه‌وه رۆشنبیری بلاوده‌کاته‌وه. که کاتی خو‌یان هات ئەنجامه‌کان بلاوده‌که‌ینه‌وه.

ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ناکرئ ریتگای چاکه‌ی گشتی ده‌گر نه‌به‌ر

له‌ ئەنجامی گفتوگۆیه‌کی کورتدا که (سه‌رۆکی شاره‌وانی ناکرئ) کردی له‌گه‌ڵ (ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ناکرئ) دا، وه‌ک (حاجی جومعه) و (خورشید ئەفه‌ندی) و (عه‌بدو لالا چپچۆ) و (که‌ریم خان) و (سه‌عیدی حاجی شه‌ریف) و (عه‌بدو لالی حاجی سادق) و (حاجی حامید)، ئەو مرۆقه‌ به‌رپۆه‌یه‌ بریاریان دا هه‌ریه‌که‌یان شتیکی دروست بکات، وه‌ک: (ساختمانیک بۆ سینه‌ما)، (گه‌رمایکی نوێ)، (ساختمانیک بۆ یانه‌ی فه‌رمانبه‌ران)، (ئۆتۆمبیل خانه‌یه‌ک)، (چایخانه‌یه‌کی باو)، له‌گه‌ڵ (پیتنج خانو) دا بۆ نیشته‌جی فه‌رمانبه‌ران. ته‌نانه‌ت بریاریشیان دا که له‌ پاش ئەم جه‌ژنی رۆژووه، ده‌موده‌ست ده‌ست پێ بکه‌ن. ئەمه‌یش له‌ سه‌ریتکه‌وه بۆ ئەوه‌ی فه‌رمان بۆ بێ فه‌رمانان بدۆزنه‌وه و هه‌ژاران به‌و

فهرمانانه بپوړتینه ووه، له رووی (کوښه لایه تی) و (نابووری) و (تندرستی) پشه وه که لک و خوشی به دانیشتووانی ناوچه که بگه پین، که له سهر نهو بابه تانه له ده میکه وه داماون. نیمه پش له کاتی خویدا نه نجامی به لینه کانی نهو دهوله مهنده به پیزانه بو خوینده وارانې روژنامه که مان ده گپینه وه. له کانگای دلشمانه وه سویاسی نهو دهوله مهنده ده که پین و، له خودایش ده خوازین که له به جیهینانی گفته کانیاندا سهریان بخت.

ناکړی

ژماره: (۲)

روژ: ۱۹۵۰/۷/۲۲

هوالی ناوځو

سهروک هوزه کان ریگای چاکه کردن ده گرن

ناراسته بوونی سهرهک هوزه کانی ناوچه ی ناکړی و خانه دانه کانی به ره و کرده وه و کاری به که لکی نیشتمانی، له روژی نیمرودا، جیگای دلخوشی و شانازیبه. (محمده داغای زیباری) و (شیخ ته قبی سورچی)، هه ربه که بیان به جیا، داوای کرده وهی خویندنگایه کی کرده وه له گونده که ی خویدا، له ناوچه ی ناکړیدا. له پاش نه مه ی تیگه پینران: ساختمان و که لویه لی پیوست بو هه روو خویندنگایه کی، پیوسته له لایه ن دانیشتووانی گونده کانیان وه به خوزایی پیشکه ش به فهرمانه روایی بکړین، نیجا خویندنگا کانیان بو ده کرتنه وه، هه روو کیان گفتیان به جینوشین (قائم مقام) ی ناکړیدا که ناماده ن نهو خواستانه خودا و نه وانیشی کرد نهو دوو خویندنگایه پش: به کیکیان له گوندی (بجیل) ده کرتنه وه که بنکه ی لادتی (سورچی) به. به کیکیشیان له گوندی (دینارته) ده کرتنه وه که که وتووه ته (دولی نه هله) وه و، له لادتی (بیرکه پره) دایه که (هوزی زیباری) ی تیدا نیشته جی بووه. روژنامه که ی نیمه پش به شی خوی سویاسیان ده کات و، له خودایش ده پارپته وه، دست بداته بالیان بو که لک و چاکه ی نیشتمانه که بیان.

چاکر دنه وهی کوشتگه

که سهروکی شاره وانی ناکړی کوشتگه (مه جزه ره) که ی ناکړتی دی رووخواه و پیسه و، به که لکی گیانله بهر سهر پین نایه ت. هه روها که سهرنجی دا کوشتیار (قهباب) هکان گیانله بهر که کانیان له خانووه کانی خو باندا سهرده پرن، ده موده ست دهستی کرد به چاک کرده وهی جیگای کوشتگه که و، هه ر شتیکیش پیوست بوو بو پاک کرده وهی روژانه ی کوشتگه که بو ی پیرادا نه مه پش بو نه وهی کوشتگه که به جپته وه سهر دؤخی جارانی و، به که لکی نه وه پش بیت که مه ی و بز و گا و مانگای تیدا سهر پرن. نه مه له لایه که وه. له لایه کی تریشه وه به کوشتاره کانی راگه یاند، که هه ر کاتی چاک کرده وهی کوشتگه که ته و او بو، پیوسته ده موده ست گیانله بهر که کانیان له ویدا نه پین سهر نه پرن، نه گینا ده درپنه دست دادگاه سزایان بدات.

له سندووقی پرسیار و پیشنیاز هوه

پیشنیازی کاک ره شووف شریف

۱- پیشنیازم وه هابه که (روژنامه ی ناکړی) چند لاپه ریه کی تری بخریته سهر.

۲- پیشنیازم وه هابه که روژنامه ی ناکړی چاپ بکړی و زور دانه ی لی دهره پینری، تا که سانیکی زورتر که لکی لی وه ریگرن.

۱۹۵۰/۷/۱۵

روژنامه ی ناکړی:

پیشنیاز که ت ده خینه به رده م دهسته ی نووسه رانی روژنامه که و (کوژی شاره وانی). تا لینی بکوئنه وه و پریاریکی له سهر بدن. دوایی له نه نجامیش ناگادارتان ده که پین.

پیشنیازی عهونی مسته فا

پیشنیازی من وایه که بزپیه ی ناو رابکیشن بو که ره که که ی نیمه، (قاپه کی)، چونکه له سهر نه وه داماوین.

روژنامه ی ناکړی:

فراوانکردنی پروژهی ناوی ناکړی لیکوئینه وهی تیدا ده کړی. نیمه پش نیمرو خه ریکان و، بایه خیشی پی دده پین. هیوادارین هه ر له م ساله دا ناواقمان بیته دی. خودا یارب نه گه ره که که ی نیمه پش ناویکی پاک و روونی دست ده که وئ.

پیکه نینی ناکړی

به کیک له دادگه ره کان له هاورپیه کی خوی تانجیبه ک داوا ده کات، بو نه مه ی راوی پین بکات. که چی هاورپیکه ی سه گیکه زه لای پیشکه ش کرد!... دادگه ره که پش لینی هاته زمان. به لام دادگه ره که پیاویکی رژد و دست قووچاو بوو. له بهر نه وه هاورپیکه ی پین په روا پینی گوت: «تو سهرت سور نه میننی له م کرده وهی من، چونکه من هه موو شتیکم لیک داوه ته وه. چونکه تو نه وهنده ده ست قووچاویت، ناهیلیت نه وهنده خواردن بدری به سه گه که ت که تیری پین بخوات. که وات کرد نه ویش ده داته باریکی و بنیسی. زوری پین ناچی ده بیتته تانجی!»...

له کوژی نه ته وه دا

دووکاندار: کاکه ی گه سک لیدر چوینت؟

گه سک لیدر: نه وه تی (جینوشینی تازه) هاتوته ناکړی، من سره وتم به خومه وه نه دیوه. چونکه نه

هەرگیز لهوه وازناهینتی که شه قامهکان و کۆلانهکان و سهیرانگههکانمان پێ پاک بکاتهوه. بهلام له پیش هاتنی ئهوادا، هه موو گهسک لێدهرهکان، له سرهوت و خویشیدا بووین. فه رمانمان بکردایه و فه رمانمان نه کردایه که سێک نه بوو چهند و چوومان له گه لدا بکات. بهلام ئه م جینوشینه یه جگار تهنگه تاوی کردووین، له سه ر هه موو شتییک، گه وره بێ یان بچووک، چهند و چوومان له گه لدا دهکات. هه ر ئه وهنده سستییه کی له ئیجه دی، یاخود که م و کورپییه ک، به گژماندا ئی. ئه وهنده توندوتیژه له گه لماندا، هه ر ده لئی ره شه بایه و هه لده کات به سه رماندا. خودا به گه وره بێ خۆی، زوو به زوو، پزگارمان بکات له دهستی.

دووکاندار: هاوړتی خوښه ویستم! وانیه. تۆ به هه لدا چوویت. چونکه ئه م جینوشینه، که خویشی سه رۆکی شه روانیه له ئاکریدا، بۆ که لکی خۆی نییه که ئه م کار و فه رمانانه مان پێ جیبه جی دهکات، بۆ که لکی گشتییه، که هه موو که لکیکی دانیشتوانی نیشتمانکه مان ده گرتیه وه.

گهسک لێدهر: خالۆی دووکاندار به سیه تی له سه رکردنه وهی ئه و وا ده رده که وێ جینوشین تویشی چه واشه کردوه. تویش بوویت به نیشتمانپه روه ر!... له خودام ده وێ تویش چهند پۆژتیک له ژیر ده ستیدا فه رمان بیه نیت، ئیجا تیده گه یشتیت که ئه م جینوشینه هه لده گرتیت له سه ری بکه یته وه یان نا!...

دووکاندار: منیش له پیشدا وه کو تۆ بووم. له سه ر ئه وه دلم لپی شکا که توندوتیژانه له سه ر کرده وه کانم چهند و چوونی له گه لدا ده کردم. بهلام که ته ووا له کرده وه کانی وردبوومه وه بۆم ده رکه وت، کرده وه کانی ئه و په وان و کرده وه کانی من نار په وان بۆم ده رکه وت: ئه و له په وێ دلسۆزییه وه، چهند و چوونی له گه لدا ده کردم و نازاری دلی ده دام. ئه و ده ویست له خه وی ناشیتی و نه شه رزانی خه به رم بکاته وه و، بم خاته سه ر په په روی کردنی ئه و ده ستووری سه رکه وتناهی که خودا بۆ مرۆقی دانا وه پیه یان سه ربکه وێ، وه ک تیکۆشان و راستی و دلسۆزی و بیه رکردنه وه له کار و فه رمان هه لسه وریاندن. جا له به ر ئه وه من خۆم، پیتی لێ ده نییم دلم به رامبه ری ئه و هیه جی تیدا نه ماوه، به لکو خویشیم ده وێ. گهسک لێدهر: جا که وابێ، ئایینی خۆت بۆ خۆت و، ئایینی خویشم بۆ خۆم. واتا هیه چمان له هیه ج!...

له سرووشی گولانهوه

گۆل مامۆستای مرۆقه

* چه کمه جه که ی خۆی کرده وه. یادنامه که ی خۆی ده ره ئیبایه ده ره وه. ئه مه ی تیدا خۆتیده وه:

«له به ر ئه وه ی گۆیم نه دا بووه (باسای خودایی) و پیه چه وانه ی به نده کانی ئه و جوولا بوومه وه... له به ر ئه وه ی له سه ر بیه روا به وهری ناشیانه و پزگاوی خۆم پزگایه به رتیه... سه رگه ردانییم زۆر به سه ردا هات... خه م و خه فه تیکێ زۆریم تووش هات... ئه ئجامیشم به وه گه یشت، تووشی هه ژاری و نه خویشی و دلته نگی بووم... بهلام به هۆی ئه وانه وه وریا بوومه وه و چاوم کرده وه و گه لیک شتیش فیه ربووم و کرده وه و کاریشم په وریان کرده چاک!... له راستیدا ئه و زیان و نه خویش و نازارانه ی که تووشم هاتن کاریکی وه هایان له دل و ده روونم کرد: هه رچی چه کیکی زۆرداری و ناشیتی و پزگاوییم پێ بوو فزیم دان... له جیاتی ئه وانه خۆم

به خوداناسی ته وواو شه ره زایی راسته قینه و، کرده وه و کاری گه وره و بلند چه کدار کرد... زۆری پێ نه چوو ژبانم به ته وواوه تی گۆپرا: خه م و خه فه ته که م گۆپرا و بوو به کامه رانی. نه خویشیه که م گۆپرا و بوو به ته ندروستی. سه رنه که وتنه که یشم گۆپرا و بوو به سه رکه وتن.

* تویش هه ر ته ماشای گۆله باخ بکه. باش لپی ورد بیه ره وه بۆت ده رده که وێ: (خودا) به هه موو دلته رمی و دلسۆزی و روو خویشیه کیه وه، به هه موو جوانی و کرده وه ره نگینییه کیه وه، له و گۆله باخه دا به به رجه سته یییه وه دیاره.

* گۆله کان کرده وه و کاری جوانیان زۆره:

گۆله کان دلپان به هه موو که س ده سووتی. حه ز به چاکه ی هه موو که س ده کهن. له به ر ئه وه جوانی و رازاوه بی و بۆنه خوشه که ی خۆیان وه ک یه ک پیه شکه شی هه موو که س ده کهن. جا ئه و گۆلانه به و کرده وه و کارانه یان ئه م و انایانه مان فیه ر ده کهن:

که سمان له که سمان هیه چ نه گرتیه دل. که سمان چا و به که سمان هه لته هینی. که سیشمان که سی ترمان دلته نگ نه کات.

ئه ویش هه ر بۆ ئه مه ی له ژبانماندا هه ست به به خشنده بی و گه وره بی خۆمان بکه یین.

* گۆله باخ مامۆستایه کی جوان و شه نگ و شوخه. روو خویش و به خشنده و ژیره. نازایه و، دلی پر له خوشه ویستییه و، کرده وه ره نگینه و، دادپه روه ره. له فه ره نه گه که ی ئه ودا جیا وازی له ناوه ند گه وره و بچووک و، ده ولته مند و هه ژار و، دۆست و دۆزمندا نییه. نه ترسی له دلدا هه یه و، نه خۆپه رستی. نه قینی له دلدا هه یه و نه ئاره زووی تۆله سه ندنه وه. چاویشی له وه وه نییه پاداشی دریتتی یاخود کرئ وه ربگری. ژبانی ئه و پر له خوشه ویستی و دلپاک و ئاره زوو به خشین بۆ که لکی گشتی.

ئه وه ی گرنگه له کرده وه و کاره کانی گۆله کاندایه مانه یه: بێ گوناھی و پاک و خاوینی روو خویشی و گهش و جوانی و خوشه ویستی هه مووان.

جا هه ر له به ر ئه م کرده وه و کارانه یانه که گۆله کان له لایه ن هه موو که سیکه وه خوشه ویستی و پزیز و پایه یان پیه شکه ش ده کری.

* هه رچی هه نکه گرفتاری ئه قینی گۆلانه. ئه ویش له خۆیدا کرده وه و کاری جوان و ره نگین و به که لکی هه یه. ده چ ئه و ئاوانه ی له ده می نازداره کانی خۆی وه رده گری، که ئه و گۆلانه ن، له له شی خۆیدا ده بانسازیتتی و پوخته یان ده کات و ده بانکات به و هه نگوینه ی که پیه شکه شمایی ده کات و، به سایه ی ئه وه وه که ده یخوین له گه لیک ده رد و نه خویشی چاک ده بیینه وه.

* جا ئه گه ر تویش ده ته وێ بیه ته (مرۆقیکی ته ووا) و، له ژبانماندا ته ندروست و کامه ران و سه رکه وتوو بیت، تویش خۆت وه ک (گۆل) لێ بکه: خۆت بکه به خوداناسیکی ته ووا و، خاوه ن په وشت و کرده وه په کی باش که به که لکی هه موو که س بیت.

ناکری

ژماره: (۳)
رۆژ: ۲۹/۷/۱۹۵۰

دهنگوباسی ناوځو

سه‌رۆکه‌کان که وتوونه ته سه‌ر ږیځای چاکه‌کردن

* له سه‌ر خواستی (جینوشینی ناکری)، (شیخ ته‌قی سورچی) نو خانووی بۆ فه‌رمانبه‌رانی (بجیل) و بالبازه‌کانی ناماده‌ کردووه که ځویان و خیزانیان تییاندا بن به‌نیشته‌جی. فه‌رمانبه‌ره‌کانیش بریاریان داوه له پړانه‌وه‌ی وه‌زی ئه‌م هاوینه‌دا خیزانه‌کانیان بگوێزنه‌وه بۆ ئه‌وئ. وه‌ک زانیومه‌انه کړتی ئه‌و خانووانه مام ناوه‌ندین.

* (سه‌دیق ئاغای زیبای) داوای کردنه‌وه‌ی خویندنگایه‌کی کردووه له گوندی (شوړش) دا. گفتیشی داوه ساختمانی و که‌لوپه‌لی پیوستیش بۆ خویندنگاه‌که ناماده‌ بکات له کاتی کردنه‌وه‌یدا. هه‌زیش ده‌کات (یاسای خویندنی به‌زۆر) له گونده‌که‌یدا به‌کاربه‌یت. جینوشینی ناکریش لای پارێزگای موسل خواسته‌کانی سدیق ئاغای پشت گرت (رۆژنامه‌ی ناکری) ئافه‌رینی ئه‌و گیانه‌ پاک و چاکه‌ی هه‌ردوو لایان ده‌کات. له خودایش ده‌پارێتته‌وه پشتیوانیان بی تا سه‌رده‌که‌ون له کۆشش و خه‌باتیاندا.

پیتاکی سوپاس کراو

* (شیخ عوبه‌یدوللا) که فه‌رمانبه‌ری سامانی ته‌رخانکراو (ئه‌وقاف)ی ناکریه‌ (۱۶) ستوونی ته‌خته‌ی پیتشکه‌ش کردووه به (سه‌یرانگای کانی زه‌ر).

* (کاک عه‌بدوولپه‌حمان مسته‌فا) یش که کارگێری سامانی ناکریه‌ (۶) کۆله‌که‌ی داری پیتشکه‌ش کردووه بۆ ئه‌و سه‌یرانگایه‌.

* (شیخ ته‌قی سورچی) یش (۹) بار قامیشی بۆ سه‌یرانگایه‌که ناردووه.

* (که‌ریم خان) یش که ئه‌ندامی کۆری شه‌ره‌وانی ناکریه‌ نزیکه‌ی (۳۵۰) شه‌تلی گولی جوان جوانی به‌دیاری ناردووه بۆ (باخچه‌ی به‌رده‌می سه‌را) و (سه‌یرانگای کانی زه‌ر) له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیک قامیشدا.

رۆژنامه‌ی ناکری

شه‌ره‌وانی ناکری و ئه‌و رۆژنامه‌یه‌یش سوپاسی ئه‌و پیاوه‌ به‌رێزانه‌ ده‌کات. هه‌بژین بۆ به‌خشنده‌یی و پیاوه‌تی و نیشتمانیه‌روه‌رییان.

به‌رزبوونه‌وه‌ی فه‌رمانبه‌ران

له‌سه‌ر خواستی (سه‌رۆکه‌ی تیبی شه‌ره‌وانی ناکری)، (پارێزگای مووسل) په‌سندی کرد: ئه‌م

فه‌رمانبه‌رانه‌ی شه‌ره‌وانی ناکریه‌ مانگانه‌کانیان به‌رز بکړتته‌وه: (عه‌بدوولوه‌هاب) نووسیاوی شه‌ره‌وانی، (ناسر) چاوه‌شی شه‌ره‌وانی، (تاھیر) ده‌رگه‌وانی شه‌ره‌وانی. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌ پیاوانه فه‌رمانی ځویان به‌جی هیناوه، ئیمه‌یش پیروزیاییان لێ ده‌که‌ین هیوادریشین که له‌مه‌ودوا زۆتر فه‌رمانی ځویان به‌جیبه‌یتین و چاکتریش ره‌وشتی باش و کارگوزاری ځویان به‌کاربه‌یتین له‌ پیناوی که‌لک و چاکه‌ی شه‌ره‌وانی ناکریدا.

سه‌یرانگای کانی زه‌ر

(سه‌یرانگای کانی زه‌ر)، له پاش ئه‌وه‌ی، له دوا‌ی جه‌ژن، گه‌لیک چاکتر له پیتشوی ځوی رازینرايه‌وه و ږیک و پیک خرا، ته‌واووو. له ۲۹/۷/۱۹۵۰ (سه‌رۆکه‌ی تیبی شه‌ره‌وانی ناکری) به‌بۆنه‌ی ته‌واووونیه‌وه ئاهه‌نگی گێرا. (۶۴) که‌س له بانگ کراوان، که به‌نۆینه‌ری دانیشتووانی شاری ناکری دانراوون له ئاهه‌نگه‌دا ناماده‌ بووون به‌لام دوو ئه‌وه‌نده‌یش که سانیترا تهبوون، له‌ودیه‌و سه‌یرانگایه‌که‌وه دانیشتبوون، که بانگ نه‌کراوون. ئاهه‌نگه‌که ناوازه و نایاب بوو. دلێ دانیشتووانی زۆر خۆش کرد. سۆزی ده‌روونی هه‌موو لایه‌کیانی یه‌ک خستبوو. گه‌لیک وتاری تیدا خویندرايه‌وه. گه‌لیک گۆرانی خوینگا و گۆرانی کوردی تیدا گوترا. چاوه‌جگه‌ره و میوه و بسکوتیش به‌سه‌ر بانگ کراوه‌کاندا دا به‌ش کرا، ساز و ناوازی رادیۆکه‌یش دلێ هه‌مووانی خۆش ده‌کرد. جوانترین چاوه‌ندازی جی ئاهه‌نگه‌که ئه‌وه بوو که کۆمه‌ل کۆمه‌ل مندالان له‌م لاو له‌ولای سه‌یرانگایه‌وه له‌سه‌ر که‌له‌به‌رده‌کانی شاخه‌که‌ی ناکری دانیشتبوون، له کاتی گۆرانیبه‌ کوردیه‌کاندا ئه‌وانیش هاوبه‌شی بانگکراوه‌کانیان ده‌کرد له چه‌پله‌رێزاندا. ئه‌وانه هه‌ر له ده‌سکه گۆلیکی زیندووویان ده‌کرد که خرابنه‌ ناو ئینجانه‌وه و له‌ناو که‌له‌به‌رده‌کانی شاخه‌که‌ی ناکریدا دانرا. ئاهه‌نگه‌که هه‌ر له ساتی شه‌شه‌وه هه‌تا ساتی هه‌وت و نیو درێژیه‌ی سه‌ند. به‌لام هه‌ندیک له فه‌رمانبه‌ره‌کان نه‌یانتوانی ئه‌و جیگه‌ خۆشه‌ به‌جی به‌یتن. هه‌ر له‌ویدا مابوونه‌وه هه‌تا نیوه‌شه‌وه. وتاری سه‌رۆکی شه‌ره‌وانی (شاگر فه‌تاح) پوخته‌که‌ی ئه‌مه‌ بوو: یارمه‌تی دانیشتووانی شاری ناکری و فه‌رمانبه‌ره‌کانی ناکری سوپاس و په‌سه‌ند و ئافه‌رین کردبوو له دوستکردن و پیکه‌یتانی (سه‌یرانگای کانی زه‌ر) دا. هه‌روه‌ها سه‌یرانگایه‌یشی پیتشکه‌ش به‌دانیشتووانی شاری ناکری و ناوچه‌که‌ کردبوو. تکایشی لێ کردبوون، هه‌تا هه‌ن ده‌ستی یارمه‌تی درێژ بکه‌ن بۆ (شه‌ره‌وانی ناکری) تا بتوانی پڕۆژه‌کانی تریشی رابه‌ریتن، وه‌ک (جی مه‌له‌ی کانی زه‌ر) و (سه‌یرانگای سپه‌ه) و (سه‌یرانگای سه‌ری گری) و (به‌هه‌شتی مندالان) و (ته‌ختکردن و قیپرتاوکردنی ږیگه‌کانی ناو شاری ناکری).

وتاره‌کانی ئه‌وانی تریش به‌کورتی ئه‌مه‌ بوون: سوپاس و ئافه‌رینی ځویان و دانیشتووانی ناکرییان پیتشکه‌ش به‌ (سه‌رۆکی شه‌ره‌وانی ناکری) کردبوو. تیریشیان کردبوو سه‌ر ئه‌وه‌ی شاری ناکری به‌یارمه‌تی دانیشتووانی شاری ناکری و فه‌رمانبه‌رانه‌وه ئاوه‌دان بکاته‌وه و پیتش به‌خت.

(سه‌یرانگای کانی زه‌ر) یش بریتیه‌ی له سه‌کۆیه‌کی به‌رده‌لان که سێ گه‌زیک له زه‌وی به‌رزبوته‌وه.

پیتوانه‌که‌ی (۱۵۰) گه‌زی چوار گۆشه‌یی په‌رژینیکی داری جوانی په‌نگاوه‌نگی به‌هر چوار لایدا بۆ دروست کراوه. له‌ناوه‌راستیشدا ئه‌ستیرکیکی که‌مه‌ره‌یی تیدا دروست کراوه که‌ ناوه‌ سازگاره‌ سارده‌که‌ی (کانی زهر) ده‌رژیتته‌ ناوی. ئه‌شکیله‌ی ئه‌ستیرکه‌که‌ هه‌شت گه‌زه. قوولیی ئه‌ستیرکه‌که‌ نیو گه‌زه. به‌ده‌وری سه‌کۆکه‌دا له‌ شیه‌یه‌کی چوارگۆشه‌دا، جۆگایه‌کی خنجیلانه‌ له‌ به‌رد و چیمه‌نتۆ دروست کراوه‌ گۆلی جوانی په‌نگاوه‌نگی تیدا رۆینراوه، په‌رژینه‌ داره‌که‌ی ده‌یانپاریزی. له‌ ناوه‌راستی ئه‌ستیرکه‌که‌دا ستوونییکی که‌مه‌ره‌یی دروست کراوه. ئه‌شکیله‌که‌ی گه‌زیکه‌. بۆلندی ستوونه‌که‌یش له‌ بنکی ئه‌ستیرکه‌که‌وه‌ نیو گه‌زه. له‌سه‌ر رۆوی ئه‌م ستوونه‌یش گۆلیکی سووری گه‌وره‌ی ده‌ستکرد چه‌قینراوه‌ که‌ له‌ ته‌نه‌که‌ و ته‌خته‌ و ته‌ل دروست کراوه. ئه‌مه‌نده‌ و سه‌یرانگاکه‌یش که‌پرێکی سیی گه‌ز چوارگۆشه‌یی له‌ قامیش بۆ دروست کراوه‌ لای رۆژه‌لاتی گرتۆته‌وه. بێجگه‌ له‌وه‌ جیگاکه‌ پر کراوه‌ له‌ چرای کاره‌بایی په‌نگاوه‌نگ و ته‌ختی دانیشتن و په‌فه‌ و میز بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌وانه‌ی دینه‌ سه‌یرانگاکه‌، سه‌روتی له‌ش و هۆش و گیانیان ده‌ست بکه‌وی. پیتوسته‌ ئه‌وه‌یش بلیین که‌ جیگای سه‌یرانگاکه‌ و اه‌له‌که‌وتوه‌ شاخ و باخه‌کانی ئاکرێ ده‌وریان داوه‌ و، چاوه‌ندازه‌کانیشیان په‌جگار جوانه‌. که‌شه‌که‌ی خۆش و فینک و سازگاره‌. شاره‌وانیی ئاکرێ چه‌ندی له‌ ده‌ست هات هونه‌ر و کاری په‌نگینی تیدا به‌کاره‌ینا، بۆ ئه‌مه‌ی بیکاته‌ جیگایه‌کی خۆش و په‌سه‌ند. تا دروستی کرد و داپه‌زراند (۹۰) دیناریکی تیدا به‌خت کرد. ئه‌مه‌ بێجگه‌ له‌ یارمه‌تی (۲۵۰) کرێکار که‌ به‌خۆرای فه‌رمانیان تیدا ده‌کرد و، یارمه‌تی هه‌موو فه‌رمانبه‌ران و فه‌رمانبه‌رانی ده‌سگاکانی شاره‌وانی و ئاو و کاره‌با و بالبازخانه‌ و سوپا و زانست و کشتوکال که‌ له‌ نرخ نایه‌ن. پیت ئه‌مه‌ی قسه‌که‌مان ته‌واو بکه‌ین ده‌بێ ئه‌وه‌یشمان له‌بیر نه‌چێ که‌ له‌ پیت ده‌می سه‌یرانگاکه‌وه‌ له‌ بۆریه‌که‌ی گه‌وره‌ی ئاسنه‌وه‌ (۵۵) پلوسکی ئاوه‌ رۆونه‌ پاکه‌که‌ی سه‌رچاوه‌ی (کانی زهر) له‌ به‌رزاییه‌که‌ی سێ گه‌زیه‌وه‌ هه‌ل ده‌داته‌ خواره‌وه‌، که‌ دپه‌نه‌ جوانه‌که‌ی نرخ و سه‌ره‌زی به‌خشیوه‌ به‌و چایخانه‌یه‌ی له‌ خواره‌یه‌وه‌ کراوه‌ته‌وه‌. چایخانه‌که‌ که‌ هی بیایکی هه‌ژاره‌ به‌هۆی ئه‌م دپه‌نه‌ جوانه‌وه‌ هاتوچۆی زۆتر بۆ ده‌کرێ له‌ جارن. واتا ده‌رامه‌تی خاوه‌نه‌که‌ی گه‌شه‌ی پین کردوه‌.

«رۆژنامه‌ی ئاکرێ» یش:

په‌رژبایی له‌ دانیشتوانی ئاکرێ و ناوچه‌ی ئاکرێ ده‌کات به‌پۆنه‌ی په‌یداوونی ئه‌م سه‌یرانگایه‌یانه‌وه‌.

په‌رهبی ئه‌ه‌نگی کانی زهر:

ئاه‌نگه‌که‌ له‌ ساتی شه‌شه‌می ئیواره‌ی رۆژی شه‌مه‌ی ۲۹/۷/۱۹۵۰ ده‌ستی پین کرد. پیتیه‌یه‌که‌ی به‌م جۆره‌بوو:

۱- و تاری شاکر فه‌تاح، سه‌رۆکی شاره‌وانی ئاکرێ.

۲- گۆزانی خۆش هاتن، له‌لایه‌ن شاگرده‌کانی خۆتندنگای سه‌ره‌تایی ئاکرێوه‌.

۳- و تاری موحه‌مه‌د سالح که‌ریم خان، کارگیرێ خۆتندنگای ئاکرێ.

۴- گۆزانییه‌کی کوردی خۆمالی له‌لایه‌ن شاگرده‌کانی خۆتندنگاکه‌وه‌.

۵- پشویه‌ک بۆ ئه‌مه‌ی چا و میوه‌ بدرین به‌میوانه‌کان.

۶- و تاری جه‌میل سه‌بری، مامۆستای خۆتندنگای ئاکرێ.

۷- گۆزانی له‌لایه‌ن ده‌سته‌ی گۆزانییه‌ژانی خۆتندنگاکه‌وه‌.

۸- و تاری عه‌بدوکه‌ریم مسته‌فا، نووسبیری دادگاه

۹- گۆزانییه‌کی کوردی خۆمالی له‌لایه‌ن ده‌سته‌ی گۆزانییه‌وه‌.

۱۰- و تاری محمه‌د ته‌یب، خۆتندنگاری زانستگای ئه‌ندازیاری.

۱۱- ساز و ئاوازیکی رادیۆ.

۱۲- و تاری دوایی له‌لایه‌ن فوناد بیوسف، ئه‌فسه‌ری سه‌ربازگرتنه‌وه‌.

سه‌رنج: له‌ دوا‌ی ته‌واو بوونی ئه‌ه‌نگه‌که‌ (مامۆستا خالید) دادگه‌ری پیتشو، دوا‌ی ئه‌ویش (ره‌شید عالی) مندالیکی خۆتندنگا و تاربان دا. هه‌ردوو لایان قسه‌کانیان وه‌ک هی ئه‌وانه‌ی پیتشو بوون.

وتاره‌که‌ی سه‌رۆکی شاره‌وانی:

برا گه‌وره‌ به‌رپه‌زکان! دانیشتوانی ناوچه‌ی ئاکرێ!

به‌ناوی خودای پاکي بێ هاوتاوه‌ ئه‌م ئه‌ه‌نگه‌ ده‌ست پینده‌که‌م. دوا‌ی ئه‌وه‌ سوپاسی خۆم و ده‌سگاکه‌م پیتشکه‌ش به‌ئیه‌وی به‌رپه‌ز ده‌که‌م که‌ ماندویتیستان خستۆته‌ به‌ر خۆتان و هاوتونه‌ته‌ ئه‌ه‌نگه‌که‌مان ئیستایش ده‌مه‌وی به‌دلیکی خۆشه‌وه‌ (سه‌یرانگای کانی زهر) تان پیتشکه‌ش بکه‌م. ئه‌مه‌ سه‌یرانگای خۆتانه‌. لیتان په‌رژیی. پر به‌دل له‌ خودایش ده‌په‌ریمه‌وه‌، که‌ بیکاته‌ جیگای دلخۆشی و سه‌روت و خۆش گۆزه‌رانیتان. هه‌رچی سه‌یرانگای کانی زهره‌ هی خۆتانه‌ و ده‌دریتته‌وه‌ به‌خۆتان. گیانی خۆتانی تیدا دیاره‌ و، خۆشی دل‌یشتانی تیدا ئاشکاره‌. منیش هه‌رگیز یارمه‌تی و پشتگیری ئیه‌وم له‌ بیره‌ناچیتته‌وه‌ که‌ بۆ شاره‌وانیه‌که‌ی خۆتان داوتانه‌ و کردووتانه‌ له‌ کاتی دروستکردنیدا. ئه‌و شیه‌وی کار و دروستی و مه‌ردایه‌تی و چست و چالاکییه‌ی له‌و کرێکارانه‌م دی که‌ به‌خۆرای کاربان بۆ ده‌کردین و هاتبوون بۆ یارمه‌تیمان گه‌ره‌که‌کانی (چوسته‌یی) و (گۆراوا) و (جوله‌کان) و (گاوران) ده‌وه‌، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌یش که‌ چاوم پیتکه‌وت: له‌ خه‌بات و تیکۆشانی فه‌رمانبه‌ران و، فه‌رمانبه‌رانی ده‌زگاکانی شاره‌وانی و ئاو و، کاره‌با و، بالبازخانه‌ و، سوپا و، زانست و، کشتوکال و، سه‌رۆکی گه‌ره‌که‌کان و، خانوو دروستکه‌ره‌کان و، دارتاشه‌کان و، به‌ردشکینه‌کان... هه‌موو دم له‌به‌رچاومدان، هه‌رگیز له‌ بیرم ناچنه‌وه‌. هه‌تا ده‌مینم وه‌ک یادگارێکی نه‌ژادی پر کامه‌رانی له‌ دل‌مدا ده‌یانپه‌ریم چونکه‌ له‌ هه‌موو ژبانی خۆمدا که‌م هی وام چاوم پیتکه‌وتوه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌، سه‌رم به‌رزده‌بیتته‌وه‌ به‌وه‌، که‌ له‌ کانگای دل‌مه‌وه‌ سوپاسی خۆم و شاره‌وانی پیتشکه‌شی ئیه‌وی به‌رپه‌ز بکه‌م. هه‌روه‌ها جیگای شادمانیشمه‌ که‌ له‌ خودا په‌ریمه‌وه‌ هه‌موو دم سه‌ره‌رز و کامه‌ران و سه‌رکه‌وتووتان بکات.

برا گه‌وره‌کان!

ئه‌م په‌رژه‌یه‌ی په‌کیکه‌ له‌و په‌رژه‌یه‌ی شاره‌وانیه‌که‌مان په‌ریاری داوه‌ بیانکات بۆ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی

ناوچه که مان. نامانجیسی ئه وه یه (شاری ئاکرئ) بکات به (هاوینه هوار) یکی ناوازه و نایابی ئه م سهرده مه، بۆ ئه مه ی پیش بکه وئ و گه شه بکات و دانیشتووه کانیشی بکه ونه خوشگوزه رانییه وه. به م پییه ئه م (سهیرانگا کانی زه) ه بۆ ئه و نامانجه به ههنگاو یک داده نریت. له بهر ئه وه هیوادرم دانیشتووه بهریتزه کانی ناوچه ی ئاکرئ هه ر له سه ر یارمه تیدان و پشتگیری کردنی خو یان برۆن بۆ شاره وانییه که ی خو یان، تا ئه م نامانج و ئاواته مان به یینه دی.

ئه مه نده و ده ی شه وئ له بابه ت به کاره ی تانی ئه م سهیرانگا به وه چه ند قسه یه ک بکه م. ئیمه دامانناوه: سهیرانگا که بۆ ماوه ی ده سات بۆ دانیشتووانی ناوچه ی ئاکرئ بکریته وه. و اتا له ساتی هه وته می به یانییه وه تا ساتی پینجه می ئیوارئ. به مه رجئ رۆژانی چوارشه مووی هه موو هه فته یه ک هه ر بۆ (ئافره تان) ته رخان بکرئ. شاره وانییه له هه ر که سیک بیته ناو سهیرانگا که وه په نجا فلس ده سیئئ. به لام ئه وانه ی ئه ندانم له (یانه ی فه رمانه رانی ئاکرئ) دا شاره وانیی ئاکرئ، مانگانه به ک له یانه که یان ده سیئئ، ئه ویش بۆ ئه وه ی بتوانن له سهیرانگا که دا رابوو ئیرن بۆ ماوه ی شه ش سات. و اتا هه ر له ساتی پینجه می ئیوارتوه تا ساتی یانزه هه می شه و. مه به سی شاره وانییه له کۆ کردنه وه ی ئه م پارانه ئه وه یه بتوانئ پرۆژه کانی تریشی پئ رابیه ریتئ، وه ک (جئ مه له ی کانی زه) و (سهیرانگای سیبه) و (سهیرانگای سه ری گری) و (به هه شتی مندلان) و (ته خترکردنی رینگا کانی ناو شاری ئاکرئ) و گه لیک پرۆژه ی تر.

ئه مه نده و دووباره سوپاسگوزاری خۆم، له کانگای دلّه وه پیشکه ش ئیوه ی بهریتزه ده کم و، له خودایشم ده وئ: دوارۆژتیکي پر له کامه رانیان پئ ببه خشی.

(شاکر فتاح)

سهروکی شاره وانیی ئاکرئ

فه رمانه به ره کان ده ستیان داوه ته چاکه کردن:

ئه فسهری سه ربا زگرتن، سهروکی یه که م (فوئاد یوسف) ده دیناری پیشکه شی (یانه ی فه رمانه رانی ئاکرئ) کرد، به ناوی ئه وه وه که خودا کورپکی نوئی پئ به خشیوه. ئه و به مه خوئی له میوانداری فه رمانه به ره کانی برای رزگار کرد. به راستی کارپکی باشیسی کرد. ئه ندامه کانی یانه که سوپاسی خو یان پیشکه ش کرد ئیمه ییش به شی خو مان سوپاسی ده که یین. له خودایشمان ده وئ کورپه خوشه ویسته که ی بۆ بهاریتزئ و، له سه ر ئه م ریتبازه پیشکه و تنخوازه ییش پشتگیری بکات. ده سته ی بهریتزه به رایه تی یانه ی ئاکرئ بریاریان دا هه ندیک پاره ی خو شیانی به خه نه سه ر و به و دوو پارهییه (رادپۆ) یه ک بکرئ بۆ یانه که یان، تا بیکه ن به یادگار یک بۆ ئه م کرده وه باشه ی ئه فسهر. هه ره ها بریاریشیان داوه رادپۆ که ناو بنین (رادپۆ یوسف)، به ناوی منداله ساواکه به وه، تا ریتز و خوشه ویستی خو یانی بۆ ده ربیرن.

پینگه نینی ئاکرئ

پیتاکی پارانه وه:

(به کیتک له فه رمانه به ره کان): شاره وانیی ئاکرئ (جئ مه له یه کی نوئ) دروست بکات، ناوی ده نی (جئ مه له ی کانی زه). و دانیشتووانی ناوچه ی ئاکرئ پیش خه ریکن یان به فه رمانه کردن یان به پاره یارمه تیی شاره وانی بدن. ئه ی (دادگه ری بهریتز) تۆ چ پیتاکیکی پیشکه ش ده که ییت؟ خالید ئه فه ندی دادگه ر: من که مه له نه که م چ پیتاکیکی پیشکه ش بکه م؟ سهروکی شاره وانی: پیتاکه که ی تۆیش ئه وه بی پیا ریتته وه له خودا ئه وانه ی مه له ده که ن له ئاوه که دا نو قم نه بن!...

ئافه رین به چه ند فلس ده چی؟!:

سهروکی شاره وانی: ئافه رین (یوسفی گه سک لیدهر)، تۆ ئیمرۆ باش فه رمان ده که ییت!... یوسفی گه سک لیدهر: ئافه رین به چه ند فلس ده چی؟! منیش ده توانم پیت بلیم ئافه رین. تۆ پارم بده رئ و پیم بلئ: قوززه لغورت!...

سهروکی شاره وانی: ئه وه چاکه دیناریک بۆ تۆ، ئه ی ئیستا ده وه ی چیت پئ بلیم؟!:

یوسفی گه سک لیدهر: ئیستا که قه ی ناکات. هه زار جار پیم بلئ ئافه رین!...

له سندووقی پرسیار و پینشیازه وه:

دانانی تهخت و کاره با له باخچه که دا:

بۆ کاک محه مه د شه ریف، سهروکی یه که م:

له سه ر پینشیازه که ی ئیوه (کۆزی شاره وانیی ئاکرئ) بریاری دا: دوو تهختی تهختی گه وره که هه شت که س بتوانن له سه ر داینیشن له گه ل سئ چرای کاره با ی ره نگا وره نگ و، جیتگایه ک بۆ دانانی رادپۆ، له ناو باخچه که ی به رده رکی سه رادا - باخچه ی فه رمانه به ران - دابنئ. هه رچی ده نگه گه وره که ی رادپۆیه (میکرۆفۆن) به پیتو بیستمان نه زانی دابینیتین چونکه رادپۆ کانی هه ر دوو چایخانه کان نزیک باخچه که ن. ئاگا داریشتان ده که یین که بریاره کانی شاره وانی زوو به زوو جیبه جئ کران.

دیدنه ی تاییه تی له فه رمانگه کانی میریدا:

(ئاکرئ: ک. ق.):

بیستومه جیتویشینی تازه نایه وئ دیدنه ی تاییه تی بکرئ بۆ ده سگا کانی میری!... ناخۆ ئه مه راست بی؟ ئه گه ر راسته بیانوی جیبه ؟.

رۆژنامه ی ئاکرئ:

له بهر ئه وهی (جینوشینی نوێ) کاتی داناوه بۆ دیدنه تایبه تی له مالتی خۆیدا، ههروهها هه موو رۆژتیک ده توانی له لایه ن دۆستان و هاوڕیکانی هه وه له (سه یرانگای کانی زهر) یاخود له (باخچه ی فه رمانبه ران) دا ببینرێ، ئیتر هه ز ناکات هه یچ که سه ینک له وانه له ده سگای مه یریدا سه ری لی بدات بۆ دیدنه تایبه تی. ئه مه یش سه به رت به وه یه که کاتیکی زۆری بۆ بگه ڕیته وه له فه رمانگه که یدا، بۆ ئه مه ی کاروباری فه رمانه وه یی و دانیشه توهانی ناوچه که، به تایبه تی هه هه ژاره کانیان راهی بکات، که هه ی وایان ته یدا به له ڕیگایه کی دووره وه دیته ئاکرێ. به ینجگه له وه هۆبه کی تریش هه یه. ئه وه یش ئه وه تا په کی فره فیتلی ئه وه چه واشه کارانه بخات، که به درۆ دین بۆ دیدنه فه رمانبه ره کان له ده سگاکانیاندا و کاتی زۆریان به خۆرای لی داگیر ده کن به بیانوی خۆشه وسته ییه وه، که چی له راستیدا بۆ ئه وه دینه لای ئه وه فه رمانبه رانه تا دانیشه توه به سه زمانه کانی ناوچه ی ئاکرێ چه واشه بکه ن به وه ی خۆیان وا بنویتن لای ئه وان که خاوه ن مه یانه ن و ده سه لاتیشه یان هه یه له ناو ئه وه ده سگایانه دا. بۆ ئه مه ی له پاشدا بتوانن ئه وه به سه زمانانه بچه وسته یینه وه بۆ که لکی ناپه خته ی خۆیان. ئیمه یش ئه ی خاوه ن په رسیار هیوادارین که تۆ له و جۆره که سه نه نه بیته !...

ئاکرێ

ژماره: (٤)

رۆژ: ١٩٥٠/٨/٥

دهنگوباسی ناوخوا

سه رۆکه کان ڕیگای چاکبان گرتۆته بهر:

* (سدیق ئاغای شۆش) دهستی کرد به به خترکردنی ئه وه ڕیگایه ی له ناوه ند (شۆش) و (ئاکرێ) دایه، بۆ ئه مه ی ئۆتۆمه ییل بتوانی به ئاسانی به ناوباندا به واته. به ینجگه له وه به لینه یی داوه به جینوشینی ئاکرێ: (ئۆتۆمه ییلنیک) و (مه کینه یه کی کاره با) و (رادیه یه ک بکری بۆ که لک و چاکه ی دانیشه توهانی گونده که ی خۆی و ئه وانه ی دین بۆ دیدنه ی بۆ (شۆش).

* هه ر یه کتیک له مانه: (شێخ ئه نوه ر قه بیوم) و (شێخ ته قیبی سورچی) و (سدیق ئاغای شۆش)، له سه ر خواستی (جینوشینی ئاکرێ)، تاوانبارتکیان له وانه ی له دادگه ری رابانکردبوو، دایه ده ست مه یری، بۆ ئه مه ی دادگاه ته ماشای کیشه کانیان بکات.

* (شێخ ئیبراهیم) که سه رۆکی گه ره کی (گۆراوا) یه له شاری ئاکریدا له به رده مه ی (جینوشینی ئاکرێ) دا به لینه ی دا که له گه ل پیاوه ناسراوه کانی گه ره که که یدا هه ول بدات، ئه و تاوانبارانه ی له گه ره که که ی خۆیدا دزیتی ده که ن له دژی هه ندیک خیزانی هه ژار بیان دۆزیته وه و بشیاندا ته ده ست مه یری. ماوه ی به لینه که ی (شێخ ئیبراهیم) له رۆژی ١٠/٨/١٩٥٠ دا ته واو ده بی. به پیتی ئه وه به لینه ده بی یان ئه و

که لویه لانه ی دزراون به رتینه وه به خاوه نه کانیان، یاخود دانیشه توهانی گه ره که که ی جه ریمه ده کرین با یی چه ند دزراوه لییان ده ستینریت. ئه نجام به چی گه یشت خوتنده واران ی ئه م رۆژنامه یه ئاگادار ده که ی.

* پیتری (خه لیل ئاغا) له گه ل چه ند که سه ینکی گه ره کی (چوسته یی) دا چونه سه یری (سه یرانگای کانی زهر). ئه وه یش هه ر بۆ ئه مه ی: که لکتیک به گه ئه یینه ی شاره وانیه ی ئاکرێ بگه ییتن.

* هه تا ئیستا که ییش (که ریم خانی محمه د سالح) هه ر له یارمه ته یدانی (سه یرانگای کانی زهر) یه، په یتا په یتا به ئینه جانه و گوله جوانه کانی باخچه که ی خۆی ده نیرێ.

* ئیمه یش به ناوی (شاره وانی) و (جینوشینی) یه وه سه یاسی ئه و پیاوه به ڕیزانه ده که ی، داوا ی سه رکه و ته یشیان له خودا ده که ی بۆ که لکی گه ل و نیشه تمانه که یان.

له سندووقی په رسیار و پینشیا وه:

* (لاویکی ئاواره): پینان گوتوم شه پقه له شاری ئاکریدا له سه ر نه که م، نه وه ک دانیشه توهانی ئاکرێ توانج و پلارم تی بگرن ئیوه له م با به ته وه چی ده فه رموون؟...

رۆژنامه ی ئاکرێ:

وا دیاره تۆ به هه له دا چوویت. هه رگیز به و مه که (دانیشه توهانی ئاکرێ) که هه ر که سه یان خه ربکی کار و فه رمانی خۆیه تی، ده ستیان به ڕزیت سه رنج له کاروباری تایبه تی تۆ و که سانی تر بدن. له به ر ئه وه شه پقه ی خۆت له سه ر بکه و، نه یه ت به مه شکتدا که که س له دانیشه توهانی ئاکرێ په خته ت لی بگری. ئیمه وامن دیته پێش چاو، که تۆ بۆبه کاشتی وه هات به بیردا دیت، له و ناوچه یه دا که گه وره بوویت و په وهرده کراویت تووشی (ترس) بوویت. چونکه زۆر که سی تریش له ئیسه وه های به بیردا دیت، له و ناوچه یه دا که گه وره بوویت و په وهرده کراویت تووشی (ترس) بوویت. چونکه زۆر که سی تریش له ئیسه وه های به سه ر داها توه به لام دانیشه توهانی ئاکرێ، هه ر له به ر ئه وه ی که خۆیان زه ره کن و لینه اتوون، هه ر توانج و پلار له و که سه نه ده گرن که زبانیان پێ ده گه ییتن هه رچی (شه پقه) یسه، خۆی له خۆیدا، هه وهرده هه موو جلویه رگیکی تر، به هۆی پتووستی گیانی و نانی و ژبانه وه په یدا بووه. ئه مه یش په یوه ندیه یه کی به کاروباری ئایینه وه نیسه. راستی قسه که یسه مان به وه دا ده رده که وێ، که گه لکتیک له سه پان و جووتیاره کاتمان له مه یزه وه هه تا ئیستا که ییش هه ر شه پقه له سه ر ده که ن، له پێش ئه مه ی که سه ینکیان له رۆژئاوا ییه کان دیبه شه پقه ی له سه ر کردبێ. که چی ئه وان له هه موو که سه ینکیش زۆر تر به ئایینه که ی خۆبانه وه نووساون. هه ر به ناوی تا قی کردنه وه یسه وه خۆم له م رۆژانه دا شه پقه م له سه ر کرد، له که سه ینکی ئاکرێ یه وه توانج و پلارم تی نه گیرا. ئه ی خۆتان سه رنجتان نه داوه له لاوه کانی ئاکرێ، به سه ری په و ته وه به ناو شه قامه کانی ئاکریدا ده سوو ڕیته وه، ته نانه ت کلۆچه (چاکه ت) دکانیشه یان له به ر ناکه ن؟ ئه و لاوانه باکیان نیسه له توانج و پلار، ته نانه ت ئه گه ر هه بیته یش!... ده ستووری گشته ی ئه مه تا: هه موو که سه ینک مافی هه یه به سه ره یه سته ییه وه چی له به رده کات، بیکات، به مه رجی نازاری که س نه دات و زبانیش به که س نه گه ییتن. له سه ر هه موو که سه ینکیش پتووسته ڕیز له م مافه ی بگری. ئیتر ئایا کاتی ئه وه نه هاتوه، ترس

و له‌رز له دلې خوځمان دهرېکه‌بین و، له شتی پروپوچ نه‌سلنه‌میتینه‌وه، تا چند هن‌گاوینکی تر پېش بکه‌وین؟! خو تویش به‌کینکی وه‌ک نیمه‌ئی لاو!...

* (مح‌مه‌د ته‌یب)، شاگردپکی زانستگای نه‌ندازیاری:

من تووشی دوو‌دلی بووم: نازانم نایا هر له زانستگای نه‌ندازیاریدا بمینمه‌وه باشته‌ریا خود بجمه (زانستگای فرین)‌وه. ئیوه له‌م بابه‌ته‌وه چی ده‌فرموون؟
رؤژنامه‌ی ئاکرئ:

به‌پتی لیک‌کولینه‌وه و لی وردیوونه‌وه‌یه‌ک که کردوومانه له بابه‌ت دل و دهرونی تو و لینه‌اتوویته‌وه هه‌روه‌ها که ته‌ماشای دوارؤژی خو‌ت و که‌لک و چاکه‌ی ئاکرئ ده‌که‌بین، وامان پی باشته‌ریه که هر له (زانستگای نه‌ندازیاری)‌دا بمینمه‌وه. چونکه ناوچه‌ی ئاکرئ و ئاکرئ خویشی پی‌ویستی‌یه‌کی زوری هه‌یه به‌ئاوه‌دانی. نه‌ندازیاریش هه‌روه‌ک به‌زیشکایه‌تی و کشتوکال و به‌یتالی دوارؤژتکی گه‌وره‌یان هه‌به له هه‌ریمی باکووردا که ئیستاکه داموا له‌سهر شاره‌زا و پسپورانی ئه‌و زانست و هونه‌رانه.

* (هه‌ژاریک): ئیوه پرؤژه‌ی (سه‌یرانگای کانی زهر)‌تان ته‌واو کرد. به‌لام سی‌ی کاری تریش ماون که زور گرنگن. تکایه خمی ئه‌وانه‌یش بخون تا زوه جیبه‌جی بکرتت:

۱- کوته‌کینک له ده‌ستی دزه‌کان بدن. چونکه له‌م پرؤژانه‌دا دزی له‌ناو جه‌رگی شاری ئاکرئ زور ده‌که‌ن.

۲- نرخی گوشتان بو که‌م بکه‌نه‌وه.

۳- یاساوتی خو‌رشت که ناوی (عه‌لی قو‌لچی)‌یه، ده‌ستی‌او هه‌موو دوو‌کاندارتکی به‌سه‌روه هه‌یه. به‌لام دوو‌کانداره‌کان تا ئیستا نه‌یان‌پراوه‌ داوای وام (قه‌رز)‌ه‌کانیانی لی بکه‌نه‌وه. نیمه‌یش تکاتان لی ده‌که‌بین کارتکی وا بکه‌ن: (عه‌لی قو‌لچی)‌ پېش ئه‌مه‌ی بگاته شاری (ئامبیدی) که بو ئه‌وی گویزراوه‌ته‌وه، وامه‌کامان بداته‌وه.

* رؤژنامه‌ی ئاکرئ:

۱- ئه‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌تاوانی دزینه‌وه هه‌یه، نیمه له‌وساوه که هاتوویته‌ته ئاکرئ هه‌تا ئیستا پییه‌وه خه‌ریکین ریشه‌ی دهریکیشین به‌م زوانه موژده‌ی ئه‌نجامی باشتان پی ده‌گه‌ییتن. له‌م بابه‌ته‌وه ته‌ماشای ستوونی په‌که‌می ئه‌م رؤژنامه‌یه بکه‌ن.

۲- هه‌رچی نرخی گوشته‌کانه له‌گه‌ل سه‌رؤکی گه‌ره‌که‌کان و پی‌اوه شاره‌زاکانیان و تووژیمان له‌سهر کردن. ئه‌وان وایان به‌باش زانی بریاره‌که دوا‌بخرتت بو وهرزی پایز، تا مه‌ر و مالات له‌گه‌ل هه‌زه ره‌هنده‌کاندا ده‌گه‌رینه‌وه له کویتستان.

۳- هه‌رچی ده‌ستی‌اوه‌کانی دوو‌کانداره‌کانیشه که له‌سهر یاساوتی خو‌رشت که‌له‌که‌بوون و تا ئیستا نه‌یداونه‌ته‌وه به‌خواه‌نیان، نیمه پی‌ری به‌هوی جارده‌ری شاره‌وانییه‌وه جارمان بو دوو‌کانداره‌کان دا که: «هه‌ر که‌سپک وامی له‌سهر (عه‌لی قو‌لچی) هه‌یه بیته لامان، پیشانمانی بدات که راست ده‌کات، ئه‌وسا که نیمه‌یش کارتکی وا ده‌که‌بین وامه‌که‌ی ده‌ست بکه‌ویته‌وه».

به‌لام وا دیاره (مامه‌ی هه‌ژار)، تو له‌و ساکه‌وه که بو یه‌که‌م جار ئاگانامه (ئیک‌باریبه)‌که‌ی خو‌ی بو ناردووبین به‌ناوی «جووله‌که‌ی ره‌نجه‌رؤ»‌وه، (نایین)‌ه‌که‌ی خو‌ت گویوه، نایا له‌ دوا‌ی ئه‌م (ئاگانامه)‌یه‌ت به‌لنیمان ده‌ده‌یتتی نه‌جیته‌وه سه‌ر ئایینه‌که‌ی پېشوت؟!...

ئاگرئ داوای کردنه‌وه‌ی خویندنگایه‌کی ناوه‌ندی ده‌کات

له‌ ناو‌اته هه‌ره گه‌وره‌کانی دانیش‌تووانی شاری ئاکرئ‌دا په‌کینکیان: (کردنه‌وه‌ی خویندنگایه‌کی ناوه‌ندی)‌یه که له شاری ئاکرئ‌دا بکرتته‌وه. ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که ژماره‌یه‌کی زور له‌و شاگردانه‌ی خویندنی سه‌ره‌تاییبیان ته‌واو کردوه، له‌به‌ر ده‌ست‌کورتی باوکیان نه‌یان‌توانیوه تا ئیستا خویندنه‌که‌یان ته‌واو بکه‌ن له خویندنگا ناوه‌ندییه‌کانی شاره‌کانی تر‌دا که له‌و دیو ناوچه‌ی ئاکرئ‌وه‌ن. که (جینوشینی نوپی ئاکرئ)‌یش له‌ نزیکه‌ی دوو مانگ له‌مه‌و پی‌شه‌وه گه‌بشته ئاکرئ، دانیش‌تووانی شاری ئاکرئ داوایان لی کرد: کاربه‌ده‌ستانی بخاته سه‌ر ئه‌وه‌ی خویندنگایه‌کی ناوه‌ندی له شاری ئاکرئ‌دا بکه‌نه‌وه. جینوشینی نوپیش ده‌ستی کرد به‌لیک‌کولینه‌وه‌ی پی‌ش‌نیازه‌که‌یان و، گفتوگو‌کردن له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستاندا. دوا‌یی له‌گه‌ل باوانی شاگرد‌ه‌کاندا له‌ هۆلی شاره‌وانیدا کو‌بووه‌وه، له بابه‌ت ئه‌م کیتشه‌یه‌وه و تووژتی له‌گه‌ل ئه‌وان و چند پی‌اویتکی ناسراوی شاره‌که‌دا کرد. له‌ ئه‌نجامی کو‌به‌که‌دا، بریاریان دا: وا داوا بکه‌ن که (خویندنگایه‌کی ناوه‌ندی خو‌مالتی) له‌لایه‌ن (کو‌مه‌لی مام‌وستایان)‌وه بکرتته‌وه، به‌مه‌رجی (کارگیتی زانستی خاکی مووسل) سه‌ره‌ریشتی و چاو‌دیری بکات. به‌پتی ئه‌م بریاره باوانی (۲۱) شاگرد سکالانه‌مه‌یه‌کیان، پی‌شک‌ه‌شی (جینوشینی ئاکرئ) کرد، داوای کردنه‌وه‌ی (خویندنگایه‌کی ناوه‌ندی)‌یان کرد به‌لنیش‌شیان دا که هه‌ریه‌که‌یان مانگانه‌یه‌کی (۷) تا (۱۰) دیناری بدات به‌ (فه‌رمانگه‌ی خویندنگا) که به‌رامبه‌ر ئه‌وه به‌کو‌ره‌کانیان بخوینن. (جینوشینی ئاکرئ)‌یش پشت‌گیری خواسته‌که‌ی کردن و سکالانه‌که‌ی ناردن بو (پارێزگای مووسل)، له‌گه‌ل بیروباوه‌ری خویدا له بابه‌ت شپوه‌ی راپه‌راندنی خواسته‌که‌یانه‌وه و پیشاندانی ئه‌وه‌یش که پی‌ویسته له‌لایه‌ن هه‌موو کاربه‌ده‌سته‌کانه‌وه وه‌ک هی (زانست) و (کاروباری ناوخو) و (به‌رگری) و (داد) و (کاروباری کو‌مه‌لایه‌تی)‌یه‌وه ئه‌م کاره‌یان بو ئاسان بکرتت. چونکه کردنه‌وه‌ی خویندنگا که پی‌ویستی به‌ریدانی ئه‌و کاربه‌ده‌ستانی (وه‌زاره‌ت)‌پانه هه‌یه بو ئه‌مه‌ی ساختمانی خویندنگای سه‌ره‌تایی ئاکرئ و که‌لوپه‌له‌کانی به‌کاربه‌ترینن. هه‌روه‌ها فه‌رمانبه‌ره‌کانیان به‌مانگانه‌یه‌کی دیاریکراو دا‌به‌زرینن بو وانا گوته‌ته‌وه له‌و خویندنگای ناوه‌ندییه‌دا که ده‌یان‌ه‌وی بکرتته‌وه. گه‌لپک له‌وانه‌ی فه‌رمانبه‌ران له ناوچه‌که‌دا و، دهرچووی زانستگاکانی عیراقن و خاوه‌نی توانایی زانستین له وانا گوته‌ته‌وه‌دا، به‌لنیشان دا که خویندنگا که‌کرایه‌وه وانا‌ی تیدا بلنینه‌وه. هه‌روه‌ها (جینوشینی ئاکرئ) له‌ چند فه‌رمانگه‌یه‌کی خاوه‌ن په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ئه‌م پرؤژه‌یه‌دا گفتی وهرگرت که پشت‌گیری ئه‌م خواسته بکه‌ن و کوشیش بکه‌ن بو سه‌رگرتنی. هه‌روه‌ها (جینوشینی ئاکرئ) بریاری داوه که له‌ ده‌وله‌م‌ه‌ندانی ناوچه‌که ئه‌وه‌نده‌ی پی‌ویست بی‌ پاره کو‌بکاته‌وه، بو ئه‌مه‌ی له‌ جیاتی ئه‌و شاگرد هه‌ژارانه‌ی نه‌یان‌توانیوه (سکالانه‌مه‌ی) که مؤر بکه‌ن، له‌به‌ر هه‌ژاریان، پاره بدات به‌فه‌رمانگه‌ی خویندنگا تازه‌که که‌کرایه‌وه.

پروژنامه‌ی ناکری:

نیمه‌ییش داوا له خودای گه‌وره و میه‌ره‌بان ده‌که‌ین ده‌ستی یارمه‌تی بۆ ئەم هه‌موو که‌سانه درێژ بکات، تا ئەم خواسته گشتییه گه‌وره‌یه‌یان بۆ بێته دی.

پینکه‌نینه‌ی ناکری

به‌رتیل:

(خاوه‌ن فه‌رمان): من ده‌مه‌وێ که‌لک و چاکه‌یه‌کم له فه‌رمانگه‌مدا پین بگات، که پینچه‌وانه‌ی یاسان. ده‌یشمه‌وێ لای یه‌کیک له فه‌رمانبه‌ره‌کان زوو جیبه‌جی بکه‌م، ئایا پین نالیت چۆن (به‌رتیل) ده‌که‌می پینشکه‌ش بکه‌م؟

(کابرای شاره‌زا): له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (به‌رتیل) ده‌که‌وتیه‌ ناو ریزی دل‌دارییه‌وه، لام وایه (به‌رتیل) ییش هه‌ر ده‌بێ به‌پیتی ئه‌و ده‌ستوره‌ بێت که له‌ کۆری (دل‌داری) دا به‌کارده‌هینریت. ئه‌ویش بریتییه‌ له‌م باه‌تانه: (ته‌ماشاکردنیک، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک، خو‌شی و چلۆنی کردنیک، گف‌توگۆ کردنیک، په‌یمانانیک بۆ به‌یه‌گه‌یشتن، ئینجا به‌یه‌گه‌یشتن). منیش له‌ خودام ده‌وێ: نه‌هێلتی کاره‌که‌ت سه‌ر بگرێ!

ئایینی خۆی گۆزیوه

(یوسفی گه‌سک لێده‌ر): تکایه‌ بمخه‌ره‌وه سه‌ر ریک‌خستنی باخچه‌کانی شاره‌وانی.

(سه‌رۆکی شاره‌وانی): بۆچ تو‌ ئایینی خۆت گۆزیوه؟! وازت له‌ په‌رستنی (ئیبیراهیمی ده‌رگه‌وان) هیناوه و، ده‌ستت داوه‌ته په‌رستنی (خودای ئیبیراهیم)؟...
(یوسفی گه‌سک لێده‌ر): به‌لتی.

(سه‌رۆکی شاره‌وانی): که‌واته، بۆچ له‌سه‌ر په‌رستنه‌ تازه‌که‌ی خۆت نامینیته‌وه، تا خۆت پرگار بکه‌یت له‌ په‌رستنی (ئیبیراهیم)؟!
کرێ له‌سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه‌یه

(خاوه‌ن ساختمان): مامه‌ی دارتاش وه‌ره بزماریک دابکوته به‌سه‌ر ناوچه‌واندا!...

(دارتاش): بۆچ بزمار به‌سه‌ر ناوچه‌واندا دابکوتم؟

(خاوه‌ن ساختمان): تا هه‌ندیک له‌ میتشکم له‌ ناو‌بجی و بتوانم به‌رگه‌ی کرێ زۆره‌کانت بگرم!...

(دارتاش): به‌لام ئه‌وه‌یشت له‌ بیه‌رنه‌چن، که داکوتانی بزماره‌که‌یش کریتی پین ده‌وێ. چونکه‌ من ده‌بێ بچم و بیه‌وه‌ بۆ ئه‌و شوینه‌ی بزماره‌که‌ی لێ ده‌کرم. خو‌ ئه‌وه‌یشت دياره که له‌م پروژانه‌دا نرخه‌ی بزمار زۆر به‌رز بۆته‌وه‌!...

ناکری

ژماره: (۵)

رۆژ: ۱۲/۸/۱۹۵۰

هه‌والی ناو‌خو

ئاسایش

بالبازخانه‌ی ناوچه‌که‌مان و، بنکه‌کانی لادییه‌کان، که له‌ژێر ده‌ستیدان، له‌ ته‌نگه‌تاو‌کردنی ئه‌و تاوانبارانه‌دا که یاخ‌ی بوون له‌ دادگاه، بۆ مه‌به‌سی گرتنیان، چست و چالاکییه‌کی باشیان نواندوه. چونکه له‌م دوو مانگه‌ی دواییه‌دا ژماره‌یه‌کی باشی له‌و تاوانباره‌ سامناکانه و ئه‌و سه‌ربازه ده‌ربازبوونه‌ی گرتوه. نیمه‌ییش سوپاسی فه‌رمانبه‌رانی بال‌بازخانه و فه‌رمانبه‌ره‌کانیان ده‌که‌ین که فه‌رمانی سه‌رشانی خو‌یان به‌باشییه‌وه به‌جی ده‌هینن هه‌روه‌ها هیوادارین دوا‌ی پاشماوه‌ی ئه‌و تاوانبارانه‌ییش بکه‌ون به‌لکو بیانگرن، چونکه ئه‌وانه له‌ ده‌میک سه‌له‌وه‌یه سه‌روه‌تی گشتییان تیک داوه‌!.

ناوی شاری ناکری له‌ پروژنامه‌کاندا

ژماره‌کانی دوا‌یی پروژنامه‌کانی (الحوادث) و (النضال) و (الزمان) مان وه‌رگرت که له‌ مووسل و به‌غداوه هاتبوون، هه‌موویان له‌ باه‌ت ئاهه‌نگی پینشکه‌شکردنی (سه‌یرانگای کانی زه‌ر) هوه، به‌نه‌ته‌وه، دوا‌بوون که له‌ رۆژی ۲۹/۷/۱۹۵۰ دا گیترا‌بوو. جا چونکه ئه‌و چهند دیرانه له‌لایه‌ن چهند که‌سیکی تینگه‌یشتووی کرده‌وه جوانی برا‌کانی ئاکریمان‌وه نووسرا‌بوون، بۆ ئه‌وه‌ی شاره‌وانیی ناکری دل‌خۆش بکه‌ن و تیریشی بکه‌نه سه‌ر کردنی کار و فه‌رمانی تر بۆ که‌لکی گشتی، شاره‌وانیی ناکری له‌ کانگای دل‌یه‌وه ریز و سوپاسیان پینشکه‌ش ده‌کات.

پروژه‌کانی ئاو و کاره‌با

له‌ پاش ئه‌مه‌ نامه‌کاری ناوه‌ند جینوشینی ناکری و فه‌رمانگه‌ بلنده‌کان له‌ باه‌ت پروژه‌کانی ئاو و کاره‌با و سالتیکی خشت بوو نووستبوو، وا له‌م پروژانه‌دا سه‌رله‌نوێ ده‌ستی پین کردۆته‌وه. هیوادارین که خوینده‌واران له‌ ئه‌نجامی خو‌ش ئاگادار بکه‌ین.

نه‌خۆشخانه‌ی ناکری

کاربه‌ده‌ستی کاروباری کۆمه‌لایه‌تی بریاری داوه (نه‌خۆشخانه‌) یه‌ک له‌ شاری (ناکری) دا دا‌به‌زینن.

سوورانه‌وه‌ی فه‌رمانبه‌رانی ته‌ندروستی به‌ناو گونده‌کاندا

جینوشینی ناکری له‌لایه‌ن فه‌رمانگه‌ بلنده‌کانه‌وه رێ دراوه هه‌ر مانگه‌ی دوو جار فه‌رمانبه‌رانی ته‌ندروستی بنیتریت بۆ ناو گونده‌کانی هه‌ر لادییه‌کان، واتا: (بیره‌که‌په‌ر) و (سوورچی) و (عه‌شائیر و

سهبعه)، بۆ ئەمەى ئەو گوندیی نەخوشیی کاربگەریان تیندا بلاوبۆتەو نەخۆشەکانیان دەرمانیان بدریتت. ئەوئەندە هەبە هەر جارەى دوو رۆژیان زۆرتەر پى ناچن. پىتویستە ئەودەيش ئاشکرا بکەبن کە بۆ هەموو جارێک چوونە دەرەو بۆ گوندەکان، سەرۆکی ئەو گەندانه خواردن و جىگای نووستن و گوتزانەوئەى فەرمانبەرەکان دەخەنە سەر ئەستۆى خۆیان، تا گەنجینەى مېرى بەرستەى هاتوچۆى ئەو فەرمانبەرە ئەرکی نەکەوێتە سەر!...

تاوانبارێک خۆى دەداتە دەست دادگاہ

(عومەر عوسمان) کە لە پېش مانگدا ژنەکەى خۆى کوشتبوو، لە دەست دادگاہيش خۆى دەر باز کردبوو، هات و خۆى دایە دەست جینوشینى ئاکرئ. ئەمەيش ناردیە کن دادگاہى ئاکرئ تا تەماشای کێشەکەى بکات.

دەستکەوتى سەیرانگای کانى زەر

دەستکەوتى (سەیرانگای کانى زەر) کە بەرەو پرووى گەنجینەى شارەوانیى ئاکرئ دەکرتتەو، لە (۹) رۆژى یەکەمى مانگى گەلاوێژ (ئاب) ى ۱۹۵۰دا گەيشتە ۱۴,۷۵۰ دینار. پىتویستە پىششى لى بنیین کە زۆریە ئەم پارەیه ئەم پیاوانە داویانە: (جەواد ئاغای زىبارى) و، (شىخ کەژۆى سوورچى) و، (خەلیل ئاغای ئاکرئى) و (شىخ کەبىرى سوورچى) و (شىخ جارولللا) و (سەبرى ئەفەندى سۆرانى). ئیتمەيش لە کانگای دلمانەو سۆپاسى پیاوئەتیی ئەو پیاو بەرێزانە دەکەین.

پروژەى سەیرانگای سېپه

بەم زوانە دامەزراندن و دروستکردن و پىکخستنى (سەیرانگای سېپه) تەواو دەبێ. ئەمەيش سېپهەم پروژەیه کە شارەوانیى ئاکرئ رایدەپەرتت. دەستەى کارگىرى یانەى ئاکرئ بریارى داو لەم هەفتەیهدا ئاهەنگىک بەبۆنەى پەیداوونى ئەم سەیرانگایەو بەگىرئ پارەى ئاهەنگەکەيش لەسەر یانەکە دەبێ. ئەمەيش بۆ ئەوئەیه ریز بگرتت لە خاوەنى (جىگاکەى سېپه) کە ناوى (سەلیم حاجى ئىبراهیم) ه. ئەم ریزگرتنەيش بۆ (کاک سەلیم) لەبەر ئەوئەیه کە لەسەر خواستى شارەوانیى ئاکرئ و لەژێر سەرپەرشتىکردنى ئەودا سەیرانگاکەى سېپهى دروست کردوو و پىک هێناو!

یانەى فەرمانبەرەکان رىگای چاکەکردن دەگرت

(یانەى فەرمانبەرەکانى ئاکرئ) دەستى کرد بەکردارە رۆشنبیرییهکانى خۆى. دەستەى کارگىرئ، بریاران دا: زنجەرەک و تارى رۆشنبیری ئامادە بکەن، تا لە رۆژانى دووشەمەى هەموو هەفتەیهکدا لە (سەیرانگای کانى زەر)دا یەکێکیان بوخیندرتتەو. ئەمەيش بۆ ئەوئەى فەرمانبەرەکان و دانیشتووانى ئاکرئ ئاراستە بکرتن بۆ کار و کردەوئەى چاک و رۆشنبیری. یەکەم وتار لە ئیوارەى دووشەمەى هەفتەى رابردوودا خویندراوە. کۆمەلێکی گەورە لە فەرمانبەرەکان و دانیشتووانى ناوچەى ئاکرئ لەوئیددا

کۆبووونەو، گوتیان لى دەگرت. دەستەى بەرپۆبەرانی یانەکەمان چەند پىشنىازىکیان لەلایەن گوتگرەکانەو درا بەگوتیدا. ئەوئەيش لە بابەت گەشەپىکردن و رىکخستنى ئەم جۆرە ئاهەنگە رۆشنبیرییهو بوو. بەرپۆبەرەکانى یانەيش بریاران دا لە هەفتەکانى داهاوودا جىبەجىیان بکەن. بىجگە لەمە بەرپۆبەرەکان بریاران دا چەند گۆقار و رۆژنامەیهک بکرن بۆ ئەمەى ئەندامە بەرپۆبەرەکانى یانە بىانخویننەو و لىیانەو کەلکەوەر ببن.

(رۆژنامەى ئاکرئ) يش پىرۆزبایى لە ئەندامانى یانەى ئاکرئ دەکات و لەگەل سۆپاسى گەرم و گورپدا داواى سەرکەوتیان لە خودا دەکات.

کاتى فەرمانکردن لە سەیرانگای کانى زەر

(سەرۆکایەتیی شارەوانیى ئاکرئ) بریارى دا کاتى فەرمانکردن لە سەیرانگای کانى زەردا بەم جۆرە لى بکرت؛ بۆ ئەمەى سەیرانکەرە بەرپۆبەرەکان زۆرتەر کەلکى لى وەرگرن:

۱- لە ساتى حەوتەمى بەیانىیهو تا ساتى حەوتەمى ئیوارئ لە هەموو رۆژانى هەفتەدا دەکرتتەو بۆ دانیشتووانى ناوچەى ئاکرئ.

۲- لە ساتى حەوتەمى ئیوارپۆه تا ساتى یانزەهەمى شوو دەکرتتەو بۆ فەرمانبەرەکان و ئەندامانى یانەى ئاکرئ.

۳- رۆژانى یەکشەمە و چوارشەمە تەنیا بۆ ئافرەت تەرخان دەکرت.

۴- رۆژەکانى تریش بۆ پیاوان تەرخان دەکرت.

رۆژنامەى ئاکرئ گەشە دەکات

وا پىتویست بوو کە (رۆژنامەى ئاکرئ) لەلایەن دەستەى نووسەرەوئەو گەشەى پى بکرتت. لە ژمارەى چوارەمیهو کرا بەدوو دانە. دانەیهکى (لە سەیرانگای کانى زەر)دا هەلئەواسرئ. دانەیهکیشى لە سەیرانگای فەرمانبەرەکاندا کە لەبەر دەرکى سەرادایە هەلئەواسرئ.

یانەى فەرمانبەرەکان

هاوینەهەوارەکانى ئاکرئ دەناسینى بەهەموو دانیشتووانى عىراق

(کاک محەمەد یوسف) کە کاروبارى (سامانى تەرخانکراوى شىخ عەبدولقادرى گەیلانى) لە ئاکرئدا هەلئەسوورپتت، دەستى کرد بەئامادەکردنى کۆمەلێک و پىنەى فۆتۆگرافى رەنگاورەنگى چاوەندازە جوانەکانى ئاکرئ. (دەستەى بەرپۆبەرەکانى یانەى ئاکرئ) يش بریاران دا چەند کۆمەلێک لە و پىنە رەنگینانەى لى بکرتى بەو نىزەى بەنامەى تاییهتییەو پەوانەیان بکات بۆ پیاوئەو ئاودارەکان و ناسراوەکانى هەموو لایەکى عىراق. تا شارەزای لىهاوویى هاوینەهەوارەکانى ئاکرئ ببن، کە هەر لە بەهشت دەکەن. ئیتمەيش ئاواتەخوازین ئەم کردارە جوانەى یانەى ئاکرئ سەر بگرت و کاربەدەستانى فەرمانرەوایی عىراق بخاتە سەر ئەو بریارەى کە شارى (ئاکرئ) يش بکرتت بەمەلئەندىکى

هاوینه‌هه‌واری، وهک (شه‌قلاوه) و (پیرمه‌م) و (سه‌رسه‌نگ) و (حاجی هۆمه‌ران).

به‌ناوی (شاره‌وانیی ئاکرئ) وه سوپاسی (یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی ئاکرئ) ده‌که‌ین، که ئه‌م ئه‌رکه‌ گزنگ و گه‌وره‌به‌یان گرتۆته ئه‌ستۆی خۆیان. خودا سه‌ریان به‌خات.

له‌ سندووقی پرسیار و پرس و پیشنیاز هوه‌ب

بۆ مام هه‌زار:

(جئ نوشینی ئاکرئ) بایه‌خی دا به‌پیشنیازده‌کانت. دوانزه‌ وامی بۆ دووکانداره‌کان له‌ یاساوالی خۆرشت (عه‌لی محهمه‌د) سه‌نده‌وه و دایه‌وه ده‌ست خاوه‌نیان. له‌ (جینوشینی زاخۆ) یش به‌لئینی وه‌رگرت به‌ته‌له‌فۆن که له‌ نزیکه‌ی مانگی‌کدا و امه‌کانی تریش له‌ (عه‌لی محهمه‌د)، وه‌رگی‌ریت و بنیترینه‌وه بۆ خاوه‌نه‌کانیان.

* هه‌رچی که‌لوپه‌له‌ دزراوه‌کانیشه له‌ گه‌رده‌کی (گۆراوا)دا، (شیخ ئیبراهیم)ی سه‌رۆک، تۆله‌ی بۆ لئ دزراوه‌که‌ کرده‌وه، (ده‌) دیناری دایه‌. هه‌روه‌ها دزه‌کانیشه‌ی ئاشکرا کرد له‌ میری. وا بالبا‌زخانه‌یش خه‌ریکی دۆزینه‌وه‌یانه، تا بیانگرت و بیاندات به‌داگاه.

پینکه‌نینی ئاکرئ

فاتیحه بۆ گیانی ماسیبه‌کان

جینوشین: ئه‌و ماسیبه‌نه‌ی داوام لئ کردن بینترین بۆ سه‌یرانگای کانی زه‌ر چییان لئ هات؟ کارگێری لادێی سوورچی: من (٣٤) ماسیم گرت و خستمنه‌ ناو جامی‌ک ئاوه‌وه، بۆ ئه‌مه‌ی بیاننێرم بۆ ئه‌ستێرکه‌که‌ی کانی زه‌ر. که‌چی که سه‌یرم کردن له‌ به‌یانیدا هه‌موویان مردبوون.

جینوشین: ئاخۆ ماسیبه‌کان له‌ به‌ر بئ خۆرشتیی خۆیان مردبوون، یان له‌ به‌ر خۆرشتیی ئیوه؟ کارگێری: چاره‌نووسیان وا بوو که بمرن.

جینوشین: که وابئ، ئه‌وا منیش، یاریده‌ده‌ری بالبا‌زخانه‌ی ناوچه‌ی ئاکرئتان بۆ ده‌نێرم، تا له‌ جیاتی من (فاتیحه) بۆ گیانی ماسیبه‌کانتان به‌خوینئ!...

حه‌سه‌نی دارتاش

حه‌سه‌نی دارتاش: من ناتوانم دارتاشی بکه‌م. چونکه ئه‌و رۆژه‌ی چووم ته‌خته بکرم بۆ خاوه‌نی سیپه، دوو چه‌رخه (پایسکل)یه‌ک خۆی لێدام، خستمی و هه‌ردوو ده‌ستیشم بریندار بوون.

سه‌رۆکی شاره‌وانی: ئه‌و رۆژه‌ی بیریته‌وه‌وه خه‌ریک نه‌بووی، ده‌ستی (سه‌لیم ئیبراهیم) بیریته‌وه، که پاره‌ی دابوویتی ته‌خته بکریته‌وه بۆ پرۆژه‌ی سه‌یرانگای سیپه؟

حه‌سه‌نی دارتاش: نه‌. به‌لام نیازم وایه هه‌ر پاره‌یه‌ک بده‌م به‌پزیشک و ده‌رمان بۆ چاککردنه‌وه‌ی

ده‌سته‌کانم و، هه‌ر پاره‌یه‌کیشتم له‌ده‌ست چوو، به‌هۆی ئه‌وه‌وه، په‌کی کارکردمی خستوه، له‌ خاوه‌نی سیپه‌ی بستینم، له‌گه‌ل کرئیی دارتاشیبه‌که‌مدا.

مسته‌فا شینۆ

خویندکارئیکی ئایینی: من ده‌مه‌وی زوو به‌زوو ببه‌مه‌لا و میتره‌ له‌سه‌ر بنیتم. بۆ ئه‌وه‌ رتبه‌گایه‌کم بیشان ناده‌یت؟

پیاویکی شاره‌زا: برۆ ئه‌و خانوه‌ی (مسته‌فا شینۆ) به‌کرئ بگره‌ که له‌ گه‌رده‌کی (گۆراوا) دایه، پینج وردیله (ده‌قیقه‌)ی پین ناچئ ده‌تکات به‌ (خاوه‌ن میتره‌)!...

خویندکار: تئ ناگه‌م چی ده‌لئیت! مه‌به‌ست چییه؟

شاره‌زا: هه‌ر که‌سیک ئه‌و خانوه‌ له‌ (مسته‌فا شینۆ) به‌کرئ بگریته‌وه، ناچار ده‌بی ده‌موده‌ست ده‌چی به‌گژیدا. ئیتر زۆری پین ناچئ سه‌ری به‌کوته‌کی (مسته‌فا شینۆ) ده‌که‌وی. که سه‌ریشی شکا، به‌ناچاری ده‌چیتته‌ لای برینپێچ. ئه‌ویش به‌که‌لافه‌یه‌ک په‌رۆی سپی سه‌ری ده‌پیتچی. ئیتر ئه‌وه‌یش ده‌بیته‌ خاوه‌ن میتره‌ئیکی وه‌ها که له‌ میتره‌ی مه‌لاکان گه‌وره‌تر و سپی تر بئ!

فه‌ر مووده‌ی گه‌وره‌پیاوان

* ژن هه‌یه و ژانیش هه‌یه.

* ژن ماره‌کردن، هه‌رچه‌نده‌ تووشی ده‌ردی سه‌ریت ده‌کات، به‌لام ناچاربییه، هه‌ر ده‌بی ژنت بیئ.

* هه‌ر کاره‌ساتی‌ک رووی دا، له‌ ژنه‌وه‌ روو ده‌دات.

* ته‌ماشای ده‌م و دووی کونده‌ به‌بوو مه‌که‌ مالت وێران ده‌بی.

* چاکه‌ بکه‌ و بیده‌ به‌ده‌م ئاوه‌وه.

ئاکرئ

ژماره: (٦)

رۆژ: ١٩/٨/١٩٥٠

هه‌والی ئاکرئ

سه‌یرانگای سیپه

له‌ رۆژی دووشه‌مه‌ی رابردوودا که ١٤/٨/١٩٥٠ ده‌گرتته‌وه، له‌ ساتی پینج و نیوی ئیواریدا، (یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی ئاکرئ) به‌بۆنه‌ی ته‌واو بوونی (پرۆژه‌ی سه‌یرانگای سیپه) وه، و پششکه‌ش کردنیه‌وه به‌دانشتروانی ناوچه‌ی ئاکرئ، له‌لایه‌ن سه‌رۆکی شاره‌وانیبه‌وه، ئاهه‌نگی‌کی گێرا. کۆمه‌لئیکی گه‌وره‌که

له ههموو چینیکی ههلبژێر ابوون و، نوێنهری دانیشستوانی ناوچهکه بوون هاتبوونه ئاههنگهکه سهروژگی شارهوانیی ئاکرئ (شاکر فتاح) و، خوێندکاریکی زانستگای ئەندازیاری (کاک محهمهده تەیب)، وتاریان خوێنددوه. له ئاههنگهکهدا چەند جارێک شاگردانی خوێندنگای ئاکرئ گۆرانی خوشخۆشیان گوت، شوێنهکهیان وهک دهستهگول پازندبووهوه. له شوێنێکی تری ئەم پرۆژنامەیدا وتارهکان نووسراونهتوه، لهگهڵ پێڕهویی ئاههنگهکهدا. له دواي پيشکهشکردنی ساردمهههني و مېوه، (جینوشینی ئاکرئ) وتاری ههفتهی خۆی دا له بابەت گهوره پیاویکی مرۆفپهروه و باوداهینه و مهرد و چست و چالاکهوه که ناوی (بهرنار ماکفادن)ه. ئاههنگهکه له ساتی حهوتهمدا تهواو بوو. میوانهکان بهم (سهیرانگا)یه تازهیهیان زۆر دلخۆش بوون و سهریان بهرز بووهوه.

ههرحی (سهیرانگای سېپه)یه، بریتیه له تافگهیهکی ئاو، که له بهرزاییهکی سی پێپیهوه، دهوژیتته خوارهوه، ناو دۆلێک، که ههوتۆته ئاههنگه دوو باخی داری بهردارهوه. لهگهڵ ئهوهشدا که جیگاکی خۆشه و له هاوینیشدا فینکاییهکی پهسندی تیدا دهست دهکویت، سېپه ئهوهنده بهرهللاکراوو، پیاو له ناویدا ههستی بهدلتهنگی و ناسازی کهشهکی دهکرد، بههۆی تهپ و تووشیهکهوه. ههروهها پېسی قور و چلپاوهکهی و، تهخته رزبوه بۆگههکانی خاوهن چایخانهکانی خاوهن چایخانهکهیش که لهویدا داینابوون، تا ئەندازهیهکی زۆر له خۆشی و جوانی شوێنهکهی کهم کردبووهوه ئیستر ههه ئهوهنده ئهو پێشنیازی شارهوانیی ئاکرئ بۆ سېپه داناوو، جیبهجی کرا، ئهوانه دههاتنه ناو (سهیرانگای سېپه)وه له دهست تهپ و تووشی و پېس و پۆخلی و دلتهنگی رزگاریان دهبوو. چونکه له گۆرپانهکی سېپهدا: ئەستێرکیکی کهمهههیه گهزه و بهرزیهکهی نزیکه سېپهکه گهژیکه... له دیوی دهرهوهی ناوازهدا، ئەشکێلهکهی پینچ گهزه و بهرزیهکهی نزیکه سېپهکه گهژیکه... له دیوی دهرهوهی ئەستێرکهکهوه (١٦) پلوسکه ئاو دیتته دهرهوه، له شێوهیهکی بچ دنگ و سهنگ و مهند و زرنگانهدا، بهرهنگاری قیژ و هوو و، هاژووژهی ئاوی تافگهکه دهکات، که خیرا بهتونوتییهکهوه دهوژیتته ناو ئەستێرکه گهورهکهوه. لهم بهر و لهو بهری ئەستێرکه ئاوهکهیشهوه دوو ریبازی پان و پۆر، له چیمهنتۆ و بهرد دروست کراوه، جۆگهلهیهکی کهمهههیه که بهدهوری ئەستێرکهکهدا خولی خواردوه ههوتۆته ناوهندیانهوه. ههه وهک سهرنجیسه دهری ئەستێرکهکه ههه له لهته سێویک دهکات که بنکهکهی بهسنگی شاخهکهوه نووسای، که سهروو بهرزاییهکهی ئهوه و تافگهکه دهوژیتته خوارهوه. لهو بهری بنکی ئەستێرکهکهیشهوه جۆگهلهیهکی بچوو، که له بهرد و چیمهنتۆ دروست کراوه، بهجۆریکی واکتیشراوه که له شێوهی چلهداریکدایه و سێوهکهی پێوه شۆربۆتهوه. ئینجا ئەم جۆگهله لاره که بهئەستێرکهکهوه نووساوه خۆی دهگه پینیتته جۆگهلهیهکی راستی گهورهتر له خۆی، که بهناو ههموو تهختی زهویهکهی بهر (تافگه سېپه)دا ریگا دهبرئ، ههرحی ئاویکی تافگهکه و ئەستێرکهکه ههیه بهناویدا تیپه دهکات تا دهگاته ئهو شێوهی لهو دیو باخی سېپهوهیه. بێجگه لهمه له بهرزاییهکی سی گهزیدا، لهو دیو ریباز تهنشستی راستی ئەستێرکهکهوه سهکۆیهکی گهوره و فراوان دروست کراوه. پهڕنیتکی جوانی رهنگاورهنگ چوارلای گرتوه. که پرتکی پان و پۆری بهسهههوهیه سېپه دهکات بۆ ئهو میوانانهی دینه ناوی.

پێڕهوی ئاههنگی کردنهوهی سهیرانگای سېپه

- ١- وتاری سهروژگی شارهوانیی ئاکرئ (شاکر فتاح)
- ٢- وتاری کاک محهمهده تەیب له جیاتنی دانیشستوانی شاری ئاکرئ.
- ٣- له ناوهند گوێگرتن له ساز و ئاواز و گۆرانی (خوێندنگایی) و (گۆرانی کوردی)دا، پيشکهشکردنی جگههه و چا و بسکویت و میوه بۆ میوانهکان.
- ٤- وتاریکی (شاکر فتاح) له بابەت ژيانی (ماکفادن)وه که بهواکی (پهروههکردنی لهش) و (پهزیشکایهتی سورشتی) دادهنرئ له ههموو جیهاندا.
- ٥- تاویک گوێگرتن له ساز و ئاوازی ناو راډیۆ.
- ٦- براندنهوهی ئاههنگهکه بهچهند وشهیهک له لایهه سهروژگی یانهی فهرمانبهرائی ئاکرئیه.

وتاری شاکر فتاح
برا بهرپزدهکان!

من بهوه سهرم بهرز دهییتتهوه که (سهیرانگای سېپه) پيشکهشی ئیوهی بهرپز بهکم. (سهیرانگای سېپه) سېهمه پرۆژهمانه که شارهوانی ئاکرئ، بهیارمهتی دانیشستوانی شاری ئاکرئ و فهرمانبهرائی ئاکرئ و، تهواوی کردوه. له بهر ئهوه بهناوی (شارهوانی ئاکرئ)وه سوپاسیکی گهرم و گور و پهسندکردنێکی تهواوی مهردایهتی و یارمهتیهکهی ئیوه پيشکهش دهکم. له خوادیش دهپارتمهوه که بههۆی ئەم (سهیرانگا)یهوه خۆشی و خوشگوزهرانی بهههموتان بگه پینیت. بهم بۆنهیهوه وام پت خۆشه که (کاک سهلیم ئیبراهیم) خاوهنی سېپهتان پت بناسینم. من بهناوی (شارهوانی ئاکرئ)وه سوپاسی یارمهتیی دهکم. چونکه کاریکی چاکی بۆ خۆی و بۆ ئیوه راپهراوند. خۆی له پیکهتانی ئەم پرۆژهیهدا زۆر ماندووکرد و، پارهیکی زۆری بهخت کرد. ئیمهیشی زۆر دلخۆش کرد، که بهقسه کردین و لهژیر سههرهشستی شارهوانیدا ئەم پرۆژهیهی هینایه بهرههه. ئیمه ههرحهنده، بهناوی شارهوانی ئاکرئیه، دهستیاو و یارمهتیا بۆ دانا که وهریان بگرئ بۆ پیکهتانی ئەم پرۆژهیه، بهلام ئهو خۆی وای پت خۆش بوو، که ههموو پارهیکی پتیبست بۆ ئەم پرۆژهیه بخاته سهه خۆی. چوو نزیکه پهنجا دیناریشی دهستیای وهرگرت و، به پیتی رپیشاندانی شارهوانی ئاکرئ و، ئامۆزگاریهکانی، پرۆژههکی جیبهجی کرد. ئەمهیشم زۆر پین خۆشه، که (کاک سهلیم) ئیستا که دلئ به (سهیرانگای سېپه) زۆر خۆشه، کهچی له سههرتای کاردا بهرپهچی شارهوانی ئاکرئ دهدهیهوه لهسهه پیکهتانی. ئهوه، واک ئیستا که خهوه بهدواروژتکی پر کامههههوه دهبینت، چ بۆ سهیرانگاکه و، چ بۆ خۆی و، چ بۆ ئیوه ههموتان چونکه له دلئ خۆیدا بریاری داوه ئەم سال بیتتهوه، زۆرتر ریکوپیکی بخات و باشتیش بیرازنیتتهوه، تا کاریکی واک دانیشستوانی دراوسێکانی شاری ئاکرئ له هاویناندا بینه ئاکرئ و بیکهه بههاوینهههوارتیک بۆ خویان تیندا رابوین. جا له بهر ئهوه منیش تکاتان لئ دهکم ههموتان یارمهتی (کاک سهلیم) بدهن و پشتگیری بکهن، تا زۆرتر تیر بیتته سهه جیبهجیکردنی نیاز و برپارهکانی خۆی.

ههروهه ها تکايش له خاوهن زهوبيه کانی شاری ئاکرئ دهکهم، ئهوانيش وهک ئهم پياوه مهرده دلفراوانه بکهن و، هونهری خوڤان بۆ کهلکی خوڤان و نهتهوه و نيشتمانکه بیان بنویتن.

له برانهوهی وتاره کهمدا له خودا دهپاريمهوه: ئهم (سهيرانگای سيبه) يهتان لئ پيرۆز بکات و، ژيانيشتان پر بکات له سهرکهوتن و کامهрани و خوڤگوزهرانی، براکانم.

وتاری کاک محهمه د تهب

گهوره بهرپزه کانم!

(پروژهی سيبه) سیههم سهيرانگایه که (جینوشینی ئاکرئ) بهلینی پئ داین بۆمانی جیبه جئ بکات. له راستیدا له ماوهیهکی کهمدا جیبه جیبه کرد. دیاره هه کاروباریک بایهخی تهواوی پئ بدریت و، بهراستی کوششی تیدا بکریت، زوو بهزوو جیبه جئ ده بیت.

گهوره کانم!

دانیشتووانی شاری ئاکرئ، هه موویان، سوپاسی (جینوشینی ئاکرئ) دهکهن، که فه رمانی دا به (خاوهنی سيبه) لهم شپوه رهنگینه دا سهيرانگای سيبه ناوه دان بکاتهوه و، بیکات به جیگایهکی خوش رابواردن بۆ ئیوهی بهرپز. ئهم ئاههنگه گهوره یهیش که بۆ (کاک سه لیم) دهگپیرئ، له سه ر ئامۆژگاری جینوشینی ئاکرئ بووه. دامهزراندنی ئهم سهيرانگایهیش ههنگاوێکی تره له کۆری پیشکهوتن و ئاوه دانکردنهوهی ئاکرئ، که جینوشین له پیرهویهکی خوشیدا بریاری داوه بیکات بۆ ئهمهی شاری ئاکرئ پیش بکهوی و برازیتهوه تا وای لئ دیت بکریت به (هاوینه ههوار) یکی شهنگ و شوخ. شاری ئاکرئیش شانازی دهکات، که پیاویکی وههای تیدا گهوره بئ و، هه موو ده مێکیش خهریکی کاروباری چاکه خوازانه بۆ کهلکی گشتی، که له ماوهی چهند پرۆژیکدا هه پرۆژهیهکی ویست جیبه جئ بکات.

گهوره کانم!

جوانی ههیه له سووروشتهوهیه و، جوانیش ههیه مرۆفی هونهرمه ند بهرهمی دههینئ. جاری وا ههیه ریتوشوتنیک که داده نرئ و، ساختمانیک که دروست دهکړئ و، هونهرمه ندیه که ده نوینرئ و بیریکی باش که پیشان دهدرئ و، باویکی ناوازه و نایابیش که داده هینرئ، له وانهیه که (جوانی سووروشتی) له کانگاکه یهوه بهنیتته دهروه و، له شپوهیهکی وا شهنگ و شوخدا دهری بخات، که دل کیش بکات بهسایهی چاوهست (سیحر) و هونهرکه یهوه.

گهوره کانم!

نای که دل چهند پئی خوشه، ئهم پرۆژهی سیههمه بهدوای دهسته خوشکه کهیدا (سهيرانگای کانی زه) دا دیت، له جوانی و له شهنگیدا. ئهم تافگهیه، که لهو بهرزاییهوه ده رژیته خوارهوه، هه ر ده لئی ههنگوینی سيبه و له شهنگه دیتته دهروه. ئهم ئاوه ئاویکی روون و سازگار و پاکه هه له مێژوهه بهناو چیمهن و لاله زار و دار و درهخت و کشتوکالدا دهکشئ و ده رژیته سه ر ئهم که له بهرده مێژوو بیبانه، له شپوهیهکی جوان و دلسوژانه دا. کزه بایهکی فینکیشی پئ پهیدا ده بیت، گولی خه و اللو له خه و خه بهر

دهکاتهوه و، دل و مێشکیش دهخاته گه ر هه رچی خوړه و هاژده که ییشیتی پرسی پئ ناوی. چونکه بریتیه له ساز و ئاوازیکی سووروشتی، که زۆر شیرین و رهنگینه و، دلئ گوتگران ده بزوتنی چاونه ندازی تافگه که ییش چاوی سهیرکه ران دهگه شینیتتهوه که ئاوه که ده رژیته ناو ئهم ئه ستهیرکه ناوازه یهوه، هه لده په رئ و بهزم و رهم دهکات، تا رووی ئاوه که دهست دهکات به شه پۆلدان و، دلئ مرۆف له خوڤیاندان پئی گهشکه دار ده بئ.

گهوره کانم!

(جینوشینی ئاکرئ) ییش هه ر ئه وهنده ئهم شپوهی دی، بیرى دامهزراندنی سهيرانگایه که له سيبه دا کهوته مێشکییهوه جا ههروهکو خۆتان بهچاوی خۆتان ده بین، هه موو بیر و دل و دهروونی خۆی و خۆتان تیدا بهخت کردوه تا هیناویه ته ئهم شپوهیهوه، که ده بوو گه لیک سال له مه و پیش ئهم بایه خه به (سيبه) بدرایه. له راستیدا تافگه ی سيبه ئیستا که بووته تافگه ی راسته قینه. چونکه بۆته مه له بندیکی سرهوت و ئارام و دلخۆشی بۆ هه مووان. ئیمه ییش که (دانیشتووانی ئاکرئ) یین، مافمان ههیه به (تافگه ی سيبه) وه شانازی بکهین. ههروهها پتیرستیشه له سه رمان، له کانگای دلمانهوه، ئاواتی سه رکهوتنی دلسوژانه و سوپاسی بۆن خوشی خۆمان پیشکه شی (ماموستا شاکر فه تاح) بکهین. تافگه که ییشمان سهری بهرزوتتهوه که پیاویکی وهک ئه و چاکه خوازه ی دهسکه وتوه و، خه می دهخوات و، پهروه دهی دهکات و، چاودیری دهکات، بۆ کهلکی گشتی. ئیتر سوپاس گهوره کانم!

پیکه نینی ئاکرئ

ئیهو چۆن بن هی وا ده بیتته گهوره تان

مه لا عه بدوخلالق: من له (سهيرانگای کانی زه) هه یچم دهست نه کهوت ته نانهت ئه و ده رامه ته ییش که له چایخانه که ی ته نشتیوه بۆم هات له دهستم چوو.

جینوشینی ئاکرئ: کاک مه لا! ئهمه ی تۆ ده یلئیت نان کویری نییه به رامه بر خودا!؟

مه لا: نه. نان کویری نییه. قسه ی راست بوو کردم.

جینوشینی ئاکرئ: ئه گه ر له قسه کهت په شیمان نه بیتتهوه، ده تخه مه به رده م ئه و دادگایه ی که چهند و چوونی له گه ل (جهواد ئاغا) دا کرد.

له سندووقی پرسیار و پرس و پینسنازهوه

* فه رمانده ی تیبی سه ربازی ئاکرئ:

هه ندیک له ئه فسه ره کان له نرخى چوونه ژووره وهی مندالان بۆ ناو (سه ايرانگای کانی زه) بۆله بۆل دهکهن. چونکه ئه وانه له گه ل دایکه کانیا ندا ده چنه ئه وئ. ئایا ئاکرئ مندالان تا ته مه نی سه سالان له و نرخى چوونه ژووره وهیه به خشن. مندالانی تریش هه تا ته مه نی ده سالان نیوه نرخیان لئ بستین؟

پۆژنامەى ئاكرى:

تكاىه جارى شارەوانىى ئاكرى كه له پۆژى ۱۵/۸/۱۹۵۰دا بلاوى كردۆتەوه بخوێنەوه. چونكه شارەوانى لەویدا مندالانى بەخشىوه له پاره لى وەرگرتن هەتا تەمەنى نۆ سالان. واتا تەنیا له تەمەنى دە سالییهوه لىیان وەردهگيرى.

* په كىكبان:

دەلێن دۆستایهتى له گەل (جینوشینی ئاكرى)دا په جگار گرانه. ئایا ئەمە راسته؟

* پۆژنامەى ئاكرى:

دۆستایهتى له گەل (جینوشینی ئاكرى)دا زۆر ئاسانه. بهلام بۆ په كىكى وهك ئیوه هەتا بلێت گرانه!... چونكه مەرجى دۆستایهتى له گەل (جینوشینی ئاكرى)دا ئەویه: دەبى ئەوەنده سەرت بەرزبى، و پۆز له خۆت بگرت، واز لهوه بهیئیت كه دەسلاتى ئەو بهكاربهیئیت بۆ كه لك و چاكهى ناپوختهى خۆت. ناخۆ كاكهى (په كىكبان) پیت دەكرى له سەر ئەو مەرجه دۆستایهتیی له گەل بگرت؟

ئاكرى

ژماره: (۷)

پۆژ: ۲۵/۸/۱۹۵۰

هەوالى ناوۆ

دەستكەوتى سەيرانگای كانى زەر

دەستكەوتى (سەيرانگای كانى زەر) له پۆژى ۱۰/۸/۱۹۵۰ وه هەتا پۆژى ۲۰/۸/۱۹۵۰ گەيشتۆته ۷,۹۰۰ دینار.

له سەيرانگای سەرى گریدا

دامەزراندن و دروستکردنى (سەيرانگای سەرى گرى) له ههفتهیهدا تهواو دهبێ. ئەم (سەيرانگای سەرى گرى)یەيش چارەمەین سەيرانگایه كه شارەوانىی ئاكرى له ساله‌دا دروستى کردووه. وهك زانیومانە وتارەکانى یانەى فەرمانبەرانى ئاكرى كه له پۆژى دووشەممەى داها توودا دهخوێندرتەوه، له م سەيرانگایه‌دا دهخوێندرتەوه. ئەمەيش بەناوى پۆزگرتنى سەيرانگاکه‌وه‌یه. بابەتى وتارەكەيش ئەمەیه: (ئاراستە‌کاران)، كه له‌لایەن كاك (فە‌تخوللا عە‌نائى)ی‌ه‌وه‌ د‌ه‌درى. ه‌ه‌روه‌ها: (تێكچوونى بارى ئابوورى ئاكرى)ی‌ه‌ كه له (كاك عە‌ل‌ئە‌دین سە‌عید)ه‌وه‌ د‌ه‌درى. كاتیش ساتى شەشى ئیوارە‌یه. جیگا‌كه (۴۰) كەس د‌ه‌گرى. ه‌ه‌ر كەسى د‌یت د‌لمان خۆش د‌ه‌كات و سەرمان بەرز د‌ه‌كاتە‌وه.

وتارەکانى ههفتهى پيشوو

* له ههفتهى پيشوودا به‌پۆز (بوولس شىخۆ)، مه‌ترانى ئاكرى، له (سەيرانگای كانى زەر)دا وتارىكى به‌نرخى دا له بابەت ئەوه‌وه كه به‌چاوى خۆى ديويىتى له ئيراندا.

* هه‌روه‌ها به‌پۆز (فە‌تخوللا عە‌نائى)، فەرمانبەرى پۆسته‌خانەى ئاكرى وتارىكى دا له‌ژێر ناوى (پۆسته كارىكى م‌ر‌ۆ‌ف‌انە‌يه). جا له‌بەر ئەوه‌ى ئەوانەى گوێيان لى د‌ه‌گرتن كه‌لكىكى زۆريان له ه‌ه‌ردوو وتارە‌كه‌ وەرگرت، ئيمه له كانگای د‌ل‌ه‌وه‌ سوپاسيان د‌ه‌كه‌ين. تكايشيان لى د‌ه‌كه‌ين ئەندامانى يانە‌كه‌مان له‌م جۆره وتارە باشانه بى به‌ش نه‌ه‌يل‌نه‌وه.

به‌هه‌شتى مندالان

شارەوانىی ئاكرى كه‌رسته‌ى پيشوستى ئاماده‌ کردووه بۆ دامەزراندن و دروستکردنى سەيرانگایه‌كى تازه كه تايه‌تى بۆ مندالان دانراوه ناوى ناوه (به‌هه‌شتى مندالان). له‌م سەيرانگایه‌دا تەنیا ئەو مندالانە وەرده‌گيرين كه تەمەن‌يان له‌ سيانزه‌ سال كه‌متره. جیگای سەيرانگاکه به‌رامبەر (به‌هه‌شتى مندالان)ه‌ كه له‌بەردەم سەراى ئاكرى دا‌یه. له‌ناو (به‌هه‌شتى مندالان)ه‌كه‌دا گە‌ل‌ت‌ي‌ك يارى گه‌وره‌ گه‌وره‌ دادە‌ن‌ر‌ى وه‌ك (جۆلانە) و (ئەسپە‌دارينه) و (يارى تەرازوو) و (يارى سەرکه‌وتن و خۆ‌خ‌ل‌يس‌ک‌اند‌نه‌ خواره‌وه). بيجگه له‌وانه (نووسراوخانه)ی‌ه‌كى بچووكيشى تيدا دادە‌ن‌ر‌ى بۆ مندالان،، له‌گە‌ل (پۆژنامە‌یه‌كى هه‌فته‌یى ویتە‌دار)دا كه شارەوانىی ئاكرى، به‌سەرپەرشتى يارمە‌تى (خوێندنگای سە‌ره‌تايى ئاكرى)وه‌ دەرى د‌ه‌ه‌ينى. ئەویش بۆ ئەمە‌ى خەمى کاروبارى مندالە‌کان بخوات و به‌كه‌لكيان ب‌ي‌ت و ئاراستە‌يشيان ب‌ک‌ات بۆ‌ک‌رد‌ه‌وى چاک و په‌وشتى جوان و سوروشتى م‌ه‌ردانه. ه‌ه‌روه‌ها له‌م (به‌هه‌شتى مندالان)دا (رادبۆ)ی‌ه‌ك دادە‌ن‌ر‌ى بۆ ئەمە‌ى گۆرانى و ساز و ئاوازی خۆش بدرى به‌گوێى مندالە‌کانماندا. بيجگه له‌وه (دە‌س‌گ‌ایه‌كى رادبۆى مندالانە‌يش) كه خۆيان د‌ه‌يبەن به‌پۆه له‌ به‌هه‌شته‌كه‌ياندا دادە‌م‌ه‌ز‌ن‌ر‌ى، ئەویش ه‌م وه‌ك ياريسه‌ك خۆيانى پيشه‌ خەريک د‌ه‌کەن، ه‌م وه‌ك خوێندنگایه‌كى فيرکردنى به‌رپۆه‌بردنى کاروبارى رادبۆگە‌رى شتى ليشه‌ فير د‌ه‌بن. ه‌ه‌روه‌ها له‌و (به‌هه‌شتى مندالان)دا باخچه‌یه‌كى بچکۆله دادە‌م‌ه‌ز‌ن‌ر‌يت كه د‌ه‌كرتته چيمەن و لاله‌زارت‌ي‌ك بۆ مندالە‌کان. ئەم باخچه‌يه بریتى ده‌بى له تيلماسکينى چوارگۆشه‌یى له شيشه‌ى جۆگه‌له‌یه‌كى باربکدا كه ه‌ه‌ر چوار لای (به‌هه‌شتى مندالان)ه‌كه‌ د‌ه‌گریتته‌وه. له ناویشه‌وه د‌ه‌كرتته چيمه‌ن‌ي‌ك كه د‌ه‌ره‌ى ئەستيرک‌ي‌كى بچووک د‌ه‌دات له ناوه‌راستى باخچه‌كه‌دا. ئەم ئەستيرکه بچکۆله‌يه له شيشه‌ى گۆله نيرگسک‌دا له بەرد و چيمه‌نتۆ دروست د‌ه‌كرى، به‌لام له شيشه‌يه‌كى گه‌وره‌دا. ئەشکيلى ئەستيرکه‌كه گە‌ز‌ت‌ي‌ك ده‌بى. قووليشى سيبه‌كه گە‌ز‌ت‌ي‌ك ده‌بن. وه‌ك گۆله نيرگس‌يش په‌نگ د‌ه‌كرى. له ناوه‌راستيدا له پلوسک‌ي‌ک‌دا ئاو د‌ي‌ته د‌ه‌روه‌، په‌خشان ده‌بى به‌سەر گۆله نيرگسه‌كه‌دا، له لاسکه سه‌وزه‌که‌يه‌وه كه د‌ه‌ورى گۆله‌كه‌ى داوه ئاوى ئەستيرکه‌كه د‌ه‌چ‌ي‌ته د‌ه‌روه‌ ناو جۆگه‌له‌یه‌ك كه له شيشه‌يه‌كى كه‌م‌ه‌ر‌ه‌ب‌ي‌دا د‌ه‌ورى ئەستيرکه‌كه‌م‌ه‌ر‌ه‌ب‌ي‌يه‌كه‌ى داوه. لهو جۆگه‌له‌يه‌يشه‌وه ئاوه‌كه به‌جۆگه‌له‌يه‌كى ژير زه‌ويدا له بنى چيمه‌نه‌که‌وه د‌ه‌روات بۆ ناو جۆگه‌له‌ى گۆله‌کان به‌ناويداندا د‌ه‌سو‌ر‌ي‌تته‌وه ئاويان د‌ه‌دات.

مه به سيش له م (به ههشت) ه پوره ده كردنى (مندالانى ئاكرئ) يه له گه ل فير كردنياندا چ له رووى له شيبانه وه، چ له رووى هوشبانه وه چ له رووى گيبانپانه وه. تا مروفتيكي (خودا په رست) يان لي په پيدا بيخ، نهك مروفتيكي (خو په رست). ئيستاكه يش (دهسته ي بهر تپوه بهراني خو يندنگاي سه رته تايي ئاكرئ) له گه ل (سه روكي شاره وانبي ئاكرئ) دا له ليكو ئينه وه ي ئه وه دان چ جو ره ده ستوورتيك دابنين بؤ هه لسووراندي كاروباري (به هه شتي مندالان) كه. به لام تا ئيستنا ئه م پريارانپان ده ركردوه:

۱- هه ر مندالتيك ده يه وي كه لك و خو شي له (به هه شتي مندالان) كه بييني، تا پرانه وي ئه م مانگي گه لاويژ (تاب) ه ماوه ي هه يه. پيوسته خو ي لاي بهر تپوه بهرانيه تبيي خو يندنگاي ئاكرئ ناو نووس بكات.

۲- هه ر مندالتيك له چوار سال كه م تريي و ته مه نيشي له دوازه سال زور تر بي له به هه شته كه دا به ئه ند ام وه ر ناگيري ت.

۳- هاو به شي كردني ئه م به هه شته بيخ پار يه، به خو رايي به بؤ هه مووان.

۴- مندالاني نه خو ش و چلكن و پلكن و پنتي و خو تپري له به هه شته كه ماندا وه ر ناگيري ت.

هه موو روژتيك يه كي تك له ماموستا بهر تپوه كاني خو يندنگاي سه رته تايي ئاكرئ سه ره ره شتي (به هه شتي مندالان) كه ده كات. له ساتي چواره مي ئيواري تپوه به هه شته كه ده كه وي ته گه ر تا ساتي سه وتي ئيواري. ئه مه يش بؤ ئه وه يه يار مه تي منداله كان بدن و ريگان يان پيشان بدن له يار يبه كانياندا، له گه ل رو ش كردنه وه ي بير و هوشيان و، ناراسته كردنيان بؤ كه لك و خو شي وه رگرتن له ساز و ناواز و گو راني و راديوي ئاكرئ و چاو گه شان دنه وه به چاو ئه ندازه جوانه كاني به هه شته كه دا و راهيتان يان به هه لسووراندي كاروباري به هه شته كه وه به ده ستي خو يان. بي جگه له وه بؤ كه لك وه رگرتن له و روژنامه و كو فثار و نووسراوانه كه له نووسراوانه كه ياندا دانراون و تاي به تين به خو يان. ئه م سه يرانگايه له برانه وي ئه م مانگه دا ته واو ده بي. ئاهه نكيكي گه ره يشي بؤ ده كرئ. جا له بهر ئه مه ي (به هه شتي مندالان) كه مان كه لكي زور ده بي بؤ منداله كان و خيزانه كانيشمان و، به خو يندنگايه كي (ئه فلان توني) داده نري، و اتا: «له ريگاي ياري و خو ش رابواردنه وه مندال فيري رو شنبيري ده كات و بهر هوش و خو و كرداري بلنديشه وه پوره ده دي ده كات و راي ده هيتي»... ئيمه له دانيشتواني بهر تپري ئاكرئ تكا ده كه ين: هه ر له ئيستاهه ناوي منداله كاني خو يان لاي فه رمانگه ي خو يندنگاي ئاكرئ تو مار بكن، بؤ ئه مه ي بينه ئه ندامي ئه م (به هه شتي مندالان) ه و له كه لك و خو شي بيخ به ش نه مي ننه وه.

سه رو كه كان ريگاي چا كه كر دن يان گر تو ته بهر

* (شيخ كه بييري شيخ قه ييوم) و (شيخ تو فيقي شيخ عوبه يدولالا)، كه هه ردووكيان له هو زي سوورچين، هه ره كه يان (تاوانبار) يكي هيتا و دايه ده ست جيئوشيني ئاكرئ و بؤ ئه مه ي بدرينه ده ست دادگاه، كي شه كه يان كه زور گرنگ و سامنا كه بيري ني ته وه.

* (شيخ كه بيير) و (شيخ جارولالا) كو راني (شيخ قه ييوم سوورچي) پي كه وه سكالايه كيان پيشكه شي

جيئوشيني ئاكرئ كرد، داواي كردنه وي خو يندنگايه كيان كردوه له مييري، له گوندي (كه لاتي) دا. ئه م دوو پياوه به ليني شيبان داوه، هه ر كاتي ك فه رمانه وايي برياري دا خو يندنگايه بؤ گونده كه يان بكا ته وه، هه رچي پيوستى خو يندنگايه بي وهك ساختمان و كه لوپه ل له سه ر ئه ركي خو يان پيشكه شي مييري بكن.

* دانيشسوواني گه ره كه كاني (گو روا) و (قاپه كي) كه له شاري ئاكريدان ژماره يه كي زور كريكار يان به خو رايي پيشكه شي شاره وانبي ئاكرئ كرد، بؤ ئه مه ي يار مه تي بدن له دامه زاندين و دروست كردني (سه يرانگاي سه ري گري) دا، له گه ل ته خت كردني ئه و ريگايه دا كه له شاره وه بؤ سه ر (سه ري گري) ده چي. سه رو كه كاني هه ردوو گه ره كه كه (شيخ ئيبرا هيم) و (مسته فا مه لا جه ليل) خو يان سه ره ره شتي كريكاره كانيان ده كن.

* خاوه ن ريز (كاك مسته فا عه بدولقادر) فه رمانده ي تبيي سه ريزي ئاكرئ په نجا بار قاميش و چوار سه ريزي ره وانه كرد بؤ شاره وانبي ئاكرئ، تا له دامه زاندين و دروست كردني (سه يرانگاي سه ري گري) دا يار مه تي بدن.

* بهر تپ (شيخ سه ده ده ديني شيخ به دي عي سوورچي) هو تراوه يه كي خو ي كه به زماني كوردي هه لبه ستوه، نارديو تي بؤ (جيئوشيني ئاكرئ). بؤ ئه مه ي جيئوشيني و شاره وانبي ئاكرئ تيژ بكا ته سه ر له سه ر رو يشتن له ناوه دان كردنه وي شاري ئاكرئ و ناوچه ي ئاكرئ دا.

* به ناوي جيئوشيني ئاكرئ و شاره وانبي ئاكرتپوه، سوپاسي ئه م پياوه بهر تپانه ده كه ين، كه گيان پاك و كرده وي چاكيان پيشاني هه مووان دا بؤ كه لكي گشتي. خودا وي نه يان زور بكات.

پي كه نيني ئاكرئ

له ناوه ند هه ردوو برادا

وشكه برا: تو بؤ چ مانگانه كه ت بهر ز بكري ته وه و، من بؤ چ مانگانه كه م بهر ز نه كري ته وه؟

براي رووخوش: تو يش وهك من (مه ي) بخوره وه تا مانگانه كه ت بهر ز بي ته وه!...

له ناوه ند فه رمانه يري ساماني ته رخانكراو و سه رو كي شاره وانپدا

* فه رمانه يري ساماني ته رخانكراو: من له و باوه رده ام ئه و زه وي به ي ئيوه (به هه شتي مندالان) ي له سه ر داده مه زرين، هي ده سگاي ساماني ته رخانكراوه، نهك هي شاره وانئ!...

* سه رو كي شاره وانئ: منيش له و باوه رده ام ئه و زه وي به ي ئيوه كه پري چايخانه كه تان له سه ر دامه زانده وه هي شاره وانپيه، نهك هي ده سگاي ساماني ته رخانكراو!...

* فه رمانه يري ساماني ته رخانكراو: ئه مه ي ئيوه ده يلن راسته. به لام ئاخو له سه ر ئه وه، لئيرسي نه وه، يه خه ي من ناگري ت!؟

* سەرۆكى شارەوانى: ئەم ھەموو سالانەى پېشوو ئەم زەببىيە، گویدرئىژ و گا و مەر و بزنى تىدا دەبەسترايەو، ئىيوە ھىچ لىپىرسىنەو دەبەك رووى تىن نەکردن. كەواتە ئەگەر ئىترە بکرى بەسەيرانگای (بەھەشتى مندالان) لىپىرسىنەو دەبەك رووتان تى بکات، بەتايبەتى ئەگەر جىگاگە گۆرەپان بى و لەسەر چەقى رىنگايى كە مافى رەواى شارەوانىيە ھەموو دەسگايەكى خۆى تىدا دابەزىتىن؟ بەواتايەكى تر: لای ئىيوە (يانەى گىانلەبەران) چاکترە، يان (بەھەشتى مندالان)؟!.

ئاكرى

ژمارە: (۸)
رۆژ: ۱/۹/۱۹۵۰

ھەوالى ئاكرى

سەرۆكەكان رىنگاي چاكەکردنبايان گرتۆتەبەر

* (شىخ تەقى سوورچى) سى تاوانبارى دا بە دەست جىنوشىنى ئاكرى.

* (شىخ كەبىرى شىخ قەبىومى سوورچى) تاوانبارىكى دا بە دەست جىنوشىنى ئاكرى.

* (مامۇستا سەئىدى فېركار) و (مامۇستا محەمەد سالىح كەرىمخانى كارگېرى خوتىندنگاي ئاكرى) و (كاك سلىمان نەزىف) يارىدەدەرى نووسىبارى جىنوشىن، ھەربەكەيان چەند كۆقارىتىكى بەدىارى نارد بۆ (يانەى فەرمانبەرانى ئاكرى).

* ئەم پىاوە بەرپىزانەى لە خوارەو ناويان نووسراو ھەربەكەيان پارەى بەخشىو بە (سەيرانگاي بەھەشتى مندالان)، بۆ ئەمەى پىي دروست بکرى و دابەزىترىن. كۆمەلەى پىستاكەكان گەبىشتە چل دىنار و نىبو. ئەوئەى شايانى باسە سى كەس لەو فەرمانبەرانە لەوانەن كە لە جىياتى ئەمەى ئاھەنگ بەكەن بەناوى بەرزىونەوئەى مانگانەكانىيانەو، ياخود لەدايكىونى مندالەكانىيانەو، يان سەركەوتنىيان لە تاقىكردنەوئەى، ئەو پارانەيان داوہ:

فلس دىنار

۱۰	كاك خورشيدى حاجى عەبدال	۰۰۰
۷	كاك كەرىم خانى محەمەد سالىح	۵۰۰
۷	كاك عەبدوللا چىچۆ	۵۰۰
۲	كاك عەبدولرەحمان عەبدوللا	۰۰۰
۱	كاك مستەفا مەلا جىرائىل	۵۰۰
۱	كاك دەرويش لوتفى	۵۰۰

۱	كاك زوبەير ئەحمەد	۰۰۰
۱	كاك مەلا ئەحمەدى پىش نوپىژ	۰۰۰
۱	كاك محەمەد شەرىف يوسىف	۰۰۰
۱	كاك مامە محەمەد	۰۰۰
۱	كاك عەبدورەزاق حاجى سادق	۰۰۰
۱	كاك سەلىم مەلا عەزىز	۰۰۰
۱	كاك شەرىف مەحمود	۰۰۰
۱	كاك جومعە سالىح	۰۰۰
۱	كاك قاسم نانەوا	۰۰۰
۱	كاك شىخ ئىبراھىم	۵۰۰
۴۰	كۆى گشتى	۵۰۰

ئىمەيش لە ناخى دلمانەو سوپاسى ئەو پىاوە مەردانە دەكەين كە لە كاتى تەنگانەدا دەستى شارەوانىيەكەى خۆيان دەگرن، بەمەبەستى ئاوەدانکردنەوئەى نىشتمانەكەيان.

كړېنى تړئ

چەند كړيارىكى تړئى رەش لە شارى مووسلەو ھاتوون بۆ ئاكرى. نىازبان واپە سى بار تړئى رەش بکرن. ئىمەيش تەكا لە خاوەن رەزەكانى ئاكرى دەكەين چەندىيان لە دەست دى يارمەتییان بەدەن، تا ئەوانىش و كەسانى تړئى تىژ بەكەنە سەر كړېنى بەرھەمەكانى ئاكرى، بۆ كەلكى بارى ئابوورى گشتى.

لە سەيرانگاي سەرى گریدا

لە رۆژى ۲۸/۸/۱۹۵۰ (سەيرانگاي سەرى گرى) كرايەو و بەو ناوئەو ئاھەنگىكى گەورەى بۆ گىپرا. وتارە ھەفتەبىيەكانى (يانەى فەرمانبەرانى ئاكرى) یش لەوئەى درا. ئەوانەى لەوئەى كۆبووونەوئەى پەسندىيان كەردن.

(سەيرانگاي سەرى گرى) یش برىبىيە لە سەكۆيەكى (۱۰۰) گەز چوارگۆشەيى كە لە زەوى دوو گەز بەرزبۆتەوئە. لە شىتۆيەكى وايشدا دروست كراو، بەشىكى نىوہ كەمەرەبىيە و، بەشىكىشى چوار لايى. ئەم سەكۆيەيش لەسەر چەند كەلەبەرىكى گەورە دروست كراو، كە كەوتوونەتە سەر پۆيەى ئەو گەردەى لە ناوئەراستى ئاكرىداپە بەپەرراوئىزىكى گول و رىحانەى جوان و رەنگاوپرەنگ و رەنگىن دەورە دراو. لە ناوئەراستى سەكۆكەدا ئەستىركىكى چوارگۆشەيى دروست كراو، لە شىتۆيەكى ئەندازەيى شەنگدا، بەكاشى رەنگاوپرەنگ داپۆشراو. كەپرىكى گەورە كە لە قامىش دروست كراو سىتەر بۆ ئەم (سەيرانگاي سەرى گرى) يە دەكات، ئەوئەى سەرنج رادەكيشى ئەمەيە كە ئەم سەيرانگايە لە خوارووى كەنارى شاخەكەوئە بۆ ماوئەيەكى (۱۵۰) گەزى، ئاو و كارەباى بۆ راکيشراوئە سەرەوئە. ئەمەيش يەكەم جارە كە باسكى ئەم گەردە لە ژباني خۆيدا ئاو و كارەبا بەخۆيەوئە دبىنئى. سەيرانگايەكە بەچراى رەنگاوپرەنگ و

ناکری

ژماره: (۹)

رؤژ: ۱۹۵۰ / ۹ / ۸

ههوالی ناکری

فهرمانبهره‌کان له‌سه‌ر ریڤگای چاکه‌کردن

* له‌ماوه‌ی ئەم دوو ههفته‌یه‌ی رابوردوودا مامۆستای به‌ریز (جه‌میل سه‌بری) له‌خه‌بات و تیکۆشانیکێ یه‌جگار پر ئەرک و گرنگدا بوو، چیتزکه‌ی سه‌هوتی نه‌کرد. چونکه‌ هه‌ر خه‌ریکی مه‌شق پیتکردن و راهیتانی منداله‌کانی خویندنگای ناکری بوو، فیری (وتاردان) و (لاسابی کردنه‌وه) و (یاری) ده‌کردن، بۆ ئەمه‌ی ئاماده‌بێن بۆ ئاهه‌نگی کردنه‌وه‌ی (به‌هه‌شتی مندلان) له‌ شاری ناکریدا. هه‌ر خۆبشی بوو که‌ چوو بۆ مووسل و که‌رسته‌ی پتویستی بۆ دروستکردن و دامه‌زراندنی (سه‌یرانگا) که‌ کری.

* (یان‌ه‌ی فه‌رمانبهرانی ناکری) به‌بۆنه‌ی کردنه‌وه‌ی سه‌یرانگای (به‌هه‌شتی مندالان) هه‌وه، له‌ رۆژی دووشه‌مه‌ی رابوردوودا، له‌سه‌ر ئەرکی خۆی، ئاهه‌نگیکێ گیترا. ئاهه‌نگه‌که‌ زۆر ناوازه و نایاب بوو. چونکه‌ نوینه‌رانی هه‌موو چینه‌کانی دانیشتووانی شاری ناکری تیدا بانگ کرابوو، له‌گه‌ڵ هه‌ندیک میوانی تردا که‌ له‌ شاری مووسله‌وه‌ هاتبوون وه‌ک (کارگیری زانستی مووسل) و چهند که‌سیکی تر له‌ فه‌رمانگه‌که‌ی. دانیشتووانی شاری ناکری که‌ له‌ رۆژی ئاهه‌نگه‌که‌دا به‌چاوی خۆیان که‌لکی (به‌هه‌شتی مندالان) که‌ بیان دی، زۆر دلشاد و کامه‌ران بوون. چونکه‌ له‌لایه‌که‌وه‌ (یاری) به‌کانیان دی. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ (نووسراوخانه) و (رۆژنامه‌ی مندالانی ناکری) و (رادییۆ مندالانی ناکری) و (رادییۆ) و (باخچه) و (گوله‌نیرگس) ه‌ده‌ستکرده‌که‌ی و تافگه‌ ئاوه‌که‌ بیان دی که‌ له‌ ده‌می گوله‌نیرگسه‌که‌وه‌ ده‌هاته‌ ده‌ری. هه‌روه‌ها ئه‌و ته‌ختانه‌بشیا چاوپینکه‌وت که‌ له‌ناو باخچه‌که‌دا دانرابوون بۆ کاتی ماندوو هه‌سه‌نه‌وه‌ی منداله‌کان و خۆخه‌ریک کردنیانه‌وه‌ به‌خویندنه‌وه‌ی ئه‌و نووسراو و گۆڤاره‌ی به‌تایبه‌تی بۆ خۆیان دانراوه. ره‌نگه‌ ره‌نگینترین شت که‌ له‌ناو ئاهه‌نگه‌که‌دا به‌رچاوی میوانه‌کان که‌وتیب ئه‌وه‌ بێ که‌ منداله‌کان لاسایی (رادییۆ جیهانی) بیان ده‌کرده‌وه، له‌ناو ئیستگه‌ بچکۆله‌که‌ی خۆیاندا که‌ ناویان ناوه (ئیستگه‌ی رادییۆ مندالانی ناکری). چونکه‌ ئه‌وانیش وه‌ک هه‌موو رادیۆکانی جیهان که‌ پیاوان ده‌یه‌ن به‌ریه‌وه، (هه‌والی ناکری) و (گۆرانی مندالان) و (چامه‌یه‌ک) و (وتار) یه‌کیان له‌ رادیۆکه‌ی خۆیاندا بلاوکرده‌وه. ئه‌وه‌ی شایانی باسه‌ (کارگیری زانستی مووسل) و (پشکنیره‌کان) ی دلایان زۆر به‌ (به‌هه‌شتی مندالان) که‌ کرایه‌وه و، ستایشی ئه‌و و خه‌باتی ده‌سته‌ی به‌ریه‌به‌رانی خویندنگای ناکری، به‌تایبه‌تی هه‌ول و تیکۆشانی مامۆستای به‌هره‌دار (جه‌میل سه‌بری) بیان ئافه‌ربین و په‌سند کرد. سه‌رۆکی شاره‌وانی ناکری له‌وه‌ هه‌له‌سه‌نگاندنه‌دا پشتگیری کردن. ئەمه‌نده و (کارگیری زانستی مووسل) به‌لێنی دا (رادییۆ) یه‌ک و هه‌ندیک (نووسراو) و (گۆڤار) ی تایبه‌تی به‌منداڵ به‌دیاری بۆ (به‌هه‌شتی مندالان) که‌مان به‌دیاری بنیتریت.

جوان رازینراوه‌ته‌وه‌ به‌شه‌وه‌ له‌ دووره‌وه‌ وه‌ک مرواریه‌ک ده‌نوینتی که‌ پرشنگ به‌هه‌موو لایه‌که‌دا ده‌دات. سه‌یرانگایه‌که‌ ده‌روانیت به‌سه‌ر باخ و بیستانه‌ ئاوه‌دانه‌کانی ناکریدا که‌ ژماره‌یان له‌ پینج سه‌د تیه‌یه‌ر ده‌کات. هه‌روه‌ها زۆریه‌ی خانووه‌کانی ناکرییش و، به‌شیکێ گه‌وره‌ی زه‌وی و شاخی لادییه‌کانی (عه‌شائرولسه‌به‌) و (سوورچی) و ناوچه‌کانی ته‌نیش (مووسل و، شیخان و، ره‌واندز و، هه‌ولیترا) ی لێوه‌ دیاره. دانیشتووانی شاری ناکرییش گرفتاری ئەقینی ئەم سه‌یرانگایه‌ بوون ئیواران و شه‌وه‌ دینه‌ سه‌یری و هه‌تا بگریته‌ تیه‌دا داده‌نیشن. جا چونکه‌ ئەم (سه‌یرانگای سه‌ری گری) یه‌ به‌سایه‌ی یارمه‌تیی دانیشتووانی گه‌ره‌که‌کانی (گۆراوا) و (قاپه‌کی) و فه‌رمانبهرانی ئاو و کاره‌با و سه‌ربازی و کشتوکاله‌وه، ته‌واو بووه، (شاره‌وانی ناکری) پر به‌دل سوپاسی پیاوه‌تی هه‌موو لایه‌کیان ده‌کات. خودا پاداشتی چاکه‌ و مه‌ردایه‌تیان بداته‌وه‌.

له‌ سندووقی پرسیار و پینشیازه‌وه

کردنه‌وه‌ی سندووقیک بۆ پاره‌ کۆکردنه‌وه

* ع.ش. ناکری: تکا ده‌که‌م هه‌ول بده‌ن سندووقیک بۆ پاره‌ کۆکردنه‌وه‌ له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌روایییه‌وه، له‌ شاری ناکریدا بگریته‌وه. چونکه‌ باری ئابووریمان پتویستی پتی هه‌یه.

* رۆژنامه‌ی ناکری: له‌ بابه‌ت خواسته‌که‌ته‌وه‌ لیکۆلینه‌وه‌ ده‌که‌ین و، هه‌رچیه‌ش پتویست بێ ده‌یکه‌ین. سوپاسیشت ده‌که‌ین که‌ بایه‌خ ده‌ده‌یت به‌که‌لک و چاکه‌ی نیشتمانه‌که‌ی خۆت.

کردنه‌وه‌ی باخچه‌یه‌ک بۆ مندالان

* سه‌رۆکی یه‌که‌م یونس: تکایه‌ باخچه‌یه‌ک بۆ مندالان بکه‌نه‌وه، تا رزگاریان بکه‌ن له‌ ده‌ست ته‌نگوچه‌له‌مه‌ و خراپی کۆلانان و ناو بازار.

* رۆژنامه‌ی ناکری: تکایه‌ بینه‌ ئاهه‌نگی کردنه‌وه‌ی (به‌هه‌شتی مندالان)، که‌ له‌ رۆژی دووشه‌مه‌ی داها‌نوودا ده‌کری. چونکه‌ شاره‌وانی ناکری ده‌میکه‌ پینشیازه‌که‌ی ئیوه‌ی جیه‌جی کردووه. به‌لام ئاخۆ ئیوه‌یش ناماده‌ن چهند بابه‌تیکێ یاری پيشکه‌ش به‌وه‌ (به‌هه‌شتی مندالان) ه‌ بکه‌ن تا منداله‌کان که‌لکیان لێ بیه‌ن و دلایان خۆش بێ؟!...

سه‌رنج

* چهند پینشیازه‌یکمان بۆ هاتووه‌ له‌ بابه‌ت ئەم شتانه‌وه:

- ۱- له‌ (سه‌یرانگای کانی زه‌ر) دا په‌رده و به‌رمالی نوێز دا بیه‌ین.
- ۲- ئەم رۆژنامه‌یه‌ به‌ (چاپی تایپ رایتەر) چاپ بکه‌ین.
- ۳- نیشانه‌ی وا دا بیه‌ین له‌سه‌ر ریڤگای کانی زه‌ر که‌ بیری پیاوان بخاته‌وه‌ ئه‌و رۆژانه‌ی ژنان دینه‌ ئه‌وی، نه‌چنه‌ ئه‌وی.

* به‌داخه‌وه‌ ئه‌و پینشیازه‌مان پێ جیه‌جی ناکریته‌، ره‌نگه‌ خاوه‌نه‌کانیان خۆبشیا ه‌ی ئەمه‌ بزانه‌.

ئىمەيش بەشى خۇمان سوپاسى ئەو جۆرە پىساو بەرتزانە دەكەين كە لە سەرەوہ ناومان بىردن. ئەوانە نىشتمانپەرەرى و چاكەيانمان لەبەرچاوە، كە يارمەتیی پرۆژەكانى شارەوانىيى ئاكرىيان داوہ. داوا لە خودايش دەكەين هەتا دەمىتەن هەر بەسەرەرزى و كامەرانىبەوہ رابوئىرن.

* (نوئىنەرى فەرمانگەى نەتوہ يەكگرتوہكان) بەم زووانە دىتە ئاكرى بۆ ئەمەى لەگەل (جىنوشىنى ئاكرى)دا رىتوشىن دابنى بۆ چارەسەرکردنى (نەخوشىيى لەرزوتا) لە ناوچەكەماندا. بەخوشى بىت.

پىكەنىنى ئاكرى

لە ناوہند هەردوو برادا

برا وشكەكەيان: مەبەس لە وشەى «وشك» چىيە؟

برا رووخۆشەكەيان: مەبەس ئەوہىە خۆت وشك كىردۆتەوہ لە برسان!...

ساز و ئاواز و نىسكىنە

يەكەم كەسىيان: كە سەرنج دەدەم لە خۆم شتىكى سەيرم دىتە بەرچاو. ئەوئىش ئەوہتا هەرچەند نىسكىنە دەخۆم پاش ماوہىەك ئارەزووى گۆرانى گوتن دەكەم!...

دووەم كەسىيان: كەواتە بۆچ هەتا چل رۆژتىك چىشتى نىسكىنە ناخۆت تا ببىتە گۆرانىبىتتىكى تەواو؟ يەكەم كەسىيان: ئەمە رىتوشىننىكى باشە پىشانى دەدەيت. بىگومان بەگوتت دەكەم. بەلام خوشكى خۆم منىش ئەوساكە لەسەر يارىكى گۆرانىبىت دادەمىنم. ئەى تۆئىش بۆچ خەرىكى خواردنى چىشتى نىسكىنە نابىت تا ببىتە گۆرانىبىتتىكى ئافرەتى تەواو!؟

* دلخۆشى هەتە. دلتنەنگى گوناھە تۆئىش خۆت مەكە بەگوناھبار.

* چاكترىن كەس ئەوانەنە كە لە كاتى خۆيدا فەرمان دەكەن، كە لە كاتى خۆيدا يارى دەكەن. بەلام تىكەلىيان ناكەن.

* هەر بۆ ژيانى جىهانى خەبات مەكە. هەر بۆ ژيانى پاش مردنىش خەبات مەكە. بۆ هەردوو ژيانەكە خەبات بكە.

* تۆ چۆن بىر لە داروۆژى خۆت بكەيتەوہ وەهات لى دىت. لەبەر ئەوہ هەر لە ئىستاوہ بىر لەسەرەكەوتن بكەرەوہ تا لە ژيانندا سەرەكەوتو بىت.

پىرەوىيى ئاھەنگى كىردنەوہى بەھەشتى مندالان

جىگا: (بەھەشتى مندالان)ە، بەرامبەر سەراى ئاكرى.

رۆژ: لە ساتى شەشەمى ئىوارىدا، رۆژى دووشەمە ۱۹۵۰/۹/۴.

۱- وتارى سەرۆكى شارەوانىيى ئاكرى، شاكەر فەتاح.

۲- وتارى كارگىر خويندنگاى سەرەتايى ئاكرى محەمەد سالىح كەرىم خان.

۳- گۆرانى (خۆش هاتى) لەلايەن شاگردەكانى خويندنگاى ئاكرىتوہ.

۴- وتارى مامۆستاي خويندنگاى ئاكرى جەمىل سەبرى.

۵- ساز و ئاوازىك لەلايەن (ئىستەگەى رادىۆى مندالانى ئاكرى)يەوہ. دابەشكردنى ساردەمەنى و خواردەمەنىيى تر بەسەر ميوانەكاندا.

۶- گەتوگۆيەكى چەند مندالانىكى كچ و كور لەلايەن (ئىستەگەى رادىۆى مندالانى ئاكرى)وہ.

۷- براندنەوہى ئاھەنگەكە بەچەند قسەيەكى (سەرۆكى يانەى فەرمانبەرانى ئاكرى).

وتارى سەرۆكى شارەوانى ئاكرى

برا گەورە بەرتزەكان!

بەناوى (خوداى گەورە و مېھرەبان)وہ دەست پى دەكەم. بەناوى (شارەوانىيى ئاكرى)وہ (بەھەشتى مندالان)تان پىشكەش دەكەم. ئەمەيش سەيرانگاى پىنجەمە كە لەم هاوینەدا پىشكەشى ئىوہى بەرتزى دەكەم. جا لەم كاتەدا كە پىرۆزبايىستان لى دەكەم و، داوايش لە خوداى پاكى بىت هاوتا دەكەم لىتەنى پىرۆز بكات: لە خۆتان و لە مندالەكانتان، سوپاسى گەرم و گورى شارەوانى و خۆمتان پىشكەش دەكەم. ئىمە تا دەمىتەن چاكەى هەموو چىنەكانى دانىشتووانى شارى ئاكرى و ناوچەكەمان لەبىر ناچىتەوہ، هەرەها هى فەرمانبەرانى شارەوانى و ئاو و كارەبا و زانست و كشتوكال، كە بەدل و بەدەست يارمەتى شارەوانىيان دا لە بەرھەمىتەنى ئەم پرۆژەبەدا. لەبەر ئەوہ لە خودامان دەوئ: تەندروستى و كامەرانى و سەرەكەوتن بەھەموويان ببەخشى و گەشەيش بەمەرداىبەتى و نىشتمانپەرەرىيان بدات.

برا بەرتزەكان!

ئىمە مەبەسمان لە دروستكردنى ئەم (بەھەشتى مندالان)ە ئەوہىە كە مندالەكانتان لە رووى لەش و هۆش و دل و دەروون و چىزكەيانەوہ بەجۆرتىكى راپهيتىن و پەرورەدە بكەين كە بىنە مرۆقى تەواو و، كە گەورەيش بوون بەكەلكى نەتەوہ و نىشتمانەكەى خۆيان بىن. اتا لە (خۆپەستى)يەوہ بىانگوتزىنەوہ بۆ (خوداپەستى). بەھۆى ئەو يارىبە گەورانەدا كە تىماندا داناو و، ئەو چاوانەندازە جوانانەوہ كە لە گۆل و چىمەن و ئەستىركە نىرگسىنەكەى و تافىگە بلتدەكەيەوہ پىكەتوون و چاويان دەگەشىننەوہ، هەرەها بەھۆى (ئىستەگەى رادىۆى مندالانى ئاكرى) و (رادىۆ)كەى و چرا رەنگاويرەنگەكانى و (نووسراوخانە)كەى و (نووسراوان) و (گۆفار) و (رۆژنامەى مندالانى ئاكرى) بەيارمەتى و سەرپەرشتى (كارگىر) و مامۆستايانى خويندنگاى ئاكرى)وہ دەتوانى بەو ئامانجەى خۆى بكات. جا ئەگەر (بەھەشتى مندالان)ەكەمان لە بارى ئىستاندا گەلپىك كەموكورى هەبى، خودا يار بى كۆشش و خەبات دەكەين ئەو

که موکوریبانه ته و او بکه یمن. سهرکه و تنی شیمان ههر به سایه ی خوداوه ده بی. ئه وه ی منیش به تاییه تی تکاتان لی ده که م ئه وه یه، که ئیوه ی به رتیز یارمه تیمان بدن له پهروه ده کردن و راهیتانی منداله کانتاندا، که ده مانه وی له سهر ده ستورچی نوی ئیمه - و اتا ده سگای شاره وانی و خوتیندنگای ئاکری- برۆین به رتیه. چونکه ههر کرده وه یه که له ئیوه وه روو بدات و پیچه وانه ی ئه وه ده ستوره بیت که ئیمه په یروه یی ده که یمن، ره نجه که مان به بادا ده دات. ئه وساکه ییش که س زیانی پی ناگات منداله کافانان نه بی. چونکه ئه گهر خودا نه خواسته و روو بدات، هه موویان له لهش و گیان و دل و دهر وون و ره وشت و کردار کز و لاواز دهرده چن. به لام من ئیوه م و دیوه هه تا توانیوتانه یارمه تی شاره وانییه که ی خوتان داوه له هه موو پرۆزه یه کیدا. له بهر ئه وه پروام ودهایه که له م کۆره ییدا یارمه تیمان ده دهن.

ئیتیر ئه مه نده و جاریکی تریش سوپاسی یارمه تیبه به نرخه کانتان ده که مه وه خودا بتانه یلی و بز که لکی گشتی و سهر به رزیتان:

ئیتستگه ی رادیوی مندالانی ئاکری (ئیره ئاکریه)

ئیتستگه ی رادیوی مندالانی ئاکری: دهنگوباس و ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی کردنه وه و توویزه کانی خۆی له سهر شه یۆلیک بلاو ده کاته وه که درتیزی په نجا بسته و ژماره ی له رینه وه کانیسی (خودا) نه بی که س نایزانی. ئه وه ییش له ساتی شهش و نبوی ئیواری پرۆی دوو شه مووی هه فته به کدا بلاو ده کاته وه.

خانمه کان! گهره کان!

وا پیته وی ئه م هه فته یه مانتان پیشکه ش ده کم، که وه ک خواره وه یه:

۱- دهنگوباسی ئاکری.

۲- گۆرانییه کی خوتیندنگایی له لایه ن تیپی گۆرانیی خوتیندنگای ئاکریه.

۳- چامه یه که له لایه ن مندالیکه وه که ناوی (فه وزیلوه کیل).

۴- و تاریک له لایه ن مندالیکه وه که ناوی (نه جده ت به دیع).

پرۆژنامه ی ئاکری:

ئیمه و امان پی خۆش بوو که بتوانین هه موو وتاره کان چ هی مامۆستا به رتیه کان و، چ هی منداله خۆشه و بسته کافان لیره دا بلاو بکه ینه وه. به لام داخه که م له بهر بچووی پرۆژنامه که مان ئه وه مان بز نه چووه سهر. له بهر ئه وه تکا له و مامۆستا و مندالانه ده که یمن که بمانه خشن. ئه وه نده هیه ئیمه به شانازییه وه وتاره کانیانمان خسته ناو دوو تویی به رگی پرۆژنامه که مانه وه، وه ک یادگار یکی میژووی خۆشه و بسته ی (کوردواری) له نوو سراودانه که ماندا ده بانپار تیزین چونکه بز دوار پرۆژیکی رۆشنیری به که لک دین.

بیجگه له وه، حه ز ده که یمن په نجه ییش بکیشین بز ئه وه ی، که وتاره کانیان (به کورتی): باسی که لک و چاکه ی (به هه شتی مندالان) ده که یان ده کرد، له گه ل پیشکه شکردنی سوپاس و په سند کارییاندا بز شاره وانیی ئاکری، به رامبه ر ئه م پرۆزه یه و پرۆزه کانی تری که له م چهن مانگاندا بز که لک و چاکه ی ناوچه ی ئاکری راپیه راندوون.

* ئیتیر له پرانه وه دا ئیمه ییش له گه ل (رادیوی مندالانی ئاکری) دا ده لپین:

* «ههر برین مندالان»...

* «ههر برین ئه وانه ییش که بز پیشکه و تنی مندالان تیده کۆشن».

* ههر برین (زانست) و (هونه ر) و (کرده وه) و (ره وشت) و (خووی باش) و (خودان ناسی).

ئاکری

ژماره: (۱۰)

رۆژ: ۱۹۵۰/۹/۵

دهوله مه نده کان و سهر و که کان ریگای چاکه یان گر تۆته بهر

* (شیخ ره قیبی سوورچی) یه که یک له تاوانباره راکردووه کانی دایه ده ست (به رتیه به رایه تی لادتی سوورچی). به لینیسی داوه هه ردوو تاوانباره راکردووه کانی تریش به ییتیت بز میری، له سهر خواستی (جینوشینی ئاکری).

* (حاجی جومعه) و (عارف ئاغا) و (عه بدوللا چیچۆ) ده ستیان کرد به دروستکردنی ئه و خانووانه ی به لینیان دابوو به جینوشینی ئاکری دروستی بکه ن. (که ریم خان سالح) ییش که ره سته ی بز خانووه که ی ناماده کردووه، به لام هیتستا ده ستی به دروستکردنی نه کردووه. ئه مانه له و ده وله مه نده انان که به لینیان دابوو به جینوشینی ئاکری خانوو دروست بکه ن و بز فه رمانبه رانی ئاکری که پیان بدرین به کری.

* (ئه حمده ئاغای زبیری) و (مه حمود ئاغای زبیری) هه ربه که یان چهنده سهر بازیکی به جیماوی ره وانه کرد بز فه رمانگه ی سهر بازی، بز ئه مه ی کاروباریان هه ل بسوورین.

* (مه حمود ئاغای زبیری) و (ئه حمده ئاغای زبیری) و ده سته و دایه ره ی هه ردوو برا، که نا کۆکیان که وتیوه ناوه وه، سایه ی کۆششی خزمه کانیانه وه (شیخ توفیقی سوورچی) و (جه واد ئاغای زبیری) و (شه وکه وت ئاغای زبیری) ئاشت بوونه وه. هه رچی کیشیه یه کیان له ناوه ندا په یدا بوو چاره سهر کران، که کیشیه ی گوندی (چار بۆت) ییش یه که یکه له وانه.

* ده سگاکانی ته ندروستی بریاریان داوه نه خۆشی له رزوتا له لادتی (بیره که پره) دا، له سهر شیوه ی (چاره سهر کردن)، له م ساله دا له ناو به بن. به لام له سالی داها توودا، له سهر شیوه ی (خۆیاراستن) نه خۆشییه که له ناو ده بن.

پوژنامەى ئاكرى:

ئىمە گىيانپاكي و كردهه چاكي ئەو پىاوه بەرپزانەى لەسەرەوه ناومان بردن پەسەند دەكەين. سوپاسىشيان دەكەين كە خەرىكى كەلكى گشتەين.

مىوانەكان و سەيرانكەرەكان ئاكرىيان بەدلدا دەچى

لەم دوو هەفتەى دوایىبەدا چەند كەسىكى گەوره و ناسراو هاتنە دیدەنى ئاكرى، وەك: (سەرۆكى پشكئىرەكانى دادگاھ) (نوئىنەرى كۆزى نەتەوه يەكگرتووهكان لە نەهیشتنى نەخۆشى لەرزوتادا) لەگەل ژنەكەى و، (كارگىرى ئاشناپەتیبى بەرىتانيا لە مووسلدا) و، چوار دادگەرى مووسل و، كارگىرى سامانى تەرخانكراوى مووسل. ئەم پىاوانە لە پاش ئەمەى تىر و پر سەيرانگاپەكانى ئاكرى و باخە جوانەكانىيان دى، بەسەرپەرشتىبى سەرۆكى شارەوانى ئاكرى و دەستەى بەرپتووبەرانى يانەى فەرمانبەرانى ئاكرى، هەست و بىروباوهرى خۆبان بەخۆشى و جوانىبەهوه دەپرې بەرامبەر هاوینەههوارەكانى ئاكرى و، سەيرانگاپە تازەكانى، بەتایبەتى (بەهەشتى مندالانى ئاكرى). هەرەها دانىيان بەویش دانا، كە باپەخدانى شارەوانىبى ئاكرى و فەرمانرەواىبى عىراق و، پىاوه گەورهكانى ئاكرى، بەرپكەختى ئەم هاوینەههوارانە، بەجۆرپكى وەها كە بگەنە ئەو ئەندازەبەى ئەوانەى دىن بۆ هاوینەههوارەكانى ئاكرى بەتەواوتى تىبىدا بەسەینەوه، بەكارپكى گەوره و گرنگ و پىوست دادەنرئ. چونكە سەيرانكەرەكان و ئەوانەىش بەدواى هاوینەههواراندا دەگەرپن، ئەم سال بىتەوه ژمارەبەكى زۆریان دىنە ئاكرى. ئەو پىاوانە لە پاش ئەمەى چەند وینەبەكى ئاكرىيان گرت، هى چاوتەندازە جوانەكانى، بەدلپكى خۆش و سوپاسەوه گەرانەوه بۆ شۆتىن خۆبان. بەلئىشيان داینى، كە ئەوئەندەى لە دەستیان بىت، راستىبى جوانى هاوینەههوارەكانى ئاكرى لە هەموو كەس بگەبىتن و هەولبىش بەدن: كاربەدەستانى مېرى بىخەنە سەر ئەوهى باپەخ بەشارى ئاكرى و رېكەختىبى بدات تا بىكاتە بنكەبەكى تر لە هاوینەههوارەكانى كوردستان.

دیاریبى پەسەند

* لاوى بەنرخ و هونەرەند (ئەدواردول برنوتى) كۆمەلپك لە وینە جوانەكانى ئاكرىبى بۆ دەسگای ئەم پوژنامەبە بەدیاریبى نارەبوو كە بەوینەگرەكەى خۆى گرتبوونى. پر بەدل سوپاسى دەكەين.

* (مامۆستا سالىح كەرىم خان)، كارگىرى خۆبندنگای سەرەتایبى ئاكرى، دەسكە گولپكى دەستكردى پشكەشى دەسگای (بەهەشتى مندالان) كردهوه. سوپاسى نىشتمانپەرورەبى دەكەين.

كردهوهبەكى شەنگ

(كاك محەمەد يوسف) جىنوشىبى سامانى تەرخانكراوى شىخ عەبدولقادرى گەبىلانى، ژمارەبەكى زۆرى لە چاوتەندازە جوانەكانى ئاكرى و سەيرانگاپە تازەكانى، لە شىپوئەبەكى رەندىن و رەنگاورەنگدا ئامادە كردهوه، بەو مەبەسەى بنىرپن بۆ شارەكانى عىراق، تا هەموو لاىبەك تى بگەن خودا چ جوانىبەكى

سوروشتى بەئاكرى داوه بىجگە لە باخە پر مىوه و سەوزەكانى و كەشە خۆشەكەى و دانىشتووه پشكەوتووهكانى. ئەویش بۆ ئەمەى بىنە هاوینەههوارەكانى ئاكرى و بەو بۆنەبەشەوه دانىشتووانى ئاكرى گوزەرانىيان باشتى لى بى، بەهۆى بەكرىدانى باخەكانىانەوه و بەرەمە هەموو جۆرەكانىانەوه. ئىمە ئەم كردهوهبەى (كاك محەمەد يوسف) زۆر پەسند دەكەين و سوپاسىبى دەكەين بۆ نىشتمانپەرورەبى. جا لە خاوهن كردهوه جوانەكانمان، هىوادارىن، كە پشتى ئەم پىاوه بەرپتە بگرن و، هەرەبەكان چەند وینەبەكى لەم وینە جوان و رەنگاورەنگانە لى بكرى و، بەبۆنەى جەژنە پىرۆزىتووه بىاننىرپت بۆ هاویرى و كەسوكارى خۆى كە لە شارەكانى دراوسىدان، تا ئاگادارىن لە شەنگ و شۆخى ئاكرى و جوانى هاوینەههوارەكانى، بۆ ئەمەى تىرپان بكاتە سەر هاتن بۆ ئاكرى و رابواردنى هاوینەكەيان لە باخە خۆشەكانى ئاكرىدا، كە بەوه گوزەرانى ئاكرىبەههوارەكان خۆشتى لى دئ.

پىكەبىنى ئاكرى

پىرپۆزەكانىش بەهەشتىبىيان دەوئ بۆ خۆبان!...

پىرپۆزىتپك: خۆزگە شارەوانىبەكەتان (بەهەشت)پكى تاپەتەى بۆ ئىمەبىش دادەمەزراند وەك (بەهەشتى مندالان). ئەى سەرۆك! ئىمەتان بۆچ لەو یارىبانە بەش پراو كردهوه؟

سەرۆكى شارەوانىبى ئاكرى: ئىوه كە مېردەكانى خۆتان كردهوه بەيارى، بەدەست خۆتانەوه، لام واپە پىوستىتان بەو یارىبانە نبیە!

لە سندووقى پرسىار و پرس و پىشنىازەوه

پەرچەكردنى وتارەكان

* ئاكرى: فەرمانبەرى پۆستە. فەخوللا عەناتى: تكاپە ئەو وتارانەى بەزمانى (كوردى) دەخۆبندرپنەوه لە يانەى فەرمانبەرانى ئاكرىدا پەرچەبى بگەن بەزمانى عەرەبى بەتەواوى، تا هەموو لاىبەك كەلكى لى وەرېگرن.

* پوژنامەى ئاكرى: لە راستىدا ئىمە پىوستىبىمان بەپىنووسىبى پەرچەكردن هەبە بۆ (زمانى كوردى)بىش و (زمانى عەرەبى)بىش، تا كەلكى بۆ رۆلەكانى هەردوو زمانەكە بىبى كە لە ناوچەكەى ئاكرىدا بەهۆى فەرمانبەرى مېرىبەههوارەكەوه، بەتایبەتى كە وتارپكى گرنگ دەدرپت لەوانەى پەبوئەدىبان بەدانىشتووانى ناوچەكەوه هەبە. ئىمەبىش تكامان واپە ئەوانەى توانابى پەرچەكردنىبان هەبە لە هەردوو زمانەكەدا، لە خاوهن پىنووس و بلىمەتەكان بىنە لامان، تا ئەم فەرمانە گرنگەيان پى بسپىرپن. جا هەر كاتى ئەو جۆرە كەسانەمان دەستكەوت، خودا یارىبى ئاواتەكەى تۆ دەهتپنە جى.

چارەسەرکردنى نرخى نەوت و، مزى لە ئەندازە بەدەرى پارە و، ئاوبىرپن.

* پوژنامەى ئاكرى: لەبەر ئەوهى ئەم پوژنامەبە خۆى دەپارپزى لەوه ئاوبرووى هېچ كەسىك بىبات، تكامان واپە خۆتان بىنە لامان و، لە رووى ئەو كەسانەبىشدا كە خۆتان ناوتان بردوون و، بەدناوتان

کردون به خراپه کردن له گه ل دانیشستوانی ناوچه که دا، چ زانیارییهک و شاره زاییه کتان هه یه پیمانی بلین، تا ئیمه ییش بتوانین له شیوه یه کی مهردانه و دادپهروه ری و دهر وون پاکیدا چاره سه ری ئه م کیشانه بکه یین. ئه گینا ئه گهر وانه که بیت، نامه که ت به به دگویی ده ده یینه قه ل ه م، پشتگویی ده ده یین!.

* ئاکرئ: سه بری سۆزانی، ۱۰/۹/۱۹۵۰:

۱- پیوسته جیگایه کی تاییه تی دیاری بکرئ بۆ وه ستانی چوار پیکان به باره کانی سه ریشتیانه وه. ئه وانه ییش که له سه ر ریبازه کان میوه ده فرۆشن به ره به ست بکرین. له سه ر ریبازه کانیش له ده ره وه ی دوو کانه کان ماوه نه درئ به که س گوشت هه لپواسئ و بیفرۆشی.

۲- نایب به یلرئیت ئۆتۆمبیله کان له سه ر شه قامه کان بوه ستن، له ده ره وه ی ئه و جیگایانه دا، که بۆ وه ستانی ئۆتۆمبیل دانراون.

۳- ده بی ئه و که سه ی وه رگرتنی باجی شاره وانی خراوه ته ئه ستۆی، به ره به ست بکرئ له وه رگرتنی (۱۰) فلس له هه موو باریکی دار یاخود قامیش یان شتانی تر، که ئه وانه پیچه وانه ی یاسان.

۴- ده بی (گاور) و (جووله که کان) ییش به ره به ست بکرین له وه ی که بچنه ناو جئ پیشاوی مزگه و ته کانه وه که هه ر بۆ خۆ پاک کردنه وه ده چنه ئه و شوپنانه، نه ک بۆ خودا په رستی.

* رۆژنامه ی ئاکرئ: ئیمه ییش وا به رتزه وه وه رامی خواسته کانت ده ده یینه وه:

۱- ئه وه ی له خواستی یه که مه ندا پیشنیازت کردوه هه موویان جیبه جئ ده که یین، به لام یاش ئه مه ی ئه و زه وییه مان ته خت کرد و راست کردوه که هی شاره وانییه و، تۆیش له چه ند سالیکه وه ده ستت بۆ درتژ کردوه بی ئه مه ی مافیکت تیبیدا هه بی. بیجگه له وه که چایخانه که یشت ده خه یینه وه ناو سنووری خۆی، که هه تا ئیستا له سنووری خۆی ده ربازت کردوه.

۲- هه ر کاتئ ئیوه گه راجیکتان دروست کرد بۆ وه ستانی ئۆتۆمبیل، ئیمه ییش هه موو ئۆتۆمبیلیک به ره به ست ده که یین له وه ستان له ناو شه قامه کاند. چونکه تا ئیستا له ئاکرئدا گه راج دانه تراوه دروستییش نه کراوه.

۳- هه ره وک چه ند جاریک له مه و پییش پیمان گوتوویت، باج وه رگری شاره وانی زۆرداری له کئ کردوه، بام ئه و که سه بیته لامان تۆله ی بستینین.

۴- له بابه ت به ره به سه تکردنی گاور و جووله که کانه وه بۆ جئ پیشاوه کانی مزگه و ته کانی ئاکرئ، تۆ خۆت ده توانیت لای فه رمانگه ی خۆیان، سکالایان له ده ست بکه ییت. چونکه ئه و به ره به ستکردنه په یوه ندیی به فه رمانی شاره وانی ئاکرئیه نییه!.

جهژنتان پیرۆز بیت

جهژنی کوشتی (قوریان) به ر رۆژی شه مه ده که ویت له ۲۳/۹/۱۹۵۰. (رۆژنامه ی ئاکرئ) ییش ئه مه به هه ل ده زانی: پیرۆزایی له هه موو موسولمانانی ناوچه به رتزه که ی (ئاکرئ) ده کات. له خودای پاک ی بی

هاوتایش ده پارته وه، هه موو رۆژتکیان لئ بکات به جه ژن. چی بی له ئیوه نه یینی بی، رۆژنامه که مان که جه ژنی مانگی رۆژووی رابوردووی ده ستی کرد به بلا و بوونه وه، له ۱۵/۷/۱۹۵۰. نووسرایه وه وا له م جهژنه پیرۆزه ییشدا واز له بلا و کردنه وه ده یینی. ئه مه ییش له به ر ئه وه یه که له (راگه یاندنی نامه که ی خۆی) بووه وه، که بریتی بو: له «ئاراسته کردنی دانیشستوه به رتزه کانی ناوچه ی ئاکرئ بۆ چاکه ی گشتی».

ئه مه ییش به وه دا ده رکه و ته وه که ئه و کرده وه و کاره نیشتمانیه نه ژادانه ی دانیشستوانی ناوچه که نواندوو یانه و، ئه و رازه راسته قینه یان ئه وان پیشکه شیان کردوه بۆ که لکی گشتی، هه موویان له سه ر لاپه ره کانی ئه م رۆژنامه یه تۆمار کراون. هه ر له مه ییشه وه ئه وه ده رکه و ته وه که هۆش و گیان و دل و

ده رووی دانیشستوانی ئه م ناوچه یه، زیندوو بۆته وه و، له خه ویش خه به ری بۆته وه. راپه ریه و ده ستی کردوه به لابر دنی گه رد و تۆزی ته مه لئ و بی کاره بی، که سالانی سالان بو، به هۆی سه رگه ردانی و کاره ساتی ناهه مواری رۆژگاره وه، به سه ر دل و ده روون و هۆشیدا که له که بو بوو. له راستیدا،

رۆژنامه که مان، هه ر له ژماره کانی سه ره تایه وه، که هه ستیت پئ کرد له م ناوچه یه دا: بلیمه تیبیه کی ته و او و، تیکۆشانیکی بی هاوتا و، لیته اتووییه کی گه وره هه به، بۆ پیشکه و تن و سه ره رزی، که له وه پییش، له به ر زۆر و سه ته می رۆژگار نه یان تونابوو ده ربه کون، سه رسام بو، که به چه شنی گر ه ئاگرئکی بچووک،

چرای بی و هۆشیانی داگیرساند و بی و هۆشیانی کرده روناکییه کی وه ها، که خاوه ن هۆش و گوشه کانی گه شکه دار کرد و، چای دلره ش و چاوه له یینه ره کانیشی کوئ کرد که چاویان به رای بی نه ده دا بیین ناوچه که پییش بکه وئ و، ئه ویش به شی خۆی خۆشگوزهرانی و کامه رانی و سه ره رزی و سه رکه و تنی

ده ست بکه وئ. چونکه کاتییکمان زانی: رۆشنبیره کانی ناوچه که ده ستیان کرد به (به ره نگاری کردنی نه خۆینده واری) و (بلا و کردنه وه ی رۆشنبیری) به ناوی دانیشستوانی ناوچه که دا، له رتگا: وانا گوته وه و وتار خۆیندنه وه و ده رخستنی راستی له بابه ت ناوچه که وه بۆ هه مووان. ده و له مه نده کانی ناوچه که ییش

ده ستیان کرد به دروستکردنی گه لیک ساختمانی ناوازه و نایاب وه ک: گه رماوی باو و، یانه ی نوئ و، خانوو هه ساندنه وه ی فه رمانبه ران و، دامه زاندنی سه رانگه.

سه ره ک هۆزه کانیش له پیناوی ئاسایشی گشتیدا ده ستیان کرد به یینانی تاواناره ده ربازبووه کان بۆ ده رگای دادگاهی میری. هه رچی هه ژاره کانیش بوون، به کار و فه رمانکردن، ده ستگیرۆییان کردین، که به رامبه ر به وه هیچ پاره یه کیان لئ داوا نه کردین. هه ندیک له ده و له مه نده کانی یارمه تیبیه که یان ئه وه بوو

پیتاکیان بۆ کردین، چ به که ره سه ته و چ به پاره.

جا چونکه ئیمه ییش به چاوی خۆمان ده بینین بیروباوه ری چاکه کردن له ناو کاروباری (ئاوه دانی) و (رۆشنبیری) و (پیشکه و تنخوازی) دا به رجه سه ته بووه و به ئاشکرا دباره، ئیتر به پیوستی نازانین له مه به ولاره ئه م رۆژنامه یه ده ربه که یین. له جیاتئ ئه وه یانه که مان خه ربکی (لاسابی کردنه وه) و (وتاردان) و

(نووسراو پیشکه شکردن) و (گه شه پیکردنی هونه ره جوانه کان) و (وه رزش) و (گه شه پیکردنی ده ستکرد) و (نووسراو دانان) ده بی بۆ که لکی هه مووان. ئیتر بۆ خودا گه وره سوپاسیکی زۆرمان پیشکه ش ده که یین، که به زه بی پپاماندا هاته وه و یارمه تیبی داین له خه باتماندا، له میهره بانی و خۆشه و بیستی ئه ویش

ده پارتيينه وه كه يارمه تي (ناوچه ي ئاكرئ) بدات هه له سه ر كار و كرده وه چا كه نه ژاده كاني خو ي پروات به رتوه .

له جياتي دهسته ي نووسه ران
(ئاكرئ): ۱۹۵۰/۹/۱۵
شاكر فه تاح
سه روكي شاره وانبي ئاكرئ

ئاميدى

له ۱۹۵۲/۵/۱۶ دا گه يشتمه (ئاميدى). ئاميدى خو ي هه ر (۴۵۰) مالىك ده بوو. كه چي وه ك ده لئين له كاتي (ميرنشيني بادينان)^(۱) دا برىتي بووه له (۴۵۰۰) مال!... ئه وساكه ئاوه دان و ده وله مه ندبووه. پر بووه له پيشه سازي و بازرگاني و خو ينده واري. له پاش ئه وه گه ليك سه رگه رداني به سه ردا هاتووه، تا گه يشتو ته ئه و په ري هم ژاري و ويرانى به وه. ناوچه كه يش كه برىتي بوو له سئ لادئ: (ئاميدى) و (بهرواري بالا) و (بيبو)، چند ديبه كي نه بئ تو زي ئاوه دان بوون و، گوزه رانيان باش بوو، ديبه اته كاني ترى له و په ري هم ژاري و نه خو شى و نه خو ينده واري دا ده ژيان. نزبكه ي (۴۵,۰۰۰) كه سيك له ناوچه كه دا دانىشتبوون. له مه نزبكه ي (۱۵,۰۰۰) كه سيك فه له ي ئاسوورى و كلداني، ئه واني تريس كوردى موسولمان بوون. خو شبه ختانه فه رمانه رپه وايي بنكه يه كي هاو ينه هه واري ناوازي له (سه رسه نك) دا و بنكه يه كي تريس له (سواره توو كه) دا دامه زانده بوو. له هاو يناندا ئه و دوو جيگايه له گه ل (سو لاف) دا گه شى و خو شى و گوزه ران و ها تو چو يان تينده كه وت. هه روه ها به هؤى تي كو شاني مو ته سه ريفى (موسل) ه وه كه ئه و ده مه (سه عييد قه زاز) بوو، ئاميدى گه ليك پارده ي بو ته رخان كرابوو، بو دروست كردنى سئ خو يندنگا و، پينج خانوو و، كردنه وه ي ريگايه ك و، ته ختكر دنه وه ي چند ريگايه كي كارواني و، قييرتا و كردنه وه ي ريگايه ك. ئه م فه رمانانه دل مى پر كردبوو له كامه راني. چونكه ژماره يه كي باش له هه ژاراني پئ ده كه وته كار و، ناوچه كه يشي پئ پيش ده كه وت. له پاش گه ران و پشكنين، نووسراو يكم نارد بو مو ته سه ريفى (موسل): نازار و هاواري ناوچه كه و پيوستم پيشان دا. هه رچه نده مو ته سه ريف و (پشكني ترى به رتوه به رايه تي)^(۲) به گورجى و به دل پيشنيازه كانيمان په سند كرد و پشت گرت. به لام داخه كه م تا ئه و پينج مانگ و نيوه ي له وئ بووم، به هيچ ئه نجام يك نه گه يشت. ناوچه ي ئاميدى

(۱) ميرنشيني بادينان له و ميرنشينه كوردى به ديريانه بوو كه له نيوان ميرنشينه كاني بو تان، هه كاري و سو راندا فه رمانه رپه وايي ده كرد، زورتر گيرو گرفتي له گه ل موسلدا له سه ر ئه وه بوو كه ده بئ و راسته وخو له گه ل ئه و په يوه ندارين، به لام زياتر له گه ل به غدا په يوه ندى هه بوو. (پئ ره ش) ده لئ: له چه رخي ۱۳ ز. ئه م ميرنشينه په يدا بووه، نزبكه ي شه ش سه ده و نيو ته مه نى بووه، ياني له ده وله تي عه بياسى زياتر ژياوه، به لام لو نگر يك ده لئ: حه وت سه ده ژياوه. ئه م، به حوكمى شو يته كه ي تا راده يه دوور بوو له و ده رده سه ريبانه ي كه ميرنشيني كي وه ك سو ران يان بابان يان ئه رده لان كه پتوه يان ده نالاند؛ ئه وه ش هاوسنوور يان بوو له گه ل ئيران كه نه ياري كي گه وره ي عوسمانى به كان بوو. ئاميدى پا يته ختي ميرنشينه كه بوو، ميره كان يان به گشتى داد په روه ر و روو له خوا و حه ز به ته با بوون، ئيز ديبه كان و مزوور بيه كان كه له گه ل يه ك ناكوك بوون، ببوونه سه رچا وه يه كي ئالوزى به رده وام بو يان، به لام ئيز ديان له سا يه ياندا ئاسووده بوون. له ناوه راس تي سه ده ي نو زده دا مير محه ممه دى رده واندز ۱۷۹۰ - ۱۸۳۷ له ئه نجامى گه لئ هوكارى جياجيدا و له ۱۸۳۱ دا په لامارى ئه و ميرنشينه ي دا و جه مسه ره كاني ترازان د، هه رچه نده؛ دواي خو يه ده سته وه داني ميرى سو ران به له شكرى عوسمانى، كه مى ئه و ميرنشينه كه وته وه بوو ژانه وه، به لام بو هه تا هه تا يه خو ي نه گرته وه و... نه ما.

(۲) مه به ست (مفتش الادارى) يه كه ئه و كات كه سيكي شاره زا و ليها توو بووه له وه زاره ت.

بههشتتیکي کوردستانه. له ماموستایه کی سویسرهم بیست دهیگوت: «ناوچهی نامیدی له خاکی سویسره خوشتره». داخه کهم ئەم بههشته له چاو خۆیدا زۆر پاشکه وتوو و ویران بووه. هیشتا ریگای ئۆتۆمبیل بۆ بنکهی لادییه کانی نهکرا بووه. بێ ریگایی زۆریه دیها تهکانی شپزه کردبوو. له نهخۆشی و نهخۆتندهواری و ههژاریدا، سههرگهردان بووبوون. ته نیا شهش ههوت خۆتندنگایه که ههبوو له ههموو ناوچه کهدا. له شاری نامیدی خۆیدا پرۆژهیه کی کزی ئاو ههبوو. بهلام پرۆژهی کارهبا نهبوو. کهچی له سههرسهنگدا پرۆژهی ئاو و کارهبا ههبوون. نامیدییهکان بووبوون بهدوو بهره کی: وهک خۆیان دهیانگێتیایهوه، بهبهرهکانی (شیخی بارزان) و (شیخی بامهرنی) شاری نامیدی و ناوچهی نامیدی کردبوو بهدوو کهرتوه، که ههموو دم کارهساتی شهروشنۆز و کردهوی ناپهسهند لهناویاندا رووی داوه. نیشتمانپهروهه کانیان پێ بهدل، لهم باره وهرس بووبوون و قینیان لێی دهبووهوه. خۆشبهختانه خودا یاریدهی دام، توانیم بنه ماله ی (حاجی شهعبان) و بنه ماله ی (حاجی عهبدو لهعزیز) یهک بخه موه، بۆ ئهوهی نامیدی لهو سههرگهردانییه ریگاری بێ^(۱) ههستم پێ کرد، زۆریه دانیشتیوانی نامیدی، ئەمه یان پێ خۆش بوو. بهلام پوول په رسته کانی نامیدی و بامهرنی ئەمه یان زۆر لا ناخۆش بوو. ئیتر ئهوه ندهی پێ نهچوو گوێزنامهوه بۆ (شه قلاوه). بهدهم نهخۆشی و کزی و لاوازی و دلته نگییه کی چهند مانگییهوه، که له داخی گیروگرفتی هه مبه رهنگی ناوچهی نامیدی تووشم بووبوون، له پرۆژیکي سارد و سړی و توف و باراندا له نامیدی جیا بوومهوه بۆ (شه قلاوه)!

(۱) پێ رهش له (بارزان وحرکه الوعی القومي) دا له دهمی سدی ئه لدهمه لوجییه وه که ئه و کاته له ۱۹۰۴ وه کیلی قایمقامی نامیدی بووه، ده لئ: «الأخبار تدور حول مجي الشيخ عبدالسلام البارزاني بقوة عظیمه الى العمادیه لاحتلها و یقیم فیها حکومته کردیه و یقتل موظفي الحكومة و یقضي علی البيت الفلاني والفلاني، یخرّب تکیه بامرني ویستولي علی دهوک و زاخو و یفعل کذا و کذا.... والناس صنفان، صنف یتمنی مجیته بفارغ الصبر وهم بیت حاجي عبدالعزیز آغا -صهر الشیخ عبدالسلام. أ. ب. وآخرون یرتعدون خوفاً وهم بیت المفتی والمدرس وحاجي شعبان آغا، هؤلاء مع مشایخ بامرني... أخیراً حضر الشیخ قی ۱۹۰۵/۱۲/۲۲ مع قوه تبلیغ خمسما یه مسلح من الزیاریین والمزورین والشیروانیین یقودهم -فقی عبدالرحمن- ونزل ضیفاً علی صهره الحاج عبدالعزیز آغا العمادی وسارع أغوات العمادیه الموالون للشیخ وغیر الموالین الی أخذ أعوانه ضیوفاً الی بیوتهم ولم یظهر ما یعبر صفو الأمن. وكان الشیخ بهاء الدین قد حضر العمادیه بناء علی دعوة سبقت له من الشیخ عبدالسلام وقد اجتمع به نحو من ساعتین علی انفراد حیث تلقاه الشیخ بحفاوة واحترام وقبل یده وقد قابله -بهاء الدین- بالمثل).

(پێرهش: بارزان وحرکه الوعی القومي، ۱۹۸۰، مطبعة (?)، ص ۹۴ - ۹۵)

ناکۆکی نێوان ئه و عشا یارانه له هه ر جییه بێ شتیکی ئاسایییه و ئه گه ر دهستی پیسی ناحه زان و داگیرکه رانی کورد قوره که خهست نه کاته وه، زۆر به ئاسانی چاره سه ر ده کړی، وهک ئه وهی که ده مه لۆجی ده یگێتی ته وه.

شه قلاوه

که له ۱۹۵۲/۱۱/۳ دا گه یشته مه (شه قلاوه)، شپزه بووم به دهست کزی و لاوازی و دلته نگییه وه. بهلام له پاش یهک دوو مانگیک هتیز و هه ره تم سه نده وه و، هه ستم به ته ندروستی و دلخۆشی کرده وه. شه قلاوه، تازه کرابوو به بنکهی ناوچه و، جیگای جینوشین (قانسقام). جیگایه کی ناوازه و جوان و، خۆشی هاوینه هه وار بوو. هه زار مالتیکی تیدا ده بوو. له مانه سی سه د مالتیان دیان (مه سیحی) بوون. به هه موو ناوچه که بریتی بوو له سی لادی، پینج خۆتندنگا، سی نه خۆشخانه (مستوصف)، چوار بنکهی بالباز هه بوو. لیره یشدا: زۆرداری و، هه ژاری و، نه خۆتندهواری و، نه خۆشی فه رمانه وا بوون. له گه ل ئەمه شدا خۆشبهختانه ریگایه کی قیرتاوکراو بنکهی هه ر سی لادیکه ی به یه که وه به ستیوو. له ناو شه قلاوه خۆشیدا یهک دوو شه قامی قیرتاوکراو هه بوو. پرۆژهی ئاو و ئەله کتربیک له شه قلاوه دا نه بوون. بهلام له لادی (سه لاهه دین) دا هه بوون. ئەم (سه لاهه دین) ه بنکهی لادییه که بوو^(۱). فه رمانه وایی بنکه یه کی هاوینه هه واری جوان و نایابی لیره و له شه قلاوه دا دامه زرانده بوو. هاوینان ئیره^(۲) و شه قلاوه پێ ده بوون له سه یرانکه ران، که له هه موو لایه کی عیراقه وه روویان تیده کردن. له پاش پشکنین و لیکۆلینه وه یه کی زۆر به چهند نامه یهک ده رد و ئازار و پیتویستی ناوچه ی شه قلاوه م بۆ فه رمانه وایی پیشان دا. ئینجا ده ستم کرد به فه رمان بینین: پرۆژهی ئەله کتربیک شه قلاوه ساختمانی بۆ کرا. پاشان ماکینه کانی تیدا دامه زرترا شهش ههوت کیلۆ مه تره ک قیرتاوی شه قامه کانی شه قلاوه کرا. یانه یهک بۆ فه رمانه ران کرایه وه، که وهک یانه که ی (ناکړی): گۆرانی و، ساز و ئاواز و، لاسایی کردنه وه و، هه لپه رکێ و، وتار خۆتندنه وه و، نووسراو خۆتندنه وه و، یاری و اغیینی تازه باو و، پینک پۆنگ و، تاوله و، دۆمینه و، شه تره نج و، دونه له ی تیدا ده کرا. بنکهی لادی شه قلاوه گوێزایه وه گوندی (هیران). لادییه که ناو نا (خۆشناو). ئەمه یشم بۆ ئه و مه به سته دامه زرانده، که به ره نگاری زۆرداری هه ندئ له ده ره به گه کان و ریژگای هه ندئ له شیشه کانی پێ بکه م، که ده مینکی دوور و درێژ بوو دانیشتیوانی ناوچه که یان چه وساندبووه وه و، رووتاندبووه وه و، فیری دیلی و به نده بیسیان کردبوون، بۆ دوژمنانی کورده واری!. هه روه ها خۆتندنگایه کی ناوه ندی (متوسطه) و، سی خۆتندنگای سه ره تایی بۆ گونده کان و، خۆتندنگایه کی شه وی بۆ شه قلاوه کرانه وه. ریگای (هه ریر) و (باتاس) و، ریگای (شه قلاوه) و (هیران)، هه روه ها له ناو (شه قلاوه) خۆیدا چهند ریگایه ک کرانه وه و، ده ست کرا به به رد ریژکردن و قیرتاوکردنیان. چهند ساختمانییک له (هه ریر) و (سه لاهه دین) و (شه قلاوه) دا ته واو کران بۆ خۆتندنگا و خه سته خانه و حه وان هه. له (هیران) یشدا خه سته خانه و خۆتندنگا و سه را کرانه وه. وهک سه رنجم دا شه قلاوه و ناوچه که ی رزوی ده سستی زۆرداری ده ره به گ بوو. کاره ساتی سامناک و خۆتیاوی و ننگ و ناشیرین له دانیشتیوانی ناوچه که زۆر رووی دا بوو. میره کانی شه قلاوه یش هه ندیکیان هه ر سه ر

(۱) مه به ستی (مرکز الناحیه) یه.

(۲) به مانا: (سه لاهه دین) ه.

به دهسه لاتدارانی فه‌رمانه‌وایی بوویون، هه‌ر له سه‌ه‌رده‌می (عوسمانی) یه‌کانه‌وه تا ئه‌وه ده‌می من تیتیدا بوم. هه‌رچه‌نده په‌وشت و خوری هۆزایه‌تیبیان به‌رامبه‌ر بیتگانه و میوان په‌سه‌ند بوو، به‌لام زۆردارییان به‌رامبه‌ر به‌ناوچه‌که ئاشکرا و دیاربوو. خو‌یتنده‌واره‌کان و نه‌خو‌یتنده‌واره‌کان، هه‌ردوو لایان له ژیره‌وه به‌ره‌نگارییان ده‌کردن. خو‌شبه‌ختانه، به‌زۆر و به‌خواهیش

توانیم، تا ئه‌ندازه‌یه‌کی باش پێگای سه‌ره‌ستی و نازادی و کامه‌رانی بۆ دانیشتیوانی ناوچه‌که بکه‌مه‌وه و، ئه‌وه ترس و شل و شیتواوییه‌ی هه‌یانبوو، لیبیان دوور بخه‌مه‌وه! هه‌ستم کرد، مبه‌ره‌کان، هه‌ندیکیان ئه‌مه‌یان پێ خو‌ش نه‌بوو. له ژیره‌وه، کنه‌یان ده‌کرد. بۆ هه‌لیک ده‌گه‌ران من له ناوچه‌که دوور بخه‌نه‌وه. له پاش نزیکه‌ی دوو سالییک، هه‌ول و ته‌قلا، به‌هۆی موته‌سه‌ریفیکی به‌د و چاو برسپیه‌وه، توانیبیان وا له فه‌رمانه‌وایی و کاربه‌ده‌ستانی بالابگه‌یتن، که مانه‌وه‌ی من له‌ویدا باش نییه. هه‌لیان دام بۆ (شیتخان)!... منیش مانم گرت، نه‌چوم! خو‌شبه‌ختانه له‌و کاته‌دا کاربه‌ده‌ستی کاروباری ناوحو، (سه‌عید قه‌زاز) گه‌رابوووه عیراق^(۱). هه‌موو که‌ینه‌وه‌یه‌که‌م تێگه‌یاندا. له پاش ئه‌وه‌ی له بنجوناوانی ئه‌م زۆردارییه‌ تێگه‌یشت، منی نارد بۆ جیگایه‌کی زۆر ناوازه و باش، که ئه‌ویش (ئاکری) بوو! به‌شینه‌یی جه‌زبه‌یسی به‌تاوانباره‌کان گه‌یاندا.

من هه‌موو ده‌م، بروام به‌خودا و به‌دادپه‌روه‌ری خودا و به‌راستی و دوروستی هه‌بووه. هه‌ر له دووره‌وه له‌به‌ر چاوم بوو که رۆژیک دیت، ئه‌و دوژمنانی چاکه و مرۆڤایه‌تی و نه‌ته‌وانه، تووشی ده‌رد و مه‌رگ و

(۱) له‌و ساله‌دا ۱۹۵۴ سه‌عید قه‌زاز دوا‌ی ئه‌وه‌ی له ۱۹۵۰ - ۱۹۵۳ موته‌سه‌ریفی موس‌ل بوو کرا به‌وه‌زیری (کاروباری کۆمه‌ڵایه‌تی)، به‌لام پاش چهند هه‌فته‌یه‌ک وه‌زاره‌ت ده‌ستی له کار کیشایه‌وه کرا به (مدیر موانی‌الع‌ام)، زۆر له‌مه‌شدا نه‌مایه‌وه چونکه ئینگلیزه‌کان ده‌یانویست لووت بژه‌ندنه کاروباری ئه‌و دامه‌زراوه گرنگه‌وه، جا خۆی ده‌ستی له کار کیشایه‌وه، له‌و ماوه‌یه‌دا قه‌زاز سه‌ردانیکی ئه‌مه‌ریکای کرد، له‌و سه‌ردانه‌یدا گه‌وره‌ترین و شکۆدارترین پیتشوازی لێ کرا. له‌لایه‌ن ئه‌و جالبیه مه‌سیحیه‌یه تلکیتفیبیانه‌ی له‌ وایه‌تی - دیترویت-دا بون، ئه‌وه‌ش له‌به‌ر ئه‌و خه‌مه‌ته گه‌وره‌یه‌ی که قه‌زاز به‌شاره‌که‌یانی گه‌یانده‌بوو، له‌ دیجله‌وه ئاوی گه‌یانده‌شاره‌که؛ ئه‌و پرۆژه‌یه‌ی ساله‌هابوو دوا‌ده‌خرا و خه‌لکه‌که‌ی داماوی بێ ئاوی بون. جالبیه‌که (به‌زۆر) دیارییه‌کیان دا به‌سه‌ر قه‌زادا، ئۆتۆمبیلێکی (شفرۆلیت).

بۆ زیاتر بره‌وانه: (جرجیس فتح الله، رجال وقائع في الميزان، حوار أجراء صحيفه خبات، دار آراس للنشر هه‌ولیت، ۲۰۰۱، ص ۱۶۲-۱۶۶).

سه‌رگه‌ردانی خۆیان ده‌بن! پاش ئه‌و ده‌ره‌په‌راندنه‌ی من، چوار سالی نه‌خایاند، شوێشی ۱۴ ی میوه‌خۆش (ته‌موز)ی سالی ۱۹۵۸ رووی دا. دانیشتیوانی ناوچه‌که له ده‌ره‌بگ و شیتخه خراپه‌کان و رووژان. فه‌رمانه‌واییش تیتی سه‌ه‌واندن. سه‌ر و سامان و ئابرووی گه‌لیکیان چوو! کابرای پارێزگاریش به‌روو ره‌شپیه‌وه، ده‌رکرا و، سه‌ری خۆی هه‌لگرت، چوو بۆ ئیتران، تا ئیستاش (سالی ۱۹۶۲) سه‌ری به‌عیراقدا نه‌کردۆته‌وه!^(*) پیتش ئه‌وه‌ی شه‌قلاوه به‌جی به‌یتم له ۱۴ / ۱۰ / ۱۹۵۴دا، چ له‌لایه‌ن (گه‌ل)ه‌وه، چ له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌رانه‌وه گه‌لیک ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌ندم بۆ گیترا. دیارییه‌کی یادگاریشم له‌لایه‌ن یانه‌ی فه‌رمانه‌رانه‌وه درایه، که بریتی بوو له گۆلدانیکی زیو، ناوی ئه‌ندامه‌کانی لێ هه‌لکه‌ندرابوو، له‌گه‌ڵ پیتشه‌که‌که‌یدا به‌من. هه‌روه‌ها به‌رپه‌روه ره‌وانه‌یان کردم تا هاوینه‌هه‌واری (سه‌لاحه‌دین). داخه‌که‌م زۆر پرۆژه هه‌بوون هیتشا پێگا نه‌درابوو ده‌ست پێ بکرتن، یاخود نه‌په‌رژام ته‌واویان بکه‌م؛ وه‌ک پرۆژه‌ی ئاو و، دروستکردنی گه‌رماوی باو و، قیپتاوکردنی پێگا و شه‌قام و، دامه‌زراندنی (نامه‌خانه‌ی گشتی) و (ناوازه‌گاهی ئه‌مین زه‌کی) و (باخی گشتی) و (ئه‌ستیرک و سوورکی مه‌له‌کردنی گشتی) و (باخچه‌ی مندالان). ئیستایش تا ده‌میتم خو‌شه‌ویستی دانیشتیوانی ناوچه‌ی شه‌قلاوه له‌ دلما ده‌پارێزم. تا سه‌ریش به‌شانا زیویه‌وه، یادێ براهه‌تیبیان ده‌که‌م. هه‌یچ سالیکیش نییه جار و دووجار له‌ هاویاندا سه‌ریان لێ نه‌ده‌م...

ئاکری

له ۱۵ / ۱۰ / ۱۹۵۴دا گه‌یشتمه‌وه (ئاکری). گه‌لیک دۆست و ئاشنا ها‌تیبون به‌پیره‌وه. منیش کړنووشی سوپاس و نه‌وازیشم بۆ خودای پاکی بێ هاوتا کیتشا و، به‌سه‌ره‌ری و کامه‌رانییه‌وه چاوم به‌ (ئاکری) و به‌دانیشتیوانی ناوچه‌ی (ئاکری) گه‌شایه‌وه. نه‌ من نه‌ دانیشتیوانی ئاکری، که‌سمان بپروامان نه‌ده‌کرد، که من جاریکی تر بگه‌ریمه‌وه ناویان. له پێ ئه‌م ئاواتی چهند ساله‌یه‌مان ها‌ته‌دی. ئه‌مه شتیکی زۆر خو‌ش و سه‌یر بوو، به‌لامانه‌وه. سه‌رمان لێی سوپامبوو! چونکه به‌هیوا نه‌بووین، فه‌رمانه‌وایی ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ست بوه‌شیتته‌وه!

ئه‌م جاره‌یش به‌ناوچه‌که‌دا گه‌رامه‌وه و ئازار و ئاواتیانم له فه‌رمانه‌وایی گه‌یاندا و، داوا‌ی زۆر شتم لێ کرد که بۆیان بکات. هه‌روه‌ها ئه‌و گه‌یروگه‌رفتانه‌یش که به‌خۆم چاره‌ده‌کران زوو به‌زوو ده‌ستم کرد به‌چاره‌کردنیان. «یانه‌ی فه‌رمانه‌ران» و «سه‌یرانگای سپیه» و «سه‌یرانگای سه‌را» و «به‌هه‌شتی مندالان»، که له پاش رۆیشتنی منه‌وه به‌ره‌للا کرابوون و تیکچووبوون و، وێران کرابوون، هه‌ر چواریانم، دووباره‌ ئاوا کرده‌وه و، پۆشته کرده‌وه و، پازانده‌وه. هه‌ندی ساختمانی تازه و گرنگیشم له «یانه‌ی

(*) ئه‌م به‌شه‌ی نووسراوه‌که له سه‌ری سالی ۱۹۶۲دا نووسراوه.

(په‌راویزه‌ی سه‌ره‌وه مامۆستا دايناوه).

(۱) به‌پیتی ئه‌و (اعلان)انه‌ی که له گۆفاری هه‌تاودان: ژماره (۳) سالی (۱)ی حوزه‌برانی ۱۹۵۴ وه ژماره‌کانی به‌ره‌وه‌زور هه‌تا ۱۹۵۶، موته‌سه‌ریفی هه‌ولیت له‌و سالانه‌دا (ئیسماعیل حه‌قی په‌سول) بووه.

فهرمانبه‌ران» و «سه‌یرانگای سیپه» دا دروست کرد و خستمه سه‌ریان به‌لام «سه‌یرانگای کانی زهر» و «سه‌یرانگای سه‌ری گری» م به‌ویرانی هیشتسه‌وه به‌ئوه‌ی له هه‌لیکدا له‌سه‌ر بنجیه‌نه‌یه‌کی پته‌وتر و گرنگتر و جوانتر دایانمه‌زیتمه‌وه. خۆشبه‌ختانه هه‌ندێ پارهم ده‌ستکه‌وت. له «سیپه» دا دوو گازینۆ و ئەستیرکیکی نوێ و دوو ژوور و گه‌راجیکی هاوینه و، چهند ژووریتکی خۆشتن و خۆپاک‌کردنه‌وه‌م دروست کرد. هه‌روه‌ها هه‌وت دووکان و گه‌راجیکی تریشم له‌نزیك سه‌راوه‌ دروست کرد. قیپتاوی چهند کۆلان و شه‌قامییک کرا. له‌ یانه‌ی فهرمانبه‌رانیشه‌دا: ئەستیرکیکی مه‌له‌کردن و، ژووریتکی خۆپاک‌کردنه‌وه‌ و، شانۆیه‌کی لاسایی کردنه‌وه‌، به‌هه‌موو تروفتاقییکیه‌وه‌ دروست کرا. نووسراودانیکی به‌ کرا، له‌گه‌ل هه‌ندێ نووسراوی نایاب و، یاری تازه‌بایه‌تدا. ته‌له‌فۆنی به‌ دامه‌زینتدا. بنمیچه‌کانی چینکۆیان پێیدا گیرا و، هه‌موو دیواره‌کانی سه‌ره‌له‌نوێ ته‌پاوی رهنگاوه‌نگ کرانه‌وه‌. هه‌روه‌ها رابواردنی یانه‌که، له‌سه‌ر شپۆبه‌یه‌کی گرنگتر و خۆشتر له‌ جاران ده‌ست پین کرایه‌وه‌. زۆری پین نه‌چوو: وتار، گۆرانی، ساز و ئاواز، لاسایی کردنه‌وه‌، وینه‌کیشان، مه‌له‌کردن، نووسراو خۆتندنه‌وه‌، یاریکردن (نه‌ک قوماز) له‌ یانه‌که‌دا ژبایه‌وه‌ و له‌ جاران زۆرتریش گه‌شه‌یان کرد! پاش هاتنم به‌ (ناکرئ) به‌نزیکه‌ی مانگییک له‌لایهن (خۆتندنگای دوومه‌وه‌)، ناهه‌نگیکی زۆر به‌رپز و گه‌وره‌ کرا، به‌بۆنه‌ی هاتنه‌وه‌ی منه‌وه‌ به‌ (ناکرئ). پڕ بوو له‌ گۆرانی و، ساز و ئاواز و، لاسایی کردنه‌وه‌ و، یاری و، وتاری به‌نرخ له‌لایهن (کارگییری زانیاری - مدیر المعارف) و (کارگییری خۆتندنگای دووم) و هه‌ندێ شاگرد و چهند که‌سیک له‌ دانیشتووانه‌وه‌. به‌راستی که‌ نه‌ژادی و پز و خۆشه‌ویستی (دانیشتووانی ناکرئ) م ده‌هاته‌ پێش چاو. دل‌م گه‌لیک پێیان گه‌شایه‌وه‌. به‌تایبه‌تی ئەو خۆتندنگایه‌ ده‌ستنیژی خۆم بوو، له‌ سالی ۱۹۵۱ دام مه‌زراندبوو، له‌گه‌ل چوار خۆتندنگای تر له‌ گونده‌ گه‌وره‌کانی ناوچه‌که‌دا. له‌ خۆشیدا، زۆری نه‌مايوو، گه‌شکه‌دار بیم! فرمیستی کامه‌رانی رزایه‌ ناو چاومه‌وه‌! به‌سویاسیکی گه‌رم و گوڕ و ملکه‌چانه‌وه‌ پێشتری به‌خه‌م له‌ جاران. خۆشی ئەو شه‌وه‌م هه‌رگیز له‌ بێر ناچیتنه‌وه‌! هه‌رچه‌نده‌ له‌ (ناکرئ) دا، ناهه‌نگی نه‌ژادانم له‌وه‌پێش زۆر به‌ کرابوو، به‌لام ئەو شه‌وه‌ چیتکی تری ده‌دا! ئەو به‌هه‌شتی ژبانیه‌ی که‌ دوو سال بوو، به‌ئاواتییه‌وه‌ بووم له‌ (ناکرئ) دا ده‌ستم بکه‌ویتنه‌وه‌، له‌وه‌ شه‌وه‌دا ده‌ستم که‌وته‌وه‌! له‌ دل‌دا هه‌زار جار سویاسی خودای پاک‌ی بێ هاوتام کرد، که‌ ئەو سه‌ره‌رزی و، خۆشه‌ویستی و، کامه‌رانییه‌ی، له‌وه‌ شه‌وه‌دا پین به‌خشیم!

داخه‌که‌م له‌ ناکریدا چ خۆم، چ خبزانم به‌ریزه‌، چهند جاریک نه‌خۆش که‌وتین، چهند جاریک که‌وتینه‌ گیتزای خه‌م و خه‌فته‌وه‌. به‌لام به‌ زۆری، ژبانیکی پاک و پوخته‌ و پڕ له‌ کامه‌رانیمان راده‌بوارد.

باوکم مرد، ژنه‌که‌م به‌نه‌خۆشییه‌وه‌ تا یه‌ک دوو مانگییک چوه‌وه‌ به‌ سلیمانی. شێرکزی کورم لیتمان جیابوه‌وه‌ به‌ خۆتندن له‌ سلیمانیدا له‌ به‌دگزیانیشه‌وه‌ گه‌لیک کۆسپ و به‌ره‌هه‌ست که‌وته‌ به‌رده‌م مانه‌وه‌م له‌ ناکرئ!. به‌لام ئەم رده‌شبا و گیتزله‌وه‌که‌ی رۆژگارانه‌ نه‌یان‌توانی من له‌ کامه‌رانی به‌خه‌ن. پیاوته‌ی و خۆشه‌ویستی دانیشتووانی ناکرئ هه‌موو ئەرک و ئازار و ناخۆشییه‌کیان له‌ بێر ده‌بردمه‌وه‌!

به‌ دروستکردنی چهند ساختمانییک به‌ خۆتندنگا و نه‌خۆشخانه‌ و نیشته‌جییی له‌ دێبه‌کاندا به‌لێنم

وه‌گرت. زۆری پین نه‌چوو ده‌ست به‌زۆریان کرا. بنکه‌ی (لادیی بیره‌که‌په‌) م گواسته‌وه‌ به‌ (دینارته‌). بنکه‌یه‌کی بال‌بازیم له‌ گوندی (باکرمان) وه‌ گواسته‌وه‌ به‌ گوندی (شۆش). چهند فهرمانبه‌ریکی خراب و، چهند سه‌ره‌ک هۆزتیکی جانه‌وه‌رم جه‌زه‌به‌ پێگه‌یاندا و ته‌فروتنوونام کردن. ده‌سته‌یه‌کی راو و رووتکه‌ر و سه‌رکیشیش هه‌بوون له‌ شه‌ش مانگ له‌ پێش هاتنی منه‌وه‌ به‌ ناکرئ، ئاژاوه‌یان خستبووه‌ ناو ناوچه‌که‌وه‌، که‌سوکاریانم بانگ کرد، دل‌نیام کردن به‌داپه‌روه‌ری، وازیان له‌ چه‌ته‌یی هینا و خۆیان دا به‌ده‌سته‌وه‌. له‌ پاش ئەوه‌ی گیروگرفته‌کانیانم له‌گه‌ل ئاگانای زیتباری خزمیاندا چاره‌کرد، دامن به‌داگاه به‌ براندنه‌وه‌ی تاوان و کیشه‌کانیان. به‌م کرده‌وانه‌ هه‌ستیکی نوێی (دادپه‌روه‌ری) و (راستی) و (دروستی) و (ناسایش) و (تارام) سه‌ره‌له‌نوێ، له‌ ناوچه‌که‌دا بووژایه‌وه‌. یانه‌که‌مان سه‌رکرده‌یی چاکی و پاکی بلندی ده‌کرد به‌ (گه‌ل). له‌ پتگای لاسایی کردنه‌وه‌ی چیرۆک و، وتارخۆتندنه‌وه‌ و، ئامۆژگاریکردن و، چاکه‌کردنه‌وه‌ له‌گه‌ل هه‌زاران و خۆتنده‌واراندا، (گه‌ل) ی ئاراسته‌ ده‌کرد به‌ چاکی گشتی.

یه‌ک دووجار ویستیان بگوتنه‌وه‌. به‌لام فریاکه‌وتم نه‌مه‌یشت. هینایانمه‌وه‌. نزیکه‌ی سالییک و پینچ مانگی تر له‌ (ناکرئ) دا مامه‌وه‌! پینم زانی که‌ ئیتر له‌وه‌ به‌ولاوه‌، ناتوانم له‌ (ناکرئ) دا به‌هینانه‌وه‌!. هه‌روا به‌سه‌ر پال شاخه‌که‌ی لای مائی خۆمانه‌وه‌دا گه‌رامه‌ خوارئ تا گه‌یشتمه‌ (سه‌یرانگای سیپه‌). چاوتیکم به‌پروژه‌ی سیپه‌دا گپرا که‌ له‌ ته‌واویوندا بوو... وه‌ستاکه‌ له‌سه‌ر ئامۆژگاری من په‌رژینه‌کانی و ده‌رگاکی به‌رهنگی (شین) و (سپی) و (زه‌رد) و (سوور) رازاندبووه‌وه‌... هیناوش هیناوش به‌کزیبه‌که‌وه‌ به‌ناو ساختمانه‌کاندا گه‌رام لای تافگه‌که‌ی سیپه‌وه‌، که‌ له‌ قه‌له‌زتیکی سی پین بلندییه‌وه‌ به‌ته‌وژم هورۆمی ده‌هینایه‌ خواره‌وه‌: تۆزیک راوه‌ستام. سه‌یریکی ئەو چاوه‌ندازه‌ جوان و په‌نگینه‌ی سیپه‌م کرد، به‌وه‌ هه‌موو باخ و شاخه‌کانه‌وه‌ که‌ گرتبوویانه‌ باوه‌شیان سه‌یریکی سنگی شینی بچ گه‌ردی ئاسمانیشم کرد به‌په‌له‌ هه‌وره‌ رهنگانایه‌وه‌. که‌شه‌که‌ی که‌شی ناو جه‌رگه‌ی زستان بوو. شۆینه‌که‌ی سارد و سپ و ته‌ر و تووشی بوو. له‌ پڕ ته‌زوویه‌ک به‌له‌شمدا هات! کسه‌یه‌ک له‌ جه‌رگه‌وه‌ هات! به‌زه‌بیم به‌خۆم و ناکرئ و گه‌له‌که‌مدا ده‌هاته‌وه‌!. فرمیستک په‌ریبه‌ ناو چاوه‌کانه‌وه‌! دیاربوو دل‌ و ده‌روونم ورووژابوون! رووم کرده‌ ده‌رگاکی سیپه‌، مائناوایی لێ بکه‌م! که‌س له‌وئ نه‌بوو، خۆم نه‌بێ... له‌ پڕ دامه‌ پرمه‌ی گریان و، هه‌ست و بیروباوه‌ری خۆم له‌سه‌ر زمانی رهنگه‌کانی ده‌رگاکی سیپه‌، به‌م جۆره‌ ده‌برێ:

«رهنگی شین»: رۆژگاری خراب هه‌موو لایه‌کی لێ گرتووبن و ته‌نگی پین هه‌لچنبوین.

«رهنگی سپی»: به‌لام دل‌تیکی پاک‌ی وامان هه‌یه‌ که‌ هه‌روه‌ک به‌فره‌ سپییه‌که‌ی شاخه‌ بلنده‌کانمان بپه‌گه‌رده‌. چونکه‌ پڕه‌ له‌ باوه‌رکردن به‌خودای پاک‌ی بێ هاوتا.

«رهنگی زه‌رد»: به‌دل‌تیاپییه‌کیشه‌وه‌ له‌وه‌ هیوايه‌داین که‌ به‌م زووانه‌ رۆژی ئازادیمان گزنگ ده‌دات.

«رهنگی سوور»: ده‌ماری مه‌ردایه‌تیشمان ئەمه‌نده‌ توانایه‌، که‌ به‌ره‌نگاری هه‌موو گیروگرفتیک بێی و چاره‌یسی به‌ بدۆزیتنه‌وه‌ و، ئاواته‌ گه‌وره‌کانی نیشتمانییمان به‌یتیتته‌ دی.

ئهمه‌ له‌ ۱۹۵۶/۲/۲۴ روه‌ی دا...

سهرم کزکرد و هیواش هیواش به ناو شه قامی ناو باخه کانی ناگریدا رۆیشتم، پاشان به لاپالی شاخه که دا هه لگه رامه وه، تا گه یشتمه وه مالتی...^(۱) که هاتمه وه مالتی هه ندی دیاریم له لایه ن یانه ی فه رمانبه رانی ناگرئ وه پیشکه ش کرابوو که بریتی بوون له بیست نووسراوی نایاب و نووسراودانیکی دهستکردی ناگرئ و، سئ ویتنه گه وره ی په نگا وره نگی دیمه نه جوانه کانی ناگرئ و، یارییه کی ناوازه ی تازه بابه ت، له گه ل سوپاسنامه یه ک و پیشکه شکر دنیکی دیارییه کان به مۆزی کارگێرانی (یانه ی ناگرئ) وه. منیش سوپاسیکی ملکه چانه ی خودای پاکی بی هاوتام کرد. فرمیسی کامه رانیبش له چاوه کانه وه گلۆر بوونه وه. له خۆشیاندا دهستم کرد به گریان!

ئه م جارده یبش به م په نکه له (ناگرئ) یان جوئ کردمه وه. نه خۆشی و ماندوویتی، ته واو کاربان تین کردبووم... نه مه یشتت ئاهه نگم بۆ بکه ن... له ناو دۆست و ئاشنایه تی ناوچه که دا تا سنووری ناوچه که، به پێز و خۆشه ویستییه وه به پێ کرام... له پێگادا جارێکی تریش سوپاسی یه زدانی گه وره م کرده وه، که بۆ دووم جاریش له (ناگرئ) به شادمانی و سه ره به رزی و خۆشه ویستی (گه ل) وه جوئ بوومه وه.

دهۆک

له ۱۹۵۶/۳/۸ دا له (ناگرئ) جوئ بوومه وه و بۆ رۆژی دوا یی چووم بۆ (دهۆک). دهۆک شارێکی خنجیلانه ی جوانکی لانه بوو. باخاتیکی زۆری تێدا بوو، که چاکترین میوه ی کوردستانی لێوه په وانه ده کرا بۆ شاره کانی عیراق. نزیکه ی (۸۰۰) هه شت هه زار که سیکی تێدا بوو. له مانه نزیکه ی هه زار که سیکیان (کلدانی) و (ئاسووری) بوون. تاک و ته را ماله عه ره ب و ماله تورکمانیشی تێدا بوو. ئه وساکه سئ لادتی هه بوو. به لām وام به باش زانی لادتی (مزووری) ی لئ جوئ بکه مه وه و بیده م به ناوچه ی (شێخان). فه رمانه یه ی ئه م پێشنیازه ی منی په سه ندر کرد و جێبه جئ کرا. هه روه ها بنکه ی لادتی (دهۆک) م له دهۆکه وه گۆتێرا به وه بۆ (سێمیل). به م دوو فه رمانه ناوچه ی (دهۆک) له لایه که وه، لادتی (مزووری) و لادتی (دهۆک) یبش له لایه کی تره وه که وتنه ئاسایش و ئاسووده یییه وه له به ره ئه وه دانیشتووه کانیان زۆریان بئ خۆش بوو. به لām ده ره به گه کانی مزووری، شێخ و ئاغاگان، ئه مه یان زۆر بئ ناخۆش بوو. زۆر تێکۆشان ئه م دوو فه رمانه تێک بده ن. به لām سه ری نه گرت بۆ یان!

بۆ دهۆک هه ندی پاره داوا کرد، که شاره که ی بئ پێک و پێک بخه م. نه یاندا! ئاژاوه و چاوه راو ده ستدریژی که له ناوچه که دا به ئاشکرا دیاری بوون و، زیانیکی زۆریشیان دا بوو له گیان و سامانی

(۱) لێره دا زۆر پێویسته سه رنجی ئه وه گه رانه ی ئه وه رۆژه ی مامۆستا بدین که وه ک قایمقامیکی ده قه ره که و به رپرستیکی حکومه ت، ئاوا (به ته نیا) سه رۆکاری پرۆژه کانی بکات که له شاره که دا به پێوه ده چوون به یی یاوه ری، پاسه وانئ یان حیمایه یه ک (به قسه ی ئه مرۆمان)... هه لئۆسته یه ک له به رامه ره ئه مه دا راستی هه موو ئه و باسانه ی ده ره دخت که نووسینی، خۆشه ویستی خه لکه که بۆی، دلۆسۆزی و په رۆشی و خزمه تگۆزاری ئه مپیش بۆیان، هه موو بوونه ته باشرین قه لغان و سوپه ره و حیمایه یه ک بۆی تا وای لئ بکه ن وه ک که سیکی خه لکی شاره که به وه په ری دلناییه یه وه تیایدا بێت و بچیت.

دانیشتووه کان. به ره به ره هۆیه کانییم دۆزییه وه و، چاره م کردن. هه ندیک له فه رمانبه ره و ده ره به گ و ده سوپیتووه کانیان جه زره به یان بئ گه پێترا. داوا ی چه ند خۆتێدنگایه ک و چه ند ساختمانیکم کرد بۆ خه سته خانه و، نووسراوخانه و هه وانه وه. داخه که م تا له وئ بووم هه یچیان جێبه جئ نه بوون. ناوچه ی دهۆک دا رزابوو به ده ست زۆرداری فه رمانبه رانی خراپ و ده ره به گ و شێخه کانییه وه. هاوا ری بوو له ده ست سه رمایه دارانی (موسل) و فرۆفیتلی ئینگلیزه کان! کاره ساتی سامناک و خۆتینی زۆری تێدا روودابوو^(۱).

له به ره ئه وه په وشت و خووی بلنم که م تێدا ده دی. هه ژاری و نه خۆتێده واری و نه خۆشی تێدا فه رمانه یه بوو. دوو خۆتێدنگای سه ره تایی کوران و، خۆتێدنگایه کی سه ره تایی کچان و، خۆتێدنگایه کی دووه مین (ئانوی) له شاری دهۆکدا هه بوون. هه روه ها هه وت هه شت خۆتێدنگایه کی تریش له گونده کانی تریدا هه بوون. بێجگه له وه سئ نه خۆشخانه (مستوصف) یبش له ناوچه که دا هه بوون. به چل هه زار که س دوو پێگای قیپرتا و کراویان هه بوو، ناوچه که یان ده پری. به لām زۆریه ی گونده کان بئ پێگای ته خترکراو بوون.

هه وئم دا کێلگه یه کی باو (مزرعة حدیثة) له گوندی (سندۆر) دا بکرتیه وه. به لām سه ری نه گرت. چه ند ساختمانیکم بۆ سه را و خانووی جینوشین (قائمقام) و کارگێری لادتی (سێمیل) به ده سه ته وه بوون. که من گۆتێرامه وه بۆ (زاخۆ) له ته واو بووندا بوون.

له دهۆکدا که ناوچه که ی پارچه یه ک بوو له به هه شته کانی کوردستان، گه شتوگوزارم زۆر کرد. به لām هه مسوو ده م کز و لاواز بووم، توند و تووره بووم، جار جار هه لām ده کردا!. له به ره ئه وه جار جار نه بی، که م دلّم خۆش ده بوو! کاره ساتی نه نگ و ناشیرین و سامناکم زۆر دی.

نازاری خۆشیمیان زۆر دا! هه رچه نده سه ره که وتم به سه ره دوژمنه کانی (گه ل) دا به لām دلّم له ژبان زۆر شکا! باش بوو به پێز و شیرینییه وه لێیان جیابوومه وه! هه رچه نده هه ندی کاروباری ناوچه که، به لکو خاک

(۱) ئه وه به ره به ره کانیانه ی دانیشتووانی ده قه ره که له داگیرکهرانی ئینگیزیان ده کرد هه ره له ۱۹۱۹-ه وه که له زاخۆ ئه فسه ری سیاسی کوژراو له ۱۴ ته مموزی هه ره ئه و ساله دا هیرش برایه سه ره له شکری ئینگلیز له نامیدی - کاپیتن ولی و ماگدوئالد و سیر ه. ترۆب- و چه ند سه ربازیک تیا کوژرا. له ۱۹۳۳/۸/۱۱-ه وه یان وه زا ره تی ره شید عالی گه یلانی و مه لیک غازی سوپایان به ردایه ده قه ری دهۆک و ناحیه ی سیمیل، به ده یان خه لکی بئ تاوانی تیا دا کوژراو و بریندارکران و گیران. هه روه ها له شوپشی بارزانی دووه میشدا ده قه ری دهۆک به شتیکی زۆری له و کوپره وه ری و ناهه قیسه ی حکومه ت ده یکرد، بئ برابوو! له ۱۹۴۵/۸/۱۹ حوکی عورفی له ناوچه که دا راگه یانرا و ئه وه قه زایانه (عه مادیه و دهۆک و عه قره و په واندازی هه موو گرتوه، که (مجلس العرفی) له ۱۹۴۵/۱۲/۱ حوکه ناعادیلانه کانی خۆی به سه ره گه وره پیاوان و خه لکی ئه وه ده قه رانه دا ده سه پاند! به ئیعدام و ئه به دی و حوکی جیاجیای دی... هتد. ئه م کاره خۆتیناویانه ی حکومه ت له وه ده قه ردا، نابئ چاوه راوانی کاردانه وه ی چاکی لئ بکری و باریکی ده روونی ئاسایی له لای خه لکه که ی لئ بخوئتی.

(لواء) ی (موسل) یش کز و نارپک دهریشت بهرپوه، بههوی کاربه دهستانی خراپی (موسل) دوه که بووبو بههوی کزبوونی گیانی (کورداپه تی) و (نیشتمانیپه روه ری) و چه وساندنه وهی دانیشستووانی ناوچه که، بۆ که لکی ناپوخته ی هه ندئ سهرمایه داران و دهره به گانی (موسل) و هه ندئ فه رمانبه رانی خراپ که بۆ که لکی ناپوخته ی ئه وانه ده جولا نه وه... هه رچه نده ماوه یه کی که نه بئ نه مامه وه له ده وکدا، که هه ر ده مانگیک ده بوو... به لالم توانیم گیانی مرؤفایه تی و کورداپه تی له ده وکدا زیندوو بکه مه وه، بۆ به رنه نگاری کردنی زۆرداری ئه و جوژه پیاو خراپ و به دکردارانه... قومار، که یانه ی فه رمانبه ران و چایخانه کانی ده وکی داگیر کردبوو، قه ده غه م کرد... له جیتی ئه و نووسراوانی نایاب نایابی کوردی و عه ره بی. ماوه ی دامه زانده له (یانه ی فه رمانبه ران) دا، پرم کرد له نووسراوانی نایاب نایابی کوردی و عه ره بی. ماوه ی خواردنه وه یشم نیوا و نیو که م کرده وه. له بریتی ئه وانه باخچه و یاری و اغیتی تازه باو و پینک پۆم بۆ دانا. ده سته ی بهرپوه به رایه تی یانه که م لابرده. له جیتی ئه وان ده سته یه کی خاوه ن بیهر و هۆش و نیشتمانیپه روه رم دانا. ده ستیکی تازه کردنه وه یشم هینا به سه ر ساختمانی یانه که دا. رابواردنی ناو یانه که یش له (قومار) و (خومار) هه گوژاو، به ره به ره رووی کرده زانست و هونه ر و ساز و ناواز بۆ که لک و خۆشی گشتی. گیانیکی پاک و چاک و بلند له یانه که دا ژیاپه وه، که گه لی ناراسته ده کرد بۆ چاکه ی گشتی. به رامبه ر به م گیانه تازه یه، دوژمنانی گه ل، دز و درۆزان و ناپاکان، له ناوچه که دا ناچار مان فسیان دایه وه^(۱). چونکه روورپه شی نه بی هپچی تریان بۆ نه مایه وه!

له لایه ن دۆستان و یانه ی فه رمانبه ران و خوتیندنگای دووه مینه وه، گه لپک ئاهه نگم بۆ کرا... زۆر بهرپوه فه رمانبه ران و براده رانی ده وک ره وانه یان کردم تا سنووری (زاخۆ). ئه و کاته رۆژی دووه می سالی نوئی ۱۹۵۷^(۲) بوو، که به تیشکه نه رم و گه رم و پر خۆشه و بیستیه که ی تیشکی سه رمای سه ختی زستانی ده شکانه سه رم کرد به (زاخۆ) دا... دللم پری بوو له پارانه وه له خودا، که له زاخۆدا سه رم بخت!

زاخۆ

له ۱۹۵۷/۱/۲ دا گه یشتمه زاخۆ. (زاخۆ) شاریکی زۆر کوئی کوردستانه. ته مه نی وهک ده لئین، ده گه رپه ته وه بۆ (۲۵۰۰) سال پیش ئیمرۆ. زۆ جوانکیلانه و خنجیلانه ماته پیش چاو. نزیکه ی (۸۰۰۰) هه شت هه زار که سه یکی تیدا ده بوو. له وانه هه زار که سه یکیان گاور و نه رمه نی بوون. له ناوچه که دا که بریتی بوو له سه لادئ: (گولی) و (سندی) و (سلیقانی)، نزیکه ی (۴۰،۰۰۰) که سه یک هه بوو. سی گوندیکیان کلدانی و ئاسووری و نه رمه نی بوون، له زاخۆدا: دوو خوتیندنگای سه ره تایی کوران و، خوتیندنگایه کی سه ره تایی کچان و، خوتیندنگایه کی مندالان (أحداث) و، خوتیندنگایه کی ناوه ندی (متوسطه) هه بوو! له لادیکانی شیدا ده خوتیندنگایه ک هه بوو. خوتیندنگایه کی ناوه ندی کچانم بۆ سه ندن، له گه ل سه ی خوتیندنگای سه ره تایی بۆ گونده کان. خۆرشم بۆ هه ر سه ی

(۱) فسیان دایه وه: ناچارمان دانیشتن، وازیان هینا. بۆ سووکردن به کاردئ.

(۲) به مانا: ۱۹۵۷/۱/۲

خوتیندنگایه ی شاری (زاخۆ) سه ند. پیتاکم بۆ شاگرده هه ژاره کان کۆ کرده وه. پیتاکم بۆ سه رگه رنده کانی لافاوی شاری (سلیمانی) لئ کۆکرده وه.

ئه و ترس و سامه ی که وتبووه ناو دللی فه رمانبه ران و دانیشستووانی ناوچه که وه، بههوی فه رمانبه رانی خراپ و ده ره به گیتی درنده وه، لام برد. به ره به ره بارستانی گوزه ران و سه ره سه تی بیرویا وه پرم له ناوچه که دا بلند کرده وه. ژینی ناو (زاخۆ) م زۆر خۆش ده هاته پیش چاو. چونکه ده متوانی ده سته هه ژار و داماوی کورده کانی ناوچه که و کورده کانی دراوسئ له کوردستانی تورکیا بگرم و، یارمه تیبیان بده م بۆ گوزه رانیکی باشتر... زاخۆ، که له وه پیش ناوبانگی ده رکردبوو، به ناژاوه و پشپویه وه و، گه لپک جار کاره ساتی نه نگ و خوتناوی تیدا روو ده دا، هۆیه که ی ئه وه بوو، فه رمانبه رانی خراپ پشتی زۆرداریان ده گرت! له سایه ی خوداوه ئه و سال و حه وت مانگه ی تیدا بووم، (زاخۆ) مه ند و بی دهنگ و پاک و پوخته و سه ره زانه به کامه رانیپه وه گوزه زانی ده کرد.

که (زاخۆ) م به جی هیشته، دللم پر بوو له ریز و ستایش به رامبه ر دانیشستووه کانی... ئیستایش له دللما، جیگای هه ره په سه ندم بۆ کردونه ته وه. خۆشه و بیستی و یارمه تیبیانم بۆ که لکی گشتی هه رگیز له بیهر ناچپه ته وه!

ژینی (زاخۆ) م زۆر پین خۆش بوو. پر بوو له میوانداری و گه شتوگوزار و سه یران... لیره دا توانیم (۲۶) وتاری خۆم بنیهرم بۆ گوژار و رۆژنامه کوردیه کان، که بلاویان کردنه وه. لیره دا توانیم دوو نووسراوی تر بنووسم: (ژینی نوئی) و (نافره تی کورد). نووسراوی (نافره تی کورد) م له چاپ دا و بلاوم کرده وه. که هه لپژاردنی ئه ندامی کۆری نه ته وه ده سته ی پین کرد، سه ره سه تی ته واوم دایه ده ست (گه ل). له ئه نجامدا ئه وی گه ل ویستی ئه وه بوو به ئه ندام. به لالم تا ئه مه پیکهات، بههوی به دکاری هه ندئ ئاغاوه، ناوچه که که وتبووه سه ر ناگر. زۆری نه مابوو شه ریکی خوتین بقه ومئ له ناوه ند هۆزه کاندانا... باش بوو به سایه ی خوداوه ناگره که کوژایه وه. که سه یشی تیدا نه سووتا، دوژمنه کانی گه ل نه بی، که ئه و چه ند ناغایانه بوون!

هه روه ها له دوو سه ی هه لپژاردنی تریشدا بۆ (شاره وانی) و (بهرپوه به رایه تی - الأدارة)، توانیم ری بده م به سه ره سه تیپه که وه جپه جی بکرتن... چه ند سالییک بوو پیتیان ده گوتم بیه سه ره وکی شاره وانی (سلیمانی)... له سالی ۱۹۵۴ دا هه م فه رمانه روایی، هه م گه ل، هه زیان به م فه رمانه ده کرد بیکه م... به لالم له به ره هه ندئ هۆی گشتی و تابه تی، داخه که م نه متوانی ئاره زووی هه ر دوو لایان جپه جی بکه م! به لالم له سالی ۱۹۵۸ دا به ره له ست نه ما له به رده مدا بیتجگه له وه، لافاوی سلیمانیسی به سه ردا هاتبوو، که هه سته بزواندبووم بۆ چوونه وه بۆ سلیمانی بۆ به شداریکردن له ئاواکردنه ویدا... هه میسان له به ره ئه وه ی هه زم ده کرد چه ند سالی دواییم له سلیمانیدا فه رمان ببینم، بۆ ئه وه ی تیبیکۆشم بۆ که لکی گشتی، بۆ ئه وه ی بۆ دوا رۆژی خۆبشم جیگایه ک خۆش بکه م! تا که (۲۵) ساله که ی فه رمانبه ریم ته واوکرد، له سالی ۱۹۶۱ دا واز له فه رمان بینین به یتم و، هه موو هیتز و توانایه کم بخرمه سه ر بلاوکرده وه ی (زانیاری) و (ویژه) و (هونه ر) به ناو خاکی کوردستاندا... به هیوا ی ئه مانه وه نووسیم بۆ کاربه ده سته کاروباری ناوخۆ (سه عید قه زاز) که ئاماده م خواسته که ی سالی ۱۹۴۵ ی جپه جی بکه م.

که له هاوینی سالی ۱۹۵۸د چوموهه سلیمانی، موته سه یفی سلیمانی (عه بدولموته لیب ئەمین)^(۱)، زۆر پیاوانه نازی گرتم و خواستی لێ کردم که بيمه سه رۆکی شاره وانی سلیمانی. ههروهه گه لیک نیشتمانیه روه ران و تیگه یشتووانی سلیمانی شته و خواسته یان لێ کردم... پڕ به دل سوپاسی خودام کرد کهوا به ریز و خۆشه و بستی و سه ره ره زبیه وه ئاواته کهم هاته دی. به سوپاسه وه خواسته که یانم به جێ هینا... بۆ دوو سال سه رۆکایه تی شاره وانی سلیمانی به لێن دا... پاش گه رانه وه م بۆ زاخۆ، ئه و نه ده ی پێ نه چوو، فه رمانی گوێزانه وه م له ۱۹۵۸/۷/۱۳ دهرچوو... به لام بۆ به یانی شۆرش ۱۹۵۸/۷/۱۴ له به غدادا به ریاوو! نه یانه یشت بگوێزمه وه بۆ سلیمانی تا ۱۹۵۸/۷/۳۰.

سلیمانی

بۆ چه ند رۆژیک له شه قلاوه و هاوینه هه واره کانی (پیرمام) و (گه لی عه لی به گ) دا پشویه کم دا. له ۱۹۵۸/۸/۴ دایه یشتمه (سلیمانی).^(۲) گه لیک له دوو کانداره کان و تیگه یشتووانی شار و بستی بوویان بێن به پیرمه وه... به لام من ریم نه دان... وام هاته پێش چاو: گه ل زۆر شادمان بوو به کاره ساتی چواره دی میوه خۆش (ته ممووز) ی ۱۹۵۸. چونکه (کورد) کرابوو به هاو به شی (عه ره ب). ئەمه به یی ده ستووری نوێی کۆماری عێراق بوو.^(۳) هه موو لا به هیوای خۆشی و سه ره ره زبیه کی گه و ره بوون بۆ (گه لی کورد)! هه موو لا گه شکه دار بوویون... چێژکه ی سه ره به ستی و ئازادیان ده کرد، که سالانی سال بوو نه یان دیوو! کاره سات ده ری خست، نه دانیش تووانی شار، نه فه رمان به رانی فه رمان به وایی، یارمه تی به کی راسته قینه یان له ده ست نه ده هات بۆ شاره وانی سلیمانی!... به لکو به پێچه وانه وه به رنه گاریم له

(۱) عه بدولموته لیب ئەمین ئه له اشمی: له دوا ی (لواء عومه ر عه لی) له ۱۹۵۷/۵/۱۸ وه ک موته سه ریف له سلیمانی ده ستبه کار بوو هه تا ۱۹۵۸/۹/۴ که کردیانه بالیۆزی عێراق له تاران، هادی ره شید چاوشلی که ماوه به ک له قه زا و ناحیه کانی سلیمانی قایمقام و مو دیر ناحیه بوو، به دوا یدا بووه موته سه ریف... له ده ستپاکی و کارشوناسی و په رپه و کردنی دادپه روه ریدا نمونه به کی دره وشا وه ی ئه و پیاوه ئیداریه کوردانه بوون له و سه رده مه دا.

(۲) ئەگه ر سه رنج ده ین، له وه به ر، مامۆستا هه ر که له شوێنیکه وه گواستراوه ته وه بۆ شوێنیکێکی دی، هه ر ئه و رۆژی له کاره کی په یوه ندی پچه راندوو به رۆژی دوا یی له شوێنه نوێ به که ی بووه: بۆ نمونه: (له ۱۹۴۸/۱۱/۱۲ دایه یشتمه به جێ هیشته... له ۱۹۴۸/۱۱/۱۳ گه یشتمه شیخان. له ۱۹۵۴/۱۰/۱۴ شه قلاوه م جێ هیشته و له ۱۹۵۴/۱۰/۱۵ گه یشتمه ئا کرێ. له ۱۹۵۶/۳/۸ له ئا کرێ جوی بوموه وه و بۆ رۆژی دوا یی چوم بۆ ده وک...).

(۳) هه ر له رۆژانی ئه وه لی روه واده که وه کار به ده ستان و سه ره کرده تازه کانی عێراق زوو زوو له بۆنه و خۆپیشاندانه کاندایه خه تیان له سه ر (برایه تی، هاو به شی) کورد و عه ره ب ده کرده وه له م نیشتمانه دا، دوا یی که ده ستووری کاتیش دانرا له به ندی سییدا وا هاتیوو که کورد و عه ره ب هاو به شن له م نیشتمانه دا، به لام دوا ی ئه و به نده ده یانوت عێراق به شی که له ئومه ی عه ره به ی!!... رۆژانی داها توش ناراستی و درۆی ئه و لاف و گه زافانه ی ده رخت.

هه ردوولایانه وه چاو پێکه وت، بێجگه له که مته ر خه می! هه روه ها ده سته (حزب) هکان و ریک خرا و (منظمه) هکان و کۆمه ل (جمعیه) هکان که وتبوونه به ره ره کانی به کتری، هه ره که یان ده یو یست په نجه بخته کاروباری شاره وانی به وه، بۆ که لکی خۆی!.

هه روه ها له فه رمان به ر و کرێکار و سه ره کرده کانی شاره وانی خۆیدا، له ئه ندامه کانی کۆری شاره وانییدا، زۆری وا هه بوو بێجگه له وه ی به که لکی شاره وانی نه ده هات، زیانی زۆریشی لێ ده دا!... ئەمه بێجگه له سه رچلی و هه له شه یی و چه پ و گوپ و گه ر و گێچه لی زۆریه ی ئه وانه ی کاریان ده که وته شاره وانی به وه، یاخود کاریان فری ده درایه شاره وانی به وه! ئەمانه هه موو، له گه ل ناشیتی و خۆپه رستی و هه موواندا بووبوون به هۆی سه ر نیشته و ماندوو بوون و دلشکاندنێ من، له به ر داخست و تیکدانی فه رمانه کانی شاره وانی!... له به ر ئه وه له لایه که وه هه ول و ته قه لام ده دا، به یی توانی خۆم، کاروباره کانی شاره وانی و پرۆژه کانی هه لسه و سوو رتیم، له لایه کیشه وه ره نجم ده دا و تیده کۆشام به رنه گاری خرا په ی ئه و تاک و ته را و کۆمه ل و ده ستانه بکه م!

له سایه ی خودا وه به سه ر زۆر گه یرو گه رفتندا زال بووم. به لام له ش و هۆش و ده روونم به جارێک که وته ئازا و هاواره وه!... له ئه نجامدا ناچار بووم، هه ول بده م که له شاره وانی جوی بيمه وه!.

ئەمه لای تاریکی و ژبانی سلیمانی بوو...

به لام له لای رووناکییدا، گه لیک شتی خۆش و به نرخ و گرنگم دی... هونه ر و وێژه له سلیمانییدا گه شه یان کرد و په ره یان سه ند و، کاریان کرده گیانی هه مووان. هه ژار، ئافره ت، سه ره به ستی بیرو با وه ری کوردا یه تی، خه بات بۆ پێشکه وتن و، ئازادی و، کامه رانی، ده رکه وتن و به رکه وتن و، سه رکه وتن.

گه لیک رۆژنامه و گو فوار و نووسراوی کوردی په یدا بوون و هاته نا وه وه... گه لیک ئاههنگی ناوازه ی گۆرانی و ساز و ئاواز و هه لپه رکی و لاسایی کردنه وه ی کوردی کرا و، ئافره ت به ته نیشته پیا وه وه له و ئاههنگانه دا کۆ ده بوونه وه بۆ ته ماشا کردن و کارگوزاری. گه لیک ریک خرا وه و ده سته و کۆمه ل هاته کۆپه وه. خۆپیشاندان، کۆبوونه وه، وتار خۆیندنه وه، به بۆنه ی رۆژه گرنگه کانی گه له وه زۆر به جوانی و ریکو پیککی و رازا وه بیبه وه ساز ده کران...

(نه ورۆژی سالی ۱۹۵۹ و ۱۹۶۰، گه یشته ئه و په ری گه وره یی و جوانی و رازا وه یی).

نیراوانی لاوانی کورد، ئافره تانی کورد، خۆینده وار و به ناویانگانی کورد، بۆ نواندن بیرو با وه ری کوردا یه تی، گه یشته ئەم په ر و ئه و په ره ی جیهان... به هۆی ئه و خۆیندنه کارانه وه که له ئه و روپا دیا خۆیند، (کورد) توانی خۆی به هه موو جیهان بناسین، توانی بۆ ئازادی و سه ره به ستی و مافی خۆی تیکه کۆش.

هاتنی بارزانی بۆ سلیمانی^(۱)

له پاییزی ۱۹۵۸دا، که پیشهوا (مهلا مسته‌فای بارزانی) له خاکی سۆقیه‌ت‌هوه گه‌راپه‌وه کوردستانی عێراق. سه‌رێکی له سلیمانی دا. ئەو به‌پیره‌وه چوونه‌ی بۆ ئەو کرا. ئەو ماندوو‌ونه‌بوونه‌ی له‌و کرا، ئەو ئاهه‌نگه‌ی شاره‌وانی سلیمانی بۆ ئەوی کرد... بۆ کەس نه‌کرا‌بوو! نه‌ت‌ه‌وه به‌جاریک خرو‌ش‌ابوو، گه‌شکه‌دار بووبوو، نه‌یده‌زانی له‌ خو‌شیدا چۆن بجو‌ولیت‌ه‌وه و چی بکا!

به‌هۆی وینه‌کیشی‌کی هونه‌رمه‌ندی کورده‌وه،^(۲) وینه‌یه‌کی ره‌نگاو‌ره‌نگی گه‌وره‌مان به‌مه‌لا مسته‌فا بارزانی پیشکه‌ش کرد: وریایی کوردی سلیمانی و نه‌وازشیانی بۆ (بارزانی) و (مه‌لا مسته‌فا بارزانی) پیشان ئەدا، له‌گه‌ڵ ئاواتی گه‌لدا... له‌ ئاهه‌نگه‌که‌یدا، وتاریکم خو‌ینده‌وه... ساز و ئاوازی کوردا‌یه‌تی، گیانی ده‌بووژانده‌وه... ده‌تگوت له‌ ئاسمانه‌وه فریشته ده‌باری... دار و به‌رد پری بووبوو له‌ خو‌شه‌ویستی و نه‌وازش بۆ (مه‌لا مسته‌فای بارزانی) و کورد و کوردستان!...

رۆژه‌که‌ی خو‌ش بوو... به‌هه‌زاران کوپ و کچ، پی‌او و ژن، خو‌ینده‌وار و نه‌خو‌ینده‌وار، ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار، گه‌وره و بچووک پ‌ژا‌بوونه‌وه ئەو ناوه، چاویان بگه‌شیت‌ه‌وه! له‌گه‌ڵ (مه‌لا مسته‌فا بارزانی)دا به‌چه‌ند کۆبوونه‌وه‌یه‌ک له‌ یانه‌ی فه‌رمانبه‌ران و مائی (شیخ له‌تیفی شیخ مه‌حمودی مه‌زن)دا کامه‌ران و سه‌ره‌رز بووم... که‌ رۆیی تا (قلیاسان) ره‌وانه‌مان کرد، یه‌کتریان ماچ کرد و جو‌ی بووینه‌وه.

ئەو رۆژه‌ی رۆژیکی به‌نرخ و پر کامه‌رانی بوو... دل‌مان پری بوو له‌ هیوا و ئاواتی به‌رز بۆ دوا‌رۆژیکی نزیک بۆ کوردستان...

له‌و رۆژه‌دا به‌م بۆنه‌یه‌وه گه‌لیک سوپاسی (عه‌بدو‌لکه‌ریم قاسم)م کرد که‌ بوو به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ی (مه‌لا مسته‌فا بارزانی) و بارزانییه‌کان.

له‌ پاییزی سا‌لی ۱۹۵۸دا دار و به‌ردیش پری بووبوو له‌ خو‌شه‌ویستی و پ‌ز‌گرتن به‌رامبه‌ر (کورد) و (کوردستان)! ده‌تگوت له‌ ئاسمانه‌وه فریشته ده‌باری. له‌ زستانی سا‌لی ۱۹۵۹دا ده‌سته‌یه‌ک له‌ رۆشنی‌ره‌ گه‌وره‌کانی (یه‌کی‌تی سۆقیه‌ت) هاتن بۆ سلیمانی. پ‌ی‌نج که‌س بوون: دوو ژن و سێ پی‌او. به‌ناوی شاره‌وانییه‌وه هه‌ندێ نووسراوی کوردی و گولی ده‌ستکرد و کلاو و که‌لاش و پانیسه‌رز و شه‌کرشکینی ده‌ستکردی کورده‌واریم پیشکه‌ش کرد. هه‌ندێکی بۆ خو‌یان، هه‌ندێکی بۆ (نامه‌خانه‌ی لینی‌نگراد)... هه‌روه‌ها له‌ ئاهه‌نگی‌کی شی‌ودا که‌ کارگێری زانیاری سلیمانی بۆی کردبوون، له‌ پاش ئەوه‌ی هه‌ستم پ‌ن کرد میوانه‌کان ئامۆژگارییه‌کی دل‌سۆزانه ده‌کەن بۆ براهه‌تی و یه‌کی‌تی (کورد) و (عه‌ره‌ب)، هه‌روه‌ها هه‌ستی‌کی جوان پیشان ده‌ده‌ن به‌رامبه‌ر به‌ (کورد)... منیش به‌ناوی دۆستایه‌تی (کورد) و

(۱) ئەم باسه‌ی هاتنی سه‌رۆک بارزانی بۆ سلیمانی له‌و پاکتوسه‌یدا نه‌بوو که‌ له‌ ۱۹۸۸دا ئاماده‌ی بلا‌وکردنه‌وه کرابوو! له‌ ده‌سنوسه‌ ئه‌سلییه‌که‌یدا (ده‌فته‌ری ژماره‌ ۳-۳) ده‌رمه‌ینایه‌وه.

(۲) زۆرم پرس کرد له‌ باره‌ی ئەو هونه‌رمه‌نده‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه شتیکی نه‌وتۆم ده‌سگیر نه‌بوو، زیاتر مه‌زنده‌ی مامۆستای هونه‌رمه‌ند (جه‌مال به‌ختیار) یان به‌هه‌شتی (نه‌نور تۆفی) ده‌کری.

(یه‌کی‌تی سۆقیه‌ت)ه‌وه نو‌شیکم بۆ کرد و، سوپاسم پیشکه‌ش کرد و، خو‌ش هاتنی‌شم ل‌ج کرد...

رۆشنی‌ره‌کان، له‌لایه‌ن ده‌سته (حزب)ه‌کان و کۆمه‌له‌کان و ر‌یک‌خراوه‌کانه‌وه، نه‌وازشیان پیشکه‌ش کرا، له‌گه‌ڵ دیاریدا... چ له‌ پیره‌وه‌چوونیاندا، چ له‌ به‌ر‌یک‌کردنیاندا، ئەوپه‌ری ر‌یزیان ل‌ج گیرا و، خو‌شه‌ویستی‌یان پیشان درا... یه‌کی‌ک له‌و رۆشنی‌ره‌کانه‌وه، سه‌رۆکی ئەکادیمی (لینی‌نگراد) بوو. یه‌کی‌کیشیان سه‌رۆکی زانستگای (تاشقه‌ند) بوو. یه‌کی‌کیشیان ژنی‌ک بوو، کاربه‌ده‌ستی زانیاری (په‌شکی‌رستان) بوو. ئەمانه هه‌موویان به‌دل‌خو‌شیی‌ه‌وه گه‌رانه‌وه. وتاره‌ باشه‌کانیان، چونکه‌ که‌لکی بۆ (کورد) تیدا بوو، دلی دو‌ژمانی کوردی خو‌ش نه‌کرد! له‌به‌ر ئەوه، هه‌ر ئەو شه‌وه تو‌ماری و تاره‌کان به‌مه‌کینه‌ی تو‌مارکردنه‌که‌وه^(۱)، دزرا و له‌ناوچوو، که‌س نه‌یزانی ئیستایش و نه‌وسایش بۆ کو‌ی چوو! ئەم کاره‌ساته دلی گه‌لیک که‌سی شکاند!. دیاره‌ ئوبال‌ به‌ئه‌ستۆی ناپاکه‌کانی خو‌مانه، که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا بۆ بی‌تانه ئیشیان ده‌کرد!.

میوانه‌کان هه‌ستی‌ان پ‌ن کرد (کۆمۆنیسته‌کان - ده‌سته‌ی به‌شداریه‌کان) و (پارتیه‌کان)ی کورده‌واری له‌ناو خو‌یاندا ناکۆکن. ئەمه‌یش نیشانه‌یه‌کی مه‌ترسییه‌ بۆ (کورد و کوردستان)، بۆ (عێراق)، بۆ ئازادی‌خوازانی جیهان! پاش ئەوه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی خاکی (یه‌کی‌تی سۆقیه‌ت)، چاوه‌روان بووم نامه‌یه‌کیان ل‌ج وه‌ریگم به‌رامبه‌ر به‌ (شاره‌وانی سلیمانی). هی‌جیان دیار نه‌بوو!... به‌لام وه‌کو له‌ پاشدا زانی‌م گه‌لیک ئامۆژگاری بۆ کۆمۆنیسته‌کان هاتبوو له‌ یه‌کی‌تی سۆقیه‌ت‌ه‌وه. له‌ پاش چه‌ند مانگێک کۆمۆنیسته‌کان تا ئەندازه‌یه‌ک وازیان له‌ ده‌ستد‌ریژی و هه‌له‌کردن به‌رامبه‌ر به‌ (پارتی) و به‌رامبه‌ر به‌ (کوردا‌یه‌تی) ه‌ینا^(۲)! به‌لکو خو‌یان کیش ده‌کرد: دلی (کورده‌واری)یه‌که ر‌ابک‌یشن.

له‌ زستانی سا‌لی ۱۹۶۰دا ر‌ی درا به‌ (پارتی دیموکراتی کوردستان) دا‌مه‌زری^(۳) کورده‌وارییه‌که، له‌و رۆژه‌دا ئەمه‌نده گه‌ش بووبوه‌وه، ده‌تگوت کو‌یره‌وه‌ری هه‌زاران سا‌له‌ی له‌ بی‌رچۆته‌وه... دار و به‌رد پ‌یده‌که‌نی. به‌زم و ره‌زم و، گۆزانی و هه‌ل‌په‌رک‌ن و، وتار و، پ‌ی‌رۆزبایی کردن له‌ لکی (پارتی سلیمانی)دا، شاره‌که‌ی ه‌ینابووه ئەوپه‌ری کامه‌رانییه‌وه. رۆژنامه‌ی (خه‌بات) که‌ زمانی پارتیه‌کان بوو،

(۱) به‌مانای: -آلة الت‌سجیل - مسج‌لة.

(۲) ئەم سه‌ره‌تای ئازادی کارکردنه‌ی کۆمۆنیسته‌کان به‌تایبه‌ت و گه‌لانی عێراق به‌گشتی، که‌م ته‌جره‌به‌یی له‌و بواره‌دا، به‌داخه‌وه زۆر به‌گران له‌سه‌ر رۆله‌کانی گه‌لانی عێراق که‌وته‌وه، ئەمه‌ جگه‌ له‌ هه‌ول و کۆششی ده‌وله‌تانی ده‌روه‌ه و هاوسنور بۆ تیکدانی ر‌یزه‌کسانی گه‌ل. له‌و رۆژانه‌دا ر‌ژیمی تازه‌ش تووشی چه‌واشه‌کارییه‌کی وا ببوو که‌ به‌لایه‌کدا خۆی ساغ نه‌ده‌کرده‌وه، کۆمۆنیسته‌کانی ئەو کاته خو‌یان به‌خواه‌ن ما‌ل ده‌زانی، له‌ هه‌موو شتی‌کدا کو‌ت‌خاییان ده‌کرد و به‌گۆر هه‌موو بۆچوون و ته‌قه‌للاکی نه‌ت‌ه‌وه‌ییدا ده‌چوونه‌وه، سا کوردی بوايه‌ یان عه‌ره‌بی، هه‌ر به‌و ئەندازه‌یه‌ش به‌عسی و قه‌ومیه‌یه‌ عه‌ره‌به‌کان... جا له‌ کورده‌ستاندا به‌زۆری مل‌ماتی‌که له‌ نیوان ئەو دوو ته‌وژمه‌دا بوو.

(۳) پارتی دیموکراتی کوردستان له‌ ۱۶ ئای ۱۹۶۶ه‌وه دامه‌زرا‌بوو له‌ کارکردنی نه‌ینیدا بوو، په‌لوپۆی باش دا‌کو‌تابوو، راستتر ئەوه‌یه له‌و به‌رواره‌دا له‌لایه‌ن میریبه‌وه به‌ر‌ه‌سمی ر‌یگای کارکردنی به‌ناشکرای پ‌ن درا.

گه‌یشته ئه‌وپه‌ری چاکی و سه‌ربه‌ستی... له‌ناو هه‌موو رۆژنامه‌کانی عێراقدا سه‌ری بڵندکرده‌وه... له هه‌موو‌یشیان زۆرتر په‌سه‌ند و خۆشه‌ویست بوو لای خۆپه‌ندەواران^(۱)! پاشان گۆڤاری (رۆژی نوێ)^(۲) یشیان ده‌رچوو، که گه‌یشته پایه‌یه‌کی هه‌ره بڵند له‌ناو گۆڤاره‌کانی کۆن و نوێی کوردیدا... ئه‌وه‌ندی پێم کرا، وتارم بۆ هه‌ردوولایان نارد... پارتیه‌یه‌کان به‌م کرده‌وه‌یه‌م زۆر دلخۆش بوون... به‌بۆنه‌ی (جه‌ژنی نه‌ورۆزی) سالی (۱۹۶۰) ڤه‌: «نووسراودانیک و، دوو مێز و شه‌ش کورسی و ژماره‌یه‌کی زۆر نووسراوانی کوردی و عه‌ره‌بی و ئینگلیزیم بۆ ناردن». نووسراودانه‌که له‌سه‌ر رهنگرێژی (تخطیط) خۆم له‌لایه‌ن ناسنگه‌رتیکی سلیمانییه‌وه دروست کرا. له شتیوه‌یه‌کی هونه‌ری زۆر ناوازه‌دا نه‌خش و نیگاری تی خرا و، رهنگاوهرنگ کرا. شتیوه‌ی و به‌ژن و بالا و رهنگه‌کانی نووسراودانه‌که، جوانی و رازاوه‌یی نه‌ورۆز و به‌هاری کوردستانی به‌ئاوات و هه‌وای کورده‌واریه‌وه پيشان دده‌دا، له‌گه‌ڵ پشسته‌ستی راپه‌ڕینی کورد به‌زانست و هونه‌ر و بیروباوهری مرۆفایه‌تییه‌وه... ئهم دیاریبانه‌ بای سهد دیناری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بوون. نووسراوه‌کان له‌سه‌ر ئاره‌زووی پارتیه‌یه‌کان خۆیان کرا... به‌لام نووسراوه کوردیه‌یه‌کان خۆم بۆم هه‌لبژاردن... ئهم دیاریبانه، به‌پاره‌ی (شاره‌وانی سلیمانی) کران، به‌ناوی شاره‌وانیه‌یه‌وه پيشکesh به‌ (باره‌گای پارتی له سلیمانی) کران... پارتیه‌یه‌کان ئه‌مه‌یان زۆر پێ خۆش بوو، به‌تایبه‌تی و به‌ناشکرا سوپاسی خۆیان بۆ شاره‌وانی و من پيشکesh کرد... هه‌روه‌ها به‌بۆنه‌ی ئه‌و نه‌ورۆزه‌وه دره‌خته‌کانی باخی گشتی و شه‌قامه گه‌وره‌کانی ناو شارمان به‌گلتۆیی رهنگاوهرنگ رازانده‌وه...

له ئاهه‌نگی نه‌ورۆژدا که به‌شتیوه‌یه‌کی زۆر گرنگ و جوان له ده‌ره‌وی شاری سلیمانییدا کرا، نزیک به‌کارێزی (شیخ مه‌حمودی مه‌زن)^(۳)، گه‌لێک وتاری به‌نرخ و گه‌لێک هه‌له‌په‌رکێ و رهنه‌له‌کی کوردی و گه‌لێک گۆرانی و ساز و ئاواز و لاسایی کردنه‌وه‌ی «سوارانی مه‌ریوان»^(۴) و پیاوه گه‌وره‌کانی کورد پيشان دران... نزیکه‌ی ده‌ هه‌زار که‌سێک هاتبوون بۆ سه‌یر، به‌پیاوان و ژنانه‌وه.

ئهو رۆژه پارتیه‌یه‌کان سێ جار ناوی منیان برد و سوپاسیان کردم له‌به‌رده‌م سه‌یرانه‌که‌رکاندا. یه‌کێک

(۱) خه‌بات: سیاسی رۆژانه، له به‌غدا ده‌رده‌چوو، ئۆرگانی پارتی دیموکراتی کوردستانه، ژماره‌یه‌کی له‌ ۴ی نیسانی ۱۹۵۹ ده‌رچوو، دوا ژماره‌ی له ۲۸ی مارتی ۱۹۶۱ ده‌رچوو، به‌هه‌مووی (ئهو سه‌رده‌مه) ۴۶۲ ژماره‌ی لێ ده‌رچوو، خه‌بات ئیستاش هه‌فتانه به‌رده‌وام له ده‌رچووندا به‌عه‌ره‌بی.

(۲) رۆژی نوێ: گۆڤاریه‌کی ئه‌ده‌بی سیاسی کۆمه‌لایه‌تی، لیتیرسرای جه‌مال شالی و سکرته‌یری کامه‌ران موکری بووه، ژماره‌یه‌کی له مارتی ۱۹۶۰ و به‌هه‌مووی ۱۸ ژماره‌ی لێ بلاکراوه‌وه، ئهو گۆڤاره سه‌نگ و به‌های تایبه‌تی خۆی هه‌بوو له‌ناو خۆپه‌ندواراندا ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌و رێبازه نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌ی که گرتیوی، پارتی ده‌ری نه‌ده‌کرد، به‌لام به‌هۆی رێبازه‌که‌یه‌وه زۆر که‌س به‌بلاکراوه‌یه‌کی ئه‌ویان ده‌زانی. مامۆستا سه‌رحه‌م ۱۵ وتاری کۆمه‌لایه‌تی و چیرۆکی تیا دا بلاکردۆته‌وه.

(۳) ئهو کارێزه به: تووی مه‌لیک ناسراوه، کۆمۆنیسته‌کانیش له‌ گردی مامه‌پاره بوون.

(۴) ئه‌وه لاساییه‌کی (دوانزه سواره‌ی مه‌ریوان) بوو که له راستییدا ته‌نیا مانیشیکی ئه‌و دوانزه سواره‌بوو نه‌ک چیرۆکه‌کی پیره‌مێرد بێ و کرابیته شانۆگه‌ری.

له‌و سوپاسانه‌هی «پارتی دیموکراتی کوردستانی ئێران» بوو به‌رامبه‌ر ئه‌و هه‌ول و تێکۆشانه‌م که (۱۷۰) که‌سی ئاواره‌ی کورده‌کانی ئێرانم له سه‌رحنار حه‌وانده‌وه و نزیکه‌ی (۱۳۰۰) هه‌زار و سێ سهد دیناری ئه‌و سه‌رده‌مه‌یشم بۆ کۆکردنه‌وه. له‌و رۆژه‌دا زۆر سه‌رم به‌رزبووه‌وه که نه‌ته‌وه‌که‌م له‌سه‌ر زمانی پارتیه‌یه‌کان خۆشه‌ویستی پیرۆزی خۆی به‌رامبه‌رم نواند... زۆر شاد و کامه‌ران بووم به‌و راپه‌راندنه‌ جوانه‌ی نه‌ورۆزه‌که. سوپاسی به‌زدانم کرد و به‌رۆژیکی ژبانم ژمارد. هه‌روه‌ها، خۆشه‌ختانه، توانیم به‌هۆی شاره‌وانیه‌یه‌وه یارمه‌تی گه‌لێک خۆپه‌ندنگا و ریکخراوانی تر بده‌م وه‌ک: (خۆپه‌ندنگای هه‌ژار و هه‌تیوان)، (ئافه‌تانی کوردستان)، (باخچه‌ی مندالان)، (کۆمه‌لی پاراستنی) مافی ئافه‌رتانی عێراق/ لقی سلیمانی^(۱)، (کۆمه‌لی هونه‌ره‌ جوانه‌کان)، (کرێکارانی کوردستان)، (کرێکارانی عێراق/ لقی سلیمانی)^(۲).

له زستانی سالی ۱۹۵۹، (کرێکارانی کوردستان)، له‌سه‌ر خواستی خۆیان، له یه‌که‌م ئاهه‌نگیاندا وتاریک و پارچه‌ هۆنراوه‌یه‌کم خۆپه‌ندوه. له ناسراوانی شار ر فه‌رمانه‌به‌ران و کاره‌ده‌ستانی فه‌رمانه‌روایی (له سلیمانییدا) و کرێکاران، نزیکه‌ی چوار سهد که‌سێک بانگ کرابوون... پارتیه‌یه‌کان و بانگکراوه‌کان گشتیان، به‌قسه‌کانم و هۆنراوه‌کانم دلخۆش بوون... کردیان به‌چه‌په‌له‌ رێزانیکی دوور و درێژ... ئه‌وسا که، له‌لایه‌که‌وه تورکمانه‌کان، له‌لایه‌کی تریشه‌وه کۆمۆنیسته‌کان له‌ ژێره‌وه هان دده‌ران له‌ دژی کوردايه‌تی^(۳)!

چ کۆمۆنیسته‌کان، چ پارتیه‌یه‌کان هیشتا رێ نه‌درابوون، به‌ناشکرا فه‌رمان ببین. به‌لام فه‌رمانه‌روایی دۆستیان بوو... به‌ره‌نگاری نه‌ده‌کردن! له وتاره‌که‌مدا داوای یه‌کیته‌ی (پارتی) و (کۆمۆنیسته‌کان) م کردبوو، له‌به‌ر که‌لکی گشتی. ئۆیالی ئازاوه و هه‌له‌کانی ناو شاری سلیمانی و هه‌له‌به‌جه‌م خسته‌بووه سه‌ر ئه‌ستۆی ئه‌وان! داوای چاره‌کردنی ئه‌و گه‌یروگرفتانه‌م لێ ده‌کردن، بۆ که‌لکی گشتی! له دوایدا بۆم ده‌رکه‌وت، هه‌ردو لایان به‌قسه‌کانم داچله‌کی بوون! پارتیه‌یه‌کان هاتنه‌ لام ئامۆژگاریان کردم... به‌لام کۆمۆنیسته‌کان له قسه‌کانم دلگیر بووین. تا چه‌ند مانگیکیش له ژێره‌وه لێم دده‌وان. هه‌ندێ جار لێم ده‌وروژان، هه‌ندێ جاریش به‌ناشکرا به‌ره‌نگاریان ده‌کردم! به‌لام من خراپه‌یانم به‌چا که به‌رامبه‌ری کرد. دوايي که کاره‌ساته خۆپه‌ندنگایان له هه‌موو عێراقدا به‌ره‌نگاری کرا، که فه‌رمانه‌روایی عێراق رووی لێ وه‌رگێران و، رێی نه‌دان (ده‌سته‌ی کۆمۆنیستی) دا به‌هه‌رێن دوايي که ئه‌مانه‌یان لێ قه‌وما، کۆمۆنیسته‌کان

(۱) ئهم ریکخراوی ئافه‌رتانه (رابطة الدفاع عن حقوق المرأة العراقية) بوو که سه‌ر به‌کۆمۆنیسته‌کان بوو.

(۲) بڕوانه: به‌هۆی دوو که‌رتبوونی ریزه‌کانی گه‌له‌وه بۆ به‌ره‌یه‌ک سه‌ر به‌پارتی و یه‌کیه‌کی دی سه‌ر به‌کۆمۆنیسته‌کان. هه‌تا ریکخراوه‌ میلیه‌کانیش که‌رت ببوون: ئافه‌رتان، کرێکاران، قوتابیان، جووتیاران... هتد، که له راستیدا نه‌ده‌بوو وابج، به‌لکو راپه‌رايه‌تی هه‌ر یه‌کێ له‌و ریکخراوانه به‌ده‌ست سندوقی ده‌نگدانه و له‌ویدا یه‌کلایی ده‌بیته‌وه، ئه‌مه ئه‌گه‌ر ئیتمه‌ خۆمان به‌گه‌لێکی شارستانی و کۆمه‌لێکی مه‌ده‌نی بزانین... به‌لام له ئه‌وها حاله‌تیکدا، ئه‌وا: (ئۆخه‌ی ئۆخه‌ی، هه‌ر که‌س بۆ خۆی)!

(۳) مامۆستا مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که: تورکمانه‌کان له که‌رکوک و ناچه‌کانیاندا و کۆمۆنیسته‌کانیش له سلیمانی و شار و ده‌قه‌ره کورده‌کاندا دژایه‌تی کوردايه‌تیان ده‌کرد و دياره هه‌ریه‌ک له‌و دوولایه رووکاری سیاسی و ئامانجی جیاوازی هه‌بوو، ئه‌گه‌ن له سلیمانییدا تورک هه‌ر نه‌بووه.

کارته‌که‌ی ئەبوزید مسته‌فا سندی

گه‌وره و ناوه‌نجی و بچووک. پانزه کیلۆمه‌تره شه‌قامی قیرتاوکراو. چوار بازاری باو. سێ باخی گشتی. دوو پیشانگای گۆل. سوپک و ئەستیرکیکی باو. گازی‌نۆیه‌کی باو. ساختمانیکی گه‌وره (که گیرا به‌کرێ بۆ ناوازه‌خانه - مۆزه‌خانه)ی سلیمانی. ساختمانیکی گه‌وره (که گیرا به‌کرێ بۆ ده‌سگا‌کانی فه‌رمانه‌روایی). ساختمانیک بۆ ئۆتۆمبیله‌کانی شاره‌وانی و حه‌واندنه‌وه‌ی ئاگرکوژینه‌وه‌کان. ساختمانیکی باوی گه‌وره بۆ کوشتیخانه (قه‌سابخانه). ساختمانیک بۆ کۆبوونه‌وه و لاساییکردنه‌وه (تمشیل) له‌م ساختمانیا‌نه‌ی فه‌رمانه‌رانا‌دا.

بێجگه له‌مانه، هه‌ندێ فه‌رمانی بچووک‌تریش جێبه‌جی کران، وه‌ک: «دروستکردنی دوو دیوار بۆ باخچه‌ی یانه‌ی فه‌رمانه‌ران، له‌گه‌ڵ هه‌یوانیکی درێژدا. دروستکردنی دیواریک بۆ باخچه‌ی سابوونکه‌ران. رهنه‌نگکردنی دیواری باخچه بچکۆله‌کانی ناوه‌ند گۆره‌پانه‌کان. رهنه‌نگکردنه‌وه‌ی په‌رژینه‌کانی باخه گشتیه‌یه‌کان. رهنه‌نگکردنه‌وه‌ی دیواره‌کانی دهر و ناوه‌وه‌ی ساختمانی شاره‌وانی و، میوانخانه‌ی شاره‌وانی. رازاندنه‌وه‌ی باخی گشتی و شه‌قامه‌کان به‌هه‌ندێ گۆبێ گه‌وره گه‌وره و، رهنه‌نگاو‌ره‌نگ.

له‌ ئەنجامی هه‌ول و کوششدا: پرۆژه‌ی گواستنه‌وه (مشروع نقل الركاب) له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌روایییه‌وه دامه‌زرا. شاره‌وانی (۱۰,۰۰۰) ده‌هه‌زار دیناری به‌ده‌ستی دا و دا به‌پارێزگه‌ی سلیمانی، بۆ ئەمه‌ی پرۆژیک زووتر دا‌به‌زرێ.

هه‌روه‌ها (مديرية الأعمشة العامة)م خسته سه‌ر بریاردان بۆ دامه‌زراندنی چوار فێنی ئۆتۆماتیک بۆ ئەستورک (صمون) دروستکردن.

(۸۴) هه‌شتا و چوار دۆنم زه‌ویم وه‌رگرت له (کاربه‌ده‌ستی سامان - وزارة المالية)، بۆ سێ پرۆژه:

په‌شیمان بوونه‌وه! ئینجا به‌پێچه‌وه‌ی جارانه‌وه: لێم ده‌هاتنه پێشه‌وه، خۆیان لێ نزیک ده‌خستمه‌وه، رێزیان لێ ده‌گرت!... ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان له‌ پرۆژنامه و گۆفاره کوردیه‌یه‌کانی خۆیاندا سوپاسیان ده‌کردم و، رێزیان به‌رامه‌رم پێشان ده‌دا!.

له‌ راستیدا من من‌ده‌ویست له‌ فه‌رمانه‌که‌مدا، لایه‌نی هه‌یج لایه‌ک بگرم. ده‌مویست ته‌نیا لایه‌نی راستی و دروستی و پاک‌ی و دڵسۆزی بگرم، له‌گه‌ڵ کارگوزاریدا... هه‌موو جارێ به‌فه‌رمانه‌ره‌کانم ده‌گوت: «من رێز له‌ هه‌موو بیروباوه‌ریک ده‌گرم. به‌لام ئه‌وی باش نه‌بێ بۆ شاره‌وانی جه‌زیره‌ی بێ ده‌گه‌یه‌نم. ئه‌وی باش بێ بۆ شاره‌وانی پاداشتی ده‌ده‌مه‌وه». هه‌روه‌ها، خۆشه‌ختانه، توانیم له‌ باخه‌لی خۆشم یارمه‌تی گه‌لیک کۆمه‌ل و ده‌سته و ریکخواوان بده‌م، وه‌ک: (پارتی دیموکراتی کوردستان) و (نافه‌رتانی کوردستان) و (نامه‌خانه‌ی گشتی). دیسانه‌وه‌ توانیم نووسراوه‌که‌م (ژینی نوێ)^(۱) له‌ چاپ بده‌م. گه‌لیک وتاریش بۆ گۆفاره و پرۆژنامه کوردیه‌یه‌کان بنێرم، وه‌ک: (نه‌ورۆز) و (پرۆژی نوێ) و، (شه‌فه‌ق) و (ژین) و (بلیسه) و (خه‌بات) و (کوردستان). توانیم هاو‌به‌شی گه‌لیک لێژنه‌ی (زانیا‌ری) و (ویژهبی) بکه‌م، چ له‌ سلیمانی و، چ له‌ هه‌ردوو (کۆنگره‌کانی مامۆستایانی کورد له‌ شه‌قلاوه‌)دا: وه‌ک (میژووی کورد) و (زمانی کوردی) و (زاراوه‌ی نیشتمانی) و (خوتنده‌وه‌ی کوردی)...

داخه‌که‌م گه‌لیک هه‌ولم دا بۆ دامه‌زراندنی (کۆمه‌لی نووسه‌رانی کورد)، سه‌ری نه‌گرت! فه‌رمانه‌روایی ئه‌وسا، رێی نه‌دا! هه‌روه‌ها توانیم نووسراوی (فێربوونی زمانی کوردی و عه‌ره‌بی) بوخه‌ بکه‌م و ئاماده‌ی بکه‌م بۆ چاپکردن... توانیم که‌ره‌سته‌ی نووسراویکی نوێیش کۆ بکه‌مه‌وه: له‌ هه‌له‌بژاردنی وتاره‌کانم، ناوم نا: (هاواری پێشکه‌وتن)^(۲)... ئەم کرده‌وانه، هه‌موویان، خۆشه‌ویستییان دروست ده‌کرد له‌ ناوه‌ند من و نه‌ته‌وه خۆشه‌ویسته‌که‌مدا! له‌به‌ر ئه‌وه، وه‌ک چرایه‌کی پرشنگدار وا بوون دلمیان پرۆژن ده‌کرده‌وه و، هه‌ستم به‌ئازادی و کامه‌رائی ده‌کرد.

ئه‌و شتانه‌ی بۆم راپه‌رێتران له‌ سلیمانیادا، له‌و سێ ساڵ و نیوه‌دا، که‌ فه‌رمانم تێدا بینی، به‌هه‌موو گیروگرفتیکه‌وه‌ که‌ هاتنه‌ به‌رده‌م، به‌هه‌موو که‌م و کورپیه‌کیانه‌وه، که‌ رهنه‌نگه‌ هه‌یانبوو، تا ده‌مینم، سه‌رچاوه‌یه‌کی خۆشی و کامه‌رانم... ئەمانه هه‌ر چه‌نده که‌میش بووین له‌ چاو پێوستی شاره‌که‌دا، به‌لام له‌ناو هه‌موویاندا، گیانی خۆمی تێدا بوو، هه‌ست و بیروباوه‌ری خۆم، له‌ پیشیا‌نه‌وه‌ بوو، سه‌رکرده‌بی ده‌کردن. له‌و ماوه‌یه‌دا که‌ له‌ سلیمانی بووم. ئەمانه دروست کران: «بیس‌ت و پینج کیلۆمه‌تره‌ ژیرایی

(۱) ژینی نوێ: کۆمه‌لی نووسین و چیرۆکی کۆمه‌لایه‌تیه‌ به‌مه‌به‌ستی تیکۆشان بۆ ژینیکی نوێ، چاپخانه‌ی مه‌عارف، به‌غدا ۱۹۵۹.

(۲) هاواری پێشکه‌وتن: که‌ره‌سه و باه‌ته‌کانی ئەم کتێبه‌ که‌ مامۆستا له‌و ساڵه‌دا کۆی کردوونه‌ته‌وه (بریتیه‌ له‌ ۳۱ وتاری کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی) ماوه‌ته‌وه هه‌تا ساڵی ۱۹۷۹ که‌ ئەمینداریتی گشتی رۆشنییری و لاوان، به‌په‌رته‌وه‌رايه‌تی رۆشنییری له‌ زنجیره‌ی (۶)ی چاپکراوه‌کانیدا به‌چاپ گه‌یاندووه، دار الحریه‌ للطباعه، به‌غداد.

یه کهم: بۆ دابه شکردنی زهوی به سهر فه زمانه بهر (مستخدم) و دانیشتوه هه ژاره کاندای، تا له سهر ئهرکی خۆیان خانووی له سهر بکهن.

دوهم: بۆ دابه شکردنی زهوی به سهر فه زمانه بهر کاندای که شارهوانی خۆی خانوویان بۆ بکات و، پێیان بفرۆشینهوه.

سێههم: بۆ دامه زانندی هه موو کارگه و گهراج و تهو یله کان تا له شار دوور بخرینهوه.

ههروهها بنچینه دامه زاناند بۆ دروستکردنی ساخمانی پێنج نهۆمی باو بۆ شارهوانی خۆی. زهویم بۆ کیری و نامادهم کرد. پاره و نهخشه یشم بۆ ناماده کرد و دام به قۆنته رات و دهستی پێ کرا^(۱) ههروهها بناغه دامه زاناند بۆ قییرتاوکردن و دروستکردنی زیرابه گرنگه کانی ناو شار که نزیکه (۱۳۵،۰۰۰) سهد و سێ و پێنج ههزار دیناری ئهوسای دهگرتوه... داخه کهم تا له شارهوانیدا بووم، دهست به مهیان نه کرابوو... بهلام دهست کرا به قییرتاوکردنی هه ندی شهقام و دروستکردنی هه ندی پێتاز (شۆسه) و زیرابی تر. له (۱۹۶۱/۸/۱) هه که و قه پشوو دانیکێ دوور و درێژه وه، له بهر هه ندی کاره ساتی گرنگ که رووی دا، ناچار بووم ئارام بگرم تا دهگۆتیزیمه وه^(۲)... له (۱۹۶۱/۱۲/۲۴) جیابوو مه وه له شارهوانی سلیمانی. به فه رمانی (پشکنیتری کارگێری - مفتش اداری)، که له کاره دهستی کاروباری ناوخۆدا بوو،^(۳) له (۱۹۶۱/۱۲/۲۵) دهستم کرد به فه رمان بینین.

سلیمانی به جێ هێشت و دامه دهست خودا و، پارامه وه لێی که چاودێری بکات. له لایه که وه دلته نگ بووم به وهی که نه متوانی به مه ندی و بێ ده نگیه وه، تیر و پر، به دلی خۆم، به که لکی شاره کهم بێم... گێژه لوکه ی رۆژگار و، به دکاری هه ندیک له خۆمان، ناچاری کردم له و نیشتمانمان نازداره م جوێ بمه وه... داخه کهم له کاتی کادا جوێیان کردمه وه، نه شته ر له دلی هه مووان درابوو. نیشتمان وێران و نه ته وه بیهش په رێشان بووبوو. مۆته که و رمۆزنی زۆرداری سواری سنگی شادمانیمان بووبوو. ئه و گه شی و خۆشیه ی سالان ما بوو، نه ئه و هیوا و ئاوته ی جارن! ته م و تاریکایی ئاسمانی لێ داگیرکردبوین! ده نگمان به خودادا نه بێن، به که سدا نه ده گه یشت! لێره دا به جوێتیکێ گه وه ره و ناشکرا دیوی هه ژاری و نه خۆشی و نه خۆتنده واری، ددانی له کورده واری ریج کردبووه وه... ناپاکی و که موکویری و کرده وه نه نگه هه ندیکمان به ئاشکرا ده رده که وت!.

(شۆرشی کوردی عێراق)، که له پاییزی سالی (۱۹۶۰) هه سه ره تای ده رکه و ته بوو، له

(۱) ئه و ساخمانه ی ئیستا بۆته (ئوتیل ئاشتی) به رامبه ر کارگه ی جگه ره.

(۲) مه به سه تی: به ربا بوونی شۆرشی (۱۱ ئه یلوی ۱۹۶۱) له ه پیناوی به ده سه ته هێنانی مافه نه ته وه بیه کانی کورد و جێبه جێکردنی به ندی سێ له ده ستووری کاتی عێراقدا.

(۳) (مفتش الاداری فی وزارة الداخلية) ئه مه ئه و پله و ناو نیشانه بووه که مامۆستای بۆ گواستراوه ته وه له به غدا.

۱۱/۹/۱۹۶۱ د به گه وه یی و به رجه سه ته ییه وه له هه موو کورده ستانی عێراقدا خۆی پێشان دا! (پارتی دیوکراتی کورده ستان)، له ژیر سه رکرده یی پێشه وا (مه لا سه ته فه ای بارزانی) دا سه ره ره شتی ئه م شۆرشه گه وه به ی ده کرد. دێهات و شارمان وێران کران، کوپ و کچ و پیر و مندالمان به بۆمبا و گولله کوژران، له سه ربا ز و بالبازه کان و فه رمانه واییش زبانیکی زۆر گه وه ره له گیان و سامان که وت... ئه م کاره ساته ناخۆش و سامناکانه له جیهاندا ده نگیان دایه وه... دلی هه موو ئازادیخوازانی جیهانیان برژاند...

ئا له م کاته گرنگه دا بوو، که منیش وه ک گه لیک، به ر چه پۆکی رۆژگار که وتم. نازاری دل م درا. زیان له ده رامه تم که وت. که و قه ته نگ و چه له مه ی گرتن و ته فر و تووناکردن و ئازاردانه وه... فه رمانه به ری خراپ، که له خاکی کورده واریدا کنه یان ده کرد، ناوه ندی (فه رمانه وایی)^(۱) و (کورده واری) یان تیکدا!... نه داد و هاوار، نه تکا و پارانه وه، نه راویژ و گه توگۆ... هیه چیک له مانه نه یه توانی ناوه ندی فه رمانه وایی و گه ل ریک بخته وه! داخه کهم دوا رۆژی هه ردوو لا که وته ده ست گولله و رۆژگار...

له م کاته دا بوو که من له شاره وانیه ی سلیمانی جوێ بوومه وه. خزم و دۆست و ئاشناکانم به سه ره پێته دی. له فه رمانه به ره کانی شاره وانیه ی مائا واییم کرد. له گه توگۆ یانه وه هه سه تم پێ کرد. له جوێ بوونه وم دل شکاون... له گه ل ئه وه یشدا له چا و به دکرداری رۆژگاردا، ئه م گوێزانه وه و، فه رمانی تازه یه میان به باش ده زانی، پیرزاییه یان لێ ده کردم! پێش ئه وه ی قسه که م به رێتمه وه، پێتیه سه ته پێی لێ بێتم که من له با به ت رابواردنی تایبه تی و گوزه رانی خۆمه وه زۆر خۆشم راده بوارد!... ئه مه راسته تا هه شت مانگیک، له بهر بێ جێگایی ئه و خانووه ی به کړی تیبیدا بووم، ههروهها به هۆی نه خۆشی دایکه وه و، نازار و هاوار و گه ر و گێچه لیه وه له گه ل خا و خیزان و خزمدا که نزیکه ی دوو سال بوو پێته ی ده تلامه وه... پاش ئه وه به هۆی مردنی دایکه وه که زۆر گریاندمی بۆ ژینی و مردنی... ئه مه راسته به هۆی ئه م شتانه وه گه لیک کات به دلته نگه ی و کزی و بێ ده سه لاتییه وه گوزه رانم ده کرد، به لکو ژیا نم و لێ تاریک بووبوو، جاروبار بیه رم له کوشتنی خۆم ده کرده وه. ئه مانه راستن... به لام له وه به ولاره، به میوانداری و سه یران و، گه شتوگوزار و ئاهه نگ و زه ماوه ند و سه ینه ما و خۆتنده وه و، رادیۆ و ژبانی خیزانییه وه: شه و و ئیواران و رۆژانی پشوم راده بوارد.

بێجگه له وه، خۆشه ختانه، توانیم کوره کهم، (شیرکو)، خۆتندنگای دووه مین پێ ته وا و بکه م. شیرکو م دی به روو سووری و سه رفرازیه وه، په وا نه کرا بۆ خۆتندن، بۆ (چیکۆ سلۆشاکسیا)، له سه ره ئهرکی فه رمانه وایی... پر به دلی خۆم، خانووه کی نایابم دروست کرد له جێگه یه کی ناوازه دا. به سه ره وت و سه ره به سه تییه وه، به دلته خۆشیه وه له گه ل خیزاندا تیبیدا ده سه سامه وه توانیم خانووه که م، به هه ندی که لوه یلی جوان و په نگین و نایاب برزینمه وه. له گه ل دۆست و خزمان و هاودل و ده روواندا، به خۆشیه وه تیا ماندا راده بوارد. مانگانه که م به رزبووه وه، ده رامه تم چاکتریوو. به سایه ی خودا وه توانیم جێگایه کی خۆشه و یست و به رپێز له دلی زۆره ی دانیشتوان، به تایبه تی له دلی تیه گه یشتوان و، نیشتمانیه ره راندا، بۆ خۆم

(۱) ناوه ندی فه رمانه وایی: ده سه لاتی به رزی حکومه ت له به غدا - مرکز الحکم -.

بکه مهوه. له سهه ژو پيږه ويښه له سالی (۱۹۵۷) دا، دامنا بو، بؤ دواړو ژم: توانيم جيگا خوش بکه م بؤ دواړو ژيکي نزيک، که از له فهرماني فهرمانيه وايي بهيتم، به مه به سته هه موو کاتيکم و هه موو ههول و تهقه لایه کم ته رخا بکه م بؤ بلاو کورده وهی زانست و هونه و ويژه له ناو (کورده وهی) دا، له ريگای چاپکردنی نووسراو و، بلاو کورده وهی وتار، له رۆژنامه و گوڅاره کاند و، خوښنده وهی وتاره وه له کورپه کاند...

جيا بو مه وه... سلیمانيم سپارد به خودا... ليشی پارامه وه، که به زويه کی زو بگه پيښته وه بؤ سلیمان، بؤ هه وهی واز له فهرماني فهرمانيه وايي بهيتم و، هه ژينه په سنده رابيويم^(۱).

به غدا (۱۹۶۱/۱۲/۲۵ - ۱۹۶۴/۶/۱۳)

هر چه نده ژبانی پر نه رک و نازاری به غدام له پيشدا پي ناخوش بو، به لام ورده ورده خوم پيوه راهينا، تا وام لي هات نه باکی گه رماکه ی هاوینيم بو، نه باکی سه رماکه ی زستان، نه باکی هاتوچو دور و دريژه کانی، که به خوځړای کات و پاره يه کی زوربان له ده ست پياو ددا. من هر چه نده له شيوهی ژبانی دانیشتونای هه و پيش دلشاد نه بووم، به لام دام و ده سگایه کی وام بؤ خوم دامه زرانده، که له و زبان و تهنگوچه له مانه يیش تا نه اندازه يه کی گه و ره رزگارم بو. خودايش وای کرد: له به کمه سال و به شيکی تری سالی دواييدا، په يتا په يتا سه رکه و تن و پيشکه و تن و خوشگوزه رانيم دهاته ري، بؤ وينه ژبانیکي پر له خزمایه تی و کوردايه تيم تيدا رباورد، که پری بو له خوشه ويستی و پيژگرتن و يارمه تی. گه ليک ناهنگ و گه ليک سه يران و گه ليک باه تی تری خوش رباوردم تيدا چيست، که له مانه خيژانه کم له زوره ياندا به شداربوو. له هندی جاری تریشدا له گه ل خزمه کان يا خود هاورې خوشه ويسته کاند، کاتی خوش خوشمان دبرده سه ر. به کورتي ژبانیکي ريکوييکی نوازه و ناياب و رازاوه م راده بوارد. هر له م ماوه يه دا بو که کرديانم به سه رڅکی ليژنه يه کم بؤ دانانی (خوښنده وه - القرآءة) يه کی نوې به زماني کوردي بؤ نه وانه ی دهيانه وي کوردي فيربن. هه وده ها کرديانم به ماموستايه کم له (زانکوی به غدا) که له زانستگای ويژده، له (به شی کوردي) يه که يدا (ريژمان) و (زانستی زمان) و (ترخی ويژهي) و (ويژه ی کوردي) م ده گوتوه. من دلیم به م زانستگایه زور خوش بوو. شاگرده کانم به کور و کچی خوم ده زانی. هه ريه که يان (شیرکو) يه کم بوون بؤ من دلیم زور پييان ده کرايه وه. چاوم زور پييان ده گه شايه وه. بوو بوونه هاورپي خه باتم. به لام داخه کم هه م خوشييه هه ر هه تا پاييزی سالی ۱۹۶۳ ژبا. نيستر له وه به دواوه به هوی ته له که بازی دوژمنانی کورده وه، که کوردي خوشمانيان تيدا بو، (به شی کوردي) يه که مان که و ته مه ترسی له ناوچونه وه! به رنج و ته قه لایه کی زوری من و چند که سيکی ترينجا رزگار کرا. به لام وه که پيشوی خوی نه مایه وه. به نوشوستييه وه گويزرايه وه بؤ (په يمانگای زمان = معهد اللغات)، که نيتر به جاری دلیم ليی هه لکه ندرا و، پاش سالیک له کول خوم کرده وه. هه کاته رۆژی ۱۹۶۴/۶/۱۳ بوو. به لام له گه ل هه مه يشدا، زانستگاکه بؤ من جيگایه کم بو، بؤ دهرپيني بيروباوه و، بلاو کورده وهی گیانی

(۱) تا هه م به شه ی نووسراوه کم، له ناوه ند ۱۹۶۱/۱۲/۲۵ و ۱۹۶۲/۱/۱۷ دا نووسراوه. (ش. ف)

کوردايه تی به ناو شاگرده کاند. نه گه ر ته له که بازی هندی ماموستا و چه واشه کردنی هندی خوښکار له نارادا نه بووايه، که هه موو دم به هوی نه وانه وه به شه کوردييه که مان پر بوو له ناژاوه و که مته رخه می و ناپاکي و پووچکرده وهی خوښنده واری، نياز م و ابوو تا چند سالیکی تریش له ويدا بيمينه وه. له گه ل هه مه يشدا توانيم دلی گه ليک ماموستا و خوښکاره باشه کان به خومه وه بنووسينم. نيستايش که يه کتر ده بينه وه، چاومان به يه کتر ده گه شيته وه...

هر چی فه رمانه که ی خوښم بوو له کاربه ده سته کاروباری ناوختی (وزارة الداخلیه) دا سوياس بؤ خودا، تا رۆژی ۱۹۶۳/۲/۱۰ به جوانی و ئاسانيه وه بؤم ده رايه سه ر. خوشه ويستيه کی گه رم له ناوه ند من و سه رڅکه کاند هه بوو. جيگای باوه ريان بووم. به لام له ناکاو، بي گوناو و بي تاوان، هه ر له به ر هه وهی که کوردم بووم، و کورديکی وايش بووم، که به دلی نه وانه نه بووم، له ۱۹۶۳/۳/۱۳ دا، کرديانم به (بي فه رمان - متقاعد). به لام خودايش که کاری دادپه روه ری له جيهاندا، به په نجه ی هه هله سه وړي، نه يه يشت هه کاربه ده سته خراپه له زورداريدا زور بيمينته وه، له پاش نو مانگ سه ر نه نگرتي کرد. نه ک هه ر هه مه ريسوا و ته فروتونايشي کرد!^(۱) به لام من ده ميک بوو هه م رۆژم، بؤ خوم، ده هاته به رچاو. له به ر هه وه هر له سالی (۱۹۵۷) هه خوم بؤ ناماده کردبوو!... نه ک هه ر هه وه نده، به لکو ئاواتيشم بؤ هه م رۆژه ده خواستا! هه ی من نه بووم که دوو جار له سالی (۱۹۶۰) و (۱۹۶۱) دا داوام کرد: وازم لي به يتن، که له فه رمانی فه رمانه وايي خوم دهره يتم؟! له به ر هه وه که فه رمانی له فه رمان دهره يتانه که يان دامی، خوم نه شله ژاند، که سم له لا نه بوو، هه لسام و سي جار فه رمانه کم ماچ کرد و سوياسی خودايشم کرد، که بي وهی به و رۆژه خوشه ی گه ياندم!... هه ر هه و رۆژه، بريارم دا، که نه هيلم هه م جه رني نازادييه م، به فيرو له ده ست پروات. هه تا ده ميتم وه که جه رنيک، سه يری رۆژانی پاشماوه ی ژبانم بکه م. تا ده توانم به خوشييه وه بريم. هه ر به و نه ديش واز نه يتم، خوشی بؤ که سانی تریش پيک به يتم. هه رچه نده جاروبار کسپه يه کم له جگه رمه وه ده هات، که به و جوړه زور و سته میان له گه ل کردم و، به ناروا له فه رمانی ميری دهریان هيتابووم. هه رچه نده هه ستم به نامهردی و ناله باری و سپله يی گه ليک که س ده کرد و، به رويه کی سارده وه له گه لمدار په وشتيان ده کرد و، لا تريسه ک ليتم راده وه ستان و، به لبرده که م توکه ی سمليان ده هات، به لام خوم نه ژاکاند، به لکو خيژانی خوښم خسته سه ر هه و بيروباوه ری که ده يی تا ده ميتم سهر به رزانه و مه رانه و به کامه رانييه وه بريم... ده يی سه ربه ست بريم... خوداناسان بريم... ده يی خه می خوش رباوردي خوشمان هه ي و، خه می دلخوشکردن و به که لک هاتنی که سانی تر و، نه ته وه بيشمان هه ي... خو ئيمه ماوين و نه مردووين تا له رازه (خزمه ت) پيشکه ش کردن بکه وين؟ بؤ چ هه ر فه رمانی فه رمانه وايييه که فه ربه خش بي بؤ خومان و بؤ هه مووان؟! هه وده ها باوه رم هيتا، که

(۱) ليترده دا مه سه له ته فروتونا کردنی ته نيا هه و کاربه ده سته زورداره ی ۱۹۶۳ نييه که زيانی گیانی و مالی و دهرونی به سه دانی وه که ماموستا گه ياندوه - وه زيری ناوختی هه و کاته -، به لکو هه و رۆژه خوښاوييه بوو که له ۸ شوياتی ۱۹۶۳ دا چاره نووسی ولاتی که و ته ده ست و سه رنجاميش هه ر خوښان يه کتريان سه روه نگو م کرد.

پاریس (۱)

له ۱۹۶۳/۸/۸ به فرۆکه گه‌یشتمه پاریس، باران ئه‌باری، ساردیوو.

له ۱۹۶۳/۸/۹ چوممه (ناوازه‌گاهی لۆقهر) و (که‌نشته‌ی سانت لوئیس)... زۆر وینه‌ی میژوویی و ساختمان و په‌یکهر و نووسراوی زۆر کۆنم دی له هه‌ردووکیاندا.

باش بوو دوو هاوڕیتی ئه‌مریکایییم بۆ په‌یدا بوو، برا و خوشکێک بوون، یارمه‌تی‌یان زۆر دام له دۆزینه‌وه‌ی جیگاگاندا... زۆر دل‌یان خۆش کردم. دل‌م به‌وینه و نیگاره‌کان زۆر کرایه‌وه، ناوازه‌بوون.

له ۱۹۶۳/۸/۱۰ به‌ئۆتۆمبیل، له‌گه‌ڵ ۳۰-۴۰ که‌سیکدا چوم بۆ گه‌ران به‌ناو شاری پاریسدا، جیگا به‌ناو بانگه‌کانیما پێشاندا؛ له‌وانه (قولله‌ی ئیفل) و (که‌نیشته‌ی نۆتردام) و (گۆرستانی ناپلیۆن و جه‌نهراله‌ به‌ناو بانگه‌کانی فه‌رنسه) و (گه‌ره‌کی شانزلیلیزه) و (هه‌ندێ له‌ باخه‌ گه‌وره‌کان و رووباری سین و ناو بازاری دوگال).

له‌ ته‌نیشتمه‌وه‌ ئافه‌رتیکی جوان و نازه‌نێن و رووخۆشی ئینگلیزی (ئه‌مریکایی) دانیشتبوو، تا گه‌شته‌که‌مان ته‌واو کرد بووه‌ هاو‌ده‌مم.

فه‌ره‌نسییه‌کان هه‌رچه‌نده‌ له‌ ئینگلیزه‌کان دل‌ته‌پترن و جوانی ده‌په‌رستن، به‌لام چونکه‌ (هه‌ست) به‌رپۆه‌یان ده‌بات، زۆر جار دل‌ ده‌شکێن، له‌م کاته‌دا، وه‌ک هه‌ستم پێ کرد حه‌ز له‌ ئینگلیزه‌کان ناکه‌ن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌رچی به‌ئینگلیزیش بدوێ رووی ناده‌نێ. جاری واش هه‌یه‌ دل‌ی بێگانه‌ ده‌شکێن.

که‌چی له‌ له‌نده‌ن به‌پێچه‌وانه‌وه‌، شیرینی کرده‌وه‌م له‌گه‌ڵ گه‌شتوگوزاره‌راندا له‌ هه‌موو جێبه‌کدا ده‌دی، لی‌ره‌ (۲) هاو‌ڕیتییه‌کی یۆنانیم له‌گه‌ڵدا‌بوو، له‌ پاسه‌که‌دا به‌خۆرای دلیان شکاندا!

فه‌ره‌نسییه‌کان پوول په‌رستن، له‌ پیناوی پاره‌دا واز له‌ هه‌موو خوو و په‌وشتیکی بل‌ند ئه‌هین، به‌کورتی که‌ بێگانه‌ ئه‌هین ده‌یان‌ه‌وێ بیرووتیننه‌وه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌ پاریسدا هه‌موو شتیکی له‌ چا و شاره‌ گه‌وره‌کانی تری ئه‌ورویا، گرانه‌.

له‌ پاریسدا، به‌تیکراییی وه‌ک شاره‌ گه‌وره‌کانی تری ئه‌ورویا که‌ تا ئیستا چاوم پێیان که‌وتوو، باه‌خ به‌پاک و خاوتینی زۆر ئه‌ده‌ن، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا له‌ پیساییی سه‌گ و پارچه‌ی کاغه‌ز و جگه‌ره‌ له‌ شه‌قام و شو‌تینه‌ گشتییه‌کاندا رزگاریان نه‌بووه‌، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ گه‌لای دره‌خته‌کانیش... من وام ده‌زانی له‌ ئه‌ورویادا مێش و مێشوو له‌ نابینم، که‌چی له‌ هه‌موو جێبه‌ک ده‌ین.

ئه‌وی سه‌رنجی راکێشام ئه‌وه‌بو که‌ له‌ گه‌لێ چێشته‌خانه و دووکانی خواره‌مه‌نیدا، گوشت و میوه‌ و

(۱) لی‌ره‌وه‌: له ۱۹۶۳/۸/۸ هه‌تا ۱۹۶۳/۸/۱۹. ئه‌م یادداشته‌نه‌ به‌جیا له‌ ده‌فته‌ریکی بچوکی قه‌باره ۸ × ۱۳ سم به‌ناوی (یادگاری شاکر فه‌تاح - ۲) دا بوو، وا لی‌ره‌دا تێهه‌لکێشی ده‌که‌ین به‌پێی زنجیره‌ی باسه‌کان.

دیاره‌ ده‌فته‌ری ژماره (۱) که‌ بزهره‌ باسی له‌نده‌نی تێدا‌یه‌.

(۲) مه‌به‌ستی هه‌ر له‌ پاریسه‌ که‌ تیا‌یدا گه‌راون.

رۆژی جیا‌بوونه‌وه‌م له‌ فه‌رمانی میری به‌له‌دا‌یکبوونیک دا‌بیتیم بۆ خۆم! ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ من مندالینکی وام که‌ ته‌مه‌نم په‌نجاسال بێ! که‌واته‌ باشتر ده‌توانم له‌ مندالینکیه‌که‌ی جارانه‌م خۆشی له‌ ژبانم بیه‌ینم. چونکه‌ جیهانم بیه‌نیه‌ و چاکتریش له‌ ژبان شاره‌زام! که‌واته‌ بۆ ئه‌م رۆژه‌ نه‌که‌م به‌جه‌ژن؟! ئه‌ی پاشماوه‌ی ژبانیشم بۆ چ نه‌که‌م به‌جه‌ژن؟! که‌ ئه‌م گه‌فتوگۆیانهم له‌گه‌ڵ خۆم و خه‌یزانم و که‌سوکار و دۆست و یاردا ده‌کرد، تاسه‌یه‌کی شادمانی و سه‌ره‌به‌زی به‌دل‌مدا ده‌هات... به‌ره‌به‌ره‌ خۆشی سه‌ره‌به‌ستی و ئازادی تازه‌ ده‌سته‌که‌وتوم له‌به‌رچاودا به‌رحه‌سته‌ ده‌بوو... جاروباریک نه‌بێ نامه‌ردی و بێ باری و سه‌له‌یی هه‌ندێ که‌سان که‌ رووبان لێ وه‌رده‌گه‌یترام، دل‌ی ده‌شکاندم و، کۆسته‌که‌وتوویی خۆمم بیه‌ر ده‌که‌وته‌وه‌، ئیتر پاشماوه‌ی کاته‌کانم به‌له‌ش سووکی و چالاکی و ئارامی دل‌ و گیانه‌وه‌ را‌ده‌بوارد!

ئه‌ی ئه‌وه‌ من نه‌بووم که‌ له‌ سالی ۱۹۵۷ دا پریارم دا له‌ سالی ۱۹۶۱ دا خۆم له‌ ده‌ست فه‌رمانه‌په‌وایی میری رزگار بکه‌م؟! من نا‌تیم فه‌رمانه‌به‌ری میری خراپه‌... به‌لام که‌ فه‌رمانه‌به‌ر هه‌ستی کرد زۆرداری له‌ ئارادا هه‌یه‌ و، که‌س دادی نا‌په‌رسی، له‌ گیانی خۆی وه‌په‌سه‌ ده‌بێ... به‌لام ئه‌گه‌ر دا‌په‌روه‌ری له‌ ئارادا هه‌بێ، فه‌رمانه‌به‌ری میری لێی چاکتر نییه‌، چ بۆ تاک و چ بۆ نه‌ته‌وه‌.

هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ی فه‌رمانی جیا‌بوونه‌وه‌که‌م وه‌رگرت له‌ فه‌رمانه‌به‌ری میری، بۆ ئیوارێ کردم به‌ناه‌نگ و زه‌ماوه‌ندێکی خه‌یزانی... رووم کرده‌ خودا و دا‌وای رێگا‌پێشاندا‌نم لێ کرد، بۆ گوزه‌رانی پاشماوه‌ی ژبانم... وه‌رامی خودایی درایه‌وه‌. سوپاسم کرد. راست و په‌وان و سووک و ئاسان بوو... پر موژده‌ هاته‌ به‌رگو‌تیم... په‌په‌رویم کرد و پێی بووژامه‌وه‌! هه‌ر هاوینی ئه‌و ساله‌ چێشکه‌ی سه‌ره‌به‌ستی نوێی خۆمم کرد. گه‌شتیکی خۆشی دوو مانگیکم کرد بۆ کۆمه‌لێک له‌ شاره‌ گه‌وره‌کانی جیهانی پێشکه‌وتوو... (له‌نده‌ن) و (پاریس) و (رۆما) و (ئه‌تینا) و (قیانه‌) و (ئامستردام) و (فرانکفۆرت) و (مسو‌نخ) و (زوریخ) و (ئه‌سته‌مبۆل) و (به‌یروت) و (شام) م‌دی... تێیاندا رامبوارد... پر به‌سییه‌کانم که‌با فێنکه‌که‌ی ئازادیی هه‌ناسه‌دا... پر به‌چاوه‌کانیشم به‌ره‌می شارستانیتی و پێشکه‌وتوویی جیهانم دی...

خوارده‌مه‌نی تر ناخه‌نه ناو شووشه به‌نده‌وه، بۆ مینش و مه‌گه‌زی به‌رله‌لا ده‌کن، که ئەمه له شوپنیکه و ده‌ک ئەم شاره پیتشکه‌وتوو‌انه‌دا نه‌ده‌بوو رووی ب‌دايه.

له پاریس هه‌ستم به‌گه‌شی و دلته‌ری و جوانی‌په‌روه‌یه‌یه‌کی زۆر ده‌کرد، به‌تایبه‌ت له شوپنه گشتیه‌یه‌کانیاندا. هه‌روا سه‌ره‌ستی، به‌لکو به‌رله‌لابی لێره زۆرت‌ره له چاو شاره‌کانی تر‌دا، لێره زۆرت‌ر بایه‌خ به‌خۆش راباردن ده‌دن و بازاری داوینپه‌سی ته‌واو له گه‌ردایه؛ ئەمه‌ش به‌کێکه له که‌تنه‌کانی یاسای سه‌رمایه‌داری... ئەگین حه‌یف نبیه‌ ئافه‌رت بسوو‌په‌ته‌وه به‌دوای کپاری ئابروو‌یدا؟!؛

وا دیاره فه‌رمانه‌وه‌یانی فه‌ره‌نسا خه‌می خۆشگوزه‌رانیان نه‌خواردوه بۆ گه‌له‌که‌یان، بۆیه گرانی له هه‌موو شتیکدا پال ئەنی به‌ئابرووی ئافه‌ره‌ته‌وه که خۆی هه‌رزان کات.

ئاسایش و ئارامی و یاسا له پاریسدا وه‌ک شاره‌کانی تر وان.

له ۱۹۶۳/۸/۱۱ به‌ناو دارستانی (پۆلۆنی) دا گه‌شتیکم کرد، به‌جگار دارستانی‌کی گه‌وره‌یه، جگه له چهند شه‌قامه‌یکه قیرتاوکراو که به‌ناویدا ده‌روا. کۆلان و پێچکه‌کانی تری هه‌روا وه‌ک خۆیان هیتراونه‌ته‌وه، لێره ئاسایش ئەمه‌نده به‌ریایه ئەو هه‌موو کورسییانه‌ی له‌ملا و له‌ولادا که داتراون، که‌سێک نبیه‌ بیان‌دزی یا ده‌ستیان بۆ بیات. داره‌کان شه‌نگ و شۆخ، بنیان هه‌موو چیمه‌نه، پاش ئەوه‌ی کاتیکی ته‌واو به‌ناویدا رویشتم گۆمه‌ درپێکۆله‌ جوانه‌که‌یم دۆزییوه‌وه، که لام وایه ده‌ستکرد بێ.

گۆمه‌که گه‌وره‌یه، دیوار بۆ قه‌راغه‌کانی کراوه، ته‌له‌به‌ندیکی ناسکیش کراوه؛ بۆ ئەوه‌ی مندال نه‌که‌وینته ناوی، له ناوه‌راستییدا دوورگه‌یه‌کی خنجیلانه‌ی تیا دایه، به‌چیمه‌ن و گولزار و دارستان رازاوه‌ته‌وه، به‌سه‌ر گردۆلکه‌که‌یه‌وه که‌په‌ریکی بچووک تیا به.

گۆمه‌که په‌ر له به‌له‌م، بۆ سواری‌بوونی گه‌شتیاران کراون، جگه له گالیسکه و عه‌ره‌بانه‌ی ئەسپ که له‌ناو دارستانه‌که‌دا گه‌شتیاران دینێ و ده‌بات، پێگاکانی ته‌رخان کراون بۆ سواری ئەسپ و گالیسکه و ئەوانه‌ی به‌پێ پیاسه ده‌کن.

له گۆی گۆمه‌که‌ش کورسییه‌کی زۆر ریزکراوه بۆ هه‌سه‌نه‌وه، له پشت گۆمه‌که‌وه جیگه‌یه‌کی هه‌سه‌نه‌وه‌ی نایام دۆزییوه‌وه، خواردن و خوارده‌وه‌یه‌کی چاکی تیدا‌بوو، ده‌ر و ژووری سپی بوو، ژووره‌وه‌ی به‌جامخانه و ئاوپنه و ئاوپزه و که‌لوپه‌لی هه‌سه‌نه‌وه‌ی نایاب رازیترا‌بووه، ته‌واو پاک و خاوین بوو... رۆژه‌که‌ی که‌وه‌رۆژ بوو، سارد و سپی... دوای ماندوو‌بوونیکه ته‌واو په‌نام برده ئیره‌کانێ. به‌راستی شوپنیکه‌ی وا رازاوه و نایاب له‌ناو دارستانی‌کی وا شه‌نگ و شۆخدا که پروانی به‌سه‌ر ئەو گۆمه‌ جوانه‌دا، به‌سه‌ر ئەو گولزار و سه‌یرانه‌که‌رانه‌دا، به‌سه‌ر مراوی و سوپنه و کۆتر و بالنده‌دا... زۆری نه‌برد ماندوو‌یه‌تیه‌که‌می له‌بیر برده‌مه‌وه.

ترسی بارانم هه‌بوو؛ که برۆمه‌وه ته‌رم کات، داوام له خوا کرد رۆژ ده‌رخات، زۆری نه‌برد رۆژ ده‌رکه‌وت، چاوئه‌نده‌کان و دلێ گه‌شتکه‌رانی پر کرد له ژیان و گه‌شی و خوشی.

سوپاسی خوام کرد که نزاکه‌ی گیرا کردم و دلێ پر له کامه‌رانی کرد. ئەم رۆژه بۆ من له رۆژه

تاقانه‌کانی ژیانم بوو، پاش سه‌روت و ناخواردنیکی پوخته و خۆش گه‌رانیکه‌ی ترم به‌ده‌وری گۆمه‌که‌دا کرد، سه‌یریکه‌ی ناو ئاوه‌که و چاوئه‌نده‌کانی دارستانه‌که‌م کرد، کور و کچ و ژن و پیاو خۆش‌بیان له خۆدانه به‌ر تیشکی رۆژه‌که و گه‌رانی ناو ئاوه‌که و سه‌ر سه‌وزه گیا و ناو دارستانه‌که‌ ده‌بینی، کزه‌بایه‌کی فینکی کویستانی‌ش ده‌بیوو‌ژاندمه‌وه... سوپاسی خوام کرد، به‌ناو دارستانه‌که‌دا به‌گه‌ران هاتم و دواجار به‌شه‌مه‌نده‌فه‌ری ژیر عه‌ردا گه‌رامه‌وه.

لێره‌دا له خۆم ده‌پرسی: ناخۆ که‌ی مرۆڤایه‌تی فه‌رمانه‌وه‌ی ده‌بێ، تا هه‌موو گه‌لیک (وه‌ک ئەم سه‌یرانه‌رانه‌ی که خۆشی ژیان و جوانی سه‌روشت و شارستانی‌تی پیتشکه‌وتوو به‌کی خستوون بێ ئەوه‌ی بیر له پشم و قین و به‌ره‌ره‌کانی و دۆزمنایه‌تی بکه‌نه‌وه) یه‌ک که‌وتنایه و وه‌ک برا به‌خۆشی برتیانایه، نه به‌ره‌ره‌کانی ره‌گه‌ز و ئایین و نیشتمان بمایه و نه سنووری جوئی جوئی و پاره‌ی جوئی جوئی و زبانی جوئی جوئی و فه‌رمانه‌وه‌ی جوئی جوئی و گومرگی جوئی جوئی بمایه... هه‌موو جیهان وه‌ک برا نازادانه برتیانایه؛ نه داگیرکه‌ر بمایه و نه داگیرکراو، نه گه‌لی ئاغا بمایه و نه گه‌لی نۆکه‌ر... هه‌موو جیهان له‌ژێر ئالای یه‌ک فه‌رمانه‌وه‌ی برتیانایه، هه‌موو گه‌لانی جیهان بیان‌توانیا یه‌ک زبان و یه‌ک پوولی پۆسته و پاره و یه‌ک نیشتمان و یه‌ک بیروباوه‌ری مرۆڤایه‌تی ببیردنايه به‌رپۆه؟!؛

سه‌یرانه‌ره‌کان له هه‌موو خاک و ره‌گه‌ز و ئایینیکه‌ی جیا‌وا‌زبان تیدا بوو، که‌چی له‌م شوپنه جوانه‌دا به‌خۆشی ده‌ژیان، شوپنه‌که رازاوه بوو رۆژه‌که‌ی نمونه‌یه‌ک بوو له ده‌ستکردی ده‌ستی کردگار، منیکه ئاواره و بێ چاره‌ی کورد زبانی‌کیش مافم هه‌بوو که ئەم ئەندیشه‌نم یه‌که‌لله‌دا بێت. دووره ئەم ئاواته‌م وا زوو بێته‌ دی.

به‌لام ئەو رۆژه‌ی که کاربه‌ده‌ستانی جیهان ژیر ده‌بن، ئەمه به‌ئاسانی پێکدێ. چونکه ئەمه خه‌وی مرۆڤایه‌تیه‌یه، ئامانجی خوا و مرۆڤایه‌تیه‌یه هه‌ر ده‌بێ بێته‌ دی.

۱۹۶۳/۸/۱۲ لیت ناشارمه‌وه، له پاریسدا به‌ته‌نیششت جوانی و ناسکی و رازاوه‌ی شاره‌که‌وه ئەم ناشیرینی و نه‌نگی و که‌موکوریانه‌شم چاو پێ که‌وت... که نه‌ده‌بوو له شاریکی وه‌ک پاریسدا ببینرانايه:

۱- به‌هۆی کورسی و میزی چاخانه‌که‌نه‌وه که له‌سه‌ر شۆسه ته‌سکه‌کانی شه‌قامه مه‌زنه‌کاندا دایانان، ئەو ریتواره‌ بيشومارانه ته‌نیا جیبه‌کی ته‌سکیان بۆ ده‌مینیتنه‌وه که پیا تیه‌په‌رن.

من که له شاره‌وانی سلیمانی بووم زۆر به‌ره‌نگاری ئەم خووه ناشینه‌م ده‌کرد، له پاش سێ سال هه‌ولدان له‌گه‌ل دوو‌کانداره‌کاندا داخه‌که‌م شۆسه‌کان هه‌روه‌کو خۆیان مانه‌وه، دوو‌کانداران له ریتوارانیا داگیر ده‌کرد، دوایی ناچار بووم داگه‌یه‌کی تابه‌تیم بۆ چاره‌کردنیا دامه‌زراند که که‌لکیکی زۆری به‌خشی به‌شاره‌وانی و شاره‌که، به‌لام له پاش جوئی بوونه‌وم له شاره‌وانی به‌چهند مانگی‌ک شۆسه‌کان وه‌ک خۆیان لیته‌ته‌وه!

۲- له‌سه‌ر ئەم شۆسه‌نه‌ خواردن و خوارده‌وه‌م چاو‌پێکه‌وت، سه‌رم سوپا له دلته‌ری دانیشتوو‌ه‌کانی که چۆن له‌سه‌ر ئەو شۆسه‌نه که عه‌رده‌که‌یان په‌ر له قنه جگه‌ره و کاغه‌ز و ورده‌ بابه‌تی ناشیرین و پیس،

به‌به‌چاوی ئەو هه‌موو رێبوارانه‌وه له‌ناو ئەو فرە قهری ئۆتۆمبیل و دەنگه‌ ده‌نگی، رێبوارانه‌دا، ئاوا ئەو شتانه‌ بخۆن و بخۆنه‌وه.

۳- مین بازی بین ئابرووانه به‌ئاشکرا له‌سه‌ر شه‌قام و کۆلانه‌کان ده‌کری و فه‌رمانه‌وه‌یایی گویی ناداتی، ئایا ره‌وشتی بلندی کۆمه‌لاه‌یه‌تی ده‌بی و هه‌ها که‌مه‌ترخه‌می له‌گه‌لدا بکری؟

۴- لێره‌ش سه‌گ زۆر خۆشه‌ویسته، هه‌رچه‌نده‌ لێره‌ که‌مترم چاوپێکه‌وت له‌ چاوشاره‌کانی تری ئەوروپا، به‌لام جاری وا هه‌یه‌ جگه‌ له‌ پیسه‌کردنی شه‌قام و رینگاکان، ته‌نانه‌ت له‌ چێشته‌خانه‌کانیشدا کچه‌وله‌ی هه‌رزه‌کار، یا پیره‌ژنی ئیسک قورسی سه‌ر له‌قیو، به‌هۆی سه‌گه‌کانیانه‌وه‌ سه‌ره‌وتی خه‌لکی تیک ده‌ده‌ن، له‌ شاره‌کانی ئەوروپادا پیره‌ژنی وام دیوه‌ چوار سه‌گی په‌ت کردوه‌ و به‌ناو ئەو شو‌سه‌ ته‌نگه‌به‌رانه‌دا رێبوارانی بین سه‌ره‌وت ده‌کرد!

۵- له‌ پارێسدا، زیاتر له‌ شارانی تر کوێر و سوانکه‌رم تیا بینی.

هه‌موو جار له‌ رۆژنامه‌کاندا ده‌خوێنینه‌وه‌ که‌ رۆژئاوا یه‌یه‌یه‌کان به‌ئیمه‌ ده‌لێن: «کیتوی، درپنده»، کاربه‌ده‌ستانی‌ش دو‌اگه‌وتوویی رۆژه‌لاه‌تیا‌ن ده‌کرده‌ بیانوو بۆ داگیرکردنی... جارها و یه‌یه‌ی سوانکه‌ر و شه‌وپه‌ره‌کانیان پێشان ده‌ده‌ن، له‌ نووسراو و رۆژنامه‌کانیادا، بۆ ئەوه‌ی پاشکه‌وتوویی‌مان بخه‌نه‌ روو، تا بوتری رۆژئاوا رۆژه‌لاه‌ت داگیر ناکات و پیتی ئەگه‌یه‌نی!

تێ ناگه‌م، له‌ ئەوروپادا که‌ ئەم که‌موکوپیا‌نه‌ بێن، جگه‌ له‌ درۆ و ده‌له‌سه‌ و پوول په‌رستی و زۆرداری کاربه‌ده‌ستانیان؛ که‌ زۆر دوورن له‌ پێشکه‌وتنی راسته‌قینه‌ و مرۆقاه‌یه‌تی راسته‌قینه‌وه‌... ئایا ئیتر ده‌بی رۆژئاوا رووی بیت داوای پێگه‌یاندنی ئیمه‌ بکات یاخود داگیرکردنمان؟

له‌ له‌نده‌ندا و له‌ زۆر شاری ئەوروپادا (کۆمه‌له‌ی پاراستنی مافی گیانه‌له‌به‌ران) هه‌یه‌، که‌چی (۱۵) ملیۆن کورد له‌ ده‌ست زۆرداری فه‌رمانه‌وه‌ا‌کانی ده‌نالی‌تی و هاوار ده‌کات، فه‌رمانه‌وه‌ی یه‌یه‌یه‌ که‌ به‌دڵ و به‌گیان لای لێ بکاته‌وه‌ و ده‌ستی یارمه‌تی بۆ درێژ بکات.

بروام وایه‌ شارستانی‌تی رۆژئاوا سه‌ره‌وه‌خوار ده‌روات؛ چونکه‌ بریتییه‌ له‌ پوولپه‌رستی و دووره‌ له‌ خواپه‌رستی. ئەو شارستانی‌تییه‌ی به‌که‌له‌کی ئیمه‌ بیت، ئەمه‌ نییه‌، ئەوه‌یه‌ که‌ پر بێ له‌ گیانی مرۆقاه‌یه‌تی و خواپه‌رستی، هه‌و‌لدات بۆ رزگارکردنی مرۆقاه‌یه‌تی له‌ ده‌ست هه‌ژاری و نه‌خوێنده‌واری و نه‌خۆشی و زۆرداری. ئیمه‌ هه‌ر به‌و جۆره‌ شارستانی‌یه‌ته‌ ده‌گه‌ین؛ به‌لام داخه‌که‌م رینگاکه‌مان هێشتا دووره‌.

ئیمه‌رۆ کراسیکی و توودراوم له‌ پۆسته‌ وه‌رگرت که‌ له‌لایه‌ن پیره‌ژنیکی و تووده‌ری ئینگلیزه‌وه‌ له‌ له‌نده‌نه‌وه‌ بۆم نیرابۆوه‌.

سه‌یر نییه‌ ئەمه‌نده‌ سه‌ر راستی و کار دروستی و مه‌ردایه‌تی که‌ له‌سه‌ر ئەرکی خۆی به‌پۆسته‌دا بۆم په‌وانه‌ کات، چونکه‌ نه‌یتوانیبوو له‌سه‌ر به‌لێنه‌که‌ی خۆی له‌ ۱۹۶۳/۸/۷ ب‌م‌داته‌وه‌.

ئەم ئافه‌ره‌ته‌ سزای خۆیدا. چونکه‌ نه‌یتوانی له‌ کاتی دیاریکراو‌دا کراسه‌که‌م ب‌داته‌وه‌؛ به‌روو‌خۆشییه‌که‌وه‌ گوتی: تو‌خه‌مت نه‌بێ بچۆ بۆ پارێس من به‌پۆسته‌دا بۆت ده‌نێرم.

له‌گه‌ل سه‌رسورمانیکی زۆردا، به‌راستی دلم به‌م کرده‌وه‌ جوانه‌ گه‌شایه‌وه‌، له‌ دله‌وه‌ سوپاسیکی گه‌رم

بۆ ئەو ئافه‌ره‌ته‌ رووسووره‌ په‌وانه‌ کرد. ئیمه‌رۆ ئیوارێ^(۱) چومه‌ کن (د. کامه‌ران عالی به‌درخان)^(۲) که‌ له‌ ده‌میکه‌وه‌یه‌ له‌ پارێسه‌، ده‌میکه‌شه‌ سه‌رکرده‌یی نه‌ته‌وه‌ی بزوتنه‌وه‌ی و یه‌یه‌یی کوردی ده‌کات، هه‌موو ده‌میکه‌ش له‌ خه‌بات و تیکۆشاندا به‌ بۆ چاره‌کردنی گیروگرفته‌ سیاسیه‌یه‌کانی کوردستان.

زۆر به‌روو‌خۆشی و نه‌ژادییه‌وه‌ برمیبه‌ ماله‌وه‌.

د. کامه‌ران هه‌رچه‌نده‌ ته‌مه‌نی له‌ شه‌ست سالان تێپه‌ریوه‌ به‌لام هێشتا ئیسک سووکی و زرنگی و هه‌ره‌تی لاویکی نیشتمانی‌په‌روه‌ری تیا ده‌بینی.

به‌چاوپێکه‌وتنه‌که‌م زۆر دلخۆش بوو، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که‌ نه‌یده‌ناسیم، که‌ خۆم بێ ناساند دلی خۆی بۆ کرده‌وه‌، هه‌موو رازیکی به‌ئاشکرا بێ گوتم، زۆری بێ نه‌چوو ژنیکی شه‌نگ و شوخی گه‌ش و جوانی هاته‌ ژووره‌وه‌؛ چایه‌کی خسته‌ به‌رده‌مم.

د. کامه‌ران گوتی: ئەمه‌ ژمه‌.

ده‌ستی گویشیم و به‌روو‌خۆشی و په‌رۆشییه‌کی زۆره‌وه‌ هه‌والی کوردستانی لێ پرسیم. د. کامه‌ران و ژنه‌که‌ی (که‌ پۆله‌ندییه‌) یه‌کتیریان زۆر خۆش ده‌وی، بۆیه‌ خۆشه‌ویستی کورده‌واریش له‌ کامه‌رانه‌وه‌ په‌ریوه‌ته‌ ناو دلی ژنه‌که‌یه‌وه‌...

ژنه‌که‌ی گوتی: من هه‌موو رۆژی له‌ خوا ده‌پاریمه‌وه‌ که‌ کوردستان بگاته‌ ئاواتی خۆی.

پێم گوت: کامه‌ران به‌گ له‌ جیتی باوکی هه‌موو کوردیکه‌، تو‌ش دایکی هه‌موومان.

چهند وشه‌یه‌کی کوردی که‌ له‌ کامه‌رانه‌وه‌ فیتر بووبوو بۆ دلخۆشی کردنی من له‌ ده‌می هاته‌ ده‌ری، دوا‌ی تاویک به‌جیتی هێشتان.

له‌ قسه‌کانی د. کامه‌رانه‌وه‌ تێگه‌یشتم که‌ زۆر که‌س له‌ رۆشنی‌بان و کاربه‌ده‌ستانی رۆژئاوای کردۆته‌ دۆست و پشتیوانی کورد، گه‌لیک خاوه‌ن رۆژنامه‌ی فه‌ره‌نسی و ئەلمانی و به‌ریتانی و ئەمریکی پشتی کورد ده‌گرن له‌ چاره‌سه‌رکردنی گیروگرفته‌ سیاسیه‌یه‌کانیدا.

گوتی: به‌برا کورده‌کانم بلتی من سه‌ریازی ئەوانم، هه‌موو ده‌م ده‌مه‌وێ له‌ خه‌باتدا ب‌م‌ بۆ ئەوه‌ی کورد به‌ئاواتی خۆی بگات، پار دوو جار چومه‌ ئەمریکا، به‌م زووانه‌ش نیازم وایه‌ بچم بۆ به‌ریتانیا و ئیترله‌نده‌ و ئەمریکا، بۆ ئەوه‌ی له‌وێ چاوم به‌هه‌ندی کاربه‌ده‌ستان و رۆژنامه‌نووسه‌کان و ئەندامانی

(۱) هه‌ر ئیواره‌ی رۆژی ۱۹۶۳/۸/۱۲.

(۲) د. کامه‌ران ئالی به‌درخان: که‌ له‌ دوا‌ی په‌ره‌وازه‌کردنی خانه‌واده‌که‌یان به‌ده‌ستی تورکه‌کان له‌گه‌ل جه‌لاده‌تی برابردا هاته‌ به‌رلین و لێره‌ هه‌شت سال مایه‌وه‌ و دکتۆرای له‌ زماندا هێنا، به‌لام جه‌لادته‌ له‌به‌ر نه‌بوونی گه‌رایه‌وه‌ و چۆه‌ ناو شو‌رشه‌که‌ی شیخ سه‌عیدی پیران ۱۹۲۵ دوا‌یی بۆ میسر بۆ لای سووریه‌ییای برای و باوکی، لێره‌وه‌ بۆ سووریا. د. کامه‌ران له‌ ئەوروپا مایه‌وه‌، له‌ پیزه‌کانی خۆییوندا به‌رده‌وام له‌ کاردابوو، دوا‌یی هاته‌ پارێس و بووه‌ مامۆستای زانکۆ له‌ سووریا... پێشتر و له‌ جیتی خۆیدا شتیکیان له‌ باره‌ی ئەو بنه‌ماله‌ تیکۆشه‌ره‌وه‌ نووسی.

په‌رله‌مانه‌کانیان بکه‌وئ... له‌گه‌ل رۆشن‌بیره‌کانیاندا تا ئیستا (۳۵) فه‌رمانه‌وه‌واییمان ده‌ستکه‌وتوو، به‌لێنیان داوینێ که له‌گه‌ل نه‌توه‌ به‌گه‌رتوو‌ه‌کان جوژه‌ کوومه‌کیه‌ک بکه‌ین، له‌ بابه‌ت چاره‌کردنی گه‌روگره‌فته‌کانی کوردستانه‌وه، که له‌ مانگی ئه‌یلوولی ۱۹۶۳دا گه‌توگۆی له‌سه‌ر ده‌کرئ.

به‌لام پێسوخته‌ له‌سه‌رمان که هه‌ولده‌ین ئه‌و ژماره‌ی (۳۵) فه‌رمانه‌وه‌واییه‌ بکه‌یه‌نینه (۶۰) فه‌رمانه‌وه‌وایی، بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌مان سه‌ر بگرئ... جا من بۆ ئه‌مه‌ ده‌رۆم، به‌پێو‌بسته‌شیشی ده‌زانم یه‌ک دوو که‌س له‌ نوێنه‌ری گه‌له‌که‌م له‌گه‌ل خۆم به‌رم. دوا‌یی گوئی: ئه‌م کارانه‌ به‌بێ پاره‌یه‌کی زۆر به‌رپوه‌ ناچن، بۆیه‌ ناچاربووم که پارچه‌ زه‌وییه‌کی خۆم خسته‌وته‌ بارمه‌ (ره‌ن)وه‌ تا بتوانم ئه‌و سه‌فه‌رانه‌ی پێ بکه‌م.

لێم پرسى: ئایا هیوات هه‌یه‌ به‌م زوانه‌ کوردستان رزگاری ببیت له‌ ده‌ست ئه‌م ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌یه‌ی که‌ تێیدا‌یه‌؟

گوئی: هه‌رچه‌ند ئه‌مه‌ بنده‌ به‌رۆژگار و تیکۆشانی خۆمانه‌وه، به‌لام هیوام زۆره‌ که نه‌خایه‌نی به‌ئاوتی خۆمان بکه‌ین و بکه‌وینه‌ کامه‌رانی و نازادیه‌وه.

پرسیم: ئایا راسته‌ له‌ زانستگای سوڤیۆن زمان و وێژه‌ی کوردی ده‌لێیته‌وه.

گوئی: به‌ئێ، به‌س نییه‌ زمانی کوردی له‌ پاریسدا ناسراوه‌ و جیگای خۆی گرتوه‌... من له‌ سوڤیۆن هه‌شت قوتابیه‌م هه‌یه، هه‌ر هه‌فته‌ی شه‌ش کات -سه‌عات- کوردیه‌یان پێ ده‌خوێنم.

ده‌مێک بوو به‌ئاوته‌وه‌ بووم ئه‌و نیشتمانپه‌روه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ ببینم، به‌لام قه‌ت به‌بیرما نه‌ده‌هات که رۆژێ له‌ رۆژان رێم بکه‌وێته‌ پاریس و لێره‌ چاوم پێی بکه‌وئ... سوپاس بۆ خوا ئه‌و ئاواته‌م هاته‌ دی، نزیکه‌ی سه‌عات و نیوێکم له‌گه‌لدا برده‌ سه‌ر، تا ئه‌مێنم خۆشی ئه‌م چاوپێکه‌وتنه‌م له‌بیر ناچن.

۱۳/۸/۱۹۶۳ ئیمه‌رۆ که‌مه‌کێ نه‌خۆشم، وا دیاره‌ من و کورێنیان نه‌توووه، سه‌رما ته‌واو کاری لێ کردووم، که‌چی پاریسی واش هه‌یه‌ به‌کراسێکی ته‌نکه‌وه‌ ده‌گه‌رئ یا به‌سته‌نی ده‌خوا. له‌ راستیدا له‌وه‌ته‌ی هاتوو‌مه‌ته‌ پاریس که‌م رۆژ نه‌بێ، یا هه‌وره‌ یان باران.

۱۴/۸/۱۹۶۳ ئیمه‌رۆ گه‌بشتمه‌ (فرانکفۆرت) که‌ یه‌کێکه‌ له‌ شاره‌ به‌ناوبانگه‌کانی ئه‌لمانیای رۆژئاوا، هه‌رچه‌نده‌ نه‌خۆش بووم به‌لام رۆژه‌که‌ی خۆش بوو، ئوتیله‌که‌م Gloria له‌ جیه‌کی نێزیک له‌ ناو بازار و باخی گشتی و شوێنه‌کانی سه‌روه‌تته‌وه‌ بوو، لێره‌دا هه‌ستم کرد به‌دلته‌ری و رێکوپێکی و جوانی (له‌ش و کرده‌وه‌ی) ئه‌لمانه‌کان.

پاکی و خاوینی و جوانیه‌ به‌ئاشکرا له‌ شه‌قامه‌کان و شوێنه‌ گشتیه‌کاندا هه‌ست پێ کرد. دلێم زۆر به‌پێشکه‌وتوویی شاره‌که‌ گه‌شایه‌وه.

ئێواره‌ له‌ گازیته‌یه‌کی سێ نه‌هۆمی دانیشتم، به‌ر هه‌یوانه‌که‌ی ده‌یروانی به‌سه‌ر رووبار و باخچه‌یه‌کی جواندا، جوانی و خاوینی و شه‌نگ و شوخی جیگا که‌ دلێ پیاوی ده‌روه‌انه‌وه، ده‌یووژانده‌وه.

ئه‌م شاره‌ جیگای کارخانه‌ و بانک به‌ناوبانگه‌کانی ئه‌لمانیایه‌، ژماره‌ی دانیشتووانی خۆی ده‌دات له‌ ۷۰۰۰۰۰ هه‌زار که‌س.

هه‌ر ئێواره، به‌و گه‌وره‌یی و شوخییه‌وه‌ په‌یکه‌ری (گوته‌یه‌)^(۱)ی شاعیرم دی، ئه‌م په‌یکه‌ره‌ له‌ به‌رامبه‌ر جیمه‌ن و لاله‌زاریکی رازوه‌دا بوو، ئه‌لمانه‌کان (گوته‌یه‌) به‌گه‌وره‌ترین بوێژ و شاعیری خۆیان داده‌نێن، له‌ (قیه‌ننا)ش هه‌ر په‌یکه‌ری ئه‌و پیاوه‌ مه‌زنه‌م دی... ئه‌وروپایی ریزی بوێژ و رۆشن‌بیره‌کانی خۆیان زۆر ده‌گرن، ئاخۆ که‌ی ئێمه‌ ده‌گه‌ینه‌ ئه‌وان له‌م ریزیگرتانه‌دا!؟

۵/۸/۱۹۶۳ چوومه‌وه‌ ئه‌و گازیته‌یه‌ی له‌ سه‌روه‌ه‌ ناوم برد، ئه‌لمانه‌کان که‌ گرفتاری جوانی و رازوه‌یی و پاک‌خوازیه‌تی، به‌پیر و لاو و کچ و ژنه‌وه‌ له‌و ناوه‌دا بوون... جار جار باران ده‌باری، هه‌م‌مور ئاسمانی تاریک ده‌کرد، به‌لام رۆژ که‌ ده‌رده‌هوت جوانی ئه‌و جیمه‌ن و لاله‌زار و دارو‌دره‌خت و گه‌ران و سه‌یرانکه‌ران و نانخواردن و رابواردنی ئه‌و کور و کچ و پیر و جوانانه‌ی ده‌رده‌خست... لێره‌دا دوو سێ کاتیکم به‌خواردن و خواردنه‌وه‌وه‌ رابوارد^(۲)، به‌راستی ئه‌و کاتانه‌ به‌خۆشترین کاته‌کانی ته‌مه‌نی داده‌نێم.

له‌ باتی پزیشک، نه‌خۆشیه‌که‌ی خۆم به‌م شته‌ جوانانه‌ چاک ده‌کرده‌وه.

پاش نیوه‌رۆکه‌ی له‌گه‌ل سێ چل گه‌شتیارێکدا به‌ناو شاری فرانکفۆرتدا گه‌راین، بردیانییه‌ خانوو و ناوازه‌گه‌ی گوته‌یه‌؛ به‌م خانوو‌ه‌دا وا دیاره‌ له‌ باوک و باپیره‌وه‌ بۆی ماوه‌ته‌وه، هه‌رچه‌ند رووخواه‌ و سه‌رله‌نوێ له‌سه‌ر هه‌مان نه‌خشه‌ی خۆی دروست کراوه‌ته‌وه، خانوو‌که‌ چه‌ند نه‌هۆمێک بوو، بریتی بوو له‌ (۲۱) ژوور، پر بوو له‌ گه‌لوپه‌لی ناو ماله‌که‌ی که‌ ته‌مه‌نیان بۆ سالی ۱۷۴۹ ده‌گه‌ریته‌وه‌ ویا بگه‌ به‌ر له‌و مێژووه‌ش. سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و کورسی و مێز و دۆلاب و سوپا و سه‌عات و وینه‌ و نووسراو و شته‌ سه‌یر سه‌یرانه‌ که‌ ئیستاش وینه‌یه‌کی جوان و ناوازه‌ن، هه‌یچیان لێنه‌هاتوو، هه‌روه‌ک خۆیان ماونه‌ته‌وه.

گوته‌یه‌ له‌ خه‌یزانیکی ده‌وله‌مه‌ند بووه، که‌چی بووه‌ته‌ یه‌که‌ بوێژی ئه‌لمانیایه‌، پاشان بووه‌ته‌ وه‌زیر له‌ (شه‌یار)، بۆیه‌کا ئه‌م هه‌م‌مو که‌لوپه‌له‌ جوان و سه‌یر و به‌نرخانه‌ی بووه‌... ته‌نیا سه‌عاته‌ زۆر گه‌وره‌ و

(۱) یوه‌ان گوته‌ی: (۲۸ی ئابی ۱۷۴۹ - ۲۸ی ئازاری ۱۸۳۲) شاعیر و نووسه‌ر و زانا و پیاوی ده‌وله‌تی ئه‌لمانی، به‌سومبولی بیر و هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی داده‌نرئ له‌لای هاونیشتمانیانی له‌ فرانکفۆرت له‌دایک بووه، خانوو‌اده‌یه‌کی رۆشن‌بیر بووه، له‌ لایبک و ستراسبورگ خۆیندنی قانون و مێژووی ته‌واو کرد، له‌ ۱۷۷۳دا یه‌که‌م شانۆنامه‌ی نووسی، دوا‌ی ئه‌م رۆمانی (ئیش و نازاره‌کانی فۆرتیر). له‌ ۱۷۷۶ ده‌بیتنه‌ راپۆتکاری دۆقی قائمه‌ر، له‌ ۱۷۸۶ گه‌شتی ئیتالیا ده‌کات، ۱۷۹۲ به‌شدارێ شه‌ری فه‌ره‌نسا ده‌کات، ۱۷۹۴ دۆستایه‌تیه‌یه‌کی توند په‌یدا ده‌کات له‌گه‌ل نووسه‌ری به‌ناوبانگ (شیلله‌ر)، ۱۸۰۴ به‌وه‌زیفه‌ ده‌چیتنه‌ کۆشکی قه‌یسه‌ر و پله‌ی راپۆتکاری ده‌دریتن، ۱۸۰۸ گوته‌ی و ناپلۆن له‌ شاری (ئیرفۆرت) چاویان به‌یه‌کتر ده‌که‌وئ داوه‌تی پاریسی ده‌کات، ۱۸۱۳ له‌گه‌ل ئه‌لکسه‌نده‌ری یه‌که‌م، قه‌یسه‌ری رووس یه‌کتر ده‌بینن، ۱۸۱۵ له‌ کۆنگره‌ی قیاب گوته‌ی ده‌بیتنه‌ وه‌زیری ده‌وله‌ت، له‌ ۱۸۱۶ کریستیانای خه‌یزانی ده‌مرئ، ۱۸۳۱ فاوست ته‌واو ده‌کات... ژیانیکی پر له‌ به‌ره‌م و رووداو و کار و فه‌رمان و هه‌ل به‌ده‌سته‌یه‌تان بۆ خۆشه‌ویسته‌ی و چاووپراو بۆ ئافره‌تی شوخو ئیله‌امبه‌خش، له‌مه‌دا گوته‌ی که‌می نه‌کرد.

(۲) وه‌ک ده‌زانین مامۆستا مه‌به‌ستی له‌ (خواردنه‌وه‌) که‌هول و بیره‌ نه‌بووه، چونکه‌ به‌دریژایی ته‌مه‌نی به‌لای ئه‌و جوژه‌ خواردنه‌وانه‌دا نه‌چوو.

بالا بهرزه‌کەى ئەمڕۆ بيفرۆشن، ملیۆن دینار زۆرتر دەکات چونکە تاییه‌ته و ویتەى نییه .

پاشان چووینه باخیکى گه‌وره و زۆر ناوازه و رازاوه و جوان Palmeugaiten لەم باخه‌دا دەستی مەرۆف و دەستی سروشت زۆر به‌رهندى و شوخ و شه‌نگى له‌گه‌ل چهنده سورک و ئەستیرک و گۆم و تاقه‌گه‌یه‌کدا ره‌نگینیان کردبوو. ساختمانیکی گه‌وره‌ش له‌ ناوه‌ی راستیدا کرابوو، به‌شیکى بریتی بوو له‌ جامخانه‌یه‌کی زۆر گه‌وره که هه‌مه‌ره‌نگه‌ گۆل و گزۆگیا و دره‌ختی تیا په‌روه‌ده کرابوو، باخه‌وانی ئەم جامخانه‌یه کچیکى شه‌نگ و شوخ بوو.

به‌شیکى تری ساختمانه‌که دانرابوو بۆ چیشته‌خانه و چایخانه و مه‌یخانه‌یه‌کی زۆر گه‌وره، ده‌سته‌یه‌کی گه‌وره‌ش سازلێده‌ر بوون که به‌ناوازه‌ خۆشه‌کانیا نه‌وه دلێ پیاویان ده‌کرده‌وه.

نزیکه‌ی هه‌زار که‌سێک له‌و باخه‌دا بوون، هه‌موو ئالا و والا و گه‌ش، شادمانی له‌ ناوچه‌وانیان ده‌دره‌وشایه‌وه، یه‌کێک وتی ئەم باخه‌ ته‌مه‌نی له‌ دووسه‌د ساڵ پتره‌.

نیو کاتیکی لێره مایه‌نه‌وه، قه‌شه‌یه‌کی ئەمریکاییم له‌ ته‌نیشته‌وه سوار ببوو، تا سێو و هه‌رمێکانی خوارد لای لێ نه‌کرده‌وه، که لێ بۆوه ده‌ستی به‌قه‌سه‌کردنیکى بيشومار کرد... زۆر باش لێی گه‌یشتم که له‌ خواناسیوه دووره؛ چ له‌ کرده‌وه و چ له‌ زانستی ئایینیدا!!، چونکه له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که ته‌مه‌نی له‌ ده‌وری شه‌ست ساڵیدا بوو، هیشتا ناوی (عیراق)ی نه‌بیسستوو، نه‌یده‌زانی ئاخۆ محمه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ر (د.خ) نیراوی خوايه و ئیسلامه‌تی که‌ی سه‌ری هه‌لداوه... هه‌ر مه‌راقی ئەوه‌بوو بزانی گاوره‌کانی عیراق چه‌ند که‌سن...!! باش بوو خۆم له‌ ده‌ست راپسکان ئەگین سه‌یرانی ئەو باخه‌ خۆشه‌ی له‌ ده‌ست ده‌دام.

پاش ئەو دوو شویتیه، به‌ناو شه‌قامه‌ گرنه‌کاندا گه‌راين، له‌ دووره‌وه (هۆلی شار) و (په‌رله‌مانی کۆن) و هه‌ندێ که‌نیشته‌ی به‌ناویانگ و میوانخانه و زانستگای فرانکفۆرت و ناوچه‌ی بازار و گه‌لێ ساختمانی گه‌وره‌یان نیشانداين. فرانکفۆرت به‌راستی شارێکی پاک و جوان و ناوازه‌یه‌ دل و گیان تیا ده‌حه‌سێته‌وه.

١٩٦٣/٨/١٦ ئیمرۆ نه‌خۆشیه‌که‌م ته‌واو بوو، به‌لام له‌ به‌یانیدا له‌ خه‌ویکی ناخۆش راپه‌ریم، تا چه‌ند کاتیکی ئازاوه‌ی خسته‌ ناو دل و ده‌روونه‌وه؛ وا دياره‌ نه‌خۆشیه‌که‌م کاری کردبووه سه‌ر ده‌مار (اعصاب)ه‌کانم. داواى شتیرکۆی کورم کرد له‌ (میونخ)ه‌وه، ده‌ستم نه‌که‌وت، وبستم پیتی بلتیم که به‌یانی به‌ئاسماندا ده‌گه‌مه‌ لای.

پاش تاویک هاتمه‌وه سه‌رخۆم، جوژه‌ خۆشی و دلنیا ییبه‌کی ناکا و که‌وته دل‌مه‌وه، خۆم پێ نه‌گیرا، له‌به‌ر خۆمه‌وه به‌هم هم گۆرانیم ده‌وت، به‌شه‌قامه‌کاندا ده‌گه‌رام، له‌و دووکان و بازاره‌ جوانانه‌م ده‌روانی، دوو پارچه‌ خشلم بۆ ژنه‌که‌م کری... دیسانه‌وه خه‌ونه‌که‌م بیه‌ر که‌وته‌وه، قه‌لپه‌ی گریان گه‌یشته‌ قورگ و چاوه‌کانم، به‌تاییه‌تی که‌ خۆشه‌ویستی و دل‌سۆزی پالی پێوه‌ بنی دلێ پیاو ده‌گه‌شینیتیه‌وه، سه‌ری بلند ده‌کات، بۆیه ئەم دیاریانه‌ی بۆ دا یکی شتیرکۆم کرین دلێ خۆش کردم هه‌ستم به‌به‌ختیاری کرد. که ئەوه‌ته‌ی لێی جیابوو مه‌ته‌وه بۆ ئەوروپا هیچ پۆژتیک نه‌بووه یادی نه‌که‌م و چاکه‌کانی نه‌هینمه‌ به‌رچاوم و

ئاوات نه‌خوازم که له‌گه‌لما بووایه .

ئهلما نه‌کان هه‌رچه‌نده زۆری شه‌نگ و شوخ و جوان و زه‌لام و به‌ته‌ندروستان، به‌لام که‌مه‌کتی گزۆی و توندی له‌ ده‌موچاو و گه‌توگۆزباندا ده‌بینم، گه‌لێکی کارگوزار و سه‌ر راست و هونه‌رمه‌ندن، که پیاو ده‌یانینێ له‌ شێوه و سیمایاندا هه‌ست به‌سامێک ده‌کات بۆیه زۆر که‌س به‌وشک و ره‌قیان تی ده‌کات.

ئهو شتانه‌ی که ئینگلیزه‌کان به‌ده‌روون فراوانی و رووخۆشی و پیکه‌نینه‌وه چاره‌ی ده‌که‌ن، ئهلما نه‌کان به‌توره‌یییه‌وه به‌رامبه‌ری ده‌که‌ن، له‌به‌ر ئەوه ده‌توانم بلتیم: ئینگلیزه‌کان بۆ (سیاسه‌ت) و ئهلما نه‌کان بۆ (سه‌ریازی) ئافریده‌کراون.

ئینگلیزه‌کان له‌گه‌ل دۆستایه‌تی و دوژمنایه‌تی شتیکى ناوکیشیان هه‌یه ئه‌ویش هه‌لکرده‌ له‌گه‌ل ئەم و ئه‌ودا، بێ ئەوه‌ی بشله‌ژین و ماوه‌ بدن به‌دوژمنایه‌تی، به‌لام وام بۆ ده‌رده‌که‌وی ئهلما نه‌کان ئه‌و شته ناوه‌نجیه‌یان نییه، یان دۆستایه‌تی ده‌که‌ن یان دوژمنایه‌تی.

به‌کورتی ئینگلیزه‌کان ژیرترن، هه‌رچه‌نده ئهلما نه‌کان له‌لایه‌نی ترده‌ به‌سه‌ر ئه‌واندا زالن، یاخود پێشیان که‌وتوون وه‌ک: ده‌ستکرد، ده‌هینان، ساز و ئاواز و هونه‌ره‌کانی تر، هه‌روا سه‌ریازی و جه‌نگاوه‌ری... سا هه‌ر له‌به‌ر ئەم سروشته‌یه که ئهلما نه‌کان له‌ سیاسه‌تی ده‌ره‌وه‌یاندا ژتیرکه‌وتوون که‌چی ئینگلیزه‌کان ته‌نانه‌ت له‌ سکستیشیاندا هه‌ر به‌ئه‌نجامی سه‌رکه‌وتنیا گه‌یشتوون.

ئهلما نه‌کان له‌ ئینگلیزه‌کان جوانتر و کارگوزارترن، دلته‌ر و زیه‌رکترن به‌لام خۆتنگه‌رم و ساده‌ سروشتن، ئینگلیزه‌کان خۆتینساردترن، ژیرترن به‌ئارامترن.

بروام وایه‌ گه‌لی کورد، له‌ سروشتدا له‌ ئهلما نه‌کان ده‌که‌ن، هه‌رچه‌نده له‌ گه‌له‌کانی دراوسێ خواناستر و کارگوزارتر و دلته‌رتر و زیه‌رکتره، به‌لام داخه‌که‌م خۆتنگه‌رمی و سه‌رگه‌رمی و که‌له‌ره‌قییه‌که‌یان تا ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ دووریا ده‌خاته‌وه له‌ یه‌کگرتنی راسته‌قینه و گه‌یشتن به‌ئامانجی هه‌ره‌ گه‌وره‌یان که سه‌ربه‌ستی و ئازادی و سه‌ربه‌خۆیییه. ده‌بێ له‌ میژوو مانه‌وه فیرین که: ژیان زۆرتر پێویستی به‌ژیری و مه‌ندی و جه‌نگاوه‌ری ئارام هه‌یه، به‌سه‌رچلێ و هه‌له‌شیه‌ی و جه‌نگاوه‌ری هیچمان بۆ ناچیتته‌ سه‌ر.

که‌واته ده‌بێ له‌ پێش هه‌موو شتیکاً له‌گه‌ل خۆتندنی پێویستدا، خه‌ریکی خۆرا هینانیش بین به‌ژیری و مه‌ندی و زرنگی و ئارامییه‌وه. بۆ ئەمه‌ی هه‌موو گیروگرفتیکمان به‌هۆش چاره‌ بکه‌ین، نه‌ک به‌ئاره‌زووی دل که زۆر جار به‌هه‌له‌دا ده‌چێ.

ئیه‌ستا که ئەم یادداشته‌ ده‌نووسم له‌ گازی نه‌یه‌کی رازاوه و پاک و جوانی فرانکفۆرتدام، ساز و ئاوازه‌ خۆشه‌کانی ئهلما نیا دل‌م رۆشن ده‌کاته‌وه؛ چاوه‌ندازی په‌یکه‌ری گۆتیش له‌و باخچه‌ ناوازه‌یه‌وه که له‌به‌ر ده‌میدایه... چاوه‌کانم رۆشن ده‌کاته‌وه... ئهلما نه‌کان به‌به‌رده‌مدا دین و ده‌چن، ئاخۆ ده‌زانن که من خه‌فته بۆ کاولی ئەوان و کورده‌واری پیکه‌وه ده‌خۆم؟

هه‌ردوو لامان یه‌ک ده‌ردمان هه‌یه. ئەگه‌ر هه‌له‌م کردبێ له‌ بیه‌ره‌کانما؛ تاوانی ئەم ساز و ئاواز و

جوانیسانیه، تاوانی گۆتیهی خۆبانه... که بههه موویان سهرخۆشیاں کردم، منیاں دووباره خستۆتهوه ئاسمانی ئەندیشهوه.

ئێواره چوومه ناو باخچهیهکی رازاوهی تروه، پهیکهری (شیللەر)^(۱)م بهشنگ و شوخییهوه دی که وهستاوو؛ ئەمیش له بوێژه بهناوبانگهکانی ئەلمانیا به ههڵدهگری که پێزی وای لێ بگیری.

۱۹۶۳/۸/۱۷ ئیمپرۆ گهیشتمه (میونخ)، داخهکهه نه له فرانکفۆرتوه و نه له میونخهوه بهتهلهفۆن شیرکۆی کورم دهست نهکوت. ناچار له ۱۸/۸ دا چووم بۆ جیگاگی، لهویش نزیکه دی دوو کات گه پام بهلام نهمدۆزییهوه، گوتیاں له گهڵ هاوڕێکانیدا بۆ چیکۆسلۆفاکیا گهراوهتهوه^(۲). ههردوو رۆژێکه (۱۷-۱۸/۸ - ۱.ب) بهداخی نهبنینی شیرکۆوه تلامهوه، ههلهم کرد، دهبوو پشتم بهتهلهفۆن نهبهستا، هه لهوێه تهلهگرافیکم بۆ بناردا به چاکتر بوو.

جگه لهم رووداوه پڕژانه، سههما و سۆله و بارانی میونخیش له گهڵ بای توند و ناپیاوهتی کارگیری Studeuten Stadt که یارمهتی نهدام تا بهتهلهفۆن قسه له گهڵ شیرکۆ بکهه و به لێنه کهشی بۆ تهلهفۆنی ئێوارهش به درۆ ده رچوو... له گهڵ داخستنی دووکان و بازار به هۆی پاشنبهوه رۆی شهمه و رۆژی بهکشه موه... ئەمانه هه مووی ئەمه نده دلیمان هینا به ژان، دوو سێ جار ههستی باوکا به تيم جولا و وروژا... که وتمه گریان.

چ له نهدن و چ لێروه دوو نامه نارد بۆ شیرکۆ؛ که له میونخ چاوه پێم بکات، وا دیاره یان نامهکانی پێ نهگه بشتوو به باخو پیتی گه بشتوو و ناچار بووه پراوتهوه، که فرمانه که یان له میونخ له ۱۹۶۳/۸/۱۵ دا تهواو بووه.

بههه موو رهنگ، دووربینیم بکردا به به شیهویه رهنجه رۆ نه ده بووم له بنینی شیرکۆ؛ جا نازانم تاوانی شیرکۆش له چ ئەندازهیهک دایه که له دواي کۆنگره که یان بۆ چ دوو رۆژ نارامی نهگرت تا باوکی ببینی؟!

لهم دوو رۆژهدا هه ندی جیگا گه پام، وهک: باخچهی ماکسیمیلیان، پهیکهری گۆتییه، باخی گشتی هۆف، ناوازه گاهی رۆژه هلات و هیندییه سوورهکان، ههواری قوتابیانی زانستگای مونیخ.

مونیخ شارێکی گهورهیه، نزیکه ی ملیۆنیک و دوو سه ده هزار کهسی تیا دهژی... له ئۆتۆمبیلچیه کهم پرسی: ئەلمانهکان له بارهی شۆرشێ کوردستانهوه چی دهلێن؟

(۱) شیللەر: (۱۷۵۹ - ۱۸۰۵) شاعیر و نووسهر و میژوونوسی بهناوبانگی ئەلمانی، شیعرهکانی نمونهی خهه و کوێهوه دی ژیا نیکه پڕ له ناسۆرن، میژوونامه ی (شه ری سی ساله ی) نویسه ته وه، (دارجگه ره که ی تیل) پهیکه له نویسه نه جوانهکانی. هاو پیتی گۆتێ بووه.

(۲) د. شیرکۆی کوری پیتی وتم که بهر لهو میژوووه ئەوان بۆ کۆنگره ی خۆیندکارانی کورد له ئه وروپا هاتبوونه میونخ و ناگای لهوه نه بووه که باوکی دیته ئه وێ.

گوتی: ئیمه نامانه وێ لهم بارهیه وه ههچ بیروباوه ریک نیشان بدهین، هه ره ئه وه ندهیه له رۆژنامه کانا ندا جاروبار دهنگویاسی شۆرشێ کوردهکان و کۆنگره ی شاگرده کوردهکان دهخوینینه وه.

ئیره ه وهک فرانکفۆرت رازاوه و پاک و دلته ره، بهلام ئه وه سه رمایه ی لیره دیومه مه گه ره له هه ره رۆژی ساردی زستانی کوردهستاندا دبیتم... دلتم هه ره لای شیرکۆ بوو، گوتم توو بلێی خوا ئه وم بۆ بنیژی و جهنم بێن به دوو جهنن؟! داخه کهم ئەمه رووی نه دا.

۱۹۶۳/۸/۱۹ پوولپه رستی له ئه وروپادا گه یشتۆته رادهیهک له جیگا گشتی و هه ندی جیتی تاییه تیشدا، له وانه پاره ئه سین که بۆ خۆپاک کردنه وه ده چن بۆ پیشا وهکان... پیاوی یا ژنی له بهر ده رکی پیشا وه که دا وه ستاوه و پاره وه ده گری، ئەمه له پاشماوه ی کورده و هکانی زۆردا به که له خۆپه رستی کاربه ده ستاندا ته ماشای مافی مرۆف نه کراوه و یستراوه گه له به رو تیننه وه تا هه رچۆنی بێ پاره گرده که نه وه؛ بۆ به زم و ره زم و شه ره شوژه کانیان... بۆ خۆنواندن و کهش و فش، ئەمانه چ باکیانه که نه هیتلن هه ژاریکی بێ پاره فرمانی ته ندروستی خۆی به جی بهیتهی له ناو ئه و پیشا وانه ی به پاره ی گه له کراون.

من له و ده روون و دلته تینا گه م که شتی وا ناره وا ده دۆزیته وه بۆ روو تاندنه وه ی گه له!، فه رمانه وه اکانی ئه وروپا به ملیۆن و به ملیار پاره به خت ده کهن له دروست کردنی شه ره شوژ و چه کی جهنگا که هه موویان کاولکه ری جیهانن... که چی به زۆری ده زانن په کتیک فه رمانی ته ندروستی خۆی بهیتهی پاره له پیشا ویتی په جگار کهم نه رخی فه رمانه وه اییدا به جی بهیتهی.

ئمه ته تا پیشکه وتنی رۆژئاوا، دروست کردنی مانگ و بۆمبای ئه تومی له کوئی و باج سه نندن له ته نگه تاوان له کوئی؟!

تکا له خوینده وارانێ خۆشه و یست ده کهم که بمه خشن له درێژه پیدان بهم بابه ته ناخۆشه ناشرینه، لیره دا ته نیا مه به ستم ئەم بابه ته خۆی نییه، مه به ستم چرووکی بنچینه ی سه رمایه داری رۆژئاوا و زۆرداری شارستانییه تی... خستنه رووی ئەمه یه له باره ی (مافی مرۆقا یه تی) یه وه. گوترا وه (مشتی نمونه ی خه روا ریکه) منیش ده لیم: ئەم کورده وه نه نگه نمونه ی گه لیک کورده وه کانی تری رۆژئاوا یییه کانه. ده بی یاسایه کی تر بدۆزیته وه، دوور بی له پوولپه رستی و خۆپه رستی یاسای سه رمایه داری، هه روا دووریش بی له زۆرداری دیکتا تۆریه تی یاسای (ها وه شی - اشتراکیه) که مرۆف وهک که لوپه لیک سه ره ده کات؛ نه بیروبا وه ری بۆ ده هیتلته وه نه سه ره سستی، نه سه ره وت نه نارامی دل، چونکه هه ره یاسایه ک بێ ته گه ره له سه ره بنچینه ی مرۆقا یه تی و خواناسی و راستی په رستی و کورده وه ی مه ردا نه دانمه زری، نه ک به که لکی کورده واری به لکو هه موو دانیش تووانی جیهانیش نایه ت.

سارد و سړی ئه مرۆ هه موو که سیکی خستۆته کونه وه، مونیخییه کان خۆشیا ن پیتی لێ ده نین که ئەمه سه رمایه کی نا کاهه، ئیستا که کاتی ئەم سه رمایه نییه، ده بوو گه رم بوو ایه.

ئیمپرۆ هه ندی له مونیخییه کانم تا قی کورده وه، له زۆریانه وه گیانی یارمه تی و روو خۆشی و کورده وه ی شیرینم دی، راستییا ن گوتوو هه که هه چ بێشه یه ک بێ شیر نابێ.

ئىوارە رۆژ دەرکەوت و بايەكەي كزبوو، گەشاوئەي كەوتە دلەو، بەناو بازارپەي كەوئەدا گەرپام، سەرئەجم دا هەموو شتەي ك گرانه له تواناي زۆر كەسدا نەيە يا ناكړي.

له ئۆتۆمبيلچيەكم پرسى مانگى چەندت دەست دەكەوي؟

گوتى: نزيكەي (٦٠) پاوئەي ئينگليزي.

پرسيم: خانووي خۆت هەيه؟

گوتى: نا، له كړي دانيشتووم.

پرسيم: چۆن بەم پارە كەمە و خۆت و حەوت هەشت سەر خيزانەو، گوزەران دەكەيت؟

گوتى: ئەگەر هەر مووچەكەي خۆم بووايه مەرومەژي پەي دەژباين، بەلام چوئەي ژنەكەشم و هەندى له مندالەكانيشم كار دەكەن، دەتوانين چاكتر بژين، دەتوانين تەلەفزيۆن و گرامەفۆن و هەندى بەرگ و پۆشەني باش و كەلوپەلي ناو مال بکړين.

ئۆتۆمبيلچيەكە زۆر پاك و رووخۆش بوو، جگە له ئەلماني ئينگليزيشي زۆرباش قسە دەكرد، وريا و شازەرا بوو له كارساتي ناو ئەلمانيا و جيهان، له بارەي ئەلمانيا و سويسرەو گەلن پرسيارم كرد، زۆر بەگورجى و راستى وەرামী دەدامەو، تەنانەت گياني بارمەتي و پياوئەتيشم تيا دي، له كيشەي كوردپيش شازەزابوو.

داخەكەم له لادىكاندا نەبي، له هيچ شارپەي كوردستاندا له باوك بەولاو كەس له خيزاندا فەرمان ناييني و نان پەيدا ناكات. بۆيه بارستايي ژيانمان زۆر نزمە، زۆر بەمان زۆر بەشپەزەي و كەساسى دەژين، له كاتيكدا كە كچ و كورپەي ئەلماني هەم دەخوين و هەم فەرمانيش دەكەن بۆ ژياني خيزانەكەيان و كامەرانييان، دەبيني كورە كوردپەك يا كچە كوردپەك له خويندەكەي بەولاو هەيچى تر ناكات، تەنانەت كە خويندەيشي تەواو كرد دەستى بارمەتي بۆ خيزانەكەي دريژ ناكات، ديسانەو دەست له باوكي پان دەكاتهو تا بيخاتە سەر مووچەكەي، ئافەرەتيش هەر بەگەسك ليداني ناو مال و چيشت ليدان و جلشتن و ميوان بەرپكردن و مندال بەخپكردنەو خەريكە. له زينداني ناو مالەكەي بەولاو جاروبار نەبي ماوئەي بۆ نامينيتنەو بەچيئە دەري.

بەلام ئافەرەتي ئەلماني ئەك خۆي بەو شتەو خەريك ناكات؛ نان له دەروە دەخۆن، جل له دەروە دەشۆن، خانووەكەشيان بریتيەي له دوو سى ژوورى بچووك... پاككردنەوي زۆر نابات، ميواندريشي له چاخانه و چيشتخانەدايە، ئەگەر بکړي.

بۆ مندالەكانيشي داينگا و بەهەشتى مندالان هەيه تا گەورە دەبن لهو جيتگانەي بەخپو دەكړين... كەواتە هەموو دەم وەك پياو دەتوانى بخوين و له جيهان بگات، فەرمان بييني و پارە پەيدا كات و باش بژي.

بەلن، هەر گەليك خوو بداتە خوئندن بۆ پيشخستنى نيشتمانهكەي تى بکوشن، بەزانست و هونەر و كردهوي بلند، بارستايي ژياني وەك ئەمانە بلند دەبيئەو.

بەلام ئەوئەش هەيه، چ فەرمانزەوايي ئەلمان و چ كۆمەلايه تي پيشكەوتووي ئەلمان، له هەي ئيمە ناكەن، ئەوان ئارام و ئاسايش و فەرمان و هەموو هۆي ژيانپەي گشتى بلنديان بۆ تاك (فرد) پەيان ئامادە كردهو، بۆيەكا و بەسەر هەموو گيروگرفتپەي ژيانپاندا زال بوون، ئەو گيروگرفتانهي ئينگليز و ئەمريكا و رووسى دوزمانيان له دواي شەري جيهانى دووئەمەو بۆيان دروست كردهوون.

ئەلمانياي رۆژناو ئەمەندە دەولەمەند بوو، دەستياو دەدات بەئەمريكا، داواي نيو مليۆن كرتكار دەكات له جيهان بۆ كارگەكانيان!

ئەمە راستە، هيشتا له دەست ئەو فەرمانزەواييانه رزگاري نەبوو، بەلام گەليكي وا زيندوو، بەمەرچى نەگەرپتەو سەر بيروواوئەري نازى هيتلەري، زوو يەك دەگرتەو و دەشگاتەو بەئامانجى سەرەخۆي تەواوي خۆي.

(شپركۆي كورپيشم له (چيكتۆسلفاكيا) وە هاتە لام بۆ (فياننە). سى سالى بوو (شپركۆ)م نەديبوو. چەند رۆژپەي پىر شادمانيم له گەل دابوو... كە تەماشام كرد گەرە بووبوو. رەوشت و سوروشيشي گەشەي كردهو. سوپاس بۆ خودا خەريكى خەباتى نيشتماني بوو... نەك هەر دللى (پارتى ديموكراتى كوردستان) دللى خوئندكارەكاني هاوئيشي بەخۆبەو نووسانديبوو... بەمانە چاوەكانم گەشانەو... دل و دەروون و هۆشم بووژانەو.

كە گەرپامەو بەغدا وام بەچاك زانى، هەر بۆ ئەمەي (پەيمانگەي زمانى كوردى) يەكە پەكيان نەكەوي لەسەر من، بۆ سالىكي تريف له بەغدادا مينيئەو... مامەو. بەلام ئەرك و ئازارپەي زۆرم چيشت!

لەم ماوئەيەدا پينج نووسراوم گۆرپيە سەر زمانى كوردى... بەلام له ١٣/٦/١٩٦٤دا له بەغدا، بەتەواوئەتي جيابوومەو... خيزانەكەم بەكەلوپەلي ناو مالەو پەوانە كردهو بۆ (سليمانى)... خۆيشم هەر ئەو رۆژە بەرپكردنەو چووم بۆ (تاران)... نزيكەي (١٨) رۆژپەي له سەيرانگەكاني (ئيران)دا بەخۆشپيەو پابوارد. له سەرەتاي مانگى ميوەخۆش (تەموز) ي ١٩٦٤دا گەيشتمەو (سليمانى).

ئۆخەي ئاواتەكەي ١٧/١/١٩٦٢م هاتە دي: دەرگام بۆ كرايەو، كە هەموو كاتپەك و هەموو هيتز و توانايپيەكم تەرخان بكەم بۆ رازە (خەمەت) ي (زانست) و (هونەر) و (ويژەي كوردى). ئەو دەمە نو مانگ بوو (پروژەي خوئندەواري كورد)^(١) لەدايەك بووبوو.

(١) ئەمە يەكەم جارە مامۆستا ناوي ئەم پروژەيە له يادداشتەكانيدا ديتي... بەمە بىن له مانگى تشريني دووي ١٩٦٣دا برپاري ئەم پروژەيەي داو و بييري لى كردهو.

ہرچہندیان دہکرد بہ تہواوہ تی بویان نہدہ گپریاہوہ! منیش پیڈہ کہ نیم... گہ لیک شہوی زستانمان بہو جوڑہ خوش راہہ بووارد. جا ہر لہم ژوورہ دا بوو کہ (۹۵) نووسراوہ کانی تریشم گزریبہ سہر زمانی کوردی. ہندی جاریش لہ ژوورہ کانی تردا، یاخود لہ بہر ہویانہ کان و ناو باخچہ کہ ماندا خہریکی گزرینی ٹہو نووسراوانہ دہبووم. کاتی فہرمان کردنی رۆژانہم خۆی دہدا لہ چوار سات... ہندی جاری ویش ہہ بوو، خۆی دہدا لہ شہ سات! جاری ویش ہہ بوو، خۆم پین نہدہ گیرا، لہ رۆژانی ہہینی و جہژنہ کانیشدا، لہ شہویشدا فہرمانم دہکرد! فہرمانہ کہم ٹہمہندہ پین خوش بوو، ہرچہند لہ دانان یاخود پەرچفہ کردنی نووسراویک دہبوومہو، ہہستم بہ شادمانی و سہرہرزیبہ کی گہورہ دہکرد. چونکہ ٹہمہ ناواتی سالانی سالم بوو. جا چونکہ دہمزانی (کوردہواری) یہ کہمان، پاشکوتوہ و داماوہ لہ سہر ٹہم جوڑہ نووسراوانہ، ہرچہند نووسراویکم تہواو دہکرد، ہہستم بہ کامہرانیبہ کی زۆر دہکرد. ہرودک لہ خودایہوہ پاداشیکی گہورہم درایتی وا بوو... بہرہ بہرہ چوہ دلہمہوہ: ٹہم کارہی بہدہستمہوہیہ کہ بریتیبہ لہ «پروژہی خویندہواری کورد»، بہرز و پیرۆژہ... رۆژیک دئی تیشکی کہلک و چاکہ و فہری بہگشت لایہ کی (کوردستان) دا پرشنگ دہدات.

پاش ٹہوہ، لہ ماوہی دوو سین سالتیکدا کہلوپہلی ناو ژوورہ کانیشم پۆشتہ کردہوہ و، تازہ کردہوہ، بہجوڑیکی وہا کہ دلیان کیش دہکردم. من خانوہ کہم بۆیہ وہا دہرازاندهوہ، تا ہہموو دہم ہہست بہجوانی و بہسہروت و نارامی دل و گیانم بکہم... تا بتوانم ہہموو ہینز و تواناییبہ کہم بۆ فہرمانی نویم تہرخان بکہم. واتا بۆ ٹہم کارہ کہ ناوم نابوو: «پروژہی خویندہواری کورد»^(۱).

سالی ۱۹۶۵

ٹہم سالہم زۆر بہخۆشی و سہرکہوتنہوہ رابوارد. بہجوڑیکی تیکرایی پیرہویبہ کہم بہجی ہینا: باخچہ کہی ناو مالم ریکخست و رازاندہمہوہ. قالیبہک و نووسرادانیک و ہندی بابہ تی جوان و ناواہ و یادگاری گہشتہ کہم کری. مانگانہی ژنہ کہم دوو دینار زیاتر کرد، چہند جاریک دیاریشم بۆ کری. پارہم بہشہوہ بہسہر ہہژار و لیتقہوماو و داماواندا، دہستی ہندی دۆستی دہستکورتیشم گرت بہدہستیا و پیدانیا، شہست نووسراوی خویندنگاکانم پیشکەش بہنووسراوانہی گشتی سلیمانی کرد.

= گوپزراہوہ ٹہو بہشہی ٹہوان بہر حیللہ کہوت، باوکی - شاکر فہتاج - رازی نہبو بہتہنیا بچیتہ ٹہو، بہفرمانبہر داہمہ زرااند و دوابی دامان بہشوو، دوو کوری ہہہہ؛ (ریتین و پرتین) یہکیان لہ کۆلیبجی پزیشکیبہ... دوعای خیریان بۆ دہکہین).

(۱) لیرہوہ یادنامہی سالی ۱۹۶۶ دیت کہ لہ ناو دہسنووسہ کانیدا دہفتہریکی بچوکی ۶ × ۱۰ سم (۴۸) لاپہرہییم دۆزیوہ، لہوہ دہجی پەرہکانی کوتایی فہوتابن، چونکہ تہواو نیبہ، دہفتہرہ کہ بہ: چاوگتیرانیک بہسالی ۱۹۶۵ دہست پین دہکات و دیتہ سہر کۆمہلئی (پیرہوی) بۆ سالی ٹایندہ کہ ہیوادارہ تا بتوانی جیبہ جیبیان بکات... لاپہرہکانی ٹایندہ لہو دہفتہرہن ۲۰/۸/۱۹۶۶.

کاتی گہبشتہوہ سلیمانی، قرچہی ہاوین بوو. یہ کہم فہرمانی کہ رامپہراند ٹہوہ بوو، خانوہ کہم بہکری گرتہ کہ چۆل کرد و دہستم کرد بہچاک کردنہوہ و، تہراودان^(۱) و، رنہنگ کردنہوہ و، ریکخست و رازاندنہوہی خۆی و باخچہ کہی، بیتجگہ لہوہ چہند دہستکاریبہ کہم تیدا کرد، تا بوو بہخانویبہ کی لہ جارن جوانتر و نایابتر، بہرہنگیکی وہا کہ بہ تہواوہ تی دہچو بہدلہمدا. ہرودہا دہستم برد بۆ ریکخست و رازاندنہوہی ژووری جامخانہ کہم کہ بۆ نووسراوانہ و جی نارامی گیان و دل و ہۆشم و سہروت و نووسین و خویندنہوہم ٹامادہ کردبوو. نووسراوہکانم پۆشتہ کردہوہ و، پوختہ کردہوہ و، بۆر کرد. سہرلہ نوئی ریکم خستنہوہ. ہندی ریکم لہ بہخشین بہ (نووسراوانہی گشتی سلیمانی) کہ نزیکہی (۵۰۰) پینج سہد نووسراو و گوٹاری گرتہوہ و، نووسراو دانیکیان بۆ خویان داگیر کرد، کہ بہناوی منہوہ لہویدا دیاری کرا. ہندی ریکم لہ نمونہی نووسراو و گوٹار و رۆژنامہ و دہسنووسی کۆن بہخۆشی بہنووسراوانہ کہی (ناواخانہی سلیمانی - متحف السلیمانیہ)، بۆ ٹہوہی بیتہ ناوکیک بۆ ناواخانہی نووسراوانی کوردی لہ دوارۆژدا. ٹہمیش لہ (۵۰۰) پینج سہد دانہیہ کی تیبہراند کہ زۆریہیان رۆژنامہ بوون. لہ راستیدا باہخۆشی زۆرم دا بہریکخست و رازاندنہوہ و پۆشتہ کردنہوہی ٹہم جامخانہیہم، تا وام لہ کرد، بوو بہسہرچاویہ کی خۆشی و کامہرانی و سہرہرزی و چالاکی و بہکہلک بۆ خۆم و (کوردہواری) ہہرچی بیہرہوہی و سہروت و نارامیکی خۆشم بہرکہوتی، لہویدا دہستم کہوتوہ، چونکہ ہہموو ناواخانہی و بابہتیک خۆش رابواردنی خۆم لہویدا دہدی و بیہر دہکہوتوہ، ہہر لہ ہہرہ تی مندالیمہوہ تا ہہرہ تی پیاوہ تیم. جار بہ جار ٹہندانہی خیزانہ کہیشم بہبۆنہی شہوہ پیرۆژہکانی مانگی رۆژوہوہ لہم ژوورہ دا کۆ دہکردہوہ. ہہر شہوہ تاوی بہشیک لہو نووسراوانہی لہسہر (زہردہشت) و (محہمہد) و (موسا) و (عیسا) و پیاوچاکہکانم نووسیبوو، بۆم دہخویندنہوہ. بہدلخۆش بوونی ٹہوان بہختیار دہبووم. ژنہ کہم و کچیکی بچکۆلہ کہ لہ پتی خودادا و ہک کچی خۆمان بہخۆیمان دہکرد،^(۲) زۆر بہو چیرۆکہ خۆشانہ دلیان خۆش دہبوو. بہدل گوٹیان لہ دہگرت. کہ لہو و لہ خیزانہ کہم دہپرسی: تیکہیشتن؟ دہیانگوت: بہلئ... کہچی کہ دہمگوت: دہبیگتیرنہوہ پیدہکہنن و

(۱) تہراودان یان تہراوکردن: زۆر جار مامۆستا ٹہم وشہیہی بہکارہینا، کہ لہ راستیدا (تہراو) بۆ خانوی گل دہب، سالانہ یا یہک دوو سال جاری تہراوی دہدن، ٹہویش بہگلہسپی و ہک دۆخا و شل دہگیریتہوہ و بہگہسکیک یا پارچہ قوماشیک دہیدن لہ دیوارہ کہ، لہ شتوہی (نہتر) کردنی ٹہمۆکہ بہچیمہنتۆ و لمی بیتراوہ بہزبری دہکری. مامۆستا ٹہم وشہیہی بۆ بۆیہ کردنہوہی خانوہ بہکارہینا، کہ زۆر گونجاو و لہبارہ.

(۲) جہمیلہ خانہ ہاوسہری لہ ہہینی ۲۰۰۲/۶/۷ دا باسیتی دوور و دریزی ٹہو کچہی بۆ گتپامہوہ، بہکورتی ٹہمہیہ کہ: (سج سال بوو باوکی مردبوو، خوشک و برابہ کی تری ہہبوو، داہکہ کہیان نہیدہتوانی بہخۆیمان کات... خۆلکی ناوچہی ماوہت بوون، من ٹہمہیانم گرتہ لای خۆم و خوشک و براکہشی برانہ دوو مالی تری خۆمان، ناومان نا (پزان) خستمانہ قوتباخانہ، زیرہک و وریا و ژیر، و ہک مندالی خۆمان خۆشان دہویست، روحمان بہسہر سہریہوہ بوو، پلہی ٹامادہی تہواوکرد و لہ پھیانگہی ہونہری سلیمانی وەرگیرا، کہ زانکۆ =

گهشتییکی زۆر خوشم کرد به ناو تورکیادا، هه‌ندئ شتم بۆ یادگار تیدا کړی. له باتی (۱۲) نووسراو (۲۲) نووسرام گۆرپه سهر زمانی کوردی، یادنامه به کیشم له سهر گهشته‌که‌ی تورکیا نووسیه. ژماره به‌کی زۆر گهورم له نووسراوانی گرنگ و خوش و به‌که‌لک خوتنده‌وه. هه‌رچه‌نده هه‌ندئ نا‌ژاوه که‌وته میتشک و ده‌روومنه‌وه؛ به‌هۆی کورده‌وی خرابی هه‌ندئ له خزمانه‌وه، به‌لام به‌رامبه‌ریان چاکه‌م کرد... دوایی زال بووم به‌سهر چاره‌نووسی خۆمدا و که‌وتنه‌وه ژبانیکی پاک و پیرۆز و خوش و بلند‌ه‌وه، ژبانی ختیزانیم بلندتر کرده‌وه، هه‌روا ژبانی کۆمه‌لایه‌تیشم فراوانتر لئ کرد، دۆستایه‌تی و خزمانه‌تیشم به‌هتتر کرد.

هه‌رچه‌نده له‌م دواییسه‌دا به‌ههر هۆیه‌که‌وه‌بێ باری ئابووریم روو له‌ نوشوستی بوو، به‌لام ئه‌مه‌شم چاره‌سهر کرد و بگره‌ برێ پاره‌شم پاشه‌که‌وت کرد.

خوایه سوپاست ده‌که‌م که له‌ چاو باری ئالۆزی ولاتدا ئه‌م ساله‌م وا به‌خۆشی و کامه‌رانی برده‌ سهر.

پێڕه‌ویی^(۱)

۱- دلێ چاک... زمانی چاک... کرده‌وی چاک.

۲- ژبانیکی پر خوشه‌ویستی و به‌رز و پیرۆز.

۳- نواندنی خوشه‌ویستی به‌رامبه‌ر به‌خوا و به‌نه‌ته‌وه، به‌رامبه‌ر به‌ختیزان و خۆ، به‌رامبه‌ر به‌که‌سوکار و دۆست و یار.

۴- گه‌شتییکی خوش بۆ جینگا به‌کی دوور.

۵- وه‌رگێترانی دوانزه نووسراوی ناوازه و گرنگ و به‌که‌لک بۆ سهر زمانی کوردی.

۶- کړینی قالیبه‌ک و هه‌ندئ شتی ناوازه و جوان بۆ مال.

۷- پێک‌خستنی باخچه‌که‌ی ناو مال و رازاندنه‌وه‌ی.

۸- فراوانکردنی دۆستایه‌تی و ئاشنايه‌تی، به‌هتترکردنیان.

۹- ده‌ستگرتنی هه‌ژار و داماو و لیقه‌وماو.

پیاوه‌تی‌کردن، مه‌ردایه‌تی نواندن، تیک‌خۆشین بۆ بلندکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه و نیشتمان... خواناسین به‌راستی.

* خوایه یارمه‌تیم بده‌یت ئه‌م به‌لێنا نه‌م به‌جێ به‌ینم.

شاکر

۱۹۶۶/۱/۱

(۱) له‌وه ده‌جێ ئه‌مه‌ وه‌ک پرۆگرامی‌ک بۆ خۆی دانابێ تا له‌ سالێ شه‌ست و شه‌شدا به‌پێی توانا جێبه‌جێیان کات.

۱۹۶۶/۱/۱

- ئه‌م‌رۆ به‌یانی له‌ جامخانه‌که‌دا ده‌ستم کرد به‌گۆڕینی نووسراوی ژبانی (شیخ محه‌مه‌د عه‌به‌ده) بۆ کوردی.

- دوانزه په‌رداخ و دۆله‌که‌یه‌ک و سینییه‌ک و شه‌کردانی‌ک و شه‌ش چل گۆل، وه‌ک دیاری، کړیم، تا به‌بۆنه‌ی خانوه‌ تازه‌که‌یه‌وه پێشکه‌ش (تاهیر بێکه‌س)^(۱) ی بکه‌م.

ئه‌م کورپه‌ برای (فایه‌ق بێکه‌س) ی بوێژه، خۆبشی بوێژه، سه‌رگه‌ردانی زۆر به‌سه‌ردا هاتوه، هاوڕێی مندا لیمه، هاتوچۆم ده‌کات. منبش هه‌زم کرد به‌م بۆنه‌یه‌وه دلێ خوشکه‌م. چوومه سه‌ردانی قه‌شه‌ی سلیمانی بۆ جه‌ژنه‌ پیرۆزه. به‌بۆنه‌ی جه‌ژنی سه‌ری ساله‌وه، شه‌وی رابردوو ئاهه‌نگی‌کی بچووکێ ساده‌م له‌ جامخانه‌که‌مدا ساز دا، چاوی خۆم به‌ببینی (۲۳) نووسراوه‌که‌ی به‌ره‌مه‌ی سالێ ۱۹۶۵ رۆشن کرده‌وه. چیرۆکی ژبانی (محمه‌د پیغه‌مه‌به‌ر- د.خ) بۆ ژنه‌که‌م و رێزانی کچه‌ بچکۆله‌ خوتنده‌وه.

ساتی به‌گفتوگۆی خوش، هه‌ندئ به‌شه‌وه‌چهره‌ خواردنی، هه‌ندئ به‌پارانیه‌وه له‌ خوا که‌ ئه‌مسالی (۱۹۶۶) هه‌مان لێ پیرۆز کات... هه‌روه‌ک سوپاسی خوا ده‌که‌م بۆ ژینه‌ خوشه‌که‌ی پارمان ئاوه‌اش ده‌پارێمه‌وه که‌ ئه‌مسالی، سالێ ۱۹۶۶ به‌خۆشی به‌سه‌ر به‌رین، نیشتمان‌که‌مان له‌ ته‌نگ‌وچه‌له‌مه‌ و نا‌ژاوه‌ رزگاری بێت و به‌ئاسووده‌یی و سه‌ره‌رزیشه‌وه‌ بژین.

۱۹۶۶/۱/۲۱

له‌م مانگه‌دا نووسراویکی نایابم گۆرپه‌ سهر زمانی کوردی.

۱۹۶۶/۳/۱۲

گه‌شتییکی هه‌وت رۆژیم بۆ شاری به‌غدا کرد، له‌وێ دۆستایه‌تی و خزمانه‌تیم تازه‌ کرده‌وه، چه‌ند رۆژێکی زۆر خوش و نایابم رابوارد، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه خوشه‌ویستیم هه‌ست پێ کرد، هه‌ندئ دیاریشم بۆ ختیزانه‌که‌م کړی.

له ۱۹۶۶/۳/۱۹ دا گه‌رامه‌وه.

(۱) کاک تاهیر بێکه‌س (۱۹۱۵ - ۱۹۹۱/۴) فه‌رمانبه‌رێکی نه‌داری سه‌ره‌رز بوو، ژبانیکی سه‌ختی برده‌ سهر، که‌ من ناسیم له‌ یه‌کی ناوه‌ندی بووم، له‌ گه‌ره‌کی شێخان بووه‌ دراوسێمان، دوو ژنی هتیا بوو، یه‌که‌میان مردبوو، سێ کچی لێی هه‌بوو: په‌ری که‌ به‌گه‌نجی مرد، نیشتمان و شه‌وی، له‌ دووم ته‌نیا به‌رزانی هه‌بوو که‌ بووه‌ پزیشک و ئیستا له‌ ولاتی (سوید) ه... شیعره‌کانی پر بوون له‌ هه‌ستی جوان و ناسک بۆ خۆی وه‌ک مرۆف و بۆ کورد و کوردستانه‌که‌ی، جار جار له‌ ژیندا بلاوی ده‌کردنه‌وه. ئه‌وکاته‌ی مامۆستا ئه‌و دیاریانه‌ی بۆ بردوه، له‌ گه‌ره‌کی ئیسکان خانویه‌کی تازه‌ی وه‌رگرتبوو، له‌وێدا مایه‌وه تا کۆچی دوایی کرد.

به‌یونانی جه‌ئنی نه‌ورۆزه‌وه ئه‌و دیاربیهم پیشکەش به‌ژنه‌که‌م کرد، پاره‌شم به‌سه‌ر ده‌سویته‌وه‌ند و کچه‌ بچکۆله‌که‌شدا به‌شیه‌وه. به‌یونانی ئه‌م جه‌ژنه‌وه‌ه کردم به‌یاسایه‌ک بۆ خۆم که‌ هه‌موو سالیک دانیشم بۆ جه‌ژنه‌ پیرۆزه. چهند هاورپیه‌ک هاتنه‌ لام بۆ جه‌ژنه‌ پیرۆزه، زۆر خۆشم رابوارد.

به‌هۆی ئه‌و چهند رۆژه‌ی له‌ به‌غدا و نه‌ورۆزی خۆمانه‌وه‌ سه‌روتم و به‌ته‌واوی هه‌سامه‌وه‌ و بووژامه‌وه، خوای گه‌وره‌ سوپاست ده‌که‌م. له‌ پرانه‌وه‌ی مانگی گولان - مایسی ۱۹۶۶دا ژماره‌ی ئه‌و نووسراوانه‌ی گۆریومه‌نه‌ ته‌ سه‌ر زمانی کوردی گه‌یشته‌ ۳۰ نووسراو. له‌مانگی خه‌رمانان - حوزه‌ی‌یران ۱۹۶۶دا کاروباری گه‌شته‌که‌م بۆ تورکیا ته‌واوکرد و سازم دا.

له‌ شه‌مه‌نده‌فهردا بووم بۆ تورکیا و له‌ ۷/۸دا گه‌یشتمه‌ ئه‌سته‌مبۆل، له‌م گواستنه‌وه‌یه‌دا تا گه‌یشتمه‌ ئه‌سته‌مبۆل تووشی زۆر گیروگرفت و بێ خه‌وی و بێ سه‌روتی بووم... به‌لام به‌سایه‌ی خوای گه‌وره‌وه‌ به‌سه‌ر هه‌موویاندا زال بووم، خوا گه‌لیک که‌سانی نه‌ناسیای بۆ په‌خساندم له‌ عه‌رب و له‌ تورک، یارمه‌تیان دام بۆ ئه‌وه‌ی که‌لویه‌ل و پاره‌و جانتاکانم به‌ناسانی ده‌ستکه‌وتیه‌وه. له‌په‌ره‌یه‌ی‌اندا گه‌یشتمه‌ ئه‌سته‌مبۆل، بیتیگومان ده‌ستکه‌وتنه‌وه‌ی ئه‌و که‌لویه‌لانه...^(۱) و کورپینیانم نییبه، کاتیکم زانی ماندوویتی و پرست بران کاریکی زۆریان تی کردم... تووشی هه‌ندی تووپی و دل ئیشه‌یش بووم.

له‌م رۆژه‌دا گواستمه‌وه‌ بۆ دورگه‌ی (یالاوه) بۆ بووژاندنه‌وه‌ و سه‌روت، به‌راستی خۆم له‌ به‌هه‌شتیکی ناو سه‌روشتدا ده‌دی، دوو رۆژی زۆر خۆشم تیا‌دا رابوارد. له‌ جوانی و پازاوه‌یی و پاک و خاوتنی میوانخانه‌ و شوینه‌کانی ناو دورگه‌که‌ یه‌جگار دل‌م سه‌روه‌تی پیکه‌وت، له‌شم به‌ته‌واوی هه‌سامه‌وه.

لیته‌دا ئاواتم خواست که‌ خه‌یزانه‌که‌م له‌گه‌لدابوایه، له‌ دلی خۆمدا بریارم دا سالیک بیه‌یتیم بۆ ئه‌م به‌هه‌شتی سه‌روشته. تا ئه‌ویش له‌گه‌لمدا هه‌و به‌ش بێ، به‌راستی ئه‌م جۆره‌ جیگایانه‌ چاکترین جیگان که‌ په‌یوه‌ندی ناوه‌ند ژن و مێرد خۆشتر و به‌هه‌یتر بکه‌ن. چونکه‌ هه‌ر بیره‌وه‌رییه‌کی بۆ دوا‌رۆژ لێ هه‌لگرن، مایه‌ی به‌ختیاربانه.

دایکی شێرکۆ ژنیکی شیرین و نازه‌نینه، مافی به‌سه‌رمه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ بۆ ئه‌م جیگا پاکه‌ خۆشانه‌ی به‌یتیم، تا ئه‌ویش له‌ شادمانیدا هه‌و به‌شیم بکات.

(۱) لیته‌دا چهند په‌ریه‌ک له‌ ده‌فته‌ره‌که‌ بزر بووه، دیاره‌ یادداشته‌کانی ئه‌سته‌مبۆلی لێ فه‌وتاهه.

گه‌یشتمه‌ شاری (بوره‌)، لیته‌دا سه‌روه‌تیکی گیانی و هه‌سامه‌وه‌یه‌کی له‌شم ده‌ستکه‌وت، به‌راستی چوار رۆژی زۆر خۆشم تیا‌دا رابوارد که‌ هه‌مدیسان لیته‌شدا دایکی شێرکۆم بیره‌که‌وته‌وه، هه‌زم کرد لیته‌شدا له‌گه‌لماندا بوایه.

گه‌یشتمه‌ (ئه‌نقه‌ره) پینج رۆژیکی خۆشم تیا‌دا رابوارد، به‌لام تیا‌دا نه‌خۆشکه‌وتم. باش بوو خوارستان زوو فریای خۆم که‌وتم... له‌ پاش یه‌ک دوو رۆژ چاک بوومه‌وه.

ژیانی ئه‌مجاره‌ی تورکیام ناسانتر بۆ هه‌لسوو‌را له‌ جاره‌کانی تر؛ چونکه‌ زۆرتر شاره‌زابووم و چاکتریش تیکه‌ل به‌ژیانی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وی بووم.

ئه‌مه‌ راسته‌ ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌ و نه‌خۆشی و ئه‌رک و ئازارم زۆر تیا‌دا دی، به‌لام له‌ چاو ئه‌و خۆشیانه‌دا که‌ له‌ویدا چه‌شتم هه‌رگیز نایه‌نه‌ پیش چاوم.

به‌ (ئۆتۆبوس) چووم بۆ (به‌یروت)، به‌راستی له‌ پریگادا تووشی دواکه‌وتن و نه‌نووستن و بێ سه‌روتی و ورده‌ ناخۆشی زۆر بووم. به‌لام له‌و دوو شه‌و و دوو رۆژه‌دا که‌ به‌ریگاوه‌ بووم گه‌لیک شوینی تازه‌م دی: وه‌ک (ئه‌سکه‌نده‌رونه) له‌ تورکیادا و (لاذقیه) له‌ سووریه‌دا. بێجگه‌ له‌وه‌ گه‌لیک چاوه‌ندازی سه‌روشتی جوانیشم چاوپیکه‌وت، دایکی پاش نیوه‌شه‌ویکی دره‌نگ گه‌یشتینه‌ به‌یروت، له‌ دای ئه‌وه‌یش به‌کات و نیویک ئینجا میوانخانه‌یه‌کم ده‌ستکه‌وت، له‌ گوندی (عالیه).

دایکی له‌ کاتی چواری پاش نیوه‌شه‌ودا توانیم سه‌ری بکه‌مه‌ سه‌ر سه‌رین. ماندوویتی و نه‌نووستن و نه‌خواردن به‌جاریک پرستی بریبووم، به‌لام به‌سایه‌ی خواوه‌ توانیم به‌هه‌شت رۆژیک ژیان له‌ دیتها‌ته‌کانی (عالیه) و بحمدون و بومان) و شاری به‌یروتدا بیه‌مه‌وه‌ سه‌رخۆم. چاوه‌ندازه‌ جوانه‌کانی (لویان) و خۆشه‌ویستی گه‌رمی هه‌ندی خه‌زمان که‌ له‌ویدا بوون له‌گه‌ل کزه‌با فینکه‌که‌ی و میوانخانه‌ ریکوپیک و جوان و پازاوه‌کانی ئه‌و شوینه‌ سه‌روه‌تیکی گیانی و بووژانه‌وه‌یه‌کی له‌شیا‌ن بێ به‌خشییم.

ژیانی ئه‌مجاره‌م له‌ لویاندا زۆرتر خۆش بوو. خۆم نه‌چه‌وسانده‌وه، ته‌نیا به‌خۆش‌رابوردنیکی ناسایی و مامناوه‌ندی وازم هینا.

تا ده‌هات بیره‌وه‌رییم بۆ ناو نیشتمان و خه‌یزان گری ده‌سه‌ند. هه‌زم ده‌کرد هه‌تا زوه‌ بچمه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌ تا به‌دیده‌نیان شادیم... هه‌ر له‌ دووه‌م رۆژه‌وه‌ نامه‌یه‌کی ترم بۆ خه‌یزانه‌که‌م نووسی، له‌گه‌ل خه‌مه‌کانمدا یادی دایکی شێرکۆ و باسی هاتنه‌وه‌ی شێرکۆمان کرد له‌ ئه‌وروپا.

گواستمه‌وه بۆ (عمان) له خاکی (ئەردەن)دا؛ شارێکی بچکۆلانه و پر بزوتنه‌وهی بازرگانیم هاته پیش چاو.

بایه‌که‌ی فیتیک بوو، نزیکێ دوو رۆژتیک تیایدا مامه‌وه، خاکی ئەردەن نزیکێ دوو ملیۆن که‌سیکی تێدايه، (عمان) که پایته‌ختیته‌ی نزیکێ چوار سەد هەزار که‌سیکی تێدايه.

گه‌رامه‌وه به‌غدا، به‌یانی پاش هه‌تاوکه‌وتنیکی دره‌نگ گه‌یشتینه‌ ئه‌وئ. سێ رۆژتیک له به‌غدادا مامه‌وه، هه‌رچی گه‌رما و بۆنی ناخۆش و گیژ و وێژییه‌ک هه‌به‌ تیا ما دی.

نزیکێ چیشته‌نگاو به‌نیشتمانه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م کوردستان شادبوومه‌وه. که هاتمه‌وه ماله‌وه وه‌ک سه‌رله‌نوێ ته‌مه‌نم تازه‌ بنوسریته‌وه وایوو؛ کړنووشی نه‌وازشم بۆ خوای گه‌وره‌ کیشا (برد - ۱.ب)؛ که به‌خاکی باوو‌باپییر و خانوو خۆشه‌ویسته‌که‌م و خێزانه‌ نازداره‌که‌می شاد کردمه‌وه.

خێزانه‌که‌م له‌ خۆشیدا گه‌شکه‌دار بوون، له‌ پاش چه‌ند کاتیک هه‌سانه‌وه له‌ناو خێزان و باخچه‌که‌ی مالدادا، ماندوویتی ئه‌و ریتگا دوور و درێژانه‌م له‌بیر چوووه‌وه. خرپ خه‌وم لیکه‌وت، به‌ئاسووده‌یی تا به‌یانی.

به‌بۆنه‌ی گه‌شته‌که‌مه‌وه هه‌ندێ دیاری ناوازه‌م بۆ ژنه‌که‌م و منداله‌که‌ هیتابوو، پیشکه‌شم کردن، هه‌روا شه‌ش دیناریشم دانابوو بیبه‌شمه‌وه به‌سه‌ر هه‌ژار و لیقه‌وماواندا، ده‌ستم کرد به‌دابه‌شکردنی ئه‌وه‌یش. خوای گه‌وره‌ سوپاس بۆ تۆ که‌ ئه‌م گه‌شته‌ خۆشه‌م کرد و به‌خۆشیش کامه‌ران بوومه‌وه به‌خێزانه‌که‌م.

ئه‌مجاره‌ که له‌ ئه‌سته‌مبۆل بووم نووسراویکم به‌دیاری پیشکه‌ش کرا له‌لایه‌ن شاگردێکی کورده‌وه: (ده‌ستووری زمانی کوردی تێدا بییشان درابوو به‌زمانی تورکی).

له‌ سالی ۱۹۶۵دا له‌ چاپدراوه. نووسراوه‌که‌ له‌لایه‌ن (که‌مال بادیللی) ناویکه‌وه دانراوه. خۆی نوێنه‌ری شاری (ئۆرفه)یه له‌ کۆری نه‌ته‌وه‌یی تورکیادا.

بیجگه‌ له‌وه‌ خۆبشی پشتیوان (محامی)یه. ده‌ستووره‌که‌ شتیوه‌ی کرمانجی هه‌لبژاردوووه، به‌لام به‌جۆرێکی گشتی باسی زمانی کوردی و شتیوه‌کانی زمانی کوردی و ناوچه‌کانی زمانی کوردی و میژووی نووسینی کوردیش ده‌کات.

هه‌رچه‌نده‌ نووسراوه‌که‌م هه‌مووی بۆ نه‌خویندراوه‌ته‌وه و له‌ تورکی شاره‌زایه‌کی وانیم؛ به‌لام به‌پیتی بابه‌ته‌کانی که له‌ پیرستی نووسراوه‌که‌یدا لێیان ده‌دوێ، نرخیکی گه‌وره‌ی هه‌یه، چ له‌ رووی زمانه‌وه چ له‌ رووی باری زرنجکاری (سیاسی)ی کوردی تورکیاوه. چونکه‌ ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نتی که‌ گیانی کوردایه‌تی له‌ تورکیادا زیندوووه و ده‌یه‌وئ له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی زانست و^(۱)... بیجگه‌ له‌وه، هه‌موو ئیواران و هه‌موو رۆژاتیکی هه‌ینیش پیشوازی میوانانم ده‌کرد... هه‌روه‌ها هاتوچۆم بۆ لای خزم و دۆست و یارانیش ده‌کرد... نووسراوانی سه‌ر به‌کوردایه‌تیم ده‌خوینده‌وه... گویم له‌ رادیۆ ده‌گرت... سه‌یری ته‌له‌فزیۆنم ده‌کرد... هاوینانیش سه‌یران و گه‌شتوگوزارم ده‌کرد بۆ ده‌روه‌ی کوردستانی عێراق، که له‌م ماوه‌یه‌دا به‌هی پیشووه‌وه، خۆی دا له‌ حه‌وت جار. (ئێران) و (تورکیا) و (میسر) و (ئوردون) و (چیکۆسلۆواکیا) و (قیانه) و (یه‌کیته‌ی سۆڤیه‌ت)یشم دی... تا ئه‌ندازه‌یه‌ک به‌هاوینه‌هه‌واره‌کانی کوردستانیش چاوم گه‌شایه‌وه... به‌لام بۆ هه‌ر کۆتیه‌ک ده‌چووم، فه‌رمانی سه‌رشانم به‌رامبهر «پروژه‌ی خوینده‌واری» له‌بیر نه‌ده‌چوو. ده‌موده‌ست کاره‌ساتی رۆژانه‌ی خۆمم له‌ناو ئه‌و خاكانه‌دا، ده‌نووسییه‌وه، که نیازم وایه‌ رۆژێ له‌ رۆژان له‌ یادنامه‌ی ئه‌و گه‌شتوگوزارانه‌یش ده‌ پانزه‌ نووسراویکی خنجیلانه‌ ئاماده‌ بکه‌م و، بیانخه‌مه‌ سه‌ر پروژه‌که‌م.

جا ئه‌م جۆره‌ ژبانه‌ پر له‌ سه‌ره‌سته‌ی و ئازادی و کامه‌رانیه‌م له‌ توانایه‌دا هه‌بوو، بێ ئه‌رک و ئازار، له‌ ماوه‌ی چوار سالیکیدا (پروژه)که‌م به‌ئاسانی و دلشادییه‌که‌وه پێ ته‌واو بکات... له‌ پاییزی سالی ۱۹۶۷دا، له‌ رۆژنامه‌ی (برایی)دا ژماره‌ (ع: ۲۱۴ = ک: ۲۹) و (ع: ۲۱۵ = ک: ۳۰)، بۆ هه‌مووانم ئاشکرا کرد که «پروژه‌ی خوینده‌واری کورد» سه‌د نووسراوی له‌ زمانانی بیگانه‌وه، گۆرپه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی. پیرۆزبایی له‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد ده‌که‌م. پاش ئه‌وه‌یش به‌چه‌ند رۆژتیک ئاهه‌نگیکی بچکۆله‌م به‌م بۆنه‌یه‌وه گیترا... ئه‌مه‌ وتاره‌که‌یه‌ که له‌گه‌ڵیدا ناوی هه‌ر سه‌د نووسراوه‌که‌ له‌ (رۆژنامه‌ی برایی)دا بلاوم کرده‌وه^(۲).

(۱) به‌داخه‌وه لێره‌دا یادداشته‌کانی ئه‌و ده‌فته‌ره‌ بچووکه‌ ته‌واو ده‌بێ، به‌هۆی فه‌وتاندنی په‌ره‌کانی کۆتاییه‌وه.
(۲) ناوی ئه‌و نووسراوانه‌ هه‌موویان به‌دانراو و په‌رچه‌که‌راوه‌وه، به‌چاپ کراو و چاپ نه‌که‌راوه‌وه له‌ نووسراوی (میژووی پروژه‌ی خوینده‌واری کورد)دا تۆمارکراون، که له‌ سالی ۱۹۸۴دا له‌ گۆڤاری «رۆشنیبری نوێ»دا ژماره‌ (۱۰۲) بلاوکرایه‌وه. (ش. ف)

پرۆژەى خویندەوارى كورد

نوسەرى: شاکر فەتاح

* ئامانجى ئەم پرۆژە بە پێشکەشکردنى خۆرشتى گيان و زاخاوى مێشک و رۆشکردنەوهى دەروونە، بۆ خویندەوارانى كورد. بزواندى دەمارى مەردايەتى خویندەوارانى كورده، بۆ فەرمانکردن، لە كۆرى نیشتمانپەرورەیدا بۆ پێشکەوتنى كوردهوارى.

* ھەر ھەھا گەشەکردنى وێژە و زمانى كوردییە، كە پەل بۆ ناو ھەموو زانست و ھونەرىك بەھاوئێژى و تێیدا بلاو بێتەوه. دروستکردنى خویندەوارییەكى بالا بە، و نوسراوخانە بەكى نوێیە، كە بۆ ھەموو لکینی ژيان كەلكى لى وەر بگيرى.

* پرۆژەكە بریتییە لە سەد نوسراوى ھەلبژاردە و ناواژە، لە بەرھەمە ھەرە گرنگ و ھەرە بەناویانگەكانى رۆشنیرانى رۆژئاوا و رۆژھەلات، كە دابەشكران بەسەر (۱۷) زنجیرە نوسراوى جۆئ جۆیدا.

* نوسراوەكان بەپوختەى خویندەوارى كۆن و نوێى جیھان دەژمێردرێن.

* نوسراوەكان ھەموویان لەلایەن (شاكر فەتاح)، خۆیەوه گۆراونەتە سەر زمانى كوردى، بەشێوەیەكى وايش نوسراونەتەوه، كە ھەموو كەس بەئاسانى تێیان بگات و، خۆشى و كەلكیشیان لى وەر بگيرت.

(شاكر فەتاح) لە پایبىزى سالى ۱۹۶۳ دەستى بەم پرۆژە بە كردووه. لە پایبىزى سالى ۱۹۶۷ دا تەواوى كردووه.

* ئاواتى ھەرە گەورەى خاوەن پرۆژەكە ئەمەیه كە دەستى بپروا و بتوانى ئەم سەد نوسراوه لە ماوهى سالتىكدا لە چاپ بدات و بلاویشیان بكاتەوه. تا زووتر كەلك و چاكەیان بەنەتەوهى (نەژادى كورد) بگات.

* بەلام داخەكەم ئەمە لە وزەى ئەودا نییە. چونكە چاپکردنى سەد نوسراوهكە بەلای كەمەوه (۷۰۰۰) دینارى دەوێ. ھەر ھەھا دە چاپخانەى وايشى دەوێ كە ھەریەكەیان، ھەر مانگە نوسراویك لەم نوسراوانە لە چاپ بدات. نوسراوەكانیش ھەرچەندە زۆریەیان بچووكن و، ئەوەندەى نوسراوەكانى كۆنى خۆم، بەلام ھەندیکیشیان گەورەن و، خۆیان دەدەن لە دوو سەد، سێ سەد لاپەرە و پڕیش لە وێنە و نیگار.

* لە خاكە پێشكەوتووەكاندا باو واى: نوسەر ھەر دانانى نوسراو، یان پەرچمەى نوسراوى لەسەرە. ئەو خۆى بەچاپکردن و بلاوکردنەوهى نوسراوەكانیەوه خەرىك ناکات. نوسراوەكانى دەداتە دەست دەسگاکانى چاپمەنى. ئەوانە لە پاش پەسەندکردنى نوسراوەكانى، بۆى لە چاپ دەدەن و، نرخى ئەركى نوسراو و نوسینەوهكانیشى پێشكەش دەكەن. ئیتر نوسەرەكە لە جیاتی ئەوهى خۆى یەچاپکردن و بلاوکردنیەوه خەرىك بگات و، پارە لە دەم مالى و مندالى خۆى بگيرتەوه بۆ چاپکردنى نوسراوەكانى، خۆى بەدانانى نوسراوانى تر یاخود بەپەرچمەکردنى نوسراوانى ترەوه خەرىك دەكات.

لەمەدا ئەویش و دەسگای چاپمەنییەكانیش و نەتەویش سوود وەر دەگرن. بەلام داخەكەم لای ئیمە ھەموو ئەركیك بەسەر شانى نوسەرەوێه!^(۱).

* جا لەبەر ئەم ھەموو ھۆیانە و لەبەر كەلكى گشتى، ناچارم بۆ ھەموو ھاوئێشتمانە بەرپێزەكانى بلاو بكەمەوه: كە من ئامادەم لەگەڵ ھەموو نیشتمانپەرورە و كۆمەڵیكى بەرپێزدا رێك بكەوم بەشیرى، لەسەر چاپکردنى نوسراوەكان، ھەموویان، یاخود ھەندیکیان، تا پرۆژەكەمان بەگورجى بكەوێتە گەر و، بەزویى تەواو بێ؛ تا كەلك و فەرى بەزویى، بەناو كوردهواریدا بلاو بێتەوه.

* ئەى خویندەوارى بەرپێز! (پرۆژەى خویندەوارى كورد) پرۆژەى خۆتە. پرۆژەى نەتەوهى خۆتە. تۆ چەند یارمەتى بدەیت، ئەوەندە یارمەتى خۆت دەدەیت. ئەوەندە یارمەتى كوردهوارى دەدەیت، كە داماوە لەسەر ئەم جۆرە پرۆژانە.

* ئەگەر ئەم پرۆژە بە ھەر ھەرز جیبەجى بكرى ھەر سالتىكى پێ دەوێ. بەلام ئەگەر خۆم بەتەنیا دەستى پێ بكەم، بیست و پینج سالى پێ دەوێ!

* وا رستەى ناوى ھەر سەد نوسراوەكەم لە خوارەوه نوسی. تكایە نیشتمانپەرورەرانى بەرپێز، لە بابەت چاپکردنیانەوه بیروباوەرى خۆیانم بۆ بنوسن.

سا دەست لە دەست و ھێز لە خوا!^(۲)

من لەم ماوہەدا پارچە زەویيەكم لە كاربەدەستى كاروبارى ناوڤۆ، وەك فەرمانبەرانى تر، بەنرخىكى ھەرزان لە بەغدادا كرى. لە سالى ۱۹۶۷ دا خانوویەكم لەسەر دروست كرد. ئەمە دەسمايەيەكى سالانەى (۳۰۰) دینارى پێ بەخشیم. جا لەم پارەيە ھەر سالەى (۲۴۰) دینارم تەرخان كرد بۆ چاپکردنى چەند نوسراویك لە نوسراوانى پرۆژەكەم تا لە ماوهى (۲۵) سالتىكدا تەواو دەبن.

* لە سالى ۱۹۶۶ دا كە ھێشتا پرۆژەكەم تەواو نەبوویو. نەخۆشییەكى گرانم گرت. ھۆى ئەمەيش جەرەزەبى خۆم بوو، كە لە گەشتە درێژەكەى (توركيا) و (سوريە) و (لويزان) و (ئەردەن)دا، كورتييم كرد و، لە ئەندازەبەدەر خۆم ماندوو كرد. جا پینوست بوو سروسشت جەزەبەم پێ بگەيێتى. شەش مانگىكى پێتو خەرىك مام، ئینجا چاك بوومەوه. پزیشكەكان مەترسبى شپیرەنجیان لى دەكردم. بەرپێز

(۱) لە سالى ۱۹۶۷ دا وا بوو. بەلام لەم سالانەى دوايیدا چەند دەسگایەكى رۆشیرى كوردى لە عێراقدا پەیدا بوون، دەستیان كرد بەدەستگيرۆبى نوسراو دانەران و پەرچمەكاران، كە تا ئەندازەبەكى گەورە و كەلكیان بەخشى. (ش. ف)

(۲) لە پاش سالى ۱۹۶۷، بەنوسراوەكانى خۆمەوه كە دامناپوون و، بەو نوسراوانەوه كە پەرچمەم كردبوون، ژمارەى نوسراوانى پرۆژەكەم گەيشتە ۱۷۱ نوسراو. لەمانە (۱۲۰) نوسراوى پەرچمەكراو بوو. (۵۱) نوسراویشى لە دانانى خۆم بوو. لە ھەردوو جۆرەكە تا ئیستا كە سالى (۱۹۸۸)ە، ژمارەى نوسراوانى چاپكراو گەيشتۆتە (۸۶) نوسراو. (ش. ف)

(عەبدوللا لوتفی حاجی عەلی ئاغا)ی خالۆزام^(۱) لە نەخۆشییە کەمدا زۆر بەتەنگمەوه بوو. (۲۵) رۆژی خشت لە مائی خۆیاندا هێشتیمانەوه. خۆی و خیزانەکی که ئەویش کچی خالم بوو، ئەوپەری نەوازش و میوانداریبیان بەرامبەم پێشان دا، که هەتا دەمینم ئەو چاکەبەیانم لە بێر ناچیتەوه. خودا دلایان بەبەهەشت شاد بکات. چاکەیان بۆ هەمووان زۆر بوو. لە خزمەکان و دۆستەکانی تریشمەوه خۆشەویستیم زۆر دی، بەتایبەتی (جەلال ئاغا)ی حاجی سەعید ئاغا^(۲) خالۆزام و (کاک نوری رەشید)^(۳)ی ئامۆزایانم خودا پاداشیان بداتەوه. جا لەناو ئەم جۆرە خۆشەویستیانەدا، هەستم بەشادمانییەکی ئەوتۆ دەکرد، که پەلەمی دەکرد لە چاکبەونەوه کەمدا... بەلام تا چاک بوومەوه پزیشک و پزیشکایەتیم لەبەر چاوەوت. چونکه چاوە برستی و، پوولپەستی و، فرۆفیتلەبازی و دلپەقیم لە زۆریاندا چاوپێکەوت بێجگە لە ناشیستی! ئەگەر بەگوتی خۆم بکردایە و خۆم لە هیچ پزیشکیک نەگەباندایە، هەر بەسەرەوت و، خۆش رابواردن و، خۆرشتی سورشتی و، وەرزش و، خۆدانەبەر رۆژ و هەلمژینی بای پاک و هەدا بەخۆدان، خۆم چاک بکردایەوه، بۆ من گەلیک چاکتر دەبوو. بەلام خیزان و خزمان وازیان لێ نەهینام، تا توشی داوی پزیشک و دەرمان خواردنیشان کردم! هەرودە کاتیکی زۆرم بەخۆرای لە دەست چوو، پوولتیکی زۆریشم بەفیڕۆ رۆیشت، ئەرکیکی زۆریشم هاتەبەر و کەوتە سەر کەسانی تر...

خودا و راستان نەخۆشییە کەم، وەک پزیشکەکان گوتیان، وا دەر نەچوو... خووم دایە تەندروستیم و، بەدلفراوانییە کەوه بەرگەمی نەخۆشییە کەم گرت... سوپاس بۆ خودا چاک بوومەوه... دووبارە دەستم کردەوه بەپڕۆژە کەم تا هەر سەد نووسراوە کەم تەواو پەرچە کرد.

* هاتنەوهی (شیرکۆ)ی کورپیشم لە (چیکۆسلۆفاکیا)^(۴) لە سالی ۱۹۶۷د و تەواو کردنی

(۱) عەبدوللا لوتفی: (؟ - ۱۹۷۲) کوری حاجی عەلیاغا مەللاک بووه لە سلیمانی، ئامەخانی حاجی سەعید ئاغا خیزانی بووه، مندالیان نەبووه، خانەدان و خاوەن مولک بووه، لە ناوەندی بیستەکانەوه لە بەغدا دادەنیش، کۆمپانیای جگەری (تورکی) هی ئەو بوو.

(۲) جەلال ئاغا حاجی سەعید ئاغا: (۱۹۱۶ - ۱۹۹۰) باوکی ئەندامی مەجلیسی مەبعوسانی عوسمانی و ئەعبانی عێراقی بووه، تاجیر و خاوەن مولک بووه، خوشکی ئەم خیزانی عەبدوللا لوتفی بووه، لە نیوان ۱۹۵۸ - ۱۹۶۳ بەرپۆبەری کۆمپانیای چیمەنتۆی سەرچارنار بووه، چوار کور و دوو کچی لە پاش جیمان: لەوانە کەمال و خەبات، پەری و گولزار.

(۳) نوری رەشید: (۱۹۱۲ - ۱۹۹۲) خالۆزای دایکی مامۆستا بووه، چوار کور و دوو کچی بووه: رەشید، دلپەر، دلاوەر و دانا، د. دولبەر.

(۴) د. شیرکۆ: لە سەعات ۲،۵ی دوای نیوهرۆی ۱۹۴۲/۱۰/۲۷ لە قادرکەرم لە دایک بووه، قۆناغەکانی خۆتدنی (بەپیتی ئەو شوپانەمی که باوکی لیبیان فەرمانبەر بووه) لە: شەقلاوه، ئاکری، دھۆک و سلیمانی تەواو کردووه، لە ۱۹۶۶ لە چیکۆسلۆفاکیا دبلۆمی لە هەندەسە میکانیکدا هیناوه، لە ۱۹۶۷ چۆتە ئەلمانیا رۆژئاوا و ماستەر و دکتۆرای لە (دینامیکی سیارات)دا هینا، ئیستا مامۆستایە لە کۆلیجی ئەندازە زانکۆی سلیمانی، ژنی هیناوه و کور و کچیکی هەیه.

خۆتدنه کەمی، لەوی بە (پەلی سەر بەرزی)^(۱) یەوه، یەجگار دلای من و دایکی خۆش کرد. بەلام هیچی وای نەمایەوه. هەرچەندمان کرد، بەگوتی هیچمانی نەکرد... دلای هەلپەچورکاندین. چوووه بۆ ئەوروپا بۆ تەواوکردنی خۆتدنه کەمی بۆ (پەلی دوکتۆرا)، لە ئەنداز یاریی ئۆتۆمبیلدا... ئەم جیابوونەوه یەمی ئەو زیان و ئەرک و ئازاریکی زۆری بۆ من و دایکی پەیدا کرد. چونکه زۆری پیننەچوو، کەوتە تەنگ و چەلمەوه بۆ پارە پینگە یشتن و بەخۆتدندا گەیشتن لە ئەلمانیا و چیکۆسلۆفاکیادا... دواپی خودا کردی و بەسەرفرازییەوه لە پاش رەنجیکی پتر لە سال و نیویک، لە (بەرلینی رۆژئاوا)دا گیرسایەوه و، دەستی کردەوه بەخۆتدنه کەمی^(۲).

مانگی یەکی ۱۹۶۸

لەم مانگەدا ئەم نووسراوانەم بژار کرد و پوختە کرد و پیتشە کیم بۆ هەموویان دانا و نارمن بۆ بەغدا، تا میری پێ لەسەر چاپکردنیشان بدات، بۆ ئەمسال ئەم نووسراوانە لە «پڕۆژەیی خۆتدنه واری» ئەمانەن: (سوکرات، گاربالدی، دیفالیرای، مادام کوری، لوپس پاستور) لە مانگی رەشەمی (۱۹۶۸د نووسراوی (مەم و زینی)یشم بژار کرد و قالت کرد و پیتشە کیم بۆ دانا.

نان بۆ گەل: لەسەر خواست و پیتشیری من، سەرۆکی شارەوانی سلیمانی^(۳) لیژنە یەکی دروست کرد لە من و چەند کەسیک و خۆی بۆ لیکۆلینەوهی هۆی گیروگرتی نان کە بەگەل دەفرۆشێ.

لە ئەنجامی کۆبووه ودا راویتی خۆمان پیتشە کیم بە (متصرفیة) کرد بۆ بەر بەسەرکردنی دزیتی و کەمتەرخەمی و ناپوختەیی لە کۆلیتەر و سەموون فرۆشتندا، هەرودە بۆ ئاسوودە کردنی کۆلیتەر و سەموون کرین بۆ دانیشتوانی شار. پیتشیریانمان وا خستە بەرچاو کار بە دەستانی کە پیتوستە بەشی ئارده کە زۆرتر بکریت، چەند کۆلیتەر خانە یەکی تازه ییش بکریتەوه لە لایەن شارەوانی و دەزگای ژبانندن (دائرة الأعاشة) هوه تا هەموو دانیشتوانی شار بە ئاسانی و پوختەیی هەموو رۆژیک کۆلیتەر و سەموونیان دەستکەوی. ئەم کارە لە مانگی رەشەمییدا جێبەجێ کرا.

(۱) واتە بەپەلی - امتیاز -.

(۲) لە دوای ئەمەوه بەشیک لە یادداشتەکانی سەرەتای سالی ۱۹۶۸ دیت کە بەجیا لەناو دەسنوسەکانیدا لە دەفتەریکی بچووکدا نووسیبوونی: لە (مانگی یەکی ۱۹۶۸) هوه دەست پێ دەکات هەتا ۱۹۶۸/۳/۲۷ کە لە گەشتە کەمی بۆ قاهرە دیتەوه سلیمانی. بەداخهوه ئەم دەفتەرەش هەندێ کەم و کورتی هەیه؛ ئەویش بەهۆی چەند پەرەپەیک کە لیبی کراوەتەوه... لە شوینی خۆیدا دەستیشانی دەکەین.

(۳) ئەو کاتە ۱۹۶۸، مامۆستا جەمال عەبدولقادر بابان سەرۆکی شارەوانی سلیمانی بوو، لە ۱۹۶۷/۱۲/۲۳ هەتا ۱۹۶۹/۱۰/۱۰.

لەم ماوەیەدا دوو رۆژبیشمان لە (ئەسکەندەریه) دا رابوارد، لەوێ (قادر شالی)یش که هاوڕێ و خزمە بوو بەهاو دەمان و پێکەوه خۆشمان رابوارد.

زۆریە شۆیتەوارە کۆنە بەنرخەکانی قاهیرە و ئەسکەندەریه گەرام، وەک: (قصر العابدین، قلعة صلاح الدین، مسجد صلاح الدین، متحف محمد علي الكبير، متحف محمد علي الصغير، المتحف المصري، أهرامات الجيزة، أبو الهول، متحف قصر فاروق في الأسكندرية، حديقة الحيوان، البرج والقناطر الخيرية) و هەندێ باخجەیی جوانیشم دی.

بیتجگە لەوانە چویشمە چەند سینەمایەک و تەماشای گاه و لاسایی خانە (دار التمثيل) و ئۆپەرا و (الفنون الشعبية، المسرح القومي) لەگەڵ چەند کۆگایەکی گەورە و بەناوبانگی ناوبازار.

بەجۆرێکی گشتی میسریم پێشکەوتوو هاتە پێشچاو لە زۆر روووه وەک: پێشەسازی، باخجە رازاندنەوه، دروستکردنی ساختمانی گەورە و نایاب، ساز و ئاواز و گۆرانی، لاسایی کردنەوه، سینەما، شەقام، بازار، بابەتی خۆتندنەوه، میوانخانە و چیشتخانە.

بەلام لە رووی گیانەوه میسریم زۆر دواکەوتوو هاتە پێش چاو، درۆ و فیششال، چەواشەکردن و دەستپێن، زۆرداری کردن، رووکەشی، درۆ و خۆهەلکێشان، بێ دەنگیون بەرامبەر زۆردار، داوینییسی، بێ ئابروویی، خوازەلۆکی، دزی، جەردەبی، کەمتەرخەمی فەرمانبەران لە فەرمانبێنیدا... ئەمانە هەموویم بەئاشکرا چاوپێن کەوت، زۆر خەفەتم خوارد بۆ گەلێکی گەورە و گرنگ وەک گەلی میسرێ که لە سەرەتای میژوووه خاوەنی شارستانییتی بووه، ئاوا بەم ڕەنگە کردەوه و ڕەوشتی بلندی بەردابن و خووی دا بێتتە پوولپەرستی.

لە دوو کەسی کوردم بیست که ماوەیەک لە میسریدا ژباپوون، دەیانگوت: بۆ پیاویکی سەر بەرز و مەرد گرانه بتوانی لە میسریدا بژی.

لەلاویکی میسریم بیست دەیگوت: میسر لە پێش پەنجای سالدای نافرەتەکانی سەر بەستییان نەبوو، کاروباریان بە دەست گەورە خێزانەوه بوو، بەلام ئیستاکە میسر لە گێژاویکی گۆران و گەشەکردنایە، نافرەت سەر بەستییهکی تەواوی وەرگرتوو، هەر وەک لە میسریدا نافرەتی خراب هەبە لە خاکەکانی تریشدا نافرەتی خراب هەبە.

لە نافرەتیکی بەسالدایچووی داوینپاکی دەروونخواینی میسریم بیست دەیگوت: من چونکە داوینتی خۆم دەپارێزم لە پیسبون، هەموو دەم لە ناو ئەم کۆمەڵایەتییهدا (کۆمەڵەدا - آ.ب) گیروگرفتم دیتتە بەر. تەنانەت فرمانبێکیشم هەبوو (فرۆکەخانە) ئەویشم لە دەست چوو؛ چونکە وەک کچەکانی تری ناو فرۆکەخانەکه خۆم نەدەدا بە دەست ئەفسەرەکانمانەوه!!

لە لاویکی عەرەبی عێراقیم بیست که لە قاهیرەدا دەیخویند، دەیگوت: لەگەڵ ئەمەیشدا که میسرێیهکان لە (جەمال عەبدولناسر) زۆر دلشکاوان لەسەر ئەوێ که تووشی ئەم شکستی جەنگەیی عەرەبی و ئیسرائیلی کردوون، بەلام نەتەوهی میسر بەتایبەتی شاگردەکانی خۆتندنگا خۆشیان دەوی.

لەم رۆژەدا لە سلێمانی جیابوو مەوه. لە ۱۹۶۸/۳/۲ دا چاوم رۆشن بووهوه بەببینینی نووسراوهکهەم (زەردەشت) که بەچاپکراوی دیم، لە بەغدا. نووسراوهکه جوان چاپ کرابوو، وێنە (زەردەشت) بەبەرگەکهیهوه جوان دەرجوو بوو، لە بەرگەکهی تریشیدا وێنەیهکی بچووکی خۆمی لێدابوو، لەگەڵ چیرۆکی ژبانم و خەباتماندا لە پێناو پێشخستنێ وێژە کوردی و بلاوکردنەوهی خۆتندەواری بەناو کوردەواریدا. (نوری عەلی ئەمین)^(۱) که فەرمانبەرێکه لە کارگێری گشتی خۆتندەواری کوردی، پیاوانە بەسەر چاپکردنی نووسراوهکهوه وەستابوو، پێویستە سوپاسی بکەم و پاداشتی بدهمەوه لەگەڵ کارگێری کاک (عەزیز محەممەد) دا... خاویە سوپاست دەکەم چونکە نوخشی (پروژەیی خۆتندەواری) م بەچاپکراوی دی. هەر ئەمڕۆ ۱۹۶۸/۳/۲ چوار وتاری ترم نارد بۆ رۆژنامە (برایی) تا بلاویکرتنەوه. وتارەکانی بریتین لە: شۆرشەکانی ئەمریکا و چین و روسیا و شۆرشەکانی ۱۸۴۸، ئەم وتارانەیش لەگەڵ دوو وتاری تردا که لە سالی ۱۹۶۷ دا ناربوومن لە بابەت (شۆرشی هیندستان و لینکۆلن) هوه، لە نووسراوی (شۆرشەکانی جیهان) هوه دەرمهتێناوون؛ که نووسراویکه لە نووسراوهکانی (پروژەیی خۆتندەواری).

بەفرۆکە گەبیشتمە (مسر)، لە (قاهیرە) دابەزیم و (۲۱) رۆژ مامەوه؛ لەگەڵ (مستەفا فەقی رهشید)^(۲) و (خالیدی خال)^(۳) دا که هەردووکیان هاوڕێتم... زۆر خۆشمان رابوارد.

(۱) نوری عەلی ئەمین: (۱۹۲۲) چەمچەمال، لە چەمچەمال و پێنجوین و سلێمانی خۆتندوویەتی، (دار المعلمین) ی لە بەغدا (۱۹۴۲) تەواو کردوو، لە زۆر شار و شارۆچکەکانی کوردستاندا مامۆستایی کردوو، دوای ۱۴ تەممووزی ۱۹۵۸ گواستراوهتەوه بۆ بەغدا و لە دیراسەیی کوردی کاری کردوو... لە ۱۹۸۰ خانەنشینی کراوه، ئەندامیکی کارای چالاکێ کۆری زانیاری کوردییه، پسپۆزێکی لێهاتووی زمانەوانی و پێژمانی کوردییه. زیاد لە شەش کتیبی لەسەر پێژمانی کوردی هەبە و گەلی وتاری بەنرخیشی هەر لەو بابەتەدا لە گۆنار و رۆژنامە کوردییهکاندا، ئیستا ۲۰۰۲ لە بەغدا دادەنیشێ و بەرەوامە لە خزمەتی زمانی کوردیدا.

(۲) مستەفای فەقی رهشید: لە ۱۹۲۵ دا لە سلێمانی لەدایک بووه، کۆلیجی حقوقی تەواو کردوو، لە ۱۹۶۲ لە سلێمانی حاکم بووه، ئەو ساله لەگەڵ مامۆستا پێکەوه ئەو سەفەرە قاهیرە دەکەن، وەک مامۆستا خالیدی خال دەلتی: که هاتن، من لەوێ دەمخویند، جیگا و رێگام بۆ پەیداکردن و بۆ گەڕانی زۆر جیگا لە تەکیاندا بووم؛ ئیستا لە نەندن دادەنیشێ.

(۳) خالد محەممەد خال: لە ۱۹۳۳ لە سلێمانی لەدایک بووه، کوری زانی گەوره مامۆستا شیخ محەممەدی خالە، لە یەکیستی سوڤیەتی ئەوسا و میسر خۆتندوویە، ماستەری هەبە لە (تەکنۆلۆژیای شیرەمەنی)، لە پەیمانگە و کۆلیجەکانی بەغدا و سلێمانی و هەولێر مامۆستا بووه، سالی ۱۹۷۴ بەشداری راستەوخۆی کردوو لە شۆرشی ئەیلوولدا، ئەندامیکی چالاکێ لیژنەیی بالایی دانانەوهی زانکۆی سلێمانی بووه، کراوتە راگری کۆلیجی کشتوکال لەو زانکۆیه، ئیستا مامۆستایە هەر لەوێ.

هز له قهومييه تي عه ره بيش ده كهن. كه چي وهك له شاگردتيكي زانستكو (زانكو- ا.ب) قاهيرم بيست كه خزي كورده؛ ۱۴۰،۰۰۰ شاگردى زانستكو بويه كانا چنډ روتيك مانيان گرت و نه چوونه زانستكووه؛ چونكه كورده و نهنگى فه رمانپه وايي (عه بدولناسر) يان ريسوا كرد، كه بهم دهردهى گه ياندن: ۲۷۰۰۰ هه زار سه ربازيان له جهنگى عه رب و ئيسرا ئيلدا لئ كوژراوه، نزيكى ۴۰۰۰ هه زار كه سيكيش بريندار كراوه، كه عه بدولناسر به دهمى خزي گوتويه تي ۸۰٪ سه دى هه شتاي له شكرى ميسر لهو شه ردا له ناوچوون.

دهيگوت: شاگرده كان داواى نازادى و سه ربه ستي گه لمان ده كرد... داواى رووخانى فه رمانپه وايي (عه بدولناسر) يان ده كرد. راستيه كه يشى ئه مه يه: عه بدولناسر له رووى پيشه سازيه وه تيكوشانيكي زوري نواندوه، ميسرى ئيسنا پتويستى نه ماوه به بابيه تي خواردن و پوتشين و كه لويه لى ناو مال، هه موو شتيك خزي دروستى ده كات، ئه وه نده هه يه گرانييه كي زور له ميسردا هه يه، كه له گه ل دهرامه تي تاك و ته راكاني گه لى ميسرى پيكناكه وي^(۱). هه روه ها گيروگرتى نيشته جن هه يه، ناپاكي و كه مته ربه مى له ناو فه رمانبه راندا به ئاشكرا دياره. وا بو نمونه هه ندى لهو رووداوه نهنگ و ئاشرينانه ده خه ينه پيشچاو:^(۲)

ا- به كييك له مه سه ربه ركه كان تا سئ سال و نيو گوتى سه گى به ميسرييه كان فرؤشتوه له قاهيره، ئينجا هه ستيان پي كرد و گرتيان.

ب- له ناو پؤسته خانه ي قاهيره دا كؤمه لتيكي نه يني پيدا ببوو تا ماوه يه كي زور پولى پؤسته يان له نامه كان ده كورده، پيش ئه وه ي موري پؤسته خانه ي لئ بدن؛ پوله كانيان ده فرؤشت و نامه كانيان ده سووتاند، كه هاوار هه لسا له هه مووان ئينجا له پاش شه ش مانگ هه ستيان پي كرد و كؤمه له كه يان گرت.

ئيسناكه ش هه تا به به لئنه وه نامه نه نيرى كهس له خزي دلنيا نبه كه نامه كه ي ده گات به كه سوكاره كه ي.

(۱) دياره مه به ستي له وه يه كه: له گه ل دهرامه ت و داها تي فه رديكي ميسرى پيكناكه وي.

(۲) ده بو مامؤستا خزي دهركى به وه بكرديه كه ولا تيكي (ئه وكاته ي ئه و له وي بووه) كه متر له ساليك بوو گه وره ترين و كو شنده ترين جه زه به ي عه سكه رى و ئابوورى له لايه ن ده لئه تي ئيسرا ئيله وه لئدر، جه نكي حوزه يرانى ۱۹۶۷ كه ناوزه د كرا به - جه نكي شه ش رؤژه -، ئه و زبانه ماددى و مرؤفانه به يه كه خزي باسى ده كات، ئه و تيكشكانه ئابوورى و ده روونيه ي دوو چارى ميسر و ميسرييه كان هات، كاريكي و اي كرد (جه مال عه بدولناسر) ي سه رؤكي ميسر له راديو و ته له فزيونه وه هه موو ئوباله كه ي بخاته ئه سئوي خزي و دان به و تيكشكانه دابنى و بريارى ده ست له كار كي شانه وه ي خزي را گه يه ني. دياره ئه وه ش سه ره نجامى ئه و سيا سه ته تا كر وه ي مله و ربه بوو كه ميسر گرتبووى و سوارى سه رى خزي ببوو. شتيرازى هتير و توندر وه ي و عه سكه رتاره ي تي كر دبووه تاكه رتگا بو چاره سه كردنى كيشه ناوخويى و نيوده وه لئه تيبه كان. جا له ولا تيكي ناو ادا ده ي چى چاوه روان كرئ لهو گه له ي له ماوه ي شه ش رؤژدا خرايه سه ر دوو پانيكي پر له مه يه تي و دامواى و ناسؤرى؛ كار دانه وه كانيشى ئه وانه يه كه مامؤستا نمونه يان لئ ده خاته روو.

ج- تا ماوه يه كي درتير دراوى مسى سوور له بازار دا نه ما، تا واى لئ هات ورده نه ما، له جياتى ورده پولى پؤسته به كار ده هتيرا، له قاهيره دا، پاشان ده ركه وت كه كؤمه لتيكي نه يني پيدا بووه ئه و پوله سوورانه كؤ ده كاته وه، پاشان ده يتوتيتته وه و ده يكات به كليلى ده رگا و به ترخيكي گرانيش ده يفرؤش. كه له هه موو لايه كه وه هاوار هه لسا ئينجا هه ست به كورده وه نه نكه كانى ئه و كؤمه له نه ينييه كرا و سزادران.

د- خؤيشم له رؤژنامه ي (الاخبار اليوم) ي قاهيره دا خوتندمه وه كه داوئنيپيسى گه يشتتته راده يه كي به جگار گه وره، به جو رتيكي وه ها كه رؤژ به رؤژ كچه ميسرييه كان پيتيان هه لده خليسكي و تووشى داوئنيپيسى ده بن. ئه م داوئنيپيسيه يش نهك هه ر كيژه هه ژاره كان، كيژه ده وله مه نده كانيشى گرتتته وه، رؤژنامه كه گه ليك كار هساتى ديار بكر اوى به نمونه هيتنابووه؛ به كييك له وانه ئافره تيكي ده وله مه ندى به نمونه هيتنابووه كه مانگى ۱۰۰ جونه يه ي ده سته كه وي، كه چى له پاش ئه وه ي ميترده كه ي له فه رمانى ميرى ده ره تيرا وه ويستويه تي وهك جار ان برئ... له به ر ئه وه داوئنيپيسى كر دوه!

رؤژنامه كه داواى چاره كردنى ئه م باره ي كر دبوو، له فه رمانپه وايي عه بدولناسر.

ه- هه روه ها له رؤژنامه ي (اخبار اليوم) ي قاهيره دا خوتندمه وه كه كورتيك داواى له دا يكي خزي كر دوه په نجا قرؤش (نيو دينار) ي بداتى، دا يكه كه شى نه يدا وه تي، كور كه ش له توله ي ئه وه دا دا يكه كه ي خزي دا وه ته به ر خه نجر و كوشتويه تي؟!

و- خاليدى خال بوى گيرامه وه گوتى: ئه گه ر پياو و رباى خزي نه يني كؤمه لتيكي گه وره و نه يني گير فان بر هه يه، گير فان ده برن، به فر و فيل بين يان به ئاشكرا؛ كه تووشى به كييك بوون ناهيتلن له ده ستيان ده ربه چى تا گيرفانى ده برن، يا خود پار ه لئ ده دزن يان تالانى ده كهن!

ز- بو يا خچى، ده رگه وانى ئه پار تمانه كان، ورده فرؤش، رؤژنامه فرؤش، شاگردى چايخانه و چنشتخانه كان، هه نديك له ئؤتموبيلچى و كوله لگره كانيش... وهك خؤم لئم دين. تا پيتيان بكرئ به زمانلوسى بين يان به چاو وراو، به فر و فيل بين يان به يني ئا برووى، به پارانه وه بين يا خود به زوره ملي... له كؤل پياو نابنه وه تا پار ه لئ ده چرن يا خود دلئ بازار ده دهن!

ئه مه مشتتيك بوو له خه روارتيك له كورده وه و ره وشتى ميسرييه كان كه زؤريه ي نه ته وه كه له م با به تنه ن. ئه مه يش نار ه وايه كه بلئيم له ميسردا پياو و ژنى چاك نييه، ئيمه نابئى ناوى ئه و گه وره پياو و گه وره ژنانى ميسرمان له بير بچيته وه كه خه باتيان كر دوه بو نه ته وه كه ي خويان تا له ده ست ئه و ناله بار يبه نه ته وه كه ي خويان رزگار بكن، له كؤرى زانست و ويژه و هونه ردا، له كؤرى زنگكاري و پيشه سازيدا گه ليك پياوى گه وره گه وره له ميسردا پيدا بووه: (سعد زغلول، شيخ محمد عبده، مصطفى كامل، سلامة موسى، احمد عرابي پاشا، عباس محمود العقاد، عائشة تيمور، مصطفى أمين، على أمين، قاسم أمين، أم كلثوم و يوسف وهبي...) له و جو ره پيا وانه نه، له و جو ره ژنانه ن.

به لام شوئنى ميسر وا هه لكه وتوه كه هه موو دهم چاويان لئ برپوه، داگير كهرانى: (عه رب و عه جه م و

۱۹۶۸/۳/۲۴

ئەمىرۆ بەفرۆكە گەرامەو بەغدا، لە شامدا نانى چيشتهنگاوم خوارد، لە بەغدا دوو سى رۆژ و شەوى خۆشم رابوارد.

۱۹۶۸/۳/۲۷

گەيشتمەو نيشتمان، چاوم بەسليمانى و خانووەكەم و خيزان و خزمان و دۆست و هاوودەمان روون بوو. گەشتيكي خۆشم رابوارد كە هەرگيز ئەو خۆشيبەم لەبىر ناچيتەو... لەش و دل و گيانم بووژايەو.

سوپاس بۆ خواى گەورەى بىن هاوتا كە بەبىن وەى، بەشادمانيبەو گەرامەو خاكەكەى خۆم^(۱).

هەر لە سالى ۱۹۶۸دا بەناوى (پرشنگ) هەو نووسراو خانەيەك كەردەو، نووسراو خانەكەم، تا ريكخستن و رازاندەنەوى تەواو بوو، شەش مانگيكي خاياند. سوپاس بۆ خوا؛ بوو سەرچاوەيەكى كەلك و چاكە و كامەرانى بۆ خۆم و بۆ كوردەوارى. هەولم دا بەهۆى نووسراو خانەكەمەو پيژ لە نووسراوى كوردى و لە نووسەرانى كورد بگرم و دەستيشيان بگرم، ياخود يارمەتيان پيشكەش بكەم^(۲)، لە هەموو لايەكەو زانايان و نووسەران و رۆشنييرانى كورد، لەناسياو و لە نەناسياو، كە دەهاتنە سليمانى، هەرەها ئەوانەى لە سليمانى بوون، سەريان لى دەدام و، گفتوگۆي و نيزەبى و زانستيان لەگەلدا دەكردم. هەنديكيان بيچگە لە پيرۆزبايى لى كردنم، يارمەتيشيان دەدام. هەرەها لاو رۆشنييرەكانى سەر بەويژە و زانستيش، بەكوپ و كچيانەو دەهاتنە لام، بۆ پيرۆزبايى، بۆ گفتوگۆ و رايۆژ و پرسبار... (پروژەى خويندهوارى كورد) و نووسراوانى كەسانى تر... جيگا كەيشى خۆش هەلكەوتبوو. فراوان و پاك و پوخته و رازاوه بوو، ريك و پيك و دروست بوو. ميانەكان دەيانگوت: «بوو تە يەكەم نووسراو خانەى خاكەكەمان. سەرى نيشتمانه كەمانى پى بەرز بۆتەو». چونكە بيچگە لە نووسراو فرۆشتن، بابەتى نووسين (قرطاسية) و خواردهمەنى ناو قوتوو، ديارى ناوازه و، و پينهى

(۱) تا نيزە و ئەو بەشەى ناو دەفتەرە بچووكەكە تەواو بوو.

(۲) نووسەرى ئەم پەراويزانە يەكيك بوو لەو قوتابيانەى كە زۆر كەرەت سەردانى ئەو نووسراو خانەيەى دەكرد و لەگەل يەك دوو برادەدا بەهەست و نەستمانەو گوترا ديري نامۆزگاريەكانى مامۆستا دەبووين و لە يادەمە كە ناميلكەى (نەشتەرە كولەكەى...) لە نووسينى مامۆستا نەبەزم بۆ يەكەم جار لەوى چا و پيكەوت و دانەيەكى دامى، خۆ كە ۱۹۶۸ سەردانى چيكو سلوفاكيائى كرد و گەرايەو، چووين بۆ خۆشەهاتنەو، بەدريژى باسى دا بەزىنەكەى لەشكرى سوڤيەتى بۆ كردين و بۆ سەركوتكردى بزوتنەو كەى (دۆپتسيك) لەو ولاتە، لەو هەدا دياربەكەى دامى (هەلۆبەك لە كاتى براڤى فيندا) لە دارىكى بەرووى جوان تاشراوه و تا ئيستاش لەلام ماوه.

تورك و مەماليك، رۆم و يونان و ئينگليز و فرەنسا) ئەم نەتەو يەيان لەكەلك خستوو... لەبەر ئەو هەول و تيكۆشانىكى زۆر و دوور و دريژى پى دەوى لەگەل ياسايەكى راست و دروست و دادپەروەرانه كە ئەم كارە بخاتە ئەستوى خۆى تا ئەم نەتەو يە وای لى بى خۆى رزگار بكات لە دەست زۆردارىيەى خۆى و دەروونى ناپەسەندى خۆى و كوردەوى نەنگى خۆى... تا وای لى دى بىتە گەورەى دەروون و دلى خۆى و بزيبىتەو و ببووزيتەو ئينجا دەست بكات بەچارەسەركردنى گيروگرفتهكانى خۆى لە كۆزى هەژارى و نەخويندەوارى و نەخۆشى و زۆردارىيدا. لەم فەرمانەرەوايىيەى عەبدولناسر كە پتر لە يانزە سالە لە نارادايە^(۱)، ميسرىيەكان لە هەژارى و نابوتى و سەرسۆزى و پەشيووى بەولاو هەيچيان بۆ نەماوەتەو، بەهۆى جەنگى عەرەب و ئيسرائيلەو بايى ۳۰۰۰ ميليۆن دۆلار سامانى لە دەستچوو، بيچگە لەو لە خاكەكەشى بەشى زۆر گرنگى كەوتە دەست ئيسرائيل و مەترسيى ئيسرائيلەو.

۸۰٪ لەشكرەكەى لەم جەنگەدا لەناوچوو، نە كريكار و نە جووتيار، هەيچ لايەكيان بارى نابووريان رووى نەكردە چاكى، دەولەمەندەكان و دەستەلاتدارەكانيشيان رەويان كرد بۆ دەروەى ميسر يان پارەكانيان دەرياز كرد. كەواتە نەتەو يە ميسر ئەم شۆرشەى جەمال عەبدولناسرى بەكارى چى هات؟! پيشكەوتنى پيشەسازى بەكەلكى چى دى ئەگەر دەستكەوتى (كەس) بەشى خواردن و نووستن و گوزەرانى نەكات؟!

كە نەتەو ئەزادىي نەبوو هەستى خۆى دەبريپت چ لە كۆزى نەتەو هەدا چ لەناو كۆبونەو هەكاندا چ لەناو رۆژنامە و گوڤار و نووسراو هەكاندا، ئەم شارستانىتيە بەكارى چى دى؟!

كەواتە شاگردەكانى زانستكو مافيان هەيە ئازار و هاوارى نەتەو هەيان لە شيوەى مانگرتن و نومايشدا پيشان بەدن، دژى فەرمانەرەوايىە...^(۲) خاكى ئيسلاميان داگير دەكرد. (سەلاحەدين) ئيسلامەكانى پاراست و بووژاندنيەو و سەريشى بەرزكردنەو. ميسرىيەكان، بەتاييەتى زانا خاوەن دەروونەكانيان^(۳) پى لەم چاكانەى سەلاحەدين دەنين، بەلام داخەكەم فەرمانەرەوايىيەكانى عەرەب بەتاييەتى ميسر هەيچ ئەو چاكانەى سەلاحەدينان لەبەرچا نەبوو و نيبە^(۴). نە چاكەيەكى كورديان دا يەو، نە يارمەتيەكيان دا لە دەست زۆردارىيەى داگيركەران رزگارى بكەن، نە هەستىكى پاكيشيان دەبري بەرامبەر كەينە و بەينەى شۆرشەكامان؟!

(۱) شۆرشى ميسر كە رژيمى پاشايى لابرە و شيوەى بەرپەوچوونى ولات گۆزا بۆ جەمهورى، لەلايەن دەستەى ئەفسەرانى ئازادەو (ضباط الاحرار) لە سوپاي ئەو ولانەدا لە ۲۲ى تەهەوز - يۆليۆ - ۱۹۵۲ بەرپابوو، سەركردەكانى ليو (محەمد نەجيب) بوو، جەمال عەبدولناسر يەكيك بوو لە ئەندامانى ئەو دەستەيەى كە دواچار توانى بىتە ريزى پيشەو و جلهو بگريته دەست.

(۲) ليژەدا وەك دەردەكەوى يەك دوو پەردى دەفتەرەكە ون بوو.

(۳) خاوەن دەروونەكان: وانا خاوەن ويژدانەكان (أصحاب الضمائر).

(۴) نەك ئەمە، بەلكو زۆرەيشيان دان بە (كوردىەت)ى ئەو سەركردەيەدا نائين!!

نووسراوه چاپکراوهکان

ټه مه ناوی ټه نووسراوانه په که له ناوهند ساله کانی ۱۹۳۳ و ۱۹۵۹ له چاپم داوڼ:

۱- خانووی تازه	نووسینی کامل گه یلانی	په رچشه کراو
۲- فهره ننگوک	= =	
۳- پرشنگ	= =	
۴- شه به ننگه به پرژ	= =	
۵- شه به ننگه به پرژ	= =	
۶- گه وره پیاوان	= =	
۷- هاوړتی منال	= =	
۸- نافرته تی کورد	= =	
۹- ژبني نوی	= =	

* لهو سده نووسراوېش که گورېومنه ته سهر زمانی کوردی، له گه ل نووسراوېکی خومدا که تازه دامناوه - سالی ۱۹۶۸ - ټه مانهم له ناوهند ساله کانی ۱۹۶۷ - ۱۹۷۰ له چاپم داوڼ:

۱- زهرده شت	نووسینی ټه حمده ټه لشنناوې
۲- سوکرات	= ټه فلا توون
۳- ديقاليرا	= سین ټو فولین
۴- گاربیالدي	= هه نری ټوماس
۵- لويس پاستیر	= دانالی
۶- مادام کوری	= دانالی
۷- چیرزکی مه م و زین له تهرارزودا	= شاکر فه تاح ^(۱)
۸- کومار	= ټه فلا توون
۹- چارلسی یه که م	= سیر پاتریک هاستنیگز
۱۰- سوسیان ټه نتونی	= هنری و دانا ټوماس
۱۱- ټولتیر	= دانا ولی ټوماس
۱۲- یه زیدیه کان و ټایینی یه زیدی	= شاکر فه تاح

* ټه مه ش ناوی ټه نووسراوانه په که خوم دامناون و هیشتا له چاپ نه دراوڼ:

۱- گه شتی شارباژتیر	نووسینی شاکر فه تاح
۲- گه شتی پینجوین	= شاکر فه تاح

(۱) ټه نووسراوه، له راستیدا بریتی بوو له پتیشه کییهک بون نووسراوی (مه م و زین) که (محهمده سه عید رهمه زان) به په خشانې عهره بی دایناوه. (ش. ف)

کوردواری و کوردستانی جوان و نایاب و، زهوی و، جگه رهیشی ده فرؤشت. هه روها بی پاره سه نندن، به خوړایی، وتار و، وهرامدانه و دی پرسیار و، سه ریه رشتی کوردنی نووسراو دانان و، گفستوگو و راوړت پتیشه ش کردن و، گه لیک رازه (خدمت) ی تری پتیشه ش به خوړنده وارانې کورد ده کرد... چونکه ټامانجی نووسراو خانه که پاره ده سته که وتن نه بوو، که ټه ویش هه بون چاپ کوردنی نووسراوه کانی پرؤزه ی خوړنده واری کورد به کار ده هینرا... هه روها کوړتکی و پتیه ی و زانستیش بوو، بون نووسهران و زانایان و شاگردانی و پتیه و زانست و هونه ری جوان. نووسراوی هه نووسه ریکی کوردیشم ده فرؤشت، نیوه ی مزی خوم لی هه لده گرت. واتا ۱۰٪ ی نرخه که یم لی هه لده گرت، که له نووسراو خانه کانی تر ۲۰٪ و ۳۰٪ یان هه لده گرت. به م رننگه ټه نووسراو خانه یه یش بوو بووه جیگایه کی خوړی و شادمانی و سه روت و تارام، بون هوښ و دل و ده روونم... له وده تی کراوه ته وه تا ټیستا (۱۹۷۰ / ۱۲ / ۳۱)، (۵۶) و تارم نووسیه ته وه، که هه ندیکیانم له شوپنه گشتییه کاندای خوړنده ته وه، نووسراوېکی گه وره م داناه. یانزه نووسراویشم له هی پرؤزه که م له چاپ داوه. یارمه تییه کانیشم بون خوړنده وارانې کورد، گه یشتوونه ته خاکه کانی ده ره وه، بون (قاهره) و (پراغ) و (تاران)، بیجگه له کوردستان.

* له سه ر خواستی هه ندی له خوړنده وارانې کورد، (نووسراوه چاپکراوه کانی پتیشووم) و (نووسراوه چاپ نه کراوه کان) یشم خسته سهر پرؤزه که م. به هه مووی کردیه (۱۲۵) نووسراو.

- ۳- = هه‌له‌بچه و هه‌ورامان = شاکر فه‌تاح
- ۴- = سرۆچک = شاکر فه‌تاح
- ۵- = ئاکرئ = شاکر فه‌تاح
- ۶- مامۆستای زمانی کوردی و عه‌ره‌بی = شاکر فه‌تاح
- ۷- ئاوینه‌ی ژبنم = شاکر فه‌تاح
- ۸- خوتنده‌وه‌ی نوئ = شاکر فه‌تاح
- ۹- هاواری پیتشکه‌وتن = شاکر فه‌تاح
- ۱۰- کۆمه‌له‌ی رۆژنامه‌ی خورمال = شاکر فه‌تاح
- ۱۱- کۆمه‌له‌ی رۆژنامه‌ی باسه‌ره = شاکر فه‌تاح
- ۱۲- کۆمه‌له‌ی رۆژنامه‌ی چه‌مچه‌مال = شاکر فه‌تاح
- ۱۳- کۆمه‌له‌ی رۆژنامه‌ی ئاکرئ = شاکر فه‌تاح
- ۱۴- به‌لقیس کچه‌شای سه‌به = شاکر فه‌تاح
- ۱۵- گف‌توگۆ به‌کوردی و ئینگلیزی = به‌رلیج، له‌ تورکی و ئینگلیزی به‌کراوه

و ئینگلیزی^(۱) به‌م پێیه، من هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ژبامه‌وه تا ئیستا، (۲۱) نووسراوم له‌ چاپ داوه.

* به‌م رهنگه‌ ئهم هه‌شت سه‌له‌ی پاش جیابوونه‌وه‌م له‌ فه‌رمانی می‌ری، له‌ کامه‌رانی و کارگوزاری و سه‌ره‌یه‌ریدا رابوارد. رۆژ به‌رۆژ له‌ پیتشکه‌وتن و سه‌رکه‌وتن و به‌رکه‌وتندا بووم. ئه‌گه‌ر خه‌میتکم هه‌بووین بۆ خۆم نه‌بووه. بۆ گشت بووه، که له‌ سه‌رده‌می (شۆرش‌ه‌وه‌ی کورد)دا، زۆربه‌ی کورده‌واریه‌که‌مان له‌و په‌ری ته‌نگانه و سه‌رگه‌ردانی و ناخۆشیدا بوون، جار و بارێکیش که شه‌ر ده‌ه‌ستا له‌ ناوه‌ند (شۆرش)ه‌که و (فه‌رماره‌وایی)دا، بۆ چه‌ند مانگێک پشوو مان ده‌دا. که‌میتک ده‌حه‌ساینه‌وه. له‌م ماوه‌یه‌دا به‌تایبه‌تی له‌ شاره‌کاتماندا ده‌ستدرێژی و چه‌پ و گوپ و پزیه‌ کاره‌ساتیکی نه‌نگ و ناخۆش روویان دا، ده‌ستی فه‌رمانه‌روایی خراپ و هه‌ندێ له‌ خوتییه‌کانی خۆمانی تیدا بوو، که می‌ژووی کورد شه‌رم ده‌کات بیانگێرتنه‌وه!... به‌لام که‌گه‌ یه‌شتینه ۱۹۷۰/۳/۱۱ ناشتی و ئاسایش دامه‌زرایه‌وه،^(۲) نه‌ته‌وه ده‌ستی

(۱) داخه‌که‌م به‌هۆی کاره‌ساتی رۆژگاره‌وه ئهم دوو نووسراوه‌ی دواییان (۱۴، ۱۵) له‌ناوچوون. له‌ سه‌له‌کانی ۱۹۳۳ و ۱۹۳۴دا کرابوون به‌کوردی. (ش. ف)

(۲) له‌و رۆژه‌دا رێککه‌وتنه‌نامه‌که‌ی نێوان سه‌رکرده‌یه‌تی شۆرش‌ه‌وه‌ی کورد به‌راره‌یه‌تی بارزانیی نهمر و حکومه‌تی عێراقی که‌ حزبی به‌عسی عه‌ره‌بی به‌رپه‌وه‌ی ده‌برد مۆزکرا و بۆ خه‌لکی له‌ رادیۆ و ته‌له‌فزیۆندا له‌لایه‌ن سه‌رۆکی عێراقی ئهممه‌د حه‌سه‌ن به‌کره‌وه خوتنده‌راره‌وه، ئهو رووداوه‌ گرنگی و به‌های له‌وه‌ دا‌بوو که بۆ یه‌که‌م جار بوو حوکمیکی عه‌ره‌بی عێراق له‌ چوارچێوه‌ی رێککه‌وتنه‌نامه‌یه‌کی ر‌ه‌سمیدا دان به‌صافی نه‌ته‌وه‌یی کورد دا‌بن و حوکمی زاتی ده‌ستنیشان کړی... ئهو ر‌اگه‌باندنه‌ له‌ ناوه‌خۆ و ده‌ره‌وه‌ی عێراقدا کاردا‌نه‌وه‌یه‌کی ئیجابی چاکی به‌خۆوه‌ گرت، به‌هۆیه‌وه‌ کورده‌ستان عێراق به‌تایبه‌تی و عێراق به‌گه‌شتی پێیان نایه‌ قۆناغیکی نوێ خوشگوزه‌رانی و ئاوه‌دانی و به‌ره‌و پیتشه‌وه‌چوونه‌وه.

کورده‌وه به‌حه‌سانه‌وه... له‌ جیاتی شین و گریان و هاوار، هه‌له‌په‌رکێ و گۆرانی و ساز و ئاواز په‌یدا‌بوون... له‌ هه‌ندێ رووه‌وه‌ بووژا‌ینه‌وه و گه‌شه‌مان ک‌رد... چونکه‌ فه‌رمانداری خۆیی (حکمی زانی) سێت‌را و ده‌ستی پێ ک‌رد. رۆژی سه‌ره‌یه‌ستی ک‌زبوونه‌وه و، ئاخوتن و نووسین گ‌زنگی دا و هه‌موولا‌یه‌کی رۆشن ک‌رده‌وه... چه‌ند گۆف‌ار و رۆژنامه‌یه‌ک و گه‌لێک نووسراوی ک‌وردی چاپ ک‌ران و که‌وته‌نه‌ پیتش ده‌م هه‌مووان. ته‌له‌فزیۆن و رادیۆش به‌و پێیه‌ گۆران و چاک‌تریشیان لێ‌هات... به‌ر له‌م گ‌رانی دا‌که‌وتبوو. چونکه‌ سنوور له‌ کورده‌واری به‌سه‌ترابوو. باجی فه‌رمانه‌رواییش فره‌تری لێ‌هاتبوو... بازرگانیش ک‌زبوو... هه‌له‌په‌رستی و چه‌پ و گوپ و هه‌له‌په‌ بۆ سایه و پایه و مایه‌ی نا‌ره‌وا، هه‌روه‌ها چاو‌روا‌و و ته‌له‌که‌بازی ته‌شه‌نه‌یان ک‌ردبوو هه‌ندێ له‌ دل‌ره‌شه‌کان ده‌ستیان ک‌ردبوو به‌کنه‌ک‌ردن و دا‌وانه‌وه و ئازا‌وه‌گری... با‌رستایی ره‌وشت و خو نزمایه‌تی ده‌رکه‌وتبوو... هاوار و فه‌ریاد ده‌ستی پێ ک‌ردبوو... نه‌ته‌وه‌ ره‌یا بووه‌وه. رهنج و ته‌قه‌للا و خه‌بات بۆ که‌لکی گ‌شتی تینیان سه‌نده‌وه، که‌ هیوا و ده‌ک‌رئ له‌ سالانێکی زوودا ژبنمان با‌شتری لێ‌ بێته‌وه.

له‌م سه‌له‌ی دواییدا، ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌ندیکی زۆر ک‌را به‌یۆنه‌ی ۱۱ و ۲۱ی مانگی نه‌وره‌رۆز (ئازار)ه‌وه. شادمانی گ‌شت لایه‌کی گ‌رت‌ه‌وه. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ پیرۆزیایی له‌گه‌لی ک‌ورد ک‌را. (یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی ک‌ورد)، (کۆمه‌له‌ی رۆشنییری ک‌ورد) دامه‌زرایه‌وه.

بۆ (کۆری زانیاری ک‌وردی) یاسا ده‌رک‌را... بۆ دامه‌زراندنی (زانستگای وێه‌ی ک‌وردی) له‌ (زانکۆی سلێمانی)دا بریار درا... بۆ ده‌هه‌ینیانی گۆف‌اری (برایه‌تی)^(۲) و گۆف‌اری (په‌یام)^(۳) و گۆف‌اری (زانیاری)^(۱) و گۆف‌اری (هه‌ولێر)^(۲) و گۆف‌اری (نووسه‌ری ک‌ورد)^(۳) و رۆژنامه‌ی (الت‌آخی)^(۴) و

(۲) برایه‌تی: سه‌ره‌تا وه‌ک گۆف‌اریک له‌ سلێمانی ده‌رده‌چوو، به‌هه‌شتی په‌مزی قه‌زاز سه‌ره‌یه‌رستی ده‌ک‌رد، دوایی چوو به‌غدا و بووه‌ پاشکۆی (الت‌آخی) به‌هه‌فتانه و خوالێخۆشبوو ر‌ه‌فیب چالاک سه‌ره‌یه‌رستی ده‌ک‌رد. له‌ ۱/۱/۱۹۷۴دا بۆ یه‌که‌م جار له‌ می‌ژووی رۆژنامه‌گری ک‌وردیدا ئهم هه‌فته‌نامه‌یه‌ بووه‌ رۆژانه و هه‌تا شه‌ر له‌ نێوان شۆرش‌ه‌وه‌ی ک‌ورد و حکومه‌تی به‌غدادا هه‌لگه‌یرسایه‌وه‌ ده‌رده‌چوو.

(۳) په‌یام: له‌و رۆژگاره‌دا گۆف‌اریک نه‌بووه‌ به‌م ناوه‌وه، به‌لام یه‌کیته‌ی قوتابییانی ک‌وردستان گۆف‌اریکیان هه‌بوو به‌ناوی (په‌یامی قوتابیان)ه‌وه. ده‌بێ ئه‌وه‌بێ.

(۱) زانیاری: گۆف‌اریکی زانیاری گ‌شتی بوو، ئیتمیازی د. عه‌زیز ئه‌مین و ته‌لعه‌ت نا‌در، سه‌کرته‌یری نووسین: د. سامال مه‌جید فه‌ره‌ج، ژماره‌یه‌کی له‌ ئه‌کتۆبه‌ری ۱۹۷۰دا له‌ به‌غدا ده‌رچوو، یه‌که‌م گۆف‌اریکی تاییه‌ت بووه‌ به‌زانیاری رووت‌ه‌وه و ئاستیکی به‌رزی هه‌بوو، هه‌شت ژماره‌ی لێ‌ ده‌رچوو.

(۲) هه‌ولێر: گۆف‌اریکی رۆشنییری بوو شه‌ره‌وانی هه‌ولێر مانگانه‌ ده‌ری ده‌ک‌رد، به‌کوردی و عه‌ره‌بی، محمه‌مه‌د مه‌هلوود سه‌رنوسه‌ر و به‌رپه‌یه‌ری سه‌عه‌دی محمه‌مه‌د ئه‌مین ده‌زیی بووه، له‌ مایسی ۱۹۷۰دا ژماره‌یه‌کی ده‌رچوو له‌ حوزه‌ییرانی ۱۹۷۲دا دوای ژماره‌ی ده‌رچوو.

(۳) نووسه‌ری ک‌ورد: گۆف‌اری ئه‌ده‌بی، یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی ک‌ورد له‌ به‌غدا ده‌ری ده‌ک‌رد، سه‌رنوسه‌ر د. م‌ارف خه‌زنه‌دار بوو، ژماره‌یه‌کی له‌ مارتی ۱۹۷۱دا ده‌رچوو، هه‌تا سالانێ کۆتایی هه‌شتاکانیس به‌ره‌وه‌ام بوو؛ به‌لام به‌چه‌ند خولگیکی جیا‌وا‌زا تپه‌یه‌ری و ئهم ده‌ست و ئهو ده‌ستی ده‌ک‌رد.

(۴) الت‌آخی: رۆژنامه‌یه‌کی رۆژانه‌ی سیاسی گ‌شتی بوو به‌عه‌ره‌بی له‌ به‌غدا ده‌رده‌چوو، خاوه‌نی ئیتمیاز حه‌بیب محمه‌مه‌د که‌ریم و سه‌رنوسه‌ر شه‌هید دارا توفیق بوو، ئۆرگانی پارتی دیموک‌راتی ک‌وردستان و شۆرش‌ه‌وه‌ی ک‌وردبوو.

پۆژنامە (ژین) (۱) و، دامەزراندنی پێکخراوەکانی (پارتی دیموکراتی کوردستان) پێ درا... بارەگاکانی (پارتی دیموکراتی کوردستان) لە هەموو ناوچهکانی خاکی کوردستان و خاکەکانی تری عێراقدا، بەشەنگ و شۆخییەوه خۆیان دەرخست و دەستیان کرد بەفەرمانکردن.

منیش لە (یەکیتمی نووسەرانی کورد)، لقی سلێمانیدا، کرام بەئەندام و هەلبژێرام و بووم بەجێنوێنی سەرۆک (۲) لەم سالی (۱۹۷۰) یەدا (۵۶) وتارم لە بابەت وێژە و مێژوووی کورد و کۆمەڵایەتی کوردەوارییەوه نووسییەوه. هەندیکیان چاپ کران و، هەندیکیشیان خۆیانەوه...

پەيوەندیەم لەگەڵ برادەرانی (پارتی دیموکراتی کوردستان) دا تازە بوووه و بەهێزتری لێ هات... لە بابەت (شۆڕشی کورد) هوه وتاریکم لەبەردەم (۷۰) هفتا مامۆستا و مەم و هەستا (۳) دا خۆتێندەوه، لە گۆڤاری (برایەتی) ییشدا بلاوم کردەوه.

(نوێنەرانی پارتی دیموکراتی کوردستان) چەند جارێک هاتنە لام و، روویان لێ نام کە بێمە سەرنووسەری گۆڤارە نازدارە ناوێرکەیان (پزگاری) کە دەیانویست سەرلەنوێ دەری بھێننەوه (۴).

هەرەها سەرپەرشتی کردنی هەردوو چاپخانەکی (پارتی دیموکراتی کوردستان) ییشیان بەمن سپارد، کە لە (سلێمانی) دان و، هێشتا نەگەوتووینەتە گەر... هەردوو خواستەکیانم بەسوپاسەوه خستە سەر چاوم و بەلێنم بۆ بەجێ هێنانیان پێ دان...

لە تەلەفزیۆنی (کەرکووک) دا، دوو وتارم لەسەر (زێوهر و مەلا کاکە حەمە) (۵) دا لای دڵسۆزان

(۱) ژین: پۆژنامەییەکی وێژەیی هەفتانە لە سلێمانی دەردەچوو، خاوەن ئیسمتیاز و بەرپۆلەبەری نووسینی خۆلێخۆشبوو کاکە فەللاح بوو، سەرنووسەری بەهەشتی عەبدولقادر بەرزنجی، ژمارە یەکی لە ۱۰/۱۲/۱۹۷۱ دا دەرچوو.

(۲) لە ۱۰/۱۲/۱۹۷۰ یەکیتمی نووسەرانی کورد لقی سلێمانی دامەزرێنرا و لە ئەنجامی هەلبژاردنی دەستەیی بەرپۆلەبەردا مامۆستا شیخ محەمەد شیخ عەلی شیخ ئەمین خاڵ ۴-۱۹۸۹-۱۹۸۸ هەلبژێردا بەسەرۆک، مامۆستا شاکر میرزا فەتاح ئەحمەد بەجێگری سەرۆک و حەوت ئەندامی تر. بەلام پاش چەند مانگێک مامۆستا خاڵ لە سەرۆکایەتی و ئەندامەتی خۆی کشانەوه.

(۳) مەم و هەستا: کە گەرەمەوه بۆ دەسنووسە ئەسلەکە، دەفتەرە ژمارە (۴) لاپەرە (۲۰۷) بۆم دەرکەوت کە مەبەستی (مامۆستای ئافەرەت) ه چونکە نووسیویە: ... (۷۰) مامۆستا و مامۆستای ژندا، بەلام وشەیی (ژن) کەکی کوژاندۆتەوه و لەسەرەوه (مەم و هەستا) ی نووسیوه، وشەکه دیارە و دەخۆتێرتەوه.

(۴) پزگاری: کاتی خۆی، بەر لە دەرچوونی پێککەوتننامەیی ۱۱ ی نازاری ۱۹۷۰، ئەم گۆڤارە لە سلێمانی دەردەچوو، بەبلاوکردنەوهی پێککەوتننامەکه و هەستا، دیارە دوایی ویستراوه سەرلەنوێ بیخەنەوه گەر و دەری بکەنەوه.

(۵) دوایی بابەتی ئەو دوو وتارە تەلەفزیۆنییە، کرانە دوو نامیلکە و (مەلا کاکە حەمە) لە ۱۹۷۲ لە چاپخانەیی کامەرانی لە چاپ درا. خۆشی لە لاپەرە (۳۱) دا ناماژە بوە دەکات کە لە ۱۶/۱۱/۱۹۷۰ دا لە تەلەفزیۆنی کەرکووکەوه خۆتێندراوەتەوه. (زێوهر) ییش لە ۱۹۷۴ دیسان لە چاپخانەیی کامەرانی لە چاپ درا.

پەسەندکران. لە سلێمانیییشدا دوو وتارم لە کۆبوونەوه گشتییەکاندا لەسەر (شیخ سەلام) و (فاتح بێکەس) خۆتێندەوه. وتاریکیشم لە کاتی هەلبژاردنی ئەندامانی (یەکیتمی نووسەرانی کورد) دا لە سلێمانی و، دامەزرانییدا دا... شەش وتاریشم بۆ مامۆستایان و مەم و هەستایانی سلێمانی لەسەر مێژوو (زەردەشت) و (یەزیدی) و (شۆڕشی کورد) و (کەریم خانی زەند) خۆتێندەوه... هەشت وتارم نارد بۆ گۆڤاری (برایەتی) کە هی (پارتی دیموکراتی کوردستان) بوو لە بەغدادا، دووانیان لێ بلاوکرانەوه، شەش وتاریشم نارد بۆ گۆڤاری (سلێمانی) (۱)، یەکیتمی لێ بلاوکرانەوه... دوو وتاریشم نارد بۆ پۆژنامە (ژین) لە سلێمانی، هەردووکی بلاوکرانەوه. وتاریکیشم نارد بۆ گۆڤاری (پەيام) کە هی (یەکیتمی قوتابیان کوردستان) ه هێشتا بلاوکرانەوه. سێ نووسراویشم لە نووسراوەکانم، لە هی پرۆژەکەم لە چاپ دا: (چارلسی یەکەم) و (سۆسان ئەنتۆنی) و (قۆلتیر)، بێجگە لە بەشی زۆری نووسراوی (یەزیدی) کان و ئایینی یەزیدی) کە چاپکردنی کەوتبووه ئەم سالیوه.

هەر لەم سالییدا بانگیان کردم بۆ راوێژکردن لەسەر دامەزراندنی (کۆری زانیاری کوردی - المجموع العملي الكردي) لە بەغدادا. ئەمەیش سوپاسی خودای دەوی، کە لە پاش هەشت سالییک جیابوونەوه لە فەرمانی میری، گەلیک فەرمانی نازاد بۆ خۆم دۆزییەوه، کە ئەک هەر سەرچاوەی کامەرانییم بوون، بەلکو دەرمانەتیشمیان ئەمەندە بەرز کردبووهوه، کە مانگانەکەم نزیک بەمانگانەیی فەرمانبەرێکی گەورە دەگرتەوه... بەواتایەکی پۆشتنر ئەو مانگانەییە لە فەرمانبەرایی وەرەم دەگرت، هەندێ سالی ئەوەندەیشم بەرەنجی شانی خۆم پەیدا دەکرد... ئەو کارانەیی بەدەستەوه بوون، هەرچەندە تا ئەوسا لە فرۆشتنی نووسراوەکانم و فرۆشیاری نووسراوەکانم سوودی پارەم دەست نەگەوتیبوو، بەلام چونکە بێ وەیی بەکەلک و چاک بوون بۆ هەمووان، خودای گەورە لە چەند لایەکی ترهوه دەرەوی فەر و چاکەیی لێ دەکردمەوه. کە دەتوانم بلییم سەرم بەو ئەنجامە بەرز بووبوووه و، دلیشم شادمان بووبوو. بەواتایەکی تر خودا هەرەک بۆ (ئیبراھیم پیغەمبەر) ناو ئاگرەکی کرد بەفینکی بەهەشت، بۆ منیش «هەرچەندە من رایەم ناکەوێ خۆم لەگەڵ پیغەمبەرێکی وا دا بەراورد بکەم» ئەم ناو جەرگی شۆرشەیی لەم هەشت سالییدا کرد بەژینیکی پر لە سەر بەرزی و کامەرانی، کە هەتا دەمیتم کړنووشی سوپاس و ئەوازش و بەندەیی بۆ دەکیشم.

سلێمانی (۱/۱/۱۹۷۱ - ۳۰/۹/۱۹۷۷)

* لەم ماوەییدا (۸) نووسراوم دانا. (۱۶) نووسراوم پەرچشە کرد. (۴) نووسراویشم لەگەڵ لیژنەدا پەرچشە کرد بۆ (دەسگای خۆتێندی کوردی). (۲۹) وتارم لە گۆڤار و پۆژنامە کوردییەکاندا بلاو کردەوه. (۱۰) نووسراویشم چاپ کرد. (۲) وتارم لە تەلەفزیۆندا دا. (۵۰) وتارم لە رادیۆی کوردیدا

(۱) سلێمانی: بلاوکرانە (لە شیوهی گۆڤاردا) شارەوانی سلێمانی لە تەمموزی ۱۹۶۸ هوه مانگانە بلاوی دەکردەوه، سەرنووسەری جەمال بابان، بەهەشتی محەمەد مستەفا کوردی بەرپۆلەبەری نووسینی بوو، گۆڤارەکه کۆمەڵی باسی کۆمەڵایەتی و ئەدەبی و تەندروستی و مێژوویی چاکی گرتبووه خۆی.

بلاوکردهوه.

* له بههاری ۱۹۷۱ دا وازم له نووسراوخانهی (پرشنگ) هینا و، نووسراوخانهیهکم له گوشهیهکی جیاکراوهی خانووهکهی خۆمدا دامهزاند، نام نا: (نووسراوخانهی پرۆژهی خۆتندهواری کورد). لیرهدا له پاش چهند مانگیگ فرۆشتنم تهنیا بۆ نووسراوهکانی خۆم تهرخان کرد. زۆریه کاتی خۆم بهنووسراو دانان و نووسراو په‌رچقه‌کردنهوه بهخت ده‌کرد.

دوای له ۱۹۷۷/۹/۳۰ به‌بۆنه‌ی دامه‌زرانه‌وه له (ئه‌نجومه‌نی یاسادانانی کوردستان) دا، له هه‌ولتیر نووسراوخانه‌که‌م داخست.

* له بههاری سالی ۱۹۷۳ دا وتاریکم له‌سه‌ر (پرسه‌دا، له هۆلی (زانکۆی سلیمانی). پێش‌نیازم کرد که هه‌ل‌ب‌گیرێ. له سالی (۱۹۶۸) بشدا ئه‌و وتاره‌م له گۆفاری (سلیمانی) دا بلاوکرده‌بووه‌وه و، دوای به‌دوای ئه‌وه وتووێژم له‌و بابه‌ته‌وه له‌گه‌ڵ گه‌لیک پۆشنییراندا کردبوو. دیسانه‌وه ئه‌و وتاره‌م له سالی ۱۹۷۱ دا له کۆری «نووسه‌رانی کورد» ی لقی سلیمانی‌دا خۆتنده‌بووه‌وه. خۆشبه‌ختانه له‌گه‌لیک لاره‌و پێش‌نیازه‌که‌م په‌سند کرا. مامۆستایانی به‌رپۆز (که‌ریم زهند) و (۱۵) مامۆستای پیاو و، (مه‌لیحه مه‌لا که‌ریم) و (۱۵) میم وه‌ستا و، خود‌الێخۆش‌بشو (شیخ مسته‌فای شیخ مه‌عروفی قه‌رده‌اخ‌ی) و گه‌لیک له ئه‌ندامانی (پارتی دیموکراتی کوردستان)، به‌کۆلی دله‌وه پێش‌نیازه‌که‌میان په‌سند کرد. دوایی کاربه‌ده‌ستانی ئه‌وسا، به‌هۆی لیژنه‌یه‌ک له زانایانی نایینییه‌وه ده‌ستیان کرد به‌جێبه‌جێ کردنی پێش‌نیازه‌که‌م. ئه‌نجامیش به‌وه گه‌یشت لای پیاوان باری گرانی پرسه‌که گه‌لیک سووک کرا. به‌لام لای ژنان، هه‌رچه‌نده ده‌ست به‌سووک‌کردنی کرا، به‌لام که چهرخ گۆرا، ئافه‌ره‌ته‌کان پاشگه‌زبوونه‌وه. خۆزگه کاربه‌ده‌ستان پێش‌نیازه‌که‌میان به‌ته‌واوه‌تی جێبه‌جێ ده‌کرد و، ئه‌م پرسه‌یه‌یان به‌یه‌جگاری هه‌ل‌ده‌گرت که زۆردارییه‌کی زۆری تێدا‌یه بۆ خاوه‌ن پرسه‌ی کلتۆل و سه‌رگه‌ردان. چونکه ئه‌رک و ئازاره‌که‌ی و پاره به‌خت‌کردنه‌که‌ی له ئه‌ندازه‌به‌ده‌ره و، پشتی ئابوری ماله‌ مرده‌وه ده‌شکینێ! (۱)

* له مانگی نه‌ورۆزی سالی ۱۹۷۴ دا بۆ (کۆنگره‌ی په‌رچقه‌کردن له به‌یروت) دا بانگ کرام. له ۱۹۷۴/۳/۱۱ دا به‌شداریم کرد له‌گه‌ڵ چوار مامۆستای کوردی تر. له کۆنگره‌که‌دا بایه‌خیکی زۆریان به‌ (ئێمه‌ی کورد) دا. چوار پۆزی خۆشمان له‌گه‌ڵدا رابواردن. له هه‌موو لایه‌کی جیهانه‌وه هاتبوون.

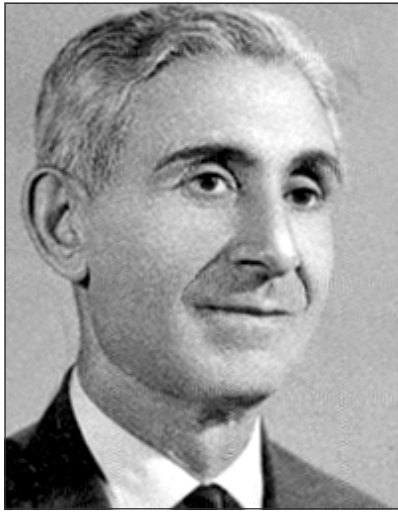
به‌هه‌موومان (۳۵) که‌س کۆبوو‌بوینه‌وه. گه‌لیک وتاری به‌نرخ‌ی تێدا درا. گه‌لیک له نووسراوه‌کانی خۆم بردبوو، پێشانم دان. شه‌وی دوایی که ئاهه‌نگیکی نا‌وازه‌یان بۆ کردبووین، گه‌لیک گۆرانی و

(۱) پێڕه‌وی مێژوویی خستنه‌رووی ئه‌و پێش‌نیازه، به‌پێی ئه‌م باسه‌ی مامۆستا، ئا‌ویه:

۱- له ۱۹۶۸ له گۆفاری (سلیمانی) دا بلاوی کردۆته‌وه.

۲- له ۱۹۷۱ له کۆریکی یه‌کێتی نووسه‌رانی کورد، لقی سلیمانی، خۆتنده‌وویه‌تیه‌وه.

۳- له ۱۹۷۳ له هۆلی زانکۆی سلیمانی کۆریکی بۆ گرتوه‌وه و تیا‌یدا خۆتنده‌وویه‌تیه‌وه.

شاکر فەتاح له سالی ۱۹۷۰ دا

ئاوازی به‌نرخ‌ی کوردیم له‌سه‌ر تۆمارکاریک (مسجله‌یه‌ک) به‌گۆتدا دان. به‌تاسوقیتیه‌که‌وه گۆتیان لێ ده‌گرت. گۆرانییه‌کان کوردی و نیشتمانی بوون. (۱)

* چهند جارێک گه‌شتی خۆشم کرد بۆ (لوینان) و (تورکیا) و (میسر) هه‌ر جاره مانگیکم پێ ده‌چوو. یادنامه‌کانی خۆم له‌سه‌ر ده‌نوسینه‌وه. چهند نووسراویکی نایابیشم له بابه‌ت کورده‌وه ده‌ستکه‌وت و کریم.

* له بههاری ۱۹۷۴ دا، داخه‌که‌م شه‌ر و شوپ له ناوه‌ند (فه‌رمانه‌وایی عێراق) و (شۆرشگێڕانی کورد) دا دامه‌زرایه‌وه. دلتسۆزانی (کورد) و (عه‌ره‌ب) زۆر هه‌ولیان دا ئه‌م شه‌ره‌ تازه‌ نه‌بێته‌وه. داخه‌که‌م سه‌ری نه‌گرت. له بههاری ۱۹۷۵ دا شه‌ره‌که‌ کۆژایه‌وه. ئاسایش و ئارام سه‌رله‌نوێ له کوردستاندا دامه‌زرایه‌وه جێی داخه‌که‌ زیانیکی زۆر گه‌وره له هه‌ردوولا که‌وت.

* له بههاری ۱۹۷۴ دا، ده‌ست کرا به‌دامه‌زراندنی (فه‌رمانداری خۆیی کوردستان - ئۆتۆنۆمی

(۱) وه‌ک مامۆستا که‌ریم زهند له پینچ شه‌مه‌ی ۲/۶/۲۰۰۲ دا بۆی باس کردم و هه‌روا وه‌ک به‌شیک له یادداشته‌کانی (تۆماری ته‌مه‌ن - ۴) - نووسویه، وتی: «له راستیدا ئه‌و کۆنگره‌یه وه‌ک ده‌وره‌یه‌کیش وابوو، ۲۰ پۆزی خایاند، له زۆر ولاتی جیهانه‌وه به‌شداران بانگه‌یشت کرابوون. وا بزاتم کۆنگره‌که له‌لایه‌ن - جمعیه‌ الکتاب المقدس - و کۆری زانیاری ئه‌لمانای پۆژتاناوه پێک‌خرا‌وو، کورده‌کان: شاکر فەتاح، که‌ریم زهند، د. پاکیزه ره‌فیق حیلمی، قه‌شه یوسف په‌ری له پارێسه‌وه هاتبوو، د. ئیحسان فوناد و د. کامه‌ران به‌درخان، که ئه‌م دووانه‌ی دوایی نه‌هاتبوون. گه‌لی وتار و محازره‌ی به‌که‌لک ده‌باره‌ی وه‌رگێڕان بۆ ئاماده‌بووان درا، شاکر فەتاح له وتە‌ی کۆتایی‌دا وتی: من ساوایه‌کی نوێم له کۆمه‌لگایه‌کی ده‌ولیدا تازه له‌دایک بووم، نام کورده، نوێزم بۆ بکه‌ن. شوینی کۆنگره‌که له رۆشه‌ی به‌یروت. ئوتیلی (بۆریقاج) بووه».

کوردستان). بهر بهر بهر هه موو دهسگاگانی جینی خویان گرت و دامه زران. ههروهه ها فه رمان بهر هه کانیشیان پهیدا کردن. (ئه ئنجوومه نی یاسادانانی کوردستان) و (ئه ئنجوومه نی راپه راندنی کوردستان) له لایه ن (ئه ئنجوومه نی سه رکر دایه تی شو رشی عیراق) وه هه لئیران و دامه زران. ئه م خوله سی سالی خایاند.

* له هاوینی سالی ۱۹۷۵دا کرام به ئه ندامییک له (ئه ئنجوومه نی گه لی سلیمانی - مجلس الشعب فی السلیمانیه) دا. دوا بی کرام به ئه ندامییک له دهسته ی کارگێرانی ئه ئنجوومه نه که دا. له برانه وه ی سالی ۱۹۷۶دا کرام به سه ره زکی ئه ئنجوومه نه که. ئه و ما وه به ی له ئه ئنجوومه نه که دا بووم له گه ل کۆمه لتیکی گه وره ی رۆشنییرانی سلیمانی و ناوچه کانی کۆبوونه وه مان ده کرد.

* من ئه مه نده له سه ره زکیه تی ئه ئنجوومه نه که دا نه مامه وه، چونکه له ۱۰/۱/۱۹۷۷دا کرام به ئه ندامی (ئه ئنجوومه نی یاسادانانی کوردستان) و (جیگر ی سه ره زکی ئه ئنجوومه نه که). ئیتر به پیتی یاسای ئه ئنجوومه نی تازهم لیبی جیابوومه وه.

هه ولیر (۱۰/۱/۱۹۷۷ - ۱۱/۱۱/۱۹۸۰)

* له ۱۰/۱/۱۹۷۷دا له یه که م کۆری (ئه ئنجوومه نی یاسادانانی کوردستان) دا ها وه شیم کرد. له بهر ئه وه ی ته مه نه م له ته مه نی هه موو ئه ندامانی ئه ئنجوومه نه که زۆر تر بوو، کردیانم به سه ره زکی کۆره که، تا هه لئیراندنی ئه ندامانی سه ره زکیه تی و، سویند خواردنی ئه ندامه کان که به سه ر راستییه وه فه رمان ببین و، ناوی ئه ندامه کان خویند رابه وه و زانرا کێ هاتوو و کێ نه هاتوو، فه رمانم تیدا ببینی. ئیتر که (سه ره زک) و (جیگر ی سه ره زک) و (پازنوس) هه لئیران، من سه ره زکیه تییه که ی خۆم دایه ده ست سه ره زکی هه موو ده می^(۱). جا له بهر ئه وه ی خویشم بوو بووم به جیگر ی سه ره زک، له لای ده ستی راستی سه ره زکه وه دانیشتم، ئه م خوله تازیه سی سال ده خایینتی.

* شاری هه ولیر، شاریکی میژوو بییه، ته مه نی خۆی ده دا له (۴۰۰۰) چوار هه زار سال. ئیته می کورد شانازی ده که ی به وه که توانیوتی، به رام بهر ئه و هه موو گیتزه لوو کانه ی رۆژگار و، ئه و هه موو هیرشانه ی، که داگیر که ران کردو یانه ته سه ری، خۆی ئه مه نده سالان بیاریزی و نه هیلتی ویران بی و، له ناو بچن. هۆی ئه مه ییش ئه وه یه که (هه ولیر) هه موو ده م پیاوی گه وره گه وره ی پێ گه یاندوو، له زانایان و، وێژه وانان و، زرن گکاران و، هونه رمه ندان و، جه نگا وه ران. ئه وانه توانیویانه به هیز و هه رت و تازایی و مه ندیی و زرنگی و، نه رمی خویان، نیشتمانه که یان بیاریزن. ته نانه ت ئه گه ر تازار و زیانیشی پیگه یشتبێ توانیویانه سه ره له نوێ بیبوو ژیننه وه و گه شه ی پێ بکه نه وه. له سایه ی خودا و کۆششی خویانه وه، ئیمرۆ (هه ولیر) گه یه ته ئه وه ی بووه ته پایته ختی (فه رمان په وایی خوی کوردستان). ئه مه گه لیک ساله له پیشکه وتن و گه شه کردن و په ره سه ندنا یه. ته نانه ت ژماره سه ری دانیشستووانی شاری (هه ولیر) ده ئه وه نده ی ژماره سه ری خۆی لئ هاتوو که له سالی ۱۹۴۷دا بوو به تی. جا له بهر ئه مه ی رۆشنییران و کارگوزارانی کورد له هه موو لایه که وه ره یان بوو کردوو، و، روویان تی کردوو هیوا و (۱) هه موو ده می: هه میشه یی (دائمی).

ده کری، له دامه زراندنی شارستانییه کی گه وره و گرنگ و پیروژدا، (هه ولیر) به زوویه کی زوو سه ر بکه وی.

* له ۱۵/۱۱/۱۹۸۰دا خولی ئه ندامییتیم له ئه ئنجوومه نه که دا ته واو بوو. سه رم له دۆست و براده رانی (هه ولیر) دا و، مالتاوا بیم لئ کردن. له خودام ده وی هه موو ده م خویان و شاره که یان و (ناوچه ی کوردستان) له سه ره زری و شادمانی و خو شگوزه رانیدا ببینم و، له گه ل جیابوونه وه مدا ئه وه پری ریز و سوپاسمیان پیشکه ش ده کم.

سلیمانی (۱۱/۱۱/۱۹۸۰ - ۱۲/۳۱/۱۹۸۸)

* دوو مانگ له پیش جیابوونه وه مدا له هه ولیر، خانوه که ی سلیمانی به کری گرتکه چۆل کرد، سه ره له نوێ ته راوم دایه وه و، تازهم کرده وه و، پۆشته م کرده وه و، رازاندمه وه. ئیجنا خیتانم به که لویه له کانه وه ناردوو سلیمانی. ئه م جار هه سه ر شیتویه کی له جار ان جوانتر و ریک و پیکتر ژوو ره کانم رازاندمه وه. بایه خیکی زۆرم دا به ژوو ری فه رمان کردنم، که هه ر له ویتیشدا میوانانم پیشوازی ده کرد. له سه ری سالی (۱۹۸۱) وه ده ستم کرده وه به فه رمان کردن. ئه و ده سگایانه ی داوای یارمه تیبیان لئ کردم، یا خود بانگیان کردم بۆ کۆبوونه وه و میه ره جانه کانیان، یان پرسیاریان لئ کردم، کارو باریانم به دلخۆشیه که وه راهی کرد. ئه وانیش پادا شتیان دامی و یارمه تیبیان دام له پرۆژه که مدا. به م بۆنه یه وه به پیتوستی ده زانم سوپاسی گه رم و گویم پیشکه ش به ده سگای (رۆشنییری و بلاو کردنه وه ی کوردی) و (ده سگای خویندنی کوردی) و (ده سگای رۆشنییری و لاوان) بکه م له گه ل ده سگای (کۆری زانیاری عیراق / ده ستی کورد).

* ئه و کار و فه رمانانه و، ئه و به ره مه انه ی له م ما وه یه دا پیشکه شی کورده واریم کردوو ئه مه نه ن: (۴۱) نووسراوم چاپ کردوو. (۵) پینچ وتارم خویندۆته وه بۆ جه ما وه ران له (سلیمانی) و (هه ولیر) بۆ هه ردوو ده سگا که ی نه وچه وانانی کوران و کچانی شاری سلیمانی هه ره که (۵۲۶) پینچ سه د و بیست و شه ش نووسراو، بۆ (۱۴) چوارده نووسراو خانه ی گشتی تریش هه ره که (۲۶) بیست و شه ش نووسراوم به دیاری پیشکه ش کردوو. له (۱۳) سیانزه میه ره جان و کۆریشدا ئاماده بووم بۆ گویتگرتن بۆ دایه نگایه کیش له سلیمانیدا چه ند یارییه کم بۆ مندالان پیشکه ش کردوو. (۶۰) دیناریشم به شیوه ته وه به سه ر هه ژارانی ناو په که وته خانه ی سلیمانیدا. به کۆمه ل بۆ چه ند ده سگایه کیش نووسراوه کانی خۆم به دیاری ناردوو، چ له کوردستانی عیراقدا، چ له ئه ورپادا. (۸) هه شت نووسراویشم داناوه. (۱) یه ک نووسراویشم له گه ل لیژنه یه کدا په رچه کردوو بۆ ده سگای (خویندنی کوردی).

* له مانگی مشتخان (ئه یلول) ی سالی (۱۹۸۰) وه شه ر ده ستی پێ کرد له ناوه ند فه رمان په وایی (عیراق) و (ئیران) دا. ئه م شه ره بیجگه له وه ی که لکی بۆ هه یج لایه کبان تیدا نبیه، زیانیکی یه جگار زۆریشی له گیان و سامانی هه ردوو لایان داوه. ئه مه راسته گه لیک له ده و له ته کان و ده سگاگانی جیهان که و تنه ناوه ند هه ردوو لایانه وه، ناو بییان بکه ن و، شه ره که بکوژیننه وه، یا خود هه ر هه یج نه بی بیوه ستین،

له بههاری ۱۹۷۴ - لوینان - کۆنگره‌ی بهرچه
مامۆستا کهریم زه‌ند و شاکر فه‌تاح

له‌به‌رده‌م قه‌لای بیبلۆس - به‌یروت هه‌ندی له ئه‌ندامانی کۆنگره. شاکر فه‌تاح له
ناوه‌راستا، لای راستی کهریم زه‌ند، لای چه‌پی قه‌شه یوسف په‌ری

میه‌وه‌خۆش (ته‌مموزی) ی سالی ۱۹۸۴دا بلاوکراوه‌ته‌وه. ^(۱) ئیستر ئه‌مه‌نده و له خودام ده‌وی له سالی
۱۹۸۵دا هه‌موو لایه‌کمان دل‌خۆش بکات به‌موژده‌ی ناشتی و ئاسایش و ئارامی گشتی، تا سالی
۱۹۸۵ له هه‌موو کوردیک و له هه‌موو مرۆفئیکی سه‌رزه‌مین پیروزی بیت ^(۲).

(۱) مه‌به‌ستی گۆفاری (پۆشنیبری نوێ)یه که ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی له به‌غدا ده‌ری ده‌کات.
(۲) ئه‌م په‌ره‌گرافه‌ی دوایی له پاکنوسی یادداشته‌کانیدا نه‌بوو، به‌لکو له‌وه‌ده‌فته‌ره‌ داپه‌ که سه‌ره‌تا نووسیویه.

به‌لام چونکه ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌کان که‌لکی ناپوخته‌ی خۆیان له‌م شه‌ره‌دا ده‌پچین، تا دیت ناگری شه‌ره‌که
خۆش ده‌کن. هه‌ندی‌کیشیان به‌یارمه‌تی نه‌یتی چه‌ک و باه‌تی جه‌نگ هه‌ردوو لایان پیکه‌وه‌ تیز ده‌که‌نه
سه‌ر شه‌پکردن.

داخه‌که‌م کوردستانه‌که‌ی ئیتمه‌یش چه‌ له ئیتراندا و چه‌ له عیراقدا به‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی کاو‌لبوون و
سه‌رگه‌رادنی و کوشتاری له‌م شه‌ره‌دا پین پراوه. جا نازانم که‌ی ده‌روون و دل و هۆشی جیهانی زیندوو
ده‌بیته‌وه و، خه‌بات ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م جه‌نگه‌ رابوه‌ستیتیت و، ئه‌م دوو ده‌وله‌ته‌ دراوسییه و، ئه‌م دوو
نه‌ته‌وه‌ هاو‌ئایینه‌ بخاته‌وه‌ ئاسایش و ئارام دۆستایه‌تییه‌وه‌!؟

* ئه‌مه (۶۲) شه‌ست و دوو ساله‌ به‌سه‌ر (په‌رژه‌ی خۆینده‌واری کورد)دا تپه‌په‌ریوه. تا ئیستا
په‌رژه‌که‌ش (۱۲۰) نووسراوی کردوه به‌کوردی. (۵۱) نووسراوی داناوه. واتا (۱۷۱) نووسراوی
ئاماده‌ کردوه بۆ چاپکردن. له‌مانه (۸۶) نووسراوی چاپ کردوه. (۲۰۴) وتاریشی له‌ گۆفار و
پۆننامه‌کاندا بلاوکردۆته‌وه. (۱۱۲) وتاریشی له‌ رادیۆی کوردیدا داوه. (۸) وتاریشی له‌ ته‌له‌فزیۆنی
کوردیدا بلاوکردۆته‌وه. بۆ (۱۲) نووسراوخانه‌ی گشتیش له‌ کوردستانی عیراقدا هه‌ریه‌که (۵۲۶)
نووسراو و گۆفاری به‌دیاری پێشکه‌ش کردوه.

* هه‌ر که‌سێ پتیبستی به‌شاره‌زایی زۆرتر هه‌یه له‌ باه‌ت (په‌رژه‌ی خۆینده‌واری کورد)ه‌وه، تکایه
ته‌ماشای نووسراوی (میترووی په‌رژه‌ی خۆینده‌واری کورد) بکات که له ژماره (۱۰۲)ی مانگی

کۆتایی

ئەم بەشە بەدەست و خامەى مامۆستا شاکر فەتاح نىيە، کارى ئەو لىرەدا تەواو دەيىن، لەناو پاشماو و بىروەرى و دەسنوسەکانىدا شتتیکم بەرچاو نەکەوت کە پەيوەند بى بەرۆژانتيک دواى ۱۲/۳/۱۹۸۸، ئەو رۆژەى کە وتارەکەى لە کۆرەکەى هەوليردا خويئەدەو و بوو مایەى سەرى.

جا بۆ بەديارخستنى چۆنيتى کۆتايى ئەو کاروانە دوور و دريژەى ژينى، چۆنيتى وردوخاشبونى ئەو ئاويئەى ژينەى، دەبى بکەوينە پرس و پاي ئەوانەى راستەوخۆ ئاگاردان بوون بەو رووداووە يان ناراستەوخۆ شتتیکيان دەربارەى زانبوو.

بەر لە هەموو شتتە دەبى ئيمە رادەى (راستى و گومان) لەو گيپرانەوانە لە بىر و هەلۆستەکانى راپردووى مامۆستاو هەلپنجين، دەبى بگەرپينەو بە ئەو شرتى عومرەى کە هەر لەو کاتەوەى گەنجيتى تازە پينگەيشتووى کەم تەجرەبە بوو؛ هەستى، بىرى، هيوو و ئامانجى، خواست و ئارەزووى ئايندەى، چۆن بوون؟ بەچ رووکاريکدا ئاراستەيان دەرکرد و دەستنيشانى هەنگاوەکانى ئايندەيان دەرکرد.

ئەو لە هەرزەکارىيەو هەموو رووداو و کردەو پەيوەکى بەسەنگ و تەرازووى (بەرژەندى نەتەو و نيشتمان) دەپتو، دادپەرەرى و ئازادى و ئازادى رادەربىنى کردبوو سەرەتايەک بۆ هەنگاوانانى نەتەو بەرەو بەختەوەر، تىکۆشانيش لەم پيناوهدا لای شاکر فەتاح بەشيوازيتى دوور لە توند و تىيبيەو (لاعنف) بوو، پەيوولە و فرىشتە ئاسا، بەبى دەنگ و هيتمانە کارى بۆ دەرکرد... لە کوئى دەرڤەت بىووايە، هەل پەخسايە، ئەو لە دەستى نەدەدا و بەپيى توانا کارى بۆ دەرکرد.

خۆ کە پىبارى بەشدارىکردنيشى داوە لەو کۆرە فيکرى بەدا، ئەو هەر لەو بنەما پاک و دلۆسۆزانەو بوو؛ دەرڤەتتیکە و پەخسايە، لە جيتيەکى ئاوادا و بەئامادەبوونى کەسانى نيزىک لە مەرکەزى قەرار يان لەوانەيە هەر لەو مەرکەزەداين... بۆ داوا و خواستى خەلکە کە نەگەيەن؟... دەقاودەق هەرەو کە لە ۱۹۴۰دا مىرى بەقسەى نەکرد کە قوتابخانە بەک لە خورمالدا بکاتەو، ئەو خۆى پىبارىدا کە قوتابخانەيەکى شوو بکاتەو، بەتوانا و کەرەستەيەکى زۆر ساکار، بەيارمەتى يەک دوو خيرومەندى شارۆچکە... مۆميتى داگيرساند. هەر بەو جۆرەش لە ۳/۱۹۸۸دا ديسان لەو شوو دەيجوورەدا ويستى مۆميتى دى داگيرستين، بەشکو ترووسکاييەکەى بيدات لە چاوى ئەوانەى لە بەرزىيەو و هەستابوون. ئەمە بەمەنتيقى بىرى ئەمىرۆى ئەوانەى بىروايان بەهەلتەکاندەن بەرپەتبيە کە هەيە؛ کاريتى بى سەمەرە و هيجى لى ناکەويتەو، چونکە زەمىنەيەکى لە بار و پتەو و پيداويستبيەکانى داگيرساندنى ئەو مۆمە لە ئارادا نيبە... جا (فوو)ى سەرڤەختى دەیکۆرتينتەو.

باشە خۆ هەر هەمان تەجرەبە لە دنياى ئەوانيشدا هەيە و هەبوو؛ لۆمۆمباى شەهيد، گيشقاراي جوانمەرگ، زەفقارى لە تينووا خنكاو، زۆر دوور نەپۆين: کۆمارى ۱۹۴۶ى کوردستان، پيشتر شۆرشى شىخ سەعيدى پىران و دەرسيم...

ئەگەر ئەو مۆمانە، لەو شەو زەنگانەدا، بەشاکر فەتاحيشەو خەفە کران و کۆرتيرانەو، بەلام خۆ بوونە چراوگى بۆ داهاوتو، ئايندە، لاپەرەکانى ميژووى ئەو نەتەو پەيان پىرشنگدارتر کردوو، هۆکاريتى بۆ جۆشدانى گيانى لە خۆبوردن و تەقەللاى بەردەوام.

کەواتە ئەو پياو (لەو رۆژە و لەو شوئەدا) ئەقلى لە دەست نەدابوو، هۆشى لای خۆى بوو کە بەشدارى کرد و دوايى ئەو داخووزيە رەوايانەى دا بەگوتى هەموواندا... ئيمە ئەمەمان يەکلایى کردۆتەو، ئەو ئامادەش نەبوو کە لەو دى وتوويە پەشيمان بيتەو، کەواتە خۆى بۆ هەموو پيشهات و کارەسات و سزايەک ئامادە و موهيبا کردبوو.

مامۆستا کەريم زەند کە ئەندامى يەکيتى نووسەرانى سليمانى ئەو رۆژە بوو، لەگەل مامۆستادا دەبى، دەلى: بەر لە سالتىک، يانى ۱۹۸۷، کاربەدەستانى ئۆتۆمۆمى لە هەولى گيپرانى کۆرتىکى ئاوابوون، پەيوەنديان بەم و بەووە دەرکرد کە نيازى شتتیکى واپان هەيە، ئەو سالە ۱۹۸۸ توانيان کارەکە ئامادە کەن.

(کاروان) گۆقارى ئەمىندارتى رۆشنيبرى و لاوانى حوکمى زاتى، لە رىپۆرتاژى خۆيدا بۆ ئەو کۆرە و دەنووسى: «سەرۆکايەتى ئەنجومەنى راپەراندنى ناوچەى کوردستان، لە رۆژى ۱۲/۳/۱۹۸۸ يەكەمىن - ديدارى فيكرى - ساز کرد. بۆ باسکردن و شىکردنەو ئەو فەرمايشت و وتە و ئاراستەکردنەى سەرۆکى فەرما دەدام حوسين خوابيپارتيزى، دەربارەى گەلى كورد و دەزگای ئۆتۆنۆمى لە ناوچەى کوردستاندا.

ئەم ديدارە ئەمىندارتى گشتى رۆشنيبرى و لاوان بەهاوکارى لەگەل يەکيتى ئەديبان و نووسەرانى كورد ريتکيبان خستبوو»^(۱). ئەو رۆژە، سەعات دەى بەيانى، هۆلە کە جمەى دەهات لە ئامادەبووان، زۆر لەوى بوون... گەورەيى شاکر فەتاح لەو دەدايە کە يەکيتى بوو لە بەشداربووان و بابەتى هەبوو، دواى وتارە تەقلىدبيەکان بۆ کردنەو کۆرەکە ئەو يەكەم کەس بوو کە دەبوو باسەکەى پيشکەش بکات و وانستى ئيمە بەشکۆو ناوى ئامادەبوون و بەشداربيەکەى ديتين! بەلام هەيە، بەديان، کە لەو بەيانبيەدا و دواتریش ئامادەبوون بەلام کە ليبيان دەپرسى خەجالەتى دەيانگرى، بەدەستيان بى هەرچى ئەو ژمارانەى (کاروان)ە کۆى کەنەو، بەرەسمەکانيشەو هەمووى بسووتين، تا نە ناو و نە وينەيان نەميتتەو.

بەلام کە دەروانينە رىپۆرتاژەکە نە ناو نە وينەى (شاکر فەتاح)ى تيدا نيبە... ليرەدايە جياوازى نيوان ئەو و کەسانى تر.

(... سەعات ۱۰ى بەيانى شەمە ۱۲/۳/۱۹۸۸ لە هۆلى ئەنجومەنى ياسادانانى ناوچەى کوردستان لە هەولير، لەژير دروشمى - باوەرمان بەئۆتۆنۆمى هەرگيز لاواز نابى - بەچاوديرى بەرپز سىروان

(۱) کاروان، گۆقار: ئەمىندارتى گشتى رۆشنيبرى و لاوان، هەولير، ژمارە (۶۳) نازار و نيسانى ۱۹۸۸، ل: ۴-۱۳.

عبداللہ حوسین جاف، سہرۆکی ئەنجومەنی ڕاپەراندن کاروباری ئەو دیدارە فیکریە دەست پێ کرا. (۱) ... بەئامادەبوونی وەزیرانی دەوڵەت: عبداللہ ئیسماعیل، هاشم عەقراوی، ئەرشەد زێباری و ئەحمەد عبدالقادر ... هتد).

مامۆستا کەریم زەند دەلتی: (۲) دواى وتارەکان، یەكەم باس كە ڕیگا درا پێشكەش كړی، باسەكەى مامۆستا شاکر بوو. زۆر لەسەر خۆو ئاسایی باسەكەى خۆتێندەوه، باری ژبانی گەلی كورد له دوو توتی و تەكانی سەرۆكەوه پرۆژە ئاوەدانپێهەكان و دامەزراوەكانی حوكمی زاتی و... دواى هینایە سەر كۆمەڵی (داخوازی) كە خۆشى و بەختەوه‌رى گەل و ناوچەكەى لێوه بەدى دەكړی:

۱- تصالحوا مع ثوار الأكراد.

۲- إعادة القرى...

لێرەدا یەكێ لە دەسلەتداران هەستا و وەستاندى، ئۆمەى كرد كە چۆن وا دەلتی و ئەوانە بە (ثوار) ناو دەبات، ئەوانە بە كریگیروای ئاگاکیان. مامۆستا وتی: «سولج لەگەڵ ئاگاکیان دەكەن بۆ لەگەڵ پۆلەكانی خۆتانی ناكەن؟»

له هۆلەكەدا بوو بەدەنگە دەنگ، شلەژان، پیاوانی میری پەست و نیگەران، له ریزەكانی دواوه هه‌بوو گەش و دلخۆش، هەریەك له بەرپرسان قسەیه‌كى دەكرد، مامۆستاش وه‌ك هه‌میشه بزیه‌ سه‌ر رووی لاوازی گرتبوو، بێ دەنگ، چاوی بەئامادەبوواندا دەگیرا، بێ ئەوهی بەوردی گوتی بۆ یەكێ له‌و قسەكەرانه شل كات.

د. نافع ئاكره‌یی هه‌ستا و وتی: براینه، ئەمه دیموكراتییه‌ته، با قسه‌ی خۆی بكات.

سه‌لاح شوانیش دواى ئەو وتی: حوسنی نیه‌ته، بۆ له‌ خۆمانه‌وه توورپه‌ین و هه‌لچین.

مه‌لا ماتۆر (عبداللہ ئیسماعیل وەزیری دەوڵەت) هەستا كۆمەڵی قسەى باشی كرد، وه‌ك بیه‌وئ ئاوێك بكا به‌و ئاگره‌ی كرايه‌وه.

سیروان جاف رووی كرده‌ محەمەد ئەمین ئەحمەد ئەمبەنداری رۆشنییری و لاوان، پرسى: ئەمه چۆن تێپه‌ریه‌وه؟ موسلج جه‌لالی، به‌رپه‌وه‌رى گشتی ده‌زگای رۆشنییری و بلاوكرده‌وه‌ی كوردی هه‌ستا و وتی: نقاش بووه‌ستى، ئەم باسه‌ له‌ناو باسه‌كانی ئەم ئەدوه‌یه‌ ده‌ربێتن.

منیش هه‌ستام و به‌ناوی نووسه‌رانی كورده‌وه‌ داوام كرد كه قسه‌ بكه‌م، ئەوه‌ی كۆره‌كه‌ی به‌رپه‌وه‌ ده‌برد رینگای دام، وتم: «سراة القوم... أيتها السرية المثليات قدمنا الى المؤتمر هذا ومنبره في هذا المنتدى وهو مهرجان المرید بعینه وخیمته ووضاهیه... ووریه هو العراق العظیم.

(۱) دیاره كه به‌عه‌ره‌ی ئەمه ناوونیشانی بوو: (الندوة الفكرية الخاصة بأحدیث السيد الرئيس القائد صدام حسین حول الشعب الكردي ومؤسسات الحكم الذاتي تحت شعار: إيماننا بالحكم الذاتي لا يتزعزع) (سەرچاوه‌ی پێشوو)

(۲) چاوپێكه‌وتن له‌گەڵ مامۆستا كەریم زەند، له‌ پینچ شه‌مه‌ی ۲۰۰۲/۶/۶ سلێمانی.

وان رواده ومن دخله فهم آمنون بمقتضى قانون الدولة، المسؤلة عن جميع أبنائها أينما كانوا. سواء كانوا في الداخل والخارج وعن أبناء جبالها وسهولها وسهوبها وحتى عن الشاهرين السلاح بوجهها... فما جئنا إليه مادحاً بل داعياً للخير والبر والسلم عاجلاً أم آجلاً.

وأملأ بأن نعيد عليه يوماً... تعاضم ذنبي بموقفي هذا وان قورنته بعفوكم فكان عفوكم أعظما».

داوايان لێ كرد له‌و قسانه‌ی دواى پەشیمان بێتەوه، له‌ناو قاعه‌كه‌، به‌لام وتی: پەشیمان نیم... نه‌تانهیشت ته‌واوی كه‌م.

بۆ ئێواره‌ چوون بۆ ئوتیله‌كه‌ بۆ لای، داواى لێبووردن و پەشیمانیان لێ كرد، به‌لام ئەو له‌ په‌رهبه‌كدا بۆی نووسیبوو: من شاکر فه‌تاهم به‌هه‌موو ئەقل و هۆشى خۆمه‌وه ئەو قسانه‌م كرده‌وه و كه‌س له‌وه‌ به‌پرس نییه‌. لێبیشی پەشیمان نیم. ئیمزای ده‌كا و ده‌یداته‌ ده‌ستیان.

دانیه‌شته‌كانی تری نه‌دوه‌كه‌ ده‌هات و ئاماده‌ ده‌بوو، به‌لام قسه‌ی نه‌ده‌كرد، كه‌ هاتینه‌وه‌ سلێمانی، هێچ خۆی نه‌شله‌ژان و ئاسایی چۆه‌ ماله‌وه‌.

له‌م رووه‌وه‌ مامۆستا خالید شیخ محەمەد خال له‌ نووسینیکیدا كه‌ تابه‌ت به‌م یادداشتانه‌ بۆی ئاماده‌ كردم ده‌لتی:

«... له‌ژێر چاودێری تاخمیک له‌كاربه‌ده‌سته‌ به‌عسییه‌ كورده‌كان و چه‌ند كاربه‌ده‌ستیکی به‌عسی عه‌ره‌ب بۆ لێدوانی دوو باسی سه‌ره‌كى، له‌ هه‌ولێر سیمناڕیک ریکخرا، باسه‌كان ئەمانه‌ بوون:

۱- كورد له‌ وێژدانى سه‌رۆكدا.

۲- گۆرانكارى له‌ ئۆتۆنۆمى كوردستاندا له‌ و تەكانی سه‌رۆكدا.

مامۆستا شاکر فه‌تاح یه‌كێك بوو له‌و نووسه‌رانه‌ی كه‌ داواى لێ كرابوو كه‌ له‌سه‌ر ئەم دوو بابته‌ باسیك بنووسى و بیه‌خۆتێتته‌وه‌.

وا ده‌رده‌كه‌وى مامۆستا شاکر فه‌تاح پێشه‌كى له‌ دلێ خۆیدا بریارى دا‌بوو كه‌ هه‌نگاویكى گه‌وره‌ بنی، وه‌ مه‌سه‌له‌كى گرنگ له‌ هه‌ره‌ مه‌سه‌له‌ ئالۆزه‌كانی كورد كه‌ هه‌موو ده‌مانزانی و زۆر كه‌س نه‌یده‌وێرا باسی بكا له‌ ترسی میری، ئەو بیه‌تێتته‌وه‌ له‌ سیمناره‌كه‌دا.

ئەم بریاره‌ی مامۆستا ئیجگار قورس و سامناک بوو، له‌و رۆژه‌دا، پیاویکی ئازا و به‌جه‌رگ و دلۆسۆزى ده‌ویست، بۆ خاك و گه‌له‌كه‌ی، كه‌ بتوانی له‌ كۆرێكى وادا به‌ئاشكرا بیلێ، كه‌ ئەنجامیش وه‌كو هه‌موو ئەیزان ژبانی مامۆستای نه‌به‌زمان بوو كه‌ له‌ پێی ئەو چه‌ند وشه‌یه‌دا به‌ختی كرد.

به‌بۆچوونی خۆم، مامۆستای شه‌هیدمان له‌ دلپاکی و تا راده‌یه‌ك كورته‌بینی و بۆچوونیکی ناته‌واوی خۆیه‌وه‌ وای ئەزانی ئەگه‌ر باسه‌كه‌ی به‌ستایش و پیاوه‌لێدان به‌سه‌ر سه‌رۆکی كۆماردا ده‌ست پێ بكات، به‌رپرسانی كاولکردنی كوردستان و ئەم سه‌رگه‌ردانییه‌ی كه‌ تێی كه‌وتووین بخاته‌ ئەستۆزى كاربه‌ده‌ستانه‌وه‌ بێ ئەوه‌ی سه‌رۆك كۆمار تاوانبار بكات... به‌م چه‌شنه‌ ئەتوانی كارێكى وا بكات كه‌ راسته‌وخۆ ئەو پێشنيانیه‌ی كه‌ له‌ وتاره‌كه‌یدا ئاماده‌ی كرده‌بوو ئەگه‌ر بیه‌خاته‌ به‌رده‌م كاربه‌ده‌ستان -كه‌

بئنگومان بەدلیان نابی و دەبیتە هۆی رِق و کینهیان بەرامبەری- لەوانە یە چاوپۆشی لێ بکەن و سزای نەدەن... دەگونجی ئەم کارەساتانە بە کورد کراره سەرۆک کۆمار ئاگای لە هەمووی نەبێ، لەوانە شە دواى ئەم کۆرە سەرۆک راي بگۆرێ و کارێکی وا بکا که ئەنجامە کەى سوودێکی بۆ مبللە تى کورد تێدا بێ -با کەمیش بێ- .

مامۆستا وتارە کەى خوێندەو، لە کۆتاییدا داواى کرد کە: لە گەڵ شۆرشیگێرە کوردەکاندا رێککەون و دیتەتەکان ئاوەدان بکەنەو و خەلکی بگەرێنەو و جێگاکانی خۆیان!

هۆلە کە شلەژا و بوو بەدەنگە دەنگ و نارهزایی دەربڕین، وتارە کە یان بێ پرێ و بەرەنگاری بوون و بەرەلستییەکی توندیان کرد. کورده بە عەسیبە کان لەم قەرەقەدا دەنگیان زۆر زۆلال بوو؛ هەزار بەردیان داو بو بە پشستی عەرەبە بە عەسیبەکاندا، بە تابیەتی (ئیبیراھیم زەنگەنە) ی پارێزگاری هەولێر کە بەدەنگێکی بەرز قیژاندی و وتی: - ئەگەر ئەوان - کە مەخسەدی پیشمەرگەکانە- رۆلەى گەل و شۆرشیگێرین کەواتە ئیمە خاین و پیاوخرابین.

شاكر فەتاحیش وادیاریو چاوەروانی ئەمەى نەدەکرد، بە تابیەتی کە داخواییەکانی هەموو راستن و ئەنجامیشی خزمەتی گەل و میریی تێدا یە، بۆیە دەمی بوو بە تەلەى تەقیو و حەپەسا و زۆر سەری سوور مابوو لەم وەزعی کە دروست ببوو. ناچار بۆ بەرگری لە خۆی پیتی و تن:

- ئیو لە گەڵ ئاغاگانیاندا بەردەوام داواى رێککەوتن دەکەن، ئیتر بۆچی لە گەڵ رۆلەکانی خۆتاندا رێ ناکەون. نیازی لە (ئاغاگان) ئێران بوو کە بە لای میرییەو پیشمەرگە سەر بەوون و هەردوولا شەر دژی عێراق دەکەن و بۆیە ئێرانیا بە ئاغانیا دەزانێ.

لەوانەى ئامادەى ئەم کۆرە بوون تەنها سیانیا قسەى باشیان کرد: خوالێخۆشبوو دکتۆر نافیع ئاکرەبى و کەرم زەند کە بەرگریان کرد لە مامۆستا و دەریانبری کە دیموکراتییەت رێ دەدا بەدەربڕینی بیرورا لە کۆرێکی وادا کە هی ئەدیابانە. هەروا (عەبدوڵلا ئیسماعیل)یش کە ئەو ساتە وەزیر بوو، ناسراو بە (مەلا ماتۆر)؛ ئەویش هیندێ قسەى ساکاری کرد کە تا رادەیه بەرگری تێدا بوو و رۆلێ بوو لە خاوەکردنەو و ئامادەبووان. مامۆستا (موسڵح جەلالی) کە ریزی هەبوو بۆ شاكر فەتاح داواى کرد کە لێدوان بوەستین و کۆبوونەو ئاینده بکەوێتە بەیانى. دوو رۆژى تریش کۆرە کە بەردەوام بوو بە بەشداریبوونی هەمووان، یەکیک لەوانە شاكر فەتاح بوو، دواى هەرکەسە گەراپەو بە جیتی خۆی.

دواى حەفتە یەك، کارەدەستانی ئەم لە سلیمانی، چون بۆ لای شاكر فەتاح و لاپەرەى کار - صحیفە الأعمال- یان بێ پر کردەو و داوايان لێ کرد کە پەشیمان بێتەو لەو قسانەى کە وتوونى. بەلام پەشیمان نەبوو.

دوو رۆژ دواى ئەمە لە نیو شەو دا ئابڵووقەى مالیان دا و بردیان. هەر ئەو ئەندە فریاکەوت فایلی باسە کە بیتی، وای دەزانی کە لێدوانی لە گەڵ دەکەن، نەیزانی دەیبەن بۆ گرتن و کوشتن.

شایانی باسە دواى گرتنی مامۆستا شاكر هەولێکی زۆر درا کە بەربردێ، بە تابیەتی لە لایەن

نوسەرانی سلیمانی و بەغداو، مامۆستا (نوعمان ماھیر ئەلکەنعانی) کە جیگری سەرۆکی نووسەرانی عێراق بوو هیممەتێکی باشی کرد لەم روهووە بەلام بێ سوود بوو، لەم ماووەدا لێژنە یەك لە سین ئەندامانرا، دووانیان ئەمین سړی بە عەسى هەولێر و دھۆک بوون، سێبەمیشیان لێ پرسیراویکی بە عەسى گەرە بوو، دەگونجی لە بەغداو هاتبێ، ئەمانە کەوتنە پۆستکە نەدە -تحقیق-کردن لە گەڵ (محەمەد بەدری) کە لە یەکیتی نووسەران بوو، دەریارەى وتارە کەى شاكر فەتاح پرسیری زۆری لێ کرا، پیتیان وت کە واز لەم مەسەلە یە بێتێ چونکە هیچ سوودێکی نییە، وەرەمەکانی شاكر فەتاحیان پیشان دا کە تیا یاندا هەلۆتستی خۆی روون کردۆتەو و پەشیمان نابیتەو لە قسەکانی. هەروا لە (سەلاح شوان و سەعید یەحیا خەتات)یش پرسیرا کرا؛ چونکە ئەم دووانە ئەندامی ئەو لێژنە یە بوون کە سەری باسەکانیان دەکرد بەرلە خوێندەو. کار بە دەستان، هەموو، ترسیان بەرامبەر بەو چەند وشە یە کە شاكر فەتاحیکی تەمەن نزیک هەشتا سالی وتی، لێ نیشتبوو. جا بزانه نرخی وشەى ئازا و ئازاد -الكلمة الشجاعة والحرة- لەو دایە کە دەبێ لە کاتی کدا بەرکێرێ کە زۆر کەسانی تر لە ترسدا نەوێرن دەری بڕن، جگە لەو دایە ئەو دایە دەبێ پیاوانە و مەردانە ئامادەش بێت بۆ تەحەمولی بەرپریری باسەکانی وشەکانی.

بۆیە لەم جۆرە کاتاندا وشەى ئازاد نرخی زۆر بەرزە چونکە سانسۆری لە سەرە و لە ئێر مە ترسیدایە، بۆیە زۆر کاریگەرە چ لای دۆزمنانی وشەى ئازاد و چ لای دۆستانى. بە شەرە کەش لە کۆتاییدا بە هەلۆتستەکانی دەنرخێرێ، بە پێچەوانەش لە بارودۆخی کدا کە مە ترسی لە وتنی وشەى ئازاددا نەبیت، ئەوسا وشەى ئازاد ئەو نرخی نامینێ؛ چونکە هەموو کەسێک دەتوانێ بە ئەو پەری سەر بەستییەو بیلێت بێ ئەو دایە هیچ لە سەری بکەوێ و بەرپریری بێت لە ئەنجامی وشەکانی.

شاكر فەتاح کە تەمەنى نزیک هەشتا سال بوو توانی بە چەند وشە یەکی پرشنگداری ئازادی کاریگەر ئامادەبووان بە ژێرین و موچرک بە لەشیاندا بێت...

ئەو شەهیدی سەر بەستی وشە و بیرە لە ریتی گەل و نەتەو کە یدا وە وەك قارەمانیکی لە خۆ بوودووی خۆراگر پەشیمان نەبوو، چونکە باوەری بەو قسانەى بوو و دەیزانی دەبێ ژبانى بەخت کا لە سەری، هەر وەك بەختی کرد، بە ئەو پەری سەر بەرزى و دلنیا یییەو، بە نەتەو کە ی.

ئەم زانیاریانەم لە بە شێک لەوانەى کە ئامادەى ئەو کۆرە بوون کۆکردوونەتەو، وە ماووە یەك خۆم هیلاک کرد بە گەران بە شوێن هەوالی ئەو سیمینارە، دەتوانم بلێم بە ئەمانەت ئەم راستییانە تان دەخەمە بەردەم.

خالد محەمد خال
٢٠٠٢/٧/٣ سلیمانی

کە ورد دەبینەو لەم دوو گێرێانەو یە هیچی وایان جیاوازی نییە، تەنیا وردە کاریبەکی کەم نەبێ لە رێرەو ی رووداوەکاندا. شایە دین بۆ پاکى و دل سۆزى و نیهت خاوینى ئەو پیاو، بۆ جوامیری و دل سووتاوی بە نەتەو کە ی و پیدارگرتنی تا دوا هەناسە لە سەر ئەو دوو قسە هەقە ی کە کردنی.

په رده په ک له چیروکی دلداریکې کون

کونډه دلداري به پیتوانه ی خوی به پهره وشوه
 له ناخی بېر و هه ست و هوشه وه
 کلي بېر و کله ی نارامبوونیکې تازه ی نایه وه
 به باوره وه، بۆ پیا هه لدانی تاکه یاره کله ی
 بۆ رۆژانیکې پېر دژواره کله ی
 له نا هه نگی کدا، به زاتیکه وه^(۱) هاته کایه وه
 وتی: منی مەم
 خاتوو زینه کەم
 گەرچی بێ به شه
 ناشرین نبییه؛ گولیکې گه شه
 هەر ته نیا ئه وه ئه وینې دلدار
 خاوه نی وشه و په یام و بریار
 به لئ زینه کەم
 خاتوو زینه کەم
 له ناو بېر
 له شاده مار و په گی پیرما
 هەر دیت و ده چی
 تا بێ ده چه سپی
 نامه ی پیر و زه، واتای په وایه
 جیگه ی هېوایه
 له پایزیشدا وزه ی ئه وینه
 پشکزی ناگره و گوروتینیکم ده داته وه بهر
 ئه وا ئه مجاره ش تیه له چه وه
 به بېر کوله که بانگی بۆ ده دم
 پر به پری ده م
 یا ده می تینووم ئه نیمه ده می
 یا هه لاجیکې تری ئه م چه رخه ش ئه بیسپیری سهر
 په پوله ی ئه وین وه کو هه لئو به ک

(۱) به زاتیکه وه: بویرانه، به چاوقاییمیه وه

له ماله وه، له لای هوسه ره کله ی چۆن بووه؟

جه میله خانی هوسه ری ده لئ^(۱): «هیچی نه وت، یه ک دوو رۆژ ههستم ده کرد که سانیک دین بۆ لای، له وانه نه ده چون که جارن ده هاتن؛ دۆست و هاوړی و نووسه ران».

لیم پرسى، وتی: ئه وانه نووسه ران... هیچی وا نبییه.

به لام من که و تمه گو مانه وه، رۆژئ زۆرم بۆ هینا، وتی:

«راستییه کله ی، دایکې شیتروک، ئه وانه پیاوانی حکوومه تن، له هه ولیر به ک دوو قسه م کردوه، دین گوايه په شیمان بیمه وه، بۆیان بنووسم». لیره وه دلتم ترسا و ئیتر به ته مای کاره سات بووم.

شوی ۱۹۸۸/۳/۱۸ ساعات دوانزه ی شه و له ده رگا درا، من چووم بزانه کتیه، که روانیم عه سکه ر له ناو حه وشه و سهر دیواره کاندان، بر دیان... بۆ پینج ده قیقه بر دیان، به لام هه رچند سهر و سؤراغمان کرد له سلیمانى، که روک، هه ولیر، و به غدا نه بوو». دوايى، دواى شه ش مانگ ناگادار ده کرتین به نه مانى.

شاکر فه تاح چۆن په پوله ئاسا هاته دنیا وه، ته نیا... ئاواش ته نیا و به بېر دنگ ون کرا و بزه هه میسه بیه کله ی سهر رووی نه بېر که له ئه ندیشه ی دۆست و هاوه لان و ناسباوانیدا چه سب بپو هیچی دی جئ نه هیشت^(۲). ماوه یه دواى بلا بوونه وه ی هه وال و دنگی شه هید کردنی ماموستا، کامیل ژیری شاعیر و که سایه تی نه ته وه یی دلسوز، ئیش و بازاره په ننگ خوار دووه کانی ناو ناخی ده روونی به م چه میه خسته روو، له یه کئ له ژماره کانی رۆژنامه ی (هاوکاری) یشدا ئه و ساله بلاوی کرده وه... به سوپاسه وه له (قیستیشالی مه حوی) دا له هه ولیر، رۆژئ ۲۷/۸/۲۰۰۱ دایم و جیگای خویه تی له م کۆتاییمیه دا پینشکه شی که یین:

(۱) چاوپیکه وتن له گه ل جه میله خاندان، هه ینی ۲۰۰۲/۶/۷ مالى خویان، سلیمانى.

(۲) تولستوی هه رچیکې ده وت و دهنووسى دژى قه یسه ر نیکولای دووم و حوکه ئیستیدادییه کله ی، که سیک له پیاوانی ده ولت خویان تینه ده گه یاند، به لام زبندانی و ئه شکه نج و دوورخستنه وه بۆ سبیریا و مردن، به شی قوتابی و موریده کانی بوو. جا بریاری دا: «أن یدهب إلى أقصى الطريق بان یوجه الأهانات الى القیصر نفسه، کي یقتص منه أخیراً، ولو مرة واحدة، فینفی ویدان ویکفر علنیاً عن ثورة إیمانه وقرده، لکن قیصر یرد علی الوزیر الذی یقدم إلیه الشکوى: - أرجو ألا یس لیون تولستوی بأذی. فأنا لا أنوی أن أجعل منه شهیداً. ولكن هذا هو بالضبط ماکان یریده تولستوی فی سنواته الأخیره، أن یصبح شهیداً کي یثبت للیشر صدق عقیدته واخلاصها. هذا هو بالضبط ما یرفض القدر أن یمنحه آیه. ص: ۱۵۳)، (بۆ زیاتر: ستیخان سفایج: لیون تولستوی...، ترجمة فؤاد أبوب، دار البقضة العربیة. سنة ومکان الطبع؟). ئه مه ته نیا بۆ به راورد و تیرامان!!

دای له شه ققهی بالّ بۆ سەر سه کۆبهک
 روانی ئاههنگی دلداریهکی بێ دهزگیرانی دلّ مردووانه
 روانی نیتو نیگای چاوی بێ برۆی ئهویندارانی پراکردووانه
 روانی شایبیه، بێ بووکی تازه
 روانی چۆبیه، به بێ ئاوازه
 روانی تابلۆکان به ئاوه ژوویی پیشاندراون
 روانی بینه ران به گۆتیرهی بالا داچه قینراون
 سهری بێ سهری شیوه دهرویشی دین و ده بهن:
 گوایه له کاری خامه ی پهنگینی دهستی هونه رمه نده!
 روانی بێ بۆنی گولێ دهسکردی کاغه ز و په رۆ
 هه ناسه مژین، هه ناسه دانه
 بۆ سه رنجیکه ی په زامه ندهتی
 له بێ بۆنه شدا، بزه ی دهسکرد و چه پله ریزانه

ئهوینداره که پیشی خواردهوه
 له داخی باوی ئهوینی نامۆ خۆی ته قاندهوه
 بوو به وانه یهک بۆ ئهوینداری
 په تی راری و گرتی دهروونی بێ په وانه دهوه
 سه کۆکه ی هه ژان
 بزبوو له چاو...
 شانۆنامه که کۆتایی پیهات
 به بێ ئه نجامی گه شی دلداری
 داخرا ده رگای هۆلی کش و مات

به لّام بۆ ئه و نه ته وه و خا که ی که له مندالیسه وه خۆشی دهو یست، زۆری به جی هیشته، نمونه ی
 ئینسانیهکی له خۆبوورده و چاوقایمی بۆ نه وه کانی دوا ی خۆی به رجهسته کرد، سووربوون له سه ر راستی و
 هه قبه رستی هه تا مردن.

به داخه وه، ئه و هه تا سالانی کارکردنیشی له فه رمانگه کانی مهربدا، زۆر جار دوو چاری که لله ره قی و
 کهسانی سه رسه خته و زۆردار ده بووه، به لّام ئه مجاره بیان، به رامبه ره که ی راو بوو چوونه کان له ناخی مێشکیدا
 وا خلتی گرتبوو که ده شی بلّین: «لیست الخطورة في أن يختلف إثنان حول مسألة إنقذح لكل منهما
 فيه دليل مقنع، وإنما الخطورة كل الخطورة في أن يتحول الرأي في العقل إلي عصبية مستكنة في
 النفس». (١) شاکر فه تاح هیشته قوتابیهکی شه شی سه ره تایی بوو که ده بوته: «وام لی هات له دوا ی

خودا که سی ترم له - نه ته وه ی کورد- خۆشته نه ده و یست. له راستیدا- کوردایه تی- م ده په رست، بریاریشم
 دا: هه تا ده مینم سامان و گیانم له پینا و کامه رانی و پیشکه وتن و سه ره رزیی - کورد- دا به خته بکه م...
 له م کاته دا که سالی ١٩٢٧ بوو، ته مه نم له چوارده سالییدا بوو» (٢).
 دروود بۆ ئازایی و له خۆبووردنت.
 دروود بۆ گیانی ماندوو و پاکت، بۆ گۆری ونت له هه ر جیهی بێ.

(١) محمد سعید رمضان البوطی، فقه السيرة؛ مقدمة الطبعة الثانية، ص ١٢.
 (٢) شاکر فه تاح، ناوینه ی ژینم، تافی منالیم.

سەرچاوهكان

- * ۱- د. كوردستان موكرىانى: زارى كرمانجى، دهزگه‌ى چاپ و بلاوكردنه‌وى موكرىان، هه‌ولتير ۲۰۰۲.
- ۲- فه‌له‌كه‌ددىن كاكه‌يى، مه‌حمود زامدار: ده‌ستنووسى شاكرا فه‌تاهى شه‌هيد، چاپ و بلاوكردنه‌وى وه‌زاره‌تى رۆشنىبىرى، هه‌ولتير ۱۹۹۸.
- ۳- محمد فتح الله گولن: قه‌ده‌ر له‌ رووناكى قورئان و سوننه‌تدا، گۆربىنى: فاروق ره‌سول به‌حيا، چاپخانه‌ى نازه، هه‌ولتير، ۲۰۰۱.
- ۴- شاكرا فه‌تاه: خه‌باتى رۆشنىبىران، چاپخانه‌ى الحوادث، به‌غدا ۱۹۸۴.
- ۵- جه‌مال خه‌زنه‌دار: رابه‌رى رۆژنامه‌گه‌رى كوردى، به‌رپه‌به‌رايه‌تى گشتى رۆشنىبىرى كوردى، وه‌زاره‌تى راگه‌ياندن، به‌غدا ۱۹۷۳.
- ۶- جه‌مال بابان: سلىمانى شاره‌ گه‌شاوه‌كه‌م، به‌شى دوو، ده‌زگه‌ى رۆشنىبىرى و بلاوكردنه‌وى كوردى، وه‌زاره‌تى راگه‌ياندن، به‌غدا ۱۹۹۸.
- ۷- د. كه‌مال مه‌زه‌ر نه‌حمه‌د: ميژوو، به‌غدا، ۱۹۸۳، من منشورات دار آفاق عربيه.
- ۸- نه‌كه‌رمى مه‌حمودى سالحى ره‌شه: شارى سلىمانى، به‌رگى دوو، ده‌زگه‌ى رۆشنىبىرى و بلاوكردنه‌وى كوردى، وه‌زاره‌تى رۆشنىبىرى و راگه‌ياندن، به‌غدا ۱۹۸۹.
- ۹- غه‌فوورى ميرزا كه‌ريم: كۆمه‌لى زانستى...، چاپخانه‌ى دار الجاحظ، به‌غدا ۱۹۸۵.
- ۱۰- مسته‌فا عه‌سكه‌رى: بزووتنه‌وى هه‌قه، چاپخانه‌ى علاء، به‌غدا ۱۹۸۳.
- * ۱۱- بورسىف بورسوف: الواقعية اليوم وأبداً، وزارة الأعلام بغداد ۱۹۷۴.
- ۱۲- محمد على الصابوني: تفسير آيات الأحكام، ج(۱) دار الأحسان للنشر، طهران (سنة الطبع؟).
- ۱۳- محمد بن أبى الحسن بن الحسين النيسابورى: وضع البرهان في مشكلات القرآن، السفر الأول، دار القلم، دمشق ط(۱)، ۱۹۹۰.
- ۱۴- د. عبدالملك عبدالرحمن السعدي: شرح النسفية في العقيدة الإسلامية، ط(۱) دار الأنبار، بغداد ۱۹۸۸.
- ۱۵- العميد شكري محمود نديم: الجيش الروسي في حرب العراق، ط(۳) مطبعة العاني، بغداد ۱۹۷۴.
- ۱۶- فؤاد حمه‌ خورشيد (ترجمة): العشائر الكردية، مطبعة الحوادث، بغداد ۱۹۷۹.
- ۱۷- مجموعة من الأساتذة: العراق في التاريخ، دار الحرية للطباعة بغداد ۱۹۸۳.
- ۱۸- مجموعة من الأساتذة: أطلس العالم، مكتبة لبنان: طبعة جديدة، بيروت ۱۹۹۸.
- ۱۹- عبدالرزاق الحسيني: موجز تاريخ البلدان العراقية، مطبعة النجاح، بغداد ۱۹۳۰.
- ۲۰- جرجيس فتح الله: العراق في عهد قاسم، ج(۲) دار نيز للطباعة والنشر، سويد ۱۹۸۹.

- ۲۱- پى ره‌ش: بارزان وحركة الوعي القومي، (مطبعة ؟) ۱۹۸۰.
- ۲۲- جرجيس فتح الله: رجال ووقائع في الميزان، حوار أجراه جريدة خبات، دار آراس للطباعة والنشر، هه‌ولتير، ط(۱)، سلسله (۶۷) ۲۰۰۱.
- ۲۳- محمد سعيد رمضان البوطي: فقه السيرة، دار الفكر، ط(۶) بيروت ۱۹۷۷.

گۆفار و رۆژنامه‌كان

- * ۱- رۆشنىبىرى نوئى: ده‌زگه‌ى رۆشنىبىرى و بلاوكردنه‌وى كوردى به‌غدا، وه‌زاره‌تى رۆشنىبىرى و راگه‌ياندن:
 - ژماره: ۱۰۲ ته‌ممووزى ۱۹۸۴
 - ۱، ۱۰۳، ۱۰۴ ئاب و ئه‌يلوولى ۱۹۸۴
 - ۱۰۵ تشرىنى يه‌كى ۱۹۸۴
 - ۱۰۶ كانوونى يه‌كى ۱۹۸۵: عوسمان شارباژتيرى كاروانى ۱۷۸۴-۱۹۸۴ى مۆسىقا و گۆرانى له‌ سلىمانى.
- ۲- رۆشنىبىرى نوئى: بلاوكراوه به‌رپه‌به‌رئى گشتى رۆشنىبىرى كوردى، به‌غدا، وه‌زاره‌تى راگه‌ياندن:
 - ژماره (۳۹) نه‌ورۆزى ۱۹۷۵، جه‌مال بابان: ميژوو يه‌كى له‌بىر چوووه‌ه.
- ۳- هاوكارى، رۆژنامه: ده‌زگه‌ى رۆشنىبىرى و بلاوكردنه‌وى كوردى، وه‌زاره‌تى رۆشنىبىرى و راگه‌ياندن، به‌غدا: ژماره (۱۱۵۰) له ۱۹۹۰/۲/۵
- ۴- ژيان، رۆژنامه: سلىمانى:
 - ژماره ۲۷۹، ۱۶ نيسانى ۱۹۳۱
 - ۲۸۳، ۲۵ مايسى ۱۹۳۱
 - ۲۸۴، ۱ حوزه‌يرانى ۱۹۳۱
 - ۲۸۷، ۲۵ حوزه‌يرانى ۱۹۳۱
 - ۳۳۰، ۱۱ ته‌ممووزى ۱۹۳۲
 - ۳۶۸، ۳ ته‌ممووزى ۱۹۳۳
 - ۳۹۹، ۸ مايسى ۱۹۳۴
- ۵- كاروان، گۆفار: نه‌مىندارىتتى گشتى رۆشنىبىرى و لاوان، هه‌ولتير ژماره (۶۳) نازار و نيسانى ۱۹۸۸.
- * ۶- الثقافة الجديدة، مجلة: عدد (۱۰) سنة (۳۸) آب ۱۹۹۱ سوريا، دمشق: د. رحيم عجينة: هل من تجديد في الموقف من الجيش؟

* جاویدکەوتن و سەردانی بە پێزان:

- ١- جەمیلەخانی ھاوسەری شەھید شاکر فەتاح لە رۆژی هەینی ٢٠٠٢/٦/٧
 - ٢- مامۆستا سدیق مەحمود بەرزنجی لە رۆژی یەکشەممە ٢٠٠٢/٦/٩
 - ٣- مامۆستا کەریم زەند لە رۆژی پێنج شەممە ٢٠٠٢/٦/٦
 - ٤- مامۆستا خالید خال لە رۆژی ٢٠٠٢/٧/٣
- جگە لە چەند سەرچاوەیەکی دی که لە جێی خۆیاندا ئیشارەیان پێدراوە.

پێڕاست

- 5 پێشدهستییهک بۆ ئەم یادداستانه
- 18 یادداشت له لای شاکر فەتاح
- 23 پێشەکی
- 27 **تانی منداڵیم**
- 29 سلیمانی و جەنگی جیهانی
- 30 دایه نه کهم له دایکم خۆشتر دهووست
- 31 خانوو که مان خۆش بوو
- 31 مالتیکی پر له ئاژاوه و خیزانیتکی سەرگەردان
- 34 شیخ مەحمود و ئینگلیز
- 36 له ئاغا یه تیدا زۆرداریم دی
- 36 به چکه دهولمه نده کانم خراب هاته پیش چاو
- 37 له ناو ئاژاوه دا گه وره کرام
- 38 خۆتندم پێ خۆش نه بوو، لێی ده ترسام
- 39 نه خۆشیی باوک و دایکم کاری تێ کردم
- 39 کوردا یه تی له مامۆستایه که وه فیتر بووم
- 41 گه شتی شارباژێر ١٩٢٩/٨/٢٠
- 53 **تانی کورپینیم**
- 55 پزیشک پیتی گوتم: بخوینیت ده مریت!
- 56 گه شتی پینجوبین ١٩٣٠/٧/٢٥
- 77 سهیرانی فهللوجه
- 79 هه والی سلیمانی
- 80 ژبانی تایبه تی
- 81 بزوتنی کورد
- 85 سینهما
- 87 وینهی کوردستان
- 88 ئاو پێکی پاشه وه
- 89 بۆ سلیمانی
- 90 سهیران
- 97 کۆشش بۆ نووسراوانی کورد
- 100 به غدا

149	جهژن
150	كورد و كوردستان
151	نامه‌یهك
151	حه‌یده‌ری
152	نه‌ه‌رول‌كه‌لب
152	برومیه
154	بیروت
154	شام
155	سالجیه
159	سپیه‌م رۆژ له شامدا
160	به‌عله به‌گ
162	جهژن
163	كورد و بیگانه
164	ته‌مسپیل له كۆیسنجه‌ق
164	هه‌رای به‌رزان
165	مه‌لیك فه‌یسه‌ل
165	گه‌رانه‌وه
167	شیخ‌ئه‌حمه‌د
168	سلیمانی
170	هاوین - گاه
170	زانستی
171	یه‌كتا به‌گ
171	هاوار
172	کتیبی یاری
173	شیخ‌مه‌حموود
173	پتیه‌گای به‌رزان
173	سالانه‌ی یه‌زیدییه‌کان
173	زانستی
174	قه‌رائه‌تخانه‌ی کوردستان
174	زاری کرمانجی
175	شیخی بارزان
175	زوبانی کوردی
176	گه‌شتی سرۆچک ۱/۹/۱۹۳۲

100	كورد و كۆمه‌له‌ی گه‌لان
100	هه‌والی سلیمانی
101	نووسراوه‌ی کوردی
101	تورک سه‌ردارێکی کورد ده‌خاته به‌ندیخانه‌وه
101	جهژنی نه‌ورۆژ
103	ده‌نگی سلیمانی
104	عه‌قه‌رقوف
107	یه‌که‌م ده‌وله‌تی کورد
109	عه‌ره‌بیش؟!
111	ئه‌مهن زه‌کی به‌گ
112	یانه‌ی سه‌رکه‌وتن
116	لاوانی کورد
117	کوردستان له‌م دوو هه‌فته‌یه‌دا
118	لیره و له‌وی
125	جهژنی قوربان
127	هه‌والی شیخ‌مه‌حموود
127	باقی و ره‌تووف دوو قوتابی کوردی سلیمانی
128	گرتنی ته‌وفیق وه‌ه‌بی
128	مارف جیاوووک
129	شیخ‌مه‌حموود
130	هینانی
131	کۆمه‌لی یاریده‌ده‌ر
131	به‌سایه‌ی جوولانه‌وه‌گرتن نه‌ما
132	ورده‌هه‌وال
135	کۆمه‌لی دیده‌وانی کورد
137	گۆیژه و - ویتله‌ده‌ر
139	کانی ماسی - کانی گۆمه
142	یادنامه‌ی سالی ۱۹۳۲... سوریا، لوینان - برومانا
140	سه‌رچنار
143	یانزه رۆژ
146	قوتابخانه
148	کۆمه‌له‌ خوشخوانیی کوردستان
148	زه‌ور شویر

495	رۆژنامەى چەمچەمال ١٩٤٦/٧/١
482	هەلەبجە
485	سلیمانی
488	شیخان
491	ئاكری
495	رۆژنامەى ئاكری ١٩٥٠/٧/١٥
540	ئامییدی
542	شەقلاوہ
544	ئاكری
547	دھۆك
549	زاخۆ
551	سلیمانی
553	هاتنى بارزانى بۆ سلیمانی
561	بەغدا
564	پاریس
577	دیسانەوہ سلیمانی
578	سالی ١٩٦٥
579	پیتپرەوی
585	پرۆژەى خویندەوارى كورد
596	نوسراوہ چاپكراوہكان
600	سلیمانی
607	هەولیر
604	سلیمانی
607	كۆتایی
617	سەرچاوہكان
620	پیتپرست

192	كامیل
193	تەمسیل
195	سالیکی سەیر
195	مانگی رۆژوو
196	بیعە - نیراوان
198	هاودلە خوۆشەویستەكانم
201	رابواردنی سلیمانی
202	كۆششی زانستی و ئەدەبی
202	هەوالی ناو سال
205	گەشتی هەلەبجە و هەورامان ١٩٣٣ / ٨ / ١٦
228	كە بوومە كارگێری لادئ، پیم خوۆش بوو!
229	خەباتی رۆشنییریم لە تافی كورپینمدا
231	شاگردە كوردەكانم كرد بەدۆست
233	سروشتیپش پزیشكە بۆ خوۆ
237	تافی پیاویتیپ
239	پیتشكەوتنی كورد، ئاواتم بوو
239	تەنگوچەلەمە تەنگی پێ هەلچنیم
241	ئەترووش
243	لادئیی زریاتیە
244	لادئیی قەرەحەسەن
244	خورمال
248	رۆژنامەى خورمال ١٩٤٠ / ٦ / ٣
326	لە زانستگای سەریازیدا
328	تایەكم لێ هات، بوو بەهۆی دانانی نوسراوئ!
328	لادئیی قادرکەرەم
329	ژنەکم گوتیزایەوہ
331	شێخەکانی قادرکەرەم
331	رۆژنامەى باسەرە ١٩٤٢ / ٦ / ٢٥
428	خورمال، بۆ دووہم جار
430	رانیە
434	هەقەكان
437	رانیە بۆ من بوو بووہ خویندنگایەك
438	چەمچەمال